

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Love og Forordninger samt Reskripter m. m.

Supplement

till

den efter Indenrigsministeriets Foranstaltning udgivne Samling af Love og Anordninger af mere almindelig Interesse.

Udgivne

til Brug for Studerende og i det praktiske Liv

af

Cand. juris **Oskar Damkier**, og Cand. juris **Fr. Krog**,
Assistent under Kultus- Assistent under Generaldirektoratet
ministeriet. for Skattevæsenet.

3die Hæfte.

1785—1813.

Pris 2 Rr. 70 Ore hæftet.

Kjøbenhavn.

Trykt og forlagt af S. S. Schulz.

1886.

Indhold.

~~~~~

(Henvisningerne til Indenrigsministeriets Samling angive Sidesallet i Udgaven af 1882.)

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1785.			
23. Febr.	Plak. fra Kjøbenhavns Hof- og Stadsret angaaende et kongl. Reskript for Prokuratorerne af 18. Februar d. A.	(1.)	1.
29. April.	Forordn. ang. hvorvidt Executores testamenti maa være berettigede til at øve Jurisdiktion.	(1.)	2.
3. Juni.	Reskr. anl. hvorledes den 12. Artikel i Kammeradvokatens Instrux herefter skal være at forstaa med videre.	1.	
22. Juli.	Plak. til at hævne, at Mandstabet paa Holmene, efterat det ved de daglige Mønstringer er uddelt til Arbeidet, ikke sniger sig bort derfra, og om Straffen derfor, og især for dem, som deri ere dem behjælpelige.	(3.)	4.
19. Aug.	Plak. ang. at Terminus appellationis i Kammerfager skal være forlænget til den i Loven fastsatte Tid af 6 Maaneder.	(3.)	6.
26. —	Plak. ang. adskilligt til Skisternes hastige Tilendebringelse i Kjøbenhavn.	3.	
26. Oktbr.	Instruktion for Kammeradvokaten.	4.	
8. Decbr.	Plak., at de af Haandværksvendene erlæggede Syge-, Fattiges- eller Tidepenge herefter skulle indeholdes for dem af deres		

		Supple- mentet.	Indm. Samt
		Side.	Side.
1785.	Mestere, og disse derfor til Svendeladerne være ansvarlige	(9.)	7.
17. Decbr.	Kanc. Prom. ang. hvorvidt en Medicus maa bruge en af ham antagen Assistent til udvortes Forretninger	10.	
—————			
1786.			
15. Febr.	Forordn. ang. Bompenges Erlæggelse paa de nye Landeveie, som dels allerede ere færdige, dels begyndte og herefter anlægges i Danmark	(11.)	9.
10. Marts.	Reskr. om, at ingen i de kongl. Bygninger, som har reglementeret Gage, maa med Ar- rest paa Person og Gods belægges, før derfor er erhholdt kongl. Tilladelse m. v. . .	11.	
9 Juni.	Instruktion for Prokantsleren	12.	
2. Aug.	Forordn. ang. Brændevinsbrænden og Kro- hold paa Landet i Danmark	(13.)	17.
2. —	Plak., hvorved Selveierbønder og andre i Danmark forbydes fra deres Gaarde eller under Et matrikulerede Jorder at afhænde enkelt Stykker, forinden samme ere ansatte til Hartkorn, med mere	13.	
18. —	Plak. ang. den islandske Handels Frigivelse	(15.)	29.
22. Septbr.	Forordn. aul. at Viborg Omslags Termin for næstkommende Aar for det første til en Prøve skal begynde den 13. Juni i Stedet for den forhen anordnede Tid	(16.)	38.
29. —	Plak. ang. en ny oprettet kongl. Postkasse- pensionsdirektion, samt i hvad Orden An- søgninger om Pensioner af bemeldte Kasse for Fremtiden skulle ske og hvad Uttester de allerund. Ansøgende have at indgive med deres Ansøgninger	16.	
6. Oktbr.	Reskr. ang., hvad Frederiks Hospital hjemfal- der af de deriinde døende Gratispatienters Efterladenskab samt om Hospitalets For- trinssret for dets Tilgodehavender frem for dem, som Lovens 5—14—37 opregner . . .	19.	

		Supple- mentet.	Tidn. Samt.
		Side.	Side.
1786.			
17. Novbr.	Auordn. ang. de Friheder, som forundes de paa Island oprettende Kjøbstæder.....	(19.)	39.
1787.			
7. Marts.	Plaf. ang. islandste Søpasse	(20.)	44.
18. April.	Forordn., hvorved Bodmeribrevets Rettighed ved den ostindiske Handel samt yderligere Sikkerhed for de i Ostindien hertil forbod- mede eller til Forhandling konfigurerede Va- rer nærmere bestemmes og fastsættes	20.	
28. —	Kanc. Skr. ang. afgangne Kjøbmand i St. Petersborg Groots Enkes Indkjøbsret.	23.	
8. Juni.	Forordn. ang. Rettigheder og Pligter, som bør have Sted imellem Jorddrotter og Fæste- bønder ved Fæstegaardes Til- og Fratræ- delse	(24.)	53.
8. —	Forordn., hvorved nærmere bestemmes de Tilfælde, i hvilke Fæstebønder i Danmark kunne af Husbonden imod Godtgjørelse fratages nogen Del af deres fæstede Gaar- des Jorder, samt hvorvidt Fæstebønderne ere forpligtede til at lade deres i Fæste havende Gaarde udslytte	(24.)	66.
8. —	Plaf., ang. Skjøder og Pantebreve at med- føre Eiendom og Pant, naar de inden den i Lovens 5. Bogs 3. Kap. 28. Art. befalede Tid ere thinglyste, om endog Udsfæderne i den Mellemtid fra Udstedelsen til Thing- lysningen maatte være døde, med videre ..	(24.)	69.
13. —	Forordn. ang. den islandste Handel og Skibsfart	(24.)	70.
13. Juli.	Reskr. ang. naar og hvorledes Situations- kort i Aasteds- og Markegangsfager behøve at tages	24.	
3. Aug.	Forordn. ang. at ingen herefter maa sælge eller købe Hestehaar, uden Bedkommendes Attest medfølger, hvorledes samme ere til- veiebragte	(25.)	112.
22. —	Plaf., hvorved bestemmes, hvad Salarium Lømmer- og Murmestere i Kjøbenhavn til-		

		Supple- ment.	Subm. Saml.
1787.	kommer for Burderinger over Eiendomme udenfor Staden og dens Grund m. m. . .	Side.	Side.
12. Oktbr.	Plak. ang. hvorledes herefter med Udeblivelsesdomme i Høiesteret skal forholbes . . .	25. (26.)	114.
1788.			
18. Jan.	Plak., ang. hvorledes en Kreditor har at forholde sig, som vil nyde godt af den Ret over sin Debitor og hans Gods, som Daniske Lovs 1. Bogs 24. Kap. 26. Art. og 5. Bogs 3. Kap. 18. Art., samt Norske Lovs 1. Bogs 22. Kap. 2. Art. og 5 Bogs 3. Kap. 33. Art. tillægge ham	(26.)	115.
28. --	Hof- og Stadsretsplakat ang. Stævningers Indlevering	(27.)	117.
15. Febr.	Reskr. ang. Processens Maade i Egtestabs-sager paa Island	27.	
7. Mai.	Ny Foundation og Anordn. for Kjøbenhavn's Universitet	28	
6. Juni.	Plak. ang. nogle Forandringer i Processens Form i de Skovsager, som efter Forordningen af 18. April 1781 hidtil ere foretagne og paakjendte i Skovsfejningen for Kjøbenhavn, Frederiksborg, Kronborg og Hirschholms Amter, samt Odsherred	74.	
11. --	Forordn. om Kvæghandelen i Danmark, i Island især	77.	
20. --	Forordn. om Stavnsbaandets Løsning fra Godserne for Bondestandens Mandkøn i Danmark.	79.	
4. Aug.	Forordn. at civile, geistlige og de ved begge kongl. Militæretater foruden Officerer ansatte Betjente og enhver, som nyder Pension eller Bartpenge af den kongl. Kasse, skulle være forbundne til, førend deres Giftermaal, at gjøre et efter deres Embedes Indkomster, Pension eller Bartpenge, bestemt Indskud i den almindelige Enkekasse, til hvis Betaling skal tilstaaes dem et rum Tid og i fornødent Fald Understøttelse af Postpensionskassen	82.	

		Supple- mentet.	Indm. Samf.
		Side.	Side.
1788.			
22. —	Plak. ang. at der ved Kornhandelen alene skal bruges løst Maal	(85.)	121.
17. Oktbr.	Reskr. ang. dem, som ved Thingene eller andre offentlige Justitsforretninger findes bestjænkede	85.	
7. Novbr.	Forordn., som bestemmer en Enkemand's Ret til at fordrø Erstatning ved Skiftet efter sin afdøde Hustru for den Kapital, som han for hende har indskudt i Enke-kassen	(86.)	122.
22. —	Plak., hvorved Husværterne, saasom nogle af dem skulle have forholdt de til tgl. Tjeneste udfrebne og udkommanderede, indrullerede Matroser deres Klæder og Kvietsøi, til Sikkerhed for Kost og Logi, abbares, at de paa ingen Maade maa forholde nogen indrulleret Matros, som til kongl. Tjeneste er udfreven og nu er paa Allerhøiøstamnes Skibe, paa Kvæsthuset, andensteds eller i Almindelighed antegnet, og forterer under Hvervingen, deres Kvietsøi eller Klæder . . .	86.	
19. Decbr.	Forordn. om Bestemmelse af de Forholdsregler, som skulle iagttages ved bestindiste Panteobligationers Oversendelse fra Europa til de danske amerikanske Der, samt de Tilfælde, i hvilke Gjenparter maa træde i de originale Forfkrivningers Sted, naar disse ved ulykkelige Hændelser forkomme, og hvorledes saadanne Gjenparter bør være beskafne for at antages som gyldige	(87.)	123.

1789.			
16. Jan.	Forordn. anf. hvorledes Danske Lovs 3. Bogs 13. Kapitels 3. Artikel skal forstaas, i Henseende til en husvild Forddrots Ret til at udfige Fæstere fra sin Gaad	(87.)	126
23. —	Plak. ang., at enhver, som til allern. Konfirmation indsender Testamenter, Ektepagter eller andre deslige Dokumenter, skal tillige deraf lade følge rigtige Gjenparter	(87.)	128.

		Supple- mentet.	Indm., Samf.
		Sitr.	Sitr.
1789.			
10. Febr.	Plak., hvorefter Rejsepæssene skulle udstedes af Raadstueskriveren i samtlige Magistratens Navn, samt hvorledes dermed videre skal forholdes	(87.)	128.
20. —	Forordn. ang. nærmere Bestemmelse af Straffe for Tyve og Hælere	88.	
7. Mai.	Plak., hvorved bekendtgjøres, at de Angivelser og øvrige Dokumenter og Protokoller, som vedkomme Afgifter, der, efter Forordningerne af 11. Marts d. A. for Kongerigerne Danmark og Norge, sammes 17. §, betales af Formue eller Indkomster til de Deputerede i Rentekammerkollegio, skulle, naar Paabudet er betalt, opbrændes m. m.	89.	
9. —	Plak. hvorved de indrullerede Matrosers Bærter advares, ikke herefter at tage sig selv til Rette men at efterleve den forhen under 22. November f. A. ergangne Plakat.	91.	
23. —	Kanc. Prom. ang. Bognleie til Auktioner og disses Debitorer at søges under Et	91.	
24. Juli.	Forordn. om Prokuratorers Befordring og Stævningers Forlyndelse i beneficerede Sager i Danmark.	(92.)	130.
30. —	Bestandig Venstabs- og Handelstraktat, sluttet i Aaret 1676 imellem Hs. Majest. Kongen af Danmark og Norge osv. og den durchslautige Republik Genua, bekræftet og igjennemset i Aaret 1789, i hvilken tillige er indført: Forening om Misdæderes og Desertørers gjensidige Ublevering	92.	
19. Aug.	Regl. for den indianske eller saakaldte Sorte Ret i Trankebar	110.	
1790.			
15. Jan.	Plak., hvorved samtlige Jurisdiktioner tilkjendegives en ved Børnehuset paa Christianshavn foranstaltet Adskillelse imellem de Forbrydere, som dømmes derhen til Arbejde, enten paa Livstid, eller visse Aar og Maaneder	111.	

		Supple-	Indm.
		mentet.	Samf.
		Side.	Side
1790.			
12. Febr.	Forordn. om Skifteforvaltningens bedre Indretning i Danmark	(111.)	132.
12. —	Forordn. om hvorledes der skal forholdes med Synsmænds Udnævnelse, naar der ikke i den Jurisdiktion, hvor Tingen eller Eendommen er beliggende og Hovedsagen føres, findes det fornødne Antal af kyndige Mænd til at bedømme det, som er Gjenstand for Gransfningen	(112.)	137.
20. —	Ranc. Prom. ang. Møde og Gebyrs Betaling af Domme ved Overretten, samt Kost og Tæring til dem	112.	
12. Marts.	Forordn., som bestemmer, hvorlænge Pant- haberen bør nyde Fortrinsret i Pantet for Renter, som betroes Skyldneren	(113.)	138.
19. —	Forordn., som indskærper Lovens Bud i dens 3. Bogs 13. Kap. 1. og 4. Art., og befaler, at ingen Fæstebonde, eller hans Enke, saalænge de opfylde deres Pligter, maa udvises af deres Gaarde, uagtet Jord- drotten kunde have forbeholdt sig Ret til Opsigelse, eller blot overdraget Fæstere Gaarden paa visse Aar, hvilket, som lov- stridigt, bør anses at være ugyldigt, m v.	(113.)	139.
19. —	Plak., som forbyder at afhænde enkelte Stykker af Kjøbstadhusenes Grunde, førend de ere blevne opmaalte og ansatte i Grund- tart	(113.)	140.
26. —	Plak., ang. at Skifteretterne i Opbuds- samt Fallit- og Stervboer ikke bør antage de Fordringer, som anmeldes, efter at den i Proklama foreskrevne lovlige Barfels Tid er udløben	113.	
23. April.	Plak. ang. at alle Skiftebehandlinger efter Organister, naar de ikke tillige have nogen geistlig Betjening, herefter bør forvaltes af den verdslige Skifteret	114.	
12. Mai.	Plak., hvorved det under 2 Rigsdalers Straf forbydes Slagterne og andre at oppuste Slagtede Lam, Kalve og Grise etc.	114.	

		Supple- mentet.	Inbin- Saml.
		Side.	Side.
1790.			
26. Mai.	Plak., efter hvilken ethvert Skibs Hoved- rheder herefter skal være ansvarlig for den Næringsstat, som den for ham farende Skipper er ansat for m. v.	(115.)	141.
19. Juni	Plak., hvorefter Indvaanerne, saalænge Vin- derne bruges eller Stilladser anbringes paa deres Gaarde eller Huse, skulle udhænge kjendelige Tegne eller udsætte Personer til Advarsel for de Forbigaaende m. v.	115.	
18. Aug.	Plak., som tillader Bedkommende, ved i de offentlige Tidender at indkalde Kreditorer eller andre, blot i samme at paaberaabe sig den kongl. Bevilling, og indføre det Nødvendige af denne	116.	
28. Aug.	Plak. ang den Omgang, som herefter bør bruges ved at optage Bændgarn, som findes ulovligen satte i Limfjorden	116.	
25. Septbr.	Kanc. Prom. ang. løbende Renters Fortrin	117.	
24. Novbr.	Forordn., som tillader alle Kongens Under- saatter selv eller ved andre, at sælge og op- lægge alle Slags Kornvarer i Kjøbenhavn, baade i store og smaa Partier, samt at Fedevarer, under visse Betingelser, ligeledes maa oplægges, til Forhandling i bemeldte Hovedstad	(117.)	142.
3. Decbr.	Forordn., som bemyndiger Amtmændene at straffe dem af Almuen, som ikke møde, naar de af Amtmændene paa Embeds Begne indkaldes	(118.)	143.
4. —	Plak., hvorefter alle Sager, som rejse sig af Trykkefrihedens Misbrug, herefter skulle forfølges ved de almindelige Retter, og de Skyldige dømmes efter Lovens Forskrift	118.	
10. —	Forordn., som bestemmer, hvad der bør iagttages, naar nogen vil lade en kongl. Betjent hæfte paa sin Person formedelt Gjæld eller anden civil Sag.	(119.)	144.
10. —	Forordn. som befaler, at nægte Børns Fædre, naar de ikke udrede de Bidrag til saadanne deres Børns Opfostring, som dem		

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1790.	af Øvrigheden, ifølge Forordningen 14. Oktober 1763, paalægges, bør hensættes til Arbejde i Forbedrings- eller Tugthuset . . .	(120.)	144.
11. Decbr.	Plak., hvorved de forhen ergangne Anordninger, som forbyde at bære eller trille med Dragter paa Fortougene, alvorligen indskræpes alle Vedkommende	120.	
1791.			
8. Jan. *)	Ranc. Prom. om Indgaaelse af Egtestab af en Mandsperson under 16 Aar	120.	
10. —	Plak., som forbyder Bogtrykkerne at trykke noget Avertissement ang. Falholdelse af Brokbaand etc., uden det kongl. kirurgiske Akademis Samtykke	121.	
16. Febr.	Stiroi og Reglement for den danske og norske Speciesbank paa 40 Aar	121.	
25. Marts.	Forordn. ang. Bestemmelse af de Tilfælde, i hvilke det maa være tilladt at nedlægge Bøndergaardene i Kongeriget Danmark, samt de Forholdsregler, som derved bør iagttages	(122.)	145.
25. —	Forordn. ang. hvorledes god Orden skal haandhæves ved Høveriet paa Fordegobjerne i Danmark	(122.)	148.
25. —	Forordn. om adskilligt, der vedkommer Politivæsenet paa Landet i Danmark, fornehmelig i Hensigt til Tjenestefolk, hvis Rettigheder og Pligter bestemmes næsttagigen, saavel som Rettergangsmaaden, der skal have Sted, naar Husbond eller Tjener forse sig mod denne Anordning, eller føre nogen Klage over hverandre indbyrdes	122.	
12. April.	Plak., hvorefter Politimesteren her i Staden skal i blotte Politifager anses for ene kompetent Dommer endog over militære Personer, som deri befindes delagtige m. v. . .	(128.)	160.
7. Mai.	Ranc. Prom. i Anledning af Tvistighed mellem Bornholms Geistlige angaaende nægte Børns Daab	128.	

*) I Teksten staar urigtig 11. Decbr.

		Supple- mentet.	Indv. Saml.
		Side.	Side.
1791.			
17. Mai	Ranc. Prom. anl. Præmier for Afhand- linger af Studerende ved Universitetet	129.	
3. Juni.	Plak. ang. Skifteforvaltningen i Grønland.	131.	
15. Juli.	Forordn., som bestemmer, hvorledes Sæl- hunde, der findes døde ved Forstrandene, bør deles imellem Finderen, Forstrandseieren, og dem, som til Sælhundefangst have udsat Kroge, naar det kan skjønnes, at de fundne Sælhunde ere blevne faarede ved Krogene	(131.)	162.
5. Septbr.	Plak., hvorefter Ofringen ved Brudevielser i Holmens Kirke affattes og Kirkebetjentene derimod tilstaaes en bestemt Betaling	132.	
21. Oktb.	Forordn., som tillader, at der i Kornhandel maa bruges Bægt m. v.	(132.)	163.
21. —	Forordn., som befaler, at Henrettelse med Sværd skal være affattet, og samme altid ske med Dye	132.	
28. —	Plak., som indeholder nogle nærmere Be- stemmelser saavel for dem, der søge Reise- pas, som den, der udfærdiger samme	(133.)	165.
11. Novbr.	Forordn. om Sognefogders Beskikkelse, deres Embedsforretninger og Belønninger	(133.)	167.
18. —	Forordn., som befaler, at der i alle Justits- og Politisager ikke skal være flere end een Jurisdiktion i noget Sogn eller Bh.	(133.)	171
23. Decbr.	Plak., hvorved den under 24. Juni dette Aar bekjendtgjorte Indbydelse til Foreninger om bestemt Høveri igjentages og adskilligt, saadanne Foreninger vedkommende, nærmere fastsættes	133.	
—————			
1792.			
13. Jan.	Forordn., som næiere forklarer D. L. 1—6 — 23 og N. L. 1—6—21, angaaende Ind- førsel efter Domme, som af Skyldnere ere blevne paaankede, ved Stævning til Høie- steret og Overhofretten	(137.)	172.
13. —	Forordn. som bestemmer, hvorledes de Om- kostninger, der udredes af den kongl. Kasse til Revisionskontorer, for at vaage over		

		Supple- mentet.	Indt. Saml.
		Side.	Side.
1792.	Stifteforvaltningen og de Umvundiges Mid- lers Sikkerhed, bør godtgjøres bemeldte Klasse, ved at fordeles paa Fallit- og Sterv- boer, der behandles enten af de alminde- lige eller overordentlige Skifteretter	137.	
20. Jan.	Instruktion, hvorefter Søkrigsprokurøren, indtil videre Anordning, sig udi Embedet, forfaavidt Admiralitets- og Kommissariats- kollegiet angaar, skal rette og forholde . . .	138.	
23. —	Plak., hvorved de med adskillige fremmede Hoffer sluttede Konventioner, angaaende en gjensidig Ophævelse af den Afgift, som for- hen har fundet Sted ved Kapitalers Ud- førelse, bekendtgjøres	139.	
7. Febr.	Plak. ang. en Bogholders Ansættelse ved Hof- og Stadsrettens Skitekommisjon, som fra dette Aars Begyndelse skal paa- tegne alle dennes udstedte Kvitteringer, Transporter etc.	140.	
10. —	Plak., som bestemmer Forfyndelsesmaaden og Indkaldelsestiden for de Proklamata, der udstedes af den grønlandske Handels In- spektører i de Skifter, som af dem forvaltes.	141	
29. —	Brandforsikringsanordning for Kjøbstæderne i Danmark	141.	
29. —	Brandforsikringsanordning for Landet i Danmark	148.	
29. —	Forordn. ang. Brandvæsenet paa Landet i Danmark	153	
16. Marts.	Forordn. om Negerhandel	155.	
5. Mai.	Kanc. Cirk., at Betænkninger fra Magistraten o. desl. bør underskrives af samtlige Med- lemmer	157.	
1. Juni.	Plak., hvorved nogle Poster angaaende Handelen paa Island nærmere bestemmes.	(158.)	174.
15. —	Forordn. ang. adskillige Fordele, der tilfiges Jorddrotterne i Danmark som Opmuntringer til at udfiste Bøndergods af Fælledsstab m. v.	(158.)	176.
29. —	Forordn., som befaler, at Jorddrotter i		

		Supple- mentet.	Indv. Saml.
		Side.	Side.
1792.	Norge skulle meddele enhver Husmand, som bor paa deres Grund, en skriftlig Seddel, hvori de Vilkaar, med hvilke Pladsen er blevet ham leiet, nøie bør bestemmes m. v.	158	
13. Juli.	Plak. ang., at Sognefogderne og Lægds- mændene bør af Sognets Gaardbrugere gives fri Befordring til og fra Landmiliti- sessionerne.	(159.)	185.
20. —	Nestr. ang. Dphævelse af Sager, hvorunder Nagerexception er fremsat	159.	
7. Aug.	Plak., hvorefter Ingen uden foregaaende Tilladelse maa tage de af Direktionen for Opfostringsstiftelsen udsatte Børn fra Pleie- forældrene m. m.	(161.)	186.
24. —	Forordn., som fastsætter, hvorledes der i beneficerede og befalede Sager bør forholdes med Stævningers Forlyndelse i Kjøbstæderne, samt med Udnævnelser til Syns- og Taxationsforretninger i deslige Sager, saavel i Byerne, som paa Landet, i Danmark og Norge	(161.)	186.
12. Septbr.	Forordn. ang. en Afgift af Arv, som til- falder andre, end Ægtefælle, Livsarvinger, Fader, Moder og dem, som med hende arve, i kongerigerne Danmark og Norge med underliggende Lande	(161.)	188.
14. —	Forordn., som bestemmer de Forholdsregler, der bør iagttages ved Execution af Domme, hvorefter Sigtelses- eller Benægtelsesed er paalagt	(161.)	194.
5. Oktbr.	Forordn., som befaler, at Candidati Theo- logiæ herefter skulle aflægge Prøve paa deres Duellighed i Katekisationen, forinden de maa befordres til Præsteembeder	161.	
26. —	Plak. ang. Kreditorers Indskæbelse ved Skif- ter i uformuende Stervboer m. v.	163.	
30. Novb.	Plak., hvorved der befales, at Tugthuset paa Møen herefter skal kaldes Møens Tugt- og Forbedringshus, og at alle Forbrydere af Møen, Lolland og Falster, samt af Bording-		

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1792.	borg og Trykkevælde Amtet i Sjællands Stift, som ved Domme findes skyldige til at arbejde i Forbedringshuset, paa en vis bestemt Tid, eller til Tugthusarbejde, for Livstid, skulle herefter dømmes til at lide denne Straf i fornævnte Tugt- og Forbedringshus; dog at herfra undtages de iblandt disse sidste, som ere blevne kagstrøgne og nærlige, hvilke, ligesom hidtil er sket, bør indsendes til Christianshavns Tugthus . . .	163	
5. Decbr.	Plak. ang. en Konvention til gjensidig Op- hævelse af den Afgift ved Kapitalers Ud- førsel imellem samtlige kongl. Stater og de Markgrevelige Badenske Lande.	165.	
28. —	Forordn., som fastsætter Skibssolfs For- trinsret for tilgodehavende Gyre, samt den Orden, i hvilken en Skipper tilkommer Udlæg i Nederens Konkursbo for udlagte Penge, eller trukne Buxler, til Skibets nød- vendige Udgifter paa Reisen	(165.)	195.
28. —	Forordn., som foreskriver og indskærper de Regler, som bør iagttages i Henseende til Ansøgningers og Klagers Forsættelse, og som tillige bestemmer Straffe for Vinkelskrivere og dem, der forlede Almuen eller andre enfoldige Folk til falske Klager og løgnag- tige Angivelser m. v.	165.	

1793.			
11. Jan.	Forordn., hvorved det tillades Jorddrotter ved eet Stævnemaal at indkalde saa mange af deres Godses Bønder, som høre under det samme Værnething, til at lide Dom for skyldige Restancer	(168.)	199.
30. —	Forordn. ang. de kongl. Statters Oppe- børsel, Inddrivelse og Aflevering, samt de Bøger, som derover bør holdes, og de Regn- skaber, som skulle aflægges ved de under Rentekammeret staaende Oppebørselsbetjente i Kongeriget Danmark	168.	

		Supple- mentet.	Indv. Samt.
		Side.	Side.
1793.			
4. April.	Plak., hvorved de forhen udgangne Anordninger om at afholde sig fra Tunnulter og Sammenløb paany indsfærpes	173.	
5. —	Forordn., som foreskriver de Regler, hvilke herefter skulle iagttages og følges i Henseende til Delinkventomkostningers og Bropenges Ligning og Inddrivelse, samt Revisionen af de derfor aflæggende Regnskaber.	(174.)	200.
5. —	Forordn. om Fængslernes bedre Indretning og de Fængnes Underholdning m. v.	(175.)	209.
12. —	Forordn., som b. bestemmer, hvormed for Estertiden skal erlægges i Underholdningspenge for Sjælssarrestanter, samt fastsætter, at disse Underholdningspenge og det, der gives til Fangevogteren, ei igjen af den Skyldige skal erstattes.	(175.)	211.
23. —	Plak., hvorved adskillige Poster i Plakat 1. Juni 1792 nøiere bestemmes, til at forebygge utilladelige Handelsanlæg i Island, samt flere ved Handelen sammesteds forefaldne Misbrug	(175.)	212.
24. —	Plak. ang. en gjensidig Ophævelse af den Afgift, som hidtil har fundet Sted ved Kapitalers Udførselse imellem samtlige kongl. Stater og de hertugl. Sachsen-Weimarste og Eisenachste Lande	175.	
24. Mai.	Forordn., som fastsætter, at Sæetatens civile Betjente skulle herefter, i de Sager, som vedkomme deres Embeder, høre under den Kombinerede Ret, med videre	(176.)	215.
31. —	Forordn. ang. Kreditoplagenes Udvidelse i Danmark og Norge	176.	
3. Juni.	Plak. ang. Straf for dem, der bestadige eller flytte Sømærker	180.	
21. —	Forordn., som nøiere bestemmer Grændserne imellem de civile Auktions- og Skifteforvalteres Jurisdiktioner indbyrdes m. v. . . .	(181.)	217.
5. Juli.	Forordn. om en forbedret Politindretning i Kjøbenhavn m. v.	181.	
5. —	Forordn., som befaler, at enhver Dommer		

		Supple- mentet.	Inbin- Samf.
		Side.	Side.
1793.	herefter skal, naar Retten hæves, underskrive i Protokollen det, som deri er bleven for- handlet og indført	(186.)	220.
5. Juli.	Forordn., som forbyder, i private Sager, at erkevere nogen underordnet Rets Dom, hvorved den Dømte er bleven fundet skyldig til offentligt Arbeide, forinden denne har erklæret, om den forlanger Sagen indstævnet til høiere Ret	(186.)	220.
5. —	Forordn., hvorved fastsættes, at der i Høie- steret herefter skal holdes overordentlige Sesjoner i de sidste Dage af Juli og August Maaneder, for at afgjøre de dertil indstævnte Delinkvent- og Politisager	(186.)	221.
19. —	Forordn. ang. hvorvidt en Procurator bør være enten pligtig eller berettiget til at af- lægge Vidnesbyrd i de Sager, hvor enten hans Raadsføjel eller Sagførelse har været brugt.	(187.)	221.
23. Aug.	Forordn., som befaler, at, naar Skifter for- rettes ved Samfrænder eller andre overordent- lige Skifteforvaltere, skulle dissc, saasuart Boet tages under Behandling, anmeldte saadant for den almindelige Skifteret, i Tilfælde af at der ere umyndige Arvinger, m. v.	(187.)	223.
31. —	Kanc. Prom., at Politidomme, som angaa ikke mere end 15 Rdlr., maa erkeveres efter Domsflutningen	187.	
28. Septbr.	Rentel. Cirkulære til de Stifamtmand og Amtmænd i Danmark, med hvis Embeder endnu ikke er sket Forandring	188.	
6. Decb.	Forordn., som befaler, at Kjøbenhavns Gjæste- og Sorets Behandlinger og Domme herefter skulle staa umiddelbart under Høie- sterets Paakjendelse	(190.)	224.
13. —	Plak. ang. at Skifteforvaltningen paa Landet i Danmark, forsaavidt samme hidtil af Amt- mændene har været forestaaet, skal i Kal- borghus, Mastrup, Børglum, Seigstrup, Dueholm, Drum og Vestervig, samt i Kol-		

		Supple- mentet.	Indm Saml.
		Side.	Side.
1793.	dinghus, Dronningborg, Silkeborg, Mariager og Kalls Amtet nu strax overdrages til og herefter behandles af vedkommende Herredsfogder og kongelige Birkedommere, samt at deene Indretning efterhaanden skal blive udstrakt til alle Steder i Riget, naar de nuværende Amtmænd afgaa fra Embederne m. v.	(190.)	225.
13. Decbr.	Forordn. om Veivæsenet i Danmark	(190.)	226.
1794.			
31. Jan.	Forordn., som sigter til at udrydde den iblandt Landalmuen paa nogle Steder i Danmark og Norge indførte daarlige Tanke at ause det som en nuværende Gjerning at trække Huderne af Heste og andre Kreaturer, som enten dræbes, eller dø af tilfældige Marsager, hvilken skadelig Fordom Kongen vil have afskaffet.	191.	
7. Febr.	Reskr. anl. at Revisionen af Regnskaberne for de Umyndiges Midler skal fra indværende Mars Begyndelse gjenneemgaaes og bemangles i Rentekammeret, ligesom forhen er foranstaltet for de andre Stifter	191.	
10. Mai.	Kauc. Prom. om Bestikkelse af en Sættedommer	203.	
30. —	Forordn., som fastsætter, at uægte Børns Mødre skulle være berettigede til at beholde og opfostre deslige Børn, og at de dertil skulle nyde Bidrag i Penge af Fædrene m. v.	(203.)	239.
21. Juni.	Plak. ang. Amternes Inddeling for Eftertiden Danmark	203.	
9. Aug.	Kongelig Bekjendtgjørelse om Opløb	204.	
23. —	Kauc. Prom. om en fraskilt Kones Umyndighed	205.	
5. Septb.	Forordn. ang. Straf for Kvalfabere, hvilke, under Navn af kloge Mænd eller Kvinder, paatage sig at helbrede Sygdomme iblandt Almuen, uagtet de ere aldeles ukundige i Lægekunsten, og de ved uretteligen anvendte		

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1794.	Medikamenter ødelægge de ulykkelige Men- nefters Sundhed og Førlighed, der ere saa enfoldige at søge Hjælp hos dem og under- laste sig derved Kur, med videre Forholds- regler til at afværge, standse, og læge smit- somme og andre Sygdomme	(205.)	240.
10. Septbr.	Plak., hvorved det bekieudtgjøres, at det er den heri Staden beskikkede Guardeins Pligt at stemple alt her forfærdiget Guldsmed- arbejde	206.	
17. Oktbr.	Forordn., der fastsætter de Forholdsregler, som bør følges i Hensigt til de for Tømmer- flaadningen fornødne Leudfers Indretning og Vedligeholdelse i Norge	206.	
22. —	Forordn. ang. en almindelig Frihed at til- virke og forarbejde Leer og Skjæreknibe med Maskiner og ved Haandarbejde, og at drive Handel med disse Medstaber, samt de mod fremmede Leers og Skjæreknibes Indførsel i Danmark ergangne Forbudes Ophævelse.	(207.)	242.
29. —	Forordn. om Vægn og Fred for Jorder i Danmark.	208.	
19. Decbr.	Forordn., som bestemmer Forholdsmaaden og Fortrinsretten, i Hensigt til de saakaldte Respondentiabreve eller Gjældsforfkrivninger, der af de Handlende eller Søfarende sæd- vanlig udstedes for Laan, enten til et Handelsforetagende eller til Udredning paa Reisen, imod at Tierne af Skib, Ladning, Føring eller Fragt, give Ublaanderen Sikker- hed i disse Ting, for de dem forstrakte Penge og belingede Præmier	(215.)	244.
—————			
1795.			
29. Jan.	Plak. ang. Fortolkningen af Forordn. 23. April 1781, dens § 23, og Forordn. 8. Juni 1787, dens § 2	(216.)	246.
20. Marts.	Forordn. der indeholder nærmere Forklaring og hyderligere Bestemmelser i Hensigt til de Forholdsregler, som isølge Forordn. 17.		

		Supple- mentet.	Subn. Saml.
		Side.	Eide.
1795.	Mai 1690 bør iagttages ved Randsdommes Eksekution	(216.)	247.
10. April.	Forordn., som bestemmer, hvorledes Samfrændestifter bør paaankes	(216.)	248.
10. —	Plak., som indeholder Regler og Bestemmelser, der bør iagttages, i Hensigt til offentlige Stiftelsers Midler	(216.)	248.
8. Mai.	Forordn., som bestemmer de Belønninger, Kongen aarligen lader uddele for de bedste Stodhingste, til Opmuntring for Landstutterierne i Danmark, og som foreskriver de Regler, hvilke i denne Henseende bør iagttages og følges	216.	
16. —	Plak. ang. nøiere Bestemmelse om Jords Afgang fra Gaarde til Huse i de Byer, hvor ingen jordløse Huse ere, eller ikke saa mange Huse som Gaarde have været før Udfikstningen, med videre i Auleddning af Forordningen 8. Juni 1787.	(217.)	251.
23. —	Ranc. Prom. ang. Meddomsmænd i Livs- og Vresfager	217.	
10. Juli.	Forordn. om Forligelseskommissioners Stiftelse overalt i Danmark samt i Kjøbstæderne i Norge	(218.)	252.
17. —	Kongl. Bekjendtgjørelse og Anordning angaaende Brandforsikringen for Staden Kjøbenhavn	(219.)	266
29. Aug.	Instruktion for Kjøbenhavns Magistrat	219.	
28. —	Forordn., som foreskriver Kjøbenhavns Magistrats Pligter, i Tilfælde af Dpløb, og fastsætter Straf for dem, der tilfidesætte den Afgtelse og Lydighed, bemeldte Øvrigheds-mænd tilkomme, i deres Embedsførelse m. v.	221.	
8. Oktb.	Plak. ang. ydermere Fortolkning af Forordn. 23. April 1781, dens § 23, og Forordn. 8. Juni 1787, dens § 2	(222.)	277.
23. —	Reskr. anl., at Inspektorer, som ikke ville give bestemte Svar, skulle sættes paa Band og Brød	224.	
31. —	Ranc. Prom. om Forligsvæsenet	223.	

		Suppl. mentet.	Indm. Samf.
		Side.	Side.
1795.			
28. Novbr.	Kanc. Prom. ang., at fri Proces for Sors Akademi ikke strækker sig til Forligsvæsenet.	225.	
4. Decb.	Forordn., som fastsætter, at Leiekontrakter, som indgaas paa usædvanlig lang Tid, bør thinglæses, saafremt de skulle anses gjældende imod Pantebreve og Skjæder m. v.	(226.)	278.
31. —	Plak., som befaler, at Forhørene i de Sager, der høre til Spretens Behandling og Paa-tjendelse, bør optages ved beindlte Ret . . .	(227.)	279.
1796.			
2. Jan.	Kanc. Prom., at enhver Kreditor er beretiget til at fordre Rentens Rente af sin Debitor	227.	
18. Marts.	Forordn. ang. forældede Ransdommies Indklagelse ved Forligskommissionerne og sammes Forsølgelse ved Retterne, naar de skulle sættes i Eksekutionskraft	(227.)	280.
1. April.	Forordn., som fastsætter de Forsigtighedsregler, der bør iagttages og følges ved Salg og Handel med Gist	(227.)	281.
2. —	Kanc. Prom. ang Sagsøreres og andre Mandatariers Møde for Forligelseskommis-sionen	227.	
9. —	Kanc. Prom. ang. Forligelsævæsenet	230.	
7. Mai.	Kanc. Prom. ang. Egtstavers Ophøvelse.	232.	
11. —	Plak. om Tvistigheders Afgjørelse mellem Assurancekompagniet og de Assurerede . . .	233.	
23. —	Plak. om Panthaverne i de ved Ildbranden ødelagte Panter osv.	234.	
3. Juni.	Forordn. ang. Rettens vedbørlige og hurtige Pleie	(235.)	283.
10. —	Plak., som bestemmer, at Auktionsforvaltere i Danmark og Norge ikkun skulle tillægges halvt Salarium for Licitationer, som forefalde, i Henseende til offentlige Stiftelser m. v.	235.	
5. Juli.*)	Plak. om Egtmænd, der unddrage sig fra at leve med deres Hustruer	(235)	304.

*) I Teksten staar urigtig 5. Juni.

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1796.			
19. Oktbr.	Forordn., hvorved den i Kongerigerne Danmark og Norge under 12. September 1792 paabudne Afgift af Arv, som tilfalder andre end Ægtefælle, Livsarvinger, Fader, Moder og dem, som med hende arve, her- efter tillige skal svares paa de vestindiske Lær, St. Kroix, St. Thomas og St. Jan.	235.	
19. Novbr.	Ranc. Cirk. om Opsigelse af Tjenester, før- end de ere tiltraadte.	240.	
24. Decbr.	Ranc. Prom. ang. Tilbagebetaling af et Gæbyr, erlagt i en forligt Gjæsteretsfag. . .	240.	

1797.			
20. Jan.	Forordn. om Forligelsesindretninger paa Landet i Norge	241.	
20. —	Forordn., som befaler, at Vidner ei maa føres, forinden Hovedsagen er bleven ind- klaget for Forligelseskommissionen, samt at Søgsmaale efter Bærelsbetinger ikke her- efter skulle være undtagne fra at indkomme for bemeldte Kommission, førend desan- gaende skrives til Rettergang	244.	
1. Febr.	Forordn. om Tolden og Kjøbstadskonsum- tionen i Danmark og Norge	(245.)	306.
5. Mai.	Plak. ang. en nærmere Bestemmelse i Hen- seende til Attester af Kirkebøgerne i Delin- kventsager	(245.)	373.
11. Aug.	Forordn., hvorved der i Norge beskiftes Stiftsoverretter, i Overhofrettens og Lang- thingenes samt Raadsmeretternes Sted m. v.	245.	
18. —	Plak., som bestemmer, at ingen Bogholder eller Kassjerer under Finantsdepartementet skal være pligtig at antage Embedsmænds, eller Pensionisters Anvisning paa deres Gager eller Pensioner	(246.)	374
28. Oktbr.	Ranc. Prom. ang. nogle af Forligelses- kommissionen i Nysted opfaste Spørgs- maal	246.	

		Supple- mentet.	Subn. Saml.
		Side.	Side.
1797.			
18. Novbr.	Ranc. Prom. ang. Attest fra Forligelseskommissionen om Sagen ubedkommende Fornærmelser	247.	
1. Decbr.	Forordn. om Tampervetternes Afskaffelse i Danmark og Norge, samt at de norske Konfistorii Retters og Landemoders Behandlinger og Domme i geistlige Sager skulle her- efter indstævnes umiddelbart for Høieste- ret m. v.	(249.)	375.
15. —	Forordn., som forbyder at gjøre Arrest eller Indsørfjel i Haandværks Redskaber eller andre saadaane Ting, der ere nødvendige til Skyldneres Nærings Drift, saalænge der findes andre Ting i Debtors Bo, som ere tilstrækkelige til Sikkerhed eller Fyldestgjærelse for Kreditors lovlige Fordring.	(249.)	376.
30. —	Hof- og Stadsrettens Plak. om Staden Kjøbenhavns Samtykke ved Læsning af Skjæder paa Grunde omkring Staden	250.	
1798.			
1. Febr.	Plak. om Forligelsesvæsenet mellem Geistlige	(250.)	377.
9. —	Forordn., som forklarer D. L. 5. B. 14. R. 56. Art og R. L. 5. B. 13. R. 54. Art., samt nærmere bestemmer, hvorvidt løse Kvitteringer skulle anses gyldige for Afbetalinger paa Gjældsbreve, naar samme ei paa Brevene selv findes at være afskrevne.	(250.)	378.
16. —	Plak., at Ophævelsen af Afgiften af de Kapitaler, der udføres mellem danske og preussiske Lande, ogsaa udstrækker sig til Anspach og Baireuth	250.	
4. April.	Oktroi for et almindeligt Brandassurancekompagni paa Varer og Effekter i Kongerigerne Danmark og Norge samt Hertugdømmerne, Staden Kjøbenhavn undtagen .	251.	
18. Mai.	Plak., som tillader, at Foreninger maa indgaas, for Kirker, Stiftelser, Beneficiarier, Lehn og Fideikommisser, om Tiendeafgifters Be-		

		Supple- mentet.	Inbn. Samf.
		Side.	Side.
1798.	stemmelse til Korn in natura, uden at anslaaes til Penge, paa den Maade, som er foreskrevet i den kongl. Indbydelse af 18. Marts 1796, dens første §	258	
31. Mai.	Plak., som forbyder Apothekere at sælge Brækmidler, de saakaldte blodrensende Draaber, og andre drastiske eller stærkt virkende Purgermidler, medmindre den, der begjærer disse Medicamenter, foreviser Recept dertil af en legitimeret Læge, m. v.	(259.)	382.
10. Aug.	Forordn., som foreskriver Tvangsmidler imod Mænd, som ere separerede fra deres Hustruer, og nægte eller forsømme at betale disse de Underholdningspenge til dem og deres Børn, som de enten selv have forpligtet sig til, eller ved Separations-Bevilgingen ere blevne bestemte	(259.)	383.
13. —	Plak. om Gjældsafbetalingsterminer, indgaaene ved Forligelseskommissionen	(259.)	383.
25. —	Kanc. Prom. ang. Forligelsesvæsenets Indretning paa Island	260.	
14. Septbr.	Plak., som befaler, at den 5. § i Forordn. 22. April 1772 for Hertugdømmerne og Plak. 9. Marts 1796 for Kjøbenhavn skal udvides til samtlige Hs. Majest.s Riger og Lande	(260.)	384.
14. —	Instruktion for Kristiania Magistrat	260.	
14. —	Plak., som befaler, at den 25. § i Forordningen af 11. Aug. 1797, ang. Stiftsoverretterne i Norge, skal udvides til Landsthingene i Danmark	261.	
30. Oktbr.	Hof- og Stadsretsplak., ang., at Procuratorer, som have tilbageleveret deres Bevilginger, og Embedsmænds Fuldmægtiger maa møde som Mandatarer ved Forligelseskommissionerne, samt at Parterne, naar det er dem muligt, bør selv der møde	(261.)	385.
2. Novbr.	Forordn., som fastsætter, at Domme, der afsiges over Umyndige, ikke maa fuldbyrdes, naar de Paagjældende derved ere fundne skyldige		

		Supple- ment.	Ind- saml.
		Side.	Side.
1798.	til legemlig Straf, forinden Sagen er indberettet til det danske Kancelli m. v.	(261.)	387.
3. Novbr.	Kanc. Cirk. angaaende Varsel til Extra- og Politiretter for Parter og Vidner, der ere længere end to Mile borte	261.	
9. —	Forordn., som forbyder Koffardikapitainer at bruge deres Skibsmandskab til at bære Varer fra Lossestederne i Vestindien eller at sætte Matroserne til Vægtene udenfor Magasinshuset om Natten m. v.	(262.)	388.
7. Decbr.	Forordn. om Forligelsesvæsenet paa de danske Øer i Vestindien.	262.	
31. —	Plak. at Huseiere skulle indlevere Fortegnelse over de i deres Gaarde værende Heste	(268.)	390.

1799.			
4. Jan.	Forordn., hvorved Trolovelser affkaffes, og det tillades enhver at indgaa Ægtekab, uden denne foregaaende Ceremoni.	(268.)	390.
8. Marts.	Forordn., hvorved Underdommerne indskjærpes den Pligt, at de, i Politi- og Inkvitionsager, hvor Procuratorer ei tilstedes at møde, bør selv søge al den Oplysning, som kan tilveiebringes, om enhver saadan Sags rette Sammenhæng, baade med Hensyn til at bevise de Paagældendes Skyld eller Uret, og ligeledes deres Uskyldighed eller Ret.	(268.)	391.
—	Reskr. ang., hvorvidt Situationskort i Afteds- og Markfjelsager ved Underretterne i Christianssand Stift behøves.	269.	
18. Mai.	Kanc. Prom. om Trolovelser	269.	
31. —	Forordn., som befaler, at i Thyssager, som forfølges paa Justitiens Vegne, skulle de stjaalne Kosteres Giere indstævnes, under falskmaals Straf, til at aflægge deres edelige Forklaring, om Kosterne ere dem fremkomne imod deres Vidende og Villie, eller ikke	(271.)	393.

		Supple- ment.	Indm.
		Side.	Indm.
1799.			
21. Juni.	Forordn. ang. Skifteforvaltningen i Stervboer efter Husmænd og Underster af Landalmuen, i Danmark og Norge	271.	
1. Juli.	Kongl. approberet Plan for Fattigvæsenets Indretning og Bestyrelse i Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder	(273.)	393.
2. Juli.	Kancelliplakat om Krafttrædelse af Planen for Kjøbenhavns Fattigvæsen	(273.)	453.
6. Juli.	Kanc. Cirk. ang. at Skifte og Auktioner maa forrettes uden Rejseomkostninger samt ved Fuldmægtig i Distrikterne	273.	
27. Septbr.	Forordn., som nærmere forklarer og bestemmer Trykkesfrihedens Grændser	274.	
4. Oktbr.	Forordn., som befaler, at Laugretterne i Norge skulle herefter, ved ethvert Rettergangs møde, underskrive Thingsprotokollen, tilligemed Dommeren, og at derimod deres Forsegling paa Domsakter og Thingsvidner skal være affattet	285.	
11. Oktbr.	Reskr. ang. at de i Forordn. 20. Jan. 1797, om Forligelsesvæsenet i Norge, dens §§ 22, 23 og 24, gjorde Bestemmelser ogsaa skulle gjælde som almindelig Regel for Danmark, alene med den Forandring, at de beskikkede Stævnevidner itkun skulle nyde hver 6 Skill.	286.	
22. Novbr.	Forordn. ang. den Godtgjørelse, som Jord-eiere skulle nyde for Grunde, der afgives til Lodsmerkens Ansæg eller Udvidelse	(287.)	4.
6. Decbr.	Forordn. om Skiftevæsenets bedre Indretning paa St. Kroix i Vestindien	287.	
6. —	Plak., som tillader, at Diskontopræmie maa bestemmes og betales saavel over som under den nu ellers her i Landet bestemte Rente-fod, m. v.	292.	
6. —	Forordn., som indeholder almindelige Regler for Hovetiet i Danmark	(293.)	455.
7. —	Kanc. Prom. ang. foreløbde Forligs ny Antagelse ved Forligskommissionerne	293.	

		Supple-	Inhm.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1799.			
1. Decbr.	Regl. ang. Veienes Vedligeholdelse i Danmark om Vinteren, især naar stærkt Sne falder eller Snefog indtræffer	(291.)	475.
20. —	Reskr. at Forbryderes Opdragelse og Vednet behøves ikke oplyst fra udenrigs Stæder	294.	
—————			
1800.			
4. Jan.	Kanc. Prom. ang. begge Auktionsdirektør-tjenesternes Forening	295.	
4. —	Hof- og Stadsretsplak., at Sager, som kongl. Embedsmænd ifølge Trykkeforordningen 27. September 1799 §§ 10 og 11 skulle anlægge i Anledning af Beskyldninger i Henseende til deres Embeds Førelse m. v., ere undtagne fra at behandles ved Forligelseskommissionen	(295.)	483.
4. —	Hof- og Stadsretsplak., at de, som i Kriminelsager vorde tilkjendt Erstatning hos Forbrydere, maa fritages for at løse Domsakten m. v.	(296.)	484.
23. Febr.	Reskr. ang. de Underdommerne eller Sagsførerne i Delinkventsager paalagte Auktørs Paaankelse for Høiesteret	296.	
10. Marts.	Plak. ang. de Forholdsregler, som skulle iagttages i Henseende til de ved Postkontoi-erne overliggende, og med de aarlige Postregnskaber til Generalpostamtet indkommende mindløste Breve og Pakkepostfager	297.	
4. —	Plak. om Grundenes Opmaalning og Stadsfonduktørens Betaling derfor	300.	
21. —	Forordn. ang. Haandværksslængene i Kjøbenhavn	(301.)	485.
21. —	Plak., som bestemmer Diæt- eller Underholdningspenge for Rættens Betjente, Fogder og Prokuratorer i Danmark og Norge, naar de gjøre Reiser, for at udføre Delinkvent- og Justitsfager	301.	
28. —	Plak., der foreskriver bestemte Forholdsregler til Efterretning for Domstolene i Anledning af nogle Dommeres httrede Livl		

		Supple-	Inde-
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1800.	om de Tilfælde, i hvilke det er fornødent, at stjaalne Kosteres Gie:e i Tyvsjager edeligen bekræfte, at Kosterne ere dem frakomne mod deres Vidende og Villie, samt paa lige Maade stadfæste den Taxt, som af dem sættes paa deslige Koster, naar disse ikke ere komne tilstede	(302.)	499.
3. Mai.	Kanc. Cirk. ang. Falsmaalsbøders Anvendelse	303.	
14. —	Plak. ang. Straf for de Bønder i Danmark, der vægre dem ved at lade Fortegnelsen over, hvad Høveri de ere Forbrotten pligtige, vedhæfte deres Fæstebrev	301.	
21. —	Plak., at Stævninger til Høiesteret herefter skulle udsædes fra bemeldte Rets Justitskontoir	(304.)	500.
23. —	Forordn., som bestemmer, at visse Slags af de Bevillinger, der hidindtil have været udfærdigede fra Kancelliet, skulle affattes og anses unødvendige; samt at endel af deslige Dispensationer skulle herefter søges hos Øvrighederne, som bemyndiges til at meddele de vedkommende samme	(304.)	500.
20. Juni.	Plak., som i Henseende til Lødsbetalingen i Kongeriget Norge befaler, at Miledistancerne i Fremtiden skulle beregnes efter Sømile m. v.	304.	
4. Juli.	Verordn. wegen der in Rücksicht auf Verwandtschaft erforderlichen Matrimonial-Dispensationen für die Herzogthümer Schleswig und Holstein, die Herrschaft Pinneberg, Stadt Altona und Grafschaft Ranzau	305.	
4. —	Kongl. Resol. ang. Udfærdigelses ad mandatum af Kancelliet	306.	
11. —	Forordn., hvorved der, i Island, beffiktes en Landsøverret	308.	
6. Aug.	Plak. ang. Maaden, paa hvilken den ved Forordn. om Veivæsenet i Danmark af 13. December 1793 tilfagte Godtgjørelse for afftaet Grund til de ny Landeveies Anlæg		

		Supple- mentet.	Indm. Samf.
		Side.	Side.
1800.	eller de gamles første Brede m. v. skal bestemmes	(316.)	505.
12. Aug.	Plak., hvorved Forordning af 23. Mai 1800 udbides til de danske vestindiske Der	316.	
29. —	Konvention mellem Danmark og England i Anledning af Fregatten Freyas Opbringelse	318.	
5. Decbr.	Kesfr. til Hof- og Stadsretten ang. Extra-skriveriets Afskaffelse, flere Betjentes Ansættelse og Forsøgelse i Gage m. v.	319.	
16. —	Konvention mellem Danmark og Rusland ang. væbnet Neutralitet tilføes	320.	
19. —	Forordn., som bestemmer de Betalinger, der tilkomme Rettens Betjente i Danmark for Embedsforretninger	325.	
—————			
1801.			
20. Marts.	Plak., hvorved Danske Lovs 2. Bogs 12. Kapitels 5. Artikel forklæres og nærmere bestemmes, i Hensigt til Præsternes Rettighed til at fordrø enten Høstdag, eller Tiende af Husmænd m. v.	326.	
29. —	Forordn. om Embargo paa engelske Skibe og Varer	328.	
9. April.	Baabensstilstands-Konvention mellem Danmark og England efter Slaget den 2. April 1801.	328.	
5. Juni.	Plak., hvorved fastsættes visse Bestemmelser til Betryggelse for de Pensioner, som tilkomme Præste-, Degne- og Kirkesangerenter af deres afdøde Mænds Embeder samt Latinstolerne af Degneembeder	(330.)	508.
5. —	Plak. ang. Forandring af den ved Plakaten af 14. Mai 1800 bestemte Straf for de Bønder i Danmark, der vægre sig ved at lade Fortegnelse over, hvad Høveri de ere Forddrotten pligtige, vedhæfte deres Fæstebreve	331.	
17. —	Forordn. ang. Ophævelse af Embargo paa engelske Skibe og Varer	332.	

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1801.			
15. Juli.	Plaf. ang. Straf for at bestadige Skibs- fortøiningsringe, Barpestolper og andre Mærker til Skibsfartens Sikkerhed	332.	
31. Juli.	Plaf. hvorved de Bestemmelser, som ere fast- satte i Henfigt til Grundes Afstaaelse for Veivæsenet, Lødsjer og Lødsmærker, erklæ- res at skulle være gjældende i ethvert lig- nende Tilfælde	(333.)	509.
31. —	Forordn. ang. Tiendevæsenet i Norge	333.	
5. Aug.	Plaf. ang. afskillige til Skovvæsenet hen- hørende Bestemmelser Udvidelse til de kongl. Skove paa Bornholm m. m.	(334.)	510.
20. —	Plaf. ang. Ophævelse af den ved Forord- ning 23. April 1781 §§ 21 og 22 be- stemte Bygningshjælp for Bøndergaardens Udflytning i Danmark m. v.	(335.)	511.
23. Oktbr.	Overenskomst mellem Danmark og Rus- land angaaende førstnævnte Stats Tiltræ- delse til den under 17. Juni j. A. mellem Rusland og England i St. Petersborg af- sluttede Konvention m. m.	335.	
25. Novbr.	Plaf. ang. Jords Udlæg til Degne- og Skoleholdere paa Landet i Danmark	(345.)	512.
27. —	Plaf., hvorved Uberettigede forbydes at bære saadanne Klædedragter, som af Kon- gen ere autoriserede til Uniformer for civile eller militære Embedsmænd, samt at bruge Epauletter eller Skulderbaand af noget Slags	(345.)	514.
1802.			
6. Jan.	Plaf. ang. Paatjendelse af de Sager, der hidrøre fra Forordn. 8. Juni 1787, hvor- ved er nærmere bestemt, i hvilke Tilfælde Fæstebønder i Danmark kunne af Husbon- den imod Godtgjørelse fratages nogen Del af deres fæstede Gaardes Jorder m. v. . . .	(345.)	515.
8. —	Forordn. ang. Sæindrulleringsvæsenet i Danmark	345.	

		Supple-	Indm.
		mentet.	Samt.
		Side.	Side.
1802.			
8. Jan.	Forordn., som forbhder dem, der staa i visse Slags Forbindelser med Rettens Betjente, at søre Sager ved den Domstol, som af disse beklædes m. v.	(348.)	516.
26. —	Reskr. ang. at Anna Pedersdatter maa indlade sig i nyt Egteskab uanset den stete Tilhysning af Prædikestolen for hende og Jens Larsen, der er bleven affindig	348.	
5. Febr.	Plak., som bestemmer, hvorledes der bør forholbes med Thinglysning af Skjoder og Pantebreve, som angaa Parceller og Bøndergaarde, der afhændes fra samlede frie Fordegodsfer i Danmark	348.	
12. —	Forordn., hvorved den 21. Paragraf i de Reformertes Privilegier indskrænkes til de Personer alene, som nu ere i Besiddelse af de deri henevnte Forrettigheder	349.	
6. Marts.	Plak., som fastsætter, at Skiftebehandlinger efter Klokkere og Skoleholdere i Norge, uden Hensyn til, om disse ere studerende eller ikke, herefter bør forvaltes af den geistlige Skifteret	349.	
31. —	Plak. indeholdende Forandringer i Sold- og Konsumtionsforordningen af 1. Febr. 1797	(350.)	517.
17. Juli.	Kanc. Prom. ang. hvorledes skal forholbes med dem, som ikke ville ægte hinanden, om Lysning er stet fra Prædikestolen	350.	
31. —	Kanc. Prom. at man ikke kan tilstaa Svedenborgianeren Appelberg Dispensation fra at aflægge Ed som Vidne	350.	
1. Oktbr.	Forordn., hvorved paabhdes en aarlig Afgift af Besiddelse, Nytte og Brug af faste Eiendomme i Kongeriget Danmark	(351.)	519.
5. Novbr.	Plak., som bestemmer, at de Sønner, som fødes af Forældre, der bo paa Kjøbstadsjord udenfor Kjøbstæderne, og alene ernære sig af Jordbrug, skulle anses værnepligtige.	351.	
13. —	Kanc. Prom. ang. Eksekutioner og Arrester hos civile Betjente ved militære Korps saabelsom hos Officerer	351.	

		Supple-	Sdm.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1802.			
19. Novbr.	Plak., som bestemmer, at Husbeboerne paa Hovedgaardstøt i Danmark skulle, lige med Sognenes øvrige Beboere, deltage saavel i Pligtarbejde til offentlige Indretninger, som alle andre personlige Byrder	353.	
24. Decbr.	Plak., som bestemmer, at Tjerne af Gaarde, som ere forsikrede i Landets Brandkasse, maa, naar deres Gaarde afbrænde, være berettigede til at fordre den bestemte Sognehjælp til Bygningernes Istandsættelse for billig Betaling	(353.)	527.
1803.			
28. Jan.	Plak., som befaler, at Execution for Procuratorers Salaries i befalede Sager maa ske efter Udskrifter af Dommen paa ustemplet Papir	(353.)	528.
9. Febr.	Plak., hvorved bestemmes, hvorledes i det Tilfælde, naar Bøndergaarde i en By ved Udskiftning gjøres lige i Hartkorn, skal forholdes med Høveri og Landgilde af samme paa de Godser i Danmark, hvor Høveriet forrettes efter Gaardens Antal og ikke efter Hartkorn	(353.)	528.
26. Marts.	Reskr. at Separationsbevillingen ei af Amtet bør gives, naar en af Parternes Samtykke mangler	354.	
12. April.	Ranc. Prom. ang. Separation	354.	
4. Mai.	Forordn. om, hvorledes de Handlende og Søfarende sig have at forholde, naar Krig finder Sted imellem fremmede Sømagter.	(354.)	529.
5. Juli.	Reglm. for Fattigvæsenets provisoriske Indretning og Bestyrelse i Danmarks Kjøbstæder	(355.)	538.
5. —	Reglm. for Fattigvæsenets provisoriske Indretning og Bestyrelse paa Landet i Danmark ^{*)}	.....	549.
30. —	Ranc. Prom. ang. Forlig i Gjæste- og andre Extraretsager	355.	

*) I Teksten er dette Reglements Titel og Henvisningen til Indm. Saml. faldet ud.

		Supple- mentet.	Sæm- samf.
		Side.	Side.
1803.			
14. Oktbr.	Plaf. ang. ngiere Bestemmelse af Forordn. om Bygningsafgiften	355.	563.
29. —	Kanc. Skr. ang. Forligsprøve, førend Umyndiges Pant ved Renters Udeblivelse sættes til Auktion	355.	
19. Novbr.	Plaf. for Danmark, som bestemmer, at undvigte Slaver herefter skulle henføres i Rosp- eller Lugthuset i Kjøbenhavn, samt at alle, som ellers skulle dømmes til Lugt- husstraf i Provindserne paa Livstid, skulle hendsømmes til Arbejde i Kjøbenhavns Lugthus	356.	
14. Decbr.	Plaf. om Bygningsafgiftens Svarelse efter Forordn. 1. Oktober 1802	(357.)	565.
1804.			
27. Jan.	Forordn. ang. Befordringsvæsenet i Dan- mark	(357.)	566.
2. Marts.	Reglm. for det borgerlige Artillerikorps i Helsingør	357.	
9. April.	Plaf. ang. at Taxationer, som efter For- ordningen 13. Decbr. 1793, og Plaf. 6. Aug. 1800 foretages over Grunde, der ved Hovedlandeveienes Anlæg indtages eller be- fadiges, herefter kunne bestyres af en Bei- mester eller en Beifonduktør	(357.)	616.
17. —	Plaf. ang., at der fra 1. Mai 1805 erlæg- ges dobbelte Bompengge for Vogne, som have andre Søm i Hjulene end forsænkede i Skinnerne og med flade Hoveder	(358.)	617.
18. —	Plaf. ang. hvorledes med Jords Udlæg til Skolerne paa Landet i Danmark efter Plaf. 25. November 1801 skal forholdes, naar under Hovedskolerne henhøre Byer, for hvilke formedelt Hovedskolernes Fraliggen- hed særskilte faste Skoler ere oprettede	(358.)	618.
19. Mai.	Kanc. Skr. ang. Vidner for Provsteretten.	358.	
25. —	Forordn., hvorved der for de Danske Vest- indiske Der bestikkes en Landsoverret	359.	

		Supple- mentet.	Inhm. Samf.
		Side.	Side.
1804.			
25. Mai.	Forordn., hvorved en Del af Formalings- afgiften til Brændevin lægges paa Bræn- dingsredskaberne	364.	
25. —	Forordn. om det stemplede Papiers Brug i Kongerigerne Danmark og Norge	367.	
23. Juni.	Befj. fra Direktionen for den kongl. Fød- sels- og Pleiestiftelse i Kjøbenhavn, ang. forsøget og forlænget Betaling m. v. for de Børn, som efter 1. Juli d. A. fra Stif- telsen udsættes til Pleie og Opfostring paa Landet og i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn.	(367.)	618.
27. Juli.	Plak. ang. at de Borgere, som forundes kongl. Embeder, skulle fritages for borgerlige Ombudde	(368.)	622.
15. Aug.	Plak. om Almisfelenimmers Fritagelse for Bygningsafgiften	(368.)	623.
2. Oktbr.	Plak. om, at der ved det Udtryk i Plakaten af 13. December 1793 „kongelige Birke- dommere“ alene bør forståas Birkedommere i de kongl. Birker	368.	
8. Oktbr.	Plak. om Fritagelse for Bygningsafgiften .	(368.)	625.
16. —	Plak. ang., at enhver, som vil have Doku- menter læste ved Kjøbenhavns Hof- og Stadsret om Mandagen, skal være pligtig til at levere disse paa Rettens Brevskriver- kontor i det seneste inden Lørdag Middag Klokken 2, Ugen forhen	(368.)	626.
26. —	Forordn. ang. hvad der herefter bør iagt- tages ved Gjældsbreve, som udstedes af dem, der ikke ere fuldmyndige	369.	
14. Decbr.	Plak. ang. Fornyhelse af Gjældsbreve, hvilke, førend Forordningen af 26. Oktober s. A. blev kundgjort, ere udstedte af dem, der ikke vare fuldmyndige	371.	

1805.			
25. Jan.	Forordn., hvorved der i Danmark beskaffes Landsoverretter i Landstthingenes og Raadsstue- retternes Sted	(373.)	626.

		Supple-	Indm.
		menter.	Saml.
		Side.	Side.
1805.			
8. Febr.	Forordn. ang. Karantænevæsenet i Danmark og Norge	373.	
15. —	Reglement ang. hvorledes i Fremtiden skal forholdes ved Kirkegaardene udenfor Kjøbenhavns Nørreport	376	
15. —	Instruktion, hvorefter Graverne ved Kirkegaardene udenfor Kjøbenhavns Nørreport sig skulle rette	379.	
22. —	Forordn. for Danmark og Norge, som forbyder nye Gravsteders Indretning i Kirkerne, og foreskriver de Vilkaar, under hvilke de nævrende Eiendomsbegravelser maa afbenyttes	(382.)	635.
8. Marts	Royal. Resol. ang. en Kompetencestrid mellem to Skifteretter	382.	
19. April.	Plak. for Danmark og Norge, hvorledes med Udlændinge, som hændømmes til offentlig Arbejde, skal forholdes; naar disses Straffetid er udløben	383.	
19. —	Plak. ang. Skifternes Forvaltning efter de under Landmilitæretaten i Danmark hørende Personer m. v.	(383.)	637.
31. Mai.	Forordn. ang. Delinkventsagers Indstævning til Lands- og Stiftsoverretterne i Danmark, Norge og Island.	(384.)	639.
25. Juni.	Plak. ang. Børnethinget for de fra Danmark afgivende Nationale i deres Garnisonstjenestetid	384	
10. Aug.	Ranc. Cirk. ang. Separation.	384.	
6. Septb.	Forordn., hvorved Danske Lovs 1. Bogs 6. Kap. 18. Art. og Forordn. 10. April 1750 nærmere bestemmes	(385.)	641.
27. —	Forordn. om Skovenes Udskiftning Vedligeholdelse og Fredning i Kongeriget Danmark.	(385.)	641.
18. Oktbr.	Plak. ang. Forbud mod Rygters Indførelse i offentlige Tidender og Falholdelse af Viser, Bøger, Almanacker m. v. ved Udraab paa Gaden	385.	
28. --	Plak., som bestemmer, i hvilke Tilfælde Mødre til uægte Børn kunne vente den		

		Supple- ment.	Indt. Samt.
1805.		Side.	Side.
	Ophragseshjælp, som tilkommer dem hos disſes Fædre, indreven ved Øvrighedens Foranstaltning	(386.)	655.
1. Novbr.	Forordn. ang. Brandvæsenet i Kjøbenhavn.	386.	
1. —	Plaf. ang. hvilke Øvrighedspersoner det vedkommer at udstede Rejsepasjer	(390.)	656.
14. Decb.	Plaf. ang. en nærmere Forklaring af § 7, i Høveriforordn. for Danmark af 6. December 1799	(390.)	656.
28. Decb.	Ranc. Prom. ang. Appelsommen	390.	
1806.			
7. Jan.	Plaf. ang. Tillæg og Forandring i § 26 af Forordningen om Jordfælleskabets Ophævelse i Danmark af 23. April 1781 .	(390.)	657.
24. —	Plaf. ang. Forbud mod fremmede Lotteri- planers Indførelse i offentlige Blade	390.	
31. —	Forordn. ang. Hjælp, som i Danmark bør gives til de Bøndergaard, hvis Drift ved Husbondens Fraværelse gjøres vanskelig, og til det Høvarbeides Forrettelse, som kunde blive noverkommeligt, naar Landsol- daterne i overordentlige Tilfælde indkaldes til Regimenterne	(391.)	659.
30. April.	Forordn. indeholdende Overadmiralitets- rettens Instruktion	(391.)	662.
9. Mai.	Forordn. for Danmark og Norge ang. hvor- ledes der ſkal forholdes med Indkvartering, og det videre, som bliver at udrede i Til- fælde af overordentlige Troppesamlinger . .	(391.)	666.
7. Juni.	Plaf. ang. at de i Forordn. 19. Marts 1790 og den 11. § i Forordn. 15. Juni 1792 indeholdte Bestemmelser om Bønder- gaardes Bortfæstelse eller Bortforpagtning ere gjældende ogsaa i Henseende til Selv- eier- og Arvefæstebøndergaard, m. v.	(391.)	681.
28. Juli.	Plaf. ang. Forbud mod at sætte Urtepotter, og deslige paa Tage, Skure, Altaner o. d. l.	391.	
15. Aug.	Reftr. ang., at Execution af Gjøsterets- domme, affagte paa St. Thomas, maa		

		Supple- mentet.	Sydm. Samf.
		Eide.	Eide.
1806.	standsjes med Attest fra Kommandanten, at Appellstævning er begjært.....	392.	
12. Septbr.	Forordn. for Danmark og Norge angaaende den Sikkerhed, mod hvilken Stiftelsers og Umyndiges Midler maa udlaanes.....	393.	
20. —	Plak. ang. Betalingen for Opmaalng og Udfkiftning af Skove i Danmark.....	(394.)	682.
4. Oktb.	Plak. ang. de ved Forordn. om de kongl. Skove og Tørvemoser i Danmark af 18. April 1781 §§ 3, 68 og 69 for Stengjærderes eller andet dertil svarende Hegns Sætning, samt for Piles og andre Træers Plantning, bestemte Belsøntngers og for sammes Efterladelse fastsatte Mulkters Op- hævelse.....	(394.)	683.
24. Oktb.	Forordn. for Danmark og Norge ang. at Prokuratorer ved Underretterne bør tillægges Salarium i befalede Sager.....	(394.)	684.
5. Decbr.	Forordn. ang. Amtsprovsters Beskikkelse i Danmark.....	395.	
5. —	Forordn. for Danmark ang. hvorledes med Skifter, Auktioner efter Personer af geistlig Stand samt med geistlige Sagers Paa- dømmelse i første Instants bør forholdes..	(396.)	686.
12. —	Plak. ang. Bestyrelsen for de lærde Skolers Pengevæsen samt Regnskabsføringen ved samme.....	397.	
—————			
1807.			
23. Jan.	Forordn. ang. Straffens Stjærpelse for usødig Trætte ved Høiesteret.....	397.	
26. —	Plak. ang. at den Tilladelse, som hidtil er bleven meddelt komplette Sædegaardes Eiere i Danmark, til uden Tab af Hovedgaardstaxternes Frihed at afhænde Bøndergodserne, i Fremtiden ikke kan ventes tilstaaet, ligesom og, at de i § 12 af Forordningen 15. Juni 1792 ommeldte Parceller herefter ikke kunne med saadan Frihed afhændes fra Hovedgaardsjorder.....	(398.)	687.

		Oppe- Smentet.	Indl. Samf.
		Side.	Side.
1807.			
30. Jan.	Forordn. ang. hvorledes god Orden skal haandhæves ved det Ugedags- eller andet Pligtarbejde, som Husmænd eller Husboere i Danmark, efter deres Fæstebreve eller Leiekontrakter, ere skyldige at forrette for Jorddrotterne	(398.)	688.
3. Marts.	Plak., hvorved den 4. § i Forordn. 5. September 1794 forandres	398.	
3. April.	Forordn. for Danmark, hvorved det gjøres til Pligt for Gæstgiverne i Kjøbstæderne og Kroholderne paa Landet, at antage sig Opfyndet ved Befordringsvæsenet paa de Steder, hvor Generalpostamtet maatte finde saadant nødvendigt	(399.)	693.
17 —	Forordn. ang. Skifternes Forvaltning og Tilfyndet med samme, paa Derne St Thomas og St. Jan i Vestindien	399.	
17 —	Fundats for Døvsstummeinstituttet i Kjøbenhavn	403.	
22 —	Plak., hvori nogle nærmere Bestemmelser indeholdes, som vedkomme Handelen og Kjøbstæderne paa Island	(405.)	691
29. Mai.	Forordn. ang. de vestindiske Sagers Indværelse til Høiesteret og deres Foretagelse sammesteds	405.	
9. Juni.	Plak., som indeholder Forskrifter i Henseende til Fortinning	(406.)	695.
17. —	Kanc. Skr. at den 33. § i Frdg. 3. Juni 1796 ogsaa bør forstaaes om Justitiens Sager	406.	
23. —	Kanc. Prom. ang. Naadensaaret i Præstembeder	407.	
20. Juli.	Plak. hvorved Anordningerne mod Ubertigedes Handel indstærpes	407.	
4. Aug.	Plak. ang., at der ved Arresthusene skal anskaffes Inventarii-Linned m. v.	408.	
7. —	Forordn. for Danmark og Norge, som bestemmer, hvormed heretter skal erlægges i Underholdningspenge til Gjældsarrestanterne	409.	
16. —	Es. kongl. Høihed Kronprindsens Cirkulære ang. Krig med England	409.	

		Supple- ment.	Indm. Saml.
		Side	Side.
1807.			
9. Septb.	Forordn., som bestemmer, hvorledes der skal forholde med Personer, Varer og andet, som under nærværende Krig med Storbritannien bliver at anholde	410.	
30. —	Kanc. Str. ang. de ved Forordn. 5. December 1806 anordnede Provsteretter	416	
24. Decbr.	Kongl. Befaling ang. Konfiskation af aagelst Eiendom	417.	
—————			
1808.			
20. Jan.	Forordn. betræffende nogle Forandringer og ngiere Bestemmelser i Forakristerne for Landmilitæretatens Indretning	418.	
19. Marts.	R. str. ang. Kollegiernes Forestillinger til Hans Majest. Kongen	419.	
8. April.	Plak., hvorved de Bestemmelser, som indeholdes i Forordn. 9. Mai 1806, ang hvorledes der skal forholde med Indkvarteringen, i Tilfælde af overordentlig Troppesforsamling, udvides til Indkvartering af Hans Majestæts Spsfoll	(421.)	696.
16. —	Plak. om at den ngiere Bestemmelse i danske Lovs 3—13—14, som indeholdes i Pl. 22. Februar 1779, skal være gjældende saavel for de hoverifrie som for de hoverigjørende Bønder	(420.)	696.
1. Juni.	Reglem. for Kjøbenhavns Borgervæbning	420.	
7 —	Kanc. Prom. ang. hvorledes Provsteretten skal holdes m. v.	420.	
28. —	Kongl. aabent Brev ang. Dannebrogsoordenens Udvidelse	(422)	697.
15. Juli.	Plak. ang. Sæde og Underskrift i Kommissioner	(422.)	70 2.
25. —	Reskr. ang. Delinkventfagers Forfølgelse m. v. saavel som Straf for Leiermaal og For	422.	
4. Aug.	Plak. ang. Hjælp, som i Danmark bør gives til de i Krigstjeneste kommanderede Husmænds Jorders Drift, forsaavidt samme		

		Supple- mentet.	Inhm. Saml.
		Side.	Side.
1808.	ikke af deres hjemmевærende Hustruer og Børn kan besrides	(423.)	703.
12. Aug.	Rongl. Bekjendtgjørelse ang. en Forandring i Rangforordningen	423.	
30. Septbr.	Plak. for Bornholm ang. Stævningers Udtagelse til Høiesteret under Krigen	(425.)	704.
14. Decbr.	Patent, hvorved Kongen opfordrer sine Underaatter til Tarvelighed, og til Opmærksomhed paa indenlandste Fabrik- og Kunstvarer	425.	
22. —	Anordn. om Børsens Holdelse i Kjøbenhavn	(426.)	705.
22. —	Forordn. for Mæglerne i Kjøbenhavn	(426.)	708.
23. —	Plak. ang., at Fæstebreve paa Eiendomme, tilhørende Fattigvæsenet i Soguedistrikterne paa Landet i Danmark, herefter skulle forsynes med Amtsfattigdirektionens Approbation	(426.)	720.

1809.			
14. Jan.	Ranc. Skr. ang., at der i Vemmetofte maa indskrives Døttre af Mænd i de tre første Klasser	426.	
17. —	Plak., som indeholder Forrifter ang. Lægemidlers Ublevering fra Apothekerne m. v.	(427.)	721.
28. —	Anordn. for Dannebrogsmændene	(427.)	722.
1. Febr.	Plak. for Danmark og Norge, ang. Udvidelse af de Bestemmelser, som indeholdes i Plakat for Kjøbenhavn 9. Marts 1796 betræffende Huller eller Waager i Ifen	(427.)	726.
21. Marts.	Plak., som indeholder nærmere Bestemmelser ang. Skifteforvaltningen i Kjøbenhavn	427.	
4. April.	Plak., hvorved bekjendtgjøres en Forandring ved Politimesterembedet i Kjøbenhavn	429.	
4. —	Instruktion for Politimesteren i Kjøbenhavn	431.	
7. —	Forordn. for Norge, angaaende hvorledes med Skifter efter Personer af geistlig Stand, samt med geistlige Sagers Paadømmelse i første Instants bør forholdes	432.	

		Supple-	
		mentet.	
		Side.	Side.
1809.			
25. April.	Plak. om Forbud mod Handel med Chiaa nova eller uægte China	(434.)	727.
3. Juni.	Forordn. ang. Ralds- og Birkerettigheder .	434.	
23. —	Forordn. ang. konsignable Bankfonds	436.	
14. Oktb.	Plak., hvorved kundgjøres adskillige nærmere Bestemmelser i Forordn. 9. Mai 1806 og de i Forbindelse dermed staaende Anordninger	(444.)	728.
7. Novbr.	Forordn. ang. de lærde Skoler i Danmark og Norge	444.	
10. Decbr.	Fredstraktat imellem Hs. Majest. Kongen af Danmark og Norge og Hs. Majest. Kongen af Sverrig, med en separat Artikel angaaende gjensidig Udlevering af Desertører og Forbrydere, sluttet i Jænkøping	461.	
27. —	Plak. ang. at umyndige Lehnbesiddere ei kunne være Overdommere i Politisager . .	464.	
28. —	Plak. ang. Grundes Afgivelse til Kanal-anlæg	(464.)	731.
1810.			
8. Jan.	Forordn. ang. Tiendevesenet i Danmark. .	(464.)	732.
8. Febr.	Forordn., hvorved i Kongeriget Danmark paabjdes en almindelig Indkomstskat for 8 Aar	465.	
8. —	Forordn., hvorved i Kongerigerne Danmark og Norge med underliggende Lande indtil videre paabjdes en Afgift af faste Eiendommers Værdi, hver Gang disse overdrages til ny Eier, og af al øvrig Eiendoms Værdi, hver Gang samme gaar i Arv, samt af Fæste-, Byggesels-, og Arvefæstesteder, saa ofte disse af ny Fæster, Leilending eller Arvefæster tiltrædes	(467.)	751.
28. Marts.	Reglm. for Kaperfarten og Priserne's Behandling	468.	
3. April.	Forordn. for Danmark og Norge ang. Vaccinationen	471.	
9. April.	Forordn. ang. en forandret Indretning af Sæpæsvæsenet	478.	

		Supple- mentet.	Inom. Samt.
		Side.	Side.
1810.			
5. Mai.	Plak. for Kongerigerne Danmark og Norge med underliggende Lande, ang hvorledes der, naar ved faste Eiendommens Kjøb og Salg, i Stedet for Kjøbesum, er betinget aarlig Afgift paa visse Aar, eller en Persons Livstid, skal forholdes i Henseende til den Værdis eller Kjøbesums Bestemmelse, hvoraf den ved Forordningen 8. Februar 1810 paabudne $\frac{1}{2}$ pCt.=Afgift skal svares .	(478.)	760.
9. Mai.	Plak. om Legater ved testamentariske Dispositioner af den jødiske Menighed	(478.)	761.
11. —	Plak. for Danmark og Norge, som indeholder Bestemmelser, betræffende sængslig Anholdelse af de Forbrydere, der ere under den kriminelle Lovald	(478.)	762.
25. Juni.	Forordn., ang de Forholdsregler, som bør iagttages ved Forders Udskyning i Danmark, med videre	(479.)	764.
7. Juli.	Plak. ang. Forhøielse i Betalingen for Landinspektørernes og Landmaalernes Forretninger i Danmark	(479.)	773.
22. —	Plak. for Danmark og Norge, hvorved Konventionen med Sverig, ved Separat-Artikel af den under 10. December 1809 sluttede og af Kongen den 15. næstefter ratificerede Fredstraktat, ang. gjensidig Udlevering af Forbrydere og Desertører, bekjendtgjøres . .	479.	
27. Aug.	Tillæg til Reglm. af 2. Marts 1810 for Raperfarten og Prisernes Behandling . . .	479.	
4. Septb	Plak. for Danmark og Norge ang. hvad Høiesteretsadvokater samt Over- og Underretsprokuratorer bør indskyde i den almindelige Enkekasse	482.	
2. Oktbr.	Plak. for Danmark og Norge, ang. at der til Udgivelse af Blade, hvori politiske Nyheder eller Efterretninger meddeles, bør erhverves kongl. Privilegium	482.	
9. —	Plak. ang. Hjælp, som i Danmark bør gives til det i Søkrigstjeneste kommande-		

		Supple- mentet.	Inbin- Samt.
		Side.	Side.
1810.	rede Mandffabs Jorders Drift og Hov- arbeides Forrettelse	(483.)	775.
6. Novbr.	Frdg. for Danmark og Norge, ang. hvor- ledes med Bexler paa danst Kurant, og med Betaling af Bexler, som lyde paa Species, indtil videre bør forholdes	483.	
6. —	Forordn., som indeholder nærmere Bestem- melser i Henseende til Bognmandslangs Indretning og Vedligeholdelse i Danmark .	(486.)	776.
13. —	Plak. ang. Haandværks- og andre Dreng- e, som omstreife paa Gaderne og offentlige Pladser med Skrigen, Støien og Piben . .	486.	
21. —	Reglem. for Gjerdemodervæsenets Indret- ning og Bestyrelse i begge Riger, Kjøben- havn undtagen	(487.)	779.
14. Decb.	Plak., som indeholder Tillæg til Reglemen- terne af 5. Juli 1803, for Fattigvæsenet i Danmark	(487.)	788.
14. —	Plak. ang. hvorledes med visse Forbryderes Løsladelse og Hjemsendelse fra Straffean- stalterne bør forholdes	(487.)	792.

1811.			
5. Jan.	Plak. ang. hvorledes skal forholdes med Texter til Kirkemusik og med Ligvers . . .	(487.)	793.
8. —	Plak., som indeholder Bestemmelser, betræf- fende de af den kongl. Direktion for Kjø- benhavns Fattigvæsen hos Fabrikanter og andre til Undervisning udsatte Børn	(487.)	793.
28. —	Plak., som forbyder samtlige Værtshus- holdere, Billardholdere, Konditorer og Re- stauratører her i Staden at tillade Skole- disciple og Elever af de herbærende civile og militære Instituter Afgang i deres Huse, eller at sælge noget til disse af deres Butiker	(487.)	794.
25 Febr.	Ranc. Skr. om Bestemmelsen af Territorial- højhedsgrensen tilføs	488.	
5 April.	Forordn., som indeholder nærmere Bestem- melser for Odelsindløsningen i Norge . . .	488.	

		Supple- mentet.	Inbn. Samt.
		Sibe.	Sibe
1811.			
21. Mai.	Plaf. ang. hvorledes den jødiske Religions Befjendere have at forholde sig i Henseende til Ligs Begravelse	489.	
6. Juni.	Forordn., hvorved visse Paabudde dels op- hæves og dels forandres og indskrænkes, og en i Forhold til Kornpriser bestemt For- høielse i den ved Forordningen af 1 Ok- tober 1802 paabudne Afgift af Besiddelse, Nytt og Brug af Jorder og Tiender der- imod anordnes i Kongeriget Danmark. . . .	490.	
6. —	Plaf., hvorved kundgjøres Beløbet for den sidste halve Del af Aaret 1811 af den Forhøielse, som i Forhold til Kornpriserne er anordnet i den ved Forordn. 1. Oktober 1802 paabudne Afgift af Besiddelse, Nytt og Brug af Jorder og Tiender i Kongeriget Danmark	493.	
8. —	Plaf. for Danmark og Norge ang. Om- gangsmaaden med Hittogods, som findes paa Kjøbstædernes Grund.	(495.)	795.
24. Septb.	Plaf. for Danmark og Norge, angaaende hvorledes de danske Skibe, der ere tagne af Fjenden, men ikke ved en storbritanniff Admiralitetretsdom kondemnerede, skulle be- tragtes.	495.	
26. —	Forordn. indeholdende yderligere Bestem- melse til at sætt Grændser for Agiotagen.	496.	
18. Oktb.	Forordn., som bestemmer de Vilkaar, under hvilke Kjøbstadsjorder i Danmark og Norge kunne afhændes	(499.)	796.
18. —	Forordn. for Danmark og Norge, som indeholder nærmere Bestemmelser i Hen- seende til Ugtefolks Adskillelse	(499.)	798.
29. —	Plaf. ang. en Examen for Gardinere, samt hvorledes Lærebrevne til disse bør udstedes .	499.	
1. Novbr.	Plaf. ang. de Reisendes Kontoir, hvor alle ankommende Reisende skulle anmeldes, samt Reisepasse udstedes	499.	
1. —	Plaf. ang. fremmede Reisende, som komme i Logi her i Staden	501.	

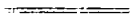
		Supple-	Inom-
		mentet.	Samf.
		Side.	Side.
1811.			
14. Decbr.	Ranc. Str. ang. at om fornærmelige Ud- ladelser ved Forligelseskommissionen maa meddeles Attest.	502.	
1812.			
28. Jan.	Rongl. aabent Brev ang. den fremtidige Bestemmelse af Dannebrogsmændenes Hæ- derstegn	(503.)	799.
11. Marts.	Rongl. Resol. om Ophævelse af Ægtefælle- skab, naar den ene Ægtefælle er overgaet uærlig Dom eller er dømt til Livstids Fængsel.	503.	
19. Marts.	Plak. ang. Bortforpagtning af Præstegaards- jorder	(503.)	801.
21. April.	Forordn. for Danmark og Norge. ang. Straf for Medicinalstjæltens Overtrædelse m. v.	(504.)	802.
27. —	Plak. om Foranstaltninger til Druknedes og Skindødes Redning	(504.)	803.
26. Mai.	Plak., indeholdende nogle nærmere Bestem- melser vedkommende Haandværkslaugene i Kjøbenhavn.	(504.)	805.
9. Juni.	Forordn. for Danmark og Norge, betræf- fende, hvorledes der skal forholdes ved Salg af faste Eiendomme.	504.	
12. —	Plak. for Danmark og Norge, hvorved bestemmes, at Leiermaalsbøders Afstingelse og Inddrivelse for Fremtiden skal være ophævet.	(505.)	806.
17. —	Plak., hvorved Forordn. 8. Januar 1810 om Tiendeafænet i Danmark nærmere be- stemmes.	(505.)	807.
25. Juli	Plak. for Kjøbenhavn, betræffende Afgift af visse Slags Kataloger	505.	
25. Juli.	Plak. ang. ankommande Kapere, som med- bringe Rejsende fra Borde her til Staden, at lade sig underrette om, hvor disse agte at logere.	505.	

		Supple- mentet.	Subm. Samt.
		Side.	Side.
1812.			
31. Juli.	Plaf. ang., hvorvidt nogen maa holde Sø- gere eller give Tjenestehende Liberi m. m.	(506.)	809.
14. Aug.	Plaf. ang. Udfærdigelse af Farveprivilegier	506.	
18. —	Plaf. for Kongerigerne Danmark og Norge med underliggende Lande, om at de Boer, hvis hele beholdne Formue er under 100 Rdlr., skulle være fritagne for den ved Forordn. 8. Februar 1810 paabudne $\frac{1}{2}$ Procentafgift af Arv	(507.)	811.
12. Oktbr.	Kongl. Resol., hvorved Rancelliet bemyn- digheds til at afgjøre visse Sager	507.	
16. Novbr.	Kongl. Resol. om Ægteffabs Ophævelse ved Bevilling	508.	
4. Decbr.	Plaf. for Kjøbenhavn ang. Maaden, hvor- paa Hø, Halm og Tørv skal salghedes og selges paa Areltorv	(508.)	811.
5. —	Plaf. for Danmark og Norge ang. Om- gangsmaaden med Sittegods, som findes paa Landet	(508.)	811.
—————			
1813.			
5. Jan.	Frdg. om Forandring i Pengebæsenet for Kongerigerne Danmark og Norge, samt Hertugdømmerne Slesvig og Holsten	509.	
5. —	Foundation for Rigsbanken	528.	
19. —	Plaf. ang. Understøttelse for fraværende ind- rullerede Søfolks Familier	(534.)	812.
30. —	Plaf. for Kjøbenhavn, angaaende nærmere Bestemmelse af Plakaten af 25. Juli 1812 betræffende Afgift af visse Slags Kataloger	534.	
9. Marts.	Forordn. for Danmark og Norge ang. de Pengefordringer i dansk Kurant, hvilke førend Bekjendtgjørelsen af Forordningen af 5. Januar 1813 ere enten lovligen paa- talte eller ved Dom eller Forlig afgjort . .	534.	
23. —	Plaf. ang. Forordningers Publikation paa Færøerne	537.	
23. —	Instruktion for Stadsphysikus i Kjøbenhavn	537.	
29. —	Plaf. ang. at de Forbrydere, der fra Nørre- jysland paa Livstid dømmes til Tugthus-		

		Supple- mentet.	Indm. Samf.
		Side.	Side.
1813.	Straf, herefter skulle indsættes i Viborg i Stebet for Kjøbenhavns Lughus.....	545.	
29. Marts.	Plaf. ang., at Sager for ulovligt Krohold herefter skulle behandles ved Politiretten ..	545.	
20. April.	Plaf. for Danmark og Norge ang. Flytte- tiden og Opsigelsestiden for Husleiere i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn.....	(546.)	813.
23. —	Plaf. for Danmark og Norge ang. hvad Betaling der tilkommer en konstitueret Em- bedsmand fra den Tid en virkelig er ud- nævnt i Embedet, og indtil denne har til- traadt samme	(546.)	813.
28. --	Plaf. om Stille mønt for Danmark og Norge samt Slesvig og Holsten	546.	
14. Mai.	Plaf. for Danmark og Norge ang. Be- stemmelsen i Rigsbankspenget af den for Lægerne ved Forordningen 20. Decbr. 1619 og 4. Decbr. 1672 fastsatte Taxt	(547.)	814.
3. Juni.	Ranc. Prom. om Loves forbindende Kraft.	547.	
15. —	Instruktion for det kongl. medicinsk-kirur- giske Sundhedskollegium i Kjøbenhavn....	549.	
29. —	Plaf. for Bornholm ang. Landstingets Ophævelse der paa Landet.....	(553.)	815.
9. Juli.	Forordn. for Kongeriget Danmark om For- delingen af den Rigsbanken ved Forord- ningen 5. Jan. 1813 tillagte Hæftelse i faste Eiendomme, samt om Løttelse i nogle ældre Skatter	(553.)	815.
9. —	Plaf. for Danmark og Norge ang. nyere Bestemmelse af den 43. § i Forordningen af 5. Januar 1813 m. v.....	554.	
30. —	Kongl. aabent Brev angaaende Bank- og Pengevæsenet i Kongerigerne Danmark og Norge	555.	
31. —	Forordn. for Danmark og Norge ang. Ud- stedelsen af Rigsbankfjedler, lydende paa 1, 5, 10, 50 og 100 Rigsbankdaler	558.	
10. Aug.	Plaf. for Danmark og Norge, ang. nyere Bestemmelse af den 33. § i Forordningen af 5. Januar 1813	559.	

		Supple-	Sindm.
		menter.	Samt
		Side.	Side.
1813.			
31. Aug.	Plaf. ang. Straffebestemmelser for Forbrydelser, som forøves i Tugt-, Rask- og Forbedringshuset i Kjøbenhavn m. v.	(564.)	821.
7. Septbr.	Plaf. for Kjøbenhavn ang. Forandring i Planen af 1. Juli 1799 for Kjøbenhavns Fattigvæsen	(566.)	824.
28. —	Plaf. for Danmark og Norge ang. Underholdningspenge for Gældsfanger	566.	
22. Oktbr.	Kongl. Resol. ang. Ophævelse af Egtefæd ved Bevilling	566.	
22. —	Plaf. ang. Brandhjælp af Kirkerne i Danmark til Vor Frue Kirke i Kjøbenhavn . . .	567.	
16. Novbr.	Forordn. for Danmark og Norge ang. hvorledes Pensioner eller andre aarlige Præstationer, som det paaligger Private at udrede, skulle gaa over fra dansk Kurant til Rigsbankpenge	568.	
9. Decbr.	Plaf. ang. at 11. December Termin 1813 maa forlænges paa en Maaned.	569.	

Plak. fra Kjøbenhavns Hof- og Stadsret an. 23. Febr.
gaaende et kongl. Reskript for Prokuratorerne af 18.
Februar d. A.

Indm. Saml. pag. 1.

Forordn. ang. hvorvidt Executores Testamenti 29. April.
maa være berettigede til at øve Jurisdiktion.

Indm. Saml. pag. 2.

Reskr. (til Geheimekonferentsraad Osten) anl. 3. Juni.
hvorledes den 12. Artikel i Kammeradvokatens Instrug
herefter skal være at forstaa med videre.

Christian den Syvende osv. W. f. G. Ved den
Keilighed at Landrytter Anders Larsen af Dds Herreds Gods,
som var tiltalt for formentlig Bildtthveri og ved Hjemtin-
get frikjendt, men ved Landstthinget dømt til 3 Mars Fæst-
ningsarbeide og at betale Aktionens Omkostninger tilligemed
Kammeradvokatens derunder indbegrebne Salarium skadesløs
efter billig Regning, men det manglende, som ikke af den
Skyldiges Bo kunde udredes, at liguess paa Amtet, er ved
Bores Høiesteret dømt til et Mars Fæstningsarbeide og
Kammeradvokatens Salarium baade for Landstthinget og
Høiesteret bestemt til 30 Rdlr., har Bores Kammeradvokat,
Ds Elffeligg Justitsraad Colbjørnsen, udi Skrivelse til Bores
Rentekammer af 21. Marts sidstleden, som derafra er kom-

3. Juni. municeret Bores danske Rancelli, andraget, at da hans Mandatarium for Omkostninger og Salarium ved Landsthinget i bemeldte Sag ikke kunde nægtes 20 Rdlr., bliver ikkuns af de ved Høiesterets Dom bestemte 30 Rdlr. 10 Rdlr. tilbage, hvoraf det meste medgaar i Extraktpenge, og de overskydende 2 à 3 Rdlr. kan han ikke byde Høiesteretsprocurator Sjøuheyder, der som konstitueret Kammeradvokat førte Sagen for ham, hvorfor han har begjært, at Rentekammeret vilde anvise ham 30 Rdlr. i Salario for Høiesteret, meldende derhos, at det nu paa et Aars Tid har behaget Høiesteret i en Del Toldsager at nedsætte hans Salarium og Omkostninger for denne sidste Instans til 20 og 10 Rdlr. . . . . Saa give Vi Dig nu hermed tilkjende, at Vi, efter den af Bores Danske Rancelli i den Anledning gjorde alleruud. Forestilling, allern. have fundet for godt, at den 12. Artikel i Kammeradvokatens Instru*) saaledes skal være at forstaa, at naar den Tilstalte ei alene frifindes, men Dommeren og finder, at der ikke har været god og gyldig Anledning til at anlægge Sag, saa og ligeledes, naar Dom er falden ved Underretten, og den Skyldige derved afviscerer, men Kammeradvokaten dog indstævner Dommen, og Dommen derpaa i Bores Høiesteret

*) Instr. 28. Febr. 1780 § 12: Saa ville Vi og allern., at i alle Sager, som af Kammeradvokaten paatales, eller hvorudi han forarsages at udtage Stævning og at forfatte Indlæg (omendstjøndt den Skyldige imidlertid retter for sig) ham noget skal tillægges i Processens Omkostning, proportioneret efter den Umage, som han befindes at have haft ved Sagen. Og ville Vi ellers udi alle de Sager, som han efter Ordre udfører, allern., at Dommeren i Almindelighed, saavel som Bores Høiesteret, altid skulle tilfinde ham og hans Fuldmægtige at nyde Processens Omkostninger skadesløs, naar de finde ham lovligen og retmæssigen at have søgt de Skyldige.

simpliciter bliver konfirmeret, skal Vedkommende i begge 3. Juni. Tilfælde være fri for at betale Salarium til Kammeradvokaten.

Plat. til at hævne, at Mandskabet paa Hol- 22. Juli. mene, efterat det ved de daglige Konstringer er indelt til Arbeidet, ikke sniger sig bort derfra, og om Straffen derfor, og især for dem, som deri ere dem behjælpelige.

Indm. Saml. pag. 4.

Plat. ang. at Terminus appellationis i Kam- 19. Aug. mersager skal være forlænget til den i Loven fastsatte Tid af 6 Maaneder.

Indm. Saml. pag. 6.

Bl. ang. adskilligt til Skifternes hastige Til- 26. Aug. endebringelse i Kjøbenhavn.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at Vi til Skifternes hastige Afgjørelse i Vores kongl. Residensstad Kjøbenhavn allern. have funden for godt at anordne og befale, ...

1. De Decisioner, som enten af Kjøbenhavns Hof- og Stadsrets Skiftekommission eller af andre bevilgede Skiftekommissarier her i Staden, enten under Skiftets Behandling efter døds Mand eller i Konkurs- og Fallitboer, imellem Arvinger indbyrdes eller imellem Arvinger og Kreditorer affiges, skulle, naar Vedkommende saanne ville paaanke, indstævnes for Vores Høiesteret, inden 12 Uger fra Decisionens Dato, om Vedkommende opholde sig i Vort Rige Danmark, og naar de ere uden Riget, inden 6 Maaneder, og det saa bestemt, at Appellationsstævningen inden benævnte Tid kan være forkyndt for Retten, som har affagt Decision, da den

26. Aug. i vidrig Fald maa fortfare med Skiftets Behandling og Slutning.

2. I de Stervboer, Konkurs- eller Fallitboer, hvor det kan skjønnes, at de afdøde eller fallerende ikke have haft nogen Handel, Kommissioner eller andre Forretninger uden for Riget, skal det være nok, at Kreditorerne ved Proklama indkaldes med 12 Ugers Bærjel, hvilket Proklama da alene skal læses ved Hof- og Stadsretten samt Sjællands Lands- ting, eller om det maatte findes, at den afdøde eller fal- lerende paa noget andet Sted i Danmark har haft Eiendele eller andre særdeles Konnexioner, da ligeledes ved samme Steds Overret, saa skal det og tillige trende Gange efter hinanden indføres i de Berlingske Tidender, Adresskontoirets Efterretninger, samt den Altonaiske Merkur.

3. Naar et Stervbo maatte befindes i saa slet Til- stand, at dets beholdne Midler, efterat Begravelsesbekostning, Hnsleie, Folkeløn og andre prioriterede Fordringer ere fra- dragne, ikke beløbe sig mere, end 100 Rdlr., da skal ingen Proklama indstedes; men Kreditorerne alene indkaldes trende Gange i de Berlingske Aviser og Adresskontoirets Efterret- ninger, samt i fornødent Tilfælde udi den Altonaiske Merkur.

26. Oktb. Instruktion for Kammeradvokaten. Instruktion, hvorefter Kammeradvokaten sig indtil videre An- ordning udi sit Embede, forsaavidt Rentekammeret og flere kongl. Kollegier betræffer, skal rette og forholde*).

1. Han skal Kongens Interesse og Fordel udi begge Riger Danmark og Norge med hderste Flid og vedbørlig

---

*) Da denne Instruktion ikke har været til at erholde i Ar- kivet, meddeles den her efter Fogtmans Reskriptsamling.

Trostab søge at fremme og befordre, og hvis han kom- 26. Oktb.
mer i Erfaring om, at Kongen eller Forsædte i Re-
geringen noget af Sin Høihed, Regalier eller tilhørende
Rettigheder urettelig kunde være fravendt, eller noget til
Kongens Præjudice begaaet, da skal han det for Rentekam-
meret eller vedkommende Kollegium strax tilkjendegive, og sig
med sammes Ordre forsyne, paa det at saadant uden
Ophold kan blive undersøgt, den kongelige Ret indtalt, og
de Skyldige efter Beskaffenhed straffede.

2. Tilgemaade skal han have nøie Indseende med, at
de kongl. Mandater og Forordninger, som beraabe sig paa
Kammeradvokatens Tiltale imod dem, der sig derimod for-
brøde, og hvorudi dikteres Straf for de Skyldige, som den
kongl. Interesse enten have forsømt eller besvæget, vorde
allerind. og tilbørligen af alle og enhver, uden Person
eller Stands Anseelse, iagttagne og efterlevede.

3. Om hvis ham i slige Tilfælde forekommer, eller
ogfaa af andre vorder angivet, skal han med god Betænk-
somhed søge at forsyne sig med lovlige Bevisligheder og
saadanne Attester, som siden til Thinge videre kunde til-
staas, og paa lovlig Maade bekræftes; hvilke, naar han
nøie har overveiet, og Sagernes Beskaffenhed saaledes be-
funden, at de til kongl. Interessens Iagttagelse bør paatales,
da har han sin Betænkning derom med behørig Beviser til
Rentekammeret eller vedkommende Kollegium skriftligen at
tilkjendegive, hvorefter han deraf videre skal beordres, om
samme Sager bør paatales.

4. De Sager, som han vorder beordret at paatale,
skal han uden Ophold befordre og til Doms udføre, eller
og til Rentekammeret eller vedkommende Kollegium ind-
berette, hvorved han derudi hindres og opholdes. Saa bør
han og altid slittig indgive Beretning om, hvorvidt han med
de ham anbetroede Sager avancerer, og ellers i sin Pro-
cedure nøie og slittig udgrunde og iagttage alt, hvis i Loven,

26. Oktb. i Kammer=Retts=Ordnungen og i alle andre Forordninger findes, hvorved Kongens Ret udi enhver Sag kan bestyrkes, og Kontrapartens Indvendinger igjendrives, og sine Frettesættelser paa Kongens Begue saaledes formere, at Intet forbigaaes eller glemmes af alt det, som kan tjene til den kongl. Interessens lovlige Haandhævelse.

5. Han skal udvælge og bestikke ærlige, fornuftige og vederhæftige Mænd til Fuldmægtige i Probindserne og Kjøbstæderne i begge Riger, som de ham anbetroede Sager lovligen og forsvarligen, uden nogens Forurettelse, for Under- og Overretterne paa behørigte Steder kunne udføre, hvor han ei selv kan have Leilighed at være tilstede, hvilke Fuldmægtige han saaledes instruerer og beordrer, som han selv agter at tilsvare. Og naar de for Under- og Overretterne saaledes have udført Sagerne; da skal han, saafremt samme Sager enten af ham videre skulle paastævnes, eller af de Skyldige vorde indstævnte, dem selv for Høiesteret udføre, og efter Lands Lov og Ret samt andre allern. Forordninger, Ordres og Resolutioner forsvarligen tilendebringe; hvorimod Kongen og vil haandhæve ham, om nogen ham ubilligen eller usømmeligen i deres Proces og Rettergang skulde angribe og fornærme.

6. Alle Retter og Rettens Betjente i Almindelighed skulle efter Ansøgning uvægerligen assistere ham med at forskaffe ham al fornøden Underretning, være sig enten Originaler til Eftersyn eller Udskrifter af hvis maatte forefalde til Sagernes Dplysning. Saa skal og Øvrigheden overalt gibe ham al mulig Assistance til Rettens Befordring, særdeles naar Rentekammeret eller noget andet Kollegium har anbefalet ham nogen Sag til kongl. Intesessens Sagttagelse i et eller andet Tilfælde at undersøge eller paatale.

7. Han skal ikke være pligtig nogen Sag imellem Betjentene indbyrdes at udføre, ei heller nogen Konfiskation at

paataale, naar Kongen udi Konfiskationen ingen Del tager, 26. Oktb. medmindre han af nogen af Parterne dertil godvillig bliver formaaget, da de selv ham derfor forsvie. Men, naar de Vedkommende enten ikke ville eller tør paatage sig Sagen at forfølge, og derved frastige sig hvis dem eller ved dens Udfald kunde tilkomme, og Kammeret ellers vedkommende Kollegium dog for sine Marsager eragter tjenligt, og til kongl. Interessens Befordring fornødent, at en saadan Sag ved Kammeradvokaten udføres, da nyder han, naar Sagen paa hans Side vindes, efter Dommerens Kjendelse ei alene Processens Omkostninger, men endog den Andel af Bøderne og Konfiskationen, som ham udi den efterfølgende 12. Post er tillagt.

8. Naar nogen Forhindring udi Processens Drift formedelt de i Loven foreskrevne Formaliteter indfalder, da skal han det strax for vedkommende Kollegium andrage, paa det derudi kan erhverves kongl. Dispensation; og saa ofte som han til Sagens Oplysning maatte behøve enten Originaler eller fidederede Kopier af Dokumenter, som i Rentekammeret eller i andre Kollegier maatte være at finde, har han saadant ligeledes for vedkommende Kollegium skriftligen at andrage, da han derfra med fornøden Oplysning bliver forshuet.

9. Naar Eksekution skal foretages efter nogen Dom, da skal han saadant til Rentekammeret eller vedkommende Kollegium først anmeldte, paa det at Pengene, som ved Eksekutionen indkomme, og til den kongl. Kasse skulle betales, kunde imodtages af den, som samme Kollegium dertil beskikker; og hvad som ved Eksekutionen passerer, bør han indberette, saasnart han derom bliver vidende.

10. Naar nogen Betjent, som kongl. Revenuer at oppebære er anbetroet, eller en Forpagter, som nogen Afgift til Kongens Kasse at erlægge er skyldig, vorder enten suspenderet eller fra sin Tjeneste og Forpagtning removeret,

26. Oktb. skal Kammeradvokaten, saasnart han derom fra Rentekammeret eller vedkommende Kollegium vorder beordret, gjøre sin yderste Flid, at Hovedmandens saavel som Kavtionistens Gods og Midler kunde blive eftersøgte og hæftede til Forsikring for Kongens skadesløse Betaling, og hvad derudi Tid efter anden passerer, til samme Kollegium indberette.

11. Udi saadanne Sager, hvilke han som Kammeradvokat udfører, skulle alle de Domme og Dokumenter, han hos Retternes Sekretærer eller Skrivere bekvæmte forlanger, gives ham af Rettens Betjente, uden nogen Betaling, paa slet Papir bekvæmte. Aligemaade skulle ogsaa alle hans og hans Fuldmægtiges Breve og Dokumenter paa slet Papir skrevne i alle Retter antages.

12. Af alt hvad, som udi de Sager, hvilke Kammeradvokaten udfører, bliver forbrudt eller konfiskeret, og derefter virkelig indkommer i Kongens Kasse, skal han nyde den fjerde Part, men ikke af hvad, som Kongen ved særdeles Dispensation udi en ergangen Dom maatte finde for godt af en saadan forbrudt Møkk eller Kapital at eftergive: og tilkommer ham sølgelig udi saadanne Tilfælde, hvor en ved Dom konfiskeret Kapital eller disteret Møkk siden af særdeles Naade ganske eftergives, ingen Andel, siden eller stor, med mindre Kongen ved en eller anden sliq Leilighed kunde finde for godt, i Betragtning af besynderlig Møie og Flid ved Sagens Udførsel eller andre deslige Omstændigheder, at tillægge ham nogen ekstraordinære Belønning. I alle Sager, som af Kammeradvokaten paatales, eller hvorudi han forarsages at udtage Stævning, og at forfatte Indlæg, omendstjondt den Skyldige imidlertid retter for sig, skal ham noget tillægges i Processens Omkostning, proportioneret efter den Umage, som han befindes at have haft med Sagen. Og vil Kongen ellers, at udi alle de Sager, som han efter Ordres udfører, Dommerne i Almindelighed, saavel som Spiessteret, altid skulle tilfinde ham og hans Fuldmægtige

at nyde Processens Omkostninger skadesløs, naar de finde 26. Oktb. ham lovligen og retmæssigen at have søgt de Skyldige, og der ellers har været tilstrækkelig Grund til at anlægge Sag imod dem. Naar derimod den Tiltalte i et eller andet Tilfælde ei alene ved Dom skulde frikjendes, men Dommeren endogsaa skulde finde, at der ikke har været tilstrækkelig Anledning til at anlægge Sag, saa og ligeledes, naar Dom er falden ved Underretten, og den Skyldige derved afviser, men Dommen dog af Kammeradvokaten indstævnes, og denne derpaa i Høiesteret simpliciter konfirmeres, da skulle Vedkommende i begge Tilfælde være fri for at betale Salarium til Kammeradvokaten. Men da det ikke desto mindre til Sikkerhed for Kongens Intrader og Rettigheder undertiden kan være fornødent enten at indstævne en Underrettsdom blot til Konfirmation i Høiesteret, eller og Sag i et og andet Tilfælde maa anlægges, uden at Grundene dertil strax ved dens Anlæg kunde være fuldkommen oplyste: saa vil Kongen lade Kammeradvokaten i disse Tilfælde, og naar ham intet Salarium tilfindes udi flige af Rentekammeret eller noget andet Kollegium beordrede Sager af Dommeren eller Høiesteret, samme godtgjøre af sin Klasse i Lighed med hvad ham for andre Sager ved Retterne tilkjendes. — Udi det øvrige har han sig efter Loven, de kongl. Forordninger, særdeles Kammerretsordningen, saa og de forhen om hans Embede allern. ergangne Resolutioner, samt hvad ellers ham enten allerede er eller herefter vorder beordret, at forholde.

Plak., at de af Haandværksjvundene erlæggende 8. Decb. Syge-, Fattiges- eller Lidpenge herefter skulle indholdes for dem af deres Mestere, og disse derfor til Svendeladerne være ansvarlige.

Indm. Saml. pag. 7.

17. Decb. **Kænc. Prom.** (til Stiftsbefalingsmanden i Sjælland) ang. hvorvidt en Medicus maa bruge en af ham antagen Assistent til udoortes Forretninger.

Ved nærværende alleruud. Klage have tvende Statschirurgi i Helsingør, Regimentsfeldstjær Beaufin og Johan Peter Boye andraget, at den der i Byen praktiserende Medicus Doktor de Meza skal have som sin Assistent i urette Opfigelsestid engageret Beaufins Svend, navnlig Hansman, og bruger ham til kirurgiske Forretninger til Indgrib og Fornærmelse for Amtet der paa Stedet, hvorover de efter adskillige paaberaabte kongl. Anordninger ansøge Beskyttelse og Hæandhævelse mod saadant dem fornærmeligt Foretagende, og at det maa vorde inhiberet. . . Som nu de for Medicinalvæsenet værende Anordninger intet herom i Særdeleshed bestemme, og da Kirurgiens egentlige Fag og Omfang bestaar i Behandling af vulnera, ulcera, fracturæ, lutationes og i de saakaldte kirurgiske Operationer, men derimod at anlægge Vesicatoria, og røgte dem, senapismos, sætte Sgler og Lavements, paalægge Cataplasmata, aabne en bullen Finger, lægge Plaster derpaa etc. henhører til den domestiske Medicin, som Folk inellem sig, eller Domestiker kunne forrette, som Svøbekoner eller andre gamle Koner forrette Lavements, ja selv Maveladen kan paa et Slags Maade henhøre hertil, da Kammertjenerne i fornemme Huse foretage den, og den ofte paa Landet af Nød maa forrettes af Tægere, Bønder og andre, saa ses ikke, at disse Forretninger kunne høre til Jura Chirurgorum, da Folk kan selv lade dem besørge, om de ikke ville for Bekvemmeligheds Skyld dertil bruge Barberer. Selv den kongl. Fundats for det kirurgiske Akademi tillader disse Forretninger til de uexaminerede Amtsbarberere, som ingen Jura have i Kirurgien, men da dette ikke er bevilget med noget Privilegii Kraft, kan det hverken udelukke Domestiker, og vel endnu mindre medicinske

og firurgiske Assistentter, over hvilke de uexaminerede Amts- 11. Decb. mestere ikke med Føie kunne klage, saalænge da disse ikke foretage uden deslige Forretninger, der endog ere de Examineredes Rettigheder ubedkommende; men videre bør sige Assistentters udbortes Forretninger ei heller strække sig, med mindre Nøden i enkelte Tilfælde udfordrer for Næstens Liv og Sundhed at foretage det, som ellers tilhører privilegiatis, men hvoraf ingen forhaanden var tilstæde eller hastig kunde faas.

1786.

Forordn. ang, Bompenges Erlæggelse paa de 15. Febr. nye Landeveie, som dels allerede ere færdige, dels begyndte og herefter anlægges i Danmark.

Indm. Saml. pag. 9.

Reskr. (til Kjøbenhavns Hof- og Stadsrets 10. Marts Tilforordnede) om, at ingen i de kongl. Bygninger, som har reglementeret Gage, maa med Arrest paa Person og Gods belægges, for derfor er erhholdet kongl. Tilladelse m. v.

Christian den Syvende . . . . . I Anledning af at Underberider Rudolph Wilhelm Wahl af Rettens Middell var bleven anholdt for Gjæld, men undløb fra Rettens Betjente, og søgte sin Retirade i Bores Stalde, hvor han skal være bleven forfulgt, har Bores Overhofmarskalk udi Skrivelse til Bores Danste Kancelli, som Os er blevet allerund. refereret, andraget, at det aldrig tilforn har været tilladt, uden Hofchefens Tilladelse, at angibe nogens Person med Arrest paa Bore Bygninger, som han beboede, eller der at gjøre Exekution, ligesom det og altid er nægtet, for Gjæld at hæfte Bores Hofbetjente enten

10. Marts. paa deres Person eller Gods. Thi give Vi hermed allern. tillkjende, at Vi allern. have fundet for godt at anordne og befale, at Ingen, som forestaar noget kongeligt Hofembede, eller tjener ved Borets Hof ved nogen af det kongelige Husets Hofstat, ved den kongelige Videskole, eller udi de kongelige Stalde og de til samme henhørende Bygninger, og som tillige ere reglementerede for en vis aarlig Gage udi Hof= eller Staldreglementerne, eller og ere forundte Bærelser til Brug og Beboelse paa Bort Slot Christiansborg, udi de der værende kongelige Bygninger eller kongelige Huse, item udi nogen anden her i Staden værende kongelig Bygning, maa paa Person eller Effekter for Gjæld angribes med Arrest efter Rekvifition, eller Eksekution efter Dom, førend Rekvirenten eller Domhaveren først derom skriftlig forespørger sig hos den Hof= eller Hofstatschef, hvorunder den paagjældende forterer, og samme dertil har udbirket Borets allern. Tilladelse.

9. Juni. Instruktion for Profantsleren.

Instruktion, hvorefter Vi Christian den Syvende osv. allern. ville, at Os elskelig Dr. theol. Hr. Hector Friderich Sanson, professor theologiæ ved Universitetet i Borets kongl. Residentsstad Kjøbenhavn og Borets tydske Hofprædikat samt Generalkirkeinspektør, hvem Vi allern. have beskiftet til at være tilligemed Procancellarius ved Universitetet i Borets Kongl. Residentsstad Kjøbenhavn, sig udi samme Embede allern. har at forholde.

1—19. ....

20. Naar nogen Partikulier maatte begjære Responsum fra et eller andet Fakultet, indgives Begjæringen til Profantsleren, som henviser den til vedkommende Fakultet.

21—24. ....

Frdg. ang. Brændevinsbrænden og Krohold paa 2. Aug.
Landet i Danmark.

Indm. Saml. pag. 17.

Plak., hvorved Selveierbønder og andre i Dan- 2. Aug.
mark forbydes fra deres Gaarde eller under eet
matrikulerede Jorder at afhænde enkelte Stykker,
forinden samme ere ansatte til Hartkorn, med
mere.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at end-
skjøndt Forordningen af 13. Mai 1769, hvorved Selveier-
bønder i Bort Rige Danmark ere forundte visse Fordele,
udi dens 6. § tillader en Selveierbonde, som finder sin
Gaard af den Størrelse og Besskaffenhed, at flere Familier
sig derpaa kunne ernære, ved Nøttens Middel og uvillige
Mænd at dele samme i tvende eller flere Parter, alene
under det udtrykkelige Vilkaar, at enhver saadan Part, efter
dens Størrelse og Godhed, skal ansættes for en forholds-
mæssig Del af den hele Gaards Hartkorn, paa det at
Skatter og andre Byrder derefter af samme kunne udredes;
saa er det dog befundet, at Selveierbønder her i Riget under-
tiden fra deres Gaarde afhænde enkelte Stykker Jord, uden
at de Jorder, som afhændes, paalægges nogen Del af
Gaardenes Hartkorn; ligesom ogsaa saadan Afhændelse af
Jorder uden Hartkorn findes at være foretagen af andre
Jordegodseiere. Og da ved saadan Misbrug ei alene op-
hæves og hindres den Lighed, som altid bør have Sted i
Skatter og Paalæg, idet at de Jorder, som fra en Gaard
afhændes uden Hartkorn, derved tilvendes Skattefrihed,
medens Gaardens øvrige Jorder bestemme betynges; men
Vi endog tillige tabe den fornødne Sikkerhed for de Os
tilkommende Skatter og Kontributioner, naar nemlig de ved
en Gaard efter saadan Afhændelse tilbageblevne Jorder ei maatte

2. Ang. kunne bære Byrden af dens hele Hartkorn; hvortil kommer, at saadan Omgang er stridende imod Forordn. 6. Juni 1769, for saavidt derved en eller anden Gaard efterhaanden kunde ødelægges; saa, skjøndt Vi tillade, at det med de Afhændelser af dette Slags, som hidindtil ere foretagne, maa have sit Forblivende, ville Vi, til berørte Nordens Hæmmelse for Fremtiden, allern. have anordnet og befalet . . . .

1. At enhver Selveierbonde, som herefter attraar at sælge fra sin Gaard nogen Del af sammes Jorder eller Tilliggende, bør forud anmelde saadant for Bort Rentekammer, paa det samme kan paase, at ingen Gaard ved sliq Afhændelse, tvertimod Forordn. af 6. Juni 1769, svækkes saaledes, at den ei kan ernære en Gaardmands Familie. Og naar saadant i ethvert Tilfælde for Bort Rentekammer er blevet oplyst, meddeler det foreløbig Tilladelse til Afhændelsen; hvorefter Selveierbonden bliver pligtig, forinden noget Salg endda fuldbyrdes, at lade samtlige sin Gaards Jorder opmaale og under Bestyrelse af en Landinspektør, paa samme Maade, som ved Forordn. 23. April 1781 i Henseende til Jorder, der udfistes af Fælledskab, er befalet, ordentlig og lovlig tagere ved uvillige Mænd, som dertil af Retten indmeldes og siden inden Retten edeligen afhjæmle deres Forretning. Den Del af Gaardens Jorder, som afhændes, ansættes derpaa af Landinspektøren til Hartkorn efter det Forhold, hvori samme staar til Gaardens samtlige Jorder og Hartkorn; hvilken Ansættelse, tilligemed Taxationsforretningen, derefter med Amtmandens Paategning indsendes til Rentekammeret til Approbation. Og skal siden den Jord, som agtes afhændet, hæfte for og udrede Skatter og andre Paalæg efter sit Hartkorn, imod at sammes Veløb afgaar i Gaardens fulde Hartkorn.

2. Naar andre, som ei til Selveierbondestanden ere at henregne, attraa fra deres Jorder, som under et udi Hartkorn ere ansatte, at afhænde nogen enkelt Del, da skulle

de paa den i foregaaende Post befalede Maade lade bemeldte 2. Aug.
 Forder opmaale og taxere, paa det at det Stykke Jord, som
 særskilt afhændes, ligesom i Henseende til Jord, som af
 Selveierbønder sælges, befalet er, med Rentekammerets
 Forevidende og Approbation kan vorde ansat til Hartkorn
 til Skatters Svarelse.

3. Ligesom intet Skjøde paa nogen saadan Jord, hvad
 enten den afhændes af Selveierbønder eller andre, maa ud-
 stædes, saalænge den i foregaaende Poster befalede Omgang
 ei usigtigen er iagttaget, saa skal og i ethvert Skjøde af
 dette Slags, som derefter udstædes, udtrykkelig nævnes det
 Hartkorn, for hvilket den Jord, som sælges, efter Taxation
 er bleven ansat. I ethvert enkelt Tilfælde skal det udstædte
 Skjøde, forinden det til Tinglæsning fremlægges, forevises
 vedkommende Amtmand, som, naar han intet imod samme
 eller den derved brugte Omgang finder at erindre, forsyner
 det med sin Paategning desangaaende, til Efterretning for
 vedkommende Rettens Betjent, som derefter antager Skjødet
 til Læsning. Derimod skulle de Skjøder, som alligevel
 maatte udgives uden den befalede Rigtighed, og ei af Amt-
 manden ere paategnede, i alle Tilfælde anses som ugjorte
 og ugheldige, og ei af vedkommende Retter til Thinglysning
 antages.

4. I Henseende til Mageskifter, som af Selveierbønder
 eller andre maatte iværksættes uden at vedkomme Fælledsstabs
 Ophævelse, ville Vi, at de Forder, som mageslægges imod
 hinanden, skulle i ethvert Tilfælde under en Landinspektørs
 Bestyrelse hver for sig opmaales, taxeres og sættes i Hart-
 korn, og derpaa indberettes den derved skete Forandring til
 Bort Rentekammer og vedkommende Amtstue til fornøden
 Efterretning.

Plat. aug. den islandiske Handels Frigivelse.

18. Aug.

Indm. Saml. pag. 29.

22. Sept. Frdg. aul. at Viborg Omflags Termin for næstkommende Aar for det første til en Prøve skal begynde den 13. Juni, i Stedet for den forhen anordnede Tid.

Judm. Saml. pag. 38.

29. Sept. Plaf. ang. en ny oprettet kongl. Postkassespensionsdirektion, samt i hvad Orden Ansøgninger om Pensioner af bemeldte Kasse for Fremtiden skulle ske, og hvad Attester de allerund. Ansøgende have at indgive med deres Ansøgninger.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da Vi allern. have fundet for godt at overdrage Postkassens Pensioners Administration til en særskilt Direktion, som skal bestaa af Vores Finantsminister eller den første Deputeret i Vores Finantskollegio, der i Vores Geheimestatsraad foredrager Os Direktionens Forestillinger, og en af de Deputerede af hvert af de andre Vore Kollegier, saavel som af Vores General-Postamt, og Vi ved allerh. Befaling af 19. Mai sidstleden allern. have befuldmægtiget denne Direktion og udnævnt dens Medlemmer; saa er hermed Vores allern. Villie og Befaling, at i Henseende til den Orden, i hvilken Ansøgninger om Pensioner af bemeldte Kasse skulle indgives, attesteres og indrettes, følgende Regler paa det nøieste blive iagttagne.

1. Enhver om Pension af Postkassen ansøgende, der selv, eller hvis Mand eller Fader, har staaet umiddelbar ved et af Vore Departementer, skal selv, eller Bedkommende paa den Ansøgendes Begne, indgive Ansøgningen til det Departement, hvorved han har staaet; hvilket Departement, efter foregaaende nøiagtig Undersøgning og indhentet Bished om Supplikantens Værdighed og Traug til Understøttelse, tilsender Postkassespensionsdirektionen den.

2. Alle andre om Pension ansøgende skulle overlevere

deres Ansøgninger til deres foresatte øverste verdslige *Du* 29. Sept. vighed i Amtet, Stiftet eller Distriktet. Denne har derpaa, efter indhentet paalidelig Underretning om den Ansøgende og med de hidhørende Bevisligheder og Bilager, at indseende Ansøgningen umiddelbar til det Departement, hvorunder den Ansøgendes Mand eller Fader, eller og den Ansøgende selv, har staaet eller henhører, da dette Departement tilstiller Postkassepensionsdirektionen Ansøgningen med dets yderligere Betænkning over samme, og især med Oplysning om Mandens, Faderens eller den Ansøgendes egen Opsørelse i det Embede, ham eller dem har været betroet.

3. De foremeldte indhente Oplysninger, som ved enhver Ansøgning om Pension udfordres, ere: a) Sognepræstens Attest om den Ansøgendes Liv og Levnet, samt Alder. b) Naar den Ansøgende har Børn, eller og naar Ansøgningen sker paa umyndige Børns Vegne, Sognepræstens Attest om hverts Alder, med Angivelse af Fødselsaaret og Døbedagen. c) Attester fra andre Bedkommende, som kunde kjende den Ansøgendes Forfatning og derom aflægge et authentisk og paalideligt Vidnesbyrd om dens Vilkaar og øvrige Omstændigheder. d) Bedkommende høieste Øvrigheds positive Erklæring over Ansøgningen og de under forrige Litr. a. b. og c. fordrede Attester, med Tilføielse af alt det, som af saadan den høieste Øvrighed vides henhørende til Ansøgningens Bedømmelse, hvorhos samme især tilholdes fuldkommen at oplysse: om den Ansøgende har Midler, hvori de bestaa, om og hvorfor de til nødtørftig Underholdning eller, saavidt Børnene angaar, til deres Opdragelse anses utilstrækkelige, og hvor stort aarligt Tilskud kan behøves, samt, ifald Supplikanten ingen Midler har, da hvormeget til sammes Underholdning i det ringeste aarligen er foruødent; i Særdeleshed i Henseende til fader- og moderløse Børn, under hvis Opsigt de ere; om de allerede have nogen Bestemmelse, og hvilken; om nogen af dem er bestemt til

29. Sept. Videnskaber og om han giver Haab, dertil at være skicket. Endeligen: om Supplikanten har nogen Arv i Vente, efter hvis Erholdelse samme enten aldeles ikke eller ikke til saa stor Pension vilde være trængende.

4. Af dem, som med Pension benaades, skal ved hvert Aars Udgang imod Annuammelse af det fjerde Kvartals Beløb, efterat Pensionen de tre forrige Kvartaler blot imod deres Kwittering er udbetalt, fremlægges vedkommende Præsters Attest: a. Af Enkerne: at de endnu leve i ugift Stand og føre et kristeligt Liv og Levnet, samt om de Børn, som de, da Pensionen blev dem forundt, have haft, endnu alle leve, og om noget af dem har opfyldt det 18. Aar. b. Af de umyndige Fader- og Moderløses Formyndere: at Børnene alle ere i Live og blive i den kristelige Religion oplærte, samt at der drages vedbørlig Omhu for deres Opdragelse til at blive nyttige Folk i det, hvortil de bestemmes. c. Af dem, som formedelst Svaghed og Bausørhed nyde Pension paa Livstid, eller af Vedkommende paa deres Vegne: at de eve og ere endnu i samme Forfatning, som sætter dem ud af Stand til at fortjene deres Underholdning, og at den dem allern. bevilgede Pension behørigt bliver anvendt til deres Forplejning. d. Af dem af Kvindekønnet, som nyde Pension, efterat de ere konfirmerede: at de endnu ere ugifte, samt føre et kristeligt Levnet. Alle disse Attester skulle tilige indeholde: at Vedkommendes Vilkaar, efterat Pensionen er bleven dem bevilget, er ikke ved tilfalden Arv eller andre Omstændigheder bleven forbedret; og skulle Præsterne promte og uden Betaling, ligesom og bestemt og uden Forbeholdenhed, meddele disse Attester; i manglende Fald have de ufortøvet ved Skrivelse til Postkassepensionsdirektionen for samme at aabenbare Aarsagen, hvorfor Attesterne tilbageholdes.

5. Da Vi saaledes allern. have fritaget Pensionisterne for tiere, end en Gang om Aaret, at skaffe de udfordrende

Attester, paalægges det derimod de Enker, som have Børn, 29. Sept. og Formyndere, som paa umyndige Fader- og Moderløses Vegne oppebære nogen Pension, at de i de Kvitteringer, som de meddele for de første Kvartalers Pension, udtrykkeligen melde, om Børnene endnu alle leve, eller om noget af dem i det sidstforløbne Kvartal er dødt, og hvilket; saa og, for saavidt en Enke eller et Pension nydende Pigebarn eller Fruentimmer i det forløbne Kvartal maatte være bleven gift, at de da forjhye sig med Præstens Attest om Vielsesdagen, og derpaa kvittere for den til samme Dag forfaldne Pension, hvorpaa Vedkommende, som udbetale Pensionen, paa det næieste have at agte.

6. Vedkommende Præster, i hvis Sogn nogen Pensionist dør, have ufortøvet til Postkassepensionsdirektionen at indberette Dødsdagen, da, foruden den til samme Dag forfaldne Pension, endnu en Maanedes Pension til den Afsdødes Begravelse maa udbetales; hvorimod Præstens Indberetning om Pensionistens Død tillige skal indeholde Attest om, at den Afsdøde sømmeligen er begravet.

Nesfr. (til Direktionen for Frederiks Hospital) 6. Oktb. ang. hvad samme hjemfalder af de derinde døende Gratistpatienters Efterladenskab samt om Hospitalers Fortrinsret for dets Tilgodehavender frem for dem, som Lovens 5—14—37 opregner.*)

Uordn. ang. de Friheder, som forundes de paa 17. Novb. Island oprettende Kjøbstæder.

Indm. Saml. 1-ag. 39.

---

*) Da dette Neskrift senere fuldstændig er hævet, medtages kun Overskriften her.

7. Marts. **Bl. ang. islandiske Sopasse.**

Judm. Saml. pag. 44.

18. April. **Frdg., hvorved Bodmeribrevs Rettighed ved den ostindiske Handel samt yderligere Sikkerhed for de i Ostindien hertil forbodmede eller til Forhandling konfigurerede Varer uærmere bestemmes og fastsættes.**

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at Vi, for at understøtte og vedligeholde den danske Handels Kredit i Ostindien, allern. have fundet for godt, herved at bestemme den Ret, som de ved den ostindiske Handel udstedende Bodmeribreve herefter skulle give udi de hertil forbodmede Varer, samt at fastsætte den særdeles Sikkerhed, som end videre kan erlanges, saavel i Henseende til de i Ostindien hertil forbodmede, som til Forhandling hertil konfigurerede Varer. Til hvilken Ende Vi allern. ville anordne og befale følgende:

1. Bodmeribreve paa Ladning og Føring, udstedte af Indladeren eller hans Fuldmægtig, give Indhaveren Ret til Forlødsbetaling i det formodmede Gods, saalænge samme er i Skyldnerens Væрге.

2. Ere flere saadanne Bodmeribreve udgivne paa forskjellige Steder eller Lider, kan det ene ei gjælde frem for det andet.

3. Men dersom nogen, der har forstrakt Peuge til det indladte Gods, derfor erholder et Bodmeribrev med Specifikation paa de forbodmede Varer og tillige Konnossement paa Varerne, da skal Kreditor være berettiget til Forlødsbetaling i dette Gods frem for dem, der have almindelige Bodmeribreve paa Ladningen, hvad enten samme ere celdre eller hngre.

4. Med Bodmeribreve paa Skib eller Fragt skal det i alle Maader forholdes efter Lovens 4. Bogs 5. Kap.

5. Til yderligere Sikkerhed for den ostindiske Bodmerkreditor, Afladere eller Kommittent, ville Vi allern., naar det forlanges enten efter en desangaaende med Bodmeri-

brevenes Udstedere i Ostindien eller med de forbodmede 18. April. Varers Ciere her indgaaet Forening, eller ogsaa i Følge af de Betingelser, som Afsladeren eller Kommittenten foreskriver det til Varernes Forhandling her i Kjøbenhavn udnævnte Handelshus, lade de forbodmede eller konfigurerede Varer modtage og oplægge ubi rummelige og til dette Brug vel indrettede Pakhuse under Opsyn af de Kommissarier, hvilke Vi dertil allern. ville bestikke; dog maa de, til Varernes Udlosning af Skibet og Dplag i Pakhusene, fornødne Omkostninger ikke falde Vores Kasse til Last.

6. Vore Kommissarier skulle meddele deres Bevis for disse Varers Modtagelse, hvorudi sammes Værdi og Kvantitet udtrykkelig skal nævnes og bestemmes efter Faktur og Konnossement, og fra den Dag af Beviset er udstedt, indtil Aflevering sker, ville Vi allern. garantere de modtagne Varer og de derfor oppebaarne rede Penge eller Valuta; dog saaledes, at deene for Varernes Værdi af Os indgaaede Garanti i ingen Tilfælde strækker sig videre, end til Overskuddet af de oppebaarne Summer, naar først alle Afgifter og Omkostninger ved Varernes Realisation med videre ere fradragne.

7. Naar Varernes Dplag i Pakhusene og Garantien for samme ikke varer længere, end et Aar, saa beregnes og betales derfor i alt ifkun en Procent af Varernes Vælg paa samme Maade, som Rekognitionen og Tolden beregnes og betales til Vores Kasse. Men skulde derimod Varernes Dplag og Garanti vedvare længere end et Aar, saa beregnes og betales desuden 1 Procent aarlig for den over det første Aar forløbne Tid.

8. Naar Vores Garanti for de i Ostindien hertil forbodmede eller konfigurerede Varer forlanges, og samme til den Ende skulle oplægges i Pakhusene under det i den 5. § ommeldte Opsyn, maa den ostindiske Bodmerikreditor, Afsladere eller Kommittent derom enten selv eller ved sin

18. April. Fuldmægtig henvende sig til Vores General-Landøkonomi- og Kommercekollegium, af hvis Medlemmer Vi allern. ville udnævne nogle til Kommissarier. Til bemeldte Vores Kollegium skal ei alene Faktur og Konnossement indsendes, men samme skal ogsaa underrettes om de paa Varerne og sammes Beløb lydende Vødmerebreve og Forskrivninger.

9. Omendstjændt de garanterede Varer forblive under Kommissariernes Laas og Lukke, indtil de sælges og udleveres til Kjøberne, saa skal dog den fornødne Udgang til Pakhusene, for at efterse, fortære og ellers paa behørig Maade at behandle Varerne, derved ingenlunde betages Eieren af de forbødmede Varer eller Handelshuset, som skal forhandle Varerne.

10. Realisationen af de under Vores Kommissariers Opsyn oplagte Varer overlades ganske og aldeles til Eieren af de forbødmede Varer eller til det beordrede Handelshus i Henseende til de konfigurerede Varer, hvilke derved i alle Maader forholde sig efter vedtagen Skik og Brug i Handelen, eller efter den ostindiske Afsladers og Kommittents Ordre. Vore Kommissarier ere ikke pligtige at føre nogen Kontrol over Forhandlingsmaaden eller den for Varerne af Kjøberen modtagende Betaling og Sikkerhed; derimod skulle de ikke udstæde nogen Ordre til Varernes Udlevering, førend de for sammes Beløb have oppebaaret rede Penge eller Valuta, hvis Inddrivelse eller Realisation til rette Tid paaligger Eieren af de forbødmede Varer eller det beordrede Handelshus; og de for Varerne saaledes indkommende rede Penge skulle af Kommissarierne strax deponeres i Banken.

11. Dog skulle Vore Kommissarier, naar Eieren af de forbødmede Varer eller det af den ostindiske Afslader eller Kommittent beordrede Handelshus, ved Dødsfald eller andre ei forudsete Begivenheder, sættes ud af Stand til at iagttage det fornødne til Varernes Realisation, med Vores General-Landøkonomi- og Kommercekollegii Samtykke føie de Foranstaltninger,

hvilke maatte eragtes tjenlige saavel til Sikkerhed for den 18. April. ostindiske Bodmerikreditor, Afsladere eller Kommittent, som til Borens Kassens Sikkerhed i Henseende til den af Os enten forlangte eller indgaaede Garanti.

12. Bore Kommissarier blive, dog uden videre Sikkerheds Stillelse, ansvarlige til den Os af de garanterede Varer tilkommende Told og Rekognition; derimod er Eieren af Varerne eller det til Varernes Forhandling beordrede Handelshus fritaget for at stille den Sikkerhed for Rekognition og Tolden af Varerne, hvilken de ellers, naar Varerne overlades dem til egen Raadighed, ere pligtige at stille Bore Toldinspektører, og den for Rekognitionens og Toldens prompte Behandling bevilgede Rabat skal ikke desmindre beregnes og godtgøres dem med 4 pCt., naar de iøvrigt behørigen iagttage, hvad i den Anledning allern. er anordnet.

Kanc. Str. (til det kongl. General- Landøko- 28. April. nomi- og Kommerce-Kollegium.) aug. afgangue Kjøbmand i St. Petersborg Groots Enkes Indfødsret.

Paa det kongl. General- Landøkonomi- og Kommercekollegii Promemoria af 10. Marts sidstleden, hvorved er forlangt Kancelliets Betænkning, om der kunde være noget herfra at indvende imod, at forrige danske Agent i Petersborg afgangue Kjøbmand Groots Enke og Arving fortsatte deres Handel under Protektion af den hendes Mand ved Agentbestallingen formentlig meddelte danske Indfødsret, skulde Man tjenstlig have formeldet, at ligesom bemeldte Enke, om hun kom hertil, maatte uden Tvivl nyde den af hendes Mand forhvervede og tilstaaede Indfødsret, saa ses ei heller, at det kan nægtes Agentinde Groot, at hun bliver anset som en Dansk født og hende forundes samme Protektion, som hun hidtil har nydt.

8. Juni. Frdg. ang. Rettigheder og Pligter, som bør have Sted imellem Forddrotter og Fæstebonder i Danmark ved Fæstegaardes Til- og Fratrædelse.

Indm. Saml. pag. 53.

8. Juni. Frdg., hvorved nærmere bestemmes de Tilfælde, i hvilke Fæstebonder i Danmark kunne af Husbonden imod Godtgjørelse fratages nogen Del af deres fæstede Gaardes Jorder, samt hvorvidt Fæstebønderne ere forpligtede til at lade deres i Fæste havende Gaarde udflytte.

Indm. Saml. pag. 66.

8. Juni. Plak., ang. Skjoder og Pantebreve at medføre Eiendom og Pant, naar de inden den i Lovens 5. Bogs 3. Kapitels 28. Art. befalede Tid ere thinglyste, om endog Udstederne i den Mellemtid fra Udstedelsen til Thinglysningen maatte være døde, med videre.

Indm. Saml. pag. 69.

13. Juni. Frdg. ang. den islandiske Handel og Skibsfart.

Indm. Saml. pag. 70.

13. Juli. Reskr. (til Stiftsbefalingsmanden over Thronhjem Stift) ang. naar og hvorledes Situationskort i Aasteds og Markegaangsfager behøve at tages*).

1—6. ....

---

*) Reskriptet er med Undtagelse af Indledningen i det Hele en Gjentagelse af Reskript 9. November 1781, se 2. Hæfte pag. 748.

Frdg. ang. at ingen herefter maa sælge eller ^{3. Aug.} kjøbe Hestehaar, uden Bedkommendes Attest medfølger, hvorledes samme ere tilveiebragte.

Indm. Saml. pag. 112.

Bl. hvorved bestemmes, hvad Salarium Lømmere og Murmestere i Kjøbenhavn tilkommer for Burderinger over Eiendomme udenfor Staden paa dens Grund m. m. 22. Aug.

Overpræsident samt Borgmestere og Raad i den kongl. Residensstad Kjøbenhavn G. v., at, som det ved Plakaten af 31. Juli 1754 angaaende Burderinger over Gaarde, Huse og Eiendomme her i Staden, ikke er bestemt, til hvad Tid Forretningerne, efterat Mestrene dertil ere udnævnte, skulle beskrevne afleveres, og det erfares, at slike Forretninger ofte ikke indleveres saa hastig, som ste burde, samt at der, siden bemeldte Plakat blot bestemmer, hvad Salarium Lømmere og Murmestere tilkommer for Burderinger her i Staden, adskillige Gange er opkommen Uenighed imellem Residenterne og Mestrene om Betalingens Bestemmelse for Burderingsforretninger over Eiendomme uden for Staden paa dens Grund, ligesom det og er kommen under Spørgsmaal, hvad Mestere uden for Lønner- og Murlaugene samt andre Mænd tilkommer i Betaling for de af dem efter Udmeldelse foretagne Burderingsforretninger, saa har det allern. behaget Hs. kongl. Majest. ved Reskr. til Ds af 17. d. M. at anordne og fastsætte:

1. At de til nogen Burderings- eller Taxationsforretning over Gaarde, Huse og Eiendomme her i Staden eller paa dens Grund uden Portene, enten fra Magistraten eller Hof- og Stadsretten, udmeldte Mænd skulle være pligtige at indlevere samme til det Sted, hvorfra Udmeldelsen er sket, i det seneste inden 8 Dage derefter, under

22. Aug. Mulkt af 1 Rdlr. for hver Dag de dermed længere udeblive, for hvilken Mulkt, som skal tilfalde de i Raadstuen og ved Hof- og Stadsretten værende Fattiges Bøsser, og i Mangel af mindelig Betaling af Underfogden ved Exekution inddrives, de udmeldte Mestere skulle hæfte en for alle og alle for en.

2. At de, som udmeldes til Burderingsforretninger over Gaarde, Huse og Eiendomme paa Stadens Grund uden Portene, skulle derfor betales hver 1 Rdlr., foruden den ved Plakaten af 31. Juli 1754 og Reglementet af 5. Juni 1771 efter Burderingssummens Størrelse fastsatte Betaling, hvorimod de skulle være pligtige selv at forskaffe sig Befordring, om de den maatte behøve. Og

3. At hvad der angaaende Tømmer- og Murmestere enten allerede er eller herefter vorder allern. anordnet, i Henseende til deres Udnævnelser til Burderingsforretninger saavel som disses Indlevering og Betaling, ligeledes skal gjælde for alle andre Haandværksmestere, af hvad Professioner de end maatte være, som til saadanne Forretninger maatte blive udmeldte; men naar slige Forretninger blive forlangte at foretages paa Steder, som ere uden for Stadens Grund, maa Betalingen derfor herefter, som hidtil, ske saaledes, som Vedkommende derom med Mestrene, efter Omstændighederne og Stedernes Fraliggenhed, kunde blive forenede.

12. Oktb. Bl., ang. hvorledes herefter med Udeblivelsesdomme i Hoiesteret skal forholdes.

Indm. Saml. pag. 114.

1788.

18. Jan. Plak., ang. hvorledes en Kreditor har at forholde sig, som vil nyde godt af den Ret over sin Debitor og hans Gods, som Danske Lovs 1. Bog

24. Kap. 26. Art. og 5. Bogs 3. Kap. 18. Art., 18. Jan. samt Norske Lovs 1. Bogs 22. Kap. 28. Art. og 5. Bogs 3. Kap. 33. Art. tillægge ham.

Indm. Saml. pag. 115.

Hof- og Stadsretsplakat ang. Stævningers Ind- 28. Jan. levering.

Indm. Saml. pag 117.

Reskr. (til Stiftsbefalingsmanden og Biskoppen 15. Febr. paa Island) ang. Processens Maade i Egttestabsfager paa Island.

Da Stiftamtmanden paa Island har forestillet, at Egttestabsfiksniissfager der paa Landet ere i første Instans behandlede ved den geistlige Ret, hvilket han dog holder for betvemmeligere kunde ske ved den verdslige Ret, men at der ingen fast Regel er, hvorledes Egttestabsfager i anden Instans skulle behandles, saa er derom bleven indhentet Generalprokurørens Erklæring, som, efter derom at have konfereret med Stiftamtmand Thodal, og for største Delen i Overensstemmelse med hans Betænkning, har foreslaaet, om med Egttestabsfagers Behandling paa Island maatte forholdes saaledes:

1. Alle Egttestabsfager skulle i Island herefter paa dømmes af Sjøsølmænd, Herredsprovsten og tre Præster i det Herred, hvor Sagsøgeren opholder sig. Denne Ret skal tillige være bemyndiget at afhøre Vidner, hvilke efter foregaaende lovlig Kald og Varsel skulle møde for denne Ret og der paa lovlig Maade aflægge deres Vidnesbyrd, dog skulle ingen andre Vidner dertil være pligtige end de, som bo inden samme Præstekald, men andre derudenfor skulle afhøres for deres Værnething, medmindre de godvillig møde.

2. Naar Dom af denne Ret i Sagen er affagt, skal

15. Febr. Provsten indsende Domsakten til Stiftsamtmanden og Bispen, hvilke, omendstjændt ingen af Parterne appellerer, skulde være bemyndigede til at lade Sagen indkomme for dem, dog alene i det Tilfælde naar de holde for, at de Paagjældende have connivendo søgt at faa de indgaaede Tegtesfaber ophævede.

3. Naar nogen af de Paagjældende vilde appellere en saadan Dom, eller og Stiftamtmand og Bisp skjønne, at saadan Sag skal appelleres, da skal saadan Appel ske for den geistlige Ret, der skal bestaa af Stiftamtmand og Bisp, der begge ere Præsides, tilligemed to andre lærde Mænd, som Stiftamtmanden udvælger, hvilken Dom da staar under Højesteret.

4. Paa Nordlandet skal Amtmanden med derværende Bisp i disse Sager forrette det samme som Stiftamtmanden paa den anden Del af Landet.

7. Mai. Ny Foundation og Anordn. for Kjøbenhavns Universitet.

Vi Christian den Syvende osv. G. v. at, da Vi have taget i alvorlig Overveielse, i hvilken vigtig Hensigt Universitetet i Vores Kongelige Residensstad Kjøbenhavn af Vores Høifalige Forfædre er bleven stiftet, og siden i følgende Tider vedligeholdt, at nemlig sammes Indretning paa kraftigste Maade kunde tjene til at udbrede og befordre saavel den sande Religions Kundskab, som og alle andre nyttige Videnskaber i Vore Riger og Lande; Saa have Vi allern. besluttet nu saaledes at indrette bemeldte Universitet, at Videnskaberne ved samme herefter kunne dyrkes paa en med deres nuværende Tilstand mere overensstemmende Maade, end hidindtil, og til den Ende ladet undersøge og Os allerunderdanigst foredrage sammes nærværende Forfatning, samt den Maade, paa hvilken det i en eller anden Post kunde opnaa en større Fuldkommenhed; og dette saavel som hvad

Vi af Vores Høisalige Forsædres Høistpriselige Foundationer 7. Maj. og Anordninger, samt Vore egne udgivne allern. Befalinger have eragtet tjenligt derved fremdeles at lade vedblive, have Vi villet sammensatte i denne Vores allern. nye Foundation og Anordning for Universitetet, hvilken Vi ville herefter alene skal tjene saavel Lærerne, som den studerende Ungdom og andre Vedkommende til Regel og Rettesnor i forekommende Tilfælde; thi have Vi derom anordnet og befalet, ligesom Vi og hermed allern. anordne og befale:

I. Kapitel, om Professorerne ved Kjøbenhavns Universitet, deres Embedsforretninger, samt den offentlige og private Undervisning.

1. Til Videnskabernes og Studeringernes Forfremmelse agte Vi det nødvendigt, at der ansættes flere Lærere ved Universitetet end hidindtil have været; og ville Vi derfor allern., at foruden de ordentlige og overordentlige Professores, der allerede ere, endnu nogle Extraordinarii i hvert Fakultet skulle besikkes; og, da Universitetet ingen Fond har til at lønne flere, end visse Professores ordinarios, saa have Vi allern. besluttet, at forunde dem aarlig Løn af Vores egen Kasse, saalænge Universitetets Indkomster dertil ikke ere tilstrækkelige, hvilken Løn Vi forbeholde Os for enhver af dem nærmere at bestemme; og skal da herefter ved Vores Universitet være følgende Professorer:

I det Theologiske Fakultet fremdeles, som hidtil, 4 Ordinarii, af hvilke den tredie for nærværende Tid er Wi-skoppen i Sjællands Stift; men desuden besikkes en Professor Theologiae extraordinarius.

I det Juridiske Fakultet, foruden de tvende Ordinarios, skal altid være tvende Professores juris extraordinarii.

I det Medicinske Fakultet skal herefter, ligesom tilforn være tvende Professores ordinarii, og ville Vi desuden

7. Mai. ved samme Fakultet for det første allern. ansætte en Lector Chymicæ, indtil Vi maatte finde for godt, i sin Tid at beskikke en ved offentlig Prøve bekendt duelig Mand til Professor Physicæ ved samme Fakultet, hvor desuden her-
 efter ogsaa altid skal være en Professor Artis obstetriciæ, efter den af Borens elskelig hjære Fru Moder Hendes Maie-
 stæt Dronning Juliane Marie dertil oprettede Stiftelse.

I det philosophiske Fakultet bliver herefter, ligesom til-
 forr, syv Professores ordinarii, nemlig tvende Professores
 Mathescos, en Professor Philosophiæ, en Professor
 Latinæ Lingvæ & Eloquentiæ, en Professor Græcæ
 Lingvæ, en Professor Lingvarum orientalium og en
 Professor Historiarum. Men tillige vilse Vi, at i samme
 Fakultet, foruden de Extraordinarios, der allerede ere,
 endvidere skal ansættes fire, nemlig i Philosophien, Mathema-
 tiken, Historien og Sprogkyndigheden, af hvilke Professor
 extraordinarius i Philosophien har i Særdeleshed at læse
 over Philosophiam practicam universalem, Moralem og
 Politiken.

2. Alle saadanne i visse Videnskaber ansatte Profes-
 sores extraordinarii skulle ikke alene, enhver over sin Videns-
 skab og sammes Dele, holde Forelæsninger, men og i samme
 examinere, og i hver Examen, naar samme vedkommer det
 Fakultet, hvor de ere ansatte, tage lige Del med Profes-
 soribus ordinariis, enten paa en Gang eller skiftevis, lige-
 som det her neden nærmere bestemmes.

3. Samtlige Professores i det Theologiske Fakultet
 have at dele sig saaledes i deres Forelæsninger, at der al-
 tid læses over den hellige Skrifts Kritik og Exegesis, over
 den naturlige Theologi, og den aabenbarede Religions Vis-
 hed, samt videre over Theologiam Dogmaticam, Moralem
 og Polemicam, over Kirkehistorien og de symboliske Bøger,
 ligesom der og skal gives Anvisning til det offentlige og
 almindelige Religions Foredrag og sammes bedste Ind-

retning, hvori ogsaa de fornødne Øvelser blive at 7. Mai. anstille.

4. Professores juris ordinarii og Extraordinarii have at læse over Jus Naturæ & Gentium med Anvendelse paa de positive Love; over jus Danicum, jus Romanum og historiam juris; ligesaa over jus publicum universale & particulare. Derimod skulle de være fri for at læse over den philosophiske Moral og deri at examinere, da dette fra nu af ganske skal overlades til de tvende fornævnte Professores Philosophiæ.

5. Samtlige Professores medicinæ skulle indrette deres Forelæsninger saaledes, at der bestaudig kan gives Undervisning i alle Dele i den Medicinske Videnskab, samt Anledning til den Medicinske Praxis og Øvelse deri, ved de offentlige Anstalter, som dertil ere indrettede; de have desuden vel at forklare Anatomien, Kirurgien og Botaniken, og at forbinde dermed de til disse Videnskaber henhørende Demonstrationer.

Ligesaa skal altid ved samme Fakultet læses over Naturlæren og Kemien, i hvilke begge Videnskaber de fornødne Experimenter blive at anstille. Læreren i Jordemoderkunsten iagttager det samme i Henseende til denne Videnskab.

6. Professores ordinarii og extraordinarii i det philosophiske Fakultet have i deres Forelæsninger at forklare, enhver den Videnskab, hvortil han er beffikket, saa at Professores Philosophiæ læse over den hele theoretiske og praktiske Philosophie, og den philosophiske Historie, og tvende Professores Matheseos over alle Dele af den rene og anvendte Mathematik, dog at den, som er Professor Astronomiæ, i Særdeleshed foredrager denne Videnskab og flittigen anstiller de derhen hørende Observationer.

Professores Lingvæ Græcæ & Latinæ have at læse over græske og atinske Profanskriventere, samt over alt det, som ellers henhører til disse Sprog og sammes Literatur;

7. Mai. og have de, især den, som tillige er Professor Eloquentiæ, ogsaa at give Undervisning i de skjønneste Videnskaber og hvad til den gode Smag i Foredraget er henhørende.

Professor lingvarum orientalium skal give Undervisning i det Hebraiske Sprog og de dermed beslægtede Dialekter, samt den hele Østerlandske Litteratur.

Professorcs Historiarum have at foredrage saavel den almindelige ældre og nyere Historie og Geographie, som og Kundskaben om de europæiske Stater og især om Fædrelandet.

Forelæsninger over Kameralvidenskaberne, over Naturhistorien og Økonomien, og andre derhen hørende nyttige Kundskaber, ligesaa over de levende Sprog og derhen hørende Litteratur, holdes af de Lærere, som dertil er beskikkede, eller om nogen af de andre Profesorer frivilligen vilde paatage sig en eller anden af disse Undervisninger, skal dette være ham uforment, dog uden at han derfor forsjømmer sit egentlige Fag; og det skal paaligge Profantsleren nøie at paagte, at der bestandig i bemeldte Videnskaber gives grundig og udførlig Undervisning.

7. Samtlige Professores have at indrette deres Forelæsninger saaledes, at over alle disse Videnskaber i enhver cursu Academico bliver læst, og at enhver Videnskab ordentlig bliver fuldenbt i den Tid, som siden i denne Bores allern. Forordning nærmere foreskrives. Lectiones publicæ skulle alene holdes over saadanne Dele af Videnskaberne, der ere de uødbvendigste for alle Studerende; det øvrige og til videre Erudition henhørende bliver til Collegiis privatis og privatissimis at afhandle, da. overalt enhver Professor er forbunden til i hver Cursu at holde en offentlig Forelæsning pro officio, uden Betaling, over en vigtig Del af sin Videnskab.

8. Til desbedre at befordre grundig Kundskab, skal til enhver Videnskab i visse Tider gives en Indledning,

7. Mai.
 hvor samme Videnskabs Omfang, Dele, Historie og Litteratur, samt den rette Maade, paa hvilken den bør studeres og anvendes, blive at forklare; og, foruden at saaledes hver Docent i sin Videnskab giver sine Tilhørere Begreb om, hvad saavel i ældre som nyere Tider er arbejdet og frembragt i samme Videnskab, skal og Universitetets Bibliothekarius være forbunden til, i hvert Kursus at læse over det, som henhører til Litteraturhistorien og Bøgernes Kundskab.

9. I Stedet for at hidindtil Kursus lectionum har været fastsat fra Efteraaret til midt om Sommeren, hvorved megen Tidsspilde forarsages, skal herefter det Akademiske Aar deles i tvende Kursus, hvoraf den ene skal gaa fra 1. Mai til Oktober Maanedes Begyndelse, og den anden fra 1. November til April Maanedes Begyndelse, og de Akademiske Examina, nemlig Examen Artium og Philosophicum holdes tvende Gange om Aaret, i April og Oktober Maaned, paa den Maade, som siden nærmere bestemmes.

Den sædvanlige Catalogus Lectionum udgives da ogsaa tvende Gange om Aaret; og ved Enden af hver Kursus have samtlige Lærere ved Universitetet at indgive Beretning, efter et Skema, som dem dertil af Profantsleren, efter hans Instrux's Tilhold, meddeles.

10. Foruden at til forberedte og andre Examina tilstaas den fornødne Tid, som herefter nøiere bestemmes, blive ingen Ferier tilladte ved Universitetet uden om Sommeren Pintsengen, saavel som de sidste 8. Dage i Juli og de første 8. Dage i August; og om Vinteren i 14. Dage, fra den 24. December til den 6. Januar.

Iøvrigt holdes Forelæsningerne hele Ugen igjennem, undtagen de Dage, naar en Soleunitet ved Universitetet maatte indtræffe; og skulle i enhver af disse Kursus visse Collegia, især alle de, der læses for Begyndere, ganske fuldendes, og ikkun de, der, formedelst en Videnskabs større Omfang, udfordre mere Udsørlighed, deles i tvende Dele,

7. Mai. og endes i tvende Kursus, eller et Aar; men over et Aar maa intet Kollegium vare.

Alle Lærere ere forbundne til saaledes ordentlig at fortsætte og ende hver Forelæsning; og maa de ikke lade nogen Dag forbigaa, uden i Sygdomstilsælde, eller anden mindgaalig lovlig Forhindring.

11. Som da Borens Hensigt og Villie er, at alle Videnskaber og nyttige Kundskaber ved Borens Universitet med behørig Flid skulle læres, saa ville Vi og, at samtlige Studerende med bestandig Flid og Opmærksomhed bivaane de Forelæsninger, der holdes, ligesom enhver Studium det kan udfordre; og skal dette af Vedkommende nøie paases.

Hvis nogen Student, som opholder sig ved Kjøbenhavns Universitet, ikke kan bevise, at han ordentlig og stadig har hørt Collegia i de Videnskaber, han efter sin Bestemmelse skal dyrke, da bør han ikke stedes til nogen Examen, langt mindre antages til at nyde Akademiske Beneficia; men derimod skulle de have fuldkommen Frihed at høre Collegia, hvor de ville, enten hos en Professor ordinarius eller extraordinarius, Magister legens eller Adjunctus, hvilket aldeles ikke maa være dent til Hinder ved nogen Examen, eller i andre Tilfælde. Skulde det Tilfælde indtræffe, at nogen formedelst hyderlig Fattigdom var nødt til at forlade Universitetet, førend han der gauske havde endt sine Studeringer, da skal han være pligtig til for Universitetets Profantser at fremlægge et paalideligt Testimonium paupertatis; og hvis der ingen Grund eller Mulighed er, at tilvende ham nogen Understøttelse af Stipendiis, skal Profantsleren enten selv, eller ved andre vedkommende Professorens meddele ham en Anvisning til at fortsætte sine Studeringer, hvilken Anvisning han nøie har at følge, og siden, naar han melder sig til Examen, saadant behørig at bevise.

12. Professorerne og alle de, der ere berettigede til at holde Forelæsninger, skulle ogsaa have Ret til at imodtage et

billigt Honorarium for hvert Collegium privatum, som de 7. Mai. læse og fuldende, hvilke indrettes, ligesom en Student har Naad og Formue til, dog maa for et halvt Aars Kollegium ikke fordres mere, end i det høieste 4 Rdlr., undtagen for de Collegia, som holdes over Mathesis applicata, Experimentalphysiken og Rymien, for hvilke det tillades, at tage noget mere, dog ialt ikke over 5 Rdlr. for et halvt Aar. Disse Honoraria skulle betales prænumerando, og i det fæneste inden en Maanedes Forløb, efterat Forelæsningerne have begyndt; men, naar nogen Student med behørig Testimoniis beviser, at han er usformuende og fattig, da bør heller ikke for Collegiis privatis af ham kræves nogen Betaling.

13. Da det er høist vigtigt, at de Akademiske Læreres Embeder blive besatte med Mænd, hvis Duelighed kan give Forvisning om, at Videnskaberne og Fædrelandet ville have Nytte af deres Fliid og Arbeide, saa skal herefter ingen beffikkes til Professor ordinarius eller extraordinarius ved Kjøbenhavns Universitet, uden at han allerede af offentlige Beviser er bekjendt for Sindsigt og fortrinlig Lærdom i den Videnskab, han skal foredrage. Skulde til et Akademisk Læreembede findes flere Kompetentere, imellem hvilke Valget kunde være tvivlsomt, da har enhver af dem at holde offentlige Forelæsninger, saavel i Modersmaalet, som paa Latin, over visse dem forelagte Materier af deres Videnskab; hvilke Forelæsninger i det hele Consistorii Overværelse skulle holdes for kyndige Dommere, som skulle være Professorerne af det vedkommende Fakultet og 3 á 4 andre i den Videnskab, indi hvilken et Professorat er ledigt, bekjendte Lærde uden for Universitetet, da derefter bemeldte Dommernes Betænkning Os til alfern. Resolution bliver at forelægge.

Naar saa en Professor er ansat ved Universitetet, bør han blive ved den Profession, han er kaldet til, og ikke vælge en anden; heller ikke maa nogen være Professor i

7. Mai. mere, end et Fakultet; dog, hvis nogen i det philosophiske Fakultet findes bekvem til et Læreembede i et af de andre Fakulteter, skal han dertil komme i allern. Betragtning.

14 .....

15. I Almindelighed skal der holdes over, at enhver tiltrædende Professor strax under sin Haand udsteder den edelige Forsikkring, at han bekjender sig til den uforandrede Augsburgiske Konfession; og, hvis han derfor vægrer sig, skal dette for Os allerund. andrages.

Thi om det eengang skulde ske, at en Mand, som bekjender sig til en anden Kirke, for sin besynderlige Duelighed i de levende Sprog, eller anden Videnskab, som ikke vedkommer Religionen, deri blev ansat som Lærer, forbeholde Vi Os selv i saadant Tilfælde, efter Omstændighederne, at dispensere i denne Post, hvilken ellers, uden sliq udtrykkelig Dispensation, ikke skal estergives.

16. Samtlige Lærere ved Universitetet skulle med Flid forrette deres Embede, ved at undervise den studerende Ungdom, og befordre Studeringerne paa bedste Maade.

Engen Professor maa undslaa sig for i hver Kursus at holde de til hans Videnskab henhørende Forelæsninger, og bør han altsaa, foruden lectiones publicas, læse tvende Collegia i bemeldte Tid; og hvis nogen Professor tiltræder et andet Embede, som hindrer ham i at iagttage alle sine Pligter, som Akademisk Lærer, skal hans Professorat strax anses for at være ledigt, og derom af Bores Danske Rancelli Os gjøres allerunderdanigst Forestilling.

Engen skal altsaa undtages fra denne almindelige Pligt, uden alene Universitetets Senior, som Vi, naar hans Ansøgning derom Os allerund. bliver foredragen, forbeholde Os, efter Omstændighederne og hans ved Universitetet udviste Flid og havende Fortjenester, derfor at fritage.

Hvis nogen, uden at være Senior, af anden Aarsag, hvilken det være kunde, undlader at holde Forelæsninger,

skal Os derom strax gjøres aftenad. Forestilling, da Vi 7. Mai. efter Befindende ville bestemme, hvad Vi udi saadant Tilfælde finde fornødent, saavel som den Afgift, som en saadan Professor skal svare af hans Løn og Indkomster til en Adjunctus, som efter derom til Os indkommende Forestilling skal bestiftes, hvilken Afgift i bemeldte Fald skal indeholdes af denne Professors staaende Løn, eller, om han har Corpus ved Universitetet, da af den ham tilkommende Distribut.

Ved denne Indretning er da aldeles ophævet, at nogen Professor selv kan vælge sig en Vicarius til at besørge hans Forelæsninger eller andre akademiske Arbejder, ligesom og de Penge, som hidtil ere blevne betalte til saadanne Vicarier, herefter aldeles skulle bortfalde.

17. ....

18. Det hidtil brugelige Rektorat ved Københavns Universitet vedbliver, og skiftes dermed hvert Aar imellem Fakulteterne, ligesom dette hidindtil er sket; men, da Vi have fundet fornødent, til Universitetets sande Bedste, at anordne et bestandigt Tilsyn med alle Ting, der kunne være samme angaaende, saa have Vi i denue Hensigt allern. besluttet, at ved Universitetet skal være en Profantsler, hvilken Vi selv forbeholde Os hver Gang allern. at udnævne og bestikke; og skal han efter dette sit Embedes Pligt holde over alt det, som i Henseende til Universitetet bliver anordnet, samt til Patronum Universitatis referere, hvad som foresalder, alt efter den Instruction, Vi derom allerede have givet ham, og hvis Gjenpart samtlige Professoribus er til fornøden Efterretning meddeelt, hvilken Bores allern. Instruction, som efter Bores Befaling nu ved Trykken bliver bekendtgjort, Vi hermed i alle Maader ville have stadfæstet og bekræftet.

Det bliver da og Profantslerens Sag at paase, hvad her oven for er fastsat om Professorernes Pligter og alle

7. Mai. Akademiske Arbejder, at indrette Catalogum Lectionum for hver Kursus, samt at indfordre og fremlægge samtlige Professorernes Beretning om deres Forelæsninger ligesom det er anordnet og befaleet.

19. Alle formeldte Professores ordinarii (Biskoppen af Sjælland alene undtagen, som dertil ikke har Leilighed) beholde fremdeles Sæde og Stemme i Consistorio, foruden de, som for nærværende Tid deri overordentlig have Plads, hvilket dog siden ophører. Den yngste af Professoribus philosophicæ, som nyder ordentlig Løn ved Universitetet, er Consistorii Secretarius, og har at iagttage, hvad dette Embede medfører, saavel ved Protokollens ordentlige Holdelse, som Expeditionerne og andet derhen hørende; men, som det allerede forhen er anordnet, og til at forekomme al ufornudden Vidtsøftighed i de Sager, der vedkomme Consistorio at afhandle, er mest tjenligt, at alle Ting ved en ordentlig Deliberation i en Samling afgjøres; saa ville Vi, at til Consistorii ordentlige Samling skal ansættes en vis Tid, som kan være i det mindste hver 3. Onsdag om Formiddagen, eller og oftere, ligesom det maatte være fornuddent, hvilket Profantsleren efter Overlæg og Aftale med Vedkommende, engang for alle har at fastsætte, da alle kunde indrette deres Leilighed derefter, i denne Samling at indfinde sig, hvor da alle Sager, om hvilke der er at deliberere, skulle afgjøres in consessu, efterat de forud ere vel oplyste, og fornudden Betænkning af alle Vedkommende derover indhentet; og, paa det at altid et tilstrækkeligt Antal af Medlemmer, uden alt for megen Hindrer for Professorernes andre Embedsforretninger og lærde Arbejder, kan samles; saa ville Vi, at Decani i alle Fakulteter, i det Nar, de have denne Bestilling, skulle være forbundne til at indfinde sig i Consistorio, og, hvis nogen af disse maatte saa lovligt Forsald, bør de formaa en af deres Kolleger at møde i deres Sted, saa at Rektor, Profantsler og samtlige Decani

herefter skulle udgjøre den bestandige *Senatus Academicus* 7. Mai. ved Kjøbenhavns Universitet; dog skal det ikke alene være de andre *Professoribus ordinariis* uforment at komme, naar de vilde, og tage Del i *Voteringen*; men de bør ogsaa indfinde sig, saa ofte *Sagens* *Beskaffenhed* kan udfordre deres *Naad* og *Mening*, især de tvende *Inspectores Quæsturæ* ved de forekommende økonomiske *Sager*.

Til den Ende skulle de *Sager*, til hvilkes *Afgjørelse* samtlige *Professorum* *Mening* udfordres, tilligemed de derom indhentede *Oplysninger*, forud omsendes til alles *Eftersyn*, men ingen maa opholde dem længere hos sig, end en *Dag* i det høieste, da *Deliberationen* i *Almindelighed* ikke mere skal ske *skriftlig* men *mundtlig* ved ordentlig *Votering* i *Forsamlingen*, hvor *Secretarius* fører *Protokollen*. Disse *Sager*, hvorom alle have at *deliberere*, ere:

Først, de *Erklæringer*, der *fordres* af hele *Consistorio*, naar samme ikke ere det *Theologiske*, eller andre *Fakulteter* alene vedkommende, da det i saa *Fald* kan være nok, at *Erklæringen* fremlægges in *consessu Consistorii* til *Be- slutning*.

For det andet, alle økonomiske *Sager*, samt hvad der kunde forekomme om hele *Universitetets* *Bedste*, *Professorerne* *Retligheder* og andet derhen hørende.

For det tredje, de *Ting*, der herefter skulle høre til den *Akademiske Jurisdiktion*, naar de ere af den *Natur*, at de bør anbringes for hele *Consistorio*. Endelig

For det fjerde, de *Akademiske Beneficia*, som bortgives af hele *Consistorio*, samt *Præstestald* eller andre *Betjening*, der besættes af *Universitetet*, naar samtlige *Professores* have *Retlighed* dertil at gives deres *Stemmer*;

Dog, ifald nogen *Professor*, enten af *Alberdom* og *Svag*hed, eller af anden *Årsag*, i *Almindelighed* ganske *fritager* sig fra *Deliberation* og *Forsamling* i *Consistorio*, bør han heller ikke i nogen enkelt *Sag* anmasse sig noget

7. Mai. Votum, og blive da Sagerne ham heller ikke tilsendte, undtagen hvor noget kunde forekomme, som var ham selv vedkommende, da i saa Fald hans Erklæring fordres.

Om disse Ting kan da i Forsamlingen voteres, og sler Beslutningen altid efter de fleste Vota; men hvor disse ere paria, har Profantsleren tvende Vota, hvilket i alle Tilfælde bør gjælde.

Saa skal og Profantsleren in Collegio Consistoriali være den, som paafer enhver Sags bedste Behandling, at der voteres ordentligt, samt at al ufornudden Vidtløftighed og al Strid derved forebygges; ligesom han og i alle Sager samler Vota, og derefter forfatter Beslutningen, som af Rektor dikteres til Protokollen.

Men ingen Deliberation eller Beslutning i Consistorio bør gjælde imod Foundationer og Vores egne allern. Love og Forordninger, hvormed Profantsleren skal have nøie Indseende, samt referere til Patronum Universitatis, hvor nogen Beslutning kunde medføre Betænkelighed, hvilken da udsættes saa længe, indtil Patroni Mening og Samtykke er indhentet.

Ogsaa beholde Universitetet og samtlige Fakulteter den Rettighed, som de hidtil have haft, at lade deres Patenter, Diplomata og Breve forsegle med rødt Bly, og dertil at bruge enten større eller mindre Segl, ligesom det kan være passende, og, dersom derved noget kan være at forandre, maa derpaa Vores allern. Approbation indhentes.

Hvad ellers videre til Consistorii bedre Indretning kunde findes tjenligt, forbeholde Vi Os, efter allernund. Forestilling fra Patrono Universitatis, nærmere at bestemme, og derover til bemeldte Collegium igjennem Vores Danske Kancelli at lade udfærdige en ny Instruktion, hvorefter det allernund. har at rette sig.

Følgelig skal saavel i Consistorio, som i det Fakultet, hvor Profantsler er, med Votering, Beslutning og Under-

ſkrift, forholdes ſaaledes, ſom det i Profantslerens Inſtruktion 7. Mai. allerede af Os er anordnet og faſtſat.

II. Kapitel. Om de Studerendes Pligter, ſamt den Akademiske Jurisdiktion.

1. Vi vilſe allern., at ſamtlige Studiosi ved Kjøbenhavn Univerſitet, i deres Studeringer, Flid og Forhold, viſe ſig ſaaledes, ſom det ſømmer dem, der dyrke Videnskaberne, og berede ſig til Kirſens og Statens Embeder. De have at bevife Rectori, Procancellario og Professoribus den Afgtelse og Lydighed, ſom enhver, eſter ſit Embede, har Ret til at fordre. Hvor de indkalbes, enten for Konſiſtorio eller vedkommende Fakultet, eller privatim for nogen af deres Foreſatte, have de uden Vægning at møde, og i forekommende Tilfælde at gjøre Rede, ſaavel for deres Flid, ſom og deres øvrige Opførel. Og ſom det er Vor alvorlige Henſigt, at den rette Læremaade ved Univerſitetet ſkal blive befordret, og alle, der attraa geiſtliche eller verdslige Embeder, dertil ved tilſtrækkelige Prøver viſe ſig dueſige, ſaa ſkal herefter ingen Diſpenſation for det, ſom i denne Henſeende bliver anordnet, finde Sted, hvilken da heller ikke maa ſøges; og de Anſøgninger, ſom ellers af alle dem, der høre til Univerſitetet, maatte indgives, blive ikke imodtagne, uden Profantslerens Paategning, ſaaledes, ſom dette i hans Inſtruktion er befalet.

2. Alle de, der komme fra de offentlige Skoler i Danmark og Norge til Vores Univerſitet i Kjøbenhavn, og alle, der ved ſamme pønſte at nyde Beneficia, ſkulle underkaſte ſig den ſædvanlige Examen Artium, førend de af Rektor inſkriberes. De, ſom ikke komme fra benævnte Skoler, eller ikke vilſe ſøge Beneficia. kunne, om de vilſe, uden Examen ogſaa uden Tentamen hos Decanus Facultatis Philoſophicæ af Rektor inſkriberes; dog ſkulle de alligevel førſt melde ſig hos Decanus og foreviſe Beretning og troværdigt Vidnesbyrd

7. Mai. om, at de ved behørig privat Information ere forberedte til Akademiet, paa hvilket Vidnesbyrd, som indføres kortelig i Decani Protokol, de da kunne infsriberes; ja de skulde de og være pligtige til, naar de siden vilde stille sig til nogen Embedsexamen, førend de dertil maa antages, af vedkommende Professore, at lade sig prøve i de Sprog og Forberedelseskundskaber, som til enhver Hovedstudium rettelig eragtes nødvendige. Hvis nogen for Ustikkeligbed er udelukket fra nogen offentlig Skole, hvilket, ligesom hidindtil har været anordnet, af Skolens Rektor strax skal indberettes til Uuiversitetet, bør han ingenlunde antages blandt de Studerendes Tal. Og saa skulde alle de, der selv have forladt nogen offentlig Skole, paa samme Maade forevise deres Testimonia vitæ, hvorved det behørige paaagtes, som hidindtil, paa det at Skolernes billige Anseelse og Nytte ikke herunder skulde lide. Profantsleren kan til visse Tider, og naar han det fornøden eragter, lade sig forevise Protokollerne, for at være underrettet om, hvilke enten publice eller privatim ere infsriberede ved Uuiversitetet.

Bed Inscriptionsen gives enhver Studiosus Leges, hvori de Studerendes Pligter kort ere anførte; og hvis i samme efter denne Bores alle. n. Anordnings Indhold, er noget at rette eller forandre, kan saadant med Patroni Samtykke indrettes.

3. Enhver Student skal, naar han infsriberes, vælge sig en Privatpræceptor, som skal være en af Professoribus uden for det Theologiske Fakultet, hvorved dog iagttages, at ikke en Professor faar alt for mange saadanne Privatdisciple; men Tallet deles lige imellem dem, paa det at enhver desto bedre kan kjende sine, og agte paa deres Flid og Forhold, da dette er den eneste rette Hensigt, i hvilken saadan Privatpræceptor antages.

4. Det er Bores allern. Villie, at Profantsleren efter den ham af Os meddelte Instruktion, skal have det

bestandige Tilsyn med alt det, som angaar Universitetet, god 7. Mai.
 Skik og Orden ved alle sammes Handlinger, de Studerendes
 Forhold, de akademiske Beneficia, og dem, der nyde samme;
 og, hvor videre Deliberation udfordres, da Sagen at andra-
 ges for det hele theologiske Fakultet, saavidt Kommunitetet
 og Regentseu angaar, og ellers for det hele Konsistorium.

Og, da der altid behøves visse Tvangsmidler til at
 øve den Magt og Opsigt, som den akademiske Øvrighed
 billig bør have over alle sine Underhavende: saa have Vi i
 den Henseende allern. funden for godt, følgende at anordne
 og befale:

5. Studiosi ved Universitetet, der endnu ikke ere fuld-
 myndige og raadige over deres Midler, maa ikke have uind-
 skrænket Tilladelse at gjøre Gjæld, saa meget dem lyster; og
 paa det at den, saavel for dem selv, som og deres Forældre
 og Naarsørendes deraf sthydende Skade, desto bedre kan afven-
 des, ville Vi, at den Gjæld, som Studenterne paadrage sig,
 skal være:

1. Privilegeret, hvorunder bør regnes, hvad en Stu-
 dent skylder for Høde, Husleie, Tengelklæder og andre nød-
 vendige Møbler, med videre, hvilke Ting kunne krediteres en
 Studiosus, efter som imellem ham og Kreditor betinget er,
 enten for 3 eller 6 Maanedes, men at Fordringen angives
 i det seneste et Fjerdingaar over den bestemte Tid. Videre
 Honorar for Collegiis, hvilke, som før er meldt, prænu-
 merando skulle betales af dem, der formaa det, i det seneste
 en Maaned efter den Tid, at Forelæsningerne have begyndt;
 ligesaa nødvendige Klæder og Bøger, for hvilke en Student,
 naar Sælgeren mener at kunne betro ham det, maa gives
 3 Maanedes Kredit, dog at Summen ikke overstiger ti
 Rigsdaler.

2. Ikke privilegeret, hvorhen hører, naar en Student
 for de ovenmeldte Ting enten gives længere Tid at betale,
 eller og krediteres for en større Sum, end ovenfor er fast-

7. Mai. sat, hvilket ikke maa ske, uden at dertil have hans Forældres eller Formynders, og hans Foresattes skriftlige Samtykke, da i vidrig Fald Fordringen ikke skal gjælde.

3. Ganske utilladelig Gjæld, hvorhen hører alle Ting, der regnes til Luxus, Forlystelser, samt Pengelaan paa Pant eller anden Maade.

For at lette denne Anordnings Opfyldelse, skal enhver Students Privatpræceptor have, det meste muligt, umiddelbar Tilsyn med hans Forhold og Økonomi; naar ellers en Student nyder akademisk Beneficia, have i forekommende Tilfælde hans Foresatte og vedkommende Ephori, og i alt Fald det hele Konsistorium at skjønne, om det krediterede deraf kan udredes, eller og om mere, end det forhen fastsatte, ham med Sikkerhed kan betroes.

6. Forinden nogen retmæssig Gjælds Fordring, en Student angaaende, eller inden saadan Sag. som af Retten bør paakjendes, bliver indstævnet, skal saadant meldes Profantsleren, for, om han kunde, at se Sagen i Mindelighed afgjort; hvilket og iagttages, naar Indsørsel og Eksekution skulde ske, især naar Studenten ligger paa et af Collegiis. Og have Præceptores privati og vedkommende Ephori i hvert saadant Tilfælde at give Profantsleren den fornødne Oplysning, naar han begjæver samme. Hvad ellers en Student ved saadan Leilighed kan have forset sig udi, skal han desuden ved Universitetet, efter Befindende, behørig anses for.

7. Om nogen Student skulde gøre sig skyldig i Uorden, Uartighed og Opsætsighed imod sine Foresatte, skal han, efter Befindende og behørig Oplysning, irettesættes enten privatim eller publice, eller ham dikteres smaa Pengemulfter, som ved gjentagen Forseelse forhøies, eller han og udelukkes fra Stipendiis, og naar dette ikke kunde hjælpe, da relegeres enten ad tempus eller in perpetuum. Mulfterne, der ikke overstige 10 Rdr. skal Ephori Stipendiorum, med Profantslerens Samtykke, i andre Tilfælde han con-

inunctim med Rector, distere; men naar de stige høiere, skulle de for Alumnis Communitatis og Collegii Regii af det hele theologiske Facultet, og for alle andre af Consistorio paafjendes; hvor disse Mulkter ikke af Stipendiis kunne indeholdes, skal Stadens Underfoged, efter Rectors og Profantslerens Requisition, inddrive samme, inod den anordnede Exekutions Gebyr; og har Profantsleren med Bedkommende at overlægge, hvortil saadanne Mulkter bedst og anstændigst kunde anvendes.

7. Mai.

Naar formedelst meget grove Forseelser Relegation skal tilkjendes, bliver Sagen først at forhøre for Consistorio, og naar Relegation er besluttet, skal den opslaaes, som Brug har været; og maa en Relegatus ab Academia ingenkunde stedes til Examen, eller paa anden Maade gjøre sig Haab om Befordring, saalænge hans Relegation varer. I øvrigt skulle i alle disse Kjendelser, der egentlig ikke kunne anses som Domme, Sagen derved forblive, uden at derover anden Proces eller Appel er tilladt.

8. I Almindelighed vente Vi allern., at samtlige Studerende ville beslitte sig paa, ikke at blive bekjendte ved andet, end hvad, som sømmeligt og skikkelig er; og ville Vi da og have dem forsikrede om alle dem retteligen tilkommende Friheder, samt Vor kongl. Naade og Protektion, ligesom de vise sig duelige og skikkelige og derom erhverve deres Forefattes Vidnesbyrd.

9. Samtlige Universitetets Underhavende og Betjente skulle ligeledes vise den dem paaliggende Lydighed og Trofasthed i alt, hvad en eller anden er betroet; og har især Profantsleren at paase, at alle Bedkommende opfyldte deres Pligter; og, hvis noget derimod skulde begaaes, da at sørge for, at saadant paa behørig Maade bliver rettet.

III. Kapitel. Om de Examiner, der holdes ved Universitetet.

7. Mai. 1. Da alle Examinere ved Universitetet have til Hensigt, enten at blive forvisjet om de Studerendes Flid og Fremgang, eller at kjende Enhvers Duclighed til det Embede, han attraaer, saa vilde Vi, at de derefter nøie indrettes; og skal til den Ende Examinerne være af tvende Slags, nemlig: Akademiske Examinere, og de egentlige Embedsexaminere, hvilke begge skulle indrettes og holdes med al den Paalidelighed, som enhver Hensigt udfordrer. De akademiske Examinere skulle herefter være Examen Artium og Examen Philosophicum; om de egentlige Embedsexaminere bliver siden nærmere bestemt, hvilke de ere, og hvorledes de skulle holdes.

2—6. . . . .

7. Inscriptionen efter Examen Artium skal herefter ikke ske offentlig, men i Rektorens Hus, hvorved Bedellerne tilfide saa mange, som hver Gang skulle møde for at inskriberes, saa at denne Handling kan foretages i Stilhed og uden al Uorden.

8. Examen Philosophicum skal holdes ligeledes tvende Gange om Aaret, strax naar hver Cursus lectionum er endt, og ansættes dertil de første 14 Dage i April og i Oktober Maaned, i hvilken Tid denne Examen tilligemed Censuren bør være sluttet, og foruden disse Tider ingen philosophisk Examen holdes. Og skulle alle de, der enten have de saakaldte Oplagspenge af Skolerne, eller og vil ansøge om Benefice ved Universitetet, være forbundne til at underkaste sig denne Examen, et Aar efter at de ere blevne inskriberede, da de saa i rette Tid have at melde sig hos Decanus i det philosophiske Fakultet, og at fremskille sig paa de Dage, naar de blive ansatte. . . . .

9—12. . . . .

13. Som det aldeles ikke er tilladt, at nogen, hvem det maatte være, gjør Forhaling ved nogen af disse Examinere, men samme paa den fastsatte Tid skal holdes og fuldendes, saa bør heller ikke Studenterne tilstaa, at de selv vælge

sig Dagene, eller hvilken Professor, de ville examineres af; 7. Mai. men begge Dele skal hver Gang indrettes efter Aftale med Profantsleren, og enhver skal examinere, ligesom det i Turen tilfalder ham.

Hvad iøvrigt den tilhørlige Orden og Anstændighed ved disse Examinier og alle andre akademiske Handlinger er angaaende, da skal samme nøie paases, under passende Straf for dem, som maatte gjøre sig skyldige i noget derimod stridende, hvorfor da ogsaa alle, der ved Examen Artium og Philosophicum indfinde sig, som Tilhørere, bør forholde sig stille og rolige, da de ellers ikke skulle have Tilbedelse at bivaane disse Handlinger. Og har Profantsleren, efter sin Embedspligt, at holde over alt dette og paa Stedet at raade Bod paa, hvis noget Usømmeligt ved en eller anden offentlig Handling skulde forefalde.

IV. Kapitel. Om de sidste eller Embeds-examina i Særdeleshed.

I. Disse Examinier, hvorved afgjøres Kandidaternes Duelighed til at attraa geistlige eller verdslige Embeder, skulle herefter være følgende: Examen Theologicum, Examen Juridicum, Examen Medicum og en besynderlig Examen for Skolelærere.

Som disse Examinier ere af største Vigtighed, saa ville Vi, at samme ogsaa skulle have al den Paalidelighed, som mulig er, og til den Ende skulle hver Gang, foruden Professorerne, tvende andre Tilforordnede være tilstede, som, endstjændt Examinen holdes af Professorerne alene, dog tilføjede med dem skulle votere om Kandidatens udbviste Duelighed, og den Karakter, som enhver derefter kan tilkomme.

Disse Tilforordnede uden for Universitetet skal være: ved Examen Theologicum, Borens Confessionarius, eller en anden af Bore Hofpræster, og en af Stadens Sognepræster, hvilke samtlige skulde alternere til denne Forret-

7. Mai. ning, saa at altid tvende af dem ere tilstede; ved Examen Juridicum, Bores Generalprofurør, eller en anden af Bores danske Rancellikollegio, og en af Udsesjorene i Bores Høiesteret, som ligeledes paa samme Maade skulle afveyle med hinanden; ved Examen Medicum altid tvende Medlemmer af Collegio Medico, der ikke ere Professore; ved den Examen, som holdes for Skolelærerne, foruden Professore, Biskoppen over Sjællands Stift og Rektor ved Kjøbenhavns Skole, naar han ikke tillige er Professor ved Universitetet, eller en anden i Skolevidensskaberne kyndig og erfaren Mand, som af Profantsleren kan nævnes med Patroni Samtykke. Derforuden har Profantsleren Ret til, efter hans Velighed, at bivaane saavel de førnelde, som og disse Embedsexaminer; og skal han ligeledes hver Gang tilmelde Patrono Universitatis de til en eller anden Examen ansatte Dage, for at ogsaa han, om han vil, undertiden ved samme kan være nærværende.

Søvrigt skulle alle de, som ville bivaane disse Examiner, hvilket herefter, som hidindtil, skal staa enhver uden Indtagelse frit for, indfinde sig saa betids, at de kunne indlades, førend Examen er begyndt, efterdi saasuart den har taget sin Begyndelse, Dørene skulle holdes lukkede. Saa have og Bedellerne at tilse, at ingen Støi, der kunde adsprede Examinanderne, har Sted inellem Tilhørerne.

2. Af vedkommende Professore skulle ikke alene ordinarii, der hidindtil have examineret, men extraordinarii tage lige Del i disse Embedsexaminer, hvori de alternerer med hinanden, saaledes, at i det mindste trende Professore hver Gang ere tilstede, foruden den for Skolelærerne anordnede Examen, hvortil flere Examinatores bør indfinde sig, efter det, som derom nærmere bestemmes. Og holdes disse Examiner in consessu, saa at Examinatores og de andre Tilforordnede dertil samles paa een Tid, hvorved hver Examen kan holdes i kortere Tid, og enhver med større Vished kan

give sin Stemme efter det, som ved alle forelagte Spørgsmaal erfares om Kandidatens Duelighed. Saa skal og til alle disse Examinere ansættes en vis Tid, fire eller trende Gange om Aaret, ligesom Tallet af Examinander kan udfordre det, saa at ingen unødigt Tidsspilde, eller Hinder for andre akademiske Arbejder, derved skulde forårsages.

3. Enhver, som vil stedes til nogen af disse Embedsexaminere, skal i det mindste 6 Uger, førend den til samme ansatte Tid, indgive et skriftligt Petition, hvori han ei alene har at anføre sit Navn, Alder, Fødested, Forældre, samt naar og fra hvad Skole, eller og privat Information han er affendt til Akademiet; men og fornemmelig at give tilstrækkelig Beretning om hans akademiske Liv og Studeringer, hvorledes han har dyrket sit Hovedstudium og de dertil hørende Forberedelses og øvrige Videnskaber, hvilke Forelæsninger han har hørt, og hvad Hjælpebidler han har betjent sig af; hvilket Petition skal indgives til Profantsleren i det Fakultet, hvor denne selv er Examinator, og i de øvrige Fakulteter til den første Professor i hvert Fakultet, hvorefter samme omfendes til samtlige vedkommende Professorer og de andre Tilforordnede.

I dette Petition bør Examinanden ogsaa godtgjøre, hvorledes han har soutineret Examen Artium og Philosophicum, eller, hvis han derfor har været fritagen, om han da i nogen Prøve for vedkommende Professores Philosophiæ & Lingvarum har bevist sin Duelighed i de til hans Hovedstudium nødvendig hørende Forberedelses-Kundskaber.

Og skal til saadan Prøve, hvis den ikke allerede paa en af de ordentlige Tider er sket, ansættes et Par Dage, førend den sidste Hovedexamen holdes; dog fordres derved ingenlunde mere, end de virkelig til Forberedelse nødvendige Videnskaber, og samles dertil ikke flere Examinatorer, end vel kan eragtes fornøden. Alene ved den for Skolelærerne bestemte Examen falder denne Prøve bort, eftersom de samme

7. Mai. Videnskaber, nemlig Philosophi og Sprogene, i denne Examen ganske besynderlig kræves og udgjøre en Hovedsag.

4. Ved alle disse Examiner skulde Examinatorerne forene sig om nogle passende skriftlige Spørgsmaal, som af Examinanderne skulde forud skriftlig besvares i Examinatorernes Huse og under deres Opsigt, foruden at ved Examen Juridicum og Medicum ogsaa udarbejdes de sædvanlige specimina practica.

Derksom disse skriftlige Besvarelser, som en eller anden Examinand giver, skulde befindes saa flette, at hans Uduelighed allerede deraf kan kjendes, da bør han ikke stedes til videre Examen.

5. Ved den mundtlige Examen skal Kandidaten i hans Hovedvidenskab prøves af tvende Examinatorer, og ikke af en alene; men i enhver af de andre dermed forbundne Kundskaber kan en Examinator prøve ham, og kan dette indrettes efter Aftale imellem Examinatorerne. Og, hvis nogen Examinand i sit Petitum tilkjendegiver, at han ganske besynderlig har dyrket en eller anden Videnskab, da skal ogsaa dette ved Examen paaagtes, og hans befundne Fremgang derudi besynderlig anføres, og udtrykkelig meldes i det Testimonium, som ham for hans overstandne Examen meddeles.

Iøvrigt bliver det ved alle disse Examiner endnu mere at iagttage, at Examinatorerne hverken i deres skriftlige eller mundtlige Spørgsmaal binde sig til nogen vis Lærebog, eller sammes Udtryk, men meget mere give Kandidaten Anledning til at vise sin Sindsigt i Tingene og Sandhederne selv, da altid de ellers rigtige og tilstrækkelige Svar, som Examinanden giver med sine egne Ord, frem for dem, han har lært uden ad af en Lærebog, ved Censuren skulde agtes for de bedste.

6. Ved Embedsexaminer skal ikke enhver Examinator give en besynderlig Karakter for sit Fag, men Kandidatens

Fremgang og Duelighed i enhver Del af Videnskaberne 7. Mai. skal efter de besvarede skriftlige og mundtlige Spørgsmaal af alle bedømmes, og efter de fleste Stemmer ham tillægges en almindelig Hovedkarakter. Og meddeles enhver Kandidat efter overstanden Examen strax vedkommende Fakultets Testimonium, som skal udfærdiges gratis og paa ustemplet Papir, hvori anføres ikke alene, med hvad Karakter han er antaget, men og hvad Fremgang han i en og anden Del af Videnskaberne besynderlig kan have vist; hvilket Attestatum da siden indføres i det sædvanlige Testimonium publicum, som af Secretario Consistorii, efter Kandidatens udviste Duelighed og Forhold, skal udfærdiges, og som enhver Kandidat skal løse, førend han kan faa Bestalling til noget geistligt eller verdsligt Embede. Men, ligesom ingen herefter til noget Embede maa foreslaas, vælges eller kaldes, førend han i det mindste har fremlagt vedkommende Fakultets Attest om den overstandne Examen, som udfordres til det Embede, han søger; saa ville Vi og allern., at dette Testimonium og den Karakter, en Kandidat in Examine har erholdt, altid skal nøie paaagtes og komme i Betragtning ved hans Befordring.

7. Ved enhver af disse Embedsexaminer skal derover holdes ordentlig Protokol af en dertil beskiftet Notarius, som ikke maa være en af Examinatorerne.

Ved den theologiske Examen bliver det Provsten paa Kommunitetet, ligesom hidtil; ved de andre Examiner skal herefter dertil antages helst en Decanus paa Kommunitetet, eller, om den ikke kan have, da en anden Kandidat, som i den Hovedvidenskab, hvori examineres, selv har overstaaet sin Prøve med Karakter Laudabilis.

Den samme udfærdiger og for enhver Kandidat det besvarede Attestatum, ligesom ham det af Examinatorerne foreskrives, efter det, som herovenfor derom er anordnet. For denne Forretning nyder han af enhver Kandidat, som stedes

7. Mai. til Examen, 2 Rdlr., og ved den danske juridiske Examen, 4 Mk.; men enhver saadan Notarius bør selv føre denne Protokol, og ikke lade dette forrette af en anden, undtagen i Sygdomstilsælde, hvor han dog først har at melde de til den øverste Examinator, samt hvem han foreslaar til denne Gang at forrette hans Partes.

8. Ingen af Examinatorerne maa tage noget for Examen, hverken Penge eller Penges Værd; dette skal gjælde saavel om de herovenfor anordnede akademiske Examinier som og i Særdeleshed om de sidste eller Embedsexaminer. Hvad ellers hidindtil ved en eller anden Leilighed er betalt til Rektor, Decanus, Secretarius, Bedellerne eller andre derom har Profantsleren af Bedkommende at indhente nær mere Oplysning, hvorvidt enhver med Grund og Billighed kan tilkomme noget, over hvilket ikke maa begjæres mere af nogen Student. Hvorefter da disse Indkomster med Patron Samtykke skal reguleres saaledes, at de paa ingen Maad kunne have Indflydelse i nogen Examen, og blive til mulig Lettelse for de Studerende. Hvad ellers endnu vider Examinatorum Forhold ved disse Examinier kunde være angaaende, dette forbeholde Vi Os at fastsætte i en beshynderlig Instruktion, som for enhver af bemeldte Examine skal udfærdiges.

9. Ved den theologiske Examen iagttages alt det, som her ovenfor om alle Embedsexaminier er anordnet, og hos alle, der melde sig til denne Examen, have hørt Collogi over de vigtigste Dele af den theologiske Kundskab, især naar de have opholdt sig i Kjøbenhavn, eller endog nydt akademisk Beneficia.

10. Ved denne Examen skal herefter ikke mere, som hidtil sket er, angives til en vis Karakter, eller visse Bøger og Bibelen, eller andre Dele af den theologiske Kundskab; men alle Kandidater skulde, uden Forskjel, prøves i alt, hvad de hører til det theologiske Studium, og udfordres til vel c

forestaa et geistligt Embede; og hvad Karakter enhver kan 7. Mai. erholde, dette skal af Examinatorerne afgjøres, efter den større eller mindre Grundighed og Fuldstændighed, som han viser i sin Kundskab. Og derfor skulle alle, der stille sig til theologisk Examen, gjøre Rede for:

a) Om de have lagt en saa god Grund i den theoretiske og praktiske Philosophi, at de have rigtige og sammenhængende Begreber i Læren om den menneskelige Sjæl, i den naturlige Theologi, Moralitetens Grunde og den philosophiske Moral, saa og om disse Kundskabers Anvendelse og Brug i Theologien og Kristendommen.

b) Hvad Fremgang de have gjort i begge Grundsprogene, det hebræiske saavel som det græske, hvilke de have at bevise ved nogle Steder, som dem forelægges af det gamle og ny Testamente; om deres exegetiske Kundskab er saaledes beskaffen, at de kjende baade de Grundsætninger og Regler, hvorefter Skriften bør forklares, dens Talebrug og hvert Steds rigtige Mening bestemmes, og hvad Rilder og Hjælpe-midler dertil kunne bruges, hvor de da ligeledes have at gjøre Prøve ved at forklare bibelske Steder, især af det ny Testamente, og hvis Indhold er Religionen og Lærdommen selv angaaende.

c) Om de have fattet Theologiens theoretiske Del saaledes, at de have Rigtighed og Nøiagtighed i Begrebene samt Indsigt i Sandhedernes Sammenhæng, og at de kjende den rette Bevismaade efter Skriften; ligesaa om de have Kundskab om de betydeligste Tvivl og Stridigheder i Religionen, og hvordan den kristelige Religions Sandhed, samt Skriftens guddommelige Anseelse, saavel som de enkelte Lærdomme og Sætninger, bør imod Indvendingerne besvares.

d) Om de og forstaa Theologiens praktiske Del og den kristelige Moral og kunne vise hver theologisk Lærdoms Vigtighed og dens praktiske Anvendelse, samt om de have

7. Mai. rigtig og fuld stændig Kundskab om den kristelige Forbedring og de enkelte Pligter, sammes Grunde og Midlerne til at efterkomme dem; ligesaa om de kjende de almindelige homiletiske Regler, og hvad der hører til en god Prædikemaade; endelig

e) Om de have den fornødne Kundskab om Religionens Historie, saaledes som den af det gamle Testaments Skrifter uddrages og oplyses; om den kristelige Tros Oprindelse og første Udbredelse; om Hovedforandringerne og de vigtigste Tildragelser i den christelige Kirke; om Reformationen, samt den evangeliske Kirkes symbolske Bøger og dens Indretning her i Rigerne.

I alle disse Ting skulle Kandidaterne nøie prøves, og maa ingen antages, som viser sig ganske ukyndig i nogen af disse Kundskaber, især om han er ganske uskicket til rigtig at forklare den hellige Skrift, og deraf at uddrage Religionens Lærdomme.

Ligesom en eller anden i alt dette viser større eller mindre Duellighed, eller og en besynderlig god og udbredt Indsigt og Færdighed, tillægges ham sin Karakter, efter Examinatorum fleste Stemmer, nemlig: Laudabilis eller Haud illaudabilis, eller Non contemnendus.

II. Efterat saaledes den theologiske Examen baade ved skriftlige og mundtlige Spørgsmaal hver Gang er endt, skulle Kandidaterne ogsaa udarbejde og holde deres Dimis- eller Prøveprædiken, for hvilken Pligt ingen, der i Tiden attraar et Præsteembede, skal befries. Kun hvad Islænderne angaar, naar disse ikke søge Befordring uden i deres Fædreland, skal det være nok, at de fremlægge en skreven dansk Prøveprædiken. I øvrigt skal det herefter ikke være tilladt, at Kandidaterne opsætte deres Dimisprædiken længere, og ofte indtil de blive kaldede, hvilket, som en Misbrug, hermed ganske skal affattes. Derimod disse Prædikener stedje forbindes med Examen, og holdes i det seneste inden en Maaned, efterat samme hver Gang er endt.

De skulle herefter holdes i Regentskirken, hvor det 7. Mai. theologiske Fakultet kan lade flere prædike efter hinanden, paa visse dertil bestemte Dage, og skal derved i det mindste tvende Profesorer af det theologiske Fakultet og en af de andre Tilforordnede være tilstede.

Ligesom der bør ses nøie paa disse Prædikens Udarbeidelse, saavel som deres udvortes Foredrag, efter det som af enhver til den Tid kan fordres; saa skal ogsaa sørges for, at vedligeholde al Orden og Anstændighed ved Handlingen selv, mod en passende Straf for dem, som herimod skulde forse sig. For den afslagne Prøveprædiken skal ligeledes gives og i Fakultetets Attest ansøres en særdeles Karakter, hvilken dog ikke skal komme i Betragtning, uden alene til en Kandidats desto snarere Befordring.

12. Denne Bør allern. Anordning om Examen Theologicum skal strax iværksættes, og maa der fra nu af ikke examineres anderledes, end efter denne Forfrist; men dersom der skulde være Studerende, der ikke endnu have naaet den ommeldte Kundskab, og alligevel, formedelt de Beneficia, de nyde ved Universitetet, ere forbundne til i en vis Tid at tage denne Examen, skal det være dem tilladt denne første Gang at udsætte samme.

13. Som Vi ved denne Indretning med den theologiske Examen have til Hensigt, at Religionen og Kirken skulle blive forsynede med Mænd af tilstrækkelig Duelighed og grundig Indsigt, saa ville Vi og allern., at derpaa skal nøie agtes ved Kandidaternes Befordring; og maa herefter ingen til noget geistligt Embede blive Os foreslaaet, eller af andre dertil valgt, eller kaldet, førend han fremlægger det her ovenfor anordnede Testimonium af Fakultetet for denne sin overstandne Examen.

Ogsaa skal herefter Klassifikationen af de Præstefald, hvortil Candidati Theologiæ kan kaldes, indrettes efter de tre forskjellige Karakterer ved Examen saaledes, at alene den,

7. Mai. som har erhholdt den bedste Karakter, ved sin første Befordring skal kunne melde sig til et Kald, som i Rancelliet er anslaaet for 300 Rdlr. og derover.

Til de Kald, som ere anslagte for 150 til 200 Rdlr., tillades dem, som have erhholdt den næst bedste Karakter, at melde sig; og de Kald, som ere ringere, kunne søges af dem, der ikkun have faaet den sidste Karakter. Og, om nogen end har været Personel-Kapellan, skal dette herefter ikke give ham Fortrin, uden for de Kandidater, der in Examine med samme Karakter ere afslagne, som han, og dette ikke, uden han som Personel-Kapellan har tjent i det mindste i 6 Aar.

Vi ville og, at der overalt skal agtes paa de theologiske Kandidaters ogsaa efter deres Examen fortsatte Flid, samt Ovelse i at prædike og katechisere, og deres øvrige Forhold, om hvilket alt de have at fremlægge Bevis, naar de anholde om et geistligt Embede; hvorimod de da, naar de med alle disse Bidnesbyrd ere forsynede, kunne vente at komme i alfern. Betragtning til Befordring, i hvad Stift de ellers have opholdt sig.

Alt dette ville Vi skal iagttages i de Forestillinger, der gjøres Os om Præsteembeders Besættelse, ligesom og alle, der have Næt at foreslaa, at vælge og at kalde til geistlige Embeder, efter denne hele her fastsatte Orden i Fremtiden have at rette sig.

14. Alle de Kandidater, der nu allerede, efter de forhen ergangne Anordninger og derudi fastsatte Regler ere examinerede, kunne fremdeles vente Befordring, efter den høiere eller ringere Karakter, de have erhholdt in Examine, dog imod at alle, inden et halvt Aars Forløb efter denne Forordnings Publikation, skulle holde den anordnede Prøve-Prædiken, og erhverve sig det theologiske Fakultets Testimonium, da de ellers ikke maa foreslaaes eller kaldes. Skulde nogen uden for Sjællands Stift, formedelsst en alt for lang Rejse, han derfor maatte gjøre til Kjøbenhavn,

eller andre lovlige Omstændigheder, ikke se sig istand til at 7 Mai.
 come herhid, da skal ham forundes Frihed til at aflægge i
 den formeldte Tid samme Prædiken for Stiftets Biskop,
 hvorved da iagttages, hvad i slige Tilfælde pleier at ske.

15. Ved Examen Juridicum iagttages fra nu af alt
 det, som her oven for om alle Embedsexaminer i Alminde-
 lighed er anordnet; og skulde ligeledes de ved samme anbefalede
 skriftlige Spørgsmaal indrettes saaledes, at Examinandus
 besvarer samme paa Latin, ligesom de ham forelægges af alle
 Dele i den juridiske Videnskab, og desuden paa Dansk ud-
 arbejder et Specimen practicum, hvortil ingen Bog tilstaaes
 ham at benytte sig af, uden alene Loven og Forordningerne.
 Naar da derefter Kandidaten stedes til den mundtlige Prøve,
 skal derved over Jus Naturæ & Gentium, Jus publicum
 Universale, samt Danicum & Germanicum, Jus Romano-
 Germanicum og sammes Forffjellighed eller Overensstem-
 melse med Jus patrium, examineres paa Latin; men i Hen-
 seende til den Danske Ret især kan det være ligegyldigt, om
 Examinandus besvarer de ham opgivne Spørgsmaal paa
 Latin eller Dansk.

16. Foruden at ingen Kandidat stedes til denne ju-
 ridiske Examen, førend han allerede har været prøvet in
 Philosophicis & Mathematicis, i Sprogene fornemmelig
 Latiniteten og Historien, efter det, som her ovenfor derom
 er fastsat, skal og enhver Studiosus juris i denne Examen af
 en Professor Historiarum examineres in notitia Statuum
 Europæ, og i Særdeleshed i Kundskaben om de danske Sta-
 ters naturlige og politiske Forfatning.

17. Efter den større eller mindre Kundskab, som Kan-
 didaterne i alle disse Videnskaber have udvist, tilkjendes dem
 Karakteren, som fastsættes efter de fleste Vota af Profes-
 sorerne og øvrige Tilforordnede, Laudabilis, Haud illau-
 dabilis eller Non contemendus; men hvis nogen i denne
 Examen viser sig ukyndig in Jure Naturæ, eller ikke vel

7. Mai. forstaar den danske og norske Lov og Rettergangsmaade, samt den mest brugelige juridiske Terminologi, bør han som uduelig afvises uden Karakter. Ellers meddeles enhver juridisk Kandidat, som i Examen bliver antaget, Fakultetets Testimonium, som skal udstedes gratis og paa ustemplet Papir, ligesom ved de andre Embedsexaminer, og i samme anføres saavel enhver Karakter for Examen, som og hvad Duellighed han i alle Videnskaber, og i en eller anden Videnskab i Særdeleshed kan have udvist, samt hvorledes Examinatores have fundet det af ham udarbejdede Specimen practicum. Dette Testimonium, som af hver Candidatus juris skal fremlægges, førend han nogentid maa foreslaas eller bestikkes til noget Embede, skal siden ogsaa indrykkes i hans Testimonium publicum, som gives af Universitetet, og som enhver Candidatus juris skal være forbuunden til at løse, naar han forlader Akademiet, og førend han nogen Tid kan faa Bestalling til noget Embede.

18. Vi ville allern., at ved alle de Betjeninger og Embeder, hvor Lovhyndighed udfordres, fornemmelig skal ses paa dem, der i denne Examen vel have bevist deres Duellighed; og, som det allerede før har været fastsat, at til vigtige Procurator- og Dommerembeder ingen skal foreslaas eller bestikkes, uden han i den latinske juridiske Examen er kjendt Laudabilis, saa skal det ogsaa herefter derved forblive, og hverken til saadanne Embeder eller og til Stiftamtmandskaber, eller til Politimesterembedet i Kjøbenhavn, foreslaas eller bestikkes nogen, som ikke er kjendt Laudabilis i bemeldte Examen, enten ved Kjøbenhavns Universitet, eller, om han har studeret ved Sorø Akademi, da i den juridiske Examen, som der holdes. Og, for at denne sidste Examen i alle Maader kan have samme Tilforlidelighed, som den i Kjøbenhavn, saa ville Vi allern. befale Vedkommende, at ved samme, foruden de examinerende Professores, ogsaa Overhofmesteren og en anden anseelig Embedsmand altid skal

være nærbærende, og tillige med Professorerne votere om 7. Mai. Karakteren.

19. Den hidtil brugelige Danske Juridiske Examen skal fremdeles vedblive; og skal enhver, som dertil stiller sig, ligeledes udarbejde et Specimen practicum paa Dansk, under en Examinators Opsigt, hvorved ham heller ikke til-lades andre Bøger, end alene Loven og Forordningerne.

Iøvrigt forholdes med denne Examen herefter, ligesom dens Indretning hidindtil har været befalet; dog skal ved samme kun gives de tvende Karakterer: Bekvem og Ubequem. Svo, som ikke findes i Naturens Ret og den øvrige Lovhyndighed saavel grundet, at han kan fortjene den sidste af disse Karakterer, skal som uuelig afvises uden Karakter, og maa ingen erholde noget Dommerembede, ei heller noget Politimester- eller Fogedembede i Norge, uden at have vel overstaaet i det mindste den Danske juridiske Examen. Iøvrigt skal baade denne og den latinske juridiske Examen holdes 4 Gange om Aaret, og ikke oftere, paa det at saavel Professorens, som og de andre Tilforordnede uden Ginder dertil kunne samles.

20. Svad her oven for om alle Embedsexaminier i Almindelighed er anordnet, ogsaa i Henseende til den forud gaaende Prøve i Philosophi og Sprogene, det samme gjælder og om Examen Medicum, hvilken ligeledes fra nu af skal holdes baade skriftlig og mundtlig. ....

21. ....

22 Da den Medicinske Examen giver en Kandidat Licentiam til at øve Praxin Medicam, og altsaa i den Henseende er overmaade vigtig, saa ville Vi alle Bedfommende have alvorligen anbefalet, uøie at paaase, at ingen uuelig ved denne Examen bliver antagen, og de høiere Karakterer Laudabilis og Haud illaudabilis ingen bliver tilkjendt, uden han vel har fortjent samme ved udvist Indsigt og Øvelse i alle Medicinens Dele og dermed forbundne Videnskaber.

7. Mai.

Dg skal ingen kunne vente sig Afgang til Physikater og vigtige Medicinske Embeder, uden han har faaet en af disse høiere Karakterer, og skal altid den, som har vist større Duelighed og Lærdom, dertil frem for andre komme i Betragtning.

23—25. ....

V. Kapitel om de Akademiske Værdigheder.

1. Vilde vi allern, at Universitetet fremdeles skal beholde Ret til, efter Fortjeneste at uddele Honores & Jura Doctoratus & Magisterii, dog saaledes, at dette sker til Universitetets Ære og Videnskabernes Forfremmelse. Til den Ende skulle disse Værdigheder ikke tilbydes nogen, i hvad Embede han og maatte være, uden han ved Skrifter har bevist fortrinlig Lærdom og Duelighed i den Videnskab, hvoraf han skal nævnes Doktor eller Magister; Dg hvis nogen begjærer en eller anden af disse Værdigheder, skal han derom indgive sit skriftlige Petikum til vedkommende Fakultet, hvor han har at anføre de Ansøger, der bevæge ham til at ansøge disse Honores, og give Beretning om sine Studia og lærde Arbejder.

I det Fakultet, hvor Profantsleren selv er, bliver dette Petikum til ham at indgive, ellers til den, som i hvert Fakultet er den første Professor; men hvad Beslutning et Fakultet derover efter de fleste Stemmer har fattet, skal tiligemed de Grunde, hvorefter den begjærte Værdighed enten er tilstaaet eller nægtet, meddeles Profantsleren, som forelægger Patrono Universitatis samme til behørig Stadfæstelse; hvilket sidste ved alle Promotioner eller anden akademisk offentlig actus og Solennitet er at iagttage, og forholdes dermed i et og alt efter det, som allerede i Profantslerens Instruktion er befaleet.

Eigesaa skal og enhver, som promoveres til nogen Doktor- eller Magistergrad, forud indsende sin Inaugural-

Disertation, førend den bliver trykt, paa hvilken vedkom- 7. Mai.
mende Fakultet har at tegne, om det har fundet samme
værdig til at komme for Lyset, hvilken Paategning da tillige
skal trykkes.

2. De, som begjære Doktorgraden i Theologien og
Lovkyndigheden, og endnu ikke ere i de betydelige Embeder,
som foruden deres bekjendte Lærdom kunde give dem Udgang
til disse Værdigheder, skulle være forbundne til, først at skrive
og in Cathedra inferiori at forsvare en Disertation pro
licentia, hvilken ligeledes forud, paa ovenanførte Maade af
vedkommende Fakultet skal approberes; og da kunne de lige-
ledes skrive og disputere pro gradu.

3. Til Gradum Doctoratus in Medicina stedes
ingen, uden han in Examine Medico har bevist fortrin-
lig Indsigt og Duelighed, og end mere beviser sin grundige
Lærdom i en af ham selv forfattet Disertation, hvilken Fa-
kultetet har at undersøge og paa samme tegne sin Appro-
bation, inden den offentlig bliver forsvaret.

4. Naar nogen Kandidat, foruden dem, der ved den
her oven for anordnede Examen for Skolelærerne dertil
have forhvervet sig Rettighed, attraa Magisterium eller
Doctoratum philosophiæ, skal han i sit derom indgivende
Petitum angive den Hovedvidenskab, som han i Særdeleshed
har dyrket, det være sig Philosophi, eller Mathematik, eller
Historie, eller Latin og Græsk, eller og Orientalst Sprog-
kyndighed og Litteratur; i hvilken Hovedvidenskab og de til
sammes Erudition henhørende Kundskaber han ved den bru-
gelige Magisterkonferens fornemmelig skal prøves. Dog
maa ingen blive Magister Artium & Doktor philosophiæ,
med mindre han viser god Kundskab i Philosophien, samt
i Latin og Græsk, hvad og ellers hans besynderlige Hoved-
studium kan være. Dagen til denne Konference tilmeldes
Profantsleren i rette Tid, ligesom ved alle Examiner er be-
falet, og skal til samme det hele philosophiske Fakultet paa

7. Mai. en Gang være forsamlet, og alle give deres Stemmer, efter det, de ved denne Prøvelse have hørt, om de end ikke alle selv have examineret. I øvrigt holdes denne Konference paa samme Maade, som alle Embedsexaminer. De, som blive antagne til at erholde denne Værdighed, have at udarbejde og in Cathedra inferiori at forsvare en Dissertation, som forud indsendes til Fakultetet, og i sammes Navn paa- tegnes, hvorimod det hidindtil brugte Specimen ex tempore kan bortfalde.

5. Enhver Promotion forrettes af den Professor, som den Tid er Dekanus i Fakultetet, hvis han selv har den Værdighed, som der skal meddeles, eller i andet Fald af en anden Professor i samme Fakultet, som selv er promotus. Ved Handlingen begjærer Promotor Tilladelse dertil af Profantsleren, om han er nærværende, som derpaa offentlig svarer i Patroni og Senatus Academici Navn. Til hver, som saaledes er promoveret til Doktor eller Magister, udstedes et ordentligt Diplom, som Universitetets Bogtrykker har at trykke uden Betaling. Hertil skal hvert Fakultet gjøre et Udkast saaledes, som det for alle Tilfælde kan være passende, hvilket indleveres Profantsleren, som derover indhenter Patroni Samtykke; ligesaa skal i hvert saadant Diplom ansøres Patroni og Profantslerens Navn, ligesom dette sker i Programmerne. Udgifterne ved slike Promotioner skulle indrettes saa ringe, som muligt; og har Profantsleren i den Henseende at foranstalte det fornuddue, efter Overlæg med vedkommende Fakulteter.

6. Fremmede kunne ogsaa, om de det begjære, ved Kjøbenhavns Universitet, efter samme her oven for foreskrevne Regler, promoveres til de anførte Værdigheder, naar de fremlægge tilstrækkelige Beviser for deres Lærdom og ustraf- felige Levnet; og hvis de ville blive Licentiati eller Doctores Theologiæ, da tillige godtgjøre, at de bekjende sig til den Evangeliske Kirkes rene og usorfalskede Lærdom.

7. Samtlige Doktores og Magistri skulle have og be- 7. Mai.
holde de Friheder og Rettigheder, som dem hidindtil have
været allern. forundte; ligesom og de, der paa den fore-
skrevne Maade have erholdt en eller anden akademisk Vær-
dighed, altid skulle komme, enhver i sit Fag, i besynderlig
Betragtning til Embeder, hvortil Kundskab og Lærdom
udfordres.

8. Til alle Promotioner, ligesom og til andre offent-
lige Akademiske Akter og Solemniteter, udstedes Program i
Universitetets Navn, hvilke, efter den hidindtil indførte Brug,
for det første og indtil videre skulle skrives af Secretario
Consistorii; dog, at den bedre Indretning ved samme, som
i Profantslerens Instruktion er befaleet og allerede begyndt,
nu herefter bestandig vedligeholdes, og den saakaldte Kapidar-
stil ganske ophører i saadanne egentlige akademiske Afhand-
linger; da denne alene skal have Sted i korte Anmeldelser,
naar engang ved en hastig indtræffende Actus Tiden skulde
være for kort til at skrive en ordentlig Afhandling.

VI. Kapitel om de Beneficia og Stipendia, der findes ved Københavns Universitet.

1. Som Bort Universitet i København er forsynet
med anseelige Legater og Stipendier, saa have Vi herved
alvorlig villet have igjentaaget den af Vores Høisalige For-
fædre og af Os selv givne Befaling, at alle disse Stiftelser
anvendes til deres rette Hensigt, og i Overensstemmelse
med de derom oprettede Foundationer, til Gavn og sand
Nytte for alle Slags Kundskab og Lærdom; Og befale Vi
i Særdeleshed Vores Profantsler herover at vaage, at denne
Vor allern. Villie i alle Henseender bliver efterkommet.

2. Da Vor Hensigt er, at de Stipendier, som egentlig
ere bestemte til Understøttelse for de Studerende, ikke bort-
gives til andre, end dem, som tillige ere værdige og træn-
gende; saa have Vi allern. besluttet at gjøre følgende Regle-

7. Mai. ment, som herved til bestandig Efterlevelse fastsættes om alle Stipendier, som under Universitetets Forvaltning ere henlagte:

1. Overhovedet maa ingen nyde de saa kaldte Dplagspenge fra Skolen, eller noget Stipendium ved Universitetet, uden det er vist, at han med stadig Flid bivaaner Forelæsninger, samt i al anden Maade viser sig slittig og stiftelig i sin Opførsel, hvilket nøie skal paases af alle Vedkommende.

2. For at skaffe de fattige Studenter, som vise Lyst og Duelighed til at erhverve sig Kundskab og Lærdom, i rette Tid den Understøttelse, hvortil de trænge, skal det være tilladt, at en Student, som i den offentlige Examen Artium har faaet i det mindste Haud illaudabilem, og siden ved tilstrækkelige Beviser kan godtgjøre, at han i det første halve Aar slittig har hørt Professorum Collegia, ogjaa at han er trængende, og ikke har Dplagspenge fra Skolen, da erholder en Plads paa Kommunitetet, ligesom dertil kan være Leilighed; dog under den udtrykkelige Betingelse, at en saadan ved næste Examen Philosophicum forhverver sig i det mindste Haud illaudabilem, da han ellers igjen mister denne Velgjerning, og en anden i hans Sted antages.

3. Paa det at denne Foranstaltning med Tiden desto visere kan blive iværksat, ville Vi, at fra nu af alle Studiosi, der begjære Plads paa Kommunitetet og Regentien, skulle melde sig hos Profantsleren, og for ham fremlægge de behørigte Beviser, at de ere kvalificerede til at nyde disse Beneficia; ligesom og Provsten skal tilmelde Profantsleren de ledige Pladser, saasnart de ere vakante, hvor han da tillige i sin Tur kan foreslaa de ham bekjendte trængende og dueelige Subjecta, hvorefter Profantsleren omsender den hele Fortegnelse til det Theologiske Fakultet, at deri enhver kan give sin Stemme til Pladsernes Besættelse, da alene samtlige Professores theologiae ordinarii, Biskoppen i Sjælland undtagen, fremdeles skulle beholde Jus denominandi, men Provsten i sin Tur skal have alene Jus proponendi,

og bør han ingenlunde antage nogen til Kommunitetet og 7. Mai. Regentzen, eller tilvende en Studiosus noget af sammes Fordele, førend ham Fakultetets Denomination og Beslutning af Profantsleren er bleven tilmeldt. I øvrigt skal det ved Udmeldelsen paaagtes, at den ommeldte tidligere Understøttelse, saasnart muligt, kan komme i Stand.

4. Ingen maa foruden Kommunitetet ogsaa erholde Regentzen, eller Walkendorphs, eller Clerfenss Kollegium, med mindre han i den philosophiske Examen har erholdt Haud illandabilem, baade for de philosophiske Videnskaber og Sprogene; og ingen maa udnævnes eller antages til Regentzen, uden han allerede er Alumnus Communitatis, hvorefter alle Vedkommende have at rette sig.

I øvrigt skal den Regel, at enhver kun maa nyde Plads paa et af Collegiis, herefter ogsaa gjælde for Regentzen, saa at, om nogen Studiosus søger og erholder Plads paa Regentzen, hvis Fordele nu omtrent ere lige store med dem paa Walkendorphs eller Clerfenss Kollegium, skal han dermed lade sig nøie, og ikke siden paa et af de andre Kollegier antages over den Tid, som i det følgende Nr. allern. bestemmes.

5. Til at nyde Kommunitetet og Regentzen, eller et andet Kollegium eller Stipendium, hvor Fundatsen tillader det, i 5 Aar, skal udfordres, at en i den Philosophiske Examen, saavel in Philosophicis, som for Sprogene, er kjendt Landabilis; men til Borkens Kollegium, eller et af de større Stipendier, der overstiger 50 Rdlr., maa slet ingen antages, uden at have erhholdet samme bedste Karakter i den philosophiske Examen; og hvor private Stiftelser tilstede nogen Studiosus forud Udgang til samme, da skal han dog derefter, i det længste inden et Aars Forløb, paa samme Maade dertil vise sig værdig, da han ellers ikke maa beholde dem; men en anden mere værdig i hans Sted antages.

7. Mai. Søvrigt skal 5 Aar være den længste Tid, at nogen kan have Plads paa Kollegiis, saa at, om han allerede paa nogen Tid har været paa Regentens, og for sin udbviste Duelighed fortjener Plads paa et bedre Kollegio, kortes ham i de 5 Aar saameget, som han allerede har nydt Plads paa Regentens; dog undtages herfra de Studiosi medicinæ, som have Plads paa Ethersens Kollegio, og efter Foundationen have Ret til at forblive der noget længere; dog maa de i saa Fald ikke tillige have Betjening eller Plads og Indkomster andensteds, hvilket over alt ikke i noget Tilfælde maa tillades; men, saasnart en andensteds bliver forsørget, bør han forlade Pladsen i de akademiske Stipendier, paa det at der igjen kan blive Leilighed for dem, der mere behøve saadan Understøttelse.

6. Til de philologiske Pladser paa Kollegiis antages ingen, uden han er vel bekendt for udmærket Kundskab og Færdighed i de samme Sprog, til hvis Studium saadanne Pladser ere henlagte, og deri har faaet Laudabilem ved den philosophiske Examen, hvorom han bør fremlægge Bedkommendes Attest; ogsaa, hvor Pladserne til en anden Videnskab i Særdeleshed ere henlagte, bør den, som dertil antages, allerede være bekendt for besynderlig Flid og Fremgang derudi. Derimod eftergives den i visse Stiftelser for Jurister og Medicinere fastsatte Examen theologicum, hvilken i nuværende Tid er ganske anderledes indrettet, end før har været, og derfor ikke med Billighed kan paalægges dem, der aldrig vil attraa geistlige Embeder; men, for dog at opfylde Stifternes Hensigt i denne Post, skulle disse Studiosi Juris eller Medicinæ, naar de søge Plads i et saadant Stipendio, lade sig privat af en Theolog prøve, om de have grundig Kundskab i Religionen og Kristendommen, og derom fremlægge hans Vidnesbyrd.

7. Saalænge en Studiosus nyder Beneficia, bør han ved Universitetet slittig dyrke sine Studier, ved at høre Fore-

læsninger, og aflægge de befalede Prøver og Specimina, 7. Mai. samt altid vise et gudefigt og anstændigt Forhold; ligesom og samtlige Alumni Stipendiorum i den Tid, de nyde samme, skulle være forpligtede til vel at fortsætte og ende deres Hovedstudium ved Akademiet, og bevise det i de dertil anordnede Embedsexaminer. Dersom nogen, som nyder Stipendia og Collegia, staar sig maadelig i en af disse Examiner, og kun erholder Non contemnendum, bør han ingenlunde længere beholde de ham forundte Beneficia.

8. Hvor Foundationerne fastsætte en Revers, hvorved Stipendiarii forpligtes til at tilbagebetale, hvad de have nydt, hvis de ikke opfyldte de med Stipendiis forbundne Forskrifter, da skal dette nyde paaagtes i Overensstemmelse med det, som her oven for er fastsat om Stipendiariorum Pligter.

9. Til at nyde Reifestipendier eller nogen af andre større Beneficiis, hvis aarlige Fordel er 100 Rdlr. og derover, maa aldeles ingen antages, med mindre han, foruden de for alle Stipendia majora ovenaaførte Requisites, ogsaa har vel fuldenbt sit Kursus ved Akademiet, og i den sidste Examen erholdt Laudabilem, samt gjort sig saaledes bekjendt, at der kan være særdeles god Formodning om hans videre Fremgang i Videnskaberne til Fædrelandets Gavn og Ære.

10. Paa det at der kan have desto større Visshed om alle disse Begjærningers rette Anvendelse, skal hver Balance i et Kollegium eller andre betydelige Stipendiis offentlig opslaaes, for at alle, der have de foreskrevne Egenstaber, dertil kunne melde sig, hvilke alle skulle forestilles af vedkommende Ephorus, eller af Familien, hvor denue har jus nominandi & proponendi, og af samtlige Kompetentere udvælges de mest duelige og mest trængende, uden al anden Betragtning. Og hvor en privat Stiftelse ndtrykkelig giver en eller anden alene jus denominandi til Akademiske Stipendier, bør han

7. Mai. dog ikke øve det uden efter disse Forrifter, da det aldeles ikke er at formode, at nogen Gave er bestemt til at befordre Efterladenhed og Forsømmelse i Studeringerne, eller og anden Uffikkelihood. Derfor skal det hver Gang af Vedkommende tilmeldes Profantsleren, hvo der er udnævnt, og paa hvilke Grunde det er sket; og ingen Denomination bør gjælde, som strider imod Foundationerne og de her fastsatte Regler. Overalt har Profantsleren efter sit Embeds Pligt at paase, at dette Neglement i alle Maader nøie bliver efterlevet.

Hvad ellers Øvelserne og Indretningerne ved Kommunitetet og Regentsen er angaaende, da forbeholde Vi Os nærmere at anordne, hvad Forbedring ved samme endnu, siden Vores sidste allern. Foundation, kunde finde Sted, da det isøvrigt nøie skal paases, at alle Vedkommende, Praepositus Communitatis og Decani, saavel som Oeconomus og øvrige Betjente efterkomme de dem paalagte Pligter.

VII. Kapitel om de Akademiske Apparatus, samt Universitetets Økonomi og andet derhen hørende.

1. Universitetets Arkiv skal bringes i Orden og sættes i saadan Stand, at de derhen hørende Dokumenter altid kunne være ved Haanden, og tjene til Oplysning og Sikkerhed i forekommende Tilfælde, hvorfor det og skal paases, at af saadanne Papirer intet uden Bevis eller til Uvedkommende eller paa længere Tid, end tilbørligt er, bliver udslaant eller forkommer, men alt holdes vel forvaret paa behørigt Sted.

2. Med Observatorio, Horto botanico, Naturalsamlingen, Theatro Anatomico, og øvrige Apparatus skal bestandig have god Tilsyn, at alt dette bliver holdt i den bedste Orden og til den mest nyttige Brug, saa at Vedkommende ere ansvarlige for deres Forvaltning, og i rette Tid aflægge Regnskab for det, enhver deraf er betroet; og skulle de, som

have nogen af diſſe Ting under deres Opſigt, derudi ikke 7. Mai.
 efter eget Behag raade eller gjøre Forandringer; men de
 have deri at rette ſig efter de Forſkrifter. ſom dem ere givne.

3. Dette gjælder ogſaa iſær om Univerſitetets Bibli-
 othek, hvor Bibliothecarius og Famulus nøie have at
 iagttage de dem paaliggende Pligter.

1. Bibliotheket ſkal herefter, ligesom hidindtil, ſtaa
 aabent paa viſſe Dage og Timer om Ugen, hvilken Tid af
 Profantsleren, efter Overlæg med Bibliothekaren og med
 Patroni Samthkke, nærmere kan ſaſtættes ſaaledes, ſom det
 kan være meſt bekvemt for Studerende, at de kunne betjene
 ſig af den Udgang, ſom dem er forundt i Bibliotheket, hvor
 da Famulus giver enhver de Bøger, han forlanger, der paa
 Stedet at læſe og efterſe; thi ingen Studerende maa tage
 nogen Bog med ſig, eller ſaa den laant af Bibliotheket uden
 Atteſt fra hans private Præceptor, eller anden paalidelig
 Mand, ſom indeſtaar for, at Bøgerne til en vis Tid leveres
 uſkadte tilbage.

Store Værker udlaanes ikke til Studerende, men maa
 efterſes paa Stedet, om nogen af de Studerende forlanger
 det. Professorens kunne ſaa Bøger til Laans af Bibliotheket
 imod deres Revers, at de rigtig og uſtadt til en vis Tid
 leveres tilbage; og ſkal det paafes, at Bøgerne ingenſteds
 blive liggende over Nar og Dag, og Bibliotheket derved
 ſtaar ledigt i et eller andet Fag. Skulde nogen, i hvem
 det end maatte være, befindes at have borttaget eller inuti-
 leret en Bog, ſom var Univerſitetets Bibliothek tilhørende,
 ſkal han derfor alvorlig anſes efter Befindende, endog med
 Relegation fra Univerſitetet.

5. Til Bibliothecarius ſkal altid af Konſistorio beſtiffes
 en kyndig og lærd Mand, ſom ikke maa være en af Profes-
 soribus Conſiſtorialibus, og ſkal til dette Valg altid førſt
 indhentes Patroni ſkriftlige Samthkke; og til Famulus
 Bibliothecæ antages altid en af de duelligſte og ſtiffeligſte
 Studioſis, ſom er bekvem til denne Tjenefte.

7. Mai. Begge nyde, foruden det i Universitetets Foundation i aarlig Løn dem tillagte, ogsaa det, som af Amanuapengene og Legato Thottiano dem nu er bleven tildeelt; og skal Bibliothekarius, foruden den bestandige Paapassenhed med Bibliotheket, ogsaa i visse Tider om Ugen give Studiosis Anvisning til at kjende og rigtig at kunne bedømme Bøger og Haandskrifter. Han, saavel som under ham Famulus Bibliothecæ, bør staa til Ansvar for Bibliothekets Orden og Vedligeholdelse, og de maa ikke være fraværende, eller paa nogen Tid rejse bort, uden Profantslerens Tilladelse. Skulde en af dem findes forsømmelig i sine Pligter, da indeholdes hans Løn, efter Profantslerens Tilsigelse, indtil det er meldt Patrono Universitatis og føiet videre Anstalt efter Befindende.

Hvad Bøgernes Indkjøb angaar, paa det at samne kan ske ordentlig, til Bibliothekets sande Bedste og Fordel, skal Bibliothekarius meddele Profantsleren Tid efter anden en Fortegnelse over de Bøger, der mangle, og ved foresaldende Leilighed kunde kjøbes. Over denne Fortegnelse indhenter Profantsleren vedkommende Professorum Meninger, hvilke, enhver i sit Fag, tilljendegive de Bøger, som de begjære at worde anskaffede, og som derefter af Bibliothekario besørjes kjøbt, saavidt Bibliothekets Kasse kan tillade det, hvorom Profantsleren ligeledes først lader sig give Beretning.

6. Stedet for den forhenværende Kvæstor, som var en af Professoribus, skal herefter altid, ligesom nu allerede indrettet er, med Patroni Samtykke antages og beffikkes en duelig og vederhæftig Mand uden for Universitetet, som Fuldmægtig ved Universitetets Kvæstorat, til at besørge sammes Indtægt og Udgift, hvorfor han i rette Tid aflægger Regnskab, og stiller antagelig Kaution, samt i alle Maader bliver Konsistorio ansvarlig, efter de Forpligtelser, ham i hans Instruktion ere paalagte. Tvende Professores Consistoriales med Patroni Universitatis Samtykke skulle altid udvælges

til at have det umiddelbare Tilsyn med hans Forvaltning, 7. Mai. og til at revidere hans Regnskaber, hvilke dog siden af aamlige Consistorialibus blive at igjennemse og derefter at decidere; ogsaa skulle disse Inspektors tilligemed bemeldte Fuldmægtig ved Kvæstoratet iagttage alt det, som ellers forhen har været Kvæstors Pligt og Forretning.

Derforuden skal Universitetets Profantsler, efter sin Embedspligt, lade sig det være angelegen, at denne Indretning saaledes bliver vedligeholdt, og hvad end videre Forbedring heri, til Sikkerhed for Universitetets Økonomi og sammes lettere Forvaltning kunde findes tjenligt, efter bedste Overlæg bliver iværksat, ligesom han dette i hans Instruktion er befalel. Ogjaa skal han have Indseende med, at samtlige Professores, der have Legata eller andre Midler under Forvaltning, hvert Aar i rette Tid derfor aflægge Rede og Rigtighed, og hvis deri sker Forsømmelse, eller nogen bliver indehiddende med noget af saadanne Midler, skal derpaa kraftigst raades Bod, ogsaa efter Befindende hans Løn indeholdes, indtil der er gjort behørig Rigtighed. Og i Henseende til de saakaldte Ephorier, eller hvad andet under en eller anden Professors Forvaltning kan være hensagt, er det Boves allern. Villie og Befaling, at slige Curæ, hvor de ikke udtrykkelig i Foundationerne ere bestemte, eller i anden Henseende ganske nødvendige, efterhaanden skulle ophæves, og hele Forvaltningen saaledes indrettes, at Professores saa lidet, som muligt, bebyrdes med økonomiske Forretninger, Pengesager og Regnskaber; til hvilken Ende Profantsleren, efter indhentet Oplysning fra Vedkommende, skal herom indgive sit allern. Forslag, som af Patrono Universitatis skal igjennemgaas, og derefter Os af Boves Danske Rancelli til allern. Resolution forestilles. Til hdermere Sikkerhed for Universitetets betydelige Eiendomme, ville Vi ogsaa, at det Theologiske Fakultet i Henseende til Kommunitetet, og Konfistorium i Henseende til samtlige

have været forundte, og under den Forpligtelse, selv at be- 7. Mai.
 koste de paaløbende Reparationer; men, da Residenternes
 Ombytning ofte er skadelig, og nødvendig maa gjøre sam-
 mes tilbørlige Vedligeholdelse mere vanskelig og usikker, des-
 uden nu alle Profesores, der kunne have Residents, der-
 med ere vel forsynede; saa ville Vi, at fra nu af ingen
 saadan Ombytning mere skal finde Sted, men hvad Re-
 sidents en Professor en Gang har opteret, den skal han
 beholde og altid holde i god og forsvarlig Stand, hvormed
 jevuligen skal have Tilsyn, og det samme især ved en Re-
 sidents Aflevering nøie paaagtes; dog skulle de Profes-
 sores, der nu allerede have Residentsfer, og endnu ikke anden
 Gang have opteret nogen, beholde Frihed til, efter deres
 Lur, en Gang at vælge en anden Residents, om de der-
 med kunde finde sig tjente. I Henseende til de andre Uni-
 versitetet tilhørende offentlige Bygninger, ville Vi, at samme
 ligeledes skulle holdes i Stand, samt tilbørlig Orden og An-
 stændighed derved iagttages.

Og, som de ovenfor anordnede Handlinger og Examina,
 naar samme i den foreskrevne Tid ordentlig skulle holdes og
 fuldendes, ville udfordre mere Plads og Leilighed, end nu i
 de akademiske Bygninger findes; saa befale Vi Profants-
 leren derom at overlægge det Fornødne med Vedkommende,
 og derefter at indkomme med Forslag til disse Bygningers
 bedre Istandsættelse, især angaaende de dertil fornødne Om-
 kostninger, og hvoraf disse bedst kunde tages; hvilket For-
 slag Os ved Patronum Universitatis til allerhøieste Re-
 solution skal forestilles.

Som det nu er Vor alvorlige Hensigt, at den i alle
 disse ovenstaaende Poster befalede Forbedring ved Vores
 Universitet i Kjøbenhavn skal udføres og iværksættes, saa
 ville Vi allern., at til ydermere Stadsæstelse to Exemplarer
 af denne Vores Fundation og Anordning, under Vor egen
 Haandskrift og med Vores kongl. Segl bekræftede, in Ori-
 gine hæfte.

7. Mai. ginali skulle henlægges, det ene i Borez Danske Rancelli, og det andet ved bemeldte Borez Univerfitet, til allerund. Efterretning og bestandig Efterlevelse. Thi befale Vi hermed den af Os allern. bestiftede Patronus for Kjøbenhavns Univerfitet at vaage over denne Borez allern. Foundation og Anordning, at samme bliver opfyldt og efterkommet. Der næst befale Vi og Borez Profantsler ved bemeldte Univerfitet, ligesom Vi allerede have paalagt ham dette i den ham allern. meddelte Instruktion, under Patrono Universitatis med muligste Flid at besørge denne Bor allern. Billie i alle her oven for anførte Punkter bragt til Udførelse, det bedste og suarefte ske kan. Ligesom det ogsaa ham og alle Efterkommere i Embedet herved bliver paalagt, at holde over, at alt, hvad herudi er anordnet, bliver ved Magt holden, uden Afgang, Misbrug, eller Forsømmelse i nogen Maade. Og have alle Vedkommende, saavel ved Univerfitetet, som uden for samme, saavidt enhvers Pligt i nogen Maade kan være, med allerund. Lydighed og Nidkjærhed, samt Trostøb, at rette sig efter det, som her anordnet er, og i den Henseende at handle saaledes, som de for Gud selv og Os agte at forsvare.

6. Juni. **Plak. ang. nogle Forandringer i Processens Form i de Skovsager, som efter Frdg. af 18. April 1781 hidtil ere foretagne og paakjendte i Skovsessen for Kjøbenhavns, Frederiksborg, Kronborg og Hirschholms Amter, samt Odssherred.**

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da Vi have erfaret, at den ved Skovforordningen af 18. April 1781, dens 93. § fastsatte Indretning, at Skovsessen for Kjøbenhavns, Frederiksborg, Kronborg og Hirschholms Amter, samt Odssherred i Vort Land Sjælland, foretager og paakjender alle de Sager, som angaa Forbrydelse imod be-

meldte Forordning, paa hvilke ikke er lagt Tyvsstraf eller 6. Juni. Voldsbøder, har i en og anden Maade medført Ueilighed og Dphold, og disse Sager, især i Hensigt til, at Skovs sessionen til deres Behandling og Paakjendelse ifkun kan holdes en eller nogle faa Gange om Aaret for hvert Amt eller Sted for sig, kunne i dets Sted fra Begyndelsen af bekvemmeligere behandles og paakjendes, ligesom andre Sager i Almindelighed, ved de paagjældendes ordentlige Værnething, dog med saadanne Bestemmelser i Henseende til Processens Maade og Beviset for Forbrydelserne, som disse Sagers særdeles Natur og Veffaffenhed gjør nødvendige, saa vilde Vi desangaaende for Fremtiden herved allern. have anordnet og befalet:

1. At bemeldte ved Forordningen af 18. April 1781 anordnede Skovs session, for saavidt den hidtil efter nysemdelte Forordnings 93. § har været Forum privilegium i de Sager, der angaa saadanne Tyverier og Forbrydelser i Vore egne Skove, paa hvilke ikke er lagt Tyvsstraf eller Voldsbøder, bør fra nu af være ophævet, og de Anklagede eller Skyldige i flige Forbrydelser herefter dømmes ved deres ordentlige Værnething, ligesom i de øvrige fra Sessionens Kjendelse ved bemeldte Skovforordnings 93. § undtagne Sager.

2. Naar nogen for Skovthyveri eller andre Forseelser imod Skovforordningen af en Skovbetjent eller andre angives, under Eds Tilbud af Angiveren, og der for den anmeldte Forseelse er Kjendsgjerning, skal den sigtede, naar han benægter Factum, ved Dom paalægges at værge sig med sin Ed, men om han ei vil aflægge den, Angiveren da stædes til Sigtelsesed, og den saggivne derefter fældes, som skyldig.

3. Skovsagerne, som nu efter foregaaende 1. § henlægges under de ordentlige Jurisdiktioner, skulle for Fremtiden ikke, saaledes som hidtil efter Skovforordningens 92.

6. Juni. §, være bundne til at foretages til visse Tider, men kunne strax paatales, naar nogen anklages eller antræffes i Skovforbrudelser. Til imidlertid at forforte Rettergangen og formindste Bekostningerne, maa det tilstedes, at flere, for adskillige Forseelser anklagede eller angivne, Personer ved e og det samme Stævnemaal, for hvis Inkamination ved Retten ikkun skal erlægges simpel Gebyr, kunne indkaldes, og for saavidt de tilstaa Fakta, ogsaa under et dømmes; hvor imod, naar nogen paagældendes Benægtelse gjør Beviser, Førelse og den ordentlige Rettergangs Form nødvendig, Sager imod enhver særskilt bør forfølges og udføres. Forhøret saavel over Parter, som Vidner, skulle holdes, som i Politisager; men Domsagerne behandles i den ordentlig Form.

4. Da dette Slags Sager angaa Bores egen Interesse, saa kunne vel vedkommende Rettens Betjente for samlingen Betaling eller Gebyr paastaa, ligesom dem desaarfa og ved Skovforordningens 94. § er paalagt, uden Betaling at udfærdige Tingsvidner; men da Vi imidlertid ikke ved denne Leilighed ville paalægge benævnte Betjente et nyt ubelønnet Arbejde, saa maa det være dem tilladt, for disse Sager at oppebære de ellers lovlige Rettens Gebyrer, uagtet de herefter, som hidtil, efter Skovforordningens 94. § føres paa ustemplet Papir fra begge Sider; dog bør Dommens Eksekution, naar ingen Appel finder Sted, kunne ske efter en Udskrift af Affigten, uden at den hele Domsaetagen bestreves. Saafremt derimod den ergangne Domsaetagen vorder paaanket, bør Dommen gives bestreven in Forma.

5. Undervetsdomme bør i disse Sager, som i al andre, der angaa Bores Interesse, forsaavidt de ere appellable, umiddelbar indstævnes til Bores Høiesteret, naar de ergangne Domme fra enten af Siderne paaankes. For rigt bør alt, hvad saaledes i Henseende til Processens Form i Skovsager her er anordnet, ogsaa følges i de af det Slag

som allerede ved Forordn. 18. April 1781 ere henlagte under 6. Juni. de ordentlige Jurisdictioner.

**Frdg. om Kvæghandelen i Danmark, i Jyl- 11. Juni.
land især.**

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: At da Borens Forordning af 4. November 1776 skjærpede Forbudene imod Græs- eller uftalbede Dyrens Udførsel af Jylland, og bestemte anseelige Præmier og Benaadninger for Udfibning af saltet Staldstudekjød m. v., var det Borens Diemed, derved at se den mærkelige afstagne Kvæghandel paany ophævet ved større Udfæetning for Staldøren til fremmede Steder og i Følge deraf ved større Udfæetning for uftalbet Kvæg til Staldning i Landet. Men dette Bort Diemed have Vi ikke set fyldestgjort; thi ikke alene er Udførselen af staldet Kvæg til fremmede Steder og til Bore Hertugdomme endnu, som da bemeldte Forordning gaves, kun en Trediedel til en Fjerdedel af det, den var i de ældre Tider, men endog er den i nogle Aar formedelst Krigen imellem fremmede Magter begyndte Udfæetning af Staldstudekjød nu saa godt som ophørt.

Imidlertid have Vi fra adskillige Egne i Jylland hørt Klage over Mangel af Udfæetning for uftalbet Kvæg i Landet, dels formedelst forbemeldte afstagne Udfæetning af Staldstude fra Sædegaardene og Kjøbstæderne, og dels fordi en meget stor Del af Sædegaardene have aflagt Staldfedning og anlagt Meierier.

Tilligemed disse Omstændigheder have Vi taget i Betragtning, at, da Udførselen af Græsøren efter Forordningen af 28. Mai 1701 indtil den i Anledning af Kvægshye udfkomne Forordning af 29. August 1747 var tilladt igjennem Markeder, findes det ikke, at de flere Sædegaarde, som da staldede fremfor nu, savnede uftalbet Kvæg til Indkjøb og Opstaldning.

11. Juni. Med Hensigt til alt dette, saavel som og for at lette Byrderne, som Sædegaardene selv føle, dels ved den paa- lagte høie udgaaende Told af Staldvøen, dels ved anden Tvang, som dermed er forbunden, og overalt for at gjøre Bort Rige Danmark delagtigt med Bore Hertugdømme i saadanne Friheder, som kunne fremme deres sælles Kvæg- handel, og ved den opmuntre til desto mer Tillæg og Op- dræt af Kvæg, befale og anordne Vi herved:

1. Det skal være alle og enhver uforment at fede eller fore sine Vren som sit andet Kvæg paa Græs eller Stald, efter som han dertil har Evne og Leilighed. Ligeledes skal det være alle og enhver tilladt at sælge saadant foret eller fedet Kvæg til hvem han vil, samt at uddrive det eller lade det uddrive til uden- og indenrigske Steder, altsaa og til Bore Hertugdømmer, til hvad Tid af Aaret han finder det be- leiligst. Herved ophæves altsaa aldeles de hidtilværende Forbud mod Græs- og uсталdede Vrens, samt Køers og ungt Kvægs Udførsel af Danmark; herved ophæves ligeledes de hidtil værende Anordninger, som have bestemt Uddriv- ningstiden for Vren til Foraaret inden 1. Mai; herved ud- strækkes endvidere Friheden til at fede Vren, som hidtil har været Kjøbstadborgere og visse Landboere alene tilladt, til eu- hver, som deraf kan og vil benytte sig; og herved tillades det Slagtere som andre Vrenkjøbere at tilhandle sig Vren, hvor de finde sig dem tjenlige, ligesom saadant allerede hidtil har været og er tilladt i Henseende til Køer og Heste. Dog, naar og forsaavidt Anordninger og Foranstaltninger mod Kvægshge herudi skulde gjøre Forandring, da skulde disse Anordninger og Foranstaltninger, saalænge de gjælde, nøie overholdes og følges.

2. I Stedet for de hidtil paabudne 2 Rdlr. 40 Sk. af hvert Stykke Hornkvæg skal Tolden herefter for det, som gaar ud til fremnede Steder eller til Bore Hertugdømme, være:

For Drene, store eller smaa, stalbede eller uсталbede, 11. Juni.

å Stk. . . . . 1 Rdlr. dauff Courant.

For Køer, Kvier og Kalve å Stk. 4 Mark — —

. . . . .
3—4. . . . .

5. Forbudet mod Kvægs Indførsel til Danmark fra fremmede Steder vedbliver i Almindelighed endnu efter Plakaten af 4. November 1776; men fra Hertugdømmerne maa saavel de der tillagte, som de dertil fra Danmark ud-drevne Dren og andet Kvæg, ligesom hidtil de der tillagte Heste og Køer, anses i Fortoldningen som indenlandste.

6. De ved Forordningen af 4. November 1776 dens 11. Afdeling for Udførsel af Staldstudekjød bestemte Præmier og Benaadninger, som ikke have baaret nogen Wei til stadig Afsetning for denne Vare, men alene ere blevne en Udgift for Bores Kasse, naar andre Omstændigheder have foranlediget Udførsel, falde bort imod den betydelige Nedsættelse i Tolden, som nu er tilstaaet for det udgaaende levende Kvæg, og imod disse andre Friheder, som Kvæghandelen herved ere givne.

7. . . . .

**Frdg. om Stavnbaandets Løsning fra Godserne 20. Juni.
for Bondestandens Mandkjon i Danmark**

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da Bondestanden indbefatter den talrigste Del af Landets Indbyggere, og Statens Styrke saavel i Henfugt til Forsvarsvæsenet, som den almindelige Velstand, fornemmelig beror paa denne betydelige Næringsstands Vindskibelighed, Mod og Fædrelandskjærlighed, saa kunne Vi ikke gjøre et for Os selv kjærere og for det almindelige gavtigere Brug af Bores kongl. Myndighed, end at anveude samme til at opmuntre disse borgerlige Dyder; ved omhyggeligen at beskærme og med Kraft haandhæve Vore kjære og tro Under-saatter af Bondestanden i deres Rettigheder, især den per-

20. Juni. sønlige Frihed, som af Vor Hr. Oldfader, høiloblig Ihukommelse Kong Frederik den Fjerde i Frdg. 21. Febr. 1702, ved den i nogle Provindsler da brugelige Borneidsrets Ophevelse, er bleven dem skjænket, og som ikke mindre tilkommer denne, end de øvrige Stænder. Og da Vi have befundet, at det Stavnshaand, som for nærværende Tid hæfter Bønderne i Vort Rige Danmark til det Gods, paa hvilke de have fyldt det 4. Aar, har sin Grund i den Indretning ved Landmilitiisen, at Jorddrotterne have været pligtige til at fremstille det til Krigshærens Vedligeholdelse fornødne Mandskab, i Forhold af deres Eiendommens matrikulerede Hartkorn, saa ville Vi allern. fritage Jordegodsseierne fra at levere Folk til Krigstjenesten, hvilken herefter skal fordres umiddelbar, som en almindelig og personlig Pligt imod Os og Fædrelandet; og paa det at denne maa kunne opfyldes med desto større Lyst, have Vi forundt de af Landalmuen udskrevne Soldater saadanne Fordele, som ei alene kunne holde dem skadesløse for de med Krigsstanden forbundne Byrder, men endog være en passende Belønning for deres Tjeneste. Iøvrigt erklære Vi paa det høitideligste og ved Vort kongl. Ord, at den Frihed, som herved tilfuges Bondestanden i Vort Rige Danmark, ikke alene skal have sin Virkning til de i denne Lovgivning fastsatte Tidspunkter, men endog stedse være nigjenkaldelig og paa ingen Maade kunne svækkes eller indskrænkes: Thi byde Vi herved og allern. befale:

1. Stavnshaandet til Godserne skal aldeles ophøre fra den 1. Januar 1800, saa at alle af Bondestanden i Danmark, som da, i Følge de herefter ansførte Bestemmelser, ere heftede til noget Gods, fra bemeldte Tidspunkt skulle have Frihed til at opholde dem i de, til Landmilitiindretningens Vedligeholdelse, foreskrevne Distrikter, indtil de af Sessjonen have faaet Afskeds- eller Frihedspasser, da det derefter maa være dem tilladt at ned sætte dem og søge Næring overalt i Riget.

2. Fra denne Borets Anordnings Bekjendtgjørelse 20. Juni. skulde alle de, som have opnaaet en saadan Alder, at de ikke kunne antages til Krigstjenesten, strax gives Frihedspasjer og være berettigede til at opholde dem paa hvad Sted i Landet, de lyst. Denne Ret skal ligeledes herefter tilkomme alle dem, der have udtjent og faaet Uffed fra Krigstjenesten.

3. Alt Mandtjøn af Bondestanden, som ved denne Forordnings Udfædelse ei har fyldt det 14. Aar, skal ikke være bundet til Godserne længere, end til 3 Maaneder fra sammes Bekjendtgjørelse at regne, efter hvilken Tid de maa opholde dem i de herefter for det unge Mandskab og Landsoldaterne bestemte Distrikter, indtil de af Sessionerne have faaet Uffeds- eller Frihedspasjer.

4. De, som ved denne Anordnings Bekjendtgjørelse have fyldt deres 14. Aar, skulde forblive paa de Godser, til hvilke de henhøre, indtil de have faaet Uffed fra Krigstjenesten, eller have opnaaet den Alder, at de ei dertil kunne antages; dog skal dette Baand aldeles ophøre i Aaret 1800, saaledes som tilforn er bestemt: a) Men dersom Proprietæren ikke kan skaffe en saadan Bondeskarl Tjeneste paa Godsset, imod billig Løn, bør det være ham tilladt, efter loblig Opfigelse, at søge Næring paa et andet Sted i Distriktet. b) Denne Ret bør ligeledes tilkomme de Husmænd, som ikke for billig Betaling kunne faa Græsning til en Ko; dog at de først lobligen rette for sig. Og naar der i denne Henseende maatte opstaa Tvistigheder imellem Jordrotterne og Mandskabet, bør samme ufortøvet paakjendes af Amtmanden.

5. ....

6. Alt Mandskab, som ikke er heftet til Godserne indtil Aaret 1800, bør, saalænge det staar enten i Reserverullen eller i virkelig Nummer, forblive i det Amt, hvorunder det hører; og de, som uden Tilladelse begive dem

20. Juni. derfra, førend de af Sessjonen have faaet Uffheds- eller Frihedspasser, skulle anses og straffes, som Rønningsmænd. Naar flere Amter forestaas af een Amtmand, da skal Distriktet for Mandskabets Opholdssteder strække sig til saa mange af bemeldte Amter, som grændse tilsammen. Søvrigt maa Amtmændene, naar der ikke er Mangel paa Tjenestefolk i Amtet, give de Indrullerede, fornemmelig dem, som ere Husmænd, Pas til at begive dem til et andet Distrikt for at søge Næring, imod at de stille en bostidende Mand's Borgen for at komme tilstede, enten til en vis bestemt Tid, eller naar det fordres og Kautionisten derom advares. Undviger den Indrullerede, da skaffer Forloveren paa sin Befordring en lige saa dygtig Person i hans Sted.

7. Naar nogen, som har erholdt Uffheds- eller Frihedspas, vil forlade Distriktet, og begive sig til et andet Sted paa Landet, bør han være berettiget til at tage de Sønner der ere under 14 Aar, med sig; dog skal han først tilkjendegive sit tilkommende Opholdssted for Amtmanden, som igjen melder det til Dyrigheden i det Distrikt, hvor han vil bo paa det at Børnene der kunne indskrives i Reserverullen. Derksom han flytter til nogen Kjøbstad, da maa han tage de Sønner med, som ikke have fyldt det 10. Aar; men naar nogen af disse igjen skulde komme paa Landet og drive Bondehaandtering, skal han indføres i Rullen paa det Sted, hvor han da først søger sit Ophold.

8-43. ....

4. Aug. Fredg. at civile, geistlige og de ved begge kongl. Militæretater foruden Officerer ansatte Betjente og enhver, som nyder Pension eller Wartpenge af den kongl. Kasse, skulle være forbundne til, førend deres Siftermaal, at gjøre et efter deres Embedes Indkomster, Pension eller Wartpenge, bestemt Indskud i den almindelige Enkekasse, til hvis Betaling

skal tilstaa dem rum Tid og i fornødent Fald 4. Aug. Understøttelse af Postpensionskassen.

Vi Christian den Syvende osv. G. v. . . . .

1. Enhver nuværende eller tilkommende civil, geistlig eller i en af Vores Militærreglementer, foruden Officererne, anført Betjent, som har Vores Bestalling eller Konfirmation paa sit Embede, hvad enten han nyder staaende Løn alene, eller alene andre aarlige Indkomster, som hans Embede eller Betjening ere tillagte, eller begge Dele, og uden Hensigt til om den staaende Løn umiddelbar af Vores Kasse eller af en anden dertil henlagt Fond udredes, saa og enhver, som med Bartpenge eller Pension af Os er eller i Fremtiden bliver benaadet, skal herefter, naar og saa ofte han vil træde i Ægtestand, forinden han lader sig vie, gjøre Indstud i den almindelige Enkekasse for hans tilkommende Hustru efter den Bestemmelse, som denne Vores Forordning i det efterfølgende indeholder, med mindre han var at regne iblandt dem, som ved næstfølgende 2. § derfor blive fritagne.

I Følge heraf forbydes samtlige Præster, under Straf af 100 Rdlr. hver Gang til Postpensionskassen, at vie nogen saadan Betjent, Pensionist eller Bartpengenydende, forinden denne enten har behørigen legitimeret sig at henhøre til dem, som ved næstfølgende 2. § ere undtagne fra denne almindelige Befaling, eller, til Bevis om at have opfyldt den, foreviist det fra Direktionen for den almindelige Enkekasse erholdte sædvanlige Receptionsbevis, eller og et Bevis fra Kassens Bogholder under Direktionens Segl, at han til Kassen har erlagt det paabudne, eller gjort saadan Rigtighed, at Direktionens Receptionsbevis vil blive for ham udfærdiget. Dog skal det endnu i ni Maanedes fra denne Forordnings Dato af være Præsterne tilladt at vie de sig imidlertid meldende, om de end ikke tilveiebragte denne befalede Legitimation og Bevislighed; og træder saaledes ovenstaaende

4. Aug. Forbud ikke i Kraft, førend efter bemeldte ni Maaneders Forløb. Hvad angaar saadanne Betjente, som endnu ikke have nogen Indkomme, da staar det dem vel frit at gifte sig, uden i Forveien at have gjort Indskud i den almindelige Entekasse; men saasnart de komme til at nyde Indkomster, paaligger det dem at gjøre Indskud efter det, som her anordnes.

2 7. ....

8. De, som befinde sig i Stand til at betale det fulde Indskud, eller og ifkun behøve den dem efter forrige §.s 1. Post tilstaaede Dilation, have at henvende sig umiddelbart til Direktionen for den almindelige Entekasse med de efter denne Kasses Fundation fornødne Sundheds- og Aldersattester, samt med behørig Bevis, at de trænge til den ansøgende længere, end 6 Aars Dilation. De derimod, som efter deres Forsatning agte sig, i Følge det her fastsatte, besøiede til Understøttelse af Postpensionskassen, have med deres Ansøgning derom, samt antagelige Beviser om deres trængende Forsatning, at henvende sig til det Departement, hvorunder de fortere, som, efter paa det næieste at have undersøgt de angivne Grunde for Ansøgningen, enten har at tilkjendegive Supplikanten, at han ei findes at have Adgang til den omsøgte Understøttelse, eller at tilsende Direktionen for Postpensionskassen den indkomne Ansøgning og derhen hørende Dplysning, næst at lade dets Betænkning medfølge, da Ansøgningen derefter igjennem bemeldte Direktion Os allerund. skal forestilles. Paa det ellers Postpensionskassen ikke maatte tabe den Erstatning for dens gjorte Forskud, som den hos enhver, der efterlader en til deres Betaling tilstrækkelig Formue, med Dette tilkommer, da dens Bestemmelse alene er at afhjælpe Mangel, saa skal det i alle de Tilfælde, da en afdød Betjent, Pension eller Bartpenge nydende, eller en afdød Enke kunde formodes at skylde noget til Postkassen, være samtlige Skifteretter. Skifte-

forvaltere og Skiftekommissarier forbudt at slutte Skifte 4. Aug. efter samme, forinden de fra denne Kasses Direktion har indhentet Efterretning, om samme har noget at fordre efter den afdøde, og skulle de tillige være pligtige efter Skiftets Slutning uden Betaling at meddele bemeldte Direktion en Udskrift af Skifteforretningen, saavidt Postpensionskassens Fordring betræffer.

9—10. . . . .

Plak. ang. at der ved Kornhandelen alene skal 22. Aug. bruges løst Maal.

Indm. Saml. pag. 121.

Reskr. (til Stiftsbefalingsmændene i Norge) 17. Oktb. ang. dem, som ved Thingene eller andre offentlige Justitsforretninger findes bestjænkede.

Vi Christian den Syvende osv. Som Os allerund. er blevet foredraget, at det en og anden Gang indtræffer, at de, som ved Thingene eller andre offentlige Forretninger have at bestille, findes bestjænkede, hvilket ei alene strider imod den Ugt, som bør vises Retten, men og kan have skadelige Følger, saa give Vi Dig hermed tilkjende, at Vi for saadant at forekomme allern. have fundet for godt og hermed ville have anordnet:

1. Enhver, som enten ved Thingene eller andre offentlige Forretninger til Justitiens Pleie have Erinde, skal vise Retten den fornødne Erbødighed i alle Henseender; og, dersom Noget, som der har Erinde eller Sag at fremføre, skulde lade sig finde drukken, skal han af Dommeren ei alene strax fra Retten udvises, men og, om det er af Almuen, strax mulkteres paa 1 Rdlr. til de Fattige, og lige saa meget til Justitskassen, samt, om det er en Procurator eller Anden udenfor Almuen, straffes med en Mulkt af 10 Rdlr., der strax af den skyldig kjeudte skal udredes, førend

17. Oktb. det tillades ham noget videre til sin eller hans Parters Sags Tarv at fremføre.

2. Over det saaledes foresaldne skal Dommeren være pligtig at holde en Protokol, som forbliver ved Retten, og skal de fleste af nærværende Laugsrettes Skjøn være en tilstrækkelig Hjemmel for Dommeren til at paastjønne, om den bestyldte er skyldig i Forseelsen eller ikke.

3. Naar en Prokurator engang ved en Ret for Drukkenskab er multeret, skal han, om han anden Gang i saa Maade forser sig, suspenderes fra at gaa i Rette i et Aar; og efter det tredje Gang, tilkjendegives ham af Dommeren, uden videre Procedure, at have sin Bevilling forbrudt.

4. Paa det at Parterne ei ved en bestjænkter Prokurators Forseelse skulle blive skadelidende, har Dommeren, som muligt, at udsætte Sagen til næste Dag eller Ret, eller og at se hans Tarv paa bedste Maade ved en anden lovkyndig Mand paa den sig Forseendes Bekostning iagttaget.

7. Novbr. Frdg., som bestemmer en Gulemands Ret til at fordrø Erstatning ved Skiftet efter sin afdøde Hustru for den Kapital, som han for hende har indstødt i Gulekassen.

Judm. Saml. pag. 122.

22. Novb. Plak., hvorved Husværterne, saasom nogle af dem skulle have forholdt de til kongl. Tjeneste udfkrevne og udkommanderede, indrullerede Matroses deres Klæder og Noietoi, til Sikkerhed for Kost og Logi, advares, at de paa ingen Maade maa forholde nogen indrulleret Matros, som til kongl. Tjeneste er udfkreven og nu er paa Allerhøjstfammes Skibe,

paa Kvæsihuset, andensteds, eller i Almindelighed 22. Novb. antegnet, og forterer under Høervingen, deres Kjøietøi eller Sangklæder.

Frdg. om Bestemmelse af de Forholdsbregler, som 19. Decbr. skulle inagttages ved vestindiske Panteobligationers Overføndelse fra Europa til de danske amerikanske Øer, samt de Tilfælde. i hvilke Gjenparter maa træde i de originale Forskrivningers Sted, naar disse ved ulykkelige Hændelser forekomme, og hvorledes saadanne Gjenparter bør være beskafne for at antages som gyldige.

Indm. Saml. pag. 123.

1789.

Frdg. anl. hvorledes Danske Lovs 3. Bogs 13. 16. Jan. Kapitels 3. Artikel skal forstås, i Henseende til en husvild Jorddrotts Ret til at udsige Fæsteren fra in Gaard.

Indm. Saml. pag. 126.

Plak. ang., at enhver, som til allern. Konfir- 23. Jan. nation indsender Testamenter, Egtepagter eller andre væslige Dokumenter, skal tillige deraf lade følge iktige Gjenparter.

Indm. Saml. pag. 128.

Plak., hvorefter Rejsepåskene skulle udstedes af 10. Febr. landstueskriveren i samtlige Magistratens Navn, mit hvorledes dermed videre skal forholdes.

Indm. Saml. pag. 123.

20. Febr. Frdg. ang. nærmere Bestemmelse af Straffe for Tyve og Hælere.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da det er Vor Villie, at Straffelovenes Retfærdighed skal være ledsaget med saa megen Lemfældighed, som den offentlige Sikkerhed tillader; saa have Vi allern. fundet for godt fornemmeligen i Henseende til Tyverier, som, af mange Marsager, ere de iblandt Almuen mest i Svang gaaende Forbrydelser, at bestemme et saa billigt og passende Forhold imellem Misgjerningens forskjellige Grader og sammes Straffe, at disse sidste baade kunne virke til Forbedring, hvor denne var at formode, og tillige fuldbyrdes, uden at nogen Venaadning skal finde Sted, eller de Skyldige derom gives Haab. § Overensstemmelse med disse Grundsætninger vilde Vi allern. have anordnet og fastsat følgende:

1. Alt simpelt Tyveri skal herefter første Gang straffes med Tugthusarbeide fra 2 Maaneder indtil 2 Aar; i hvilken Henseende Forbryderens Alder, Opdragelse, foregaaende Levnet, iværende Forfatning, Gjerningens Anledning, det stjaalnes Værdi, især med Hensigt til den Forurettedes Vilkaar, og endelig om Forbryderen under samme Sag findes at have gjort sig skyldig i flere Tyverier, eller han har bestjaale den, hos hvilken han tjener, ere de Omstændigheder, de fornemmelig bør komme i Betragtning, til at bestemme det fornævnte Strafs Grad.

2. Befindes nogen, som er dømt for simpelt Tyveri anden Gang i samme Forbrydelse, da straffes han (efter de 1. § benævnte Omstændigheder) med Maspheus eller Fæstningsarbeide fra 3 til 5 Aar, og, om det er Kvindesperson, med Tugthusarbeide i ligesaa lang Tid.

3. Tredie Gang straffes de Skyldige med Fæstninge eller Tugthusarbeide paa Livstid.

4. Stjæler nogen Heste eller stort Kvæg paa Marken

gjør Indbrud, bestjæler skibbrudne Folk, eller begaar andre 20. Febr. saadanne Tyverier, for hvilke Bore forrige Love og Anordninger fastsatte høieste Tyvsstraf, da skal den Skyldige straffes med at stryges til Ragen og arbejde i Fæstningen, eller Tugthuset sin Livstid.

5. Skulde nogen, som er bleven dømt efter 3. eller 4. §, befindes at stjæle paa ny, da bør han fagstryges, samt brændemærkes paa Panden, og igjen indsættes for Livstid, til Arbejde, under streng Bevogtning.

6. Børn, som ere over 10 og under 15 Aar, straffes første Gang, for Tyveri, med Ris, ved Slutteren, under Fogdens Opsigt; men sker det oftere, da med Tugthusarbejde, fra 2 Maaneder til 2 Aar, efter de i denne Anordnings 1. § fastsatte Regler.

7. Tyvsmedvidere og Hælere, som ei have været med i Gjerningen selv, skulle første Gang dømmes til vilkaarlig Tugthusstraf, fra 1 Maaned til 1 Aar; hvilken Straf skal fordobles, naar Forseelsen igjentages anden Gang; men sker det oftere, da straffes Forbryderen med at hensesættes til Fæstnings- eller Tugthusarbejde, for Livstid.

8. Endelig skulle de Skyldige tilpligtes at erstatte den Forurettede Værdien af det stjaalne, forsaavidt som han ei har faaet det tilbage i uskadt Stand; hvorimod den i Loven bestemte Tviggæld og Boslods Forbrydelse ei skal have Sted

Iøvrigt er det For alvorlige Villie, at de i denne Forordning saaledes fastsatte Straffe skulle fuldbyrdes efter de sædende Domme, uden at deri kan ventes nogen Eftergivelse eller Benaadning.

Plak, hvorved bekendtgjøres, at de Angivelser 7. Mai. og øvrige Dokumenter og Protokoller, som vedkomme Afgifter, der, efter Forordningerne af 11. Marts

7. Mai. d. N. for Kongerigerne Danmark og Norge, sammes 17. §., betales af Formue eller Indkomster til de Deputerede i Rentekammerkollegio, skulde, naar Paabudet er betalt, opbrændes m. m.

Endskjønt Forordningerne af 11. Marts d. N. for Kongerigerne Danmark og Norge angaaende Paabud af Formue, Indkomst og Næring, ved at tillade i sammes 17. § dem, som ønske deres Formue eller Indkomst mindre bekendt, efter foregaaende edelige Angivelser at betale Afgifterne af deres Formue og Indkomster til Os uundertegnede Deputerede i Rentekammerkollegio, tillige har givet de Vedkommende Forsikring om Taushed i Henseende til deres angivne Formue og Indkomster, saa have dog nogle, som ellers ønske at føre sig bemeldte allern. meddelte Tilladelse til Nytte, yttret Frygt for, at deres Formue muligens ved adskillige Tilfælde i Tidens Længde alligevel kunde blive bekendt, og dem derved forarsages den Ubehagelighed, som de, ved at angive og yde deres Afgifter til os, nu søge at undgaa. Denne Omstændighed have Vi allerund. foredraget Hs. kongl. Majest., hvorpaa Allerhøiøstsamme, for at betage Vedkommende al Anledning til Frygt i den Henseende, har ved Resolution af Gaars Dato allern. tilladt os at opbrænde saavel Angivelser som Protokoller og øvrige til den os ved foremeldte Forordninger paalagte Oppebørsel henhørende Dokumenter, saasuart samtlige Afgifter af os til Hs. Majest.s Zahlkasse ere afleverede, og Rigtighed for samme paa befalet Maade er aflagt. Dette, saavelsom at Hs. kongl. Majest. har ved allerhøiøstbemeldte Resolution tilladt, at de, som til os erlægge deres Afgifter efter Forordningerne, maa, ligesom andre ydende, tilstaaes to Terminer til Betalingen, naar de derom anholde, bekendtgjøres herved, efter allerh. Befaling, til Vedkommendes Efterretning.

Plat. hvorved de indrullerede Matrosers Væster 9. Mai.
advares, ikke heræfter at tage sig selv til Rette men
at efterleve den forhen under 22. November f. A.
ergangne Plakat.

De, som logere Matroser, og til deres Underholdning
gibe dem Kredit, have i det kongl. allern. Reskript 26. Sa-
nuar 1713 Forsikring om, at beholde Regres til Matro-
sernes Hyre, ligesom og det kongl. Admiralitets og Kom-
missariats Kollegium senere har forsikret, at søie Anstalt
til Vedkommendes Betaling i bemeldte Tilfælde, men der-
imod er det forbudt Husværterne, at forholde indrullerede
Matroser deres Kvietøi eller Gangklæder, hvorom Stadens
Indvaanere bleve erindrede ved Plakat af 22. November
sidstleden. Ikke desto mindre handle Husværterne dog her-
imod, til største Skade for Mandskabets Sundhed og Men-
lighed, hvilken Overhørighed har anlediget, at jeg (Politi-
mesteren) derom fra Admiralitetet er tilskrevet, og herved
paa ny vil have alle dem, som logere indrullerede Matroser,
indskjærpet forbemeldte Politiplakat af 22. November f. A.
til behørig Efterlevelse, med den tilspiede Eiterretning, at
hvem, som handler derimod, maa vente saavel at blive
straffet, som at tabe den dem ellers tilstaaede Regres, da
det vedkommende Kollegium, i Tilfælde at Værterne her-
efter tage sig selv til Rette, ikke kan foranstalte, for de ind-
rullerede Matroser, udbetalt af deres Hyre lidet eller meget.

Kanc. Prom. (til Stiftsbefalingsmanden i Sol- 23. Mai.
lands Stift) ang. Boguleie til Auktioner og disses
Debitorer at søges under Et.

Da Landvæsenkommisær Niels Johan Hoff af Fal-
dgersløv Præstegaard paa Falster, i Anledning af, at Ret-
tens Betjente ndi et Stervbo, hvor han har paataget sig
Børgemaal for Enken, ikke have villet lade sig afsorte de

23. Mai. ubi deres Regning over Auktionsomkostninger anførte 5 Rdlr. 1 Mark for Befordring frem og tilbage fra deres Hjem til Auktionsstedet, som ei skal være udenfor deres Distrikt, har forespurgt, om ikke det under 1. Aug. 1755 til Amtmand over Kallundborg-, Draxholm-, Sæbygaard- og Holbæks-Amtter Stiftamtmand Joachim Hartvig Johan von Barner ergangne Reskript, som bestemmer, at saalænge en Auktionsforvalter ikke anmodes om at forrette Auktion uden i det Herred eller Distrikt, hvor han er Auktionsforvalter, bør han selv besørge sin Befordring til Auktionsstedet, uden derfor at paastaa videre end det ham efter Forordningen tilkommende Auktions-salarium, skal gjælde for alle Rettens Betjente i lige Tilfælde; og ligeledes. om ikke i Følge det til Stiftsbefalingsmanden over Aalborg Stift saa og Amtmanden over Lundenæs og Bøslinge Amtter under 26. Juni 1778 ergangne Reskript, alle mislige Betalere, saavidt de høre under en og den samme Jurisdiktion, og ere Kjøbere paa en og den samme Auktion, maa indkaldes ved en Stævning, og som en Sag paadømmes: hvilke tvende Reskripter vedkommende Rettens Betjente skulde formene sig ei pligtige at efterleve, siden de ei ere almindelig bekjendtgjorte. Saa skulde man herved tjensfligt have Hr. Kammerherren til videre Bekjendtgjørelse for Vedkommende tilmeldt, at foransførte to Reskripters Analogi bør være gjældende.

24. Juli. **Frdg. om Procuratores Befordring og Stævnings Forkyndelse i beneficerede Sager i Danmark.**
Indm. Saml. pag. 130.

30. Juli. **Beständig Venstabs- og Handelstraktat, slutte-**
i Maret 1756 imellem Hs. Majest. Kongen af Danmark og Norge osv. og den durchlaurige Republik Genua, bekræftet og igjennemset i Maret 1789,

hvilken tillige er indført: Foreningen om Mis- 30. Juli.
dæderes og Desertørers gjensidige Udlevering.

Gjøre vitterligt for alle, som det vedkommer, at da Hs. Majest. Kongen til Danmark og Norge osv. og den durchlantige Republik Genua ønske, mere og mere at befæste det Venstfab, som bestaar imellem Dem, og at udvide Handelsforbindelserne imellem Deres Underfaatter, ere De gjenneim en fortrolig Korrespondance blevne enige om, at bekræfte Deres bestandige Venstfabs- og Handelstraktat af 1756, at bringe dens forskjellige Punkter og Artikler i en klarere Orden, nøiagtigen at bestemme Meningen deraf, og deri at indføre den mellem Dem aftalte Forening om Misdæderes og Desertørers gjensidige Udlevering. Paa Grund heraf have Hs. danske Majest. og den durchl. Republik paa begge Sider forsynet Deres Plenipotentiærer, nemlig: Kongen af Danmark, Hr. C. F. v. Hellfried, Hs. virkelige Statsraad, og den durchl. Republik Genua den Genuesiske Patricius, Hr. Marquis Jerome Durazzo, med de fornødne Fuldmagter, og efterat have udvevlet samme med hinanden, og dernæst undersøgt Meningen og Anden i Artiklerne i Traktaten af 1756, have disse Ministre bragt disse Foreninger i den Orden og Form, hvori de findes anførte i nærværende Traktat.

1. Skal der for bestandig være et nøie Venstfab og en varig Fred imellem Hs. Majest. Kongen af Danmark og Norge osv., Hans Eftersølgere og Arvetagere udi Regjeringen, paa den ene Side og den durchl. Republik Genua paa den anden Side.

2. Skal der fremtidig ligesom hidtil blive en fri Kommunikation og Handel imellem begge høie kontraherende Magters Underfaatter baade til Lands og Bands; deres Skibe skulle kunne løbe ind i alle Havne og Rheder, den ene den andens, hvor det ikke er forbudt de andre mest ven-

30. Juli. skabelige og mest favoriserede Nationer at lande; og hvergang Passer skulde behøves for Skibe eller Personer, skulle de gives dem uden Vanskelighed. De skulle kunne indføre, sælge og købe uden Indskrænkning alle de Varer, hvis Indførsel eller Udførsel ikke er forbudt ved det ene eller det andet Lands Love, og hverken ved deres Ankomst eller ved deres Afreise skal der kræves enten af Skibene eller Varerne andre Afgifter end de, som betales eller maatte blive betalte af de andre mest favoriserede Nationer, efter de almindelige Anordninger paa hvert Sted. Det skal ikke alene være tilladt, at reparere og kjøbhale Skibene i Havnene under begge de kontraherende Parters respektive Herredømme, men Dyrigheden skal endog skaffe dem al den Hjælp og Understøttelse, som i overordentlige Tilfælde maatte udkræves.

3. I Kraft af den gode Forstaaelse, som skal vedblive at være tilstede imellem Hs. danske Majest. og den durchl. Republik Genua, skulle den ene af de høie kontraherende Parters Krigsskibe frit kunne indløbe og opholde sig i den anden Magts Havne og Rhyder. Disse Skibe skulle der finde saadan Modtagelse og Agtelse, som to venstabelige Nationer skyldte hinanden. Man skal være dem behjælpelig i alt det de behøve, enten til Skibenes Reparation, eller til Forfriskninger, Levnetsmidler og Provisioner, eller og med Bolig og anden Lettelse for de Syge iblandt Mandstabet osv. Ligeledes skulle Skibscheferne og de kommanderende Officerer selv iagttage, og tillige sørge for, at alle de, som staa under deres Befaling, uden Personens Anseelse, iagttage en ordentlig og anstændig Opførsel samt Lydighed for alle Territoriallove, for saavidt de kunne vedkomme dem, I alle Tilfælde, hvor herimod handles, skulle Chefene og de kommanderende Officerer paa de af den ene af de høie kontraherende Magters Krigsskibe, der opholde sig i den andens Havne, strax, og paa Tro og Love afhjælpe de Uordener, som maatte være begaaede af Skibsfolkene eller

andre Personer under deres Befaling, efter første, endog 30. Juli. middelbare, Underretning, som maatte blive givet dem derom, og endnu mere saasuart den første Klage derover maatte føres.

Disse Krigsskibe skulle dog aldrig kunne indløbe og opholde sig i de respektive Havne i et saa stort Antal, at de kunde vække nogen Mistanke; eller med andre Ord, de skulle ikke kunne være flere end tre, med mindre de kontraherende høie Parter i særdeles Tiljælde anderledes i Forveien maatte have aftalt.

Derfom en Storm, eller en tvingende Nødvendighed af at forstafte sig hurtig Hjælp af Levnetsmidler eller andet, skulde nøde en af de kontraherende Magters Krigsskibe til i et større Antal at tage sin Tilflugt til og lægge ind i den anden Magts Havne, skal den øverste kommanderende Officer ikke alene strax give Regjeringen sammesteds Underretning om den uomgængelige Marsag til hans Ankomst med et større Antal Skibe; men desuden saasuart han ser sig istand til igjen at søge Søen, efter at have repareret Skibene, eller forsynet sig med det fornødne, skal han endog strax forlade den Havn, han har taget sin Tilflugt til, eller ikkun efterlade sig der trende Skibe.

Ved den gode Ordens Bedligeholdelse og ved Haandhævelsen af Regjeringernes lovmæssige Myndighed, som de kontraherende Magter i lige Grad have til Siemed i nærværende Bekræftelse af deres forrige venstabelige Foreninger, forstaa og Hs. Majest. Kongen til Danmark og Norge osv. og den durchl. Republik Genua indtryffeligen den gjensidige Udlevering af Forbrydere, Desertører og Overløbere, som, enten for at undgaa Rettens Forsølgelse, eller for at forlade en af de kontraherende Staters Tjeneste, ere gaaede til den anden Magts Territorium, eller til dens Krigs- eller Handelskibe og Fartøier. Paa Grund heraf have begge de høie kontraherende Parter forpligtet sig indbyrdes, at

30. Juli. dersom en Forbryder eller Delinkvent, en Slave eller Galestjener (Bounavoglia), eller en Desertør af Tropperne og Militisen skulde være flygtet fra en af de kontraherende Magters Land eller Havn, hvor et eller flere af den anden Magts Krigsskibe opholde sig, til et af disse Krigsskibe, skal han uden Vanskelighed og Ophold udleveres efter Reklamation fra Øvrigheden i den Havn, hvor Skibet opholder sig; saasnart derom gjøres en skriftlig Begjæring til den Officer, som fører Kommandoen over Skibene. Imidlertid skal Øvrigheden aldrig kunne paastaa nogen Ret til at anstille Undersøgelser, eller foretage sig nogen Visitation paa disse omtalte Krigsskibe; og i Fald den reklamerede Overløber ikke skulde findes ombord paa det Krigsskib, hvortil man formodede han havde taget sin Tilflugt, skal den kommanderende Officers Forsikring, som Officer og Mand af Væ, være tilstrækkelig til at overtlyde Havnens Øvrighed om dens Feiltagelse.

I Følge af den samme Forening og imod streng Gjenfidsighed, som begge kontraherende Magter paalægge og love hinanden, skulle Fangerne, Soldaterne, Søfolkene eller andre Personer, der høre til en af de høie kontraherende Magters Krigsskibe, og som maatte være rømte ind paa Landet og holde sig skjulte i den anden Magts Havne og Territorium, udleveres og gives tilbage til Krigsskibet, efter den kommanderende Officers Begjæring, med samme Redebonhed, hvortil Øvrigheden efter Tro og Love skal anvende alle Midler.

Dersom, uagtet de høie kontraherende Magters høitidelige Beslutning i denne Henseende, Krigsskibenes kommanderende Officerer paa den ene, eller Officererne og Jusfitsbetjentene paa den anden Side, skulde give Anledning til, at noget i deres Forhold kunde badles, skulle begge Regjeringerne meddele hinanden det, for at aftale passende Midler til at forviise sig om, at denne Forening nøiagtig bliver efterlevet.

4. Bliver en af de tvende kontraherende Magter ind- 30. Juli.
viklet i Krig med en tredie Magt, skal den desuagtet paa
sin Side give den anden Prøver paa sit Venstabs Fort-
sættelse, uden at fordre af den nogen Partisthed, som kunde
skade den Magts egne Interesser og Rolighed, som er for-
bleven neutral, og som skal nyde især fra den Side, som er
kommen i Krig, en fuldkommen og uindskrænket Tilstaaelse
af alle de Rettigheder, som Neutraliteten medfører, imod at den
paa sin Side lige saa usiagtigen opfylder alle dermed for-
bundne Pligter. I Følge heraf ere end videre de følgende
Artikler fastsatte:

5. Det skal være den af de kontraherende Parters
Undersaatter, som vil være neutral, tilladt at fortsætte deres
Handel med den anden Magts Fjender. Dens Skibe skulle
frit kunne seile fra Havn til Havn og langs med de krigs-
førende Nationers Kyster, og uden Hinder tilføre dem alle
Slags Varer, de undtagne, som i Almindelighed kaldes
Krigskontrabande, hvorover en fuldstændig Fortegnelse findes
nedensfor i 6. §, og undtagen i det Tilfælde, at Byen,
Havnen eller Stedet, hvor den neutrale Magts Undersaatter
vilde indføre deres Handelsvarer, blev belejret eller var
blokeret af den anden Magt.

De frie og neutrale Skibe skulle gjøre alle Handelsvarer
frie inden deres Borde, naagtet hele Ladningen, eller en
Del deraf tilhører den i Krig værende Magts Fjende; und-
tagen imidlertid det er Krigskontrabande, som forhen er
sagt. Ligeledes er man kommen overens om, at denne
Frihed, som det neutrale Flag forskaffer Handelsvarerne,
ogsaa skal strække sig til Personerne, som ere ombord paa et
neutralt og frit Skib; saa at de ikke kunne drages fra det
neutralt Skib, om de end ere af den mod den krigsførende
kontraherende Part fjendtlige Nation, med mindre det er
Krigsfolk, som virkelig staa i Tjeneste hos Fjenderne.

6. Under Benevnelsen af Krigskontrabande-Varer
Tredie Hæfte.

30. Juli. forstaas alene Fyr-Geværer og andre Krigsredskaber med deres Tilbehør, saasom Kanoner, Musfetter, Morterer, Petarder, Bomber, Granater, Begkrandsse, Lavetter, Hakker, Bandoleerere, Salpeter, Krudt, Lunter, Rugler, Piker, Kaarder, Hjelme, Raskfetter, Kyrasser, Hellebarder, hele og halve Landser, Heste, Sædler, Pistolhylstere, Gehæng, og i Almindelighed alle andre Slags Redskaber, som bruges i Krigen, hvilke Effekter og Varer dog ikke skulle anses for Krigskontrabande, med mindre man indfører dem i et fjendtligt Land, og ei anderledes. De Krigskontrabande-Varer skulle konfiskeres; men Skibet, som fører dem, skal forblive frit tilligemed alle andre Varer af dets Ladning, og det skal for denne Sags Skyld ikke være tilladt at æske af Kaptainen eller Skipperen nogen Pengemulkt eller anden Betaling under Paaskud af Underjøgelse eller lovlig Forretning, eller under hvilket som helst andet Navn det være maatte.

7. Under dette Slags af Krigskontrabande-Varer indbefattes ikke Hvede, Rug og andet Korn, af hvad Slags og Bestaffenhed det end maatte være; endnu meget mindre alle Arter Kjøffemurter, Olie, Vin, Salt, tørre og saltede Fisk, saltet og røget Kjød, og i Almindelighed al Slags Fødevarer, og hvad som tjener til Livets Ophold. Ikke heller indbefattes herunder Tjære eller Beg, Seil og Seildug, Hamp og Tougværk, Skibs- og Bygningstømmer, Jern, Staal, Messing, eller noget, som kan forfærdiges af disse Metaller, hvilket alt er tilladte Varer, som altid skulle kunne sælges og føres, som andre Varer, endog til de Steder, som ere i Besiddelse eller indtagne af en Fjende af er af de kontraherende Magter, medmindre disse Steder ere beleirede eller blokerede.

8. For at hæve al Tvetydighed og Uvisshed om hvad der forstaas ved et Sted, som er beleiret og blokeret, har man fastsat, at ingen Søhavd skal agtes for at være virkelig beleiret eller blokeret, naar den ikke er saaledes inde-

sluttet fra Søfiden af tvende Skibe i det mindste, eller fra 30. Juli. Landsfiden af et Batteri med Kanoner, at man ikke kan bove at løbe derind, uden at udsætte sig for siensynlig Fare for en Saibe fra Kanonerne.

9. For at forebygge enhver Slags af tvivlsomme Forstaaelser fra begge Sider har man vedtaget, at dersom i Tilfælde af uventet og uforudset Krig den ene eller den anden Magts Undersaatter i Ubidenhed om Krigens Udbrud skulde have ladet deres Varer i et fjendtligt Skib, skulde de dog ikke være nogen Konfiskation underkastede, men disse Varer skulde tværtimod gives dem troligen tilbage, uden deraf at betale nogen Afgift eller Paalæg. Det, som her ovenfor er fastsat, skal ligesaavel forstaaes om de Skibe og det Gods, som tilhører begge kontraherende Parters egne Undersaatter, naar den ene af Dem skulde komme til at føre Krig imod den anden, ligesaavelsom de Varer, der ere ladede i en tredie Magts Skibe, naar denne er bleven en af disse høie kontraherende Magters Fjender. For endnu bedre at hæve al mulig Anledning til Tvistighed i denne Henseende, har man forenet sig om at bestemme visse Mellemrum i Tiden, alt efter Stædernes Fraliggenhed, nemlig: Sex Maaneder efter Krigserklæringen eller den første Krigsoperation, dersom ingen Erklæring er sket førend Bruddet; sex Maaneder altsaa for de Varer, som ere blevne ladede i Østersøen eller Nordsøen, fra Norkap i Norge indtil Enden af Kanalen paa den ene Side, og i Middelhavet, i hvad Havn det maatte være, paa den anden. Ligeledes sex Maaneder for de Varer, som komme fra hin Side af Strædet ved Gibraltar indtil Equinoctial-Linien; og et helt Aar for alle dem, som ere blevne indskibede i bemeldte Tidrum paa hin Side af Linien, i hvilken Havn af Verden det end maatte være; altsammen paa det at de høie kontraherende Parters Undersaatter maa have en tilstrækkelig Tid til at forvare sig imod al Slags Uleilighed; men de Varer, som

30. Juli. efter den saaledes bestemte Tids Forløb maatte findes om Bord paa fjendtlige Skibe, dersom de kontraherende Magter selv vare i Krig med hinanden, eller paa en tredie Magts Skibe, som er bleven en af de høie kontraherende Magters Fjender, skulle anses for at tilhøre fjendtlige Undersaatter.

10. I den samme Hensigt til at forebygge al Uorden og al Misforstaaelse fra den ene eller den anden Side har man vedtaget og fastsat, at dersom det Tilfælde skulde indtræffe, at en af de to kontraherende Parter skulde være indviklet i Krig, skulle Skibene og Fartøjerne, som tilhøre den anden Parts Undersaatter, nødvendig være forsynede med Søpasser, som skulle indeholde Skibets Navn, Tære og Drægtighed, saavel som Kaptainens eller Skipperens Navn og Stedet, hvor han har sin Bopæl, alting i Overensstemmelse med den nærværende Traktat vedspøiede Formular, saa det klarligen og med Visshed kan skjønnes, at Skibet tilhører den Magts Undersaatter, som er forbleven neutral.

Disse Søpasser skulle fornyes hvert Aar i alle de Tilfælde, hvor Skibet ikke tilbringer mere end et Aar paa den foretagne Rejse, eller ikke bliver over den fastsatte Tid af et Aar i et og det samme Farvand. Desuden er det fastsat, at de Skibe, eller Fartøjer, som tilhøre den neutrale Magts Undersaatter, endvidere skulle have Certifikater med sig, som skulle indeholde Fortegnelse over Art og Slags af de Varer, som Ladningerne bestaa af, og hvori skal angives Stedet, hvorfra Skibet er seilet, og hvorhen det er bestemt, saaledes som man finder det angivet i den anden denne Traktat vedspøiede Formular, for at kunne godtgjøre og afstille de forbudne Varer fra dem, som ikke ere det. Disse Certifikater skulle være udstedte af Øvrigheden og Magistraten paa det Sted, som Skibet seiler fra med sin Ladning Overensstemmelse med enhver Pladses Skikke og Sædvaner.

11. Dersom et af den i Krig indviklede Magts Krigsskibe, eller en af dens Kapere, møder paa Søen et af dei

anden neutrale Magts Handelsffibe, skulle de første ikke 30. Juli. komme det sidste nærmere end paa et Kanouffnd, og de skulle sende deres egen Chalup om Bord, i hvilken der, foruden Chaluproerne, eller Matroserne, som styre den, ikkun skal være tre Personer, som skulle kunne gaa om Bord i det neutrale Kjøbmandsskib, for at undersøge Sjøpapirerne; og dersom de finde dem regelmæssige, skulle de lade det fortsætte sin Reise, uden at forårsage det nogen Forhaling, Hinder eller Vanstuelighed, af hvad Slags det maatte være; men tværtimod skulle de, foruden alle venstabelige Tjenester, lade det neutrale Handelsffibe faa al den Hjælp, som det trænger til, og dersom de styre samme Kurs, skulle Krigsskibene være forpligtede til at beskytte og forsvare det neutrale Handelsffibe imod ethvert Angreb og Overlast. For at være forvissede om den nøjagtige Efterlevelse af, hvad der nu er fastsat, skulle de kontraherende Parter, naar de begynde nogen Krig, udtrykkeligen befale de kommanderende Officerer paa deres Krigsskibe og alle deres Kapere, at begynde den anden Nations Kjøbmandsskibe saaledes, at disse sidste ikke have Grund til at klage i nogen Henseende, at behandle dem som Benner, og forhindre, at de ikke lide Overlast, eller blive tvungne til at gjøre falske Angivelser over Mængden eller Bestaffenheden af de Varer, som udgjøre deres Ladning, over Skibsfolkets Antal og Vilkaar, efter at de ved ovenanførte Certifikater og ved Mandstabsrullerne have bevisliggjort alting.

Dersom, uagtet disse saa bestemte Ordre, nogen skulde forholde sig anderledes, skal Kaptainen paa Krigsskibet eller Kaperen, som har befaleet, begaaet eller tilladt saadan Forbrydelse, straffes paa følgende Maade: Det optagne Skib, imod hvilket Opbringeren har begaaet nogen Voldsomhed, skal strax gives tilbage med sin hele Ladning, ja endog med de Krigskontrahande-Varer, som maatte forefindes i samme, og til hvilke Opbringeren mister sin Ret i deslige Til-

30. Juli. fælde. Kaptainen paa Krigsskibet skal miste sit Embede, og Kaperen sit Kaperbrev, uden at han kan haabe at faa Til-ladelse til at udruste sig paa ny i den hele Tid Krigen vedvarer; desuden skal saavel Kaperen som Kaptainen paa Krigsskibet betale en Mulkt af 2,000 Rdr., og erstatte al den Skade, som de kunne have foraarsaget det neutrale Skib; endelig skulle alle Matroser og Søfolk, som have ladet sig bruge til at udøve en saadan Voldsomhed, blive haarde-ligen straffede; hvilket alt skal efterkommes efter Tro og Love, uden nogen Opsættelse eller Udflugter.

I de Processer, som maatte føres i disse Sager for Admiraltitetsretterne hos begge kontraherende Parter, naar den ene eller den anden af dem maatte være i Krig, love de høie kontraherende Parter hinanden høitidelig den mindste Bidtløstighed og største Upartiffhed. Den opbragte og anholdte neutrale Kaptains Konsul skal være hans naturlige og retmæs-sige Forsvar, eller i Mangel af ham, kan Kaptainen vælge en saadan Kjøbmand eller Lovkyndig til sit Forsvar, som han selv finder for godt, og dersom han er ganske uden Be-kjendtskab paa Stedet, da skal Øvrigheden udnævne en duelig Mand til hans Forsvar. Konsulen eller hvem der ellers er Kaptainens Forsvar, skal altid være tilstede ved Forhørene eller Vidnernes Forklaringer, for at tjene som retmæssig og kyndig Tolk; og i Tilfælde af Modsigelse i Opbringerens Beretning og den opbragte Kaptains Forklaring, skal der tages edelige Forklaringer af det neutrale Skibs hele Mand-skab, hvilke skulle afgjøre Trættens, fordi Opbringerens In-teresse altid maa gjøre hans Besskyldninger mistænkelige. Under en saadan Anholdelse skal den neutrale Kaptain og hans hele Mandskab nyde en fuldkommen Frihed, faa af den Hjælp de kunde trænge til, og blive behandlede med den Agt, man skylder en venskabelig Nation.

De Opmuntringer, som Kaperanordningerne hos den af de kontraherende Magter, som fører Krig, tilstaa Mand

skabet paa dens Krigsskibe, og sine Undersaatter, som have 30. Juli. udrustet Kaperer, for Tilbageerobringen af egne Nationalskibe, som have været tagne af Fjenden, skulle i intet Tilfælde kunne anvendes paa den neutrale Magts Kjøbmandsskibe; saa at, dersom et saadant neutralt Kjøbmandsskib, som havde været anholdt i Søen ved et Krigsskib eller ved en Kaper, skulde igjen erobres ved et Krigsskib eller en Armatør af den kontraherende Part, som er i Krig med den første Opbringers Nation, skal dette Skib strax gives frit, for at fortsætte sin Reise, under hvad Paaastud det end er bleven anholdt første Gang, og uden at dets Befrier skal kunne fordre nogen Gjengjældelse, eller Andel i Skibet og dets Ladning, enten det har været længere eller kortere Tid i den første Opbringers Bærg, fordi intet neutralt Skib kan nogensinde betragtes som Prise, førend det er bleven lovlig erklæret for at være det ved Dom fra en Admiraltetsret.

12. Undersaatterne paa begge Sider skulle ikke søge eller modtage Patenter, Instruktioner eller Kommissioner til private Udrustninger og Kaperier, eller Patenter, som i Almindelighed kaldes Repressaliebrev, af nogen Fyrste eller Stat, som er en af de kontraherende Parter Fjende. De skulle aldrig, paa hvad Maade det end kunde være, benytte sig af deslige Patenter, Kommissioner, eller Repressaliebrev fra en tredie Magt, for at foruro lige, molestere, hindre eller skade nogen af begges Undersaatter, eller foretage sig nogen saadan Udrustning eller Kapertog, under Straf af at blive behandlede og ansete som Sørøvere.

Til den Ende love de høie kontraherende Parter gjensidig hinanden at lade i paakommende Tilfælde bekjendtgjøre Forbud til deres Undersaatter, ikke, under haardeste Straf, at udøve deslige Sørøverier, og dersom, uagtet disse Forbud, ikke destomindre nogen gjør sig skyldig i en saadan Overtrædelse, skal han lide den fastsatte Straf efter den

30. Juli. udgivne Forordning, og fuldkommen skadesløsholde og erstatte den paaførte Skade til den eller dem, fra hvilke han har taget nogen Prise.

13. Dersom en af de kontraherende Parter kommer i Krig med en tredie Magt, skal det staa den anden kontraherende Part, som er bleven neutral, frit for, i Følge Artikel 4 i nærværende Traktat, at modtage eller ikke modtage i sine Havne, at dømmе eller ikke dømmе ved sine Admiralitetsretter de Priser, som de krigsførende Magter paa begge Sider maatte have optaget; men de kontraherende Parter vilse ikke tillade, at deres respektive Undersaatters Skibe og Varer skulle optages i de Havne, Rheder og Strømme, som ere under deres Herredømme, af Krisstibe eller andre med Raper- eller Rrydspatenter og Breve forshuede Skibe, fra hvilken Fyrste, Republik eller Sted det end maatte være, eller og at disse Skibe udøve der nogen Fjendtlighed imod den anden kontraherende Magts Undersaatter; men dersom dette Tilfælde ikke desto mindre indtræffer, og Beskyttelsen ikke har kunnet finde Sted, skulle de begge anvende al deres Magt, for tilbørlig at faa det optagne Skib givet tilbage, og for at erholde en fuldkommen Erstatning for al Skade.

14—25. ....

26. Det er ligeledes udtrykkelig fastsat, at ingen Kaptein eller Skipper paa et Handelskib maa modtage eller skjule ombord nogen flygtig Undersaat fra den Magt, i hvis Havn han befinder sig. Dersom dette indtræffer, skal Kapteinen selv være forbunden til for Regjeringen at anmeldе, tilbagestikke og udlevere paa Tro og Love den Forbryder, Desertør eller flygtige Undersaat, som maatte have taget sin Tilflugt til Skibet; og skulde der være nogen Mistanke, at Kaptainen paa et Handelskib skjulte nogen Flygtning, og havde nægtet at udlevere ham, efter den første Anfordring, som maatte være rettet til ham, er Regjeringen berettiget at anstille saadanne Undersøgelser ombord, som findes tjen-

lige, for at faa Sagen oplyst, og med Magt at bortføre 30. Juli. den flygtige, dersom han findes der; dog saaledes, at Skibskaptainens Konsul eller Vicekonsul maa fra Dvrighedens Side i Forveien underrettes om den Undersøgelse, denne agter at gjøre i Skibet, paa det han kan være derved tilstede, og vaage over god Orden; desuden skal denne Undersøgelse ske ved Soldater, og ikke ved de sædvanlige Politibetjente, eller Sbirrer.

Ligeledes skal Dvrigheden i den Havn, hvor et Handelskib fra en af de kontraherende Parter findes, paa lige Maade, paa den første Begjæring fra Nationens Konsul eller Vicekonsul, laane bevæbnet Magt til at gribe en flygtig Forbryder, som har begaaet nogen Misgjerning inden Skibsborde, og reddet sig i Land. Dvrigheden skal være villig til at forvare i de ordentlige og hensigtsmæssige Fængsler disse Forbrydere, eller andre af Skibsmandskabets Personer, hvilke Konsulen vil forsikre sig, enten for at lade de første føre for Landets Domstole, som skulle fælde Dom over Forbrydelsen, eller for at straffe de andre for Uorden, som er begaaet inden Borde paa hans Nations Skibe, imod Erstatning af Omkostningerne, som Konsulen skal udrede, ligesom de sidstnævnte Fanger forblive til hans videre Foranstaltning med dem. Begge kontraherende Parter ville ikke heller taale, at man forloffer, forfører, eller hverver nogen af den enes Skibsmandskab, som befinder sig i Havnen under den andens Herredømme; i slikt Tilfælde skal Dvrigheden og Officerer, til hvilke Konsulen, Kaptainen selv, eller hans Kommissionær henvender sig, skaffe hastig og virksom Hjælp, for at udfinde og tilbagelevere til Skibet den Matros, som derfra er rømt.

Da de deserterende Soldater ere navnlig indbefattede iblandt de Flygtninger, som skulle gives tilbage til deres Territorium fra de Krigs- og Handelskibe, hvorhen de ere flygtede, saa er det ligeledes ndtvivkelig fastsat, at de Saaben,

30. Juli. Klæder og Effekter, som de have ført med sig, skulle gives tilbage med deres Personer. Saa og, dersom en Thy paa sin Flugt har bragt en Del af de stjaalne Effekter med til det Tilflugtssted, hvorfra han udleveres, skal samme troligen gives tilbage.

27—30. ....

31. Dersom en af begge kontraherende Parters Under-
saatter dør i den andens Stater, uden at have oprettet Testa-
ment, og uden at have udnævnt Executores Testamenti,
skal Konsulen, eller Vicekonsulen af hans Nation, trolig lade
forfatte et Inventarium paa alt hans Gods og Effekter,
rørlige og urørlige, ved en Notarius Publikus i Overvæ-
relse af den ordentlige Dommer og to Kjøbmænd af hans
Nation o; i Mangel af dem, af to andre Kjøbmænd, som
ere villige dertil, enten af Vensteb for den afdødes Familie,
eller efter Konsulens Overtalelse, for at de saaledes sikkert
kunne forvares til de fraværende, eller mindreaarige skjøndt
nærværende, Arvingers Disposition, og til Fordel for de
Kreditorer, som maatte have lobligt Krav paa den afdøde.

Dersom Arvingerne ere nærværende og fuldmyndige,
skal den hele Arv, rørligt og urørligt Gods, strax overgives
og udleveres til dem, og det forhen omtalte Inventarium
skal alene tjene til at vise, hvor stor Boets Masse er, i Fald
Arvingerne derom skulde tviste.

Dersom Arvingerne ere nærværende, men endnu min-
dreaarige, og dersom der er Executores Testamenti, eller
Bærger, som ere loblig autoriserede til Godsets Forvaltning
for hines Bedste, skal hele Arven ligeledes overgives og ud-
leveres dem, for af dem at blive forvaltet, imod en tilbør-
lig autoriseret Tilstaaelse for det Inventarium, efter hvilket
de modtage Arven, for at tjene til retfærdiggjørende Bevis
for deres Forvaltning, naar Arvingerne blive myndige; men
dersom Arvingerne ere fraværende, skal alt Godset og Ef-
fekterne blive staaende under de til Inventariets Optagelse

forhen autoriserede Personers Forsegling, indtil Arvingerne 30. Juli melde sig enten personlig eller ved formelig Fuldmagt, og ved Dokumenter og Bevisligheder, attesterede ved deres Nations Ministerium, godtgjøre deres Ret til Arven, hvilken derpaa uden Modsigelse, Formaliteter eller Rettergang til dem skal udleveres.

I alle disse Tilfælde skulle imidlertid Kreditorerne kunne gjøre deres Fordringer gjældende for den offentlige Ret, dersom Arvingerne eller Executores Testamenti nægte at fyldestgjøre dem uden Proces; men udenfor dette ene Tilfælde, og det at Tvistighed imellem Arvingerne selv opkommer, skal den ordentlige Ret ikke blande sig i Arv, som falder efter en af de kontraherende Parters Undersaatter, som er død i den andens Stater. Dersom den afdøde har oprettet Testament, og udnævnt Exeutores Testamenti, førend han døde, skal hans sidste Villie have fuldkommen Kraft i Henseende til Dispositionen over alt hans Gods.

32. Paa de Steder, hvor der hverken findes Konsul eller Vicekonsul af den afdødes Nation, skal Stedets høieste Øvrighed lade, ved Hjælp af to Kjøbmænd af den afdødes Nation, og i Mangel af dem, af to andre Kjøbmænd, som han kalder til denne Forretning, forfatte Inventarium, hvis Affattelse er anordnet i den foregaaende Artikel. I dette Tilfælde skal Stedets Øvrighed anses for alene at repræsentere Konsulen af den afdødes Nation, og den Omstændighed, at Handlingen forrettes ved denne Leilighed af ham alene, skal ikke gjøre nogen Forandring i den foregaaende Art. 31.s Bestemmelser, eller medføre nogen anden Rettens Formalitet eller Procedure for de retmæssige Arvinger, saavel fraværende som nærværende, enten mindreaarige eller fuldmyndige, til at erholde deres Arv. Dersom der i Arv efter den ene af de kontraherende Parters Undersaatter, som dør i den andens Stater, findes urørligt Gods, skal dette være underkastet de Afgifter, Regalier, baade almindelige og

30. Juli. særdeles, som andet saadant Gods ved Cierens Forandring maa svare Fiskus i de respektive Stater, i hvilke Under- saatter af en af de kontraherende Parter dø, maa, i Følge denne og foregaaende Artifels Bestemmelser, ikke gjøre nogen Fordring paa det Gods, de efterlade sig. Disse Rettigheder ere alene Fiskus i begge Stater forbeholdne i det eneste Til- fælde, naar ingen Arving melde sig, hverken personlig eller ved Fuldmagt, for at kræve Arven, i en Tid af fem hele Aar; i hvilken Tid dog de sædvanlige Bekjendtgjørelser og Publikationer skulle være blevne fornøede fra tre til tre Maaneder, paa saadan Maade, som mest er stiftet til at faa det bekjendtgjort overalt.

33. Man maa paa begge Sider beskikke (dog ikke i de smaa Havne og i Stæder af ringe Vigtighed, men i de bethdeligste Havne og Handelsstæder) Konsuler og Vicekon- suler, som dog ikke skulle have Prærogativer, Privilegier og Rettigheder, uden for saavidt de kontraherende Magter ville tilstaa dem, udvide eller indskrænke dem, ligesom der forhol- des imod de Nationer, som ere mest favoriserede i den Hen- seende, uden at de nogensinde maa tilegne sig nogen døm- mende og Tvangs-Jurisdiktion. Deres respektive Pligter skulle bestaa i at forstaae Undersaatterne den rolige Ndhjælp af de Rettigheder, som de høie kontraherende Parter have tilstaaet dem, og ere blevne enige om. En Sag, ikke min- dre vigtig, og som de bestandig skulle have. for Die, er strax at bilægge, saafremt det kan ske, al Trætte og Uenig- hed, og paa en venstabelig Maade at afgjøre Tvistigheder imellem de Parter, som godvillig ere enige om, at betjene sig af deres Boldgift. Man skal ligeledes sørge for, at be- meldte Konsulers eller Vicekonsulers Rettigheder og Hono- rarer hverken fra den ene eller den anden Side blive overdrevne, og at de iagttage al Opmærksomhed, Forsigtig- hed, Retfærdighed og Villighed, for at begge Magters Under- saatter ikke skulle blive tjeede af igjen at komme til de re-

spektive Havne, og der at vedligeholde en saa meget øuftet 30. Juli. Forbindelse.

34. Det forstaar sig af sig selv og er ogsaa udtrykkelig fastsat, at alt det, som er vedtaget, tilstaaet og bestemt i Henseende til en af de kontraherende Parters Undersaatter, er ligeledes vedtaget, tilstaaet og bestemt i Henseende til den andens Undersaatter, og skal i alt og overalt en fuldkommen Lighed og Reciprocitet finde Sted i alle de Sager, som ikke enten stride imod de respektive Staters Love og Sædvaner, eller ere af den Bessaffenhed, at de ikke kunne forenes med dem.

35. Dersom det paa nogen Maade skulde hænde sig, at i Tidens Løb nogen Artikel af denne Traktat ikke blev efterlevet paa en af Siderne, saa skal Venstabet, Enigheden og den gode Forstaaelse imellem de høie kontraherende Parter ikke derfor afbrydes, men, idet man altid lader denne Traktat beholde sin fuldkomne Kraft og Gyldighed, skal man ved Underhandlinger sørge for passende Midler til at forekomme Banstuelighederne, og hæve Misbrugene; og dersom den ene eller den anden Magts Undersaatter ere Skyld deri, skulle Overtræderne alvorligen revses og straffes.

36. Dersom der uagtet de høie kontraherende Parters oprigtige Følelser og gjensidige Bestræbelser for at haandhæve den bedste Forstaaelse imellem sig, alligevel uhykkeligvis (hvad Gud forbyde) skulde opstaa et Fredsbrud eller endog en aabenbar Krig, imellem dem, skulle deres respektive Undersaatter, som opholde sig gjensidig i den anden Magts Stater, ikke være mindre sikre for deres Personer og Eiendomme. De skulle have to Aars Tid til at bringe deres Sager i Rigthighed og udføre deres Gods og Effekter, hvortil de skulle have fuld Frihed og saa al Hjælp og Beskyttelse; de skulle, ligesom før Krigen, nyde Rettens Pleie, og naar de to Aar ere forløbne, skal man give dem de fornødne Passer og skaffe dem al Veilighed og Udvei til at

30. Juli. vende sikkert og frit tilbage til deres Fædreland med deres Familier, Gods og Effekter, Varer og Skibe, uden at de skulle kunne foruroliges i nogen Henseende for Krigens Skyld.

37. Denne Traktats Ratifikationer skulle udveyles her i Genua tre Maanedes efter Underskriften, eller snarere, om ste kan, hvorpaa denne Traktat alene skal gjælde inellem de to høie kontraherende Parter, og den ældre Traktat af 1756 anses for uefterrettelig og ugjort.

19. Aug. **Reglm. for den indiauske eller saakaldte Corte-Net i Trankebar.**

Vi Christian den Syvende osv. G. v. . . .

I—II. Kap. . . . .

. . . . .

III. Kap. Om Vidnesbyrd.

1. Netten skal nøie paase, at enhver Sagsøger, naar han fremlægger sin Klage i Netten, strax tillige indleverer sine Beviser eller nævner sine Vidner, paa det at samme strax kunne indkaldes; thi i Mangel deraf, eller ogsaa naar Klager maatte findes aldeles ugrundede, skal dermed forholdes efter II. Kap. § 12.

2. Naar ingen tilstrækkelig Bevis kan føres, men dog stærke Formodninger havees, saasom et Vidne eller andre forskjellige enkelte Vidnesbyrd, som kunne virke stærk Formodning, saa maa Netten paalægge Ed, men det maa ikke tilstedes Parterne at aflægge Ed anderledes end for Pagoden, naar de ere Malabarere, i Mofcheen, naar de ere Mohrere, og ellers for Netten, naar de bekjende sig til den kristelige Religion. Og den Part, som befindes at have gjort falsk Ed, skal ikke alene have forbrudt til Kontraparten Sagens Hovedstol eller Eiendommen, hvorom der trættedes, men desuden ogsaa belægges af Goubernementet med en vilkaarlig Pengemulkt

eller med Fængsel i Forhold til Mulkten, naar han er ufor- 19. Aug.
muende til at betale den.

4—6. ....

IV. Kap. ....

1790.

Plak., hvorved samtlige Jurisdiktioner tilkjende= 15. Jan.
gives en ved Børnehuset paa Christianshavn for-
anstaltet Adskillelse imellem de Forbrydere, som
dømmes derhen til Arbeide, enten paa Livstid, eller
visse Aar og Maaneder. (Kancelliet.)

Da Hs. kongl. Majest. allern. har bevilget, at
Børnehuset paa Christianshavn saaledes skulde indrettes, at
de nærlige og paa Livstid inddømte grove Forbrydere her-
efter kunne adskilles fra de mindre, som blot til Rettelse og
Forbedring sammesteds ere indsatte, og denue Stiftelse saa-
ledes forandres til tvende, under særskilte Navne, af Kjø-
benhavn's Lughus og Kjøbenhavn's Forbedrings-
hus, men at det derimod i Henseende til Rasphuset skal
forblive herefter, som tilforn, hvilken Indretning nu er
bragt til Fuldkommenhed; saa bliver samme herved til Ef-
terretning for alle vedkommende Jurisdiktioner, bekjendt-
gjort, paa det at disse kunne vide, at saadanne Forbrydere,
som, ved Dom, gjøres nærlige, eller anses styrbige til Ar-
beide paa bemeldte Sted for Livstid, herefter bør dømmes
til Kjøbenhavn's Lughus; hvorimod de, som enten dømmes
første eller anden Gang, for simpelt Tyveri, eller
formedelst andre Forseelser, til Arbeide paa visse Aar eller
Maaneder, herefter bør tilfindes at arbejde i Kjøbenhavn's
Forbedringshus.

Frdg. om Skifteforvaltningens bedre Indretning 12. Febr.
i Danmark.

Indm. Saml. pag. 132.

12. Febr. Frdg., om hvorledes der skal forholdes med Synsmænds Udnævnelse, naar der ikke i den Jurisdiktion, hvor Tingen eller Gjendommen er beliggende og Hovedsagen føres, findes det fornødne Antal af kyndige Mænd til at bedømme det, som er Gjenstand for Granskningen.

Indm. Saml. pag. 137.

20. Febr. Ranc. Prom. (til Stiftsbefalingsmanden i Sjælland) ang. Møde og Gebyrs Betaling af Domme ved Overretten, samt Kost og Tæring til dem.

Bysfoged Holstein i Storehedinge har i en til Rancelliet indkommen Skrivelse beklaget sig over Landsdommerne ved Sjællandsfar Landsthing, at de have afvist et Exceptions=Indlæg, hvilket han lod fremlægge i en mod ham, som Politimester, af Christopher Hersleb her i Byen til Landsthinget indstævnt Sag, Veivæsenet betræffende, og det under Foregivende, at 5 Rdlr. først skulde betales, hvilket han formener at være Uret, da han blot mødte for at svare for sin Behandling. Som han nu herhos har udbedet sig Rancelliets Bestemmelse, om han i dette Tilfælde var pligtig at erlægge det fordrede Gebyr, eller ei, saa skulde Man herved tjenstlig have anmodet Ds. Exc. at ville behageligen tilkjendegive Supplikanten, at naar en Dommer møder, fordi han er stævnet til at stande til Rette, skal han efter Loven have Kost og Tæring, i Fald hans Dom ved Magt kjendes. Naar han blot er stævnet formaliter, og ei til at lide Dom, har han intet ved Overretten at bestille, hvilket her har været Supplikantens Tilfælde. Iøvrigt har Overdommeren Ret til at fordre Gebyr af enhver, som procederer, med mindre han enten er forsynet med Beneficium paupertatis, eller Sagen føres paa Justitiens, det Almindeliges eller Kongens Kasses Begne.

Frdg., som bestemmer, hvorlænge Pantnaverens 12. Marts. bør nyde Fortrinsret i Pantet for Renter, som betros Skyldneren.

Indm. Saml. pag. 138.

Frdg., som indskærper Lovens Bud i dens 3. 19. Marts. Bog 13. Kap. 1. og 4. Art., og befaler, at ingen Fæstebonde, eller hans Enke, saalænge de opfylde deres Pligter, maa udvises af deres Gaarde, uagtet Jorddrotten kunde have forbeholdt sig Ret til Opfigelse, eller blot overdraget Fæsteren Gaarden paa visse Aar, hvilket, som lovstridigt, bør anses at være ugyldigt, m. v.

Indm. Saml. pag. 139.

Plak., som forbyder at afhænde enkelte Styk- 19. Marts. ker af Kjøbstadhusens Grunde, førend de ere blevne opmaalte og ansatte i Grundtagt.

Indm. Saml. pag. 140.

Plak., ang. at Skifteretterne i Opbudss- samt 26. Marts. Fallit- og Stervboer ikke bør antage de Fordringer, som anmeldes, efter at den i Proklama foreskrevne lovlige Børsels Tid er udløben.

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: At, da det skal være bleven anset tvivlsomt, om det Slags Proklama med 12 Ugers Børsel, som ved Plakaten af 26. August 1785 dens 2. Post er befalet at skulle, i visse Tilfælde, have Sted ved Kjøbenhavns Skiftekommission, burde virke Udelukkelse, i Hensigt til de Fordringer, som ikke, inden den foreskrevne Tids Forløb, anmeldes for Skifteretten, i Fallit- eller Stervboer, der staa under sammes Be-

26. Marts.handling, saa have Vi allern. funden for godt, herved udtrykkeligen at fastsætte, som almindelig Regel for alle Skifteretter i Bore Riger Danmark og Norge, at, naar Kreditorer i Stervboer, saavel som i Opbuds- eller Fallitboer, ikke fremkomme med deres Krav inden den, i ethvert Proklama, bestemte loblige Varsels Tid, da bør samme ikke antages, omendstjændt Anmeldelsen sker, førend Boet er sluttet.

23. April. **Plak. ang., at alle Skiftebehandlinger efter Organister, naar de ikke tillige have nogen geistlig Betjening, herefter bør forvaltes af den verdslige Skifteret. (Ranceffret).**

Hs. kongl. Majest. har, i Anledning af, at der ofte har reist sig Tvistigheder imellem de verdslige og geistlige Skifteretter om, hvilken af disse det tilkommer, at holde Skifte efter Organister, allern. fundet for godt, en Gang for alle at bestemme, at alle Skiftebehandlinger efter Organister, naar de ikke tillige have nogen geistlig Betjening, herefter bør forvaltes af den verdslige Skifteret.

12. Mai. **Plak., hvorved det under 2 Rigsdalers Straf forbydes Slagterne og andre at oppuste slagtede Lam, Kalve og Grise etc. (Politikamret).**

Da jeg har bragt i Erfaring, at nogle Slagtere, maaske tillige andre, oppuste nyslagtede Lam, Kalve, Grise og desl., som er et Bedrageri, hvorved Sundheden hos dem, som spise saadant Kjød, endog er udsat for at lide, saa ikke alene forbydes saadan Oppustning og Myrers Udstopning, under alvorlig arbitrær Straf, men tillige udloves til den, som bevislig angiver det Slags Bedrageri, den samme Douceur af 2 Rdlr., som er bestemt ved Plakat af 23. September 1782 for dem, der angive andre Slagternes ulovlige Handlinger.

Plak, efter hvilken ethvert Skibs Hovedrheder 26. Mai.
herefter skal være ansvarlig for den Næringsstat,
som den for ham farende Skipper er ansat for m. v.

Indm. Saml. pag. 141.

Plak., hvorefter Indvaanerne, saalænge Binderne 19. Juni.
bruges eller Stilladser anbringes paa deres Gaarde
eller Huse, skulle ndhænge kjendelige Tegne eller ud-
sætte Personer til Advarsel for de Forbigaaende
m. v. (Politikamret.)

Hs. kongl. Majest. har allern. resolveret, til at fore-
komme saadanne tilfældige Ulykker, som der paa en kort Tid,
formedelst Vedkommendes Skjodesløshed, ere indtrufne ad-
skillige af:

At de af Stadens Indvaanere, som have Binder i
deres Gaarde eller Huse, hvorved Barer hidses op fra —
eller ned til — Gaden, saavel som og de, der ved Mur-,
Tømmer- eller Malerarbejde behøve udhængende Stilladser,
ikke alene bør sørge for, at Binder og Stilladser med Tong-
værk og videre Tilbehør, til alle Tider, ere af fornøden
Styrke, rettelig anbringes, samt af duelige og fornuftige
Personer bestyres, men tillige, saalænge Stilladser anbringes,
aldeles spærre Passagen paa Fortouget af deslige Huse, og
hvor Binder bruges for en kort Tid, udhænge kjendelige
Tegn eller udsætte Personer til Advarsel for dem, som ville
passere de Steder, paa det at disse i saadan Tid kunne
entholde sig derfra; alt under vilkaarlig Mulkt fra 2 til 10
Rdlr. efter Omstændighederne. Hvilken Mulkt de Skyldige
skulle være underkastede, hvad enten der vorder klaget over
deres Overhørighed eller samme paa anden Maade, ved
Politiet eller andre, bliver bevisligt lagt for Dagen.

18. Aug. **Plak.**, som tillader Vedkommende, ved i de offentlige Tidender at indkalde Kreditorer eller andre, blot i samme at paaberaabe sig den kongl. Bevilling, og indføre det Væsentlige af denue.

Overpræsident samt Borgmestere og Raad i den kongl. Residensstad Kjøbenhavn G. v. at os, i Anledning af Klager over de betydelige Bekostninger, som i Almindelighed medgaa, naar Bevillinger til ved Proklama i Aviserne at indkalde Vedkommende, som kunde formene sig berettigede til nogen Fordring, ordlydende indføres med Proklamata i de offentlige Tidender, under 14. i denne Maaned fra det kongl. danske Kancelli er tilmeldt, at, naar Vedkommende, ved at indkalde Kreditorer eller andre, paaberaabe sig den kongl. Bevilling, samt deraf lade det Væsentlige indføre, er saadan Indkaldelse gyldig, uden at det er nødvendigt at indrykke den hele Bevilling in extenso.

28. Aug. **Plak. ang. den Omgang, som herefter bør bruges ved at optage Bundgarn, som findes ulovligen fatte i Limfjorden.**

Hs. kongl. Majestæts til Danmark og Norge osv. Præsident, Deputerede og Tilforordnede i Rentekammerkollegio g. v. at Hs. kongl. Majest. har under 20. i denne Maaned allern. behaget at resolvare, at den i Forordningen af 15. December 1750, dens 4 §, indeholdte Bestemmelse, hvorefter de, som paaanke Bundgarns Sæteri i Limfjorden, kunne blot i tvende Vidners Overværelse, paa egen Haand optage slige Bundgarn, skal være forandret derhen: at den eller de, som paaanke ulovligt Bundgarns Sæteri, herefter ikke uden Medfølgelse af en Rettens Betjent, hvilken som helst dertil kan formaas, eller og af en dertil af vedkommende Øvrighed beskiftet Person, samt i Overværelse af tvende Vidner, som den medfølgende Rettens Betjent, eller den i

dennes Sted konstituerede, medtager, maa optage eller bort= 28. Aug.
føre de udsatte Garn, hvorimod alle de Sager, som heraf
reise sig, bør i ethvert Tilfælde behandles for det Steds
Bærneeting, hvor Forseelsen er begaaet, ligesom og de ved
forommeldte Slags Forretninger brugte Vidner i disse
Sager bør møde for nyismeldte Ret.

**Kanc. Prom. (til Kjøbenhavns Magistrat) ang. 25. Septb.
løbende Renters Fortrin.**

Da Kjøbenhavns Magistrat ved Promemoria af 1. ds.
har, i Afsledning af en Forespørgsel fra Overformynderne
her i Staden, begjært Rancekants Resolution anl. Forstaa-
elsen af den under 12. Marts d. A. udgangne Forordning
om Panthaveres Fortrinsret for betroede Renter, saa skulde
man i den Henseende herved tjenstligst melde:

At den Mening er den rigtige, som af Overformynde-
riet først i Sammes Forestilling er ytret, nemlig: at den
Pantnaver, som paa lovlig Maade indtaler Fordringen,
saasnart et Aars Rente er forfalden, beholder ogsaa fortrinlig
Ret for de Renter, der paaløbe, førend samme kan erholdes;
thi den, der stævner sin Debitor, kan ei siges at give ham
Dilatation. Forordningens Ord i denne Henseende ere og-
saa aldeles klare og tydelige, naar det hedder: at Pantnaverne,
der betro Skyldnere forfaldne Renter, ikke bør nyde
Fortrinsret i Pantet uden for et Aar i Danmark og Norge,
fremfor de yngre Pantebreve.

**Frdg., som tillader alle Kongens Undersaatter, 24. Novb .
selv eller ved andre, at sælge og oplægge alle Slags
Kornvarer i Kjøbenhavn, baade i store og smaa Par-
tier, samt at Fedevare, under visse Betingelser,
ligeledes maa oplægges, til Forhandling i bemeldte
Hovedstad.**

3. Decb. Frdg., som bemyndiger Amtmændene at straffe dem af Alnnen, som ikke mode, naar de af Amtmændene paa Embeds Begne indkaldes.

Indm. Saml. pag. 143.

4. Decb. Plak., hvorefter alle Sager, som reise sig af Trykkefrihedens Misbrug, herefter skulle forfølges ved de almindelige Retter, og de Skyldige dømmes efter Lovens Forskrift. (Politikamret.)

Hs. kongl. Majestæts mig tilhændekomne alleru. Befaling af 3. dennes, saalydende:

Vi Christian den Syvende osr. Vi have tilladt Trykkefrihed i Bore Riger i det velgjørende Siemærke, at Kundskab bestomere kunde udbredes, og Vi have affkaffet Censuren, paa det at enhver god og oplyst Mand ikke der- ved skulde hindres fra, med Frimodighed og Redelighed, offentlig at fremsætte sin Mening om hvad han, efter sin bedste Indsigt, troede at kunne bidrage til at fremme det almindelige Bedste, der er en saa vigtig Gjenstand for Os, som Konge og Landsfader; men Vi ser med Mishag, at nogle ildefindede Personer misbruge denne Frihed, til at haane de offentlige Foranstaltninger og angribe agtbare Medborgeres Ære, uden at de tør være deres Navne be- kjendte, naar enten de Fornærmede eller Embedsmændene, der ere satte til at overholde Orden og Sædelighed, kræve dem til Regnskab for saadanne strafværdige Handlinger. Retfærdighed opfordrer Os da til, at sætte Grændser for denne Frækhed, og at betrygge enhver af Bore kjære og tro Undersaatters gode Navn og Rygte under Lovens Be- skjærmelse.

I at haandhæve og beskytte den ved Reskriptet af 14. Sepbr. 1770 indførte Trykkefrihed, ville Vi derfor herved paa det alvorligste have igjentaaget og skjærpet Bort kongl.

Reskript af 7. Oktober 1771, som forbyder at misbruge 4. Decb. denne Frihed til de borgerlige Loves Overtrædelse, og underkaster saavel deslige Skrifteres Forfattere, som Bogtrykkerne, naar disse ei kunne angive hine, Lovens Straf. Og da Vi have fornummet, at saadanne Misbrug skulle have sin Grund i en urigtig Fortolkning af Reskriptet under 20. Oktober 1773, som befaler, at, naar der i Ugeskrifter eller andre offentlige Blade findes indført noget fornærmeligt eller uanstændigt, skal Politimester derfor dømme deslige Skrifteres Udgiver i Bøder fra 50 til 200 Rdlr, uden Appel, hvoraf nogle have draget den Slutning, at saadanne Forbrydelser, uden Hensigt til deres Grad, altid kunde forsones med den foransførte Pengestraf, saa erklære Vi herved, at saadan Udtydning ikke skal have Sted, men at alle Sager, som rejse sig af Trykkesfrihedens Misbrug, herefter bør forfølges ved de almindelige Retter, og de Skyldige, i Overensstemmelse med Reskriptet af 7. Oktober 1771, dømmes efter Lovens Forskrift. Iøvrigt har Du, naar Du anser noget Skrift at være saa fornæstelig eller strafværdigt, at det kunde blive Gjenstand for Justitsvæsenets Opmærksomhed, ufortøvet at indsende samme til Bort danske Rancelli, som da, naar offentlig Raatale finder Sted, derom spier den fornødne Foranstaltning; til hvilken Ende Bogtrykkerne skulle være pligtige at levere Dig et Exemplar af hvert trykt Skrift, som uden Forfatterens Navn bliver udgivet. Iøvrigt have Vi anbefalet Dommerne, naar private Mænd klage over at være fornærmede ved saadanne Skrifter, da at sikkre deres Medborgeres Rygter imod ubeføiede Angreb, ved at dømme de Skyldige efter Lovens Strengthed.

Frdg., som bestemmer, hvad der bør ingttages, 10. Decb. naar nogen vil lade en kongl. Betjent hæfte paa sin Person formedelt Gjæld eller anden civil Sag.

Indm. Saml. pag. 144.

10. Decb. Frdg. som befaler, at vægte Børns Fædre, naa de ikke udrede de Bidrag til saadanne deres Børns Opfostring, som dem af Øvrigheden ifølge Forordningen 14. Oktober 1763. paalægges, bør hensesættes til Arbeide i Forbedrings- eller Lughuset.
- Indm. Saml. pag. 144.

11. Decb. Plak., hvorved de forhen ergaagne Anordninger, som forbyde at bære eller trille med Dragter paa Fortougene, alvorligen indskærpes alle Bedkommende. (Politikammeret.)

De Anordninger, som forbyde at bære og trille Dragter paa Fortougene, vise mange at have glemt, saa at gaaende meget ofte, især ved de Dragter, som bæres, foruleiliges og udsættes for Skade paa deres Lemmer. Anlediget deraf, bliver herved alle Bedkommende indskærpet Plakaterne af 3. April 1769 og 4. Mai 1772, og tillige i Medhold af det danske Rancellis Skrivelse 7. December 1782 alvorlig advaret, ikke herefterdags at bære eller trille med Dragter paa Fortougene, til Hindrer for de gaaende, Skade for Brolægningen og Bausir i Gaden, saafremt de, som derimod handle, ikke ville vente at blive straffede; hvorhos det tillades enhver at anholde og til Politikammeret at opbringe dem, som bevislig herefter i foremeldte Tilfælde forse sig.

1791.

11. Decb. Ranc. Prom. (til Biskop Lybring i Christian- sand) om Indgaaelse af Egtteskab af en Mandsperson under 16 Aar.

Da Deres Høiærværdighed under 28. December sidstleden har begjært Rancelliets Resolution i Henseende til et ungt Menneſte af Bondestanden navnlig Bendt Asmundsen af Mandals Præstegjæld, som vel har været til Konfirmation

men er endnu ikke fulde 16 Aar gammel, om han kunde 8. Jan. troloves og sammenvies med et Kvindemeeneste af samme Præstegjælb ved Navn Hase Nilsdatter Mosland, 30 Aar gammel, uden at Lovens 3—18—5 derved bliver overtraadt, saa skulde man i den Anledning tjenstlig tilmelde Dem, at ingen kan være berettiget til at modsætte sig det ommeldte Ægteskab, naar samme sker med Formyndernes Samtykke. Tøvrigt er Gjenstanden for den anførte Lovens Artikel blot denne, at Personers Trolovelse, som ikke have moralske Evner til at indgaa Forbund, ei heller bør kunne paadrage dem Forpligtelse, men naar samme af Formynderne er bekræftet, har denne Regel ikke længere Sted.

Plak., som forbyder Bogtrykkerne at trykke noget 10. Jan. Uvertisfement ang. Falholdelse af Brokbaand etc., uden det kongelige kirurgiske Akademis Samtykke.

Overpræsident samt Borgmestere og Raad i den kongl. Residensstad Kjøbenhavn G. v., at det allern. har behaget Hs. kongl. Majest. ved Reskript til os af 7. i denne Maaned at befale, at det for Fremtiden skal være alle Bogtrykkere forbudt, enten i offentlige Blade eller særskilt, at trykke noget Uvertisfement angaaende Falholdelsen af Brokbaand eller andre Vandager til Vegemet i forskjellige Tilfælde, førend det kongl. kirurgiske Akademis Samtykke dertil forevises.

Oktroi og Reglement for den danske og norske 16 Febr. Speciesbank paa 40 Aar.

1—58. ....

59. Alle de Midler, Penge og Effekter, som i Banken indsættes, maa i intet Tilfælde med Arrest belægges. Skulde nogen, som har Midler, Penge eller Effekter i Banken staaende, vorde uvederhæftig eller forfalde under saadant Anvar og Forsølgning, at hans Midler efter Loven maa

16. Febr. hæftes eller Nam og Eksekution deri ske, og saadant Bankens Direktører betimeligen og paa behørig Maade tilkjendegives, da have de den Ansælt at sœie, at hans Tilgodehavende i Banken bliver af ham indtil videre urørt, saaledes at det kan komme hans Kreditorer eller Sagsøgere, efter lovlig Omgang, tilgode; hvorimod de, som begjære saadant Beslag, skulle, ligesom for enhver anden Arrest, efter Loven, være ansvarlige til al den Skade og Tiltale, deraf kan flyde, og derfor stille saadan Kaution, som lovligen kan fordres, naar Arrest paa anden Mand's Gods forlanges.

60—68. ....

25. Marts. Frdg. ang. Bestemmelse af de Tilfælde, i hvilke det maa være tilladt at nedlægge Bøndergaarde i Kongeriget Danmark, samt de Forholdsregler, som derved bør iagttages.

Indm. Saml. pag. 145.

25. Marts. Frdg. ang. hvorledes god Orden skal haandhæves ved Hoveriet paa Jordegodsferne i Danmark.

Indm. Saml. pag. 148.

25. Marts. Frdg. om adskilligt, der vedkommer Politivæsenet paa Landet i Danmark, fornemmelig i Hensigt til Tjenestefolk, hvis Rettigheder og Pligter bestemmes npiagtigen, saavel som Rettergangsmaaden, der ska have Sted, naar Husbond eller Tjener forse sig mod denne Anordning, eller føre nogen Klage ove hverandre indbyrdes.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at Vi i Hensigt til Agerdyrkningens Fremme og gode Sæders Overholdelse, have fundet for godt herved paa det alvorligste at befale de Embedsmænd og Betjente, til hvis Bestyrelse o

Omsoerg Politivæsenet paa Landet er betroet, at de ikke alene med Ugtpaaagivenhed og Midfjærhed skulle søge at hæmme Løsgænger, Ryggeløshed og deslige Misbrug, der hindre Virksomhed og forstyrre den offentlige Nolighed; men at de endog med lige Omhyggelighed bør vaage over, at Orden i Husstanden vedligeholdes, saa at baade Husbonderne kunne haandhæves i den Myndighed, som dem tilkommer over deres Tjenestefolk, og disse tillige betrygges imod ubillig Behandling af hine. I dette velgjørende Diemærke have Vi endvidere, ved denne Anordning, nøiagtigen bestemt begge fornævnte Parters indbyrdes Rettigheder og Pligter, samt, i at fastsætte Grændserne for den husfaderlige Magt, tillige indsfjærpet Tjenestehynder den Lydhighed, de ere deres Husbonder skyldige; ligesom Vi og, i Henseende til Rettens Pleie, have foreskrevet saadanne Regler, at Sagerne, saavel i Tilfælde af offentlig Paatale, som private Klagemaal, med ringe Bekostning og tilbørlig Hastighed kunne afgjøres. Vor allern. Villie og Befaling er derfor:

1. At enhver af Bondestanden, der ei er Gaardbruger, Boelsmand eller Husmand, eller og underholder sig ved at drive Haandværk, skal være pligtig til at søge fast Tjeneste, med mindre han er gift, samt bestandig ernærer sig ved Dagleie; dog skal det ei være forment enten Fremmede eller Indfødte, naar de ere forsynede med vedbørligt Pas fra det Sted, hvor de høre hjemme, at søge Arbeide i Landet, som Dagleiere, ved Tærkning, Jordarbeide, Indhøstning eller deslige; ligesom det og herefter, som hidindtil, skal være dem, der paa visse Tider af Aaret nære sig ved Fiskeri og Søfart, tilladt, at fortjene deres Brød om Vinteren og anden Tid, naar de ere hjemme, ved Dagløn; hvilket ei heller skal være forbudt de Soldater, som have været kaldede til Vor Tjeneste, og desaar sag ikke have kunnet forskaffe sig fast Tjeneste til den bestemte Skiftetid.

2. Naar en Karl ikke selv kan forskaffe sig Tjeneste,

25 Marts. da skal han, inden 2 Maanedes før den almindelige Skiftetid (som herefter nærmere bestemmes), melde sig hos Godseieren eller dennes Forvalter (ifald han indtil Maret 1800 hører til noget Gods); og dersom han ikke igjennem denne Wei kan forhjælpedes til Tjeneste, imod billig Løn, inden 14 Dage, da bør han henvende sig til Sognefogden, som næste Søndag, ved Kirkestævne, offentligt skal tilbyde hans Tjeneste og fornemme hos Almuen, om nogen af Sognet behøver og vil antage ham dertil; kan han da ikke, inden 14 Dage, saa Tjeneste i Sognet, saa skal han paa lige Maade i næste Sogn lade bekendtgjøre, at han er tjenesteleedig. De derimod, som ikke høre til noget Gods, skulle strax henvende sig til Sognefogderne og ved disse offentligt tilbyde deres Tjeneste, hvilket alt Sognefogderne, uden Betaling, bør forrette.

3. De, som ei have fulgt ovenanførte Forskrift, og dog ikke have indtraadt i fast Tjeneste, skulle anses som Løsgængere, og straffes 1. Gang med at hensesættes 8 Dage i Fængsel paa Vand og Brød, og 2. Gang dømmes til Arbeide i Tugt- eller Forbedringshuset, saa mange Maanedes, som de befindes at have været Løsgængere.

4. Præsterne bør, ved den første Maanedes Udgang efter hver Skiftetid, indherette Amtmaunden, om der opholder sig nogen i Sognet som Løsgænger.

5. Den almindelige og rette Skiftetid paa Landet skal herefter fastsættes til 2 Gange om Maret, nemlig d. 1 Mai og 1. November (hvilket Vi ogsaa, ved Forordning af Dages Dato, have befalet, som Regel for Husbonder og Tjenestefoll i Kjødstæderne); dog skal denne Forandring i Skiftetiden ikke tage sin Begyndelse, førend til 1. November indværende Aar.

6. Opsigelse bør ske viduefast, inden 12 Uger før Skiftetiden, efter hvilken Tid hverken Husbond eller Tjener skal være pligtig at antage den som lovfliig.

7. De Tjenestefolk, som ikke indfinde sig i deres Tje=25. Marts. neste til Fardag, bør, naar de ei have været hindrede derfra formedelst Sygdom eller andet lovligt Forfald, for hver Dag de udeblive, bøde 2 Mark, til lige Deling imellem Sognets Fattige og Husbonden; hvilke Bøder denne sidste skal have Ret til at indeholde af den Skyldiges Løn; men dersom denne skal udeblive længere end 8 Dage, da bør han ikke alene tilbagebetale de modtagne Fæstepenge, og have sin Tjeneste forbrudt, men endog bøde $\frac{1}{4}$ Mars af den betingede og ham tilstaaede Løn, til Deling paa ovenanførte Maade.

8. Naar Husbonden ikke til Fardag vil antage de af ham fæstede Tjenestefolk, da maa disse beholde de bekomne Fæstepenge, og Husbonden bør være pligtig at betale dem et halvt Mars Løn, samt Kostpenge i 4 Uger, beregnet for hver Uge til 4 Mk.

9. Naar Tjenestethender i Utide og uden lovlig Marsag forlade deres Tjeneste, imod Husbondens Villie, da skal Rettens Middell være denne behjælpelig til at bringe dem tilbage i Tjenesten, og den, der saaledes modvilligen har forladt samme, bør bøde 2 Mark for hver udebleven Dag, til lige Deling imellem Husbonden og Sognets Fattige; men gaar han paa ny fra Tjenesten eller nægter at begibe sig igjen deri, da bør han have $\frac{1}{2}$ Mars Løn til Husbonden forbrudt og hensesættes til Arbeide i Tugt- eller Forbedringshuset i 3 Maaneder.

10. Dersom Husbonden, uden lovlig Marsag, bortviser nogen af sin Tjeneste, før Fardag, da skal han, foruden Lønnen til den Tid, Tjeneren udvises, endnu betale ham $\frac{1}{2}$ Mars Løn og 12 Ugers Kostpenge, beregnet til 4 Mk. igentlig.

11. Modtager nogen anden Mand's Tjenestethende, eller usfer og hæler dem, som ei lovligten ere stikte fra deres sidste Husbonde, da skal han, naar denne klager derover, bøde

25. Marts. 8 Rdlr. til lige Deling imellem Klageren og Sognets Fattige.

12. Uagtet endel Festsdage ved Forordningen 26. October 1770 ere blevne affskaffede, i den Hensigt, at de skulle anvendes til Arbeide og Virksomhed, i Steden for at misbruges til Lediggang, saa erfare Vi dog med Mishag, at Tjenestefolk paa endel Steder i Landet ikke alene i bemeldte affskaffede Festsdage, men endog paa visse andre Tider, saasom Fastelavnsugen, Mikkels- og Mortensaften osv., ofte undrage sig fra at arbeide for deres Husbonder og i det Sted spille Tiden med Svir, ligesom og, at de om Samkvem ved Bryllupper, Barseler og Begravelser, udgangne Anordninger ikke allevegne nøiagtigen efterleves og overholdes. For at hæmme disse Uordener, have Vi fundet nødvendigt, ikke alene herved at indstjærpe de om utilladelig Krogang og Misbrug af Brændevinsdrik tilforn udgivne og nu gjældende Anordninger; men Vi befale endvidere paa det alvorligste, at ingen Tjener, uden sin Husbonds Tilladelse, maa udeblive fra sin Tjeneste og forsømme sit Arbeide nogen Søgnedag, være sig ved Begravelser, Bryllupper, Barselgilder, eller ved andre deslige Leiligheder; og dersom nogen herimod forser sig, da skal Husbonden være berettiget til at afforte ham 2 Mark i sin Løn, for hver Dag, til Deling paa samme Maade, som tilforn er bestemt; og dersom saadant skulde ske i flere end 3 Dage paa en Gang eller oftere end 3 Gange, naar det er enkelte Dage, da skal Thyendet have forbrudt sin Tjeneste og desforuden bøde et Fjerdingaars Løn, som ligeledes tilfalder Fattigkassen og den Skyldiges Husbond; hvilken sidste ogsaa bør antegne saadant hans Forhold paa det ham meddelende Skudsmaal. Dog er det billigt, at Husbædre tillade deres Tjenestefolk at bivaane Bryllupper, Begravelser og Barnedaab hos deres nærmeste Slægt og Naarsvende.

13. Naar Tjenestefolk flytte fra et Sogn til et andet, da skal Præsten i hans Skudsmaal melde, hvad Vidnesbyrd

hans sidste Husbond har givet ham om sin Opsørsel i sin 25. Marts. Tjeneste.

14. Det er Vor alvorlige Villie, at Tjenestetjender skulle vise Udydighed imod deres Husbonder, og at disse skulle haandhæves i den Udydighed og Ret til at straffe deres Tjenestefolk, som Lovens 6 - 5—5 hjemler dem; desaaarsag befale Vi, at dersom nogen Tjener understaar sig at vise aabenbar Opsætsighed, eller gribe til Modværge, naar han straffes af sin Husbond, da skal han, i Forhold til den Grad, i hvilken han har vist sig overhørig, enten hensesættes i Fængsel paa Vand og Brød, i nogle Dage, eller til Arbejde i Forbedrings- eller Tugthuset, en eller flere Maaneder efter Sagens Bestaaffenhed.

15. Ligesom det paaligger Tjenestetjender at vise deres Husbonder tilbørlig Agtelse og Udydighed, og det tilkommer disse, at haandhæves i den Udydighed, Loven i saa Henseende hjemler dem, saa ville Vi ogsaa paa den anden Side, at Tjenestefolk skulle nyde god og billig Behandling af deres Husbonder, og at disse ikke, i at straffe deres Tjenere, maa overtræde Lovens 6—5—5 og 10.

16. Husbonden bør til hvert Aars 1. Mai og 1. November betale Tjeneren den ham tilfagte og af ham fortjente Løn, som da er forfalden; betaler han den ikke til bemeldte Tid, da skal Amtmanden, naar Tjeneren klager, og Husbonden ikke modsiger Kravet, foranstalte det tilbagestaende deraf udpantet hos Husbonden, uden Lovmaal og Dom; dog skal saadan Udpantning ikke have Sted, uden for den Løn, som Tjeneren har tilgode for det sidste Aar; men dersom Husbonden gjør Indsigelser imod Fordringen, da maa den søges ved Rettergang, paa den Maade, som herefter i denne Anordning bestemmes.

17. Iøvrigt skal det fremdeles, under den Straf, som Forordningerne 1. Juli 1746 og 23. Marts 1770 § 7

25. Marts. fastsætte, være forbudt at begjære eller tage Sæd til Løn, i Stedet for Penge eller Klæder.

18. Hos Fæstebønder skulle Tjenefolk, for det sidste halve Aars tilgodehavende Løn, nyde Fortrinsret fremfor Jorddrottens Krav hos Fæsteren, saa at hvad enten denne dør, eller kommer fra Gaarden (være sig frivillig, eller efter Dom og ved Rettens Tvang), skal dog Lønnen først udredes af hans Bo, uagtet Godseieren kunde have ladet sig give Udlæg og gjort Indførsel deri, for sin Fordring; iøvrigt forbliver det ved den, i Lovens 5—14—37, Tjenestethendet tillagte Fortrinsret for 1 Aars Løn.

19. Dersom noget Tjenestethende, ved at arbejde for sin Husbond, kommer til Stade paa Helbred eller Lemmer, da skal Husbonden drage Omfarg for ham og bekoste Helbredelsen; men paakommer Tjeneren ellers Sygdom i Tjenesten, da er Husbonden ifkun saaledes, som i Plakat 15. December 1739 er befaleet, forbunden til at sørge for hans Helbredelse og Underholdning, indtil han, efter lovlig Opsigelse, forlader sin Tjeneste.

20—31. Indm. Saml. pag. 156.

12. April. Pl., hvorefter Politimesteren her i Staden skal i blotte Politifager anses for ene kompetent Dommer endog over militære Personer, som deri befindes delagtige m. v.

Indm. Saml. pag. 160.

7. Mai. Kanc. Prom. (til Biskop Halle over Sjællands Stift) i Anledning af Tvistighed mellem Bornholms Geistlige angaaende nægte Børns Daab.

Af Deres Høierbærdigheds Promemoria af 2. f. M. med Bilag er man blevet underrettet om den Tvist, der er opstaaet paa Bornholm imellem Landets Geistlige angaaende nægte Børns Daab, da nogle formene, at Forordningen af 27. Februar 1772 i et og alt har ophævet Forordningen

af 13. Juni 1771, og at uægte Børn ifølge deraf skulle 7. Mai.
 døbes om hellige Dage efter Tjenesten og om Søgne dage
 efter Klokken 12, uden at Offer med Barnet finder Sted,
 samt at Barnefaderen skal Menigheden bekjendtgjøres, andre
 derimod paastaa, at da den senere Forordning fastsætter, at
 den uægte Fødsel ei maa blive Barnet til nogen Skamplet,
 bør dets Daab forrettes paa samme Tid som ægte Børns,
 samt at Dfiring bør have Sted, og at der ikke skal spørges
 i Kirken om Barnefaderen. I Anledning heraf, og paa
 det Præsternes forskjellige Tænkemaade ikke skal foraarsage
 en Ulighed i denne ministerielle Forretning, skulde man,
 til videre behagelig Bekjendtgjørelse for Geistligheden i
 Sjællands Stift, tjenstlig have Dem tilmeldt, at der med de
 udenfor Ægteskab avlede Børns Daab bør forholdes efter
 Forordningen 13. Juni 1771, efterdi Forordningen af 27.
 Februar 1772 udtrykkelig siger, at saadan deres Fødsel
 ingenlunde maa anses som en Plet eller dem i nogen
 Maade forekastes eller bebreides. Og er man tillige enig i
 de af Dem anførte Grunde for, at den for Præsten an-
 givne Barnefaders Navn ei bør i Kirken bekjendtgjøres.

**Kanc. Prom. (til Kommissionen for Universitetet 17. Mai.
 og de lærde Skoler) anl. Præmier for Afhandlinger
 af Studerende ved Universitetet.**

Hans kongl. Majest. er gjeennem Rancelliet allerund.
 blevet forestillet den fra Kommissionen for Universitetet og de
 lærde Skoler etc. indkomne Forestilling af 5. dennes, hvorved
 samme har begjært allerh. bemeldte Hs. Majest. s Resoluition
 om, at der ved Universitetet aarlig maa udsættes otte Præ-
 mier, bestaaende hver i en Medaille af 40 Rdlrs. Værdi,
 som hvis Udprægning strax sluttes Afkord med en Medailleør),
 for dermed at belønne den bedste Afhandling over visse
 foreskrevne Prismaterier i Theologien, Jurisprudentien,
 Medicinen, den theoretisk-praktiske Philosophi, den høiere og

17. Mai. lavere Mathematik, Philologien, Historien og de skjønne Videnskaber, hvortil alle Studerende og endnu ubefordrede Kandidater offentlig maatte indblydes; samt at Prismaterierne vælges af Professorerne i hver Videnskab, saavel de ordinære som extraordinære; og endelig at følgende Poster maatte fastsættes i Henseende til Prisernes Udsættelse, Afhandlingernes Indsendelse og Bedømmelse, Præmierens Uddeling m. m.

1. Prismaterierne vælges af vedkommende Professorer i hver Videnskab, og indsendes saa betids til Universitetets Pæron, at de, efterat de ere approberede, kunne anmeldes i det Program, som skrives i Anledning af Deres Majest.s Fødselsdag, og dernæst paa anden Maade bekljendtgjøres.

2. Afhandlingen maa være indsendt inden 1. December samme Aar.

3. Disse betegnes alene med en Devise, men enhver Forfatters Navn maa følge med Afhandlingen i en forseglet Seddel, betegnet med samme Devise som Afhandlingen.

4. Efterat Afhandlingerne af de Professorer, som det vedkommer, ere læste, bedømte og den bedste udmærket, tilkjendegives Universitetets Rektor, eller hvem i hans Sted holder Taleren, naar høistbemeldte Fødselsdag paa Akademiet helligholdes, hvilken Afhandling af hvert Slags har vundet, samt paa hvad Grund den tilkjendes Prisen, hvorhos ham tillige leveres den forseglede Devise, og i Talerens Slutning anmeldes da af Taleren med saa Ord den over hver Afhandling faldne Dom: han aabner Devisen paa Rathedret, og nævner offentlig enhver Forfatters Navn.

5. Skulde foruden den kronede Afhandling endnu en eller anden findes særdeles udmærket, maatte den derover fældende Dom ligeledes i nybemeldte Tale offentlig paa Rathedret tilkjendegives, Devisen aabnes, og Forfatteren nævnes.

6. Præmierne uddeles af og hos Universitetets Patron 17. Mai. til enhver Forfatter, og Prismaterierne for i Mar, efterat de paa forommeldte Maade ere valgte og approberede, anmeldes i Programmet angaaende Rektoratets Omstiftning, da der med Afhandlingernes Indsendelse og Præmiernes Uddeling forholdes, som ovenfor er bestemt.

Og da det derpaa har behaget Hs. Majest. Kongen under 13. næstefter allern. at resolvere saaledes: „Kommissionens samtlige Forslag i denne Sag approberes; dog saaledes: at Prismateriernes Valg Os, inden Approbationen, af Patronen forelægges; at i Talem i sin Tid med bemærkes, om, og i hvilken Videnskab, ingen prisværdig Afhandling er indkommen; og at Tegningen til den projectedede Præmie-Medaille forelægges, samt foredrages, hvorfra de Penge, som Stempleet koster, skulle tages,“ saa undlader man ikke herved tjenstfyldigst at meddele denne allerhøieste Resolution.

Plak. ang. Skifteforvaltningen i Grønland. (Kanc.) 3. Juni.

Da Hs. kongl. Majest allern. har befalet, at Handelsinspektørerne i Grønland skulle tillige være Skifteforvaltere paa Kolonierne og Handelsetablisementerne der i Landet, samt at disses Kjendelser, naar de paaantes, skulle indstævnes lige for Høiesteret, saa bekjendtgjøres samme herved, til alle vedkommendes Efterretning.

Frdg., som bestemmer, hvorledes Sælhunde, der findes døde ved Forstrandene, bør deles imellem Finnderen, Forstrandseieren og dem, som til Sælhundefangst have udsat Kroge, naar det kan skjønnes, at de fundne Sælhunde ere blevene faarede ved Krogene.

Indm. Saml. pag. 162.

5. Septb. **Plak.**, hvorefter Dfvingen ved Brudevielser i Holmens Kirke affkaffes og Kirkebetjentene derimod tilstaas en bestemt Betaling m. v.

Overpræsident, Borgmestere og Raad i den kongl. Residensstad Kjøbenhavn G. v., at os ved Skrivelse af 3. i denne Maaned fra det kongelige danske Kancelli er tilmeldt, at det allern. har behaget Hs. kongl. Majest. under 2. i samme Maaned at anordne, at den hidindtil brugelige Dfving ved Brudevielser, som holdes i Holmens Kirke Mandag og Fredag Formiddage, skal affkaffes og Kirkebetjentene derimod for disse Vielser nyde en bestemt Betaling, hvilken i Henseende til fattige Haandværksfolk og flere af Borgerstabet, som henhøre under Holmens Menighed, er bleven fastsat saaledes, at

- 1) Fattige Borgere skulle betale til Præsten 4 Mark, Klokkeren 2 Mark og hver af Graverne 1 Mark.
- 2) Men Indrullerede, Tjenestefolk og Haandværkskarle til Præsten 3 Mark, Klokkeren 1 Mark 8 Skilling og hver af Graverne 12 Skilling.

21. Oktb. **Frdg.**, som tillader, at der i Kornhandel maa bruges Vægt m. v.

Indm. Saml. pag. 163.

21. Oktb. **Frdg.**, som befaler, at Henrettelse med Sværd skal være affkaffet, og samme herefter altid ske med Dø.

Vi Christian den Syvende osv., G. v.: at, da baade Retfærdighed og Willighed tilfige, at Forbrydere i at straffes ei bør være udsatte for større Lidelser, end de, som ere en nødvendig Følge af den Straf, de efter Lovene ere dømt til at udstaa, og Vi have taget i Betragtning, at dette Diemærke sikrere opnaas, naar Henrettelser ske ved Dø

end med Sværd; saa befale Vi erved allern., at, naar 21. Oktb. Domme fuldbyrdes paa Misbædere, som ere dømtte til at halskugges, skal Henrettelsen herefter altid udføres med Dye; dog bør denne Straf, i de Tilfælde, hvor Sværd hidindtil ifølge Frdg. 9. Aug. 1737 dertil har været brugt, ikke anses mere bestemmende, end forhen, men det døde Legeme skal, ligesom tilforn, begravet paa Kirkegaarden; hvorimod de grovere Forbrydere, som udtrykkeligen ved bemeldte Forordning ere udelukkede fra arlig Begravelse, bør efter Døden nedgraves paa Ketterstedet.

Plak., som indeholder nogle nærmere Bestemmelser 28. Oktb. saavel for dem, der søge Rejsepas, som den, der udfærdiger samme.

Indm. Saml. pag. 165.

Fr dg. om Sognefogders Bestikkelse, deres Om- 11. Novb. beddsforretninger og Belønninger.

Indm. Saml. pag. 167.

Fr dg., som befaler, at der i alle Justits- og 18. Novb. Politisager ikke skal være flere end een Jurisdiktion i noget Sogn eller By.

Indm. Saml. pag. 171.

Plak., hvorved den under 24. Juni dette Aar be- 23. Decb. kjendtgjorte Indbydelse til Foreninger om bestemt Hoversi igjentages og adskilligt, saadanne Foreninger vedkommende, nærmere fastsættes.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at ligesom Vi ved den i Plak. 24. Juni sidst kjendtgjorte Indbydelse, til frivillige Foreninger om Hoversiets Bestemmelse, have haft

23. Decb. Forddrotternes og Bøndernes fælles Bedste for Dine, da Vi vilde, at Bøndernes Egter og Arbeide skulle være bestemte, men derhos ønske, at saadan Bestemmelse maatte ske ved mindelig Overenskommelse, som det bedste Middel til at vedligeholde Enighed og god Forstaaelse imellem Husbonde og Bonde, hvorpaa begges Vel saa meget beror; saa have Vi og erfaret, at denne Vor landsfaderlige Hensigt paa mange Steder er opnaaet, og at et ikke ubetydeligt Antal af Fordegodsseiere allerede har truffet Afforder med de hoverigjørende Bønder; men derimod er Os ogsaa indberettet, at saadanne Foreninger paa andre Steder ikke have haft Fremgang, og det tildels af den Aarsag, at Bønderne paa adskillige Fordegodsfer gjøre sig den urigtige Forestilling, at deres Hoveri skulde, ved de i Plakaten omtalte Kommissariers Bestemmelse, for Eftertiden blive saare ringe og ubetydeligt, og i saadan Forventning ikke have villet antage de dem af deres Husbonder gjorte Forslag til mindelig Forening. Saa er Os ogsaa foredraget, at paa de af Os bortfulgte Godser have Foreningerne om Hoveriet især fundet Banffelighed ved den af Bønderne yttrede Formening, at deres Hoveri skulde af Vore Kommissarier worde bestemt, efter hvad der blev foretaget i den Tid, Vi Selv var Eiere af samme Godser. I Betragtning heraf foranlediges Vi herved allern. at tilkjendegive:

At ved Hoveriets Bestemmelse, for saavidt samme i Mangel af Forening vil ske ved Vore Kommissarier, skal, saavel paa de af Os bortfulgte, som alle andre Fordegodsfer i Danmark, have Hensyn til, hvad der indtil Aaret 1790 er foretaget, uuder de Betingelser, som indeholdes i fornævnte Pl. 24. Juni sidstl., hvis Forfrist i denne Henseende Vi herved allern. ville have igjentaaget. Og da for Os ligeledes er andraget, at paa endel Steder skulle Bønderne have den Tanke, at Hoveriet for Fremtiden skulde bestemmes efter Hartkornet, hvor det hidindtil har været foretaget efter Ind-

deling af hele, halve og fjerdedel Gaarde, hvilken Inddeling 23. Decbr. ogsaa Frdg. 12. Aug. 1773 har fulgt; finde Vi for godt herom at forklare Vor allern. Villie derhen, at hvor Hoveriet hidtil har været forrettet, ikke efter Hartkorn, men efter hele, halve og fjerdedel Gaarde, skal og, for saavidt det af Vore Kommissarier vorder bestemt, samme Inddeling lægges til Grund. Dog skal det ikke være Jorddrotter og Bønder forment, ved mindelig Forening at bestemme enten Hoveriet selv, eller Hoveripenge, efter Hartkorn, endog paa de Godser, hvor det hidtil har været forrettet efter Inddeling af hele, halve og fjerdedel Gaarde. Og skal isvrigt Frdg. 12. Aug. 1773 ikke være til Hinder, at jo Afkorder maa indgaa om at forrette, som Hoveri, hvad Slags Arbejde Vedkommende kunne forenes om. Og forsaavidt muligt, endnu at fremme en saa god Sag, som Vi anse frivillige Foreninger om Hoveriet at være, ville Vi, at Vore Amtmænd skulle ved deres Mellemhandling, hver i sit Amt, søge at mægle disse Foreninger paa de Godser, hvor samme ikke allerede ere truffne. Til den Ende befale Vi dem herved allern., at de paa beleilige Tider for sig kalde ethvert vedkommende Jordegodsjes Eier, eller dennes Fuldmægtig, tiligemed de hoverigjørende Bønder, da Jorddrotten har at opgive sit Forslag til Hoveriets Bestemmelse, efter titbenævnte Plakats Forskrift, hvorpaa Bøndernes Svar og Erklæring af Amtmanden æskes og modtages, og paatvible Vi ikke, at jo enhver af Vore Befalingsmænd vil gjøre sig en Ære og Glæde af, ved fornuftige og passende Forestillinger til Parterne, at befordre deres Forening. Dersom denne da opnaas, skal den vedtagne Afkord, som skriftlig maa forfattes, paa Stedet underskrives af Parterne, og ved Amtmændenes Paaskrift stadfæstes, hvorefter den, uden videre Formalitet, skal være ghyldig og paa begge Sider forbindende. Af Foreningen skal forfattes tvende ligelydende Originaler, hvoraf den ene forbliver i Jorddrottens, men den anden i Bøu-

23. Decb. dernes Børg. En af Amtmanden bekræftet Afskrift skal indsendes i Bort Rentekammer og der forblive til Efterretning, og en anden henlægges i Amtsarkivet. Dersom Parterne i nogle Poster blive enige, men i andre ikke, saa og, om nogle af Bønderne, men ikke alle, vedtage Foreningen, skal den dog gjælde, forsaavidt den er indgaaet, og skal, i det sidst berørte Tilfælde, Amtmanden ved Forretningen antegne, baade de Bønders Navne, der have vedtaget Foreningen, 'og deres, som dertil have været uvillige. Hvor aldeles ingen Forening er kommen i Stand, skal og Amtmanden derom indgive Beretning til Bort Rentekammer, og derhos indsende saavel Jorddrottens Forslag til Forening, som Bøndernes derpaa afgivne Svar, paa det Vi deraf kunne skjønne, hvad enten ubillige Fordringer fra Jorddrottens Side, eller Uvillighed hos Bønderne, har været Aarsag til, at Forening ikke er truffen, da Vi ville, at den eller de, hos hvem Skylden findes, skulle betale de Omkostninger, der ville medgaa til Høverikommissionernes Afholdelse. Derimod skulle de Godser, hvor Foreninger om Høveriet enten allerede ere truffne eller herefter, inden Kommissionerne paa ethvert Sted holdes, komme i Stand, være aldeles fri for saadan Udgift; ligesom og paa de Godser, hvor endel af Bønderne, men ikke alle, have indgaaet Forening, skal saa mange, som ere blevne enige, derfor være befriede. Hvad Forslag eller Tilbud, Parterne gjøre hinanden, for at komme til Forening om Høveriet, skal, saafremt samme ikke opnaas, paa ingen Maade forbinde dem, men det i saa Tilfælde være enhver forbeholdt, naar Kommissionen til Høveriets Bestemmelse nedsættes, da at gjøre Paastand om alt, hvad han formener sig med Rette at tilkomme. Fæstere paa Strøgods, der ere arbejdspligtige, saavel som og de Selveiere, der forrette Høveri, skal Amtmanden ligeledes for sig kalde, og, ved at efterse de første Fæstebreve og de sidste Skjøder eller Husbondsholdsbreve, undersøge, om og hvorvidt deres

Govet eller Arbeide er bestemt. I Mangel deraf skal Amt- 23. Decb.
manden søge at forene dem med Jorddroten eller Herlig-
hedseieren paa lige Maade, som i Henseende til Fæsterne
paa de samlede Gods her er foreskrevet, og om Udfaldet
gjøre Indberetning til Vort Rentekammer. Og skal denne
Plakat saavel ved Ketterne, som af Prædikestolene paa Lan-
det i vort Rige Danmark, læses og forkyndes, og et Exem-
plar henlægges hos Oidermanden i Bherne paa vedkom-
mende Steder.

1792.

Frd., som noiere forklarer D. L. 1—6—23. 13. Jan.
og N. L. 1—6—21., angaaende Indførsel efter
Domme, som af Skyldnere ere blevne paaantede, ved
Stævning til Høiesteret og Overhofretten.

Indm. Saml. pag. 172.

Frdg. som bestemmer, hvorledes de Dufkostn. 13. Jan.
ger, der indredes af den kongl. Kasse til Revi-
sionskontoirer, for at vaage over Skifteforvaltning-
gen og de Umyndiges Midlers Sikkerhed, bør godt-
gjøres bemeldte Kasse, ved at fordeles paa Fallit-
og Stervboer, der behandles enten af de alminde-
lige eller overordentlige Skifteretter.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at, da Vi
som det kraftigste og sikreste Middel til at bevirke Haand-
hævelsen af Vore Lovgivninger, om Skifternes hastige Til-
endebringelse og Betryggelse for de Umyndiges Gods, allert.
have besluttet, at oprette Revisionskontoirer, hvilke, under
Vore Kollegiers Opsigt, skulle passe og vaage over, at ved-
kommende Embedsmænd og Overformyndere npiagtigen op-
fylde de dem paaliggende Pligter; saa have Vi tillige sun-
det fornødent, at fordele Erstatningen til Vor Kasse, for de

13. Jan af samme, til bemeldte Indretning, medgaaende Omkostninger og Lønninger, paa de Boer, som forvaltes af Skifteretterne, og sælgelig selv have Nyttten af denne Foranstaltning.

De Forholdsregler, som Vi i dette Diemærke herved allern. ville have anordnede, ere følgende:

1. Af ethvert Bo, der behandles og sluttet, enten ved almindelige eller overordentlige Skifteforvaltere, og af hvilket Skifte- og Skriveresalarium, efter Loven og Anordningerne, bør svares, skal i Bort Rige Danmark (hvor Skifteretterne, i Følge D. L. 1—25—24, nyde, for deres Umage, en Rdlr. af Hundrede, indtil 10,000 Rdlr.) erlægges 1 pCt. til Vor Kasse af alt det, som i rede Beholdning overstiger bemeldte 10,000 Rdlr., og i Norge (hvor Sportelreglementet 11. Juni. 1788 tillægger Skifteforvalterne Salarium af Boets Midler, indtil 20,000 Rdlr.) 1 pCt. af det, der overgaar denne sidstbænavnte Sum; men, naar der i saadanne Boer er Konkurs, da beregnes denne Afgift af Boets Indgjæld, for saavidt samme overstiger de foranstøtte Summer.

2. Ligesom det, ved Sportelreglementet for Hof- og Stadsretten 13. Aug. 1777, er befalet, at der, foruden 1 pCt. i Skiftesalarium, skal betales $\frac{1}{3}$ pCt. af ethvert Boes beholdne Midler, indtil 10,000 Rdlr., hvor der falder Arv, og, i Fallitboer, af samnes Formue, førend Kreditorerne noget bekomme, saa skal denne Afgift af $\frac{1}{3}$ pCt., paa samme Maade beregnet, herefter svares overalt i begge Bore Riger; dog at samme ogsaa erlægges af de Summer, der beløbe til mere end 10,000 Rdlr.

20. Jan. Instruktion, hvorefter Søkrigsprokurøren, indtil videre Anordning, sig udi Embedet, forsaavidt Admiralitets- og Kommissariatskollegiet angaar, skal rette og forholde.

1—3. ....

4. I alle Sager, som han møder eller møde lader 20. Jan. efter Admiralitets- og Kommissariats-Kollegii Ordre, skal han være fritagen for Rettens Gebyr og stemplet Papiers Brug; dog bliver herved at iagttage, at saasnart Sagen fra hans Side finder ved Dom Rettens Bifald, da skal ham tillægges Processens Omkostninger skadesløse, hvoraf han, naar de hos den Paagjældende kunne faas, og efterat Kongens Fordring først er opfyldt, skal erlægge det stemplede Papir og Rettens Gebyr med videre, som skulde have været erlagt, og skal under Processens skadesløse Omkostninger, som af Dommeren bør bestemmes, og godtgjøres ham efter derover indgivet speciel Regning i hver Sag, tillige forstaaes hans eller Fuldmægtiges anstændige Salær, Reise- og Diætpenge, som den tabende ligeledes skal betale.

5—10. ....

Pl., hvorved de med adskillige fremmede Hoffer 23. Jan sluttede Konventioner, angaaende en gjenfærdig Ophævelse af den Afgift, som forhen har fundet Sted ved Kapitalers Udførelse, bekendtgjøres.

Overpræsident samt Borgermestere og Raad i den kongl. Residensstad Kjøbenhavn G. v., at som det allern. har behaget Hs. kongl. Majest. Tid efter anden at slutte Konventioner med adskillige fremmede Hoffer angaaende en gjenfærdig Ophævelse af den Afgift, som forhen har fundet Sted ved Kapitalers Udførelse, men samme ikke hidtil almindeligen have været bekendt, saa bliver ifølge det kongl. danske Kancellis Skrivelse til os af 24 December sidstleden herved til alles fornødne Efterretning bekendtgjort, at denne Afgift, for saavidt den indflyder i den kongl. eller Landets herskabelige Kasse, er ophævet imellem samtlige kongl. Stater, og

1. De Kurfyrstelig Sachsiske Lande, forsaavidt begge Underjaatter eller Indvaanere af Adel betræffer, i Følge

23. Jan. Deklaration 7. Aug. 1772, og ved en senere Deklaration 9. Aug. 1776 er denne Afgifts Ophævelse udvidet til begge disse Staters samtlige Indvaanere og Underaatter, uden Hensigt til deres forskjellige Stand eller Værdighed.

2. De Hertugelig Mecklenborgsk-Schwerinske Lande, nemlig Hertugdømmerne Schwerin og Güstrow, samt Fyrstendømmet Schwerin, forhen Stiftet Bißhow kaldet, efter Konventionen med Hertugen af Mecklenborg-Schwerin 30. Oktb. 1772, som ved Deklaration 7. April 1775 er udvidet til den forrige Storfyrstelige Andel af Hertugdømmet Holsten, i Steden for Grevskaberne Oldenborg og Delmenhorst, som derfra igjen ere undtagne.

3. De Hertugelig Mecklenborg-Strelitzske Lande, nemlig den Mecklenborg-Stargardske Kreds og Fyrstendømmet Rakeburg efter Konvention 8. Mai 1773, som ved Deklaration 17. Marts 1775 ligeledes er udvidet til den forrige Storfyrstelige Andel af Hertugdømmet Holsten, i Stedet for Grevskaberne Oldenborg og Delmenhorst, hvilke derfra igjen ere undtagne.

4. De Hertugelig Oldenborg- og Delmenhorstiske Lande i Følge Forening 2. Aug. 1776.

5. Høistiftet Lübeck i Følge Forening af samme Dato.

6. De Hertugelig Brunsvig-Lüneborgske Lande i Følge Konvention af 1. Juni 1781.

7. De Landgrevelige Hessen-Casselske Lande i Følge Konvention af 4. Decbr. 1789.

8. Høistiftet Münster ved Konvention af 17. Septbr. 1790.

9. Samtlige kongl. preussiske Lande ved Konvention af 17. Decbr. samme Aar.

7. Febr. **Plak. ang. en Bogholders Ansættelse ved Hof- og Stadsrettens Skiftekommission, som fra dette Aars Begyndelse skal pantegne alle dennes udstedte Avit- teringer, Transporter etc.**

Tilforordnede i Kjøbenhavns Hof- og Stadsret G. v., 7. Febr. at Hs. kongl. Majest., efter Rættens allerund. Forestilling, grundet paa Skiftekommissionens derom gjorte Forslag, ved Reskript af 6. Januar sidstleden allern. har befalet, at der ved Rættens Skiftekommission skal ansættes en Bogholder, hvortil allern. er beklædet den hidtilværende Fuldmægtig ved Skiftekommissionen Ole Christian Borch, ligesom og til Efterretning for alle Vedkommende herved bekjendtgjøres, at, i Overensstemmelse med allerhøistbemeldte Reskript, ingen af Skiftekommissionen, i noget sammesteds fra den 1. Januar sidstleden under Behandling taget Bo, udstedt Kvittering, Transport eller Anvisning skal gjælde, naar den ikke af Bogholderen er paategnet.

Plak. som bestemmer Forkyndelsesmaaden og Ind- 10. Febr. kaldelsestiden for de Proklamata, der udstedes af den grønlandske Handels Inspektører i de Skifter, som af dem forvaltes.

Da Hs. kongl. Majest. allern. har befalet, at Proklamata for de Skifter, som ere henlagte under de grønlandske Inspektørens Forvaltning, maa, naar de, med den i Loven befalede Barsels Tid, ere læste ved Kjøbenhavns Hof- og Stadsret, og bekjendtgjorte i bemeldte Stads Adresskontoirs samt de Berlingske Efterretninger, anses gyldige uden nogen anden Forkyndelse, saa bliver allerhøistbemeldte Befaling herved, til enhveres Efterretning og allerund. Efterlevelse, bekjendtgjort.

Brandforsikringsanordning for Kjøbstæderne i 29. Febr. Danmark.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da de Bygninger paa Landet i Vort Rige Danmark som ifølge den af Vor Hr. Fader, salig og høilovlig Ahukommelse, ved den 20. Artikel i Brandforsikringsanordningen for Kjøb-

29. Febr. stæderne i Danmark af 13. Januar 1761 allern. givne Tilladelse, Tid efter anden ere blevne indlemmede under Kjøbstædernes Brandforsikring, omfider ere stegne til saadan en Mængde, at de uden Forening med Kjøbstæderne, og uden mærkelig Byrde, indbyrdes kunne erstatte hverandre deres Brandskader; saa have Vi saavel i Betragtning deraf, som fordi Ildbrand paa Landet forefalder oftere, og efter Bygningsmaaden og Vedningsanstalterne foraarstager større Skade, end i Kjøbstæderne, og da Kjøbstæderne ogsaa nu ere stegne saameget i Burderingen, at og de uden mærkelig Byrde eller Forening med Landbygningerne indbyrdes kunne erstatte hverandre deres Brandskader, allern. fundet for godt at resolvere, at den ovenmeldte Tilladelse aldeles skal være ophævet fra næstkommende 1. Juli af, og Kjøbstæderne i Bort Rige Danmark efter den Tid alene have en egen Brandforsikring saaledes, at de ikke bidrage noget til de Brandskader, som indfalde blandt de forsikrede Landbygninger efter 1. Juli 1792, ligesom disse Landbygninger fra samme Tid af ei heller bidrage noget til Brandskade i Kjøbstæderne. Og paa det enhver desto bedre kan være undervettet om, hvad ham i denne Henseende paaligger at iagttage, saa have Vi i en ny Anordning ladet samle og sammendrage alt, hvad Vi anse nyttigt og nødvendigt i Henseende til saadan almindelig Brandforsikring alene for Kjøbstæderne i Danmark, og derfor herved allern. ophævet forbemeldte Anordning af 13de Januar 1761, og senere desangaaende faldne Resolutioner og udgivne Reskripter, samt til den Ende allern. byde og befale:

1. Alle Kjøbstadbygninger i Bort Rige Danmark (Kjøbenhavn undtagen, for saavidt de der allerede ere forsikrede eller Eierne ikke ubi denne Indretning frivillig ville indtræde), hvad enten de ere private eller publike, geistlige eller verdslige, Gaarde eller Huse, store eller smaa, ny eller gamle, med hvad Navn de nævnes kunne, skulle herefter,

som hidtil, indbyrdes erstatte hverandres Brandskader, hvor= 29. Febr. imod alle Brandforsikringskasser for enkelte Kjøbstæder, Kjøbenhavns Brandkasse alene undtagen, fremdeles skulle være aldeles forbudne.

2. Alle Bygninger skulle taxeres lovlig og forsvarlig ved to dertil af bedkommende Øvrighed udmeldte kyndige og upartiske Mænd efter deres rette Værdi saaledes, som Bygningernes Veskaffenhed og Tilstand paa den Tid forefindes, og Taxationsmændene med Ed kunne bekræfte, og for den saaledes ved Taxationen ansatte Summa antegnes til Forsikring. Indhegninger om Gaarde og Haver af Mur, Plankværk, eller Stakit, kunne og taxeres til Forsikring, men ikke Gærder, Træer eller Værter, ei heller Inventarium og Redskaber, som ikke ere mur= eller nagelfaste, eller saa store, at de i en Ildbrand ikke kunne bortflyttes. Dog til= lade Vi allern., at en Kirke eller anden Bygning, som be= staar af saa stærke Mure, at den ikke kan formodes at blive ganske ødelagt ved Ildbrand, maa, efterat den først er taxeret og ansat til sin rette Værdi, naar Eieren eller Bed= kommende forlange det, nedsættes under Forsikringen til saadan Summa, som ved Taxationsforretningen skjønnes at være den højeste Skade, Bygningen ved Ildbrand nogen= finde kan lide; ligesom og de Kirker, hvis Indkomster ikke ere tilstrækkelige til at betale af en saadan Summa, end= videre maa nedsættes indtil 12,000 Rdlr. Saadan Ned= sættelse skal ske for hver Længde eller Bygning især, da Taxationssummen alene ansøres inden Linien, men For= sikringssummen derimod udsøres, hvorved næstfølgende § 3 bliver at iagttage. Men da almindelig Omvurderingsfor= retning i afvigte Mær er foretaget over iaftlige Kjøbstæder, saa forsikres de deri ansførte Bygninger ogsaa efter disse Forretninger, indtil, formedelt Forbedring eller Forandring, eller efter 10 Mær Forløb, en anden Taxation vorder sat.

3—7. ....

29. Febr. 8. Naar nogen Brandskade sker, har vedkommende Magistrat eller Byfoged strax derover ved tvende dertil udmeldte upartiske og kyndige Mænd at lade foretage en lovlig Syns- og Taxationsforretning. I denne Forretning beskrives og taxeres Skaden nøie for hver Længde eller Bygning især, og udføres med sin rette Værdi i Overensstemmelse med Stedets Vurdering til Forsikring. Ligesaa taxeres og alt det, som er bleven tilovers fra Ildbranden af de ganske afbrændte Bygninger, og i mindste Maade kan anslaaes til nogen Værdi, for at komme til Afgang i Erstatningen. Til den Ende maa intet bortføres eller borttages af de brændte Bygninger, førend denne Taxation er færdig, men alting maa saalænge forblive i den Tilstand, som det ved Oprydningen efter Ildens Slutning befindes levnet fra Ildbranden. Af denne Taxationsforretning udfærdiges to Gjenparter, hvoraf den ene tilstilles S:istamtmanden, og den anden, tilligemed en Udskrift af det holdte Forhør over Ildbrandens Aarsag og de derved forefaldne Omstændigheder, indsendes direkte til Bort Generallandsøkonomi- og Kommercekollegium.

9—10. ....

11. Brandhjælpen maa ikke anvendes til andet, end til den afbrændte eller beffadigede Bygnings Opbyggelse eller Istandsættelse, som skal ske ved forsvarlig Kjøbstadbygning med Stentag; den kan altsaa hverken belægges med Arrest eller Indførsel af nogen Slags Kreditor, ligesaa lidt som Panthaveren deri kan gjøre sig betalt, hvorimod dog hans Ret bliver ham ubestaaet i det ny eller istandsatte Hus.

12. Ved Brandhjælpsens Anvendelse til ny Bygning paalægges Eierne fra Brandforsikringens Side ingen anden Forpligtelse, end at den ny Bygning skal være af samme Værdi, som den afbrændte før Branden var ansat for, og at dette, i det seneste inden 2 Aar efterat Brandhjælpen er ham udbetalt, skal bevises med en lovlig Taxationsforretning,

som Magistraten eller Byfogden, saasnart Opbyggelsen eller 29. Febr. Istandsættelsen er tilendebragt, har at foranstaae. I andet Fald har Eieren igjen at tilbagebetale Brandforsikringen den ham udbetalte Brandhjælp, indtil han derfor vil opsøre Bygning.

13. Ved alle Taxationsforretninger skal Byfribieren assistere Taxationsmændene med at føre Pennen, og udfærdige de befalede Gjenparter af Forretningen. Saavel hans som Taxationsmændenes Betaling derfor bestemmer Stiftamtmanden efter Billighed, og ellers i Almindelighed ser derhen, at alle Omkostninger for Huseierne i muligste Maade kunne lettes og formindskes. Saavel Taxationsforretninger, som Kwitteringer, Kautitioner, Obligationer, og alle andre Dokumenter, der angaa denne Brandforsikring, maa herefter, som hidtil, udfærdiges paa ustemplet Papir.

14. Brandskaderne og de øvrige Udgifter under denne Indretning, fra forbemeldte 1. Juli 1792 af, udredes efter Repartition paa den forsikrede Summa ved hvert Mars Juni Maanedes Udgang, og beregnes altid ved fulde Tifskillinger af hvert forsikret 100 Rdlr. for at undgaa brudne Tal, da Overskudet fra en Repartition kommer til Afdrag under den følgende. Deraf maa herefter, ligesom ved denne Indretnings Begyndelse, den ene Skilling af hvert forsikret 100 Rdlr. aarlig beregnes for Kontoiret og de fornødne Betjente, hvis Antal og Lønninger m. v. Vi forbeholde Os selv allern. at reglere efter Omstændighederne. Og da saaledes aarlig i det mindste skal repareres 10 Skil. af hvert forsikret 100 Rdlr., saa besørger enhver Stiftamtmand uden videre Befaling aarlig ved forbemeldte Tid Beregning udfærdiget af hver Kjøbstads Magistrat eller Byfoged, over hvad enhver Gaard eller Hus for sig har at svare efter de ved hver By beroende Brandtaxationsforretninger over Bygningerne, samt Pengene derefter strax indtrævede. Men saar Udgiften for et Aar ikke med 10 Skil. af 100 Rdlr.

29. Febr. skulde kunne bestrides, forfattedes ved Vores Generallandsøkonomi og Kommercekollegium en Generalrepartition over hvormeg enhver Rjøbstad i alt dertil har at svare, de aarlige 1 Skil. af 100 Rdlr. med iberegne, som for hvert Stift tilsendes Stiftamtmanden. Efter denne generale Repartition forfatter da hver Rjøbstads Magistrat eller Byfoged speciel Beregning, over hvad enhver Gaard eller Hus i Byen Følge deraf endvidere tilkommer at betale. De inden hvert Aars Juni Maanedes Udgang afbrændte eller nedbrænte Bygninger svare ingen Brandhjælp for det Aar, ei heller ved Ildbrand bestadiget, for saavidt Stadens Beløb angaar som fradrages Forsikringssummen ved fulde Dekader, og en ny Bygning eller Forbedring, hvorover Taxationsforretning til samme Tid er foretaget, svarer fuld Brandhjælp for det hele Aar. Beregningerne over Brandhjælpen hos hvert Steds Magistrat eller Byfoged at indsende til Stiftamtmanden 4 Uger efter hvert Aars sidste Juni, og, i Tilfælde af Generalrepartition, 4 Uger efter at den generale Repartition er hvert Sted fra Stiftamtmanden kommuniceret hvorefter de fra Stiftamtmanden, samlede for hele Stifte indsendes til Revision i Vores Generallandsøkonomi- og Kommercekollegium; ligesaa skulle og de Antegnelser, som ved Revisionen kunne falde at udsætte i disse Beregninger, alt tilbagesendes Stiftamtmanden med Besvaring og Afbevisning, 4 Uger efterat de ved Stiftamtmanden ere hvert Sted Magistrat eller Byfoged kommunicerede. For Forsømmelse heri erlægges Vedkommende en Mulkt af 2 Rdlr., og siden ugentlig 2 Rdlr., saalænge Beregningen eller Antegnelse over den fastsatte Tid udeblive; hvilke Mulfter, som tilfaldt ethvert Steds Brandbødgers Kasse, Stiftamtmanden har foranstaltet indbræve, og Kvitteringen derfor med den oven Tiden udeblevne Beregning eller Antegnelse indsendt Vores Generallandsøkonomi- og Kommercekollegium. Hvorsom en Generalrepartition udfærdiges, skal derved herefter

som hidtil, følge et specialt Regnskab over Indtægter og 29. Febr. Udgifter fra sidste generale Repartition, som Stiftamtmanden foranstalter hver Kjøbstads Magistrat eller Byfoged til nærmere Bekjendtgjørelse kommuniceret; men ellers skal en general Extract af Bøgerne aarlig ved Trykken bekjendtgjøres.

15. Stiftamtmanden foranstalter, af hvem Brandhjælpspengene skulle indfordres og imodtages, enten ved Magistraten, eller andre vederhæftige Mænd, som han dertil bestikker, og som derfor staa til samme Ansvar, som Bore Oppebørselsbetjente for de dem anbetroede Oppebørseler. Men naar Pengene ere indkomne, som i det seneste bør ske inden 6 Uger, have Vedkommende strax at aflevere dem i Stiftets Hovedsteds Amtstue, imod Kvittering in duplo, hvoraf den ene indsendes til Stiftamtmanden, for af ham nærmere at tilskiffes Bores Generallandøkonomi- og Kommercekollegium, samlede for alle Stiftets Kjøbstæder under et, og den anden beholde Vedkommende til deres egen Sikkerhed. Disse saaledes i Amtstuen deponerede Penge har Amtsforvalteren efter bemeldte Kollegii Anvisning enten at remittere andensteds hen, hvor de kunne udfordres, eller, naar de skulde behøves udbetalte til Brandskader, efter lige-
 som Anvisning og Stiftamtmandens derpaa grundede Revision, at udbetale dem til de Skadelidte, med hvem Stiftamtmanden forud træffer nødvendig Sikkerhed for Pengenes Anvendelse efter Anordningen. Kvitteringerne for Pengenes Remisse eller Udbetaling indsender Amtsforvalteren til Bores Generallandøkonomi- og Kommercekollegium, som derfor giver ham behørig Tilstaaelse. Dersom den eller de, som imodtages af Stiftamtmanden til Brandhjælpspengenes Indlåsning, udeblive med behørig Nødtighed derfor over den foreskrevne Tid, skal han eller de derfor til Byens Brandvædens Kasse erlægge en Mulkt af 10 Rdlr., som inddrives igesom andre Bøder efter det 7. Kap. i Forordningen om

29. Febr. Brandvæsenet for Kjøbstæderne i Danmark af 24. Jan 1761. Det, som efter den bestemte Betalingstid staar til Restance, foranstalter Stifamtmanden uden Ophold ved Udpantning inddrevet.

16. Brandhjælpspengene hæfte paa de forsikrede Huse og Bygninger, som et Onus reale, og nyde i alle Tilfælde Præference næstefter kongl. Skatter. Derfor, naar nogen Gaard, Hus eller Bygning sælges, af hvad Aarsag det endog er, maa Skjødet ikke antages ved Retten til Læsning, uden dermed følger Attest, at ingen Restance af Brandhjælpspenge hæfter paa Stedet, under Tilsvær for Restancens Beløb af den Retstetjent, som uden saadan Attest antager Skjødet til Læsning, og dersom Kjøberen efterlader at lade Skjødet thinglyse, bliver han ansvarlig for Restancen.

17. Beboeren, endstjændt han ikke er Eier, skal udrede den Brandhjælp, som bør svares af det Sted, han beboer og igjen tage det udlagte hos Eieren, til hvem ham for beholdes samme Ret, som Brandforsikringen er tilstaaet.

29. Febr. **Brandforsikringsanordning for Landet i Danmark**

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at som Vi ved Forordning af Dags Dato allern. have ophævet den af Vores Fr. Fader, salig og høilovlig Ihukommelse, ved den 20. Artikel i Brandforsikringsforordningen for Kjøbstæderne i Danmark under 13. Januar 1761 Proprietære og andre overalt paa Landet forundte Tilladelse til, for deres Bygninger og Huse at indtræde i Kjøbstæderne Brandforsikring, saaledes, at den Forening, som hidtil har været imellem Kjøbstæderne og de forsikrede Landbygninger fra 1. Juli 1792 af skal ophøre, og Kjøbstæderne efter denne Tid ikke bidrage mere til de Brandskader, der maatte indtræffe paa Landet; saa have Vi ikke alene allern. været betænkt paa, at de Eiere af Landbygninger, som hidtil har haft deres Gaarde og Bygninger forsikrede i Forening med Kjøbstæderne, fremdeles kunne erholde Sikkerhed for dem

Del af deres Eiendomme, men endog af landsfaderlig Dinhu 29. Febr. for de øvrige af Bore kjære og tro Undersaatter overalt paa Landet allern. fundet for godt, at oprette en egen almindelig Brandforsikring for Landet i Danmark, hvorunder enhver Landmand frivillig kan forsikre sine Bygninger efter deres sande Værdi, eller for saadan Sum af Værdien, som han selv bestemmer. Og paa det enhver kan være underrettet om denne Indretnings Bestaffenhed, og hvorledes han uden videre foregaaende Anmeldelse har at forholde sig, naar han vil lade sin Eiendom forsikre, m. v., have Vi ved denne Brandforsikringsanordning for Landet overalt i Danmark allern. villet byde og befale:

1. Alle de Gaarde, Steder og Bygninger paa Landet, som hidtil have været forsikrede under Kjøbstædernes Brandforsikring, antegnes under denne Forsikring for Landet efter de samme Taxationsforretninger, og for de samme Summer, som forhen, og blive fremdeles saaledes forsikrede, saalænge Eierne det ikke anderledes begjære, og Taxationsforretningen ikke er over 10 Aar gammel. I sidste Fald foranstalter Vort Generalkandøkonomi- og Kommercekollegium vel en anden Taxationsforretning, hvorefter Forsikringen siden tegnes, men imidlertid følges den gamle Forretning. Alle andre Bygninger paa Landet, som ikke have været indbefattede under Kjøbstædernes Brandforsikring, være sig Hovedgaarde, Kirker, Hospitaller, Præstegaarde, Skoler, Degneboliger, Bøndergaarde og Huse, Lyststeder, Kroer, Møller og i Almindelighed alle Eiendoms- og Fæstesteder, med hvad Navn de nævnes kunne, hvad enten de ere private eller publice, nye eller gamle, store eller smaa, kunne og vorde indlemmede udi denne almindelige Landbrandforsikring; dog at de ere forsvarlig indrettede mod Ildsfare efter Vort allern. Forordning af Dags Dato om Brandvæsenet overalt paa Landet i Danmark, og forshyede med de ved denne Forordning befalede Brandredskaber, som begge

29. Febr. Dese udtryffeligg skal attesteres ved Taxationsforretningen. Indhegninger om Gaarde og Hauger af Mur, Plankværk eller Stakit, kunne og taxeres og antages til Forsikring, men ikke Gjerder, Træer eller Bæxter, ei heller Inventarium og Redskaber, som ikke ere mur- eller nagelfaste, eller saa store, at de i en Ildbrand ikke kunne bortflyttes.

2. Hvo, som herefter vil forsikre sine Bygninger, begjærer to upartisse og kyndige Mænd fra Herreds- eller Birkethinget udmeldte, til derover at foretage en lovlig Syns- og Taxationsforretning. I denne Taxationsforretning anføres Eierens Navn, Gaardens Matrikul-Nummer, dens Navn, og Byens, den ligger i eller er udflyttet fra, Sognet, Herredet eller Birket, og Amtet. ....

3—8. ....

9. Naar nogen Brandskade sker, har Eieren uden Forhaling at anmeldte det for vedkommende Herredsfoged eller Birkedommer, som strax udmelder to upartisse og kyndige Mænd, til at foretage en lovlig Syns- og Taxationsforretning over den skete Skade paa den foran befalede Maade. I denne Forretning beskrives og taxeres Skaden nøie for hver Længde eller Bygning især, og udføres med sin rette Værdi i Overensstemmelse med den Vurdering, Stedet tilforn er ansat for, da det blev forsikret. Ligesaa taxeres og alt det, som er bleven tilovers fra Ildbranden af de ganske afbrændte Bygninger, og i mindste Maade kan anslaaes til nogen Værdi, for at komme til Afkortning i Erstatningen. Til den Ende maa intet bortføres eller borttages af de brændte Bygninger, førend denne Taxation er sket, men alting maa saalænge forblive i den Tilstand, som det ved Oprydningen efter Ildens Slutning befindes levnet fra Ildbranden. Denne Taxationsforretning udfærdiges i 2 Gjenparter, som fra Retten sendes Amtmanden tilligemed en Udskrift af det holdte Forhør over Ildbrandens Marfag og de derved forefaldne Omstændigheder, og fra ham indsendes den ene Forretning med Forhøret til

Vores Generallandøkonomi- og Kommercekollegium, og den 29. Febr. anden henlægges i Amtsarkivet. Er Stedet da forsikret under sin Værdi, beregnes Godtgjørelsen for Staden ved bemeldte Kollegium i Forhold til den tegnede Forsikring. Denne Slags Forretninger betales efter den Summa, Brandstaden vurderer ansat for, i Følge den forestaaende Taxt.

10. ....

11. Er saadan Brandstade, at den ikke til den her foran befalede Tid kan erstattes enten af Brandhjælpspengene, eller, i Følge foregaaende Korrespondance med vedkommende Kollegium, ved Forskud af Vor Kasse, skal Vores General-landøkonomi- og Kommercekollegium være autoriseret til, at foranstalte den behøvende Sum paa Brandforsikringens Vegne til Laans optaget imod lovlige Kenter, og de samtlige forsikrede Steders Eier hæfte for Laanet, som med Kenter tilbagebetales af de indkommende Brandhjælpspenge ved næste Repartition.

12. Brandhjælpen maa ikke anvendes til andet, end til den afbrændte eller beftadigede Bygnings Opbyggelse eller Istandsættelse; den kan altsaa hverken belægges med Arrest eller Indførsel af nogen Slags Kreditor, ligesaa lidet som Panthaveren deri kan gjøre sig betalt, hvorimod dog hans Ret bliver ham ubeskaaret i det nye eller istandsatte Hus. Og endskiøndt det skal staa enhver Eier af en forsikret Bygning frit for, at lade den udslette fra Forsikringen igjen, naar han ikke attraar den længere forsikret, saa maa dog i denne Henseende ingen Bygning udslettes fra Forsikringen, uden Eieren ved sin Begjæring derom enten lader følge Attest af Pantebogen, at den ikke med noget Pant er behæftet, eller og Panthaverens Deklaration, at han ikke har noget imod Forsikringens Udsettelse, tilligemed en Attest af Pantebogen, at Stedet ikke med flere Pant er behæftet.

13. Ved Brandhjælpen's Anvendelse til ny Bygning,

29. Febr. paalægges Eieren fra Brandsforsikringens Side ingen anden Forpligtelse, end at den ny Bygning skal være af samme Værdi, som den afbrændte før Branden var ansat for, og at dette, i det seneste inden to Aar efter at Brandhjelpen er ham udbetalt, skal bevises med en lovlig Taxationsforretning. I andet Fald har Eieren at tilbagebetale Brandsforsikringen den ham udbetalte Brandhjælp, indtil han derfor vil opføre Bygning. Med denne Forretning og den ny eller istandsatte Bygnings Antegnelse under Forsikringen forholdes i alt saaledes, som forhen er fastsat.

14. Saavel Taxationsforretninger som Kwitteringer, Kautioner, Obligationer og alle andre Dokumenter, der angaa denne Brandsforsikring, maa herefter, som hidtil, udfærdiges paa ustemplet Papir.

15—16. ....

17. Brandhjelppengene, som falde at svare af hvert forsikret Sted, hæfte paa Stedet, som et Onus reale, og i alle Tilfælde nyde Præference næstefter kongl. Statter. Derfor, naar noget forsikret Sted sælges, af hvad Aarsag det endog er, maa Skjødet ikke antages ved Retten til Læsning, uden dermed følger Attest fra Amtstuen, at ingen Restance af Brandpenge hæfter paa Stedet, under Tilsvær for Restancens Beløb af den Rettens Betjent, som uden saadan Attest antager Skjødet til Læsning, og dersom Kjøberen efterlader at lade Skjødet thinglyse, bliver han ansvarlig for Restancen.

18. Behoeren, endsskjøndt han ikke er Eier, skal udrede den Brandhjælp, som bør svares af det Sted, han behoer, og igjen tage det udlagte hos Eieren, til hvem ham forbeholdes samme Ret, som Brandsforsikringen er tilstaaet; men en Proprietær, som lader sit Bøndergods forsikre, er selv ansvarlig for hvad deraf skal udredes, hvorimod og Brandhjelpen, naar Brandskade indfalder, anvises til ham. Det, som efter den bestemte Betalingstid staar til Restance,

foranstalter Amtmanden indbrevet paa samme Maade, som 29. Febr. efterstaaende Skatter.

19. ....

Frd. ang. Brandvæsenet paa Landet i Danmark. 29. Febr.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da Vi have erfaret, at de mange Ildbrande, som aarlig indfalde overalt paa Landet i Bort Rige Danmark, tilbels reise sig af skjodesløs Dmgang med Ild og Iys og en farlig Bygningsmaade, samt at Ilden som oftest griber om sig, fordi der mangler tilstrækkelige Redskaber, Orden og Kommando, til at faa den hastig standset og dæmpet; saa have Vi været betænkt paa, ligesom Vores Hr. Fader, salig og høilovlig Shukommelse, under 24. Januar 1761 har udgivet en almindelig Forordning om Brandvæsenet for Kjøbstæderne i Danmark, ved en almindelig Forordning for Landet at søie saadan Anstalt, som i Tiden kunde indføre en sikrere Bygningsmaade, og allevegne strax tilveiebringe de fornødne Redningsmidler, saavel i Henseende til tjenlige Redskaber, som Orden imellem Almuen, og dens Ansørsel til paa bedste Maade at gaa Faren i Møde; og det saameget hellere, som Vi af de til den Ende indhentedede Forslag, Erklæringer og Betænkninger, saavel fra Vore Embedsmænd, som de fleste kyndige og erfarne Landmænd, angaaende de Indretninger, de efter hver Egns særdeles Forsatning og Omstændigheder agtede mest virksomme, have erfaret, at de fleste selv meget ønske, at se denne Del af den offentlige Sikkerhed til manges Eiendoms og Velfærds Frelse, ved en egen Anordning sat paa en bedre Fod. Vi have derfor af Bort Generallandøkonomi- og Kommercekollegio ladet Os forestille saadanne almindelige Bestemmelser, som uden søielig Byrde og Beføstning for Landmanden kunne virke den attraaede større Sikkerhed, hvorved Vi tillige have haft Hensyn til, at de Landboere, som herefter for deres Steder ville indtræde i

29. Febr. den af Os ved Anordning af Dags Dato oprettede almindelige Brandforsikring for Landet overalt i Vort Rige-Danmark, kunde lettes Udgang dertil ved færre Beføstninger til Brandredskaber, end de, som tilforn ved Borens allern. Resolution af 3. December 1764 vare befalede; ligesom Vi ogsaa haabe, at de, som tage Del i bemeldte Forsikring, næst Guds Bistand, ved denne Forordnings Efterlevelse skulle faa færre Brandskader at erstatte. Vor allern. Villie og Befaling er derfor som følger:

I. Kap. Om at søge Ildsvaade forekommet.

1—11. ....

II. Kap. Om Anstalter mod Ildbrand, Brandbetjente og Visitationer.

12—13. ....

14. Enhver skal vedligeholde sine Brandredskaber saaledes, at de altid i paakommende Tilfælde kunne bruges, og hvis nogen Brøst findes, maa den strax istandsættes, under Straf af 12 Skilling til 1 Rdlr. efter Manglens Bestaffenhed. De maa ikke afhændes ved Kjøb og Salg, men bestandig følge Stedet, under Straf af Tilbagelevering og Mulkt af deres dobbelte Værdi baade for Kjøber og Sælger.

15. ....

16. Amtmanden udnævner Sognefogden, eller, hvor ingen er, en anden god Mand i hver By til Brandfoged, som skal have Opsyn og Kommando over Brandvæsenet der i Byen, og til den Ende af Amtmanden gives en Instrux, som Herredsfogden eller Birkedommeren foreslaar efter hvert Steds Bestaffenhed og Omstændigheder. Enkelte Gaarde staa under nærmeste By's Brandfoged.

17—18. ....

III. Kap. Om hvorledes der forholdes ved opkommende Ildbrand.

19—28. ....

IV. Kap. Om Brandret og Bødernes Ubvendelse. 29. Febr
29. ....

30. Strax efter en Ildbrand holder Herredsfogden eller Birkedommeren Forhør over Eieren eller Beboeren med Hustru, vogne Børn og Tjenestefolk, samt nærmeste Naboer og Gjenboer, saavel som hvo der ellers kan formodes at vide noget om Ildbrandens Aarsag, og paa det næste afhører dem om alle Omstændigheder, med Formaning at sige Sandheden saaledes, som de med Ed kunne bekræfte. Forhøret indsendes til Amtmanden, som undersøger Sagen og Kvæstionerne, og isald han da finder, at disse enten ere utilstrækkelige til at erholde fuldkommen Oplysning, eller og, at der kan formodes skjodesløs eller forsættelig Omgang med Ild paa Stedet, bestikker han en Aktor, som indstævner og lovlig forfølger Sagen til Dom.

31. ....

Frdg. om Negerhandelen.

16. Marts.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at i Hensigt til de Omstændigheder, som følge med Slavehandelen paa Kysten af Guinea og med de der kjøbte Negres Overførsel til Vore Vestindiske Der, ogsaa i Betragtning af, at det i alle Henseender maatte være velgjørende og gavnligt, om Tilførsel af nye Negre fra Guinea kunde undværes og Vore Vestindiske Ders Dyrkning i Tiden bestrides med Arbeidere, som, paa Derne fødte og opdragne, vare fra Ungdommen af vante til Arbeidet, Himmeleguen og dem, under hvilke de skulle arbejde, have Vi ladet undersøge, hvorledes og naar dette maatte blive muligt. Ved denne Undersøgelse er det blevet sat uden for Tvivl, at det kan blive muligt og er fordelagtigt for Vore Vestindiske Der at undvære Indkjøb af nye Negre, naar Plantagerne engang ere blevne forsynede med tilstrækkeligt Antal i det for Formerelsen fornødne Forhold, naar Understøttelser for de Plantageeiere, som dertil trænge, kunne gøres mulige, og der sørges for

16. Marts. at fremme Negrenes Egteskaber, Oplævelse og Sædelighed. For altsaa at sætte Bore Vestindiske Besiddelser udaf den Afhængenhed, hvori de vare og ere i Henseende til Negres Tilførsel, og for omsider at gjøre Negres Tilførsel umødvendig, er det, at Vi nu til hver Mand's Efterretning kundgør Vor allern. Villie om en Del herhenhørende, som nu behøver strax at bekjendtgjøres, og herved saaledes byde og befale:

1. Med Begyndelsen af Aaret 1803 ville Vi, at al Negerhandel for Bore Undersaatter skal ophøre paa de Afrikanske Kyster, og ellers hvor den kunde finde Sted uden for Bore Besiddelser i Vestindien, saaledes, at efter dette Tidsums Udløb ingen Neger eller Negerinde enten paa Kysten eller paa andre fremmede Steder maa ved eller for Bore Undersaatter indkjøbes, i Bore Undersaatters Skibe føres, eller til Bore Vestindiske Der til Salg indføres, og at al mod dette Forbud stridende Handel skal efter denne Tid anses som ulovlig.

2. Smidlertid, fra nu af nemlig og indtil Udgangen af Aaret 1802, maa det være tilladt for alle Nationer uden Forskjel og under alle Plage at indføre Negre og Negerinder fra Kysten til Bore Vestindiske Der.

3. For de sunde og friske Negre og Negerinder, som i denne Tid saaledes indføres til Bore Vestindiske Der, bevilge Vi, at følgende Partier raa Sukre maa i egne eller fremmede Skibe inden et Aar fra Indførselen udføres fra Derne til fremmede Steder i eller uden for Europa, nemlig for hver voksen Neger eller Negerinde 2,000 Pbd. brutto, og for hver halv voksen det Halve, nemlig 1,000 Pbd., uden Forskjel i Henseende til Kjønnene; men for Børn intet.

4. Den i Forordningerne af 9. April 1764 og 12. Mai 1777, hvilte i Henseende til Negerhandelen herved for Resten hæves, bestemte Afgift ved Slavers Indførsel ville Vi allern. ganske eftergive for de Negerinder, som herefter

indsføres; hvorimod af de Sukkere, som for indførte Negre 16. Marts. eller Negerinder udføres til fremmede Steder, erlægges i udgaaende Told $\frac{1}{2}$ Procent mere, end der nu er paabudet.

5. Videre ville Vi, i Hensigt til det rette Forhold mellem Kjønnene, fra Begyndelsen af Aaret 1795 og for den følgende Tid eftergive Kopskatten af de Negerkvinder eller Piger, som arbeide paa Plantagerne og ikke ere Husnegersinder, hvorimod, fra samme Tid at regne, denne Afgift er lægges dobbelt af alle Plantagemandsnegre.

6. Udførel af Negre og Negerinder fra Bore Bestindiske Der forbydes fra nu af paa det strængeste, og undtages fra dette Forbud alene de, som Lovene byde at udgaa, samt de, hvilke Bor Generalgouvernør og Regjering paa Bore Bestindiske Der i meget enkelte Tilfælde efter Omstændighederne maatte tro sig besøiet til at lade udgaa.

Kanc. Cirk. (til samtlige Stiftamtmand i 5. Mai. Danmark og Norge) at Betænkninger fra Magistrater o. fl. bør underskrives af samtlige Medlemmer.

Da det ofte hænder, at der fra Byernes Magistrater, hvor samme bestaar af flere Personer, indkomme til Stifterne og derfra til Kancelliet Erklæringer og Forestillinger, som blot ere underskrevne af en eller flere enkelte Medlemmer, uden at de øvrige melde nogen Marsag, hvorfor deres Underskrift ikke forefindes, saa skulde man tjenstlig anmode Dem om at bekjendtgjøre for alle Magistrater saavel som Stiftelsers Inspektioner, Byernes eligerede Mænd og deslige, hvis Forretninger forestaas af flere Personer i Fællesskab, at naar de afgive Betænkninger enten til Kollegierne eller Stiftet, bør samme være underskrevne af alle Medlemmer, som ei formedelt lobligt Forfald ere fraværende, og dersom nogen maatte være af forskjellig Mening med Pluraliteten, da skal han ei tilkjendegive saadant ved at

5. Mai. nægte sin Underskrift, men han bør udtrykkelig yttre sin særskilte Tanke om Sagen tilligemed hans Grunde derfor.

1. Juni. **Plak.**, hvorved nogle Bøfter angaaende Handelen paa Island nærmere bestemmes.

Indm. Saml pag. 174.

15. Juni. **Frdg.** ang. adskillige Fordele, der tilfiges Jordrotterne i Danmark som Opmuntringer til at udfiske Bøndergods af Fælledsskab m. v.

Indm. Saml. pag. 176.

29. Juni. **Frdg.**, som befaler, at Jordrotter i Norge skulle meddele enhver Husmand, som bor paa deres Grund, en skriftlig Seddel, hvori de vilkaar, med hvilke Pladsen er blevet ham leiet, nøie bør bestemmes m. v.

Vi Christian den Syvende osv. G. v. at det allerund. er blevet Os forestillet, at Husmænd i Bort Nige Norge ikke sjelden ere udsatte for vilkaarlig Behandling af Jordrotterne, hvilke sidste, naar hine have opryddet og forbedret de dem overdragne Jordstykker, ofte begjære større Afgifter og fordre mere Arbeide af Leierne, end disse have forbundet sig til at betale eller forrette, og da Kontrakterne desangaaende i Almindelighed bestaa i mundtlige Aftaler, er det lige umuligt for Parterne at bevise, og for Dommerne, naar Tvistighederne opstaa, at bestemme Bedkommendes gjensidige Rettigheder og Pligter.

Paa det at de norske Husmænd (hvis Flid saameget har bidraget til at opdyrke Landet) kunne beskjærmes imod deslige Undertrykkelser, og Jordrotterne dog tillige haandhæves i deres lovlige Eiendomsret, ville Vi ikke alene herved alvorligen indsfjærpe de Bud, som indeholdes i Forord-

ningen af 29. April 1752, 4. §, i Hensigt til Strandfiddere 29. Juni. og de Husmænd, der have opryddet Pladser i Udmarkerne; men Vi befale endvidere allern., at nagtet det herefter, som hidtil, skal være overladt til vedkommende Forddrotter, ved frivillige Foreninger med de Husmænd, der nedsatte sig inden Gaardenes Indhegninger, at fastsætte saadanne Wilskaar, som de paa begge Sider finde tjenligst, saa skal dog Husbonden være pligtig til, under sin Haand, at meddele enhver af disse Husmænd en Seddel, hvori de Wilskaar, med hvilke Pladsen er ham overdragen, nsiagtigen bestemmes; ligesom og Forddrotten, til sin Sikkerhed, deraf bør imodtage en ligelydende Gjenpart, som af Husmanden er underfreven, og med tvende Bitterlighedsvidners Paategning bekræftet. Forsømmer nogen Forddrot at efterkomme dette, da skal han, i Tilfælde af at Kettergangstrætte skulde reise sig imellem ham og Husbonden, enten angaaende dennes Besiddelsesret, eller hans Pligter, i Henseende til Afgift og Arbeide, anses at have leiet Husmanden Pladsen paa sin og Enkes Livstid, for den Afgift, i Penge eller Arbeide, som deraf, i den sidst forløbne Tid, har været svaret. I øvrigt ville Vi tillade, at disse gjensidige skriftlige Forpligtelser maa udstedes paa ustemplet Papir.

Pl. ang., at Sognekogderne og Lægds mændene 13. Juli.
 bør af Sognets Gaardbrugere gives fri Befordring til og fra Landmilitssessionerne.

Indm. Saml. pag. 185.

Reftr. (til de Tilforordnede udi Kjøbenhavns 20. Juli.
 Hof- og Stadsret) ang. Ophævelse af Sager, hvorunder Nagerception er fremsat.

Da I udi Skrivelse til Bort Rentekammer, som igjennem Bort danske Rancelli er bleven Os allerund. foredraget, have forespurgt, om der paa Bores Kasses Vegne havdes

20. Juli. noget imod, at 5 ved Hof- og Stadsretten søgende Sager, de fire anlagte af Wilhelm Adolph Müller imod Os elskelig Kammerherre Hans Helmut von Bülow for Gjældsforbringer efter Bærelobligationer og en Bærel, ialt 5,150 Rdlr., samt den 5. anlagt af Student Jens Bøch Anker imod Skrædermester Lorenz Moeberg, bleve hævede, siden Citanterne, efterat de Indstævnte havde fremsat den Exception, at der ei var givet Valuta for de udstedte Forskrivninger, havde frasagt Sagerne, og Müller derhos erklæret, at fornævnte Kammerherre Bülow havde indfriet de paastævnte Gjældsbreve, ligesom han ogsaa havde forbeholdt sin lovlige Ret, isald Retten skulde finde, at Sagerne ei kunde hævnes; og I derhos have henstillet, om ikke alle de Sager, hvorunder fremsættes Nagerexception, men som alle Parter maatte være enige i at hæve, maatte for Fremtiden af Eder hævnes, uden at der behøvedes i ethvert saadant Tilfælde at gjøre Forespørgsler, da saadanne Exceptioner om, at der enten er taget Nager, eller at ingen Valuta er givet, som oftest fremsættes, fordi Debitorerne derved faa en Tilstand, de ellers ikke havde faaet, og vinde Tid til Betaling, men, naar dette Diemed er opnaaet, begjæres Sagerne hævede, hvorved Retten forvoldes Bidtløstighed og Tidsspilde; saa give Vi Eder hermed tilkjende, at Vi i Anledning heraf samt i Betragtning af de Os isøbrigt allerrind. andragne Omstændigheder, allern. ville have bevilget, at ommeldte 4 ved Hof- og Stadsretten af Wilhelm Adolph Müller med fornævnte Kammerherre Bülow anlagte Sager, saavel som den af Student Anker mod Skrædermester Moeberg indstævnte Sag, hvilke alle af Sagsøgerne ere frasagde, maa, uagtet de Indstævnte derunder have fremsat den Exception, at de ei have erholdt Valuta for det Paastævnte, af Eder hævnes, hvorhos Vi tillige allern. ville have Eder bemyndiget til for Fremtiden, uden videre Forespørgsel, at hæve alle de Sager, hvorunder der har været fremsat Nagerexception, naar Vedkommende deri ere

enige, og Forbruddelsen ei er bevist eller derom er tilveiebragt 20. Juli.
vis Formodning.

Plak., hvorefter Sugen uden foregaaende Tilladelse 7. Aug.
maa tage de af Direktionen for Opfostringsstiftelsen
udsatte Børn fra Pleieforældrene m. m.

Indm. Saml. pag. 186.

Frdg., som fastsætter, hvorledes der i beneficerede 24. Aug.
og befalede Sager bør forholdes med Stævningers For-
kyndelse i Kjøbstæderne, samt med Udnævnelser til
Syns- og Taxationsforretninger i deslige Sager, saa-
vel i Byerne, som paa Landet, i Danmark og Norge.

Indm. Saml. pag. 186.

Frdg. ang. en Afgift af Arv, som tilfalder 12. Septb.
andre, end Ægtefælle, Livsarvinger, Fader, Moder
og dem, som med hende arve, i Kongerigerne Dan-
mark og Norge med underliggende Lande.

Indm. Saml. pag. 188.

Frdg., som bestemmer de Forholdsregler, der bør 14. Septb.
ingttages ved Execution af Domme, hvorefter Sig-
teljes- eller Benægtelsesed er paalagt.

Indm. Saml. pag. 194.

Frdg., som befaler, at Candidati Theologiæ 5. Oktb.
herefter skulle aflægge Prøve paa deres Duelighed i
Katekisationen, forinden de maa beforders til Præste-
embeder.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at, da
sand Oplysning i Religionen og Sædelæren er det kraftigste
Middel til at fremme saavel den offentlige, som hver enkelt

5. Oktb. Mands mulige Lykfelighed, efterdi Menneskene derved lære at kjende, og ledes til at elske de Pligter, ved hvilke dette vigtige Siemærke opnaas, saa bliver det en værdig Gjenstand for Vor landsfaderlige Omhu, at sørge for Ungdommens grundige Undervisning i disse Kundskaber, der ere saa fornødne for Mennesket og Borgeren. Vore allerede udgivne Anordninger og Befalinger desangaaende bære Vidne om, hvormeget denne Sag altid har været Os magtpaaliggende. Ved nogle at igjennemtænke, hvilke Foranstaltninger endnu kunde være tilbage, og anses bekvemme til at fremvirke saadan Oplysnings Udbredelse, finde Vi det saare nødvendigt, at de, som kaldes til Kirkens Lærere, besidde fuldkommen Duelighed i Katekisationen.

Paa det at Vi kunde være forvisjede om, at disse ikke mangle denne, for Lærereembedet saa væsentlige Egenskab, have Vi besluttet, at enhver, som herefter bestikkes til Præst, skal have aflagt en offentlig kateketisk Prøve, og at denne skal komme i Betragtning ved Kandidaters Befordring. Vi befale derfor herved allern.

1. At ingen Candidatus Theologiæ herefter maa blive kaldt til Præst, forinden han har underkastet sig en kateketisk Prøve, til Bevis om hans Duelighed i dette Fag.

2. Denne Prøvekatekisation (som ei maa vare længere, end en Time) skal holdes offentlig i en af Kjøbenhavns Kirker, med den til samme hørende Ungdom.

3. Biskoppen, tilligemed en af Professoribus Theologiæ og Kirkens Sognepræst, skulle som Censores, være derved tilstede og bedømme Prøven, samt, efter plurima vota, derfor tilkjende Kandidaten Karakteren (ligesom ved Embedsexamen er foreskrevet) laudabilem, haud illaudabilem eller non contemnendum.

4. Det overlades til Kandidaten selv, hvor hastig han vil aflægge denne Prøve, efter at have udholdt theologisk Examen ved Akademiet.

5. De, som have taget Embedsexamen, førend denne 5. Oktb. Forordnings Bekjendtgjørelse, kunne, naar de opholde sig udenfor Sjællands Stift, vente Tilfaldelse til at holde deres Prøvekatekisationer i det Stift, hvor de ere, naar de derom henvende dem, med Ansøgning, til Bort danske Rancelli; og i dette Tilfælde skal Biskoppen, med Stiftsprovsten og en af Biskoppen dertil udnævnt Præst, bedømme Prøven paa den i 3. § foreskrevne Maade.

6. Enhver Kandidat, som søger Præstekald, skal herefter, tilligemed Attesterne for hans theologiske Examen og Dimisprædiken, indsende til Bores danske Rancelli behørigt Vidnesbyrd om den Karakter, han har faaet for Katekisationen; da de Karakterer, som Kandidaten er bleven tilkjendt ved alle for nævnte 3 Prøver, samtlige skulle komme i Betragtning ved Forestilling til Forfremmelse.

Plak. ang. Kreditorers Indkaldelse ved Skifter 26. Oktb. i uformuende Stervboer m. v.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at Vi, til at befordre Skifteforvaltningernes hurtige Gang og forstaaene fattige Stervboer for uopdbvendige Udgifter, have fundet for godt herved allern. at befale, at, naar Stervboer (hvad enten de behandles i Kjøbstæderne eller paa Landet) befindes at være saa uformuende, at sammes beholdne Midler ikke beløbe sig til mere end 100 Rdlr., efterat Begravelsesomkostninger og prioriterede Fordringer ere fradragne, da skulle Proklamata ikke udstedes paa anden Maade end at Kreditorerne indkaldes 3 Gange med 12 Ugers Varjel i de kjøbenhavnske Berlingiske Aviser og Stiftets offentlige Tidender (hvor saadanne udgives); men i Tilfælde af, at den Ufdøde har havt Handel udenfor Riget, da tillige i den Altonaiske Merkur med den i Loben foreskrevne Varjels Tid.

Ved Skifter efter Bønder og andre af Almuen paa Landet, som ei kunne formodes at have staaet i nogen ual-

26. Oktb. mindelig Forbindelse, formedelst Gaubel eller deslige, kan af Indkaldelse (uden Hensigt til den Afdødes efterladte Formue) forbigaa, naar Arvingerne eller de, til hvilke Boet overdrages, erklære at ville paatage dem dets retmæssige Gjæld, om nogen Fordring siden skulde opstaa.

30. Novb. **Plak.**, hvorved der befales, at Tugthuset paa Møen herefter skal kaldes Møens Tugt- og Forbedringshus, og at alle Forbrydere af Møen, Lolland og Falster, samt af Bordingborg og Tryggevælde Amtet i Sjællands Stift, som ved Domme findes skyldige til at arbejde i Forbedringshuset, paa en vis bestemt Tid, eller til Tugthusarbejde, for Livstid, skulle herefter dømmes til at lide denne Straf i fornævnte Tugt- og Forbedringshus; dog at herfra undtages de iblandt disse sidste, som ere blevene kagstrøgne og uærlige, hvilke, ligesom hidtil er sket, bør indsendes til Christianshavns Tugthus.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at Vi til Besparselse og Lettelse, i Henseende til de Omkostninger, som medgaa ved Forbrydernes Indbringelse til Christianshavns Tugt- og Forbedringshus, have fundet for godt at føie saadan Foranstaltning, at de, fra de længstfraliggende Steder, som dømmes skyldige til at lide saadan Straf, herefter kunne imodtages i Møens Tugthus. Til den Ende befale Vi herved allern.:

1. At Tugthuset paa Bort Land Møen skal (som en Følge af denne Indretning) kaldes Møens Tugt- og Forbedringshus.

2. At de af Lolland, Falster og Møen, samt af Bordingborg og Tryggevælde Amtet i Sjælland, som ved Domme findes skyldige, enten til at arbejde i Forbedringshuset, paa

en vis bestemt Tid, eller til Tugthusarbejde for Livstid, 30. Novb. herefter skulle dømmes til at udstaa deres Straf i Tugt- og Forbedringshuset paa Møen; dog at herfra undtages de, iblandt disse sidste, som ere blevne kagstrøgne og uærlige, hvilke, ligesom hidindtil er sket, bør indsendes til Christianshavns Tugthus.

Plak. ang. en Konvention til gjensidig Ophæ= 5. Decb. velse af den Afgift ved Kapitalers Udførsel imellem samtlige kongl. Stater og de Markgrevelige Badenske Lande.

Overpræsident samt Borgermestere og Raad i den kongl. Residensstad Kjøbenhavn G. v., at det allern. har behaget Hs. kongl. Majest. under 7. Juli dette Aar at slutte en Konvention med Hs. Durchlæutighed Markgreven af Baden angaaende en gjensidig Ophævelse af den Afgift, der hidtil har fundet Sted ved Kapitalers Udførsel imellem de samtlige kongl. Stater og de Markgrevelige Badenske Lande, forsaavidt samme indflyder i den kongl. eller markgrevelige Kasse, hvilket i Følge det kongl. danske Rancellis Skrivelse til os af 24. Novbr. sidstleden og i Kontinuation af Plakaten af 23. Januar dette Aar herved til alle vedkommendes Efterretning bekendtgjøres.

Frdg., som fastsætter Skibsfolks Fortrinsret 28. Decb. for tilgodehavende Hyre, samt den Orden, i hvilken en Skipper tilkommer Udlæg i Reederens Konkursbo for udlagte Penge, eller trukne Begler, til Skibets nødvendige Udgifter paa Reisen.

Indm. Saml. pag. 195.

Frdg., som foreskriver og indskærper de Regler, 28. Decb. som bør iagttages i Henseende til Ansøgningers og

28. Decb. **Klagers Forfættelse** og som tillige bestemmer Straffe for Binkelskrivere og dem, der forlede Almuen eller andre enfoldige Folk til falske Klager og løgnagtige Angivelser m. v.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at ligesom Vi paa den ene Side med landsfaderlig Raade ville imodtage enhver grundet Besværing, som nogen af Vore kjære og tro Underfaatter kunde have Anledning til at fremføre, og Vi anse det for en Os behagelig Pligt at forsikre alle deslige billige Klager tryk og fri Afgang baade umiddelbart til Os selv, naar Sagens Natur det medfører, og ellers til Vore Kollegier, for saavidt disse kunne forhjælpe Vedkommende til deres Ret; saa finde Vi, paa den anden Side, nødvendigt, at sætte Grændser for Binkelskrivernes skadelige Indskydelse hos Almuen, hvorved fredssommelige Borgeres Ro forstyrres, ubespøjet Mistro til Embedsmændene opvækkes, og de enfoldige, som have ladet sig forlede til urigtige Klager og ødelæggende Trætter, selv tilsidst blive Offere for deres egennyttige Forsøreres Dænker. Til at afværge dette Onde, have Vi fundet for godt, ved denne Anordning, ikke alene alvorligen at indskjærpe Underfaatterne, og fornemmeligen Landalmuen, i Vore Riger, den Omgangsmaade og de Pligter, som, ved Ansøgningers og Klage- maals Indgivelse, enten til Os selv, eller til Vore Kollegier, bør iagttages og efterleves; men endog herved at igjentage og nyere bestemme de Straffelove, som af Os selv og Vore Forsædre tilforn ere udgivne imod Binkelskrivere og dem, som ophidse Almuen til Trætte og ubespøiede Klager. Paa Grund heraf befale Vi allern.

1. At naar nogen, som ei selv kan skrive, vil indgive Klage over Embedsmænd eller andre, bør han lade samme forfatte enten ved en ordentlig beskikket Prokurator, eller ogsaa, i Norge, ved Sorenskriveren; hvilke sidste, saaledes

som ved Forordningen af 3. April 1771 er anordnet, bør 28. Decb. tegne deres Navne og Opholdssteder paa Ansøgningen. I øvrigt ville Vi, at Amtmændene i Norge, i det Tilfælde, at et Fogderi maatte være af vidtløftig Strækning, og der findes Mangel paa Procuratorer, skulle udnævne en eller to bosiddende redelige og kyndige Mænd, som kunne komme Folk af Almuen til Hjælp med at forfatte deres skriftlige Andragende i Pennen, saaledes, som ved Forordningen af 19. August 1735 16. § er foreskrevet.

2. Naar en Ansøgning ikke er forsynet med den befalede Paaskrift af Forfatteren, bør samme ikke af vedkommende Øvrighed imodtages til Erklæring, ei heller fra Bore Kollegier enten besvares, eller Os forestilles.

3—5. ....

6. Da Vi ved denne Anordning egentligt have til Hensigt, at udrydde al Binkelsfriveri, og afværge, at Almuen ikke skal forsøres til ubesjiede og uvigtige Klagemaal; saa ville Vi ikke, at det skal være nogen forment, ved enhver skrivekyndig Mand, som Vedkommende dertil kan formaa, at lade forfatte saadanne Ansøgninger eller Forespørgsler enten til Os selv eller Bore Kollegier, i hvilke der ikke føres Klage eller Anke imod nogen, men hvorved der blot anholdes enten om almindelige Bevillinger, saasom: Dispensationer til Ægtefæber, Vielsebreve og deslige, eller om Oplysninger og Bestemmelser i et eller andet Tilfælde, som ikke kan være uogen til Fornærmelse; dog have Vedkommende, ligeledes i dette Tilfælde, at holde sig efterrettelig, hvad der, i Henseende til Forfatterens eller den Befuldmægtigedes Navns og Bopæls Paategning paa Memorialen, er befalet, saafremt de ville vente, at samme til Forestilling skal vorde antagen, eller Svar derpaa kunne erholdes.

7—8. ....

11. Jan. Frdg., hvorved det tillades Jorddrotter ved eet Stævnemaal at indkalde saa mange af deres Gudses Bønder, som høre under det samme Børnething, til at lide Dom for skyldige Restancer.

Indm. Saml. pag. 199.

30. Jan. Frdg. ang. de kongl. Skatters Oppebørsel, Inddrivelse og Aflevering, samt de Bøger, som derover bør holdes, og de Regnskaber, som skulle aflægges ved de under Rentekammeret staaende Oppebørselsbetjente i Kongeriget Daumark.

Vi Christian den Syvende osv. G. v. ....

I. Kapitel. Angaaende Oppebørselernes Indkrævelse.

1. Enhver af Vore Amtsforvaltere, Regimentsfrivere, Magistrater og Byfogder, eller andre, som Vi nogen Oppebørsel under Vort Rentekammer have betroet, bør til den Tid, naar samme til Betaling er forfalden, indfordre den; og, dersom Betalingen udebliver, søge den indbreven i den Orden og ved de Tvangsmidler, som ved denne Anordning fastsættes.

2. Før end Forfaldstiden maa ingen Oppebørselsbetjent lade sig nogen, Os tilkommende Oppebørsel betale; men enhver, som saaledes til ham erlægges en Skat eller Afgift, der endnu ikke til Betaling er forfalden, tager Skade for Hjemgjæld, da sliig Betaling, i Tilfælde af befunden Mislighed hos Betjenten, anses som ikke fket til Vores Kasse.

3. Naar nogen, som har paadraget sig Restancer til Vores Kasse, dør eller opgiver sit Bo til Rettens Behandling, skal Oppebørselsbetjenten til Skifteretten anmelde og bevissiggjøre Restancen, dog med Forbeholdning af den Vores Kasse tilkommende Ret til fortrinligt Udlæg i den Skyldiges Eiendele, saavelsom, i Tilfælde at Restancerne

over anordnet Tid maatte være nindfordrede og altsaa for 30. Jan. Betjentens Regning forældede, til Fordring hos Oppebørselsbetjenten selv. Og dersom Restancens Beløb, fordi den Skyldiges Kvitteringsbog ikke skaffes tilstede, ei paa anden Maade lovligen kan bevises, da skal Oppebørselsbetjentens Forsikring om Restancens Rigtighed og Overensstemmelse med hans Hovedbog gjælde som tilstrækkeligt Bevis.

4—5. ....

6. I Kjøbstæderne skal herefter alle Statters og Afgifters Inddrivelse, hvad enten de tilflyde Borens egen eller Kjøbstædernes offentlige Kasser, ske ved Udpantning. Denne foretages, efter forberørte, af Magistraten eller Byfogden forfattede og af Stifamtmanden approberede Restanceliste, ved Byfogden og tvende tiltagne Mænd, hvilke sidste tillige vurdere det Gods, som udpantes, hvoriblandt dog intet Gaandværksredskab eller andet, som er Skyldneren til hans Næringsdrift uomgængeligen nødvendigt, maa udlægges, saalænge andre undværligere Effekter forefindes. Det udpantede Gods tages strax under Byfogdens Forvaring, og foranstattes af ham, naar det i 14 Dage har staaet til Løsning, efter foregaaende Bekjendtgjørelse, ved offentlig Auktion, til Restancens Betaling, bortsolgt. Udpantningen foretages paa en Dag hos saa mange Skyldnere, som efter Omstændighederne muligt; og af enhver, hos hvilken sker fuldt Udlæg for Restancen, tilkommer Byfogden 16 Skilling Udpantningsgebyr, og hver af hans Mænd 4 Skilling; men derimod intet af dem, hos hvilke til Restancernes Betaling ikke kan ske tilstrækkeligt Udlæg; ligesom Udpantningsforretningen, naar den behøves befkreven, altid udstedes uden Betaling.

7. Paa Landet hos Bordegodseiere og andre uden for Bondestanden skulle Bore Skatter og Afgifter, i Mangel af mindelig Betaling, inddrives ved Eksekution af Herreds- eller Birkfogden med tiltagne tvende Mænd, som, forsynede

30. Jan. med Oppebørselsbetjentens, af Amtmanden til Inddrivelse autoriserede, Restanceliste, indfinde sig hos Skyldueven, for at anmeldte Eksekutionen, dog uden at gjøre Udlæg og Indførsel for Restancen, aftræde derpaa samme Dag, men komme igjen den 8. Dag derefter, for at indfordre deres Gebyr, enten for de forløbne fulde 8 Dage, dersom Restancen ei imidlertid er afdragen, eller til den Dag, paa hvilken den resterende Skat eller Afgift af Oppebørselsbetjentens Kvittering, som dem skal forevises, erfares at være betalt. Efter ingen Betaling 14 Dage efterat den første Eksekutionstermin saaledes er forløben, da forsøges Eksekutionen, efter Amtmandens nærmere Autorisation, ved et dobbelt Antal Mænd i Herreds- eller Birkfogdens Følge, der paa samme Maade, som foran om den enkelte er fastsat, anmeldte den dobbelte Eksekution og 14 Dage derefter komme igjen, for at indfordre Gebyret for de fulde 14 Dage, eller for saa mange Dage, som inden Restancens beviste Betaling ere forløbne. Naar altsaa Restancen, medens Eksekutionstiden varer, betales til Oppebørselsbetjenten, skal Skyldneren være pligtig til strax at forevise Herreds- eller Birkfogden den for Restancens Betaling erholdte Kvittering, hvilken fornævnte Eksekutor paategner at være sig forevist, da Gebyret beregnes indtil den Datum, saadan Forevisning af Kvitteringen er sket. Udebliver derimod Betalingen efter saaledes foranstaltet enkelt og dobbelt Eksekution, samt naar fuld Betaling ei maatte erholdes ved den derefter foretagende Udpantning i Løssøre, da forholdes med Forbegodset paa den Maade, som ved Forordning af 11. December 1688 er foreskreven. Det forommeldte Eksekutionsgebyr ville Vi hermed have bestemt for Herreds- og Birkfogderne til 64 Skilling, og for enhver af de medfølgende 2 og 4 Mænd til 24 Skilling daglig, saalænge Eksekutionen hviler over Skyldneren; hvorimod de skulle være pligtige at befordre sig selv til og fra Forretningen. Men i Tilfælde, at den forommeldte Udpantning

skulde finde Sted, da betales herfor, som for en Exekutions- 30. Jan.
forretning efter Dom.

8. Hos Bønder sker Udpantning (efterat de Skattepligtige 8 Dage forud derom ere paa Kirkestævne blevne advarede) ved Sognefogden i Overværelse af tvende Vidner, der udnævnes paa den, i Børes Forordning af 11. November 1791 § 4 g, foreskrevne Maade, da Sognefogden nyder for hver Udpantning det ham, ved bemeldte Forordnings § 5 d, i lige Tilfælde tilstaaede Salarium af 12 Skilling. Og skal han besørge det Løssør, som saaledes udpantes, paa det nærmeste bekvemme Sted i Byen eller Sognet hensat under sikker Forvaring, hvor det skal staa til Indløsning i 8 Dage, efter hvis Forløb Auktion derover rekvireres og berammes med 14 Dages Varjel, i hvilken Mellemtid enhver Eier af det udpantede endnu fremdeles skal kunne indløse sit Løssør, dog imod at betale sin Del af de paa Auktionens Berammelse medgaaende Omkostninger; men skulde fuld Betaling ei udkomme af dette Løssør, der, som til den Tid mindløst, ved Auktion bortfælges, da forholdes med Selveierstedernes Sekvestration og videre Behandling, for saavidt Pant haverne ei, efter Anmeldelse, ville afbetale Restancen, saaledes som ved Forordningerne af 9. Juni 1683 og 10. Februar 1731 er fastsat. Iøvrigt bliver i Henseende til den i denne og foregaaende § foreskrevne Udpantning at iagttage: at derfra undtages, hvad til Gaardens Brug og Drift samt Beboernes Nærings Fortsættelse uomgængeligen behøves.

9. Ingen Herreds- eller Birkfoged, ei heller Sognefoged, eller nogen af de Mænd, som af dem udnævnes til at medfølge, maa, under noget Paaskud, vægre sig for disse Forretningers nøiagtige Udførelse, naar de med den til Forevisning paa ethvert Sted fornødne Exekutions- eller Udpantningsordre (som i de i 7 § benævnte Tilfælde ikke bør indeholde andre Skylidere, end de, der bo i een Her-

30. Jan. rebs- eller Birkfogeds Embeds- eller Embeders Distrikt, og i de Tilfælde, der omhandles i 8 §, ikke flere, end de, der bo i eet Sogn) vorde forsynede, saafremt ikke de første ville tilsvare Restancen, og sidstnævnte medfølgende Mænd bøde for hver Udeblivelse 1 Rdlr. til Sognets Fattige. Forresten skulle saavel Eksekutanterne og Udpantningsmændene paa Landet, som Udpantningsmændene i Kjøbstæderne, under disse deres Forretninger i alle Henseender nyde samme Afgift og Beskyttelse, som militære Eksekutanter, og Forseelser imod dem, ved at afvise eller i andre Maader utilbørligen begegne dem, straffes efter Anordningerne. Men, i Tilfælde af voldsom Modsættelse, Undsigelse, Trusel med noget Gevær, eller virkelig Overfald med Hug og Slag under Eksekutions- eller Udpantningsforretningen, afstraffes Forbrydelsen paa den Maade, som i Danske Lov 6—4—17 og 18 er anordnet for Overfald imod Rettens Betjente i deres lovlige Forretninger, nemlig med 40 Lod Sølv Bøder til de Fornærmede, Boeslods Fortabelse til Os eller, efter Omstændighederne, 2 Res og Livs Forbrydelse.

10. Rettens Betjente saavel som Sognefogderne skulle være berettigede til, for de forommeldte Gebhvre ved Udpantningsforretninger i Kjøbstæderne, samt Eksekutions- og Udpantningsforretningerne paa Landet, i Mangel af deres mindelige Betaling, at gjøre Udpantning hos Skyldnerne; dog at Haandværks- og Avlingsredskaber, Bondens Gaards Besætning og i Almindelighed hvad som uomgængeligen behøves til hver enkelt Skyldners egentlige Næringsdrift, ikke udtages, saalænge andet forefindes.

11. Eksekutanterne paa Landet maa ikke af nogen Skyldner modtage den resterende Skattesum, for samme paa hans Vegne til Oppebørjelsbetjenten at levere; men enhver Skyldner bør selv til denne sidste erlægge sin Restance, og derefter, som meldt, forevise Eksekutanterne hans derfor udstedte Kwittering. I de Tilfælde derimod, hvor Udpantning

skal foretages, blive Udpantningsmændene pligtige at modtage af Skyldneren hans resterende Skattesum, naar han, for at undgaa Udpantningen, kan betale den, for videre at erlægge samme til vedkommende Oppebørselsbetjent.

12—17. ....

II. Kap. Ang. Oppebørselernes Aflevering.

18—21. ....

III. Kap. Ang. Regnskaberne's Førelse og Afslæggelse, og de Bøger og Lister, som Oppebørselsbetjentene bør holde.

22—34. ....

35. En Oppebørselsbetjent kan vel, naar han i Vores Tjeneste, eller med Bort Rentekammers dertil erhvervede særdeles Tilladelse, er fraværende, lade Oppebørselen forrette og Skatyderne kvittere ved sin Fuldmægtig. Men han skal dog selv i alle Dele indestaa for sin Fuldmægtigs Handlinger i hans Embedsfager, hvorimod det staar ham frit for, at lade sig af denne stille tilstrækkelig Kaution for hvad han saaledes betroes, ligesom og, om han finder det fornødent, af ham meddele egenhændig underskrevet edelig Trostabs Forpligtelse. Forresten bør enhver saadan Fuldmægtigs Navn af Oppebørselsbetjenten indberettes til Bort Rentekammer, paa det at samme kan paase, at de fremkommende Kvitteringer af den rette vedkommende Person ere udstedte.

36—40. ....

Plak., hvorved de forhen udgaaue Anordninger 4. April. om at afholde sig fra Tumulter og Sammenløb paa ny indskræpes. (Politikamret).

Da adskillige Ibsindede have dristet sig til, ved udspredte usandsfærdige Rhygter, og paa andre snebige og lastværdige Maader, at ophidse Følgen, og forlede den enfol-

4. April. dige og ukyndige Mand til Uordener, hvis skadelige Følger enhver retsaffæn og ærefær Borger eller Medlem af Staten bør af hderfte Kræfter søge at afværge; saa har jeg som konstitueret Politimester her i Staden, uagtet det forhen ved igjætagne Anordninger er befalet alle og enhver at holde sig fra Tumulter og Sammenløb, dog anset det fornuødent, paany at indsfjærpe alle og enhver, det være sig høie og lave:

1. At afholde sig fra flige utilladelige Tumulter og Sammenløb.

2. At efterkomme Politiets og andre rette Vedkommendes Forfrifter, uden mindste Modsigelse eller Indbending, og strax tillukke deres Porte, Døre og Kjældere, naar de derom anmodes.

3. At tilholde deres Børn og Tjenestefolk, samt Svende og Drengene i flige Tilfælde at holde sig hjemme.

Skulde nogen Uvedkommende, uagtet denne Advarsel, vove at indfinde sig ved faadanne Tumulter og Sammenløb, eller vise nogen utilladelig Egenraadighed eller Modvillighed, da maa de selv tilskrive sig hvad Ubehageligheder af alvorlig Behandling, Arrest eller andet uødvendigt Tvangsmiddel, de ved deres ubetænksomme og lovstridige Foretagende maatte paadrage sig.

Dette bekjendtgjøres til Erindring og Efterlevelse, med Advarsel: at enhver, som ikke holder sig denne Plakat efterrettelig, vil, som Forsthyrre af Borgernes saa uødvendige Sikkerhed og Rolighed, paa det alvorligste blive anset og straffet, andre ligesindede til Exempel.

5. April. Frdg., som foreskriver de Regler, hvilke herefter skulle iagttages og følges i Henseende til Delinkventomkostningers og Drogænges Ligning og Inddrivelse, samt Revisionen af de derfor aflæggende Regnskaber.

Indm. Saml. pag. 200.

Frdg. om Fængslernes bedre Indretning og de 5. April.
Faugnes Underholdning m. v.

Indm. Saml. pag. 209.

Frdg., som bestemmer, hvormeget for Eftertiden^{12.} April.
skal erlægges i Underholdningspenge for Gjælds-
arrestanter, samt fastsætter, at disse Underholdnings-
penge og det, der gives til Fangevogteren, ei igjen
af den Skyldige skal erstattes.

Indm. Saml. pag. 211.

Plak., hvorved adskillige Poster i Plakat 1. Juni^{23.} April.
1792 nøiere bestemmes, til at forebygge utilladelige
Handelsanlæg i Island, samt flere ved Handelen
sammensteds forefaldne Misbrug. (Rentekammeret).

Indm. Saml. pag. 212.

Plak. ang. en gjensidig Ophævelse af den Afgift,^{24.} April.
som hidtil har fundet Sted ved Kapitalers Udførelse
imellem samtlige kongl. Stater og de hertugl. Sach-
sen-Weimarste og Eisenachste Lande.

Overpræsident, samt Borgermestere og Raad i den kongl.
Residentsstad Kjøbenhavn G. v., at det allern. har behaget
Hs. kongl. Majest., under 28. September f. A. at slutte en
Konvention med Hs. Durchl. Hertugen til Sachsen-Weimar
og Eisenach, angaaende en gjensidig Ophævelse af den Af-
gift, der hidtil har fundet Sted ved Kapitalers Udførelse
imellem de samtlige kongl. Stater og de hertugl. Sachsen-
Weimarste og Eisenachste Lande, forsaavidt samme indflyder
i den kongl. eller den hertugl. Kasse, hvilket ifølge det
kongl. danske Rancellis Strivelse til os af 20. i denne
Maaned, og i Continuation af Plakaterne af 23. Januar
og 5. December forrige Aar, herved til alle Vedkommendes
Efterretning bekendtgjøres.

24 Mai. **Frdg., som fastsætter, at Søetatens civile Betsjente skulle herefter, i de Sager, som vedkomme deres Embeder, høre under den Kombinerede Ret, med videre.**

Indm. Saml. pag. 215.

31. Mai. **Frdg. ang. Kreditoplagenes Udvidelse i Danmark og Norge.**

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: At, ligesom Vi stedse ere betænkte paa at fremme enhver Frihed, som kan bestaa med god Orden og med almindeligt Vel, saa er det ogsaa Vort Znsse, at kunne, saa meget som Tider og Omstændigheder det tillade, lette enhver Byrde, som til Vore Staters Bestyrelse, Beskyttelse og Fremtærb i det Hele, uomgængeligen fordres. Til den Ende have Vi ladet og lade endnu nøiagtigen undersøge om, hvorvidt og hvorledes ogsaa Handelen i Vore Riger kunde gives en friere og stadigere Gang, og Handelsafgifterne enten nedsettes, eller i rigtigere Forhold bestemmes. Efter saadanne Undersøgelser have Vi allerede ladet udgaa enkelte Anordninger om Kornhandelen, om Kvæghandelen, om Pengevæsenet m. v., alle sigtende til at forberede til en almindeligere Handels- og Toldforfatning, bygget paa lige Grundfætninger, hvilken i en ny Toldforordning, i den Orden og til den Tid, der er nødvendig at oppebie, vil kunne ventes. Smidlertid have Vi befundet, at det, efter al Anseende, vil kunne fremme Vareombyttningen imellem Vore og andre søhandlende Stater, ligesom og lette Erlæggelsen af de nødvendige Toldafgifter, saavel i nuværende Toldforfatning som i den nye og tilkommende, naar de Kreditoplag, som hidtil have været bevilgede til visse Steder og for visse fremmede Varer, udvides til flere Steder og til flere Varer. Denne Sag, som nu ikke behøver Udsættelse, have Vi da taget under

Overveielse til strax at iværksættes, og give derom Vor Be- 31. Mai.
slutning og Befaling herved tilkjende, saaledes som følger:

1. Enhver bosat og til Handel berettiget Borger i de Sø- og Handelsstæder i begge Vore Riger Danmark og Norge, hvor Varer fra fremmede Stæder efter Vor Toldforordnings 5. Kapitel eller senere Anordninger maa løses og fortoldes, skal det være tilladt at tage paa Kreditoplag de fremmede Varer, som ved denne Vor Anordning tillades at være Dplagsvarer, naar og saavidt han til Handel med disse Varer, alle eller nogle, er berettiget, og iøvrigt holder sig den Orden efterrettelig, som for Dplagene her foreskrives.

2. Ved Bestemmelsen af Dplagsvarerne have Vi især haft Hensyn til, om de, formedelt deres Nødvendighed eller Brugbarhed til Fortæring, Forbrug eller Forædling, have eller kunne have nogen betydelig Affætning i Handelen i Almindelighed, eller den Handel især, til hvilken Vore Staters Søstæder, nogle eller alle, ligge bekvemt; om de i Vore Stater ere tilladte at indføres og fortoldes; og om de ere af den Natur og ere gangbare i Handel og Wandel paa den Maade, at Orden og Rigtighed uden for megen Vanffelighed dermed kan holdes baade ved Indførselen til Dplagene og ved Udførselen fra Dplagene. Og efter disse Grundfætninger blive altsaa de fremmede Varer, for hvilke Kreditoplag herefter tilstaas, følgende.

A. Varer til Fortæring.

- a) Korn: .....
- b) Fedevarer: .....
- c) Drikkevarer: .....
- d) Specerier, Frugter og Urtefram: .....

B. Apothekervarer (usammensatte) og Farvevarer: .....

C. Varer til Forædling eller Brug ved Fabrikker, Haandværker og andre Næringer.

31. Mai. a) Bygningsmaterialier: .....
 b) Metaller raa eller med nogen Tilberedning: .....
 c) Nærings- og Fabriksredskaber: .....
 d) Andre raa eller paa nogen Maade forædlede Varer af
 forskjellige Slags: .....
 e) Vinnebe Varer: .....

Ved disse opregnede Vareforter bliver at bemærke, at, saavidt noget Slags nogensteds i Bore Riger ikke er tilladt at indføres til Fortoldning, antages de ikke heller, saalænge Forbudene staa ved Magt, paa disse Steder til Kreditoplag, men alene der, hvor deres Fortoldning og Forbrug er tilladt.

3. Det staaar i enhver til Dplag berettiget Handlendes frie Valg, om, naar, og hvorkænge han for de af forbenævnte Varer, som han handler med, alle eller nogle, vil benytte sig af Kreditoplag eller ei. Forsaavidt han ikke forlanger Dplaget, enten fordi hans Handel med en eller anden Varefort er ubetydelig eller af anden Aarsag, fortolder han dem, som hidtil, strax ved Indførselen, og kan i saa Fald aldeles ikke vente de erlagte Rettigheder tilbage, hvis de fortolbede Varer igjen udføres til fremmede Steder; men naar og forsaavidt han finder sig det fordelagtigt at anmeldte sine Varer til Dplag, da krediteres ham de Rettigheder, som af Varerne ellers ved Indførselen vare at erlægge, og Varerne antegnes paa hans Konto i Toldstedets Dplagsbog, hvorefter han kan tage dem under egen Bevaring og Naadighed, indtil han ser Leilighed til at affætte dem i Landet eller ud af Landet. Forsaavidt han affætter dem i Landet, betaler han de indgaaende Rettigheder, saaledes som disse nu ere eller herefter vorde bestemte. Men forsaavidt de forsendes ud af Landet, erlægger han, efter bevist Udførsel, alene den sædvanlige Transit-Refognition, hvilken for de Steder og i de Tilfælde, hvor den ikke ved andre Anordninger er fastsat, herved bestemmes til 1

Procent af Varernes Værdi. Saavel forbemeldte indgaaende 31. Mai. Rettigheder som Transit-Refognitionen erlægges paa engang ved hvert Fjerdingaars Udgang.

4. Hidtil har det været paalagt Dplags haverne i de Stæder, hvor Kreditoplagene have været tilladte, at lade deres Dplagsvarer komme fra første Haand og med indenlandske Skibe. Disse Forpligtelser hidrøre fra de Tider, da Bore Rigers egen Handel og egen Søfart var mindre udbredt, end nu. Da denne Aarsag er ophørt, og da det er bemærket, at der gives Tider og Tilfælde, naar en og anden Vare lettere tilkjøbes eller tilbyttes paa Andenhaands end paa Førstehaands Stæder, og at indenlandske Skibe formedelst fordelagtigere Fragt og Fart i andre Farvande kunne nu og da savnes paa et eller andet Sted, hvorfra en Varesort, som til Dplag kan behøves, søttes hidbragt; hvortil endnu kommer, at Afsetning af indenlandske og fremmede Varer ogsaa kan have til hidkomne fremmede Skibe; saa have Vi af disse Aarsager og med den Forvisning, at Bore Under-saatter, efter deres Handels og Skibsfarts nuværende Beskaffenhed, dog i Almindelighed hellere ville og kunne bruge indenlandske end fremmede Skibe, og helst ville og kunne søge Førstehaandsstæderne, naar ikke særegne Aarsager i enkelte Tilfælde ere derimod, ikke fundet det fornødent at lade forbemeldte Forpligtelse vedblive ved Tvangs Lov; men tillader derimod fra nu af, og saalænge ikke uforudsete Tider og Omstændigheder maatte tilraade deri at gjøre Forandring, at ikke alene maa den hidtil paabudne Forhøielsesafgift af Varer fra anden Haand ophøre ved al Indførjels Fortoldning i Bore Riger i Almindelighed, men ogsaa skal det staa Bore handlende Under-saatter, som ere eller blive Dplagshavere efter denne Anordning, frit for, naar de finde Omstændigheder, som dertil foranledige, at lade Varer uden videre Forhøielse komme til Dplag, ligesom til Fortoldning strax, fra anden Haand, samt med fremmed Skib, imod at bemeldte Dplagshavere, naar Varerne med fremmed Skib ankomme,

31. Mai. betale for den med Oplagstagelsen forbundne Kredit, hvis Skibet er privilegeret, 1 pCt. af Varernes Værdi, og hvis det er uprivilegeret, da den Forhøielsestold, som er paa- buden for Varer med uprivilegeret Skib; dog forsaavidt vestindiske og amerikanske Varer maatte bringes hid direkte fra fremmede og vestindiske Der eller fra Amerika med fremmed Skib, betale Oplagshaverne af disse Varer i slikt Fald kun 1 pCt. for Oplagstagelsen, hvad enten Skibet er privilegeret eller uprivilegeret. Saavel den uprivilegerede Told, som den ene Procent, der betales for Oplagstagelse af Varer, ankomne med fremmede Skibe, erlægges særskilt for sig paa den Tid, naar Varerne angives og antegnes til Oplag, hvorefter de anses og behandles i Henseende til Fortoldning eller ved Udsørsel fra Oplagene og ellers i andre Maader, som de Oplagsvarer, der med egne Skibe ere indkomne.

5. For at Regnskabsføring saavel som Toldopshævet ved Varernes Antagelse til Oplag, samt ved deres Afskrivning fra Oplag, kan føres i behørig Orden, er det nødvendigt, ligesom og med en rigtig Oplagshandels Natur og Diemed overensstemmende, at Varerne ikke kunne tilskrives eller fraskrives Oplagene i smaa Dele, og at altsaa visse antagelige Kvantiteter i begge Tilfælde maa bestemmes, under hvilke ingen Tilskrivning eller Fraskrivning kan tilstedes. . . . .

6-12. . . . .

3. Juni. **Plak. aug. Straf for dem, der beskadige eller flytte Somærker.**

Hs. kongl. Majest.s til Danmark og Norge etc. Deputerede udi Admiralitets- og Kommissariats-Kollegio G. v.: Som der udi Rattegattet fter adskillige Søopmaalinger, sigtende til Grundenes og Farvandenes Undersøgelse og nøiere Bestemmelse, og der er blevet klaget over, at de, til denne Hensigt, af Vedkommende, paa og omkring Grundene,

som Mærker, udsatte Bagere og Tønder, ere af forbiseilende 3. Juni. dels forrykkede dels borttagne fra det Sted, hvorpaa de have været anbragte; saa, paa det ingen med Uvidenhed skal undskyldes sig, bekjendtgjøres herved: At enhver, som findes at have enten forrykket eller aldeles borttaget nogen af forommeldte Bagere eller Tønder fra det Sted, hvor de ere udsatte, kan vente derfor at vorde tiltalt og efter Omstændighederne straffet.

Frdg., som nøiere bestemmer Grænserne imellem 21. Juni. de civile Auktions- og Skifteforvalteres Jurisdiktioner indbyrdes m. v.

Indm. Saml. pag. 217.

Frdg., om en forbedret Politiiudretning i Kjø- 5. Juli. benhavu m. v.*)

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: At da Politivæsenets Bestemmelse er: at bidrage til at fremme og opretholde den fuldkomne Borger sikkerhed, som Vi, under Lovens Bestjærmelse, ville hjemle enhver af Vore kjære og tro Underaatter; saa har Gjenstandens Vigtighed fremkaldt Vor Dømmelsomhed paa den nuværende Politiiudretning i Hovedstaden Kjøbenhavn, hvor den, paa et Sted samlede, Folkemængde, og det dermed forbundne større Omfang af Politiets Forretninger, gjøre det især magtpaaliggende og nødvendigt, at denne Del af Justitsvæsenets Bestyrelse og Forvaltning saaledes inddeles og ordnes, at Embedsmændene, til hvis Omsorg samme er betroet, kunne med Kraft og uafbrudt Virksomhed vaage over den almindelige Ordens og Roligheds Haandhævelse, Sædernes Overholdelse og den offentlige Bekvemmeligheds mulige Befordring. De Regler,

*) Ved Plakat af 15. Juli 1793 forordnes det, at denne Forordning skulde træde i Kraft den 1. August næstefter.

5. Juli. som Vi i dette velgjørende Tiemærke have fundet for godt at fastsætte, ere følgende:

1. Politiretten i Kjøbenhavn skal herefter bestaa af 3 Dommere, nemlig: Politimester og 2 Assessorer; hvilke sidste skulle have Rang med Vore Assessorer i Hof- og Stadsretten.

2. Politimester skal være Justitiarius og have Forsædet i Retten.

3. Ved denne Ret bør, til Sagernes Undersøgelse og Behandling, holdes 3 Protokoller, af hvilke en betroes til hver af Rettens Lemmer, som deri optage Forhørerne i de Sager, der indklages for Politiretten; saa bør der og være Voterings- og Domsprotokoller, hvori de Tilforordnedes Vota og Domme indføres.

4. Enhver, som har nogen Klage at indgive til Politiretten, hvad enten den er skriftlig eller mundtlig, skal dermed henvende sig til Politimester, som euten antager den, til Undersøgelse, ved sin Protokol, eller overleverer den til Behandling, ved en af de andre Dommeres Protokoller, imellem hvilke Arbeidet, saa meget som muligt, deles lige.

5. Skulde det anses tvivlsomt, om Sagen, efter dens Natur, hører til Politiretten, da bør samtlige Rettens Lemmer tilkjendegive deres Mening, om den bør antages, eller ikke, og saadant afgjøres ved de fleste Stemmer. Iøvrigt maa Politimester, om han endog, for sin Del, finder det uden for al Tvivl, at den indklagede Sag ikke vedkommer Politiretten, dog ei vægre sig ved at imodtage Klagen; men overlade til Rettens Skjønnende, om den bør afvises.

6. Politiretten bør holdes hver Dag (Søn- og Heligdagene undtagne, medmindre overordentlige Tilfælde skulde gjøre det fornødent) om Sommeren fra Kl. 8 til 1 Formiddagene, og fra 4 til 6 Efterm., samt om Vinteren fra Kl. 9 til 2 Form. og fra 5 til 7 Efterm. Dersom Sagernes

Mængde eller Vidtsæftighed udkræver det, følger det af sig 5. Juli. selv, at Retten maa vedvare længere ud paa Aftenen.

7. Paa det at Protoellerne kunne have den fuldkomneste Tillid, skal enhver af Dommerne, saa ofte Retten hæves, underskrive det, som i hans Protokol er bleven indført.

8. I private Sager, som paatales ved Politiretten, (saafom: gjensidige Klager imellem Husbonder og Tjenestefolk, Raugenes Anker over Fornærmelser i deres Artikler eller Privilegier, osv.), skal Dommeren, ved den Protokol, i hvilken Sagen tages under Behandling, forsøge om middelig Afgjørelse, ved Forlig imellem Parterne, kan bevirkes; og, naar samme opnaas, hør Foreningen, tilligemed de Vilkaar, paa hvilke den er bygget, nøiagtigen indføres i Protokollen, og da have en usvækket Doms Kraft.

9. De Sager, i hvilke Politimesterens egne Foranstaltninger kunde komme under Betragtning eller Paaanke, hør undersøges og behandles ved en af de Protokoller, der bestyres af de andre 2 Dommere; og, dersom den Paagjældende klager over Politimesters Handlinger, da maa han ei heller dømme i Sagen, men der skal uopholdeligen, ved Hof- og Stadsrettens Tilforordnede, udnævnes en af sammes Middele, for at tiltræde Politiretten, som Dommer.

10. Ellers hør Politimester, saa ofte som andre Embedsforretninger ikke hindre ham derfra, altid være tilstede i Retten og tage Del i Sagernes Behandling og Paakjendelse; især skal han være pligtig til at give sin Stemme, dersom Afsesforernes Vota ere forskjellige.

11. Skulde det indtræffe, at alle tre Dommere (i de Tilfælde, som 9. og 10. §§ benævne) blive uenige om, hvorledes Dommen hør forfattes, da skal Politimesters, eller den fra Hof- og Stadsretten, i hans Sted, tilkaldte Afsesfors Stemme være den afgjørende.

12. Politirettens Domme, saavel som de ved Under-

5. Juli. Søgelsesprotokollerne af den vedkommende Afsesfor givne Kjendelser, skulle herefter, ligesom Hof- og Stadsrettens og Bidnekammerens Behandlinger, Eragtninger og Domme, staa umiddelbar under Høiesteret; hvortil Vedkommende (uden Henfigt til Sagens Anledning eller den paalagtede Forseelses Benævnelse) bør være berettigede at indanke samme, naar Summen enten i Følge D. L. 1—6—18 er appellabel, eller den Anklagede er dømt til en større Grad af legemlig Straf, end 14 Dages Fængsel paa Band og Brød.

13. I de offentlige Sager, som, efter § 12, kunne indstævnes til Høiesteret, skulle dommene, saasnart de ere blevene affagte, uopholdeligen af Politimester paategnes, i Overensstemmelse med Forordningen af 7. Juni 1760, og derefter forkyndes de Paagjældende, hvilke, inden 24 Timer, bør erklære, om de ville paaante samme; da Akterne i saa Fald strax indsendes til Bort danske Rancelli, som foranstalter det videre fornødne, til Sagernes hastige Afgjørelse ved bemeldte sidste Instans.

14. Dersom nogen ellers vil paaante Politirettens Domme eller Behandlinger, da bør han udtage Stævning til Høiesteret, inden 4 Uger, efterat Dommen er bleven ham lovlig forkjndt. Forsømmer han saadant, da skal han ei siden have Magt til derpaa at tale, uden Dp-reisning.

15. Politiretten skal herefter paakjende de Sager, som dertil indklages, formedelst første Gang forøvede simple Tyverier, naar samme enten tilstaaes af den Skyldige, eller Sagen er af den Bestaaffenhed, at ingen vidtløftig Undersøgelse udtræves, for at tilveiebringe det fornødne Bevis. Men, dersom den Paagjældende tiltales, formedelst igjengtagen Forbrydelse af dette Slags, bør han dømmes af Hof- og Stadsretten, og den over ham ved Politiretten affagte Dødsdom da komme i Betragtning til Straffens

Skjærpelse, i Overensstemmelse med den 2. § af Forordning 5. Juli. gen under 20. Februar 1789.

16. Politimester skal herefter, ligesom hidindtil, ene vedblive at bestyre, foranstalte og udføre alle de Dele af Politivæsenet, som ikke egentligen vedkomme Rettergangen. I Særdeleshed bør han omhyggeligen vaage over alt det, som hører til den almindelige Roligheds og Sikkerheds Haandhævelse, og den offentlige Bekvemmeligheds Befordring, saasom: at afværge Dpløb; hemme Betleri; være behjælpelig til, ved Ildbrand, at skaffe Vand, og forebygge Uorden, samt at betrygge imod Tyverier, m. v.; paase, at Vægterne efterkomme deres Pligter; at Gadernes Brolægning og Renlighed vedligeholdes; at Lygterne, til de bestemte Tider, ere tændte; at Vandvæsenet er i god Stand; at alle Vedkommende ere forsynede med de befalede Forraad af Levnetsmidler; at de Fødevarer, som falddes, ikke ere bærvede; med et Ord: han skal ene forestaa det extrajudiciale og alt det, som kan henregnes til Politiets udførende Myndighed, af hvad Navn det end maatte være. Iøvrigt bør han ogsaa vedblive at have Sæde i de Direktioner, Kommissioner og Sessioner, hvori han, enten ved almindelige Anordninger eller særdeles Befalinger, er beskiftet og udnævnt til at være Medlem.

17. Paa det at ingen, i Tilfælde af Forgribelse eller Opsætsighed imod Politimester og de ham underordnede Betjente, skal kunne undskyldes sig med Uvidenhed, bør disse herefter, naar de udøve deres Embedspligter paa Gaden (f. Ex.: ved Dpløb, Ildbrand eller deslige), bære en vis Uniform, som, ved Plakat fra Politikammeret, skal blive nærmere bekendtgjort; men, naar de gjøre Forretninger i Husene (saasom: Subquisitioner og deslige) er det ikke fornødent, at de bruge denne Klædedragt, efterdi det sædvanlige Polititegn kan være tilstrækkeligt til, ved saadan Leilighed, at forskaffe dem den vedbørlige Agtelse.

5. Juli. 18. Sigeſom Politiet, i ethvert Tilfælde, ſkal handle med Overlæg og Sindighed, og ei, uden Nødvendighed, anvende Magt eller voldsomme Ewangsmidler; ſaa vilſe Vi og paa det kraftigſte have Politimeſters Embeds Værdighed og Myndighed holdt i vedbørlig Agt. Til den Ende befale Vi allern., at, naar Uorden eller ſtrafværdigt Dpløb maatte forefalde, ſkal Politimeſter førſt, baade ſelv og ved ſine Betjente, i Bort Navn, advare de tilſtebeværende at forſøie ſig derfra, ſaaſremt de vilſe være anſete, ſom rolige Borgere og gode Underſaatter; men derſom diſſe Formaninger blive frugtesløſe, maa Politiet bruge Magten, for at tilveiebringe Rydighed og Orden; og derſom nogen ſkulde være ſaa driftig at modsætte ſig bemeldte Retteus Betjente, eller forgribe ſig paa dem, da ſkal den ſkyldige, uden ſkaanſel, dømmes til Arbeide i Naſphuſet eller Slaveriet, fra 6 Maaneder til 6 Aar, i Forhold af Sagens Omſtændighed og Forbrydelsens Grad.

5. Juli. Frdg., ſom befaler, at enhver Dommer herefter ſkal, naar Retten hæves, underſkrive i Protokollen det, ſom deri er bleven forhandlet og indført.

Indm. Saml. pag. 220.

5. Juli. Frdg., ſom forbyder, i private Sager, at execute nogen underordnet Rets Dom, hvorved den Dønte er bleven fundet ſkyldig til offentligt Arbeide, forinden denne har erklæret, om han forlanger Sagen indſtævnet til høiere Ret.

Indm. Saml. pag. 220.

5. Juli. Frdg., hvorved ſaſtættes, at der i Høieſteret herefter ſkal holdes overordentlige Sefſioner i de

sidste Dage af Juli og August Maaneder, for at 5. Juli. afgjøre de dertil indstævnte Delinkvent- og Politisager.

Indm. Saml. pag. 221.

Frdg. ang. hvorvidt en Procurator bør være 19. Juli. enten pligtig eller berettiget til at aflægge Vidnesbyrd i de Sager, hvor enten hans Raadforsel eller Sagsforelse har været brugt.

Indm. Saml. pag. 221.

Frdg., som befaler, at, naar Skifter forrettes ved 23. Aug. Samfrænder eller andre overordentlige Skifteforvaltere, skulle disse, saasnart Voet tages under Behandling, anmeldte saadant for den almindelige Skifteret, i Tilfælde af at der ere unyndige Arvinger, m. v.

Indm. Saml. pag. 223.

Kanc. Prom. (til Statsraad, Politimester Flindt) 31. Aug. at Politidomme, som angaa ikke mere end 15 Rdlr., maa erkrveres efter Doms slutningen.

Ved at modtage Hr. Statsraadens Promemoria af 24. August sidstleden er man blevet underrettet om, hvorledes det undertiden skal indtræffe, naar Husbonder have Sag med deres Tjenestethende ved Politiretten, og tabe, disse da tvinges til at løse hele Akten, inden hine ville opfylde Dommen, stolende paa, at Underfogden ikke gjør Eksekution, uden at Rekvirenten først for ham producerer Akten in forma, hvilket synes saameget mere ubilligt, som det et saadant Tjenestethende tilbødte oftest er høist ubethdeligt. I Betragtning heraf har De derhos gjort følgende Forslag: Om Politidomme, som angaa ikke mere end 15 Rdlr., hvad

31. Aug. enten samme er af de Underfogden eller Politiet eyeleverer, maa, ligesom Politi- og Extraretsfager, efter Rancealliets til Hof- og Stadsretten under 19. Mai 1787 ergangne Resolution, eyeleveres efter Doms slutningen og vedkommende Parter være befriede for at tage Doms saken in forma be-
strevet. Da nu Rancealliet aldeles bifalder dette Deres For-
slag, saa skulde man ikke unblade herved tjenstlig at til-
melde Dem saadant til behagelig Underretning og Be-
kjendtgjørelse for Vedkommende.

28. Septb. **Rentef. Cirkulære til de Stiftamtmand og Amt-
mænd i Danmark, med hvis Embeder endnu ikke er
fket Forandring.**

I Genhold til Amternes og Amtmandskabernes ulige Størrelse i Danmark efter deres nærværende Inddeling, og for saavidt mulig ved en Omdeling i Fremtiden at iræffe en mere Lighed imellem disse og desformedelst et pafseligere Forhold i de Forretninger, som flyde af sammes Bestyrelse, har Kammeret ved allerund. Forestilling af 6. August sidst blandt andet foreslaaet, at Danmark (Bornholm undtagen) maatte inddeles i 17 Amtmandskaber eller Amter, som maatte benævnes efter det Sted, hvor Amtmanden skulde bo, nemlig:

.....

Paa berørte, allerund. Forestilling har det allern. behaget Hs. kongl. Majest. under 4. denne Maaned at resolve saaledes:

Vi bifalde allern. Vort Rentekammers ved denne dets Forestilling Os gjorte Forslag til Amternes og Amtmandskabernes Omdeling i Vort Rige Danmark for Fremtiden, og ville Vi saaledes:

1. at nysnævnte Riges nuværende 24 Amter eller Amtmandskaber maa, foruden Bornholm, der fremdeles bli-

ver under een Amtmand, inddeles til 17 Amter, saaledes at 28. Septbr. i Sjælland bliver 5, nemlig Kjøbenhavn, Frederiksborg, Holbæk, Sorø og Præstø Amter; i Fyen 2, nemlig Odense og Svendborg Amter; og Lolland-Falster samles til et Amt; men i Sylland 9, nemlig Hjørring, Aalborg, Thisted, Viborg, Randers, Aarhus, Veile, Ringkjøbing og Ribe Amter; og skal ethvert af disse Amter bestaa af de heri benævnte Herreder og Distrikter; ligesom Vi og bifalde, at Den Læssø, i Henseende til verdslige Sager, kommer under Aalborg Amt, Anholt ligeledes under Randers Amt, Samsø under Holbæk Amt, og at de øvrige smaa Lær skulde herefter, som hidtil, høre til de Amter, som ligge dem nærmest;

2. at Amtmændene i fornavnte Amter skulde, hver især, bo i de Steder, efter hvilke de dem betroede Amter ere benævnte;

3. at Amtmændene i Kjøbenhavn, Odense, Maribo, Aalborg, Viborg, Aarhus og Ribe Amter skulde tillige være Stiftamtmand for Sjællands, Fyens og Lollands samt Syllands fire Stifter; dog skal i disse Embeder alene paa-ligge dem tilligemed Biskoppen i Stiftet at besørge det Slags Forretninger i det hele Stift, som Stiftamtmanden og Biskoppen hidtil i Samling have haft, da Bestyrelsen af Kjøbstæderne overdrages til Amtmændene, enhver for de Kjøbstæder, som i hans Amt ere beliggende; dog at Kjøbenhavn herfra undtages, og at Vi i Henseende til Helsingør forbeholde Os at give denne By, ved Vakance i Stiftamtmandsembedet, en egen Øvrighed, dersom det efter de mødende Omstændigheder skulde findes tjenligt; men derimod

4. at Skifterne paa Landet, forsaavidt samme hidtil af Amtmændene ere forrettede, henlægges til Herredsfogderne og Birkedommerne i Bore egne Birker;

5. at denne Amternes saavel som Stiftamtmands- og Amtmændsforretningernes Omdeling vel ikkun efterhaanden,

28. Septb. som en Vakance indtræffer, eller og anden dertil fordelagtig Leilighed viser sig, skal iværksættes for enkelte Amtter paa Gangen, men at imidlertid, til at forberede, saavidt muligt, det fornødne til Forandringen selv, Vore Stiftamtmand og Amtmænd strax maa kommunikeres denne Vores Resolution; og skulle de fra samme Tid af være pligtige at føre særskilte Protokoller for den eller de Kjøbstæder og Herreder, som ved denne Forandring ere bestemte til at adskilles fra det øvrige af deres Embedsdistrikter, saaledes, at, naar Forandringen paa noget Sted iværksættes, de enhver Kjøbstad og ethvert Herred vedkommende Protokoller og de til samme hørende Dokumenter for den imidlertid forløbne Tid kunne strax afleveres paa sit Sted.

6. Decb. **Frdg.**, som befaler, at Kjøbenhavn's Gæste- og Sorets Behandlinger og Domme herefter skulle staa umiddelbart under Højesterets Paaskjendelse.

Indm. Saml. pag. 224.

13. Decb. **Plak. ang.** at Stifteforvaltningen paa Landet i Danmark, forsaavidt samme hidtil af Amtmændene har været forestaaet, skal i Nalborghus, Nastrup, Børglum, Seiglstrup, Dueholm, Drum og Bestervig, samt i Koldinghus, Dronningborg, Silkeborg, Mariager og Kallø Amtter nu strax overdrages til og herefter behandles af vedkommende Herredsfogder og kongelige Birkedommere, samt at denne Indretning efterhaanden skal blive udstrakt til alle Steder i Riget, naar de nuværende Amtmænd afgaa fra Embederne m. v.

Indm. Saml. pag. 225.

13. Decb. **Frdg. om** Veivæsenet i Danmark.

Indm. Saml. pag. 226.

Frdg. som sigter til at udrydde den iblandt 31. Jan.
Landalmmen paa nogle Steder i Danmark og Norge
indførte daarlige Tænk at anse det som en van-
ærende Gjerning at trække Huderne af Heste og
andre Kreaturer, som enten dræbes, eller dø af
tilfældige Marsager, hvilken skadelig Fordom Kongen
vil have afskaffet.

Indm. Saml. pag. 235.

Reskr. (til samtlige Stiftamtmand i begge 7. Febr.
Niger) anl. at Revisionen af Regnskaberne for de
Umyndiges Midler skal fra indeværende Mars Be-
gyndelse gennemgaaes og bemængles i Rentekammeret,
ligesom forhen er foranstaltet for de andre Stifter.

Da Vi ved Resolution af 11. September f. A. paa
Borens Rentekammers Forestilling allern. have befalet, at
der, foruden det under bemeldte Kammer indrettede Koutoir
til Revision af Regnskaberne for de Umyndiges Midler i
nogle Stifter af Danmark og Norge, endnu under samme Kolle-
gium skal oprettes flere Koutoirer, hvor Regnskaberne for
deslige Midler i de øvrige Stifter af bemeldte Niger kunne
fra dette Mars Begyndelse gennemgaaes og bemængles; Vi
ogsaa nærmere ved en Forordning ville fastsætte de Forholds-
regler, som skulle iagttages af dem, som saadanne Midlers
Forvaltning eller Opsyn dermed er betroet; men det af
Bort Danffe Kancelli er fundet fornødent, over et Udkast,
som er gjort til en Forordning angaaende denne Sag, at
indhente samtlige Bore i Danmark og Norge værende
Stiftamtmands og Amtmands Erklæringer, førend dette
Udkast forelægges Os til endelig Bestemmelse; der altsaa vil
medgaa nogen Tid, førend berørte Forordning kan ventes
at udkomme; saa ville Vi, paa det at den tilføjede Ind-

7. Febr. retning ikke derefter længere skal udsættes, herved som en Interimsforanstaltning. allern. bestemme, at det Dig ved Bort danste Ranceffis Skrivelse af 4 Januar sidstl. tilstillede Udkaft til en Anordning, ang. Sikkerheden og Rigtigheden for Ummyndiges Midler i Danmark og Norge samt de fra Overformynderierne indsendende Regnskaber for samme, skal strax, og indtil Forordningen selv derom udkommer, tjene til Regel for Administrationen af de Ummyndiges Midler og de fra Overformynderierne indsendende Regnskaber; derefter Du Dig allerund. har at rette og Bedkommende sligt til Efterretning at tilkjendegive samt derhos at foranstalte, at Overformynderiernes Generalregnskaber eller Forklaringer for afvigte Aar med Øvrighedens Attestation, og saavidt muligt i Overensstemmelse med hvis som herved er anordnet, blive indsendte til Bort Rentekammer inden to Maaneder, efter at denne Bores Befaling er bleven Bedkommende bekendtgjort.

Udkaft til en Anordning, ang. Sikkerheden og Rigtigheden for Ummyndiges Midler i Danmark og Norge samt de fra Overformynderierne indsendende Regnskaber for samme.

Naar den beholdne Hovedstol af en Ummyndigs Formue er 20 Rdlr. eller derunder, skal den ei sættes paa Rente, men gives Bærgeren i Hænde, for at bruges til den Ummyndiges Fornødenhed, uden at derfor af ham skal æstes nogen Sikkerhed, og bør ved Overformynderiet være en Fortegnelse paa de Bærger, hvilke saadanne Penge ere betroede, med Forklaring over deres Anvendelse; dog at samme bliver udenfor den anordnede Revision. Hvorimod saadanne smaa Kapitaler, i Tilfælde at den Ummyndige allerede har nogen foregaaende Arv af høiere Beløb end 20 Rdlr., ikke skulle udbetales, men indkomme under Overformynderiets Bestyrelse, samt i Regnskaberne tilføres. Særligt er det ligegyldigt, enten en Arv over 20 Rdlr. bestaar i Vare eller

Penge, da den i begge Tilfælde bør ansøres, og for samme 7. Febr. den befalede Sikkerhed og Rigtighed tilveiebringes.

2. Naar der stiftes imellem en Afsdøds umhyndige Børn eller Børnebørn og den efterlevende af disses Forældre eller Bedsteforældre, da maa det af Voets løse eller faste Gods, som den afsdødes Ægtefælle enten til sin Næringsdrift eller dagligt og uundværligt Brug behøver og begjærer at beholde, ikke bortfælges (for saavidt det ei til Gjældens Betaling er nødvendigt); men, dersom Børnene eller Børnebørnene ei kunne erholde andet Udlæg for deres Arveparter, maa samme udloddes dem i dette Gods, hvilket betros den efterlevende Ægtefælle til Brug, saafremt denne enten herfor kan forskaffe antagelig Sikkerhed, eller af Overformynderne anses vederhæftig og paalidelig. Saadant Udlæg skal, for at hindre Godssets Pantsættelse, med Overformyndernes Paategning om, at de anse Vedkommende vederhæftig for det betroede, uden Betaling læses til Thinge, og gives beftreven paa slet Papir. Og, naar den Umhyndiges Underholdning og Opdragelse besørjes af den efterlevende Fader eller Moder, skal ingen Rente svares af den saaledes udlagte Hovedstol.

3. For saa meget som muligt at lette Formyndernes Arbeide og Ansvar, naar det befrygtes, at Indfordrings- og Søgmaalsomkostninger paa Inddrivelsen af uvis Udgjæld, som er Umhyndige tilfalden, skulde blive forgjæves anvendte, maa det være Bærger og Overformynderne tilladt efter Amtmandens, eller saavidt de geistlige Jurisdiktioner vedkommer, Biskoppens dertil indhentede Samtykke, at sælge deslige udlagte Fordringer ved offentlig Auktion til den høist mulige Pris. Dersom ingen vil kjøbe disse Gjældsfordringer, bør saadant indberettes til vedkommende Overrigheds nærmere Resolution, forinden nogen Bekostning for Myndlingernes Regning paa Inddrivelsen maa anvendes. Finder da Overrigheden rimelig Formodning om, at noget ved Søgmaal

7. Febr. vil udkomme, saa bemyndiges Vedkommende til at lade Debitor saggive, og den antagne Procurator bliver i sin Tilpligtig at gjøre Børgen saadan Nødtighed, som ved dennes Regnskab kan være antagelig. Skulde Myndlingene iøvrig ikke kunne bestride Beføstningerne paa Søgsmålet, maa dem, efter nærmere Ansøgning i ethvert enkelt Tilfælde forundes Beneficium Paupertatis og fri Procurator.

4. Naar paa Landet i Norge en Ummyndig bliver udlagt Løssøre, skal samme ved offentlig Auktion bortfælges og Værdien deraf som rede Penge administreres; men, dersom Arvingerne enten ere giftefærdige Piger, eller Mandsfolk der snart kunne antage et Jordbrug eller anden Næring maa Løssøret, for saavidt det til saadan Haandtering eller den Ummyndiges Bosættelse kunde anses tjenligt, ei bortfælges dog bør det i ethvert enkelt Tilfælde ankomme paa Dørlig hedens Resolution, om det efter Omstændighederne bør bortfælges eller ikke; i hvilken Hensigt det og maa komme Betragtning, hvorvidt det er at formode, at samme ved Auktion kunde udbringes til dets Værd; men i Tilfælde, at det ei bortfælges, maa det overlades til vedkommende Børgen under Overformyndernes aarlige Efterspørgsel ved Formynderthingene.

5. Ummyndiges Midler maa ei anderledes end imod Pant paa første Prioritet i faste Eiendomme udsættes.

6. Naar en Ummyndigs Penge skulle udsættes paa Bente da bør Overformynderne i Kjøbstæderne, men paa Lande Børgerne, begjære af vedkommende Magistrat eller Retten Betjente to kyndige Mænd udmeldte til at taxere den Eiendom, som bydes til Pant og Sikkerhed for den Kapital, de skal udsættes; Eiendommens Værdi bør af Vurderingsmændene bestemmes efter den Tids gangbare Pris i Kjøb og Salg, uden at tage i Betragtning, hvad den kan have kostet eller i Henseende til Huse, hvad disse tilført enten ved Forsikring i Brandkassen eller i nogen anden Anledning kund

have været vurderede for. Ved denne Forretning skulle de 7. Febr.
vedkommende Overformyndere eller Bærger selv være tilstede;
og, naar de intet have mod Forretningen at indvende, og
Kjøbstæderne Magistraten (som den holdte Forretning strax
er foreviges) ei heller finder noget derved at erindre, skal
den inden Retten afhjemles saaledes, at Burderingsmændene
deligen bekræfte, at de hverken for Bild eller Benskab, eller
af nogen anden Bevæggrund have taget Eiendommen
underleedes, end de tro dens sande Værdi at være; men
erksom Burderings Paalidelighed af vedkommende Bærger,
Overformyndere eller Øvrighed tages i Tvivl, maa den ei
beediges, men i dette Tilfælde kan Omburdering begjæres
med et dobbelt Antal af udmeldte Mænd, hvilken sidste For-
retning bør edelig afhjemles, forinden Laanet paa Grund af
den bliver at bevilge. Hade derimod de til Pant givne
Eiendomme allerede, førend denne Anordnings Bekjend-
gørelse, været tagerede, er videre Taxation unødvendig,
naar ikkun Debitor paalægges, inden tre Aar at lade Taxa-
tionen fornye, og Pantet iøvrigt af Bærgeren, som det om-
kommer Attest til Overformynderne, paaagtes. Betalingen for
Taxations- og Omburderingsforretningen bør af Debitor
afholdes.

7. Udnævnelsen af disse Taxations- og Omburderings-
mænd paa Landet i Norge bør ske uden Betaling, ligesom
og de udmeldte Mænd, naar de ikke have over en halv Mil-
lion Forretningen, bør foretage samme uden derfor at nyde
noget Godtgjørelse, men i andet Fald en af Øvrigheden
bestemt billig Diæt.

8. I de saaledes lovligent tagerede faste Eiendomme
maa af Umyndiges Midler udsættes indtil $\frac{2}{3}$ Dele af den
Værdi, hvorfor Eiendommen er vurderet; hvorhos tillige
maa iagttages, at Pantet, om det er Bygninger og Huse,
assurureret i det mindste for den Sum, som derpaa ud-
løses; og, naar da derhos ved Panteobligationens Thing-

7. Febr. Iyning fremlægges Bevis for, at alle paa saadanne Eiendomme hæftende Skatter og andre Byrder ere erlagte, og derefter tilbørlig Ophynn havest med, at Pantet ikke forringes, maa alle Vedkommende være angerløse i Tilfælde af uformodet Tab.

9. For at kunne, saavidt det er muligt, erholde tilstrækkelig og vedvarende Betryggelse for de udsatte Kapitale skulde Panterne, forsaavidt de i Huse og Gaarde, hvis Bygninger udgjøre deres eneste eller fornemteste Værdi, hvert tredje Aar paa Debtors Bekostning omburderes, medmindre de Umyndiges Børgere tilligemed to i Nærheden af de i Pant forskrevne Eiendomme bosatte gode Mænd give Attest til vedkommende Overformyndere om, at Pantet er tilstrækkeligt, eller og, at Debitor derfor stiller antagelig Kaution i hvilke Tilfælde Taxationen i det høieste to Gange maa gaa over. Iøvrigt skal ved de nye Taxationer i alle Maad forholdsvis efter den for de første Taxationer her fastsat Forordning.

10. Naar derimod Umyndiges Midler i Nordlandene og Finmarkens Amt, i Overensstemmelse med 8. og 9. ere udsatte mod Iobliken tagerede Pant, maa det være nok, naar de Umyndiges Børgere tilligemed to i Nærheden boende gode Mænd hvert tredje Aar give Attest til Overformynderne, at Pantet er godt og tilstrækkeligt, da Omburdering ikke finder Sted, uden naar disse befinde eller frygte en Formindskelse i Pantet, og Debitor ikke skulde kunne forskaffe antagelig Kaution.

11. I Fordegods maa i Danmark uden videre Taxation udsættes indtil $\frac{2}{3}$ Dele af den i Forordningen af 1 Mai 1768, i Henseende til $\frac{1}{4}$ pCt. Paabuddet, fastsat Taxt 80 Rdlr. pr. Tønde Hartkorn bebygget kontribuabel Bøndergods Ager og Eng, 150 Rdlr. pr. Tønde Hartkorn Skov og Møllefyld samt Kongetiende ligeledes maa fri Hovedgaardstaxt i den Henseende beregnes til det do

beste imod bebygget Kontribuabelt Gods. Derimod maa paa 7. Febr. øde Gods ingen Umhyndiges Kapitaler udlaanes.

12. Alle Obligationer, som herefter for Umhyndiges Midler udstædes, skulle indeholde den udtrykkelige Betingelse, at, saafremt Renten ikke til rette Tid vorder erlagt, skal Kapitalen til samme Termin være forfalden til Betaling, og Kreditor være berettiget til uden Lovmaal og Dom at sætte Pantet til Auktion; hvorimod de, førend denne Anordnings Bekjendtgjørelse, udstædte Obligationer, som ikke indeholde denne Betingelse, maa ved Paategning tilføres samme, og derom ved Regnskaberne fremlægges Øvrighedens Attest. Dersom Kapitalen med tilbagestaaende Renter ikke af Pantet skulde kunne udbringes, bliver det øvrige ved ordentlig Rettergang, Dom og Eksekution at søge hos Debitor; og, naar en opsagt Kapital ei til Terminen betales, skal dermed paa samme Maade forholdes.

13. I Obligationerne skal den umhyndige Kreditors Navn nævnes, undtagen naar flere Umhyndiges Penge paa et Sted udsættes, da Obligationen skal lyde paa Umhyndiges Penge i Almindelighed. Men, dersom nogen af de, førend denne Anordnings Bekjendtgjørelse, udstædte Obligationer enten lyde paa Bærgerne, eller ikke nævne første Prioritet, da kunne de ved Paategning transporteres paa Myndlingene, og tilføres, at de ere pantfattede mod første Prioritet, samt derom ved Regnskaberne Øvrighedens Attest fremlægges. Obligationerne skulle forevises Overformynderne, som derpaa have at tegne, at samme ikke uden deres Forevidende og Samtykke maa opsiges, transporteres eller udbetales; hvilken Paategning ogsaa bør tilføres de allerede udstædte Obligationer, som mangle samme, og derom ved Regnskaberne fremlægges Øvrighedens Attest. Efter at Obligationerne med jaadan Paategning ere forsynede, kunne de leveres Bærgerne til Renternes Modtagelse.

14. Med Renternes Betaling maa ingen Dilation fra

7. Febr. en Termin til en anden bevilges. De Umyndiges Bærger skulle derfor til hver Termin forevise Overformynderne Rigtighed for, at Kenterne ere indkomne. Men ved Regnskaberne behøves derfor ingen Kvitteringer at fremlægges, da det kan være nok, at Overformynderne forklare, at Kenterne ere Vedkommende betalte, samt hvormeget deraf er anvendt til de Umyndiges Fornødenheder. Men for Kenterne af de i den kongl. Kasse indsatte Kapitaler, der i Terminerne udbetales til vedkommende Overformynder i en samlet Sum, for igjen af dem at udbetales de Umyndiges Bærger eller dem, hos hvilke de nyde Opdragelse bør disses Kvitteringer ved Regnskaberne fremlægges. Udebliver nogen Debitor med Kenternes Erlæggelse, forholdes dermed efter § 12.

15. Ingen Kenter maa ved det aarlige Regnskab søres til Restance, uden at Regnskabet er belagt med den affholdte Eksekutionsforretning, og Bevis for, at de udlagte Effekter ei endnu have kunnet gjøres i Penge. Befindes det, at Bærgerne have ladet de til Betaling forfaldne Kenter eller Kapitaler henstaa over fire Uger efter Terminen, uden paa den her foreskrevne Maade at inddrive samme, da skulle de selv svare til Gjælden, og Overformynderne have Magt til strax hos dem ved Lov og Dom at indfordre Restancen, imod at dem forbeholdes Regres til Debitor. Dersom Overformynderne efterlade de dem i denne Henseende paa lagte Pligter, paadrage de sig selv Ansvaret, og lide Tiltale for Restancerne.

16. Dersom Kenterne ikke affordres, maa de i Overformynderiet deponeres, og om samme gjøres Forklaring i Regnskaberne. Bliver noget af Kenterne tilovers fra det, som Myndingerne behøve, da bør med samme forholdes ligesom med Kapitaler; dog at det ikke skal være nogen Nødvendighed, at Kenter, som kunde overstige 20 Rdlr., altid skulle gjøres frugtbringende, da tilfældige og lokale Omstændigheder maa

i denne Henseende komme i Betragtning, og i Overensstemmelse dermed af Overformynderne med Øvrighedens Samtykke en nærmere Bestemmelse herom paa ethvert Sted fastsættes.

17. Paa Landet i Norge bør Debitorerne paa Formynderthingene levere Overformynderne og Bærgerne konjunktiv den forfaldne Rente, som ved Overformyndernes Hjælp ordentlig kan affrives paa Obligationen, og Pengene tages under fælleds Forsegling, eller leveres Bærgen, om de behøves til Myndlingens Fornødenhed; hvorimod de, som ikke behøves, maa henstaa under lige Ansvar som det øvrige.

18. Naar Debitor betaler Renten, skal han tillige bevise, at Skatter og alle andre til den Tid forfaldne Afgifter, som hæfte paa Pantet, ere erlagte, hvorom Regnskaberne bør indeholde den fornødne Forklaring, dog uden derom at vedlægge nogen Attest.

19. Dersom Umhyndiges Penge ikke efter Opbydelse til Tinge i Følge D. L. 3—17—28, N. L. 3—19—28, kunne blive udsatte mod den her forefrevne Sikkerhed, da skulle saadanne Kapitaler, naar de udgjøre mere end 20 Rdlr., paa vedkommende Øvrigheds Rekvizition indtil videre uvægerligen i Kongens Kasse modtages, og deraf svares fire pCt. Rente, saalænge samme der blive staaende, under de Billaar, som ved Forordningen af 31. August 1774 ere eller herefter maatte vorde fastsatte. Dog have vedkommende Skiftejurisdiktioner og Overformyndere at rette sig efter den under 9. Marts 1792 udgangne Plakat, som bestemmer de Forholdsregler, der skulle iagttages, naar Umhyndiges Midler begjæres indtagne i den kongl. Kasse, og at samle, saavidt Omstændighederne tillade det, saadanne smaa Kapitaler under en Summa, og for deres sammenlagte Beløb at æsse en eneste Obligation. Opbydelse udstædes paa det til Indlægge ved Forordningen af 27. November 1775, § 8, anordnede stemplet Papir, og modtages under et for alle

7. Febr. Kapitaler, der ophjdes fra et Overformynderi; og bør denne Beføstning afholdes af Arvemidlerne, men Thinglysningen og Protokollationen besørjes uden Betaling. Forresten bør saadanne Midler altid, naar det kan ske, gjøres frugtbringende, endog i den Tid, naar der føres Brevverling om sammes Modtagelse i Kongens Kasse. Naar en Del af saadan erholdet Obligations Summa, enten formedelst at en Arving er kommen til Aalder, eller af andre Aarsager, maatte behøves udbetalt, kan den enkelt opsiges, og paa Obligationen affrives, samt derom Attest ved Regnskabet fremlægges.

20. I Sygdoms og andre trængende Tilfælde maa Overformynderne af de Umyndiges Midlers Hovedstol anvende til deres Bedste saa meget, som Nødvendigheden udfordrer; dog at derpaa indhentes hver Gang vedkommende Ærigheds Approbation, som med Regnskaberne tilligemed Kvittering for det modtagne bør fremlægges.

21. Naar en Umyndig har fyldt sit attende Aar, skal det af vedkommende Værger anmeldes, i Kjøbstæderne for Magistraten, paa Landet, saavel i Danmark som Norge, for den ordentlige Skifteforvalter, som tillige er Overformynder, men ved de geistlige Skiftejurisdiktioner for Herredsprovsten, som strax beskifter ham en Kurator, der tilligemed den mindreaarige har at imodtage dennes Midler, og derfor at give Afkald, hvilket skal forevises Overformynderne, og med deres Paategning læses til Thinge, hvorefter dette Værgemaal udgaar af Overformynderprotokollen. Dersom den forrige Værge, i Overensstemmelse med D. L. 3—17—34, N. L. 3—19—34, beskiftes til den mindreaariges Kurator, skal Ærigheden udnævne en anden god Mand til i Kurators Sted at modtage Værgens Regnskab, og tilligemed den mindreaarige udstæde Afkald for Værgemaalet. Naar en Pige giftes, skulle hendes Midler, tilligemed Regnskab for Værgemaalet, overleveres hendes Mand som Værge og

Gusbond. Han udstæder og Afkaldet, hvormed isøvrigt for 7. Febr. holdes paa den her forefrevne Maade.

22. Dør, forløbes eller affættes en Børge, da skal han eller hans Arvinger aflægge Regnskab til Eftermanden i Følge D. L. 3—17—31, N. L. 3—19—31. Er den Mindreaarige fraværende eller ikke vil modtage Regnskab, forholdes dermed efter D. L. 3—17—36 og 37, N. L. 3—19—36 og 37. Umhyndige Personers Arvkapitaler vedkomme ikke Regnsfaberne, men disse bør, naar de ikke af vedkommende Arvinger indfordres, ufortøbet deponeres i Kongens Kasse, og, naar Kvittering derfor vedlægges Overformynderregnsfabet, derfra for Eftertiden udgaa.

23. Bærger, som Umhyndiges Midler ere betroede, skulle, under en passende Mulkst, være pligtige ved Aarets Udgang at aflægge Regnskab til vedkommende Overformyndere og Øvrighed; og forvaltes Bærgemaalet umiddelbart af Overformynderiet, aflægges samme Regnskab til Øvrigheden, som Overopsynet dermed er betroet. Inden hvert Aars Aarets Maaned skulle Overformyndernes generale Regnsfaber eller Forklaringer for det sidst forløbne Aar med Øvrighedens paateguede Attestation, samt de til Oplysning og Bevislighed hørende Bilage indkomme i Rentekammeret til Revision; men Sorenfrivernes inden Mai Maanedes Udgang; og paa de Antegnelser, som over Regnsfaberne udfærdiges, have Vedkommende inden den Tid, som af Rentekammeret bestemmes, at indsende deres Besvarelser, paa det at Regnsfaberne, saa hastigt som muligt, kunne decideres. Saafremt de aarlige Regnsfaber eller Besvarelser paa de ved Revisionen udsatte Antegnelser ikke til den forefrevne Tid i Rentekammeret indkomme, da skulle de, som i saadan Forsømmelse findes skuldige, anses paa samme Maade som Kongens egne Oppebørjelsbetjente, i lige Tilfælde, efter de derom udgangne Forordninger.

24. Naar Regnsfaberne ere deciderede, udstædes derfor

7. Febr. ingen Kvittancer; men Regnskabsførerne tilkjendegives fra Rentekammeret, at ved det af dem aflagte Regnskab er gjort Rigtighed for N. N. Aar; og sendes dem herhos Extracter in duplo af Kammerets Decisioner, hvoraf de beholde den ene, men den anden bør vedlægges det næste Regnskab.

25. Forberørte Overformynderiernes aarlige Regnskaber eller Forklaringer bør være indrettede efter højsølgende Skemata og derved følge som Bilage: a) Døbeattester, til Bevis om Myndlingenes Alder, som paa ustemplet Papir kunne udstædes, og bør vedlægges det første Regnskab, hvori en Umvundig anføres; b) verificerede Udskrifter af Lodsedlerne, som kunne være tilstrækkelige til Legitimation for Kapitallernes Beløb; c) Gjenparter af alle i samme Aar modtagne nye Panteobligationer; d) Burderingsforretningerne, hvorefter Ublaenet er fket, eller og lovformelige Udskrifter deraf, samt Kautitioner, om nogen er modtaget, de første in originalibus, og de sidste i videmerede Udskrifter; e) iligemaade af de nye Burderinger, som efter visse Aars Forløb ere befalede, eller de Attester eller Kautitioner, i Betragtning af hvilke saadan Burdering maatte være anset unødvendig; f) alle Opfigelser i Original eller verificeret Kopi, enhver ved Domme, samt afholdte Exekutions-, Auktions- og deslige Forretninger, forsaavidt disse ikke ved endda ei udførte Søgmaal maatte behøves til Afbetjening; g) Kvitteringer for betalte Renter af de i Kongens Kasse indsatte Kapitaler; h) Afkalde for modtagne Arvekapitaler, som i Gjenparter, verificerede af Øvrigheden, kunne fremlægges; i) isøvrigt alle Dokumenter, som vedkomme ethvert Aars Regnskab, og kunne tjene til nogen Dplysning og Bevislighed ved de deri indeholdte Poster, der med Paategning om, til hvilket Regnskab og for hvad Aar samme henhøre, bør være forsynede, forinden de med Regnskaberne indkomme. Endelig iagttages, at Kapitalerne skulle i efterfølgende Regnskaber altid beholde de samme Numere, hvormed de i det første

Regnskaber have været anførte, og i Regnskaberne over ud= 7. Febr. gaaende Kapitaler under samme Numere føres til Afgang, da de saaledes til Afgang anførte Numere i de følgende Regnskaber blive ledige. For Resten paaligger det samtlige kongelige Embedsmænd paa Overformyndernes Forlangende at forshne dem, uden nogen Godtgjævelse, med de Attester og Oplysninger, som de enten ved deres Regnskaber eller ved Besvarelsene over de i Rentekammeret udfærdigede Antegnelser maatte behøve.

Kanc. Prom. (til Stiftamtmanden i Viborg) 10. Mai om Beskikkelse af en Sættedommer.

Da Hr. Kammerherren i Skrivelse af 16. f. M. har behaget at forespørge, om De, i Tilfælde, at Lars Jensen og Chresten Pedersen forlange en Sættedommer imod Bederpartens anbringende lovlige Exception imod den ordentlige Dommer, ikke da bør indsætte en Sættedommer med den Indskrænkning, naar og for saa vidt den ordentlige Dommer finder sig pligtig at vige sit Sæde, overladende til denne selv at paakjende dette Spørgsmaal, saa skulde man i Gjenfvar herpaa tjenstlig melde, at det følger af sig selv, at Konstitutionerne saaledes maa være klausulerede.

Frdg., som fastsætter, at nægte Børns Modre 30. Mai. skulle være berettigede til at beholde og opfostre deslige Børn, og at de dertil skulle nyde Bidrag i Penge af Fædrene m. v.

Indm. Saml. pag. 239.

Plak. ang. Amternes Inddeling for Eftertiden i 21. Juni. Danmark. (Rentekammeret.)

Det har allern. behaget Hs. kongl. Majest. ved Resolution af 4. September forrige Aar blandt andet at befale, at de i Kongeriget Danmark nuværende 24 Amtmandskaber, foruden

21. Juni. Bornholm, skulle efterhaanden, som enten Vakancer indtræffe eller nogen anden dertil fordelagtig Leilighed viser sig, omdeles til 17 Amter, saa at i Sjælland bliver 5 under følgende Navne: Kjøbenhavn, Frederiksborg, Holbæk, Sorø og Præstø Amter; i Fyen 2, nemlig Odense og Svendborg Amter, Lolland og Falster samles til et Amt under Navn Maribo Amt, men i Sylland blive 9, nemlig Hjørring, Halsborg, Lihsted, Viborg, Randers, Aarhus, Veile, Ringkjøbing og Ribe Amter; og at ethvert af disse Amter, hvis Amtmænd tillige overdrages Bestyrelsen af de i deres Amter beliggende Kjøbstæder, hvorimod Stiftamtmandene, enhver for sit Stift, forbeholdes fremdeles de Forretninger, som de have tilfælles med Biskopperne, skal bestaa af følgende Herreder og Distrikter:

.....

9. Aug. Kongelig Bekjendtgjørelse om Dpløb.

Uagtet Vi ved en kongelig Bekjendtgjørelse under 5. April afvigte Nar have advaret alle og enhver, at ingen Uvedkommende maatte opholde sig paa noget Sted, hvor der sker Dpløb, paa det at uskyldige ikke skulde udsættes for Fare, naar det maatte blive nødvendigt, at anvende overordentlige og alvorlige Midler, til at haandhæve Orden og Rolighed, erfare Vi dog med Fortrydelse, at denne Vor faderlige Formaning ikke følges, men at mange lade sig lede af utidig Nysgjerrighed til strax at stikke sammen, naar alene en Flok af vanartige og pøbelagtige Drengene enten selv finde for godt, eller ophidses af onde Menneſter, til at pibe og skrig, for at stifte Uro, og sætte fredelige Borgere i Betymring og Frygt. Vi anser det altsaa nødvendigt, herved at igjentage fornævnte Advarsel og indstærpe dette Buds nøieste Efterlevelse, da det vilde bedrøve Os, om nogen af Vore kjære og tro Undersaatter skulde, formedelst egen Uforsigtighed, komme hændelsesvis til Skade, naar

Magten maa bruges imod dem, der vove at trodse Lovene, 9. Aug. og søge at forstyrre Borgerfikkerheden. Iøvrigt have Vi den Tillid til det, af Os saa inderligen elskte og saa udmærket trofaste, Kjøbenhavnske Borgerstat, at det vil fordoble dets Marvaagenhed, og, af alle Kræfter, bidrage med Os til at vedligeholde Orden og betrygge enhver Medborger mod Vold og Overlast.

Kanc. Prom. (til Kjøbenhavns Magistrat) om 23. Aug. en fraskilt Kones Myndighed.

Da Kjøbenhavns Magistrat i Promemoria af 11. dennes har opkastet og til Rancelliets Resolution henstillet det Spørgsmaal, om en Kone, der lever adskilt fra sin Mand i Henseende til Bord og Seng eller ved Egtetskabs Ophævelse ganske er skilt fra ham, skal anses som umyndig lige med et andet Fruentimmer eller umyndig som Enke med den Lovbærge, hun selv vælger, saa skulde man i den Anledning tjenstlig melde, at en saadan enten ved Divortium eller separationem quoad thorum et mensam adskilt Kone er i det omhandlede Tilfælde at betragte som Enke, og at hun kan handle som myndig med Lovbærgeres Raad.

Frdg. aug. Straf for Quakksalvere, hvilke, under 5. Sept. Navn af kloge Mænd eller Kvinder, paatage sig at helbrede Sygdomme iblandt Almuen, uagtet de ere aldeles ukyndige i Lægekunsten, og de ved uretteligen anvendte Medicamenter ødelægge de ulykkelige Mennefers Sundhed og Førlighed, der ere saa enfoldige at søge Hjælp hos dem og underkaste sig deres Kur, med videre Forholdsregler til at afværge, standse, og læge smitsomme og andre Sygdomme.

Indm. Saml. pag. 240.

10. Septb. **Plak.**, hvorved det bekendtgjøres, at det er den her i Staden beskikkede Guardeins Pligt at stemple alt her forfærdiget Guldsmedarbeide.

Ifølge det kongl. danske Rancellis Skrivelse til Magistraten af 30. forrige Maaned bliver herved til alle Vedkommendes Efterretning bekendtgjort, at det er den her i Staden beskikkede Guardeins Pligt at stemple alt det Guldsmedarbeide, som Vedkommende have Tilladelse at forfærdige.

17. Oktb. **Frdg.**, derfastsætter de Forholdsregler, som bør følges i Hensigt til de for Tømmerflaadningen fornødne Lendfers Indretning og Vedligeholdelse i Norge.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at Vi med Hensyn til den Norske Trælasthandels Bigtighed for Staten, og i Betragtning af at samme fornemmeligen beror paa Tømmerets fri og ubehindrede Nedflaadning fra de oplandske Skove igjennem Elvene, have fundet fornødent, ved udtrykkelig Lov, at foreskrive saadanne Regler, at de, hvis Fordeiendomme grændse imod deslige Elve, ikke, af Brangvillighed, skulle kunne lægge Hindringer i Veien for Flaadningen, ved baade at vægre sig for, imod billig Retaling, selv at anlægge de dertil fornødne Lendser, og tillige at forbyde Tømmerhandlerne, at indrette og vedligeholde dem. Som en Følge af den Statsklogslabs og Billigheds Grundfætning: at Eiendomsretten ikke bør lide Indskrænkelse, undtagen i de Tilfælde, hvor det almindelige Bedste fordrer det, og at tilstrækkelig Erstatning da tilkommer Eieren, fastsætte Vi derfor hermed allern.:

1. At det maa være dem, hvis Fordeiendomme ere beliggende ved og støde til Elvene i Norge, forbeholdet, paa deres Grunde selv at lade anlægge Lendser, og gjøre de videre fornødne Indretninger, til Befvemmelighed for Tøm-

merflaadningen, imod derfor at nyde billig Godtgjørelse eller 17. Oktb. Afgift af de vedkommende Saugeiere og Tømmerhandlere, efter mindelig Forening med disse.

2. Derjom Grundeieren er billig til at gjøre Indretningerne, men ikke kan blive enig med Saugeierne og Tømmerhandlerne om Afgiftens Bestemmelse, da skal samme fastsættes ved en lovlig Syns- og Taxationsforretning af Sorenskriveren og 9 upartiste Laugvettes Mænd, paa den i N. L. 1. Bogs 17. Kap. foreskrevne Maade.

3. Skulde nogen Grundeier nægte at lade indrette Lendse, uagtet de, som forlange den, have gjort ham Tilbud om Godtgjørelse derfor, i Overensstemmelse med denne Anordnings 1. og 2. §, da skal det være disse sidste tilladt, ved en lovlig Synsforretning, at bevise og lade paaskjønne, om Indretningen paa det Sted er nødvendig eller til Nytte for Tømmerflaadningen; og, naar dette da saaledes befindes, bør Forretningens Bekostning udredes af Grundeieren; men, i modsat Tilfælde, betales af de andre Parter.

4. Skald Eieren af Grundten vedbliver at vægre sig ved at indrette Lendsen, efter at dens Nødvendighed og Nytte for Trælastens Fremdrivelse, paa ovenansførte Maade, er bevist, da maa de, der have begjært Lendsen, være berettede til, selv at lade samme indrette paa hans Grund, imod at han nyder billig Godtgjørelse for sit Tab, eller den Skade, Grundten derved kunde tilspies; hvilken Erstatning fastsættes ved en lovlig Taxationsforretning.

Frdg. ang. en almindelig Frihed at tilvirke og 22. Oktb. forarbeide Leer og Stjærknive med Maskiner og ved Haandarbeide, og at drive Handel med disse Redskaber, samt de mod fremmede Leers og Stjærknives Indførsel i Danmark ergangne Forbuds Ophævelse.

29. Oktb.

Frødg. om Hegn og Fred for Jorder i Danmark.

Vi Christian den Syvende osv. G. v. ....

1—8. ....

9. Ledene paa alkare Veie skulle være af fornøden Bredde, stærke, vel hængte, saa at de bekvemmeligen gaa op og i, og forshnede med saadaane Klinker, at de kunne aabnes og lukkes, uden at de Ridende behøve at staa ned af Hesten. Befindes Ledet ikke at være forsvaret, da skal den eller de, som det paaligger at holde Ledet vedlige, derom advares, og bør da disse inden 24 Timer, efterat de bevisligen om Manglerne ere underrettede, begynde paa Istandsfættelsen, og have den inden 8 Dages Forløb fuldført. Smidlertid skulle samme være pligtige at holde Vagt ved Ledet, for al Ufred at forebygge, saavel som at erstatte den Skade, som bevisligen forvoldes ved Ledets uforfarlige Bestaafenhed. Naar nogen efter nysommeldte Tids Forløb ikke har besørget et brøstfældigt eller uforfarligt Led istandsat, bør det paa den eller de skyldiges Bestaafning istandsættes, og samme desuden bøde 1 Rdlr., hvormed Sognefogden og Oldermændene i Byen skulle have Indseende, og efter erhvervet Politikjendelse have Magt til strax at udpante Mulkten og Bestaafningernes Beløb hos de skyldige; og maa enhver, som har lovlig Wei igjennem et saadant Led, være berettiget til hos Sognefogden eller Oldermændene at anmeldte den befundne Mangel, hvorefter denne strax skal besørge det manglende istandsat og Omkostningerne og Bøderne indkrævede. Antvæffes nogen at lade et Led staa aabent efter sig, da skal han, naar Ufred derved kan forvoldes, foruden at erstatte Skaden, bøde 1 Mkr., om Ledet kan lukkes; og maa en saadan strax anholdes og paa Stedet pantes for Mulkten, men om han formener, at han derved er stet Uret, maa han derover klage til Stedets Dommer. Bestaafiger nogen et Led med Villie, da straffes han efter denne Forordnings 22. §, som den, der forsætlig har villet

skaffe Ufred. Den, som stjæler noget af Ledene, Hængslerne, 29. Oktb. det, som de lukkes med, eller Ledestolper, straffes som for andet Tyveri. Alle Ledene, igjennem hvilke ikkun løbe Markveie, skulde holdes laafede eller spærrede, naar nogen af de paastødende Jordbrugere det forlanger. Opbryder nogen et saadant Led, eller løfter det af Stablerne, bør han, foruden at erstatte Skaden, bøde 1 Rdlr.

10. ....

11. Erfaringen har vist, at mest Ufred sker, og Tvist angaaende Hegnets Vedligeholdelse opkommer paa de Steder, hvor den ene Nabo har alt eller det meste at hegne, og den anden til Hegnet tilstødende lidet eller intet har at vedligeholde, dels fordi den, som den større Byrde paaligger, ikke altid formaar at overkomme Arbeidet, dels ogsaa, fordi hans Nabo ikke bærer den Omsorg for Gjørderne, ved at affskaffe uvane Kreaturer med videre, som han maaſte vilde, om Byrden for begge var lige, og denne ligesaavel som hin kunde blive ansvarlig for Huller i Hegnet. Det er derfor, og i Betragtning af, at et saaledes, som i 1, 2 og 3 § befalede varigt Hegn, med levende Gjørde eller Pile beplantede og i fuld Grøde staaende Hegn ved den Gjørdsel, det affaster, mere er til Fordel for den, som skal vedligeholde det, end til Byrde, og fordi Stengjørde giver det sikreste og varigste Hegn, som næsten ingen Umage koster at vedligeholde, at Vi herved befale: at hvo, som har at vedligeholde mere, end halvt Hegn imod sin Nabo, skal, naar han paa det mere enten allerede har opført, eller herefter opfører, det i 3. § benævnte varige Hegn, have Ret til at paaſtaa, at hans Nabo skal herefter paatage sig at vedligeholde det mere, naar samme ved Syn befindes at være opført og vedligeholdt efter denne Forordnings 1, 2 og 3 §s Forſkrift; dog, saafremt saadant Hegn er levende Gjørde, at samme paa den Tid er i fuld Grøde og i Stand til at frede imod Heste og Røer, som ikke ere uvane; at Pilene ligeledes staa

29. Oktb. i fuld Grøde, i det mindste have staaet 8 Aar, og i de sidste 3 Aar ikke have været stynede eller stevuede, og at Stengjærden er vel sat og er i det mindste 3 Aar gammelt, saa at ikke noget betydeligt af samme kan, som ellers ofte sker med nye Stengjærder, staa Fare for at nedfalde. Skulde paa et eller andet Sted det mere end halvt Hegn hidtil have været paalagt Vedkommende at vedligeholde efter Dom, Forlig, Mageskifte af Hegn eller anden Forhandling, og ikke umiddelbar grunde sig paa Lovens og forrige Anordningers almindelige Bydende, da skal den, som forlanger for samme at fritages, være pligtig til, foruden at reise det ommeldte varige Hegn, aarlig at betale for Befrielsen fra denne Byrde, hvad som efter uvillige Mænds Skjønne eragtes billigt. Enhver, som, ved at afgive varigt Hegn, vil befri sig fra at holde mere, end halvt Hegn, vedlige, skal, naar han vil have det Naboen paalagt, saavidt efter Beliggenheden og Jordsmønnen muligt, afgive det til ham paa saadanne Steder, hvor det kommer til at støde til det Hegn, som denne hidtil har haft at vedligeholde, og om han intet har haft, da afgive det, saavidt muligt, i en sammenhængende Strækning. Saaledes skulle ogsaa Jordbrugere, som ligge i Fællig, afgive saadant varigt Hegn, saavidt muligt, i en sammenhængende Strækning, og om de ikke derom kunne forene sig, skulle de paastødende Naboer ikke være pligtige at imodtage det varige Hegn, da de ikke kunne være tjente med at tage imod Hegnet i smaa Stykker paa forskjellige Steder. Det skal ogsaa iagttages, at ingen tildeles Hegn imod en anden Mands Have, eller Gaards- eller Husplads, da enhver selv skal indhegne saadanne Steder, medmindre tvende Haver, eller Gaards- eller Huspladser støde sammen; men naar Haven, eller Gaards- eller Huspladsen ligger i Loddens Skjæl, skal Hegnet fordeles saaledes, at det, saalangt Haven strækker sig, tildeles den, som eier Haven. Naar nogen forlanger sit Hegn lignet, bør det paa hans Beføstning ske ved Syn, hvortil Vedkom-

niende indkaldes, hvorefter Synet til Thinge afhjemles, saa fremt ikke nogen Vedkommende paa Stedet har erklæret sig misfornøiet med Synet; i hvilket Tilfælde den eller de bør inden 8 Dage rekvirere et dobbelt Antal Mænd af Retten udmeldt til et Oversyn, hvorved det da, naar samme til Thinge lovligen er afhjemlet, bør have sit Forblivende.

12-16. ....

17. Til at syne Gjørderne og Skaben, som forboldes ved Ufred, skal vedkommende Dommer af hvert Sogn, uden Hensigt til, om Beboerne ere udfiestede, eller ikke, udnævne 4, og i store Sogne 6 eller 8 Gaardmænd, hvoriblandt han dog ikke maa udnævne nogen Sognesfoged eller Lægdsmand. Af disse Synsmænd afgaa aarlig tvende, i hvis Sted udnævnes tvende andre til disse Forretninger duelige Mænd. Naar hele Sognet ikke ligger til samme Herred eller Birk, skal den Dommer, under hvis Jurisdiktion det meste Hartkorn er henlagt, alene udnævne Synsmændene og være berettiget ogsaa at udnævne til Synsmænd de Gaardmænd i Sognet, som ellers ikke høre under hans Jurisdiktion. Skulde i denne Anledning Tvist opkomme om Hartkornets Beløb, som i Sognet er underlagt enhver af de forskjellige Jurisdiktioner, da skal Amtsforvalteren være pligtig til, paa Vedkommendes Forlangende, derom at give den Underretning, som fra Amtstuen kan have, og skal under Hartkornet uden Undtagelse beregnes alt frit og beneficeret Gods, som i Sognet maatte være beliggende, Møllestyld undtagen. Synsmændene skulde, naar de ere udnævnte, en Gang for alle tages i Ed, at de ville handle retfærdigen og efter deres Samvittighed. Disse Synsmænd skal Dommeren fordele til at syne hele Sognets Udhegn, saavel det, som støder til andre Sogne (hvilket veyelvis, det ene Aar skal synes af det ene Sogns Synsmænd og det andet Aar af det andet Sogns), som det, der skiller Byer fra Byer og fra udfiestede Lodder, og disse indbyrdes fra hinanden, samt det Hægn, som uud-

29. Okth. skiftede Byer anse for fornødent til at skaffe sig Fred for Byens egne Kreaturer. Ved ethvert Syn bruges tvende Synsmænd; og skal Dommeren have Hensigt til, at samtlige Synsmænd i ethvert Sogn saa hver især omtrent ligemeget af de nærmest sammenstødende Byer og separat udfiftede Lodder at syne, og at ingen af dem kommer til at syne hos sine Forældre, Børn, Sødsfænde, og lige saa nær besvogrede. Synsmændene skulle da tvende Gange om Aaret, nemlig: om Foraaret fra 7. til 21. April, og om Efteraaret fra 22. September til 6. Oktober, afholde de her befalede Syn, efter at have ved Sognestævnet tilkjendegivet Bedkommende, hvad Dage de for dem ville syne Gjørderne, da Synsforretningen skal have Fremgang, enten disse, efterat de have været advarede alle møde ved Forretningen, eller ikke. Skulde nogen Synsmand ved Sygdom, eller andet lodligt Forfald, forhindres, skal han uophødeligen melde det til Dommeren, som i hans Sted strax udnævner en anden, paa det at Synet i den befalede Tid ikke maa opholdes. Dersom Vinterens Beskaffenhed har forhindret, at man ikke til den benævnte Tid i April Maaned kunde tage Synet, da skal det tages, saasnart Hegnet formedelst Veirligets og Jordens Beskaffenhed har kunnet være istandsat. Synsmændene skulle ved Forretningen paase, om det gamle Hegn er vedligeholdt og om det ny varige, eller det ved Udfistningen tilkomne, Hegn efter denne Forordnings Forskrift er opført. Finde de nogen Mangel, da skulle de melde det til den, som er pligtig at opreise eller vedligeholde Hegnet, og tillige paalægge ham inden 8 Dage at istandsætte det, hvorom de have at underrette Sognesogden. Dersom den skyldige da ikke til den ommeldte Tid har istandsat Manglerne, da skal, naar Naboen anmelder det for Synsmændene, atter Syn af dem holdes, og den skyldige til hver af Synsmændene betale 16 Skilling og, om der findes over 16 Favnne brøstfældige, bøde 2 Skilling for hver Favn, som

han derover befindes at staa tilbage med, hvilken Betaling 29. Oktb. og Mulkt Sognefogden strax, i Mangel af mindelig Betaling, ved Udpantning skal inddrive, og Naboen være berettiget til paa Eierens Bekostning at lade det manglende opføre eller sætte i Stand. Til Synsmændenes Betaling skal Sognefogden i hele Sognet indfordre og hos dem, som ikke mindeligen betale, ved Udpantning hver 1. Mai og 1. November, inddrive 1 Skilling pr. Tønde Hartkorn. Naar nogen støder med sit Hegn til flere Sogne, skal det, som han, efter hans Hartkorns Størrelse, bidrager til Synsmændenes Betaling, deles imellem Synsmændene i ethvert af disse Sogne i Forhold til Udhegnets Længde, som vunder til hvert Sogn. Denne Betaling skal Sognefogden igjen erlægge til vedkommende Synsmænd saaledes, at enhver faar Betaling i Forhold til den Strækning, han har synet. Finder nogen sig misfornøiet med det holdte Syn, da bør han paa Stedet erklære det og derefter i Overensstemmelse med 11 § begjære Oversyn af den Dommer, som i nærmeste Sogn udnævner Synsmændene, hvilken da af det Sogns Synsmænd udnævner 4 til Oversynet. For dette Oversyn nyde Synsmændene, foruden Befordringen, 3 Skilling pr. Td. Hartkorn, som udredes, i Tilfælde at Synet gaar Rekvirenten imod, af ham alene for hans og Naboernes Hartkorn og i modsat Tilfælde af enhver af dem for sit Hartkorn. Naar nogen for sit hele Hegns Mærkning har sat varigt Hegn, bør han være befriet for det aarlige Syn og for Omkostninger til Hegns Syn, saa længe det forsvarligen vedligeholdes. Klager nogen Nabo over et saadant Hegns mislige Vedligeholdelse, da skal Syn tages over Hegnet paa den Hegnendes Bekostning, om nogen Mangel findes, men paa Klagerens, dersom dennes Klage befindes at have været uden Grund, og skulle Synsmændene i dette Tilfælde ogsaa for første Syn nyde lige Betaling, som for Oversyn er fastsat.

29. Oktb. 18—21. ....

22. Om nogen gjør Gab eller Nabning paa Hegn, hvorigjennem Kreaturerne kunne komme ind og gjøre Skade, det være hvad Tid af Aaret det vil, da bør han ei alene igjen at sætte Hegnet i Stand og at betale den Skade, som desformedelst kan være forvoldet, men han bør desuden, om det er sket for at gjøre sig Vel uden for de i 24 § ommeldte Tilfælde, og uden bevislig Hensigt til at skade, betale for hans Forseelse 1. Gang 1 Rdlr., 2. Gang 2 Rdlr., og sker det tiere, skal han anses som den, der forsætlig har villet skaffe Ufred. Den, hvis Hensigt det bevislig har været, ved at gjøre Gab eller Nabning paa Hegnet, at skaffe Ufred, skal af Dommeren dømmes 1. Gang, han saadant forøver, til at bøde 10 Rdlr., 2. Gang dobbelt, og 3. Gang til at hensættes i Forbedringshuset i 3 Maaneder, og siden saa ofte han igjentager Forseelsen, hver Gang dobbelt saa længe. Den, som uden Nødvendighed springer over anden Mandes Hegn, hvor ingen Stente eller loblig Fodsti er, skal, naar han bevisligen paa Stedet gribes, betale i Straf 8 Skilling, foruden Skadens Erstatning, hvilke Penge Uholderen paa Stedet hos ham maa udpante. Hvo, som bortstjæler Hegn, afhugger eller forsætlig paa nogen Maade, saasom ved at afrive Barken, eller ved at affjære Grene til Koste, Ris og deslige, beskadiger Pile, eller andre Træer eller Buske, Planteskoler eller levende Gjerder, skal dømmes til at betale Skaden og at straffes som den, der forsætlig har villet skaffe Ufred. Formaar den sthldige ikke at betale de i denne § befalede Bøder, da skal han affone dem med Fængsel paa Vand og Brød efter det, som i Forordningen af 6. December 1743 er bestemt, og, i Tilfælde, at noget Tjenestehende bliver tildømt at betale dem og de ikke ved Udpantning hos samme have været at erholde, da skal sammes Husbonde være forpligtet at indeholde dem, saavel som Omkostningerne, af dets Løn, saavidt Lønnen til-

strækker; men dersom det er Børn, som heri have forset sig, 29. Oktb. da skulle de, 1. Gang af Forældrene, om disse bo i Sognet, og i andet Tilfælde af dem, som ere i Børnenes Forældres Sted, eller deres Husbonde, straffes hjemme; men 2. Gang, og om det sker oftere, med Kis i tvende Vidners Paasyn i den Mandts Gaard, imod hvilken de have øvet Forbrudelsen, dog saaledes, at de ikke tage Skade paa deres Helbred. Vægre Forældrene eller de, som ere i deres Sted, sig ved at straffe dem, da skulle disse belægges med den Straf, hvori de maatte forfalde, naar de selv havde forøvet den paaklagede Forurettelse. Afhugges og bortstjæles Pile, levende Gjerder eller andre Træer, eller Opvæksten i Plante-skoler, eller afsrives Barken af Træerne, og Eierne ikke ved Gjerningsmanden, da skal Sognefogden og en af Husemændene paa hans Begjæring strax være følgagtige med ham, for at inkvirere i de nærmest liggende Byer, Gaarde og Huse, og findes da noget, som ligner det afhugne, da skal den, det findes hos, være pligtig til enten at skaffe Gjæmmel derfor, eller ogsaa at udvise, hvor det er hugget paa hans egen Grund, og i andet Tilfælde anses, som Gjerningsmanden.

23 — 51. . . . .

Frdg., som bestemmer Forholdsmåden og For- 19. Decb.
trinsretten, i Hensigt til de saakaldte Respondentia-
breve eller Gjældsforfrivninger, der af de Hand-
lende eller Søfarende sædvanligen udstedes for Laan,
enten til et Handelsforetagende eller til Udredning
paa Rejse, imod at Eierne af Skib, Ladning,
Føring eller Fragt, give Udlaaneren Sikkerhed i
disse Ting, for de dem forstrakte Penge og betin-
gede Præmier.

Indm. Saml. pag. 244.

29. Jan. **Plak. ang. Fortolkningen af Frdg. 23. April 1781, dens § 23, og Frdg. 8. Juni 1787, dens § 2.**
Indm. Saml. pag. 246.
20. Marts. **Frdg., der indeholder nærmere Forklaring og yderligere Bestemmelser i Hensigt til de Forholdsregler, som, ifølge Frdg. 17. Mai 1690 bør iagttages ved Namsdommes Eksekution.**
Indm. Saml. pag. 247.
10. April. **Frdg., som bestemmer, hvorledes Samfrændeskifter bør paaanes.**
Indm. Saml. pag. 248.
10. April. **Plak., som indeholder Regler og Bestemmelser, der bør iagttages, i Hensigt til Sikkerhed for de offentlige Stiftelsers Midler.**
Indm. Saml. pag. 248.
8. Mai. **Frdg., som bestemmer de Belønninger, Kongen aarligen lader uddele for de bedste Stoddingste, til Opmuntring for Landstutterierne i Danmark, og som foreskriver de Regler, hvilke i denne Henseende bør iagttages og følges.**
Vi Christian den Syvende osv. G. v. ....
1—17. ....
18. Hvor duelige Hestefjærere maatte mangle, have Amtmændene at foranstalte saadannes Antagelse, eller at nogen, paa Amtets Bekostning, dertil oplæres hos en bekjendt duelig Hestefjærer; eller, naar ogsaa Leilighed dertil skulde mangle, da paa Veterinærskolen i Kjøbenhavn; og maa ingen andre end de af Amtmanden beskikkede Heste-

Stjævere befatte sig med at stjæle Heste eller andre Kreaturer, 8. Mai. under 2 Rdlrs. Mulkt for hvert Kreatur, saadan uberettiget har staaen, hvilken Mulkt erlægges af den uberettigede Gilder og af Kreaturets Eier, Halvparten til Sognets Fattige og Halvparten til Angiveren. Denne Mulkt bør strax indkræves af Stedets Sognefoged og, i Mangel af mindelig Betaling, inddrives, efter Politirettens Kjendelse, ved Udpantning. Dog skulle alle Lærlinge, civile eller militære, som fra Veterinærskolen i Kjøbenhavn ere forsynede med Vidnesbryd om at kunne stjæle Heste og andre Kreaturer, være berettigede til at udøve denne Haandtering, og ingen ny Hestestjæver maa antages, hvor saadanne Lærlinge findes, da disse fremfor andre dertil skulle være berettigede.

Plat. ang. noiere Bestemmelse om Jords Afgang 16. Mai. fra Gaarde til Huse i de Byer, hvor ingen jordløse Huse ere, eller ikke saa mange Huse som Gaarde have været før Udsiftningen*), med videre, i Anledning af Forordningen af 8. Juni 1787.

Indm. Saml. pag. 251.

Kanc. Prom. (til Stiftsbefalingsmanden over 23. Mai. Aggershus) ang. Meddomsmænd i Livs- og Hærsager.

I Anledning af en ved Høiesteret under 17. Februar d. A. affagt Dom udi Sagen imellem Prokurator Brorson og Arrestanterne P. Broberg og A. S. Holm har Byfoged Brandt i Moss udi en til Rancelliet indkommen Skrivelse iblandt andet anholdt om, at maatte i Almindelighed faa bestemt, hvorledes han herefter har at forholde sig i hans nærværende Forfatning baade som Magistrat og Byfoged ved Livs- og Hærsagers Paakjendelse, i Overensstemmelse

*) I Indm. Saml. staar ved en Trykfeil Udsiftningen.

23. Mai. med Lovens 1-5-20, til at følge enten dens første eller sidste Del. Denne Begjæring forekommer Kancelliet besynderlig, da det er uden for al Tvivl, at Supplikanten ikke behøver nogen Forholdsordre i denne Henseende, naar han ifkun holder sig norske Lovs 1. Bogs 13. Kap. angaaende Vidners Edfæstelse til Thinge, og samme Lovs 1-5-20, angaaende Meddomsmænds Tagelse, efterrettelig thi det første af disse Lovsteder viser tydelig, at Vidnerne Afhøring og Eftagelse skal ske til Thinge, og ei for Notario, især i Justitsager, hvor Defensor undertiden kan finde fornødent at gjøre Kontraktvæstioner, der kunde give Anledning enten til Straffens Formildelse eller Forbrøderens Frifindelse. Og, hvad Meddomsmænd angaar da viser det sidstnævnte Lovsted, at disse skulle tilkalbes i alle Rivs- og Wressager. At Supplikanten er baade Byfoged og ene Magistrat, kan ingen Forandring gjøre heri; til Embedernes Forening kan dog ei gjøre Dommeren til mere end en Person, og altsaa hans Dom ikke blive andet end en individuel Mening, ei heller indbefatte enten otte Mand eller Borgmesters og Raads Tanker, som Lovgiveren udfordrer, for at værne desto tryggere om Undersaatternes Li og Uve, saa det altid bliver en vigtig Formalitet i alle deslige Sager at tage Meddomsmænd, hvilke ikke skulle være de ordinære Thinghøvere eller saakaldte Stokkemænd, men de otte bedste og fornuftigste af Byens Borgere, som sortere under Byens Jurisdiktion. Man skulde altsaa tjenstlig anmode Hr. Kammerherren om, at De, i at tilkjendegive Supplikanten foransførte, tillige ville betyde ham, at ha saavel i den hjemviste Sag som herefter i alle deslige Rivs og Wressager har at forholde sig efter Højesteretsdom af 17. Febr. 1795.

10. Juli. Frdg. om Forligelseskommissioners Stiftelse overalt i Danmark samt i Kjøbstæderne i Norge.
Indm. Saml. pag. 252.

Kongl. Bekjendtgjørelse og Anordning angaaende 17. Juli.
Brandforsikringen for Staden Kjøbenhavn.

Indm. Saml. pag. 266.

Instruktion for Kjøbenhavns Magistrat.

28. Aug.

.....
1—7. ....

8. Naar Klager over private Fornærmelser enten umiddelbart indkomme til Magistraten, eller samme blive den tilstillede fra Os og de vedkommende Kollegier, da skal Magistraten forsøge at bevirke mindeligt Forlig imellem Parterne, hvilke, til den Ende, skulle være pligtige, efter Indkaldelse ved Aftensvarsel, at møde personligen paa Raadstuen. Iøvrigt bør, i denne Henseende, følgende Bestemmelser tjene til Regel: a) Uagtet der af den paaklagede Fornærmelse kunde, naar den blev paadømt ved Retten, tilflyde Bores Kasse Bøder, skal dog Lovens 1—24—8 ikke være hinderlig i Forliget, med mindre Sagen allerede fra Justitsvæsenets Side er bleven paatakt. b) Naar Forening opnaas, bør samme, tilligemed de Billaar, paa hvilke den er indgaaet, nøiagtigen indføres i Protokollen, og da have samme Kraft og Virkning, som en ufvækket Dom. c) Forligene udstedes beskrevne paa flet Papir, under Raadstuens Segl og Raadstueskriverens Haand; og, naar Eksekution derefter udfordres, bør samme forrettes af Underfogden. d) I Tvistigheder imellem Ægtefolk maa ikke Foreninger, til Skilsmisse eller Ægtefæbers aldeles Ophevelse, antages; men, naar Parterne ikke kunne blive forligte paa den Maade, at de vedblive at leve i Fællesskab med hinanden, da skal Magistraten være bemyndiget til at bevilge dem Adskillelse fra Bord og Seng. e) Dersom nogen, der er tilfagt at møde, udebliver, uden at kunne bevise lovligt Forsald, da skal Magistraten være berettiget til at forelægge ham, under Tvangsmiddel af Bøder, fra 2 til 10 Rdr., til Stadens almindelige Fattigkasse,

28. Aug. hvilken Kjendelse fuldbyrdes, som en Rettens Dom. f) Paa det at Vedkommende kan have den fuldkomneste Tillid til Magistratens Mægling, maa der hverken søres Vidner eller udstedes Attester om det, der af Parterne tilstaas, i Henseende til Fakta, eller foreslaas, i Henseende til Forliget selv, undtagen forsaavidt samme af begge Parter er vedtaget, og udgjør virkelige Punkter af Foreningen. Heraf følger da, at, naar denne ikke kan bevirkes, gives aldeles intet beskrevet af det, som er blevet forhandlet; men samme anses som nesterretteligt og ughydigt.

9—15. ....

16. I Tilfælde af Opløb, skal Magistraten, naar samme ikke strax af Politiet kan stilles, men overordentlige Ewangsmidler maa anvendes, for at tilveiebringe Orden og Rolighed, indfinde sig paa Raadstuen, og der forblive, for at kunne være Politimester og Stadshauptmanden behjælpelig med Raad og Daad, i Hensigt til de Forholdsregler, som, efter Omstændighederne, kunne eragtes foruopdne, til at betrygge Borger sikkerheden. Dersom Opløbet skulde bære Kjendtegn af overlagt Sammenrottelse eller Stempling, da skal Overpræsidenten tilligemed to af Magistratens Lemmer, som dertil af ham udnævnes, begive sig til det Eted, hvor saadan ulovlig Folkesamling er, og der i Bort Navn forkynde de Tilstedeværende, at enhver, der vil være anset som god Borger og Vor tro Undersaat, strax skal forsoie sig dervra og gaa rolig til sit Hjem, samt at de, der ikke adlyde denne Formaning, maa tilskrive dem selv den Uheld, som rammer dem, naar Vi sættes i den bedrøvelige Nødvendighed, at haandhæve den offentlige Sikkerhed med væbnet Haand imod Oprørere og Volds-mænd, hvilke da maa falde og ligge paa deres Gjærninger. Ved saadan Leilighed skulle Magistratens Lemmer, paa det at de kunne være kjendte og agtede af enhver, bære Bort Navn med Krone, hæftet paa Brystet i et grønt Baand.

Jøvrigt følger det af sig selv, at det er en væsentligt Pligt 28. Aug. for Magistraten, at bidrage til, paa alle mulige Maader, at afværge og dæmpe saadanne Dptrin, hvorved Medborgerne udsættes for Fare og Skræk.

17—28. ....

29. Magistraten og Overpræsidenten staa, i Følge Lovens 1—2—8, ikke under den almindelige Ret, for saavidt deres Dvrighedsembeders Fjorelse betræffer; men, i Tilfælde af, at nogen Anke desangaaende maatte finde Sted, skal samme for Os andrages, paa den i Lovens 1—26—3 anviste Maade, og igjennem Vort Kancelli forestilles; da Vi forbeholder os, enten umiddelbart at afgjøre Sagen ved Resolution, og saaledes forhjælpe den klagende til sin Ret, eller, naar Omstændighederne det udkræve, at bestikke Kommissarier til deri at dømme, hvis Behandlinger og Domme i saa Fald høre under Vor Høiesterets yderligere og endelige Paakjendelse. Dog bør fra denne Regel være undtaget det Ansvar for Umhyndiges Midler, som, i Følge Lovens 3—17—32, paaligger Magistraten; i hvilken Henseende den maa kunne søges, tilligemed Bærgerne og Overformhynderne, ved den almindelige Domstol.

30—33. ....

Frdg., som foreskriver Kjøbenhavns Magistrats 28. Aug. Pligter, i Tilfælde af Dpløb, og fastsætter Straf for dem, der tilfidesætte den Agtelse og Lydighed, bemeldte Dvrighedsmænd tilkommer i deres Embedsfjorelse m. v.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da intet er Os mere magtpaaliggende end at haandhæve den borgerlige Sikkerhed, og bestjærme enhver af Vore fjære og tro Underfaatter i sammes ukrænkede Ndhjelse, saa have Vi, i at bestemme de Forholdsregler, hvilke Kjøbenhavns

28. Aug. Magistrat bør iagttage og følge i dens Embedsførelse, ikke kunnet forbigaa en saa vigtig Gjenstand. De Øvrighedspligter, som i denne Henseende paa ligge bemeldte Magistrat, have Vi foreskrevet i den 16. § af dens Instrux under D. D., hvis Indhold er følgende:*) . . . . .

Ved at kundgjøre dette Vort Bud til Magistraten, angaaende dens Embedsmyndighed og Pligter, i foransførte Tilfælde, ville Vi tillige paa det alvorligste have indskjæret, til almindelig Efterlevelse, Vore kongl. Bekjendtgjørelser under 5. April 1793 og 9. Aug. 1794, og herved igjengtage Vore landsfaderlige Advarsel, at alle Uvedkommende holde sig fra det Sted, hvor der er Uorden og Dpløb. I øvrigt ville Vi, at de, der findes at gjøre sig skyldige i saadanne Forbrydelser, ved hvilke den almindelige Rolighed forstyrres, skulde dømmes og straffes efter Lovens Strengthed; ligesom Vi og herved befale, at enhver, ved deslige Leiligheder, skal vise Magistraten og Politimester, (der af Os ere bemyndigede til at vedligeholde Orden og hemme Voldsomheder), den Agtelse og Rydighed, som deres Embeder medføre. Skulde nogen forhaane disse Øvrighedsnænder, eller bruge Trusler imod dem, imedens de forrette deres Embeder, da skal han straffes med at arbejde i Forbedringshuset, Slaveriet eller Nasp-huset, fra 2 til 6 Aar, efter Sagens Beskaffenhed og Fornærmelsens Grad; og dersom nogen skulde driste sig til at forgribe sig paa deres Personer, da skal en saadan Forbryder dømmes til at arbejde i Jern, i Kjøbenhavns Fæstning, sin Livstid.

8. Oktb. **Plaf. ang. ydermere Fortolkning af Frdg. 23. April 1781, dens § 23, og Frdg. 8. Juni 1787, dens § 2.**

Indm. Saml. pag. 277.

*) Se ovenfor pag. 220.

Refkr. (til samtlige Stiftamtmand og Amt- 23. Oktb. mænd) anl., at Inkvisiter, som ikke ville give bestemte Svar, skulle sættes paa Band og Brød.

Da Vi have bragt i Erfaring, at det undertiden skal indtræffe, at Inkvisiter, ved de over dem holdte inkvisitoriske Forhør, aldeles vægre sig ved at svare paa de til dem fremjatte Spørgsmaal, saa give Vi Dig hermed tilkjende, at Vi i denne Henseende til en almindelig Regel for Fremtiden ville have anordnet, at naar nogen Inkvisit herefter skulde vægre sig ved at afgive bestemt Svar paa de Spørgsmaal, som forelægges ham, forsaavidt han maatte kunne besvare samme, maa han foranstattes hensat paa Band og Brød, indtil han bekvemmer sig dertil; dog bør Dommeren i Forveien i Nægtelsestilfælde underrette Inkvisiten om og i Protokollen bethyde ham, at dette Tvangsmiddel ifølge Vor i den Henseende givne Bestemmelse vil blive anvendt.

Kanc. Prom. (til Amtmanden over Rallund- 31. Oktb. borg Amt) om Forligsvæsenet.

Hr. Kammerherren har i Promemoria af 8. f. M. behaget at forlange Kancelliets Resolution angaaende følgende Poster, til nærmere Oplysning saavel for Dem selv som for vedkommende paa Deres Vegne i de fraliggende Distrikter bestiktede Forligelseskommisariater, nemlig: 1) Om disse ikke i Forligelsesprotokollen bør aflægge den i Forordningens 15. § foreskrevne Ed, uagtet denne synes at være alene foreskrevet Forligelseskommisariatene i Kjøbstæderne? 2) Om det er nok, at Parterne, naar ei længere Tid dertil kan have, indkaldes med Aftens Varjel, siden Forordningens 35. § synes at overlade Varjelstidens Bestemmelse til Kommisariatene selv? 3) Om Varjelsmændene, da det endog paa Grund af Forordningens 39. og 42. §§, er saa fornødent at have fuldkommen Visshed om,

31. Oktb. at Parterne virkelig ere indfaldede, bør paalægges at møde i Kommissionen selv med Varselsjedlerne, for at bekræfte sammes Forlyndelse, eller i Forveien at tilbagelevere Kommissarierne et Duplikat af Varselsjedlen med Bedkommendes eller egen Paategning om rigtig Forlyndelse? 4) Hvorledes en Sagfører eller Klager, eller den, som paa hans Begne har fremført Bepæringen, skal indfaldes, naar de begge bo udenfor Jurisdiktionen? 5) Hvem der skal indvarsle paa de Hovedgaarde, som ei ligge i Byer, enten Varselsmændene i Sognets Kirkeby eller de i den By, som ligger Gaarden nærmest? 6) Hvorledes og af hvem de Bekostninger skulle godtgjøres, som Varselsjedlernes Befordring til Varselsmændene forarsage, da disse ofte kunne være tre til fire Mile fraboende? 7) Om ikke Klageren bør aflevere til Forblivelse ved Protokollen en verificeret Gjenpart af sin Klage i det i Forordningens 14. § benævnte Tilfælde, eller det er nok, at Sagen korteligen i Protokollen benævnes, naar Ventilationen frugtesløs afløber? 8) Om de paa Deres Begne beskikkede Forligelseskommissarier, naar de af de i Forordningens 47. og 48. §§ nævnte Varsager ei kunne administrere Kommissionen, selv kunne udvælge en anden god Mand i deres Sted, eller denue efter foregaaende Indberetning derom først af Dem med Konstitution dertil skal forsynes? Og endelig 9) Om alle de ved Retterne staaende upaadømte Sager, som enten ere begyndte ved Prokuratorer, før eller efter Forordningen udkom, ligeledes kunne være Gjenstande for Forligelseskommissionerne, eller blot de Sager, som, fra den Tid Kommissionerne ere komne i Gang og offentlig bestemte, opkom? — I Anledning heraf skulde man tjenstlig tilmelde Dem:

ad 1. I Henseende til 1. Post, at de bør aflægge den i Forordningens 15. § foreskrevne Ed.

ad 2. Aftensvarsel er tilstrækkelig, naar Parterne bo eller opholde dem nær ved det Sted, hvor Forligelseskom-

missionen holdes; men, dersom deres Bopæl er fraliggende, 31. Oktb. bør dem gives en i Forhold dertil passende Varsels Tid; dennes Bestemmelse er efter Forordningens 35. § overladt til Forligelseskommissionen.

ad 3. Naar Parterne have selv paategnet Ralds-sjedlen, eller møde personligen, behøves ikke Afhjemlingen; men i modsat Fald følger det af sig selv, at Indvarslingen edeligen maa bekræftes af Raldsmændene.

ad 4. Naar nogen af Parterne boer uden for Jurisdiktionen, sendes Ralds-sjedlen til Øvrigheden i det Distrikt, hvor den boer, som skal indvarsles, og bemeldte Øvrighed besørger da Forfyndelsen.

ad 5. Dette paaligger Varselsmændene i den nærmeste By.

ad 6. Befordringen bør ske paa samme Maade, som det sker i Henseende til Dokumenter, der angaa offentlig eller beneficeret Sag.

ad 7. Klagens Gjenstand indføres korteligen i Protokollen, og Klagen leveres tilbage med Paategning efter 41. §.

ad 8. I dette Fald bør en anden af Amtmanden konstitueres; thi Forordningens 47. og 48. §§ handle om Kommissioner, der bestaa af flere Medlemmer, nemlig de i Rigsstæderne.

ad 9. De Sager, der ere anhangiggjorte ved Retterne, førend Forligelsesvæsenet er blevet sat i Virksomhed, høre ei til Afgjørelse ved Kommissionerne, med mindre begge Parterne komme overens om, at henvende sig til Forligelsesmændene, for at søge deres Mægling; i hvilket Tilfælde Sagen bør antages, og mindelig Forening prøves.

Kanc. Prom. (til Professorerne ved Sorø Akad. 28. Novb. dendi) ang., at fri Proces for Akademiet ikke strækker sig til Forligesvæsenet.

28. Novb. Det kongl. Rentekammer har tilsendt Rancelliet en Skrivelse fra Professor Stenstrup, hvori han forespørger: 1) Om det kan tilkomme Sors Akademi, som er forundt Bevilling at udføre sine Sager paa ustemplet Papir og uden Beføstning, at betale det i Forordningen af 10. Juli sidst. § 55 i Tilfælde af Forlig for Forligelseskommissarierne og Skriveren fastsatte Salarium? 2) Om det ikke vil være en Følge af D. L. 5—14—53 og Reskr. af 24. Decbr. 1753 samt 23. Februar 1759, at naar flere Bønder i Sager, som angaa Gaard- eller Husfæsternes udbetalte Skatter, Restancer af Fordebogsafgifter, Gaardforfiddelser, Fæstetpligtsovertrædelse, og saa videre, paa engang indkaldes, bliver dog saadant kun at anse som een Sag, og derfor alene at betale som for een Sag? I den Anledning skulde man tjenstlig have de Herrer Professorer til behagelig Efterretning tilmeldt:

1. At Akademiets beneficium processus gratuiti strækker sig blot til Rettergangen, men ei til Forligelsesvæsenet, der er særskilt fra hin, og indrettet i det Diemærke at afværge Proces ved Domstolene.

2. At det er en naturlig Følge, at det omhandlede Slags Sager, der behandles og paadømmes under et ved Retten, bør paa lige Maade foretages og afgjøres ved Forligelseskommissionen, samt at der i Hensigt til Salarium bør iagttages samme Regel ved denne som ved hin, hvoraf følger, at der ikkun bør fordres Salarium i dette Tilfælde som for en Sag.

4. Decb. Frdg., som fastsætter, at Leiekontrakter, som indgaaes paa usædvanlig lang Tid, bør thinglæses, saafremt de skulle anses gjældende imod Pantebreve og Skjøder, m. v.

Plak., som befaler, at Forhørene i de Sager, 31. Decb. der høre til Sorettens Behandling og Paakjendelse, bør optages ved bemeldte Ret.

Indm. Saml. pag. 279.

1796.

Kanc. Prom. (til Kreditkassedirektionen), at 2. Jan. enhver Kreditor er berettiget til at fordre Rentens Rente af sin Debitor.

Til Svar paa den kongl. Kreditkassedirektions Skrivelse af 24. f. M. betræffende Renters Beregning af de Penge, som Kassens Debitorer ubi Renter og Kapital skulle erlægge men ikke i rette Tid indkomme med, skulde man herved meddele, at Kancelliet anser det udenfor al Tvivl, at enhver Kreditor ifølge Obligationer, der lyde paa skadesløs Betaling, er fuldkommen berettiget til at fordre Rentens Rente.

Frdg. ang. forældede Namsdommes Indklagelse 18. Marts. ved Forligskommissionerne og sammes Forfølgelse ved Retterne, naar de skulle sættes i Executionskraft.

Indm. Saml. pag. 280.

Frdg., som fastsætter de Forsigtighedsregler, der 1. April. bør iagttages og følges ved Salg og Handel med Gift.

Indm. Saml. pag. 281.

Kanc. Prom. (til Forligelseskommissionen i 2. April. Nakflov) ang. Sagførerets og andre Mandatarierets Møde for Forligelseskommissionen.

Til Svar paa de Herrer Forligelseskommissariers i

2. April. Raffob, deres udi Skrivelse af 15. Febr. sidstleden gjorte tre Spørgsmaal*) skulde man tjenstlig melde:

*) Næmlig: 1) Om i Tilfælde, at en Justitsbetjent, eller anden Mand, som tillige kan være beffikket eller berettiget at føre Sager ved Under- og Overretterne, i Kvalitet som Curator honorum, Laugbørge, Formynder, og deslige, søger Mægling ved Forligelseskommissionen, for, om muligt, at forebygge og undgaa Proces og Trætte, kan eller bør nægtes i benævnte Tilfælde, selv personlig at tage Møde i Kommissionen, da det er sjælden, at Bedkommende, som Sagen angaar, selv kan indfinde sig, og afhandle noget Forlig? Kommissionen har hidtil staaet i den Formening, at saadanne Personer i berørte Tilfælde ei, i Overensstemmelse med Forordningens Hensigt, burde formenes at søge Forlig, hvorved Sager, der ikke taalte Ophold, vilde paaføre Bedkommende Tab og Skade, samt indvikle dem i Proces og Rettergang; ingen Veltænkende har heller havt ringeste Indsigelse derimod; men, da en indklaget Person, muligt for at unddrage sig fra mindelig Forlig, to Gange har gjort den Exception, at han ei vilde afhandle nogen Forening, uden Bedkommende selv personlig indfandt sig for Kommissionen, saa har denne efter anbragt Paastand maattet forbinde sig herom at gjøre Forespørgsel. 2) Naar en Debitor, i en pur og uimodsaagt Gjældsag, udebliver med Betaling til den bestemte Tid, nødsager sin Kreditor, at begjære ham indkaldet til Kommissionen, og denne paa befalet Maade indbarstler begge Parter, Kreditor, som ofte udenbys, maa foretage Reiser frem og tilbage for at indhjemle sin Indklagelse, og da finder Debitor først for godt, enten forinden Kommissionen tager sin Begyndelse, eller naar den allerede med Skriveren er mødt paa bestemte Sted, for at mægle Parterne, at tilbyde Betaling uden at ville godtgjøre enten Indkaldelses-Bekostningerne, eller hvad som Anordningen byder at bør erlægges, naar en indklaget Sag vorder mæglet og forligt, og paa denne Maade bliver Kreditor ene sat i Udgift og Bekostning, for at erholde sit eget Tilgodehavende. 3) Om ikke de Personer, der enten begjære en eller flere indkaldte, eller de, som blive indkaldte, bør selv personlig tage Møde, naar ikke Sygdom hindrer dem derfra,

Ad I. Dette Spørgsmaal finder man faa udvidet og 2. April. ubestemt fremfat ved det Udtryk: og deslige, at det kunde blive vanskeligt nok, at besvare det adækvat, medmindre man først reducerer det til noget vist, og afhandler det punktvis. Ranceffiets Mening er denne: a) at den Regel, der er foreskrevet i Hensigt til Procuratorer i Almindelighed, ogsaa gjælder for de Justitsbetjente, der have Bevilling til at være Sagsførere; b) at det, in specie for saavidt der spørges om en Procurator kunde møde som Raugværge, vilde være aldeles stridende imod Forordningens Ord og dens Hensigt, at tilstede saadant, efterdi en Enke er berettiget til at antage hvilken Mand hun vil, til Raugværge, og sølgelig kunde altid lade møde Procurator under hint Navn; c) Ratio legis taalder ligesaa lidt at Procuratorer møde i Egenkab af Curatores bonorum; d) derimod finder man, de ei bør afvises, naar de handle i Egenkab af Umyndiges Bærger; thi de maa da forestille den Umyndiges Person i alle andre Tilfælde, hvor hans Rettigheder skulle forsvares, sølgelig ogsaa i dette, efterdi Pupillen selv ei har personam standi in judicio, og han ikke kan indgaa Kontrakter.

Ad II. Denne Udgift for Kreditor maa han søge hos

da de i saa Fald ved en anden kunde give skriftlig Fuldmagt til at afhandle Forlig, men om nogen skulde blot foregive Forfald, da kunde den indklagede Sag i saa Fald udsættes til en anden bestemt Tid, hvortil den udeblevne kunde paalægges, at møde personlig, og om Sagen ikke kunde taale Dphold, da at Kommissionen blev berettiget derudi efter Omstændighederne at afgive deres Eragting; men at det isøvrigt ikke tilledes den ene eller anden ved saa kalbede Kommissionærer at lade møde i Kommissionen, hvorved ofte tildrager sig, at Sagerne ei kunne vorde mæglede til Forlig, naar Personerne ei selv ere tilstede, da det almindelig indtræffer, at de, som møde, yttre Ubillie til Forlig, naar deres Bederparter ei tillige selv ere tilstede.

2. April. Debitor paa samme Maade, som enhver anden Fordring, i Fald desangaaende skulde reise sig Tvistighed.

ad III. Forordningens 15. og 38. §§ bevare tydeligen dette Spørgsmaal, saa at det er uden for al Tvivl, at den, der ikke bor i Jurisdiktionen, har Ret til at lade møde ved Kommissionær eller Mandatarius, men den, der er nærværende, skal møde personligen, naar han ikke beviser lovligt Forfald.

9. April. **Kanc. Prom.** (til Amtmanden over Kallundborg Amt) ang. Forligelsesvæsenet.

I Anledning af Hr. Kammerherrens Skrivelse, dateret 5. f. M., hvori De paa Grund af en til Dem indkommen Skrivelse fra Inspektør Trøgel, som er befippet Forligelseskommissær i Odsherred, har behaget at forlange Kanceliets Resolution paa følgende Poster, nemlig:

1. Under hvilken Forligelseskommission Sager og Parter skulle henhøre?

2. Om de i Forordningen af 8. Juni 1787 omtalte Gaardforfiddelsesager ere en Gjenstand for Forligelsesvæsenet, og om Bondens frivillige Erklæring om Fæstets Forbrydelse eller Frastraaelse i saa Fald for Kommissionen kan være ligesaa gylbig, som inden Retten, efter allerhøistbemeldte Forordnings 13. §?

3. Om ikke de Parter, der møde ved Kommissionerne, men ere utilbøielige til Forlig paa billige Vilkaar, lige saavel som de, der modvillig udeblive, siden bør betale Procesomkostningerne, og Kommissionerne til den Ende tilstædes, udi deres Attester og Henvisninger til Rettergang kortelig og summarisk at anføre Parternes gjensidige Forligstilsbud til Efterretning for vedkommende Dommere?

4. Om disse ei burde indskærpes den Pligt, nøiagtigen at rette Omkostningernes Bestemmelse efter den lidende Parts virkelige og billige Udgifter samt Modpartens Trætte-

fjærheds Grad, eller, i modsat Fald, stande til Rette med 9. April. Mulkt og Erstatning, ligesom for anden uretvis og uredelig Behandling?

5. Hvorledes den 6. Post i Rancelliets Resolution af 31. Oktober f. A., som befaler, at Varselsjedlernes Befordring bør ske paa samme Maade, som det sker i Henseende til Dokumenter, der angaa offentlig eller beneficeret Sag, skal forstaas, samt om Forligelseskommissionen selv skal besørge Varselsjedlerne befordrede til Varselsmændene, eller sendte til nærmeste Sognefoged til videre Befordring, eller at Amtstuen skal foranstalte denne Befordring ved Sognebud fra Sted til andet?

6. Om der ikke i Gjældsager kunde bestemmes, hvor stor Fordringen i det mindste maatte være, naar Sag desangaaende kunde ventes foretaget ved Forligelseskommissionerne? Og

7. Da det er indtruffet, at begge Parter ere udeblevne efter Indvarsling, enten fordi de indbyrdes vare blevne enige om Sagen hjemme, uden at anmelde det, eller fordi de selv have forenet sig om Udsættelsen, naar Veirliget og Føret paa den til Sagens Foretagelse berammede Dag har været ubehageligt, hvorved Amtmanden har spildt forgjæves Tid paa at oppebie dem, og Varselsmændene gjort forgjæves Reise, saa indstiller De: om det ei, for saadant at forebygge, maatte bestemmes: at Klagere i begge Tilfælde ligesuldt skulde betale saameget, som det hele Forligsgebyr beløber, til vedkommende Sogns Fattige, og at Sagen tillige i sidste Fald maatte henvises til Rettergang, skulde man herved tjenstlig melde:

ad 1. Det følger af Tingenes Natur, at enhver Sag bør indklages for Forligelseskommissionen paa det Sted, hvor den Sagsøgte har sit Værnething, og hvor Tvistigheden ved Rettergang skal paakjendes, i Fald den ei bliver forligt.

ad 2. Forordningens 4 Kapitel 19. og 20. §§ vise

9. April. tydeligen, at Sager om Gaardsforfiddelse høre til Forligelsesvæsenet; saa er det og en Følge af dens 43 §, at Forening om Gaards Fratrædelse er gjældende, naar den indgaas ved Forligelseskommissionen.

ad 3. Dette Spørgsmaal er bestemt besvaret ved Forordningens 41. §, der udtrykkelig forbyder at udstæde Attester om Parternes Mellemhandlinger, naar de ei blive forligte. Dette Bud, der ei taaler mindste Fravigelse, forudsætter ogsaa den vigtige Marsag, paa hvilken samme er bygget. Det forbliver altsaa ved bemeldte Paragrafs Forskrift, sammenholdt med den efterfølgende 53. §.

ad 4. Forbliver ved Forordningens 39. §. Søvrigt kan enhver, der paastaar Procesomkostninger, fremlægge Regning over sine dertil anvendte Udgifter som Hjemmel og Bevis for hans Paastand i denne Henseende, hvilken da af Dommeren bør paastfjønnes.

ad 5. I denne Post bifalder man Hr. Kammerherrens Forslag.

ad 6. Man holder for, at enhver Sag, der kan indstævnes for Retten, uagtet Gjenstandens Ringhed, ogsaa maa kunne indklages for Forligelseskommissionen.

ad 7. Det er billig, at Klageren betaler Forligelsesmændene og Varselsvidnerne, naar han udebliver; men, dersom Sagerne, naar ingen af Parterne møder, skulde henvises til Retten efter Hr. Kammerherrens Forslag, kunde dette bane Vej til, ved saadan Intrige at gaa Forligelseskommissionen forbi. Det forbliver altsaa ved Forordningen, og Forligelseskommissarierne ansøre blot i Protokollen, at Parterne ikke mødte.

7. Mai. **Kauc. Prom. (til Rjøbenhavns Magistrat) ang. Egtefæbers Ophævelse.**

Bed at tillade nogle Egtefæbers Ophævelse har det under 22. Januar d. A. allern. behaget Hs. Majest. Kongen

tillige at resolvare saaledes: For Fremtiden foredrages Os 7. Mai. intet Ægtefæb, hvor separatio a thoro et mensa over tre Aar har havt Sted, til aldeles Ophævelse, medmindre Ægtefællerne, saafremt de opholde sig under een Øvrighed, have været fremkaldte for samme, og formaaede til paany at forlige sig og leve tilsammen, og leve de under adskillige Jurisdiktioner, bør dette særskilt af enhver Øvrighed foranstaltet, ligesom og den Ægtefælle, der igjen vil gifte sig, ved paalidelige Attester skal godtgjøre at have ført et ustraffeligt Liv og Levnet.

Plak. om Tvistigheders Afgjørelse [mellem Afsu- 11. Mai. rancekompagniet og de Afsurerede.

Overpræsident samt Borgermestre og Raad ubi den kongl. Residensstad Kjøbenhavn G. v., at os ved Skrivelse fra det kongl. danske Rancelli af 7. dennes er tilmeldt, at det efter Ansøgning af Direktionen for Søassurancekompagniet her i Staden allern. har behaget Hs. kongl. Majestæt ved Resolution af 29. i f. M. at approbere følgende, i Henseende til Tvistigheders Afgjørelse, mellem Kompagniet og de Afsurerede, af Participanterne i en Generalforsamling vedtagne Beslutning:

Naar Tvistigheder maatte opkomme imellem Kompagniet og de Afsurerede, vil man først fra Kompagniets Side søge at faa Sagen, om muligt, i Mindelighed bilagt; men dersom dette ikke lykkes, udnævner enhver af Parterne tvende gode Mænd, nemlig en Lovkyndig og en Handelskyndig, som uden Ophold skulle efter fleste Stemmer kjende og dømme i Sagen. Blive Stemmerne lige, vælge de udnævnte Mænd en Opmand, og dersom Stemmerne ved dette Valg ogsaa blive lige, udgjøres det ved Lodkastning, hvilken af de fra begge Sider valgte skal antages til Opmand, da Kjendelsen affiges efter den Mening, som Opmanden tiltræder. Er nogen af Parterne ikke med Kjendelsen fornøiet, maa

11. Mai. den til Høiesteret kunne indstævnes; og dersom nogen Assureret hellere vilde konpromittere uden Appel, maatte det være Direktionen overladt, deri efter Omstændighederne at samtykke.

23. Mai. **Plak. om Panthaverne i de ved Ildbranden ødelagte Panter osv.**

Overpræsident samt Borgermester og Raad udi den kongl. Residensstad Kjøbenhavn G. v., at det allern. har behaget Hs. kongl. Majest. ved Reskript til Os af 20. dennes at anordne og fastsætte, at Panthaverne udi de ved den Staden overgangue Ildbrand ødelagte Panter skulle, naar disse ere asjurerede, og det tillades Debitor at hæve Assurancensummen, for ved Hjælp af samme at opføre en ny Bygning, nyde samme Panterrettighed i den ny Bygning, som de havde i den gamle, uden ny Obligations Udstrædelse, naar Prioritetssummen ikke forandres; hvorimod Panthaverne i de afbrændte Bygninger, der ikke have været asjurerede, eller i hvis Assurancensum de, paa Grund af Panteobligationens udtryffelige Indhold, ingen Panteret have haft, ikke gives Ret til mere, end til Ruderne paa Grunden, og til Grunden selv, isald denne har været pantsat, følgerlig ei have Panteret i den nye Bygning, som Grundens Eier paa samme Lader opføre, med mindre en ny Panteobligation hjemler dem samme; og har det derhos behaget Hs. kongl. Majest. at bevilge, at Eierne af de paa de afbrændte Panter allerede eksisterende Panteforskrivninger maa lade disse forsyne med Paategninger af Debitorerne, hvori kortelig anføres Panternes nuværende Bestaanden, og enten Assuranceller Prioritetsvurderingerne, eller efter Omstændighederne begge Delene, samt hvad videre Panternes Forskjellighed kunde give Anledning til, Maalebrevene indbegrebne, saa at disse Paategninger maa læses i Retten, og protokolleres i Pantebøgerne, uden at derfor betales mere, end 2 Mark,

indtil Beløbet af 1,000 Rdlr. inklusive, og tre Mark, naar 23. Mai. det er høiere.

Frdg. ang. Rettens vedbørlige og hurtige Pleie. 3. Juni.
Indm. Saml. pag. 283.

Plak., som bestemmer, at Auktionsforvaltere i 10. Juni. Danmark og Norge ikkun skulle tillægges halvt Salarium for Licitationer, som foresalde, i Henseende til offentlige Stiftelser m. v. (Rancelliet).

Da Licitationsforretninger over Reparationer og deslige, som vedkomme offentlige Stiftelser, forvolde disse betydelige og alfor bebyrdende Udgifter, formedes det Salarium, som derfor paastaas af Auktionsforvalterne, saa har Hs. kongl. Majest. ved Resolution af 27. f. M. behaget, til almindelig Regel, i denne Henseende, at fastsætte, at vedkommende Auktionsforvaltere, for saadanne Licitationsforretninger, ikkun skulle tillægges halvt Salarium, hvilket bør udredes af bemeldte Stiftelsers Kasser. Hvad derimod Auktioner over publike Eiendomme angaar, da skulle Auktionsdirektørerne for disse nyde fuldt Salarium; dog at det altid, i forekommende Tilfælde, indføres i Auktionskonditionerne, at samme betales af Kjøberne.

Plak. om Egtemænd, der uddrage sig fra at 5. Juni.
leve med deres Hustruer.

Indm. Saml. pag. 304.

Frd., hvorved den i Kongerigerne Danmark og 19. Oktb. Norge under 12. September 1792 paabudne Afgift af Arv, som tilfalder andre end Egtesælle, Livsarvinger, Fader, Moder og dem, som med hende arve, herefter tillige skal svares paa de vestindiske Der, St. Kroix, St. Thomas og St. Jan.

19. Oktb. Vi Christian den Syvende osv. G. v. 3 Bore Kongeriger Danmark og Norge med underliggende Lande, saavel som og i Bore Hertugdømmer, have Vi under 12. September 1792 paabudet en Afgift af den Arv, som falder til Arveladerens Beslægtede i Sidelinier eller og andre uden Slægtskab med hine. Da denne Afgift, der i andre Lande længe har været indført, er saa lidet trykkende for Øberne, siden den af enhver, hvilken nogen saadan, Afgiften undergiver, Arv tilfalder, kun erlægges engang, og svares kun af en virkelig og ny Formue, som tilfældigvis bliver Arvingerne til Del, og hvilken ofte kan anses som uventet; saa ville Vi herved, at denne Afgift ligeledes skal erlægges paa Bore vestindiske Der St. Kroix, St. Thomas og St. Jan.

1. Er ligesom Forordningen 12. September 1792 1. §

2. Herfra undtages alene: a. De Boer, hvis hele beholdne Formue er under 100 Rdlr; b. Midler og Formue, der gives til offentligt Brug i Bore Riger og Lande; c. Pensioner, som nogen til sin Underholdning eller til andet Brug paa en vis bestemt Tid, ikke længere, end en Persons Livstid, legeres; d. De Arvemidler, af hvilke sjette og tiende Penge erlægges; i hvilke Tilfælde foransførte Afgift ikke til Bores Kasse erlægges.

3. Afgiften forfalder ved Arveladerens Død, men betales kun af den beholdne Arv, og erlægges ved Skiftets Slutning, hvor Skifte foretages. Tiltræder myndig og nærbærende Arving selv Arven, da erlægges Afgiften inden Arv og Dag efter Dødsfaldet, eller, hvis Proklama udstædes, da i det seneste 3 Maanedes efterat samme er udløbet.

4. Er ligesom Frdg. 12. September 1792 § 4.

5. Er ligesom Frdg. 12. September 1792 § 5.

6. Skulde det indtræffe, at nogen Arving, hvis Arvelod er Afgiften undergiver, ved Døden afaar, førend Afgiften, i Følge denne Anordning, bør være betalt, og bemeldte Arvelod ved deunes Død tilfalder andre den Af-

bøde ikke nærmere beslægtede, end at Afgift til Vores Kasse 19. Oktb. paany kunde forfalde, da skal Afgiften af denne Arvelod dog ikkun eengang erlægges, paa den Tid nemlig, naar den fra det første Bo, hvor Arven faldt, udbetales.

7. Til de Midler og Eiendomme, af hvilke Afgiften svares i Følge foransførte § 1 og i de Tilfælde, som der nævnes, henhøre ogsaa Fideikommisser; men da disse ere i Henseende til Arvetageren forskjellige fra andre Arvemidler, især deri, at denne ikke derover har den frie Raadighed, som over andre Eiendomme og Kapitaler, og ofte ved Tiltrædelsen er i Nødvendighed til at anvende Beføstninger derpaa, som ikke altid erstattes denne, eller dennes Arvinger, naar disse fra Eiendommen udelukkes, hvortil endnu kommer, at ofte med deslige Eiendomme betydelige Byrder ere forbundne, saa skal dermed forholdes saaledes: a. Værdien af Plantager og af alt, hvad dermed følger, være sig løse eller faste Eiendomme, forsaavidt nemlig de ikke bestaa i rede Penge, eller er ansat til en vis Sum, angiver Tiltræderen efter bedste Skjønneude til den Sum, som det kan agtes at være værd efter de Fordele og Byrder, som derpaa hæfte for bestandig eller for en Tid, eller, hvilket er det samme, til den Sum, som denne, i den Forfatning, det er, med Fordele og Byrder, vilde sælge det for, hvis det stod denne frit for at sælge det. Er Tiltræderen umyndig, da sker Angivelsen over Værdien efter samme Regel af dennes Formynder; er Tiltræderen mindreaarig, da af denne og Børge. Men hvad enten Angivelsen saaledes sker af Tiltræderen selv, eller af andre med denne eller paa dennes Vegne, da maa den afgives saaledes, at den eller de angivende med Ed kunne bekræfte Angivelsens Rigtighed, naar forlanges. b. Naar Værdien er angiven, bestemmes derefter Afgiftens Sum, og anses som forfalden til Betaling; men Betalingen selv tillades at ske i 5 paa hinanden følgende Aar, med $\frac{1}{5}$ Del hvert Aar. Dør Tiltræderen inden bemeldte 5 Aars Forløb,

19. Oktb. da betales det endnu resterende af Eftermanden, hvis denne er den Af døde saa nær beslægtet, at han i Følge § 1 er selv fri for Afgiften; men er denne den Af døde kun i de Grader beslægtet, at Afgiften paany er at erlægge, da op- hører den Af dødes Afgift ved dennes Død, og da begynder den efterfølgende Tiltræders fulde Afgift, saaledes som i det foregaaende er meldt. Saalænge og forsaavidt Afgiften ikke er betalt, hæfter den paa Indkomsterne af Plantagen. Af alle faste Eiendomme og Midler, som ikke under Fidei- kommisser henhøre, tilsvares Afgiften efter de Regler, som for Arvegods og Midler i Almindelighed ere bestemte. d. S. Henseende til rede Fideikommisskapitaler, da forholdes dermed paa samme Maade og efter samme Regler, som for Fideikommissers faste Eiendomme ere foreskrevne, kun med den Forskjel, at her ikke behøves Angivelse under Eds For- pligtelse.

8. Er ligesom Frdg. 12. September 1792 § 8.

9. Ligesom alle Dødsfald skulle, efter næstforegaaende § 8, strax, naar de indtræffe, anmeldes for Stedets ordent- lige Skifteforvalter, saa skulle og til ham af de overordent- lige Skifteforvaltere, hvor disse ere, og af Arvingerne selv, hvor disse dele sig selv imellem eller tiltræde Arv uden Skifte, til de Tider, naar Afgiften ved Skiftets Slutning eller af Arvingen selv uden Skifte er at erlægge, indberettes, om noget, og da hvad, tilkommer Vor Kasse, samt naar og hvor Afgiften er erlagt, hvilket den almindelige Skifteret paa St. Kroix antegner i dens Skifteregnskaber, og Skifteforval- terne paa St. Thomas og St. Jan i de Fortegnelser, som de over Justitskassens Penge ere pligtige at indsende. Hen- staa Skifter under overordentlige Skifteforvaltere længere, end Aar og Dag efter Dødsfaldet, uaffluttede, da skulle be- meldte overordentlige Skifteforvaltere til Stedets ordentlige Skifteforvaltere indberette, hvorpaa Slutningen beror, hvilket

tiden aarligen igjentages saalænge, indtil Skiftebehandlingen 19. Oktb. er tilendebragt.

10. Er ligesom Forordningen 12. September 1792 § 10.

11. Afgiften indbetales i Bore Kasser paa St. Kroy og St. Thomas, hvert Mars Marts Maaned. Ved Afleveringen affattes, under den eller de Afleverendes Haand, trede ligelydende Designationer over Afgiftssummen, som betales, og Boet, for hvilket den betales, med videre. Den ene af disse med Oppebørselsbetjentens Primafvittering indsendes strax til Vor vestindiske Regjering paa St. Kroy, og paa St. Thomas og St. Jan til Vor Kommandant; den anden med paateguet Sekundafvittering beholder den eller de Afleverende; og den tredie forbliver ved Oppebørselsregnskabet.

12. De ordentlige Skifteforvaltere bør i de Designationer, som de efter foregaaende § 11 forfatte over de til Bores Kasse betalende Afgifter, tillige anføre, hvad for dem af overordentlige Skifteforvaltere eller af Arvingerne selv, hvor disse dele sig selv imellem, i Overensstemmelse med denne Forordnings § 9 er bleven anmeldt. Saa bør og de ordentlige Skifteforvalteres Designationer sluttes med Forklaring om, at ingen flere, end de af dem anførte og omforklarede Afgifter i det forløbne Halbaar have været at beregne Vor Kasse til Indtægt for deres Distrikter. Naar det Tilfælde paa noget Sted indtræffer, at ingen Afgift er at erlægge til Vor Kasse, da skal den ordentlige Skifteforvalter derom til de i § 11 bestemte Tider gjøre Forklaring til Vor vestindiske Regjering paa St. Kroy, og paa St. Thomas og St. Jan til Vor Kommandant, saavelsom og til Oppebørselsbetjenten, som lader Forklaringen følge ved sit Regnskab.

19. Novb. **Ranc. Cirk. (til samtlige Amtmænd) om Opfigelse af Tjenester, førend de ere tiltraadte.**

Det er til Rancealliet indberettet, at der paa adskillige Maader skal iblandt Dommerne være ulige Meninger i Henseende til Bedømmelsen af det Spørgsmaal, om den, som har hæftet sig til at indtræde i en Tjeneste til næste Fardag, kan igjen opfige denne Kontrakt, naar det ikkun ster 12 Uger førend den rette Skiftetid. Man skalde derfor i Anledning heraf og paa Grund af en herom indkommen Forespørgsel tjenlig tilmelde . . . , at da den, som har hæftet sig i Tjeneste hos en anden, har indgaaet en Kontrakt med denne, saa kan han ikke uden den anden Parts Samtykke bryde Kontrakten, men er pligtig til, ifølge samme, at træde til sin Tjeneste. Naar han, efter at være traadt i Tjenesten, opstiger den lovligen, bryder han derimod ikke sin Kontrakt; thi han er ikke Husbondens Livegne. Loven hjemler ham da Ret til at opfige til Fardag. Heraf følger, at Opfigelse i det omhandlede Tilfælde ikke gjælder, medmindre den anden Part antager samme og dertil giver sit Minde.

24. Decb. **Ranc. Prom. (til Hof- og Stadsretten) ang. Tilbagebetaling af et Gebyr, erlagt i en forligt Gjæsterets Sag.**

Det er Kjøbenhavns Hof- og Stadsret bekendt, at Landvæsenkommisær, Procurator Torst, har ved dette Kollegium ansøgt, at det maatte bestemmes, om Gebyr ved Gjæsteretten skal finde Sted for en Sag, som der ved Forlig afgjøres, og at de af ham betalte 4 Rdlr., udi en ved Gjæsteretten imellem en portugisisk Skibskaptain Manne Silva Conta og ham som Mandatarius for Dragø Bymænd forligt Sag, maa blive ham tilbagebetalte, i Tilfælde at Gebyr ikke skal erlægges. I den Anledning skalde man

herved tjenstlig have Retten tilmeldt, at det vilde være al- 24. Decb.
deles stridende imod den Mand og Hensigt, i og til hvilken
Forordningen om Forligsvæsenet er skreven, dersom de Sa-
ger, der ere henviste til Retternes egen Mægling, skulle be-
sværes med større Bekostning end de, der ere henlagte under
Forligelseskommissionen. I de Sager, som behandles ved
Gjæsteret, er denne selv Forligelseskommission, og Retter-
gang finder ikke Sted, førend Mægling, til mindelig Af-
gjørelse, er forsøgt, og har været forgjæves. Naar derfor
Forening imellem Parterne bevirkes, bør intet Gebyr for
Gjæsterettens Sættelse fordres, og som en Følge heraf bør
Landvæsenkommisær Torst tilbagebetales de omhandlede
4 Rdlr.

1797.

Frdg. om Forligelsesindretninger paa Landet i 20. Jan. Norge.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da Vi, med særdeles Tilfredshed, have set den heldigste Virkning af Vort Anordning under 10. Juli 1795 (hvorved Forligelsesindretninger ere blevne stiftede allevegne i Danmark, men i Norge ikkun for det Første i Kjøbstæderne) og Vi nu, ved Hjælp af Erfaring, ere blevne veiledede, i at søge og ud-
tænke de bekvemteste Midler til at ordne og iværksætte denne velgjøvende Foranstaltning paa Landet i Norge, hvor Udførelsen, formedelst endel Egenes Naturbeskaffenhed, fandtes at være forbunden med flere Vanskeligheder; saa syldestjør Vi paa en Gang baade Vort Hjertes Dufte og Vort kongl. Løfte i den fornævnte Lovgivning, naar Vi herved udstrække samme til Landet i Norge, med saadanne Forandringer og nærmere Bestemmelser, som dette Riges lokale Omstændigheder fordrer. I øvrigt paatviler Vi ikke, at jo disse Vore landsfaderlige Bud ville blive imodtagne af de Os kjære og tro norske Landboere med lige Taknemme-

20. Jan. lighed, og udførte med samme velvillige Nidkjærhed, som paa de andre Steder i Bore Riger, hvor Forligelsesvæsenets Fremgang har svaret til Vort Diemærke og Vort Haab. De Regler, som Vi i denne Henseende foreskrive, ere følgende:

I. Kap. Ang. Forligelsesvæsenets Indretning paa Landet i Norge.

1-9. ....

II. Kap. Ang. hvilke Slags Sager, der høre til Mægling ved Forligelsesvæsenet.

10. Alle civile Sager i Almindelighed, hvad enten de angaa Odel og Eiendomme, Rettigheder, Gjældsfordringer eller andet, skulle være Gjenstand for Forligelsesvæsenet; hvorfra alene undtages: a) Søgemaal efter Bøxler. b) Fordringer i Stervboer og Fallit- eller Opbudboer; efterdi Processens Omkostninger ikke finde Sted, i disse Sager, ved første Instant; dog skulle Skifteforvalterne selv, i Tilfælde af Tvistighed, søge at forene Parterne. c) Naar Sager behøve at opløses ved Bidner, og disse enten ligge paa deres Sygeseng eller paa Reise, saa at deres Bidnesbyrd formedelsk Dphold kunde tabes, maa det være tilladt at føre saadanne Bidner, førend Sagen ved Forligelseskommissionen er bleven foretaget; men ellers ikke. Derimod skal Forligelseskommissionen, i Tilfælde af, at Parterne ikke kunne blive enige om den rette Sammenhæng af Sagen, saa at Bidner desangaaende maatte afhøres, udsætte den i saa lang Tid, som der udfordres, til at føre Bidner, og derefter igjen foretage dem, til endelig Afgjørelse.

II. Det bør iagttages, at, naar noget Søgemaal behynder med Forbud eller Arrest, Sagsøgeren da, efter at saadan Forretning er sket, indkalder sin Bederpart til næste Forligelseskommission. Men, dersom Forening ei der kan bewirkes, forfølges Arresten eller Forbudet ved Stævning til den første Rettens Dag, som, efter Stævningens lovlige

Forkyndelse, kan holdes, efterat Sagen er bleven henvist fra 20. Jan. Kommissionen til Domstolen.

12. I Henseende til det Slags Sager, som ei kunne paastjønnes uden foregaaende Granskning paa Aastedet, da bør Vedkommende, førend de henvende sig til Mæglerne, lade holde de fornødne Besigtelsesforretninger, til Sagens Oplysning, efter Lovens 1. Bogs 16. Kap., med mindre Mæglerne kunde formaas til at undersøge Sagen paa Aastedet.

13. Fornærmelser ved Ord eller Gjerninger, naar samme paatales af den forurettede Part selv, bør ligeledes andrages for Forligelseskommissionen, førend der desangaaende strides til Rettergang; og N. L. 1—22—8 skal ikke være til Hinder i deslige Sagers mindelige Afgjørelse, omendstjødnt deraf kunde flyde Slagsmaals, Bolds, eller 3 Marks Bøder.

14. Men de Sager, som af Justitsvæsenet paatales, eller anlægges, efter vedkommende Kollegiers eller Øvrighedens Foranstaltninger, indstævnes strax for Retten; dog ville Vi ikke, at Slagsmaals eller Boldsager skulle være Gjenstaende for Justitiens Forsølgelse, med mindre den offentlige Holighed derved er bleven forstyrret. Heraf følger altsaa, at, naar nogen har Klage at føre over tilføjet Fornærmelse paa Person eller Eiendom, hvorefter Bolds eller Slagsmaals Bøder kunde paastaas, da bør samme af den fornærmede selv, saafremt mindelig Retteelse og Forlig ei kan bevirkes, paatales ved Domstolen, som privat Sag, og den forurettede understøttes med Beneficium paupertatis og fri Prokurator, dersom han ikke selv formaar at udføre samme ved Retten.

15—19.)* .....

*) Ere saagodtsom enslydende med §§ 24, 25, 26, 27 og 28 i Frdbg. 10. Juli 1795.

20. Jan. III. Kap. Om Forligelseskommissionernes Pligter og deres Fremgangsmaade, ved Sagernes Behandling, samt Foreningernes Virkning og de flere Bestemmelser, der vedkomme Forligelsesvæsenet i Almindelighed.

20—21.)*) .....

22. Saasnart nogen Besværing, eller Anmeldelse om Klage, er indkommen, udsteder den Kommissarius, der har modtaget samme, strax en skriftlig Seddel, hvorved begge Parter indvarsles at møde, til en vis Tid. Dersom Klageren ikke boer eller opholder sig i Distriktet, indkaldes hans Fuldmægtig eller den, som, paa hans Vegne, har fremsført Besværingen. Denne Varfelseseddel leveres Klageren, som besørger den forkyndt for den anden Part, og derefter fremlægges den selv for Kommissionen.

23. Forkyndelsen sker ved de, i ethvert Sogn beffittede, Stævnevidner, hvilke, paa den i Forordningen af 3. Juni 1796 foreskrevne Maade, bekræfte skriftligen, at samme af dem er forrettet. Iøvrigt tilkommer den, som indkaldes, 4 Dages Varfel.

24. For Indvarslingen betales til hver af Stævnevidnerne 12 Skill.; men, dersom Klageren er fattig, nyde de ingen Belønning.

25—43.***) .....

20. Jan. Frdg., som befaler, at Vidner ei maa føres, forinden Hovedsagen er bleven indklaget for Forligelseskommissionen, samt at Søgsmaaale efter Regel-

*) Ere omtrent enslydende med §§ 32 og 34 i Frdg. 10 Juli 1795.

**) Ere saagodtsom enslydende med §§ 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 50, 51, 53, 54, 55, 56, 58 og 59 i Frdg. 10. Juli 1795.

obligationer ikke herefter skulle være undtagne fra 20. Jan. at indkomme for bemeldte Kommission, førend besangaaende skrives til Rettergang.

Indm. Saml. pag 304.

Frdg. om Tolden og Kjøbstadsinspektionen i 1. Febr. Danmark og Norge.

Indm. Saml pag. 306.

Plak. ang. en nærmere Bestemmelse i Henseende 5. Mai. til Attester af Kirkebøgerne i Delinkventsager.

Indm. Saml. pag. 373.

Frdg., hvorved der i Norge bevilkes Stifts- 11. Aug. overretter, i Overhofrettens og Langthingenes samt Raadstueretternes Sted m. v.

Vi Christian den Syvende osv. G. v. . . . . •

I. Kap. Ang. fire Overretters Stiftelse i Norge, i Overhofrettens, Langthingenes og Raadstueretternes Sted.

1—16. . . . .

II. Kap. Ang. Overretternes Virkekreds og hvilke de Sager ere, der skulle høre under disse Domstoles Afgjørelse.

17. . . . .

18. Kommisariers Domme og Raadstueretternes Skiftebehandling, samt enhver anden Sag, som hidtil har staaet under Overhofrettens Paakjendelse, skulle ligeledes indstævnes til Stifts-overretten, naar den Sum, om hvilken der tvistes, ikke beløber sig til 200 Lod Sølv, eller sammes Værd; men er Sagen saa bethdelig, at den i Følge N. L. 1—6—16 kan indkomme for Høiesteret, da skal den dertil umiddelbar indstævnes. Saa maa og Klager, over Rettens Fornægtelse eller voldsumme Tvang, indankes lige for

11. Aug. Høiesteret, paa det at Hovedsagen ei skal lide uforsødent Ophold.

19—21. ....

III. Kap. Ang. Kald og Barsel til Overretterne, samt Rettergangsmaaden ved bemeldte Domstole.

22—25. ....

26. Da det, i Misgjerningsager, ikke er nødvendigt, at den Anklagede fremstilles til nyt Forhør for Overretten, naar Sagen er ved Hjemtinget bleven vedbørligen undersøgt og opløst; og da det ofte kunde medtage baade lang Tid og store Omkostninger, at føre den Paagjældende, under Vagt, fra sin Arrest til Overretten; saa befale Vi herved, at naar Overretten skulde finde, at yderligere Forklaring af den Tilstalte maatte behøves, da skal bemeldte Ret sende Underdommeren de Spørgsmaal, som i denne Henseende anses fornødne, og befale ham, ved et Forhør, at imodtage accusati nærmere Svar derpaa; men, isald den arresterede Person er paa det Sted, hvor Overretten holdes, eller i Nærheden af samme, da stilles han personlig for benævnte Ret. Endeligen, dersom Sagen findes at være tilstrækkeligen opløst ved Hjemtinget, paadømmes den af Overretten, uden videre Examination over den Anklagede:

27—29. ....

18. Aug. Plak., som bestemmer, at ingen Bogholder eller Kassierer under Finantsdepartementet skal være pligtig at antage Embedsmænds, eller Pensionisters Anvisning paa deres Gager eller Pensioner.

Indm. Saml. pag 374.

28. Oktb. Kanc. Prom. (til Stiftamtmanden over Volland) ang. nogle af Forligelseskommissionen i Nysted opstavede Spørgsmaal.

Forligelseskommissionen i Nysted har i Skrivelse til 28. Oktb. Kancelliet, dateret 25. Juni sidstleden, opkastet følgende Spørgsmaal:

1. Hvorledes Kommissionen bør forholde sig, naar en Person uden lovlig Fuldmagt indtrænger sig i en Sag under Skin af at forlige samme, om Kommissionen ikke da bør hæves?

2. Om Kommissionen er pligtig at paategne saadan Forlig hindrende Omstændighed paa Klagen til vedkommende Retsbetjents Efterretning?

3. Om en Sag, som Kommissionen af anførte Aarsag ser sig nødt til at hæve, og hvori intet Forlig prøves, kan antages til Rettergang? I den Anledning skulde man herved, til behagelig Bekjendtgjørelse for ovenmeldte Forligelseskommission, have Hr. Kammerherren tilmeldt:

ad 1. At dette Spørgsmaal findes besvaret i Forordningen af 10. Juli 1795 Kap. 5, § 38. Iøvrigt følger det af sig selv, at, naar nogen uberettiget møder ved Forligelseskommissionen, bør han afvises.

ad 2. Kommissionen bør i alle Tilfælde tegne dens Beslutninger paa Klagen, og tillige indføre dem i Protokollen.

ad 3. Naar en Klage ikke antages ved Forligelseskommissionen, fordi den klagende Part ikke møder, eller sender en med Fuldmagt forsynet Mandatarius paa sine Vegne, bør hans Foretagende anses som Actus nullus, og Sagen ikke af ham kunne indstævnes for Domstolen, forinden han har efterkommet Forordningens Bydende; men naar den indvarslede Part udebliver, henvises Sagen til Retten.

Kanc. Prom. (til Amtmanden over Kallundborg) 18. Novb. ang. Attest fra Forligelseskommissionen om Sagen uvedkommende Fornærmelser.

18. Novb. De i Holbæks Amt, i Hr. Kammerherrens Fraværelse og Forfald, beskikkede Forligelseskommissærere have, i at tilstille Kancelliet indesluttede Skrivelse fra Kammerjunker Rastenskjold, som behageligen maatte vedkommende tilbagesendes, foredraget, at der sidst i September Maaned skal ved Forligelseskommissionen udi en sammesteds til mindelig Afgjørelse indstævnet Sag imellem bemeldte Kammerjunker Rastenskjold og Sognepræsten til Asmindrup, Hr. Tscherning, være opkommen en hæftig Ordstrid, hvorved den sidste, uagtet Kommissionen baade med Mildhed og Alvorlighed søgte at forebygge denne uanstændige Udsærd, skal have tilladt sig adskillige fornærmelige Udtryk imod den første, hvorover denne nu agter at føre Sag, saafremt mindelig Afgjørelse ved Forligskommissionen ei kan opnaas. Tillige have fornævnte Forligelseskommissærere forespurgt: dels om de kunne være Mæglere i denne Sag, og dels hvorledes de have at forholde sig, om de skulde blive indkaldede til at vidne om det, som i bemeldte Sag er ved Forligelseskommissionen forrige Gang passert imellem Parterne? I den Anledning skulde man herved tjenstlig tilmelde Hr. Kammerherren for at bekjendtgjøres Vedkommende: at Forordningen af 10. Juli 1795 dens 5. Kap. 41 § forklarer tydeligen baade dens Diemærke og dens Bestemmelse. Med Hensyn til, at Parterne kunne aabenhjertigen indlade sig i Mellemhandling til Tvistighedens mindelige Afgjørelse, og at de kunne have fuldkommen Tillid til Forligelseskommissionens Mægling, forbydes det at udstæde Attester eller føre Vidner om det, der af Parterne tilstaas eller foreslaas, undtagen for saavidt det af begge Parter vedtages, og udgjør virkelige Punkter i Foreningen selv. Heraf følger da, at det blot er Forhandlingerne om det, der angaar den Sag, som er Gjenstand for Mæglingen, og de i denne Henseende forekommende Tilstaaelser eller Forslag, om hvilke der ei maa udstædes Attester eller føres Vidnesbyrd; men, naar en Part

fornærmer den anden i Ord eller Gjæringer, eller han i 18. Novb. andre Maader opfører sig usømmeligen og utilbørligen for Kommissionen, da bør denne i det første Tilfælde ikke nægte den fornærmede at tilføre Protokollen det saaledes Passerede, og meddele ham Udskrift deraf, i Fald han det begjærer, eller og, dersom det ei er bleven tilført Protokollen, og han siden forlanger en edelig Attest af Kommissionen, da efter Indstævning til Retten at give ham samme. I det sidste Tilfælde, nemlig at nogen skulde tilfidesætte den Afgjælte, kan den kongl. Forligelseskommission, kan denne efter Omstændighederne og efter Forseelsens Grad enten give ham en Paamindelse og Advarsel, eller og sende Rancelliet Udskrift af Protokollen desangaaende til nærmere Foranstaltning og Paatale. Hvad isøvrigt angaar Kammerjunker Rastenskjolds Klage, da kvalificerer denne sig til Ansigelse ved Forligelseskommissionen.

Frdg. om Tamperretternes Afskaffelse i Danmark 1. Decb. og Norge, samt at de norske Konsistorii Retters og Landemoders Behandlinger og Domme i geistlige Sager skulle herefter indstævnes umiddelbart for Høiesteret m. v.

Indm. Saml. pag. 375.

Frdg., som forbyder at gjøre Arrest eller Ind- 15. Decb. forsel i Haandværks Medstaber eller andre saadanne Ting, der ere nødvendige til Skyldneres Nærings Drift, saalænge der findes andre Ting i Debtors Bo, som ere tilstrækkelige til Sikkerhed eller Fyldestgjørelse for Kreditors lovlige Fordring.

Indm. Saml. pag. 376.

30. Decb. Hof- og Stadsrettens Plak. (Bekjendtg. af Reſol. fra Kanc.) om Staden Kjøbenhavns Samthkke ved Læsning af Skjøder paa Grunde omkring Staden.

Kommissionen for de Fonds, som ere henlagte til at afbetale de til Kjøbenhavns Gaders Udvidelse affjøbte Grunde m. v. har meldt hertil, at det hidtil vel er iagttaget, at intet Skjøde paa nogen Grund omkring Staden er bleven expederet, uden at Samthkke dertil er forevist fra Stadens Side, men at dette blot grunder sig paa en Vedtægt, uden at være hjemlet i nogen Anordning; da nu bemeldte Kommission derhos har begjært, at ſaadant ved en Lov maatte blive faſtſat, og denne offentlig bekjendtgjort, ſaa ſkulde man herved tjenſtlig tilmelde de Herrer Tilforordnede i Kjøbenhavns Hof- og Stadsret, at man herimod ikke finder noget at erindre. De ville alſaa behageligen iagttage dette i Fremtiden og offentligen lade bekjendtgjøre denne Foranſtaltning.

1798.

1. Febr. Bl. om Forligelsesvæſenet mellem Geiſtlige.
Indm. Saml. pag. 377.
9. Febr. Frdg., ſom forklarer D. L. 5 B. 14 R. 56 Art. og R. L. 5 B. 13 R. 54 Art., ſamt nærmere beſtemmer, hvorvidt løſe Kvitteringer ſkulle anſes gyldige for Afbetalinger paa Gjældsbreve, naar ſamme ei paa Brevene ſelv findes at være affkrevne.
Indm. Saml. pag. 378.
16. Febr. Plak. at Ophævelse af Afgiften af de Kapitaler, der udføres mellem danſke og preuſſiſke Lande, og ſaa ſtrækker ſig til Auſpach og Bairenth. (Kjøbenhavns Raadſtue).

Ved Skrivelse fra det kongl. danſke Kancelli af 10. dennes er os tilmeldt, at den mellem Hs. kongl. Majeſt. og

det kongl. preussiske Hof under 17. December 1790 sluttede 16. Febr. Konvention angaaende en gjensidig Ophævelse af den Afgift, som forhen har fundet Sted ved Kapitalers Udsørsel imellem de kongl. danske og de kongl. preussiske Lande, forsaavidt samme indflyder i den kongl. eller Landets herstabelige Kasse, er ved en af Hs. preussiske Majest. under 15. December f. N. udstedt Deklaration, som af Hs. Majest., vor allern. Konge, den 5. Januar sidstleden er accepteret, udstrakt til de med de preussiske Lande forenede tvende frankiske Fyrstendømmer Anspach og Baireuth.

Oktroi for et almindeligt Brandasuranceloetroy 4. April. paa Varer og Effekter i Kongerigerne Danmark og Norge, samt Hertugdømmerne, Staden Kjøbenhavn undtagen.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at Vi have taget i Betragtning, at der i Vore Riger og Lande savnes en almindelig Indretning, hvorved alle Vore kjære og tro Undersaatter i begge Vore Kongeriger og Fyrstendømmerne kunne erholde Sikkerhed imod Tab, ved Ildsvaade, af deres værlige Eiendomme. Vel er der i Fyrstendømmerne indrettet nogle saakaldte Møbelgilber; men formedelst deres alene til lokale Omstændigheder sigtende Indretning ere de dels altfor indskrænkede til dette Vimed, og dels ikke byggede paa rigtige Grundsætninger. Da det er vigtigt for Landmænd, Kjøbmænd, Fabrikanter og Manufakturister, at de, uden at søge udenlands Forsikring, kunne i Vor egen Stat finde en Sikkerhed for deres værlige Eiendomme, som, ved mere offentlig Tiltro end den, som udenlandfke Assurancer almindeligen have, kunde bane dem Vej til at erholde en, med den forsøgede Produktion og Flid forholdsmeesig, Kredit paa slike Eiendomme, til større Udvidelse af deres Virkekraft, saa have Vi, saavel af fornævnte Marsag, som og med Hensyn til at Præmierne for deslige Forsikringer kunde forblive i Vore Riger og Lande, fundet

4. April. for godt allern. at oprette og oktroiere et almindeligt Brandassuranceloftroy for Varer og Effekter overalt i Vore Riger og Fyrstendømmer (Staden Kjøbenhavn undtagen, hvor saadan Indretning allerede er bleven stiftet), og til den Ende for dette Loftroy allern. at fastsætte følgende Bestemmelser, Regler og Benaadninger:

1. Selskabet, som skal føre Navn af det kongl. oktroierede almindelige Brandassuranceloftroy paa Varer og Effekter, tillade Vi allern. at tegne Assurancer for Risiko af Udsvaade paa alt Slags Kjøbmandsgods, alle Slags Fabrikers, Manufakturers og Værkers raar, halvferdige og færdige Varer, alle Slags Sæd, Foder, Kvæg og Kreaturer, saavel som Møbler og Effekter m. v. overalt i Vore Riger og Lande udenfor Staden Kjøbenhavn.

Derimod skal det være dette Loftroy forment at tegne Assurancer paa Varer og Effekter etc. i Staden Kjøbenhavn, saalænge det sammesteds oktroierede Assuranceloftroy vil tage imod den forlangte Assurancer; saa maa det ei heller tegne Assurancer paa Bygninger eller saadanne Inventarier og Maskiner, som efter Anordningerne kunne vorde forsikrede under de oprettede Bygningsassurancer.

2. Loftroyets Fond eller Grundkapital skal i det mindste bestaa af 500,000 Rdlr. Rourant, inddelt i 5,000 Aktier, hver Aktie til 100 Rdlr., som og kunne deles i halve Aktier til 50 Rdlr., hvilken Summa, saavel som hvad det subskriberede Antal Aktier maatte overstige samme, steds skal være og forblive til urhyggelig Forsikring for den Summa, paa hvilken der ved Loftroyet tages Assurancer.

3—7. ....

8. Forskjellen imellem Bygninger og Brandanstalter, saavel i Kjøbstæderne som paa Landet, udtræber, at Præmierne maa bestemmes efter den deraf flydende større eller mindre Fare, saavel i Henseende til Bygningerne, som Væ-
 18

Til første Klasse skal derfor regnes: Alle Møbler 4. April. og Varer, som ere mindst Fare underkastede, saavel som Kvæg og Kreaturer, i Huse af Grundmur til alle Sider, i Byer, eller eneliggende Steder af Mur- og Bindingsværk, med Tegls-, Skifer-, Jern-, Bly- eller Kobbertag; hvilke forsikres:

indtil 5,000 Rdlr. i een Risiko for	$\frac{1}{4}$ pCt.
fra 5,000 — til 10,000 Rdlr.	$\frac{1}{3}$ —
og fra 10,000 til 15,000 Rdlr.	$\frac{1}{2}$ —

Til anden Klasse regnes: Alle Møbler og Varer, som ikke ere størst Fare underkastede, saavel som Kvæg og Kreaturer, i Huse, af baade Mur- og Bindingsværk tilfammen, i Byer, eller eneliggende Bygninger af Træ, med Tegls- eller anden Slags her ovenfor benævnt Tag, samt Gjæstgiver- eller Herbergerhuse, saavel som alle Skibe i Havn eller paa Stabel, Skibsbhggeres, Bødkeres, Snekkeres, Bryggeres, Bageres og Smedes Redstaber, Materialier og Vareoplag,

indtil 5,000 Rdlr. i en Risiko for	$\frac{1}{3}$ pCt.
fra 5,000 til 10,000 Rdlr.	$\frac{1}{2}$ —
og fra 10,000 til 15,000 Rdlr.	$\frac{2}{3}$ —

Til tredje Klasse regnes: Alle Møbler og Varer, samt Kvæg og Kreaturer, i Bygninger med Straatag, saavel som Træbygninger i Byer, tilligemed Brændevinsbrænderiers, Sæbefynderiers, Sulferraffinaderiers og Chymisters Materialier og Varer, alle Slags Gods og Varer, som ere størst Fare underkastede, saasom: Bøg, Ljære, Terpentin, Bøx, Hør, Hamp, Olie, Talg, Brændevin m. v.; item Hø, Halin, Sæd i Straaet, saavel som Handelsvarer, der vanskelig kunne bortflyttes, saasom Porcellæn, Glas og Pottemagervarer,

indtil 5,000 Rdlr. i een Risiko for	$\frac{1}{2}$ pCt.
fra 5,000 til 10,000 Rdlr.	$\frac{2}{3}$ —
og 10,000 til 15,000 Rdlr.	$\frac{5}{6}$ —

Høiere Summer, paa et Sted, end de her nævnte,

4. April. forsikres, efter nærmere speciale Betingelser om Præmierne imellem Kompagniet og den, som vil asfurere; dog ikke til større Sum, end 50,000 Rdlr. i en Risiko. Paa Krudt antages ingen Forsikring. Derimod kan, for Forsikringer, som ikkun udgjøre 1,000 Rdlr. og derunder, i en Risiko, en ringere Præmie af Kompagniet bestemmes. For disse Præmier maa dette Kompagni tegne Assurance for alle og enhver i Bore Riger og Fyrstendømmer (Staden Kjøbenhavn undtagen), som det maatte forlange, saavidt det kan bestaa med Kompagniets Sikkerhed og Fordel; dog tillade Vi derhos, at Kompagniet maa indkomme med nærmere Forestilling til Os, dersom Erfaring skulde vise, at nogen Forandring i den her gjorte Bestemmelse kunde være nødvendig; da Vi, i saa Fald, derpaa ville meddele Vor allern. Resolution*).

9. Ingen Assurance paa Varer og Møbler gjælder for længere Tid, end et Aar; derimod kan og Assurance paa Varer, utærsket Sæd og Fourage tegnes for $\frac{1}{4}$ Aar, og for Møbler og Effekter for $\frac{1}{2}$ Aar.

10. Ingen maa paa noget andet Sted asfurere de Varer og Effekter, som her ere asfurerede, ei heller maa nogen asfurere her det, som andensteds er asfureret. Skulde det anderledes befindes, da have de tabt al den Erstatning for Skade, naar den maatte indtræffe, som dette Kompagni ellers var forbunden til, og desuden være underkastet Til-tale efter Loven, som for svigagtig Dmgang. Dog, dersom det asfurerede er pantsat, førend Skaden indtræffer, holder Kompagniet Panthaberens skadesløs, saavidt den forsikrede Sum dertil er tilstrækkelig, hvorimod det igjen forbeholdes Erstatning derfor hos den skyldige.

11. Assurancen ved dette Kompagni sfer for Vidsvaade, reisende sig af hvad det maatte være, inde i Huset eller

---

*) Ang. Præmiernes Forhøielse se Plaf. 12. Marts 1810.

udenfra, fjendtligt Ufsald undtagen, til billig Erstatning for 4. April. det, som enten af Ilden er ødelagt, eller deraf saavel som ved Nedning beffadiget. For total Skade indeholdes 2 pCt. Rabat; derimod godtgjøres alle Omkostninger ved de forsikrede Varers og Effekters Bortflytning og Nedning fra Ilden.

Erstatningen udbetales uvægerligen, tre Maaneder efter at Skaden for Kompagniet er bevist, imod Policens Extradering med behørig Kvittering. Overstiger Skaden den forsikrede Kapital, bliver det øvrige Kompagniet uvedkommende; men dersom i den afbrændte eller af Ilden beffadigede Bygning har været flere Varer, Møbler, Kreaturer og Effekter, end for den asfurerede Sum, og noget deraf hjerger, skal den saantlige Værdi bidrage til at svare i Forhold til Skaden, f. Ex. er Værdien 5,000 Rdlr., men deraf kun forsikret for 4,000 Rdlr., sølgelig $\frac{1}{5}$ mindre end Værdien, erstattes en Skade af 3,000 Rdlr. kun med 2,400 Rdlr., eller $\frac{1}{5}$ mindre end Skaden.

12. Enhver, som begjærer noget asfureret, maa derom melde sig skriftlig med en klassificeret Angivelse paa de Ting, der begjæres forsikrede, med deres hofsatte Værdi under een Summa; f. Ex. en Fabrikant: Naa Materialier og halvferdige, saavel som helferdige Varer, Redskaber, Instrumenter og Maskiner ialt for N. Rdlr. En Kjøbmand: Aldne-, Silke-, Bomulds- saavel som Ifen- og Urteframvarer for ialt N. Rdlr. En Landmand: Kvæg, Kreaturer og Kornvarer for ialt N. Rdlr. Under Møbler og Effekter benævnes Vinned, Gangklæder, Sengklæder, Sølv og Guld, Porcellæn og Glas, Møbler og Trævarer, Kjøkkentøi og Bøger under een Sum.

I disse Angivelser maa nøie iagttages, at de Bygninger, hvori det, som forlanges asfureret, befindes, nøiagtigen beskrives efter deres i foregaaende 8. Post fastsatte Inddeling, med Hensyn til den forskjellige Fare, og enhver

4. April. Angivelse kan ikke indbefatte andre Ting, end de, som i Henseende til Faren henhøre under een Klasse; men naar Ting af forskjellig Fare forlanges forsikrede, maa der gjøres en Angivelse for hver Klasse især.

Og paa det der ved indfaldende Ildsbaade kan have sigtigthed for, hvad Ilden har fortæret eller beskadiget, og hvad dets Værdi er, skal den asfurerede være pligtig til, saadant med sine Bøger og Regnskaber at bevise, eller, om dette ikke kan ske, med sine Folks Vidnesbyrd ved et lovligt Thingsvidne at bekræfte. Skulde dette ei heller være muligt at erholde, som det staar Kompagniet frit for at lade undersøge, skal den asfurerede, om forlanges, gjøre sin edelige Angivelse.

13. Erfares det i Tilfælde af Ildbrand, at nogen, som har ladet forsikre ved Kompagniet, har brugt svigagtig Omgang, og enten tilsnaget sig Assurance paa mere, end virkelig befandtes, eller, i Henseende til Bygningernes Beskaffenhed, gjort urigtig Angivelse, eller selv forsætlig foranlediget den foraarfagede Skade, da skal han, foruden den i Lovene for saadan Omgang fastsatte Straf, have al Erstatning fra Kompagniet forbrudt; dog at Panthavere, i Tilfælde at det asfurerede er pantsat, førend Skaden sker, forbeholdes deres Betaling, saaledes som i foregaaende 10. § er meldt.

14. Til paa Kompagniets Begne at tegne Assurance, som begjæres, og derfor at udløbere Police, kan det, foruden Hovedkontoi-ret ved Direktionen i Kjøbenhavn, til Publikums Befvemmelighed antage Kommissionærer, hvor det maatte eragtes fornødent, til hvilke Vedkommende, i fornødent Fald, til desto hastigere Expedition kunde henvende dem. Iøvrigt skal det og være Kompagniet tilladt, i enhver Kjøbstad og i ethvert Amt, eller andet vist Distrikt paa Landet, at bestikke og ansætte Kommissionærer, hvis Pligt det skal være, efter Direktionens specielle Ordre, at efterse de forsikrede Ting, samt at undersøge, om Angivelserne i alle

Henseender have været rigtige, og ellers at paaagte Kompagnis 4. April. aiets Bedste, hvorved de af enhver med sømmelig Agtelse skulle beegnes.

15. Forbemeldte Kommissionærer paaligger det ligeledes, naar Ildbrand skulde opkomme paa de Steder, hvor noget er forsikret ved Kompagniet, at indfinde dem ved Ilden, for om muligt at foranstalte et eller andet fornødent til Gudsrets Bjergning eller Bortflyttelse, hvori dem ingen Hindring maa ske, saavidt slikt kan bestaa med de offentlige Brandanstalter, til hvilken Ende Brandofficerterne derom blive at instruere, og Kommissionærerne med Brandtegn, hvor saadant bruges, at forsyne.

16. Udi alt det, som bør iagttages saavel til de assurereedes egen, som Kompagniets Sikkerhed, og ikke heri er anført, retter man sig efter de paa ethvert Sted i Henseende til Bygningsassurance og Brandvæsen gjældende Anordninger, forsaavidt samme paa dette Kompagni maate være passende.

17. Skulde der imellem Kompagniet og de assurereede opkomme nogen Tvistighed, som ikke mindeligen kunde afgjøres, bør de assurereede søge Kompagniet for Retten i Kjøbenhavn, og Kompagniet de assurereede for Retten paa det Sted, hvor de forsikrede Varer have været.

18. Naar dette Kompagni ei længer vil vedblive at assurere, skal det være forbundet til, offentligen, seer Maaneder forud, saadant at tilkjendegive, og maa det ingenlunde udtage noget af dets Fond, forinden alle de Policer, det har udstædt, ere udløbne, og dets Forbindtighed i denne Henseende er fuldestgjort, for saavidt Fondet dertil er tilstrækkeligt.

19—31. ....

32. Foruden det, som ved denne Oktroi allern. er fastsat og bestemt, skal det være Interessenterne eller Repræsentanterne og de Tilforordnede tilladt, til Kompagniets Sikkerhed at tage saadanne Beslutninger, som de anse

4. April. tjenlige, saalænge slige Beslutninger ikke ere stridende enten imod denne Oktroi eller nogen anden Lov og Anordning.

Endelig tage vi dette til Haandelens Opkomst og Udbredelse, samt Fabrikers, Manufakturers og borgerlige Næringsveies almindelige Betryggelse oprettede Kompagni i Vor allerh. Beskyttelse, og tilfige derhos allern. dette Kompagni alle de Fordele og Benaadninger, være sig almindelige eller lokale, som i Tiden noget andet Brandasuranc-kompagni paa Varer og Effekter maatte vorde tilstaaede, ligesom og, at i Fald nogen Forbedring siden, til Interessenters Bedste heri, eller Udvidelse heraf, skulde af Interessenterne eller Repræsentanterne eragtes fordelagtigt at foretage, Vi da, efter derom gjørende allerund. Forestilling, saadant, efter Omstændighederne, i Naade ville anse og bevilge.

18. Mai. **Plak.**, som tillader, at Foreninger maa indgaa, for Kirker, Stiftelser, Beneficiarer, Lehn og Fideikommisser, om Tiendeafgifters Bestemmelse til Korn, in natura, uden at anslaa til Penge, paa den Naade, som er foreffrevet i den kongl. Indbydelse af 18. Marts 1796, dens første §.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da Vi have fornummet, at mindelige Foreninger, om Tiendens Bestemmelse til en vis og bestandig aarlig Afgift i Korn eller Penge, have paa nogle Steder fundet Banffelighed, forsaavidt som Vor kongl. Indbydelse af 18. Marts 1796 foreskriver i dens 1. §, at bemeldte Afgift skulde, i Henseende til de Tiender, som tilhøre Kirker, offentlige Stiftelser, Beneficiarer, Lehn og Fideikommisser, fastsættes i Kornvarer, og Kornet anslaa til Penge, efter de 10 sidste Aars Kapiteltart, og siden stedse beregnes, hvert 5. Aar, efter de 10 forløbne Aars Kapitelspris; saa have Vi, for at befordre

og lette Foreningernes Fremgang, fundet det gavnligt, her- 18. Mai.
ved allern. at tillade, at der herefter maa sluttes bestandige
Kontrakter om Tiendeafgift i Korn, at svares in natura,
uden at beregnes til Penge, og at samme desuagtet skulle
anses gyldige og kunne ventes approberede, naar der ikke
ellers findes noget imod samme at erindre; dog ville Vi, at
Bekommende skulle først forsøge, om Foreningerne kunde
tilveiebringes paa den i Indbydelsens l. § foreskrevne
Maade; efterdi denne har en større Grad af Fuldkommenhed,
end hin, især med Hensyn til at afværge Tvistigheder imellem
Tiendetagere og Tiendehdere, om Maalet og Godheden af
Kornet; hvilken Anledning til Misforstaaelse undgaas a'deles,
naar Afgiften ikke erlægges in natura, men betales i Penge,
efter flere sammentagne Aars Kornpriser.

Plak., som forbyder Apothekere at sælge Bræk- 31. Mai.
midler, de saakaldte blodrensende Draaber, og
andre drastiske eller stærkt virkende Purgeermidler,
medmindre den, der begjærer disse Slags Medi-
kamentter, foreviser Recept dertil af en legitimeret
Læge m. v.

Indm. Saml. pag. 382.

Frdg. som foreskriver Lvaugsmidler imod Mænd, 10. Aug.
som ere separerede fra deres Hustruer, og nægte
eller forsømme at betale disse de Underholdnings-
penge til dem og deres Børn, som de enten selv
have forpligtet sig til, eller ved Separations-Be-
villingen ere bleve bestemte.

Indm. Saml. pag. 383.

Pl. om Gjældsafbetalingsterminer, indgaagne 13. Aug.
ved Forligelseskommissionen.

Indm. Saml. pag. 383.

25. Aug. **Kanc. Prom. (til Stiftsbefalingsmanden over Island) ang. Forligelsesvæsenets Indretning paa Island.**

Efterat have paa det næieste overveiet de hertil indkomne Forestillinger og Forslag angaaende Forligelsesvæsenets Indretning paa Island skulde man herved tjenstlig melde, at ligesom der intet kan være imod, at Sghselmændene udnævnes til Forligelseskommissarier der i Landet paa de Steder, hvor ingen andre findes, saa paatvivles det ikke heller, at der jo maa være adskillige Præster der paa Landet, som have de Egenstaber, der udkræves til at være Fredsmæglere. Iøvrigt bør altid en af de forstandigste og mest agtede Mænd af Bondestanden tillige have Sæde i Kommissionen. Endelig venter Kancelliet, at De i det Dem anbetroede Distrikt vil, i Overensstemmelse med Forordningen angaaende Forligelsesvæsenet, dens Mand, Diemærke og Forfrist, organisere Forligelsesvæsenet paa den mest fuldkomne Maade, som Landets lokale Omstændigheder tillade.

14. Septb. **Pl., som befaler, at den 5 § i Frdg. 22. April 1772 for Hertugdømmerne og Pl. 9. Marts 1796 for Kjøbenhavn skal udvides til samtlige Hans Majestæts Riger og Lande.**

Indm. Saml. pag. 384.

14. Septb. **Instruktion for Kristiania Magistrat.**

1—25. ....

26. Magistraten og Præsidenten staa, ifølge N. L. 1—2—6, ikke under den almindelige Ret, forsaavidt deres Øvrighedsembeders Førelse betræffer; men i Tilfælde af, at nogen Anke desangaaende maatte finde Sted, bør samme indgives til Stiftamtmanden for af ham at andrages for Os, igjennem Vort danske Kancelli, da Vi forbeholde Os,

enten selv umiddelbart at forhjælpe den klagende til sin 14. Sept. Ret, eller, naar Omstændighederne maatte fordre det, da at forordne Kommissarier, til at paakjende Sagen; i hvilket Fald disses Behandling og Dom høre under den vedkommende Overdomstols, eller Vor Høiesterets yderligere og endelige Afgjørelse.

27—30. ....

Plak., som befaler, at den 26. §*) i Forord-14. Septb. ningen af 11. August 1797, angaaende Stiftsoverretternes Indretning i Norge, skal udvides til Landstthingene i Danmark.

.....

Hof- og Stadsretsplak., ang. at Procuratorer, 30. Oktb. som have tilbageleveret deres Bevillinger, og Embedsmænds Fuldmægtiger maa møde som Mandatarier ved Forligelseskommisssionerne, samt at Parterne, naar det er dem muligt, bør selv der møde.

Indm. Saml. pag. 385.

Frdg., som fastsætter, at Domme, der affiges 2. Novb. over Umyndige, ikke maa fuldbyrdes, naar de Paa-gjældende derved ere fundne skyldige til legemlig Straf, forinden Sagen er indberettet til det Danske Kancelli m. v.

Indm. Saml. pag. 387.

Kanc. Cirk. (til samtlige Stiftsbefalingsmænd) 3. Novb. ang. Børsel til Extra- og Politiretter for Parter og Bidner, der ere længere end to Mile borte.

Da til Kancelliet er gjort Forestilling om, at den 29.

*) Se ovenfor pag. 246.

3. Novb. § i Forbningen af 3. Juni 1796 maatte udstrækkes til alle Sager, hvor der med Aftens Varsel stævnes til Extra- eller Politiret, saa at enhver, baade Part og Vidne, der bo eller opholde dem længere end to Mil fra det Sted, hvor Thinget eller Extraretten holdes, skulde have 24 Timers Varsel for hver to Mil, deres Bopæle ere fraliggende, saa skulde man i den Anledning for at forekomme al mislig Fortolkning, tjenstlig have Dem tilmeldt, at det samme, som bemeldte Forordning fastsætter i det Stykke, i Hensyn til Delinkventsager, er at forstaa om alle Sager, som behandles ved Extra- eller Politiret.

9. Novb. **Frdg., som forbyder Koffardikaptainer at bruge deres Skibsmandskab til at bære Varer fra Possesstederne i Vestindien eller at sætte Matroserne til Bægtere udenfor Magasinshuset om Natten m. v.**
Indm. Saml. pag. 388.

7. Decb. **Frdg om Forligelsesvæsenet paa de danske Der i Vestindien.**

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da det er Os magtpaaliggende, at unødvendige og bekostelige Rettergangstrætter imellem Bore kjære og tro Undersaatter allevegne forebygges, ved Mellemkomst af Mægling, til at bringe mindelige Forlig tilveie imellem tvistende Parter; men Vi tillige have erfaret, at den, ved Forbningen af 31. Marts 1755, bestillede Forligelseskommission paa Bore vestindiske Der ikke har virket med den Kraft, Vi ønske; saa have Vi besluttet, at indrette Forligelsesvæsenet i Vestindien paa samme Maade, som det nu er blevet ordnet i Bore Riger her i Europa, ved de af Os besangaaende udstedte sildigere Lovgibninger, hvis heldige Virkning har svaret til Bort landsfaderlige Diemærke. I Betragtning heraf befale Vi som følger:

I Kap. Angaaende Forligelsesvæsenets Ind- 7. Decb, retning.

1. For enhver Jurisdiktion skal der paa de danske bestindiffe Der, bestikkes en Forligelseskommission, til de forekommende Tvistigheders mindelige Afgjørelse, i Overensstemmelse med de Regler, som denne Forordning nærmere fastsætter.

2. Paa St. Kroix skal Regjeringen, og paa St. Thomas Kommandanten, foreslaa 4 eller 6 af de mest ophlyste og redelige Mænd i ethvert Distrikt, af hvilke da de øvrige Borgere og Indbaanere, efter de fleste Stemmer, vælge to til Forligelseskommissarier for Jurisdiktionen. Disse bør (saafremt de ikke have lobligt Forfald eller gyldig Marsag til Uudstyldning), hvad enten de ere Borgere, eller ikke, paa tage sig dette Embede, og forestaa samme i 3 Aar; dog maa de ikke begge afgang paa engang, men der skal forholdes, ved Omkiftning, paa samme Maade, som det i 3—18—3. er befaleet, i Henseende til Overformyndere. Iøvrigt bør Procuratorer være undtagne fra at vælges til Forligelseskommissarier.

5. Disse Fredsmæglere bør, saalænge de ere i dette Embede, være befriede for alle andre personlige Onera, saalænge der findes nogen iblandt det øvrige Borgerstab, som dertil er bekvem og duelig.

4. Forligelseskommissionens Protokol føres af By- skriveren, og autoriseres af Generalgouvernøren paa St. Kroix, og af Kommandanten paa St. Thomas.

5. Den første Gang, de udnævnte Mænd tage Sæde i Kommissionen, skulle de i Protokollen indføre og underskrive deres Embedsbed saaledes: „Jeg N. N., som er valgt og udnævnt til Mægler i Forligelseskommissionen for N. N. Jurisdiktion, lover og sværger, at jeg med hderste Kræfter skal søge at befordre mindelig Forening imellem Parterne, i alle de Sager, som indkomme for bemeldte

7. Decb. Kommission, og at jeg dertil skal bidrage med al mulig Nidkjærhed og Redelighed, efter mine Evner, samt efter min bedste Overbevisning og Samvittighed. Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord!"

6. I Christiansstad, hvor de Tilforordnede i Regjeringen bo, skal en af dens Lemmer, saa ofte andre Embedsforretninger tillade det, tage Sæde i Forligelseskommissionen, for umiddelbar at bidrage til at befordre Enighed imellem de tvistende Parter. Denne samme Pligt skal ogsaa efterkommes af Kommandanten paa St. Thomas. Iøvrigt vilde Vi, at Regjeringens Lemmer skulde, paa lige Maade, medvirke til Forligelsesvæsenets Fremme i Frederiksstad, naar nogen af dem besøger denne By.

7. I de Sager, som indstævnes for Politiretten, Søretten, Gjæsteretten og Gjældskommissionen, skulde de vedkommende Dommere selv søge at forlige Parterne, i enhver Sag, der angaaer privat Fornærmelse, forinden Sagen tages under Behandling, eller Nættergang desangaaende tilstædes. Heraf følger altsaa, at de Sager, som, efter deres Natur, høre under disse Nætter, ikke blive Gjenstande for de almindelige Forligelseskommissioner.

8. Disse Forligelsesindretninger skulde ikke være hinderlige i, at jo Generalgouvernøren, eller Regjeringen paa St. Kroix, og Kommandanten paa St. Thomas, bør, som Øvrigheds mænd, søge at stifte Forlig imellem tvistende Parter, i Henseende til de Klager, som enten indgives umiddelbar til dem, eller blive dem tilstillede fra Os og Bore Kollegier. Og, i saadanne Tilfælde, skal Afgjørelsen være ligesaa ghyldig og kraftig, som om den var stet ved Forligelseskommissionen.

II. Kap. Angaaende hvilke Slags Sager, der ere Gjenstand for Mægling og Forening ved Forligelsesvæsenet.

9. Alle civile Sager i Almindelighed, hvad enten de

angaa Eiendomme, Rettigheder, Gjældsfordringer eller andet, 7. Decb. skulle være Gjenstand for Forligelsesvæsenet; hvorfra dog undtages: a. Søgmaale efter Vexler. b. Fordringer i Stervboer og Fallit- eller Opbudboer; efterdi Processes Omkostninger ikke finde Sted, i disse Tilfælde, ved første Instans.

10—14. = §§ 20—24 i Forordningen af 10. Juli 1795.

15. I Ægtefælsager, naar begge Parter ere tilstede, skal Forligelseskommissionen forsøge at bringe de tvistende Parter til Enighed, og til at vedbive at leve tilsammen; men, kan Forening ikke paa denne Maade træffes, maa Kommissionen ikke bevilge enten Skilsmisse til Ægtefæltets Ophævelse, eller Adskillelse fra Bord og Seng, da det første skal høre til vedkommende Retters, og det sidste til Regjeringens Afgjørelse; dog maa det være tilladt, i det sidstbenævnte Tilfælde, at imodtage begge Ægtefællers Forening om de Vilkaar, med hvilke de samtykke i at leve adskilte; paa det at samme kan blive til Regel, isald Separation siden bevilges.

16. I de Sager, som høre under Politiretten, Sretten, Gjøsteretten og Gjældscommissionen, søges Forlig tilveiebragt ved bemeldte Domstole selv, i Overensstemmelse med denne Forordnings 1. Kap. 7. §, og uden Hensigt til 1—24—8., som ikke deri skal være til Hinder.

17. Skalde Tvistigheder opkomme imellem Borgere eller andre Civile, paa den ene, og nogen af de Militære paa den anden Side, da bør disse ogsaa søges mindeligen forenede ved Forligskommissionen. Dog skal den høistbefalende Militær paa Stedet først derom gives Underretning, paa det at han kan beordre den Vedkommende at indfinde sig ved Mæglingen; ligesom han og, i Fald han anser det fornødent, kan lade Auditøren eller en Officer være over-

7. Decb. værende, hvilken da tager Sæde i Kommissionen, for at medvirke til at hilægge Sagen.

III. Kap. Om Forligelseskommissionernes Pligter, og deres Fremgangsmaade, ved Sagernes Behandling, samt Foreningernes Virkning, og de flere Bestemmelser, der vedkomme Forligelsesvæsenet, i Almindelighed.

18. = § 30 i Forordningen 10. Juli 1795.

19. Ved de i 7. og 16. § benævnte Domstole foretages Sager til Forlig paa de Tider, bemeldte Retter holdes.

20. = § 32 i Forordn. 10. Juli 1795.

21—22. = §§ 34 og 35 i Forordn. 10. Juli 1795.

23. Indvarslingen til Forligelseskommissionen sker ved de sædvanlige Stævningsmænd, som levere enhver, der indkaldes, den i sidste Paragraf benævnte skriftlige Tilføjelse samt derefter afhjemle samme for Kommissionen. For Indkaldelsen betales til hver af Stævnevidnerne 24 Skilling for enhver Person, der varsles; hvilken Udgift Klageren udlægger, imod at ham forbeholdes Ret til Erstatning hos den anden Part, i Tilfælde af, at Klagen befindes at have været besøjet.

24. Alle Møder ved Forligelseskommissionerne bør ske personligen af de Parter, som ere tilstede; dog maa det være tilladt, naar nogen har bevisligt og lovligt Forfald, at sende en god Mand i sit Sted, hvilken da maa være forsynet med tilstrækkelig Fuldmagt til at forlige Sagen, paa Mandantens Vegne; men det skal aldeles være forbudt enten at medtage eller i sit Sted at sende Procuratorer til at handle ved Forligelseskommissionen.

25—28. = §§ 39—42 i Forordn. 10. Juli 1795.

29. Kommer Sagen til Forlig, bør Foreningen, tilligemed de Vilkaar, under hvilke den er indgaaet, nøjagtigen indføres i Protokollen, samt af Parterne underskrives, dersom de kunne skrive; og skal da en saadan For-

ening, hvad enten den indgaas ved Forligelseskommissionen, 7. Decb. eller ved de i 7. og 16. §§ bencævnte Retter, have samme Kraft og Virkning, som en usværfelig og upaaankelig Dom; sølgelig fuldbyrdes paa lige Maade, under Tvang af Eksekution, uden at videre Lavmaal finder Sted.

30. = § 44 i Forordn. 10. Juli 1795.

31. De Sager, som indkomme for Forligelseskommissionen, skulle være sluttede og afgjorte, inden 8 Dage fra den Tid, de ere blevne foretagne. I længere Tid maa de ei henstaa, uden med begge Parter's Samtykke.

32—34. = §§ 46—48 i Forordn. 10. Juli 1795.

35. Ingen Sag maa (undtagen i de Tilfælde, som i denne Anordning udtrykkelig ere nævnte) antages til Behandling og Paafjendelse ved Domstolene, med mindre Sagsøgeren, ved Attest fra Forligelseskommissionen, beviser, at mindelig Forening har været forsøgt, men ikke opnaaet. Hvad Thingsvidners Førelse betræffer, da forholdes dermed i Overensstemmelse med det, som er foreskrevet i Forordn. 20. Jan. 1797.

36. Generalgouvernøren paa St. Croix og Kommandanten paa St. Thomas skulle flittigen efterse Forligelsesprotokollerne, samt hver Gang tegne deri, at de ere dem foreviste.

37. Ved hvert Aars Udgang skulle Forligelseskommissionerne tilstille Regjeringen paa St. Croix og Kommandanten paa St. Thomas Fortegnelse over de Sager, som ved Kommissionen i det forløbne Aar ere blevne foretagne og afgjorte, samt derved melde, hvilke der ere blevne forligte, og tillige anføre, i hvilke Sager nogen af Regjeringens Lemmer, eller Kommandanten paa St. Thomas, har været tilstede. Disse Indberetninger skulle derefter, inden næste Aars Januar Maaned's Udgang, indsendes til Bortdanfse Rancelli, hvis Pligt det skal være, at forelægge Os samme, paa det at Vi selv kunne bedømme Virkningen af denne, Vor

7. Decb. velgjørende Lovgivning, og tillige paaskjønne, om nogen i denne Henseende har bidraget fortrinligen, med Nidkjærlighed og Flid, til denne gode Sags Fremme. Paa lige Maade skulle Fortegnelser indsendes fra de Retter, under hvis Bestyrelse Forligelsesvæsenet er betroet.

38—40. = §§ 53—55 i Forordn. 10. Juli 1795.

41. Af denne Anordning skal der uddeles et tilstrækkeligt Antal Exemplarer iblandt Borgerne og Indvaanerne i Vestindien, paa det at alle og enhver derom kan have fornøden Kundskab.

42. Endeligen befale Vi, at den Vestindiske Regjering og Kommandanten paa St. Thomas skulle uophødeligen sætte denne Vor Lovgivning i Udsørelse, og derefter, naar Indretningen paa ethvert Sted er bleven ordnet og bragt i Gang, allerund. indberette Os samme.

31. Decb. **Plak.** at Huseiere skulle indlevere Fortegnelse over de i deres Gaarde værende Heste.

Indm. Saml. pag. 390.

1799.

4. Jan. **Frdg.**, hvorved Trølovelser affkaffes, og det tillades enhver at indgaa Ægteskab, uden denne foregaaende Ceremoni.

Indm. Saml. pag. 390.

8. Marts. **Frdg.**, hvorved Underdommerne indskjærpes den Pligt, at de, i Politi- og Inquisitionssager, hvor Prokuratorer ei tilstedes at møde, bør selv søge al den Oplysning, som kan tilveiebringes, om enhver saadan Sags rette Sammenhæng, baade med Hensyn til at bevise de Paagjældendes Skyld eller Uret, og ligeledes deres Uskyldighed eller Ret.

Indm. Saml. pag. 391.

Reskr. (til Stiftsbefalingsmanden over Christi-15. Marts.
 stianssand Stift) ang. hvorvidt Situationskort i
 Aasteds- og Markskjælsfager ved Underretterne i
 dette Stift behøves.*)

Kanc. Prom (til Biskoppen over Sjællands 18. Mai.
 Stift) om Trolovelser.

Sognepræsten i Frederiksborg har for dette Kollegium fremsat følgende Spørgsmaal, hvorover Deres Høierværdighed under 5. dennes har afgivet Deres Erklæring:

1. Naar to Personer agte at indlade sig i Ægtefælle med hinanden, om da ikke begge, eller dog Brudgommen tilligemed begges Forlovere, personlig bør møde hos Sognepræsten, for at tilkjendegive deres Forsæt, og lade deres Begjæring om Udsugning af Prædikestolen indføre i Kirkebogen, samt med Forlovere underskrive Begjæringen?

2. Om Forordningen af 19. Febr. 1783, om Trolovelser, bør anses som den, der nu i alle Maader er ophævet? eller om Brylluppet bør fuldbyrdes saasnart efter sidste Udsugning, som deri nævnes, og i andet Fald Parterne indkaldes og efter Omstændighederne muldteres, samt Brylluppets videre Hensstand indberettes? og endelig: om det bør fra Prædikestolen bekjendtgjøres, i Fald Bedkommende, efter at Udsugning for dem er sket, forandre deres Beslutning, og om de siden atter besinde sig og ville ægte hinanden, om de da forinden bør indhente Tilladelse dertil, og Udsugning paa ny ske for dem?

3. Om Præsterne og andre Kirkebetjente, som tilforn have haft Offer eller anden Betaling for Trolovelsen, nu

*) Med Hensyn til Indholdet af dette Reskript kan i det Hele henvises til §§ 1 og 2 i Reskr. 9. November 1781. Se andet Hæfte pag. 749.

18. Mai. intet bør have til Bederlag for det, der ellers fragik dem i denne deres Indkomst, eller for Indskrivningen, Tillysningen osv.?

4. Om det er tilladt, paa enhver Tid af Dagen at forrette Brudevielse, og om Præsten kan være berettiget til at bestemme denne Tid, uden at bindes til Timen, imellem 9 og 10, som Ritualet nævner? samt om Præsten er pligtig til at befordre sig selv til en fraliggende Kirke eller By, især paa en Søndag, i saadan eller andre særdeles Forretninger, eller om Bedkommende bør befordre eller betale ham efter Vogumands Takt?

5. Naar det bevilges, at Bielser maa forrettes af ubedkommende Præst, om der da ved denne ikke skal forstaas en Sognepræst, som har en ordentlig Kirkebog, hvori det fornødne kan indføres, og hvorefter Attest om Bielsen kan udstedes?

3 Anledning heraf skulde man til videre behagelig Beskjendtgjørelse for Bedkommende herved tjenstlig melde:

ad 1. At Brudgommen ikke behøver at møde hos Præsten, men det staar til ham, om han vil indfinde sig selv eller sende en anden for sig, som kan medbringe de befalede Bevisligheder.

ad 2. Da Forordningen af 19. Febr. 1783 er aldeles ophævet, saa staar det dem, som der er lyst for, frit at holde Bryllup, naar de ville. Skulle de ei ville indlade sig i Ægteskab, men forandre deres Tanker, behøves ingen Aflysning.

ad 3. Intet kan, i det omspurgte Tilfælde, forlanges. Naar Forretningen, de have haft, ophører, maa og Betaalingen falde bort.

ad 4. Præsten bør rette sig efter at møde den forlangte Tid, naar ikke andre uopsættelige Forretninger hindre ham deri, og han bør staffe sig selv Befordring, naar den ei godvillig gives ham af Bedkommende.

ad 5. Populationen skal ske af Præst, bestiftet til en 18. Mai. vis Menighed, uden Hensyn til, at han enten er Sognepræst eller Kapellan. Da Bevilling til den her omhandlede Population altid indeholder den Betingelse, at vedkommende Kirkebetjente ei maa afgaa noget i deres Rettigheder, saa følger deraf, at Stedets Sognepræst har faaet sin Betaling, forinden Vielsen forrettes, og, ved at betale ham, maa Brudeparret tillige meldes for ham, til Indsørelse i Ministerialbogen, samt alle Bevisligheder ham forevises. Den uvedkommende Præst kan ikke forrette Vielsen, før han har Sognepræstens Bevis for, at alt er i Rigtighed.

Fr dg., som befaler, at, i Lyvsfager, som for 31. Mai. følges paa Justitiens Begne, skulle de stjaalne Rosteres Giere indstævnes, under Falskmaals Straf, til at aflægge deres edelige Forklaring, om Rosterne ere dem frakomne imod deres Vidende og Villie, eller ikke.

Indm. Saml. pag. 393.

Fr dg. ang. Skifteforvaltningen i Sterboer efter 21. Juni. Husmænd og Underster af Landalmuen, i Danmark og Norge.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at, da Vi have taget i Betragtning, at Skifteforvaltningen i Sterboer efter fattige Husmænd og Underster ikke sjælden er trykkende for denne arbejdende Klasse af Landalmuen; især naar saadanne Boers ringe Effekter (hvilke for det meste bestaa i Arbeidsredskaber og nødvendigt Husgeraad) bortselges; hvorved den efterlevende Ægtefælle ofte sættes ud af Stand til at underholde og opbrage de umyndige Børn, som have været avlede i Ægtefællens Med den afdøde Mand eller Hustru, efter hvilke Skiftet holdes; saa have Vi, med

21. Juni. Hensyn til at beskjærme og opretholde fornævnte talrige og trængende Klasse af Bore kjære og tro Undersaatter, besluttet, at foreskrive følgende Regler, til Sagttagelse og Efterlevelse af Skifteforvalterne i begge Bore Riger:

1. Naar nogen Husmand eller Jnderste af Landalmuen, eller en saadan Mand's Hustru, ved Døden afgaar, og efterlader sig Børn, der ere avlede i Ægteskabet med den efterlevende Ægtesælle, da skal denne have Ret til at blive siddende i uskiftet Bo med de umyndige Børn, saalænge den forbliver i sin Enkestand.

2. Dersom Enkemanden eller Enken indgaar nyt Ægteskab, da skal Skifteforvalteren registrere Boet og lade det taxere, samt derefter beregne den Arb, som kan tilfalde Børnene; dog uden at der maa holdes Auktion over Huset eller Indboet, med mindre det af den efterlevende Ægtesælle selv begjæres; men Skifteretten skal alene give Børnene Udlæg, for deres Arvelodder, i Huset og Indboet, med den Erklæring, at samme antages som Pant og Sikkerhed for de derudi udlagte Børnepenget. Til den Ende skal Skifteforvalteren strax lade Lodseddelen thinglyse; hvorfor Dommeren og Skriveren nyde 24 Skill. i Salarie til lige Deling.

3. Saasnart Sønerne have opnaaet den Alder, at de efter Loven kunne være raadige over deres Arb, skal den dem udbetales; ligeledes forholdes med Døttrenes Arvelodder, naar de giftes eller ved Bevilling blive umyndige; men dersom den efterlevende Fader eller Moder forinden ved Døden afgaar, da skulle Stifforældrene være pligtige at udbetale de i Boet indestaaende Arvemidler til Overformynderviet, som besørger dem paa lovlig Maade udsatte og betryggede.

4. Ved den længstlevende Faders eller Moders Dødsfald skal der strax holdes Skifte imellem dennes Børn og Stiffaderen eller Stifmoderen. Børnenes Arb, efter den sidst afdøde, maa da ogsaa bestemmes ved Taxation over

Boets Effekter, uden at disse stilles til Auktion; dog skulle 21. Juni. baade Skifteforvalteren og Børnenes Formyndere nøie paase, at Myndlingerne ikke derved forurettes, men at Tingene ansættes til deres virkelige Værdi. Til Betryggelse i denne Henseende skulle Taxationsmændene bekræfte, med deres Ed, at Forretningen er holdt efter deres Sambittighed og deres bedste Overbevisning.

5. For Beskrivelsen af et Skiftetbrev, efter en Husmand eller Inderste af Landalmuen, maa aldrig tages høiere end 2 Rdlr., om samme endog skulde medtage mere end 4 Ark. I øvrigt beregnes Skiftesalarium i Forhold af Boets Formue, ligesom i andre Stervboer. I øvrigt ville Vi, at denne Forordning skal bekjendtgjøres fra Prædikestolene, og at deraf skal nddeles et tilstrækkeligt Antal Exemplarer iblandt Landalmuene, paa det at de Bud, den indeholder, kunne desto visere komme til hver Mandes Kundskab.

Kongl. approberet Plan for Fattigvæsenets Indretning og Bestyrelse i Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder*). 1. Juli.

Indm. Saml. pag. 393.

Kancelliplakat om Ikræfttræden af Planen for 2. Juli. Kjøbenhavns Fattigvæsen.

Indm. Saml. pag. 453.

Kanc. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. at 6. Juli. Skifter og Auktioner maa forrettes uden Reiseomkostninger samt ved Fuldmægtig i Distrikterne.

Da Kancelliet har bragt i Erfaring, at endel Skifte- og Auktionsforvaltere i Danmark beregne sig Godtgjørelse for deres Befordringer til og fra de Steder, hvor de holde Skifter og Auktioner, hvortil disse Embedsmænd dog ingen

*) Ifølge Kancelliprom. 2. April 1805 skal i § 195 „fata-
talia appellationis“ læses som „fata-
talia executionis“.

6. Juli. Hjemmel have; ligesom og Sportelreglementet udtrykkelig forbyder saadant i Norge, hvor Distrikterne ere langt vidtløftigere; saa har man allerund. foredraget Hs. kongl. Majest. denne Sag, hvorefter Allerhøiøstamme under 7. Mai d. A. allernaadigst har behaget at resolvere: At de vedkommende Rettens Betjente ei tilkomme nogen Godtgjørelse for Reiseomkostninger ved de omhandlede Forretninger, enten under Navn af Befordring, eller Diætpenge, og at samme hverken maa fordres eller imodtages; hvorimod Auktions- og Skifteforvaltere kunne lade Forseglinger, Registreringer og Auktioner i Husmænds eller andre Fattiges Boer forrette ved befittede Fuldmægtige i Distriktet, paa disses eget Ansvar, til hvilken Ende bemeldte Fuldmægtige kunne forshynes med mindre Protokoller, som autoriseres af Amtmanden; dog at det passerede siden indføres i Hoved-, Skifte- eller Auktionsprotokollen, ved hvilken ogsaa de mindre Protokoller skulle lægges in originali som Bilage, naar de ere blevne fuldfærbne.

27. Septb. **Frdg., som nærmere forklarer og bestemmer Trykkefrihedens Grændser.**

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at ligesom det i Almindelighed er Bort Ønske og Villie, at enhver af Vore kjære og tro Undersaatter skal nyde al den Frihed, som kan bestaa med Orden i Staten; saa hude Vi og især Trykkefriheden, fordi Vi anse denne som det virksomste Middel, til at udbrede Oplysning og almenyttige Kundskaber iblandt alle Borgerklasser. Med Hensyn til at fremme en for Menneskeheden saa velgjørende Sag, have Vi, kort efter Vor Regjerings Tiltrædelse, ophævet Censuren, og derved aabnet Veie for enhver oplyst og retsaffnen Mand, til at kunne meddele offentlig Resultaterne af sine Granskninger, og ubehindret høre sine Tanker og Meninger om hvad der kunde bidrage til det almindelige Bedste. Men, ved ubegrændset Frihed, maatte Pressen blive allehaande nædle

Videnstavers Bærtsøi, til skadelige Følger for den offentlige 27. Septb.
 Nolighed og den private Sikkerhed. Trykkesfriheden maa
 altjaa, ved Lovens Forskrift, ledes til Almenevel, som er
 dens Viemærke, og den maa, som en Del af den offentlige
 Undervisning, være Regjeringens Tilshn undergiben. Det
 paaligger Os derfor, som Konge og Lovgiver, at sætte
 Stranker for dens Misbrug, saaledes, at den ei skal ud-
 arte til tøilesløs Frækhed, og blive et Middel for Ondskab,
 til at kunne, ustraffet, undergrave Statens Grundstøtter, og
 forstyrre den borgerlige Sikkerhed, der staar i uadskillig
 Forbindelse med sand Borgerfrihed. Imod saadanne Mis-
 brug have Vi gjentagne Gange advaret, især ved Reskript
 3. December 1790. Men Vi erfare med hyerste Mishag, at
 Vores Lovgivninger desangaaende endnu uden Ophør over-
 trædes, og at nogle ildefindede Personer med strafværdig
 Frækhed dagligen antaste og forhaane alt hvad der, i ethvert
 Borgerfamfund, er helligt og agtbart, samt jevnlig udbrede
 falske Forestillinger, og søge at forplante vrangte Meninger
 om de, for Mennesket og Borgeren vigtigste Gjenstande;
 hvorved den mindre oplyste Del af Almuen, især den uer-
 farne Ungdom, lettelig kan misledes og fordærves. Vel
 forebygges saadan Udaad allerstikkest ved Skrifters Censur,
 førend de til Trykken maa befordres; men, da dette Middel
 medfører en ubehagelig Tvang for enhver god og oplyst
 Mand, der har Lyft til at gavne med sine Indsigter, ville
 Vi ikke gjøre Brug deraf; derimod ville Vi forsøge, saa
 bestemt og nøie, som muligt, nærmere ved Lov at fastsætte
 Trykkesfrihedens Grændser, og at tilføie passende Straffe for
 dem, som vove at overtræde Vores landsfaderlige og velmente
 Buds Forskrifter. Iøvrigt have Vi besluttet, at formilde de
 Straffe, der ere fastsatte i D. L. 2—21—4, N. L. 2—20—4, samt
 D. og N. L. 6—1—7, saavel som D. og N. L. 6—4—1, 2og 9, for-
 saavidt disse kunne taale Formildelse, uden at forfeile deres Hensigt;
 hvorimod Vi, med Henshn til at værne kraftigen om den borger-

27. Septb. lige Afgtelse, som er en af de helligste Rettigheder i Borgerselskabet, have anset det fornødent, at anvende legemlige Straffe imod grove Vreskjændere. Og, som det har vist sig, at lumsk og nedrig Ondskab i Almindelighed søger Stjul under Anonymitet; men Retfærdighed fordrer, at enhver bør vedstaa ligesaabel det, han lader offentlig trykke, som hvad han skriftlig eller mundtlig yttrev, og at han altsaa ikke mindre bør være sit Navn bekjendt i hint, end i disse sidste Tilfælde, saa anse Vi det tjenligst, at forbyde al Anonymitet, og at paalægge enhver, der udgiver noget trykt Skrift, den Pligt, at nævne sig. I Overensstemmelse med foransførte Grundsætninger, befale Vi som følger:

1. Hvo, som befindes, i noget ved Trykken udgivet Skrift, at tilskynde eller raade enten til Forandring i den, ved Fædrelandets Grundlov bestemte, Regjeringsform, eller til Opstand imod Kongen, eller til at modsætte sig Kongens Befalinger, bør have sit Liv forbrudt.

2. Dersom nogen, i et trykt Skrift, laster, forhaaner eller søger at udbrede Had og Misnøje imod disse Rigers Konstitution, eller imod Kongens Regjering, enten i Almindelighed, eller i enkelte Handlinger, da straffes han med Landsforvisning; og dersom han, efter at være ført udenfor Grændserne, igjen indfinder sig i Kongens Riger og Lande, uden dertil at have erholdt Tilladelse, bør han arbeide i Jern sin Livs Tid.

3. Dersom nogen, paa lige Maade, laster eller forhaaner monarkisk Regjeringsform i Almindelighed, skal han dømmes til Landsforvisning, fra 3 til 10 Aar, i Forhold af Forseelsens større eller mindre Grad.

4. Omendstjændt Vi, for Vor egen Del, foragte personlige Fornærmelser imod Os selv, og Vi vide, at de kongl. Prindsar og Prindsesser tænke i denne Henseende, ligesom Vi; saa kunne Vi dog, som Lovgiver, ikke forbigaa, at fastsætte Straf for saadan Forbrydelse; Vi befale derfor, at dersom nogen,

ved Trykken, søger at udbrede bestjæmmende eller fornær-27. Septb. mende Rygter imod Kongens eller Dronningens eller de kongelige Prindsers og Prindsessers Personer, da skal den Skyldige dømmes til Landsforvisning, enten for bestandig, eller fra 3 til 10 Aar, i Forhold af Forbrydelsens Grad. Hvo, som udgiver noget Skrift, der sigter til at nedbryde Læren om Guds Tilværelse og den menneskelige Sjæls Uldødelighed, saa og de, der, i trykte Skrifter, laste eller forhaane den kristelige Religions Lære, som, i Følge Bore Nigers Konstitution og Landets Love, skal fortrinligen beskyttes og haandhæves, bør straffes med Landsforvisning, fra 3 til 10 Aar. Og da Vi ville, at ethvert andet Religionsjamsfund, som taales i Bore Niger, ogsaa skal nyde Bestjærmelse i deres Gudsdyrkelse, saa befale Vi, at dersom nogen søger at forarge saadanne Menigheder, ved at drive Spot med deres Trosbekjendelse eller Religion, skal den Skyldige, naar det paaklages, straffes med Fængsel paa Vand og Brød, fra 4 til 14 Dage.

6. Dersom nogen, i trykte Skrifter, udbreder løgnagtige Beretninger om nogen vigtig Del af Statens Tilstand, eller om Regjeringens Beslutninger og Foranstaltninger, skal han dømmes til at arbejde i Forbedringshuset, fra 2 Maanedes til 2 Aar, i Forhold af den Stade eller Uleilighed, som den udsprede løgnagtige Efterretning kunde have tilfattet, eller, efter dens Bestaffenhed, have forvoldet.

7. Da Vi aldeles ikke ville, at rebelige og oplyste Mænd skulle hindres fra, med Frimodighed og Ansændighed offentlig at tilkjendegive deres Tanker om hvad der, efter deres Indsigt, kunde bidrage til at fremme det almindelige Bedste; saa skal det ei heller være nogen forbudt, at yttre sin Mening, angaaende hvad han tror, der kunde være at forbedre eller rette i Landets Love, Anordninger og offentlige Indretninger; dog følger det af sig selv, at Forfatteren bør udtrykke sig med Beskedenhed, og ei tilsidefætte den Urvø-

27. Septb. dighed, han, som Borger og Underfaat, er Regjeringen og Lovgiveren skyldig. Skalde nogen forse sig herimod, ved at skumle med Bitterhed over Regjeringen, eller ved at indflæde sine Anmærkninger over dens Foranstaltninger i utilbørlige og usømmelige Udtryk, men dog ikke i den Grad, at han kunde anses efter 2. §, da bør han dømmes til at sættes i Fængsel paa Band og Brød, fra 4 til 14 Dage.

8. Dersom, i Bore Riger, noget Skrift vorder trykt, der fornærmer fremmede, i Venstrib med Os værende Magter, enten ved at laste og forhaane de regjerende Personer, eller, uden at nævne sin Hjemmel, at tillægge saadanne Regjeringer uretfærdige og stammelige Handlinger, da straffes den Skyldige med at arbejde i Forbedringshuset, fra 3 Maaneder til 3 Aar, efter Fornærmelsens Grad.

9. Udgives noget trykt Skrift, hvorved Sædelighed og Blufærdighed krænkes, straffes Forfatteren med Fængsel paa Band og Brød, fra 4 til 14 Dage.

10. Fremføres der, i trykte Skrifter, Beskyldninger imod Bore Kollegier, Netter eller andre Embedsmænd, deres Embedsforvaltning angaaende, da ville Vi, at Sagen, saafremt den er af Vigtighed, skal Os forestilles, til Overveielse og Beslutning, om den bør nærmere undersøges, paa det at enhver, som findes skyldig, kan blive draget til Ansvar og fortjent Straf. Iøvrigt skal enhver Embedsmand være pligtig til, naar han beskyldes for Uretfærdighed i hans Embedsforvaltning, at fralægge sig samme ved Dom (hvor-til ham skal gives *beneficium processus gratuiti*), da Vi forbeholde Os, efter Omstændighederne, at afgjøre, om han, indtil Sagen er paa kjendt, maa vedblive at forrette sit Embede, eller han, i Overensstemmelse med D. og N. L. 3—4—4, skal afholde sig deraf imidlertid. Men, dersom Beskyldningen er i høi Grad fornærmelig, og det derhos er aabenbart eller sandsynligt, at den er falsk, da ville Vi, især naar den angaar Bore Kollegier, Netter eller vigtigste Embeds-

mænd, lade Skriftets Forfatter tiltale ved Generalskiftalen, 27. Septb. eller en anden dertil beskiftet Aktor. Det følger ellers af sig selv, at den Tiltalte, saavel i dette Tilfælde, som i enhver anden privat Injuriesag, bør, naar den af ham gjorde Beskyldning er bestemt, være berettiget til at bevise dens Rigtighed; dersom Injurianten derimod intet vist eller individuelt Faktum har opgivet, men ifkun gjort ubestemte Beskyldninger imod Embedsmanden, eller en anden Medborger, kan det ei tilstædes ham, under Paaskud af, at ville føre Beviser, at anstille Inkvistition over den, hvis Rygte han har angrebet.

11. Fornærmelser, som tilføies private Personer, ved Trykkesfrihedens Misbrug, overlades til de Vedkommende selv at paatale ved Lovmaal. Men, da det er magtpaaliggende for Os og det Almindelige, at Vore Embedsmænds Rygter ere ubesmitte, skulle de være pligtige til, naar der endog blot gjøres ærerørige Beskyldninger imod deres private Karakter og Handlinger, at fralægge dem samme ved Dom.

12. Ligesom Vrestjænderi og uforstyldte Angreb paa Medborgeres gode Navn og Rygte ere, med Hensyn til Virkningen, mere krænkende for de Vedkommende, naar samme kundgjøres offentlig ved Trykken, end naar de blot mundtlig fremføres; saa er og Forbrydelsen, fra Moralitetens Side betragtet, større i det første, end i det sidste Tilfælde, efterdi Handlingen da udføres med Overlæg; Straffen (hvis Diemærke er: at værne om den borgerlige Agtelse) bør altsaa fastsættes i Forhold dertil. Vi befale derfor, at hvo, som i et trykt Skrift tillægger nogen uskyldig Mand saadanne ærerørige Beskyldninger, som Lovens 6—21—2, 3 og 7 omhandle, skal, naar Beskyldningen er i høieste Grad ærekrænkende, og dertil ei er givet mindste Anledning fra den Fornærmedes Side, foruden den Straf, der foreskrives i bemeldte Artikler, dømmes til Tugthusarbejde, fra 2

27. Septb. Maaneder til 2 Aar, efter Sagens Bestaffenhed; og, dersom Forseelsen er af det Slags, der findes anført i bemeldte Kapitels 4. Artikel, da straffes den Skyldige med tilstrækkelige Bøgebøder, fra 50 til 1,000 Rdlr. til Stedets Fattige i Forhold af Fornærmelsens Grad.

13. Dersom det strafværdige eller fornærmende i et Skrift er indklædet i Allegori eller Ironi, hvoraf dog Meningen og den onde Hensigt er umiskjendelig, da skal Forfatteren dømmes skyldig til samme Straf, som om han havde udtrykt sig ligefrem og uden Forstillelse; men dersom det kan anses tvivlsomt, om Meningen deraf er strafværdig eller fornærmelig, skal Dommeren, i at fritjende Forfatteren for Straf, foreholde ham hans Uforsigtighed, i Domslutningen, og advare ham, at bruge herefter bedre Overlæg i hvad han maatte skrive.

14. De Bestemmelser, der indeholdes i 9. og 13. §, gjælde ogsaa om usædelige og allegoriske Kobber- og Træsnitstykker, eller andre Billeder, som salholdes eller udgives. Paa disse skal ogsaa Kobberstikkeren sætte sit Navn, under Straf af 200 Rdlrs. Bøder til Stedets Fattige.

15. Ingen maa udøve Bogtrykkerkunsten, uden dertil at have erholdt Bort eget Privilegium, som udfærdiges gennem Bort danske Rancelli; og de nuværende Bogtrykkere, der ei allerede ere privilegerede, kunne, paa Ansøgning, vente samme gratis meddelte.

16. Enhver, som lader trykke noget Skrift (lidet eller stort), skal paa Titelbladet nævne sig som Forfatter, ved sit fulde Navn, Embeds- eller anden Karakter, eller Haandtering, samt om han selv, eller hvilken anden, er Forlægger; saa skal og Stedet, hvor Skriftet er trykket, tilligemed Bogtrykkeren nævnes. Iøvrigt maa intet trykkes, uden hos de privilegerede Bogtrykkere. Dersom nogen handler herimod, skal Skriftet konfiskeres, og saavel Forlæggeren som Bogtrykkeren dømmes til at bøde 200 Rdlr. til Stedets Fattig-

væsen, samt desforuden til lige Straf med Forfatteren, 27. Septb. ifald Indholdet af det udgivne Skrift findes at være strafværdigt.

17. Forlæggeren og Trykkeren af et Skrift skulle ogsaa begge indestaa for, at den derpaa navngivne Forfatter er den sande, samt at han, dersom Skriftet paatales, er og forbliver tilstede, saa at han ved Lovmaal og Dom kan drages til Ansvar og Indgjældelse for dets Indhold. Brister saadan Hjemmel dem, da skulle de staa i Forfatterens Sted, og dømmes til at lide den Straf, som vilde have rammet ham, ifald han havde været tilstede.

18. Dersom nogen er sat under Justitiens Tiltale, formedelst Misbrug af Trykkefriheden, maa ingen Bogtrykker antage et Skrift fra ham til Trykning, saalænge han staar under offentlig Anklage, medmindre en bosiddende Borger giver sin skriftlige Erklæring, at vilde indestaa for Skriftets Indhold. I Mangel af saadan Borgen, skal Bogtrykkeren staa til Ansvar og dømmes, ligesom om han selv var Forfatter af Skriftet. Naar Justitsaktion anlægges imod nogen, for Misbrug af Trykken, skal samme derfor strax bekendtgøres til Bedkommendes Efterretning, i alle indenrigske Aviser, fra den Øvrighed, som befaler Aktionen.

19. I alle Journaler og periodiske Blade skal ikke alene Forlæggeren og Bogtrykkeren, men tillige Forfatteren af hver Artikel, saavel som Redaktøren, nævnes; hvilken sidste skal staa til Ansvar, ligemed Forfatteren, for hvad der indføres i Journalen eller Bladet. I Aviser eller offentlige Tidender skal Redaktøren paa lige Maade nævnes, og være ansvarlig for Indholdet, tilligemed Udgifveren. De, som forse sig herimod, straffes efter denne Forordnings 16. §.

20. Ingen maa, efterat han ved Dom er bleven kjendt skyldig i Overtrædelse af denne Anordning, lade noget Skrift trykke, forinden Manuskriptet er blevet forevist Stedets Rådsmester og af ham paategnet, at det maa trykkes; hvilken

27. Septb. Paategning skal aftrykkes paa det første Blad. Dersom en Bogtrykker handler herimod, og trykker noget Skrift for en Forfatter, der saaledes er bleven dømt, uden at Manuskriptet findes paategnet af Politimesteren, da skal han have sit Privilegium forbrudt, og desuden, isald Indholdet er strafværdigt, dømmes til lige Straf med Forfatteren. Og paa det at ingen Bogtrykker skal kunne undskyldes sig med Uvidenhed i dette Tilfælde, befale Vi, at enhver Ret, som dømmer nogen, enten til Straf eller Advarsel, for Misbrug af Trykken, skal, paa den Skyldiges Bekostning, uopholdelig lade Doms slutningen bekendtgjøre i alle i indenlandske Aviser. Iøvrigt skal den Forfatter, paa hvilken foranstødt Regel er anvendelig, være forbunden til at levere Politimesteren 2 Exemplarer af Manuskriptet, hvoraf denne beholder det ene (der bør være umakuleret, og forsynet med Forfatterens Navn) til sin Sikkerhed, for at afværge, at ikke det af ham paategnede Exemplar skal kunne forfaltes ved Forandringer eller Tilfætninger.

21. Naar et Skrift, formedelst dets strafværdige Indhold, paatales af Justitien, skal det være Pligt for enhver, der har samme til Forhandling eller Uddeling, efter offentlig bekendtgjort Advarsel, ufortøvet at aflevere til Stedets Politimester alle de Exemplarer deraf, som han har i sin Bærge. Disse skulle forblive under Politimesterens Bevaring saalænge, indtil Sagen ved endelig Dom er afgjort; og dersom da Forfatteren vorder aldeles frikendt, tilstilles de igjen Vedkommende; men i det modsatte Tilfælde, foranstalter Politimesteren dem opbrændte. Skulde nogen, efterat den offentlige Opfordring til at aflevere et saadant Skrift er fket, desuagtet vedblive at uddele eller falholde det, eller at have tilbageholdt Exemplarer deraf, da skal han derfor bøde 500 Rdlr. til Stedets Fattigvæsen. Ster det oftere, da bøder han dobbelt saa meget, og skal tillige, isald han er

Uilegeret Boghandler, have sit Borgerstab 27. Septb eller forbrudt.

22. Hvo, som forlægger, trykker, falholder eller uddeler noget Skrift, der ved Dom er kjendt strafværdigt, skal anses efter denne Anordnings 17 §.

23. Derfom nogen For Unoersaat lader udenlands trykke noget Skrift, hvis Indhold er strafværdigt, i Følge denne Anordning, da skal baade Forfatteren og den, der falholder eller uddeler et saadant Skrift i Bore Riger og Lande, anses med den samme Straf, som om det her i Landet var udgivet.

24. Ingen maa i det danske Sprog oversætte noget Skrift, der indeholder Forbrydelser imod denne Forordnings 1, 2, 3, 4, 5 og 9. §. Hvo, som handler herimod, skal straffes, som om han selv havde været Forfatter. Iøvrigt skulle Oversætteres Navne, ligesom Forfatteres, ansøres paa Skriftets Titelblad.

25. Derfom nogen falholder eller paa andre Maader uddeler Haandskrifter, hvis Indhold, ifald de vare trykte, maatte anses strafværdigt, da skal saadant Paafund, til at undgaa Virkningen af denne Bor Anordning, ikke fritage enten Forfatteren, eller dem, der sælge og uddele deslige Haandskrifter, fra Straf; men de Paagjældende skulle anses paa samme Maade, som om de havde kundgjort dem ved Trykken. Hvo, der opslaar Skamskrifter, dømmes efter Lovens 6—21 §; hvilken dog formildes saaledes, at den, i Slutningen af bemeldte Artikel fastsatte, Livsstraf bortfalder.

26. Ligesom Vi, ved Reskript 3. December 1790, have befalet Politimesteren i Bor Residentsstad Kjøbenhavn at indsende til Bort danske Rancelli alle saadanne Skrifter, der kunde være Gjenstand for Justitsvæsenets Opmærksomhed; saa igjentage Vi herved dette Bud paa det alvorligste. Endvidere befale Vi, at der af alle Aviser, Journaler og periodiske Blade, saavel som af ethvert Skrift, som ei udgjør

27. Septb. mere end 24 Ark, skal fra Bogtrykkermesteren et Exemplar, førend saadanne sælges til andre. Denne Regel skal gjælde, hvad enten Skriftet udgives som helt, eller som en Del af et større; i hvilket sidste Tilfælde de Dele, der stykkevis udkomme, skulle sendes Politimesteren, naar han for sig ikke indeholder over fornævnte 24 Ark. Efterlader nogen Bogtrykker denne Pligt, skal han derfor bøde 100 Rdlr. til de Fattige; hvilken Mulkt fordobles, saa ofte Forseelsen igjentages. Dersom Politimesteren finder noget strafværdigt eller utilbørligt i et saadant Skrift, skal han strax forbyde Udsalget, og tage alle trykte Exemplarer under Forsegling, samt indsende Skriftet, med sin Betænkning, til Rancelliet; hvilket Kollegium uopholdelig skal overveie og beslutte, om Salgets Standsning skal ophøre, eller, i modsat Fald, foranstalte det videre fornødne. Iøvrigt ville Vi bestikke Politimesteren en Medhjælp, til at gjennemgaa de udkommende Skrifter, paa det at Tilsynet dermed kan desto bedre overholdes, og med Hurtighed udføres.

27. De samme Regler, som i den sidste anførte 26 ere bestemte, i Henseende til Skrifter, som vorde trykte i Kjøbenhavn, skulle ogsaa efterleves paa ethvert andet Sted, ikkun med den Forskjel, at Politimestrene skulle, naar de anse noget Skrift at være lovstridigt, desangaaende henvende dem til den vedkommende Stiftamtmand eller Amtmand, som igjen indberetter Sagen til Vort Rancelli.

28. Skulde Rancelliet finde nogen Politimester eller Befalingsmand efterliden i det Tilsyn, som denne Vor Anordning gjør dem til Pligt, da skal bemeldte Kollegium drage den forsømmelige Embedsmand til Ansvar. Iøvrigt skal Rancelliet selv med Nidkærhed og Kraft haandhæve og overholde disse Bud, saaledes, som det derfor vil staa Os til Regnskab.

Efterat Vi, ved denne Anordning, have bestemt Trykke-

frihedens Grændser, og derved omhyggelig søgt at hæmme dens Misbrug, uden at lægge Hindringer i Veien for gode, oplyste og rettskafne Mænds frimodige Tankentring; ville Vi, med Hensyn til at afværge al Mistydning og urigtig Fortolkning af det Ord: at laste (som Vi i adskillige af denne Lovgivnings Paragrafer have anvendt, fordi det er generisk, og vore ældre Loves Sprog), endnu tilføie den Anmærkning, at bemeldte Udtryk bethyder, at tillægge den Person eller Ting, om hvilken der handles, en saadan Ufuldkommenhed, som ei kan bestaa med dens Hensigt. Saaledes (til Exempel) lastes Statens Regjeringsform og den ved Landets Love bestyttede Religion, naar disse tillægges saadanne Mangler, at Borgerfamfundets Formaal (borgerlig Frihed, Sikkerhed og Almenvel) ikke derved kunde opnaas eller bestaa.

Frødg., som befaler, at Laugretterne i Norge 4. Okth. skulle herefter, ved ethvert Rettergangsmøde, underskrive Thingsprotokollen, tilligemed Dommeren, og at derimod deres Forsegling paa Domsakter og Thingsvidner skal være affkaffet.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da det er blevet Os forestillet, at Dommers og Thingsvidners Forsegling af Laugretten, som er befalet i R. L. 1—5—20 og 1—7—5, baade er forbunden med endel Vanskeligheder, for medelst Akternes Omvendelse, og at derved tillige foraarsages Ophold i disse Udfærdigelse, fornemmeligen i de Egne, hvor Underdommernes Distrikter ere vidtløftige, saa at Laugretsmændene bo langt fra hinanden, og endnu længere fra den vedkommende Sorenstivers Bopæl, ligesom det og undertiden kan hænde, at disse Mænd, naar Akter sendes dem til Forsegling, ikke findes hjemme, fordi deres Næringsveie eller andre Syssler have kaldet dem til at gjøre Reiser

4. Oktb. andensteds; saa anse Vi det gavnligt, at bortrydde den Hindring, som derved forvoldes i Rettens hurtige Pleie; dog paa saadan Maade, at Lovens Diemærke, nemlig Betryggelse for de udstædende Akters Rigtighed, ikke sættes ud af Sigte. Og da Vi finde, at denne Betryggelse ikke alene kan opnaas med fuldkommen Visshed, naar Laugretsmændene, ved enhver Sessions Slutning, underskrive Thingprotokollen, tilligemed Dommeren, men at saadan Bekræftelse om Sandheden og Rigtigheden af det, som deri er anført, endog da kan af dem gives med større Sikkerhed, end naar de, efter nogen Tids Forløb, forsegle Akterne; efterdi det er muligt, at de paa den Tid ikke kunde nøjagtigen erindre alt hvad der, i enhver Sag, ved Retten har været foregaaet; saa have Vi besluttet, ligesom Vi og herved allern. befale, at Laugretternes Forsegling paa Domsakter og Thingsvidner skal herefter være affaffet; derimod skulle Laugretsmændene, hvad enten de have Sæde i Retten, som Meddomsmænd, eller, som Vidner, underskrive Protokollen, tilligemed Dommeren, ved ethvert Møtters mødes Slutning; og dersom nogen af dem ei kan skrive, skal han, i dets Sted, tegne sit Bomærke i Protokollen, til Bekræftelse om Sandheden af det, som deri findes anført. Ved Akternes Udstedelse skal Dommeren derefter paategne, at samme ere overensstemmende med Protokollen, og at Laugretsmændene virkeligen deri have underskrevet det, som i Akten, under deres Navne, findes anført; hvilken Paategning skal have Troværdighed, og give den saaledes udfærdigede Akt fuldkommen Gyldighed i dens Form.

11. Oktb. Refsr. (til samtlige Stiftsbefalingsmænd) ang. at de i Frdg. 20. Jan 1797, om Forligelsvæsenet i Norge, dens §§ 22, 23 og 24, gjorde Bestemmelser ogsaa skulle gjælde som almindelig Regel for Dan-

mark, alene med den Forandring, at de beskikkede 11. Oktb. Stævnevidner ikkun skulle nyde hver 6 St.

Frdg. ang. den Godtgjørelse, som Tordeiere skulle 22. Novb. nyde for Grunde, der afgives til Lodsmærkers Anlæg eller Udvidelse.

Indm. Saml. pag. 454.

Frdg. om Skiftevæsenets bedre Indretning paa 6. Decb. St. Croix i Vestindien.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da Vi have erfaret, at det Niemærke, som har været tilfigtet ved Forordningen, om Skiftevæsenet paa St. Croix, dat. 17. November 1779, ei er opnaaet ved de Bestemmelser, der indeholdes i bemeldte Lovgivning, men at Skifteforvaltningen der paa Stedet, uagtet de anseelige Udgifter, Vor Kasse desformedelst har haft, aldeles ikke er bleven fremmet med den Orden og Hurtighed, som Rettens vedbørlige Pleie kræver, saa have Vi søgt at udfinde bekvemmere Midler til at sætte denne vigtige Del af Justitsvæsenet i saadan Virksomhed, at samme kunde svare til Vor landsfaderlige Hensigt og Villie. Til den Ende have Vi besluttet, at fordele Arbeidet imellem flere, saaledes, at det, uden overdreven Anstrængelse, kan overkommes, og at sætte Skifternes Behandling under nøie Kontrol og Overtilsyn af den, dertil forordnede, Dyrighed, samt endeligen at forene Skifteforvalternes egen Fordel med Forretningernes hastige Tilendebringelse. I Overensstemmelse med disse Grundsætninger ere Vore Bud følgende:

1. Alle ufluttede Skifter, der staa under Behandling af den almindelige Skiftekommission paa St. Croix, skulle strax overleveres til en konstitueret Skifteforvalter, som Vi

6. Decb. have beskiftet, til at fuldføre dem, og bringe dem til Endskab uden Ophold.

2. De ved Skistekommissionen nu ansatte Betjente skulle vedblive at forrette Skriveriet og det øvrige, ved disse Skifter foresaldende, Arbeide, som dem af den konstituerede Skisteforvalter maatte anvises.

3. Den almindelige Skistekommission paa St. Kroix ophæves; derimod befale Vi, at der skal være en særskilt Skifteret i Christianssted og Frederikssted, til at behandle alle de Skifter, som maatte foresalde i enhver af bemeldte Stæder, med tilliggende Jurisdiktioner; hvilken nye Indretning træder i Kraft, saasnart den, i 1. § benævnte, Overlevering af de ældre Skifter har taget sin Begyndelse.

4. Saavel i Christianssted, som i Frederikssted, skal Skifteretten bestaa af Byfogden og en kongl. Skisteforvalter; hvilken sidste tillige skal være Skistefriver.

5. Skisteforvalteren skal altid være tilstede, for at besørge de daglige og løbende Forretninger, der maatte foresalde, saasom: Forsøglinger, Registreringer, Akters og Udskrifters Udfærdigelse, m. v.; og han skal være ansvarlig for, at alt det, som er besluttet af Skifteretten, udføres med Hurtighed og Orden.

6. Der skal, 2 Gange hver Uge, holdes ordentlig Skifteret, hvor Byfogden skal have den afgjørende Stemme, i Tilfælde af, at Skisteforvalterens og hans Bota eller Meninger skulle være forskjellige; dog bør Skisteforvalterens Botum tillige indføres i Akten. I disse Skistefamlinger (hvortil visse bekvemme Dage fastsættes af Regjeringen) skulle alle Beslutninger tages, Kjendelser afgives og Foranstaltninger søies, som vedkomme Skisteforvaltningen; og alt, hvad der forhandles, skal strax paa Stedet indføres i Protokolken, og underskrives af begge Rettens Lemmer.

7. Omendstjøndt det egentligen paaligger Skisteforvalteren, at besørge de løbende Forretninger, og tillige, som

Striver, at udfærdige Akter, Lodsedler og Udskrifter, m. v.; 6. Decb. saa skal dog Byfogden, som det første Medlem af Skifteretten, paase, at intet i denne Henseende efterlades; og det skal være hans Pligt, at vaage over, at alle Ting holdes i vedbørkelig Orden paa Skiftekontoret, og at Arbeidet udføres med Nøiagtighed og Hurtighed. Naar nogen Uorden eller Forsømmelse af ham opdages, da skal han strax anmærke saadant i Protokollen, og gjøre Erindring om, at derpaa raades Bod; men, dersom Advarselen ikke agtes, da skal han andrage Sagen for Regjeringen, som skal være pligtig og bemyndiget til, under Evang af Bøder eller Suspension, at forelægge Skifteforvalteren en vis og passende Tid, til at bringe Manglerne i Rigtighed.

8. Overoppgiften med Skiftevæsenet, i det Hele, anbefales paa det alvorligste til Generalgouvernørens og Regjeringens Narvaagenhed og Omhu; dog skal det jevnlige Tilsyn især paaligge den lovkjendige Regjeringsraad, som skal være forbunden til at indfinde sig ved Skifteretterne en Gang hver Maaned, og der lade sig forevise Bøgerne, samt fordrø de fornødne Efterretninger om alt, hvad der hører til at betrykke den ham betroede Kontrol. Især skal han henvende sin Opmærksomhed paa, at de Forholdsregler nøiagtigen efterkommes, som ved Reskript af 19. Aug. 1791 ere forefrevne, i Henseende til Inkassationer af Stervboers og Fallitboers Fordringer eller Midler. Paa lige Maade skal der have Opsigt med Behandlingen af de ældre Skifter, som, i Følge 1. §, overdrages til Afgjørelse og Slutning af den dertil konstituerede Skifteforvalter. Saa bør og bemeldte Regjering paase, at Overleveringen af de Protokoller og Dokumenter, som vedkomme de ældre uafgjorte Skifter, sker uden Ophold, og i behørig Orden. Skulde der desangaaende føres grundede Klager fra den konstituerede Skifteforvalter, da skal Regjeringen, som Ovrighed, være bemyndiget til at afgjøre samme ved Resolution,

6. Decb. og foreskrive visse Tidspunkter, inden hvilke det bør efterkommes, som befindes at være retteligen og billigen paastaaet, samt dertil søie passende Tvangsmidler af tilstrækkelige Bøder for hver Dag, som dermed opholdes, efterat de fastsatte Terminer ere forløbne.

9. Stifteretterne skulle 4 Gange om Aaret (nemlig hver 3die Maaned) sende Regjeringen fuldstændige Designationer og Forklaringer over de Stifter, som staa under Behandling, eller ere blevne afgjorte, i det sidst forløbne Tidrum. Dersom Regjeringen da finder, at noget Skifte uden gyldig Aarsag opholdes, skal den skriftligen erindre vedkommende Stifteret om, at bringe Skiftet til Endskab; hvilken Erindring skal indføres i Skifteprotokollen og den udstedende Akt, til Efterretning ved Overdomstolene, paa det at de Skyldige, som forgjæves have været advarede, kunne blive desto alvorligere straffede, naar deres Behandlinger paaklages. Endelig skal Regjeringen, ved ethvert Aars Udgang, indsende de fornævnte Skiftedesignationer til det Danske Kancelli, med Beretning om Skiftevesenets Tilstand overalt paa de Bestindiske Der, samt dertil søie sin Betænkning, om hvad der maatte anses nødvendigt eller gavnligt, at anordne eller foranstalte, med Hensyn til Rettens vedbørlige og hurtige Pleie, forsaavidt denne Gjenstand betræffer.

10. De samme Pligter, som paaligge de almindelige Stifteretter, skulle ogsaa efterkommes af alle overordentlige Skifteforvaltere, være sig Kommissarier eller executores testamenti, hvor saadanne maatte være beskikkede eller udnævnte; og disse skulle paa lige Maade, som hine, staa under Regjeringens Opsigt og Tilsyn; følgelig ogsaa være forbundne til at indsende de, i 9. § befalede. Forklaringer om Stifternes Tilstand og Fremgang.

11. Til at afværge unyttige og ufornødne Opsættelser, hvor saadanne fra nogen vedkommende Part eller Sagfører maatte begjæres eller paastaaes, befales, at Stifteforvalterne

skulle nøie overholde det Bud, som er foreskrevet i Forordn. 6. Decb. af 3. Juni 1796, II. Kap. 7. §.

12. I Tilfælde af, at Borgraadet ikke forestaar Inkassationen i et Bo, men dertil maatte udtrykkelig være indsat nogen anden, enten ved Testament eller Kommissorium, skal Skifteretten paase, at en saadan Inkassator betimeligen aflægger Rigtighed for de Penge, hvis Indfordring er ham betroet; og dersom han i denne Henseende skulde befindes efterladet eller modvillig, da skal Skifteretten anvende de Tvangsmidler, som ere bestemte i Forordningen om Skifteforvaltningens bedre Indretning i Danmark, dat. 12. Febr. 1790, 11. §. Denne Regel skal ogsaa Borgraadet holde sig efterrettelig, forsaavidt den af samme antagne Inkassator betræffer.

13. Befindes nogen Skifteforvalter, at have opholdt et Skifte ulovligen, da skal han dømmes til at erstatte de vedkommende Kreditorer eller Arvinger det dem derved forvoldte Tab, og desforuden straffes med Bøder, fra 100 til 500 Rdlr., efter Sagens Beskaffenhed; hvilke Bøder anvendes til saadant offentligt Brug, som Regjeringen bestemmer. Dog bør der gjøres Indberetning til Rancelliet om den Maade, paa hvilken Bøderne ere blevne anvendte. Beslaas saadan Overtrædelse 2. Gang, da straffes de Paagjældende med dobbelte Bøder; men igjentages samme 3. Gang, da straffes de Skyldige med Embedsforbrudelse.

14. Det skal, under lige Straf, være Skifteforvaltere forbudt, under hvad Paaskud det maatte være, at beholde noget Bos Penge hos sig, men disse skulle uopholdeligen afsættes i Borgraadets Kasse.

15. Paa det at Skifteforvalterens egen Fordel kan blive en medvirkende Bevægaarsag for ham, til at befordre Skifterne til Endskab, med den Hurtighed, som tilsigtes ved denne Lovgivning, skal han herefter lønnes med det reglementerede Skifte- og Skriveresalarium, som hidtil har været

6. Decb inddraget i den kongl. Kasse, til Erstatning for de Lønninger, som derfra ere blevne betalte til de, ved Skifteretten ansatte Betjente; hvorimod Skifterforvalteren selv holder Kontoiret og de dertil fornødne Skrivere, for sin egen Regning. I øvrigt maa intet Salarium af ham oppebæres, eller til ham anvises, for noget Skifte, forinden det er blevet aldeles sluttet.

16. Iftedensfor de visse Lønninger, som Bysfogderne i Christianssted og Frederikssted have været tillagte af den kongl. Kasse, for deres Deltagelse i Arbeidet, som Medlemmer af Skifteretten, ville Vi tillægge hver af dem Aufseptionsforvaltertjenesten i det Distrikt, som ligger under hans Jurisdiktion.

17. Skifteretternes Behandlinger og Kjendelser skulle, med Hensigt til Sagernes desto hurtigere Afgjørelse, indstævnes umiddelbar for Høiesteret, naar den Gjenstand, om hvilken der tvistes, udgjør saa meget, som 200 Rdlr. Bestindist Kurant, eller sammes Værdi; men i Sager, der angaa en mindre Sum, skulle fornævnte Behandlinger indaafes for en Overskifteret, hvis Lemmer skulle bestaa af den lofkyndige Regjeringsraad og Landsdommeren. I Tilfælde af, at disse Meninger maatte være forskjellige, skal Regjeringsraadens Botum gjælde, til Doms Afgjørelse.

6. Decb. **Plak.**, som tillader, at Diskontopræmie maa bestemmes og betales saavel over som under den ellers her i Landet bestemte Rentefod, m. v. (Kancelliet.)

Da det er blevet Hs. Majest foredraget, at Diskontoen af Brevler og Brevobligationer, som, i Følge Dekretet for den danske og norske Speciesbank, hidindtil ifkuns er betalt her med 4 Procent, ligesom for Laan paa Hypothek, ikke er paa fremmede Handelsstæder i Almindelighed i Hamborg i Særdeleshed enten ved Lov eller Vedtægt b

stemt til noget vist, men stiger og falder over og under 46. Decb. Procent, efterfom Mangel eller Overslødighed af Penge fremviser sig og Handelskonjunkturer eller Varelagere gjøre, at de blive mer eller mindre begjærte; ligesom det og er bemærket, at naar Bærelsdiskontoen paa fremmede Stæder, og især i Hamborg, mærkeligen stiger, har dette, i Forbindelse med den her værende lavere og faste Diskonto, en besværende Indflydelse paa de danske Staters offentlige Pengevæsen, i det at Penge, baade ved Bærelsdiskonto i Speciesbanken og igjenrem andre Veie, trækkes ud fra Circulationen her i Landet til Hamborg, hvor de med langt større Fordel, end her, kunne benyttes; saa har Hs. Majest. (for, saameget som muligt, at sætte sine hjære og tro Underfaatter i Stand til at gjøre sig de lovlige Fordele, som Omstændighederne tilbyde) ved Resolution af 29. f. M. alleru. tilladt, at Diskontopræmien maa bestemmes og betales saavel over, som under, den nu ellers her i Landet bestemte Rentefod, ligesom paa andre udenlandske Handelsstæder er Brug; dog at saavel Banken, som de private Diskonterende, fra Tid til anden sætte og offentlig bekjendtgjøre en ordentlig Diskontokurs.

Frdg., som indeholder almindelige Regler for 6. Decb. Høveriet i Danmark.

Indm. Saml. pag. 455.

Kanc. Prom. (til Stiftsbefalingsmanden i 7. Decb. Fyen) ang. forældede Forligs ny Antagelse ved Forligskommissionerne.

Uf Hr. Kammerherrens Promemoria dat. 14. f. M. med Bilag har Rancelliet erfaret, at Odense Bys Forligskommission har nægtet Procurator Friis paany at antage en mellem ham og Birkedommer Fogh værende Gældssag, hvorom der ved hentsedte Kommission under 10. November 1796 har været indgaaet Forlig. Foranlediget heraf skulde

7. Decb. man herved tjenstlig melde, at da et Forlig, der i sin Natur har Domskraft, kan overstaa fatalia appellationis, ligesaavel som en anden usvækkelig Namsdom, naar Gjenstanden er Forbring og Gjæld, og da en saadan Dom blot er at betragte som et Gjældsbevis, saa følger deraf at Forligelseskommissionen bør antage en saadan Sag til Mægling.

20. Decb. **Reglm. ang. Veienes Bedligeholdelse i Danmark om Vinteren, især naar stærk Sne falder eller Snefog indtræffer.**

Inbm. Saml. pag. 475.

20. Decb. **Reskr. (til samtlige Stiftsbefalingsmænd) at Forbryderes Opdragelse og Levnet behøves ikke oplyst fra udenrigs Steder.**

Ved Forordningen af 20. Februar 1789 er det vel besaet, at der, naar nogen tiltales for Forbrydelse, skal under den Sag, som anlægges mod Forbryderen, søges Oplysning om dennes Opdragelse, iværende Forfatning og foregaaende Levnet m. v.; men, da det ofte kan indtræffe, at disse Oplysninger, i Tilfælde af, at Forbryderen er født i et andet Rige, eller har i meget lang Tid opholdt sig sammesteds, vanskelig kunne erholdes, og, naar de end kunde forstafes, det dog medtager lang Tid at bringe dem tilveie; hvoraf maa følge, at den Tiltalte, om han er hæftet, lider dobbelt ved den lange Arrest, som disse Undersøgelser foranledige, ligesom det Almindelige ogsaa besværes med Bekostninger paa en saadan Arrestants Ophold og Varetagt i den Tid, han holdes i Bevaring; saa ville Vi, i Betragtning af foransførte, samt i Analogi af Forordningen, dateret 3. Juni 1796, og Plakaten af 20. Januar 1797, herved allern. bestemme, at i de Sager, hvor nogen tiltales for begangne Forbrydelse, behøver Justitien ikke at søge Underretning fra Udenrigssteder om Forbryderens Opdragelse og foregaaende

Levnet, men disse Oplysninger skulle ifkuns tilveiebringes, 20. Decb.
forfaavidt de kunne erholdes i Bore egne Riger og Lande.

1800.

**Kauc. Prom. (til Hof- og Stadsrettens Til- 4. Jan.
forordnede) ang. begge Auktionsdirektortjenesternes
Forening.**

Hs. kongl. Majeft. har under 27. f. M. behaget i Raade at entledige Rancellisekretær Kjerulf fra hans Embede som Auktionsdirektør her i Staden, samt befalet, at bemeldte Sekretær Kjerulfs hidtil hafte Embede saavel som det ved afdøde Auktionsdirektør Lemvigs Død ledige herefter skulle forenes samt een Mand beskiftes til at bestyre Auktionsvæsenet her i Staden med 1,200 Rdlr. aarlig Løn uden Afkortning, da derimod de Sportler, som begge Auktionsdirektører hidtil have havt ved Auktioner over kinefiste og ostindiske Ladninger, tilfalde Hof- og Stadsrettens Sportelkasse.

I at meddele Kjøbenhavn Hof- og Stadsret denne allerh. Resolution til behagelig Efterretning skulde man tillige tjenstlig melde, at Høiesteretsassessor Jens Parelus Brown under Gaars Dato er beskiftet til Auktionsdirektør her i Staden paa ovenanførte Vilkaar.

**Hof- og Stadsretsplak., at Sager, som kongl. 4. Jan.
Embedsmænd ifølge Trykkeforordningen 27. Septbr.
1799 §§ 10 og 11 skulle anlægge i Anledning af
Befkyldninger i Henseende til deres Embeds Fø-
relse m. v., ere undtagne fra at behandles ved
Forligelseskommissionen.**

Indm. Saml. pag. 483.

4. Jan. Hof- og Stadsretsplak., at de, som i Kriminelsager vorde tilkjendt Erstatning hos Forbrydere, maa fritages for at løse Domsakten m. v.

Indm. Saml. pag. 484.

28 Febr. Refsr. (til Høiesteret) ang. de Underdommerne eller Sagførerne i Delinkventsager paalagte Mulkters Paaankelse for Høiesteret.

Til Bort danste Rancelli er indkommet Forslag, om det ikke ved en almindelig Lovgivning maatte blive bestemt, at enhver Mulk, paalagt Underdommere eller Sagførere i Delinkventsager, for deres Forhold i Sagen, endog naar det karakteriseres anderledes end forsømmeligt og efterladent, maatte, uanset samme forøvrigt efter Loben kunde være summa inappellabilis, tilligemed Hovedsagen i Bor Høiesteret paakjendes, uden foregaaende Stævning fra dens Side, som Mulkten er paalagt, og uden nogen Udgift for ham, naar han endog maatte finde fornødent at lade møde ved en anden Advokat, end den i Sagen befalede Aktor eller Defensor. Da nu Forordning af 3. Juni 1796, § 35, maa fortolkes dithen, at enhver Dommer og Sagfører, der, i de i bemeldte § omhandlede offentlige Sager, for Efterladenhed ere mulkterede, kan, uden foregaaende Stævningmaal, og enten Mulkten indeholder summam appellabilem eller ei, under et med Hovedsagen, uden nogen Bekostning, ved Aktor eller Defensor paaanke en saadan Mulk for Høiesteret, saa ville Vi, formedelst Marsagens Lighed, allern. have denne Forordningens Disposition udstrakt til enhver Mulk, som vedkommende Dommer og Sagfører, for deres Forhold i deslige Sager, endog, naar dette karakteriseres anderledes end forsømmeligt og efterladent, maatte blive paalagt. Skulde derimod Vedkommende ei være tilfreds med, at deres Tary af Aktor eller Defensor blev iagttaget, men finde fornødent,

ved en anden Prokurator at lade møde for Høiesteret, bøv 28. Febr. det være deres egen Sag, at antage og betale denne; hvorimod de maa fritages for de øvrige Omkostninger ved Høiesteret, undtagen naar de maatte stævne Overdommeren, som har dikteret Mulkten, til at staae til Rette; thi, da saadant sigter til mere end blot Frisindelse, bøv de, i saa Fald, ikke nyde fri Proces, ligesaa lidt som de, naar Anken var ugrundet, kunne undgaa at betale den indstævnte Overdommer Kost og Løring.

Plaf. ang de Forholdsregler, som skulle iagt-10. Marts. tages i Henseende til de ved Postkontoirerne overliggende, og med de aarlige Postregnskaber til Generalpostamtet indkommende uindløste Breve og Pakkepostfager. (Generalpostamtet.)

Da H. kongl. Majest. allern. har fundet for godt, i Henseende til de ved Postkontoirerne overliggende, og med de aarlige Postregnskaber til Generalpostamtet indkommende uindløste Breve og Pakkepostfager paa Generalpostamtets Førestilling ved allerh. Resol. af 7. d. M. at fastsætte følgende:

A. De Breve, som nu henligge uindløste ved Generalpostamtet, og som ere indkomne med Brevpostregnskaber, som ere ældre end for Maret 1799, maa, tre Maanedes efter at denne Plakat er bekendtgjort, i de Berlingske Aviser og Altonaer Merkur, aabnes af Generalpostamtet, i den samlede Direktion, for at se, om samme indeholde Penge, hvilke i saa Fald deponeres i Postkassen, eller Obligationer eller Dokumenter af Værdi, hvilke da nedlægges i Generalpostamtets Hypothekliste, og skal i begge Tilfælde Affenderen eller den, til hvilken Brevet er bestemt, isald han ikke igjennem vedkommende Postkontoir kan opspørres, indkaldes med 3 Maaneders Varjel i de Berlingske Aviser og Altona-

10. Marts. naer Merkur; men, naar han da ikke melde sig, de forefundne Penge beregnes Generalpostamtets Fattigkasse til Indtægt, ligesom og Obligationer eller Dokumenter, som, ved at lyde paa Ihændehaberens, have Værdi i hver Mandts Haand, realiseres til Bedste for bemeldte Fattigkasse.

B. Paa samme Maade skal og forholdes med de ved Brevpostregnskaberne for Aaret 1799 og i Fremtiden indkommende uindløste Breve, naar disse i Aar og Dag have henlagt ved Generalpostamtet.

C. Men paa det at Bedkommende for Fremtiden kan gives al mulig Leilighed til at vorde underrettede om de til dem uindløst henliggende Breve, skal følgende iagttages:

1. Samtlige Postkontoirer skulle ophænge Lister over de uindløste Breve, udenfor Postkontoiret, 2 Timer daglig, paa de Tider, da ingen ankommende eller afgaaende Posts Expedition deri maatte være til Hindre; men paa de Steder i Provindserne, hvor der ikke maatte være Leilighed til at hænge disse Lister udenfor, skulle de ophænges i Postkontoiret, til hvilket enhver altsaa imidlertid bør have fri Udgang.

2. I Kjøbenhavn skulle desuden, ligesom hidtil, de uindløste Breve bekendtgjøres ved hver Maanedes Udgang i Adresskontoirets Efterretninger. Paa samme Maade skal og i alle øvrige Kjøbstæder, hvor offentlige Tidender udgives, i disse Tidender ved hver Maanedes Udgang indrykkes en Fortegnelse fra Postkontoiret over de fra sidste Maaned uindløst henliggende Breve.

3. De uindløste Breve, som over Hamborg ere ankomne udenlands fra, og for hvilke der i Hamborg er forskudsvis betalt Porto til de fremmede Postkontoirer, skulle, naar de ikke efter den i de foregaaende Poster ommeldte Bekendtgjørelse vorde indløste, sendes tilbage til Postkontoiret i Hamborg, ved Enden af den næstpaafølgende Maaned, efterat de ere ankomne.

4. En Maaned efter hvert Aars Udgang skulle de Post=10. Marts. Kontoirer, som i Overensstemmelse med 2. Post have i de offentlige Tidender ladet indrykke Fortegnelser over de uindløste Breve, paantj bekjendtgjøre i de samme Aviser, hvori Maanedsfortegnelserne have været indrykkede, at af de i Aviserne, hvis No. nævnes, indførte uindløste Breve fra forrige Aar ere itkun de i Bekjendtgjørelsen benævrende Numere indløste, i hvis Følge de øvrige uindløste Breve vorde indsendte til Generalpostamtet med Postregnskabet, isald de ikke endnu, forinden dette Regnskabs Indsendelse, vorde indløste.

5. I Fremtiden skal, forinden Aabningen af et Aars uindløste Breve foretages, bekjendtgjøres i de Berlingske Aviser og Altonaer Merkur, at de med Postkontoirernes Brevpostregnskaber for det i Bekjendtgjørelsen benævrende Aar indkomne uindløste Breve vorde nu, efter den Generalpostamtet meddelte Autorisation, aabnede, for saavidt de ikke endnu inden sex Ugers Forløb maatte vorde indløste.

D. Det skal være Generalpostamtet forment, at læse de Breve, som saaledes aabnes, eller nogen Part deraf, naar deri ikke findes Penge, Obligationer eller Dokumenter af Værdi, da de, naar dette ikke er Tilfældet, skulle, saasnart de ere aabnede, foranstaltes opbrændte; men endog af de Breve, i hvilket noget saadant forefindes, skal intet læses, undtagen Affendelsesstedet og Datum, samt Affenderens Navn, paa det at den forommeldte Undersøgelse derefter kan foranstaltes.

E. I Henseende til Breve med Bankosedler eller med Obligationer og Dokumenter eller Pakker eller andre Sager, som ere ankomne med Pakkeposten, og hvortil Vedkommende ikke melde sig inden Aar og Dag, efterat de ere indkaldte for Kjøbenhavn i Adresskontoirets Efterretninger, og udenfor Kjøbenhavn i vedkommende Provincialavis, samt i begge

10. Marts. Tilfælde tillige i de Berlingske Aviser og Altonaer Merkur, hvilken Indkaldelse strax foranstaltes, naar anden Efterspørgsel har været forgjæves, forholdes, ligesom foran er bestemt i Henseende til det, som maatte forefindes i de aabnede uindløste Breve, som ere forsendte med Brevposten, nemlig, at Pengene, efterat Brevene paa forommeldte Maade ere aabnede, beregnes Generalpostamtets Fattigkasse til Indtægt, og andre Sager, som have nogen Værd, realiseres til Fordel for samme Kasse.

Saa bekjendtgjøres, efter Hs. Majest. allerh. Befaling, de foransførte Bestemmelser herved til Efterretning for enhver og til Efterlevelse af Bedkommende.

14. Marts. Plak. om Grundenes Opmaaling og Stadskonduktørens Betaling derfor.

Overpræsident samt Borgmestere og Raad i den kongl. Residensstad Kjøbenhavn G. v.: At det kongl. danske Kancelli ved Skrivelse til os af 8. ds. har bevilget, at Plakaten af 17. Oktober 1742, i hvis Følge enhver Grund her i Staden, førend Skjøde derpaa til Thinglysning antages, skal være opmaalt af Stadskonduktøren, og hans Maalebrev derover medfølge, og Maalebrevet være forsynet med Paategning af Stadskonduktøren, om nogen Forandring derved er foregaaet, maa udvides til de i Forstæderne, og, saavidt Stadens Grund strækker sig, liggende Eiendoms Grunde; og tillige bestemt, at Stadskonduktøren for sammes Opmaaling, og Maalebrevets Udstedelse skal betales, naar Grunden er 1 Tønde Land, eller 14,000 Kvadratalen og derunder. . 2 Rdlr. naar den er over 1 Td. Land, indtil 2 Tdr. in-

klusive	4	—
over 2 Tdr. Land, indtil 4 Tdr. inkl.	6	—
— 4 — — — 8 — —	8	—
— 8 — —	10	—

og for Eftermaalning i Tilfælde af Forandring af Ciere, 14. Marts.
 samt for Paategning, om Maalet findes overensstem-
 mende med Maalebrevet, naar Grunden er 1 Tønde
 Land og derunder..... 1 Rdlr.
 og naar den er større..... 2 —

Frdg. angaaende Haandværkslaugene i Kjøben- 21. Marts.
havn.

Indm. Saml. pag. 485.

Plak., som bestemmer Diæt- eller Underhold- 21. Marts.
ningspenge for Rettens Betjente, Fogder og Pro-
kuratorer, i Danmark og Norge, naar de gjøre Rei-
ser, for at udføre Delinkvent- og Justitsfager.

Med Hensyn til at bestemme de med nærværende Ti-
 der passende Diæt- eller Underholdningspenge, som Rettens
 Betjente, Fogder og Prokuratorer, i Danmark og Norge,
 billigen bør nyde, naar de gjøre Reiser, for at udføre Ju-
 stits- og Delinkventfager, har Rancelliet foredraget denne
 Sag for Hs. Majest., som derpaa under 7. d. M. allern.
 har behaget at resolvere:

At Prokuratorer i begge Riger, naar de gjøre Reiser,
 som befalede Sagførere i Delinkvent- og Justitsfager, maa
 tilstaaes 1 Rdlr. dagligen i Diætpenge, til Erstatning for
 deres Udgifter, og at samme maa, efter Sagernes Natur,
 udredes, enten af Sigt- og Sagefaldskassen, eller repar-
 teres paa Amterne; dog bør den Prokurator, der vil fordre
 Diætpenge, indgive sin Regning derover til Retten i enhver
 Justitsfag, og Dommeren udtrykkelig fastsætte i Dommen,
 hvor meget ham med Rette tilkommer, i Forhold af de Dage,
 han har haft fornøden, at anvende til sine Reiser og sit Op-
 hold ved Retten; hvorved tillige bør iagttages, at, i Tilfælde
 af, at en Prokurator har paa samme Tid og Sted haft

21. Marts. flere, end en Justitsfag at føre, bør de fornævnte Diætpenge forholdsmæssigen fordeles paa de flere Sager, saa at Sagsføreren desuagtet ikkun nyder 1 Rdlr. i Diætpenge dagligen, uden Hensyn til Sagernes Antal; og paa det at der kan være nøie Kontrol hermed, bør Dommeren og Skrивeren tegne deres Attest paa Domsakten, om der har, ved Rettens Møder, været ført flere offentlige Sager af den befalede Procurator, end den, der omhandles i Akten.

At samme Regel ogsaa maa gjælde, i Hensigt til Fogderne i Norge, naar de, som Aktors, udføre Delinkvent- og Justitsfager; men naar de møde i Sager, der angaa de kongl. Almindinger, eller beneficerede Godser og disses Retligheder, tilkommer dem ei Diætpenge; hvorimod dem i deslige Sager forbeholdes Ret til, i Overensstemmelse med Forordn. 3. Juni 1796 § 42, at paastaa Processens Omkostning godtgjort af Modparten, isald deene taber Sagen. Skulde den tabende Part ei formaa at udrede de idømte Omkostninger, da bør det manglende erstattes Fogden af Sigt- og Sagesaldskassen.

At samtlige Dommere og Skrivere ved Underretterne i begge Riger ligeledes maa nyde 1 Rdlr. dagligen i Diætpenge, naar de holde Extraret til Delinkvent- og Justitsfagers Behandling, og Afstanden imellem Stedet, hvor Extraretten foretages, og deres Bopæl ikke er kortere, end en Mil.

28. Marts. **Plak.**, der foreskriver bestemte Forholdsregler til Efterretning for Domstolene i Anledning af nogle Dommeres yttrede Tvivl om de Tilfælde, i hvilke det er fornødent, at stjaalne Kosters Eiere i Tyvsfager edeligen bekræfte, at Kosterne ere dem frakomne mod deres Vidende og Villie, samt paa lige Maade stadfæste den Takt, som af dem sættes

paa deslige Koster, naar disse ikke ere komne^{28. Marts.} tilstede.

Indm. Saml. pag. 499.

Ranc. Cirk. (til samtlige Stiftsbefalingsmænd) 3. Mai. ang. Falskmaalsbøders Anvendelse.

Til Rancelliet er indkommen en Forespørgsel: Om det kan være en Dommer tilladt, at indkalde Vedkommende til Examinations- og Undersøgelses-Forchør, under Falskmaalsstraf, paa Grund af, at Hensigten med disse Forhør, nemlig: at udfinde Sandheden, aldeles vilde forfeiles, dersom det ei skulde være tilladt at tvinge dem, der indkaldes til at møde; samt, at det først efter det afgivne Vidnesbyrd kan bestemmes, hvilke der blive at anse som Parter og hvilke som Vidner. I den Anledning har dette Kollegium fundet fornødent, til almindelig Efterretning for Retterne at tilkjendegive, at, da det af D. og R. L. 1—13—7 samt Forordningerne af 3 Marts 1741 og 3. Juni 1796, Kap. 1 § 3 er klart, at Falskmaalsbøder alene have Sted som Tvangsmiddel imod dem, der, efter at være indstævnte som Vidner til en Ret, derfra udeblive. Saa kunne samme ikke heller i krimielle Sager bruges imod andre end dem, som udtrykkelig, under Benævnelse af Vidner, ere indkaldte. Hvad derimod angaar dem, som under et Inquisitionforhør i en kriminel Sag, uden Benævnelse af Vidner, indkaldes til at forhøres, eller personlig at møde, da bør Dommeren være bemyndiget til, at lade de uden lovligt Forfald udeblivende, ved dertil af ham beordrede Mænd, afhente, og, i Tilfælde af Modsættelse, at bruge Magt imod dem; hvilket følger ei alene af D. L. 1—19—1 og R. L. 1—17—1 saavel som D. L. 1—24—47 og R. L. 1—22—49, samt Analogien af adskillige særdeles Anordninger, der hjemle vedkommeude Dommere saadan Myndighed, men

3. Mai. fornemmelig af Forordningen dat. 3. Juni 1796, Kap. 9, der, i at befale, „at et saadant Forhør uafbrudt bør vedblive“, ustridig forudsætter, at Dommeren maa have Magt til at bruge de fornødne Dvangsmidler imod de indkaldte og modvillig udeblivende, efterdi det ellers stod til disse, ved deres Overhørighed at forvolde Forhørets Afbrydelse og Undersøgningens Forsinkelse.
14. Mai.   **Plak. ang. Straf for de Bønder i Danmark,**
der vægre dem ved at lade Fortegnelsen over
hvad Hoveri de ere Torddrotten pligtige, vedhæfte
deres Fæstebrev. (Rentekammeret).
.....
21. Mai.   **Plak., at Stævninger til Høiestret herefter**
skulle udfædtes fra bemeldte Rets Justitskontor.
(Kancelliet).
      Indm. Saml. pag. 500.
23. Mai.   **Frdg., som bestemmer, at visse Slags af de**
Bevillinger, der hidindtil have været udfærdigede fra
Kancelliet, skulle afskaffes og anses unødvendige;
samt at endel af deslige Dispensationer skulle her-
efter søges hos Overhøderne, som bemyndiges til
at meddele de Vedkommende samme.
      Indm. Saml. pag. 500.
20. Juni.   **Plak., som i Henseende til Lødsbetalingen i**
Kongeriget Norge befaler, at Miledistancerne i
Fremtiden, skulle beregnes efter Sømile, saaledes
at 15 Mile udgjøre en Grad, samt at Sommer-

maanederne skulde regnes fra 1. April til 30. 20. Juni. September inklusive, og Wintermaanederne fra 1. Oktober til sidste Marts inklusive.

.....

Verordn. wegen der in Rücksicht auf Verwandtschaft 4. Juli.
 schafft erforderlichen Matrimonial-Dispensationen, für die Herzogthümer Schleswig und Holstein, die Herrschaft Pinneberg, Stadt Altona und Grafschaft Ranzau.

Wir Christian der Siebende u. s. w. Thun kund hiemit: Der Wunsch, Unsere geliebten Unterthanen von jeder vermeidlichen Beschwerde immer mehr zu befreien, hat bei Uns den Entschluß veranlaßt, in Ansehung der aus verwandtschaftlichen Rücksichten erforderlichen Matrimonial-Dispensationen, die durch Unsere unterm 27sten September 1775 erlassene Verordnung bestimmte Verfassung einfacher zu machen und möglichst zu erleichtern.

Wir heben daher diese Verordnung hiemit auf, und wollen allergn., daß, statt derselben, in Zukunft nachstehende Vorschriften, in Unsern Herzogthümern Schleswig und Holstein, der Herrschaft Pinneberg, Stadt Altona und Grafschaft Ranzau, beobachtet werden sollen.

1. Die Ehe zwischen Eltern und Kindern, Stiefeltern und Stiefkindern, Schwiegereltern und Schwiegerkindern, ist und bleibt ohne Unterschied des Grads, so wie die Ehe zwischen Bruder und Schwester von voller oder halber Geburt schlechterdings unzulässig, und der unerlaubte Umgang zwischen solchen Personen ziehet die darauf in den Rechten gesetzte schwere Bestrafung nach sich.

2. In folgenden Fällen ist zu der Ehe eine von Uns aus unserer deutschen Kanzlei zu ertheilende Dispensation erforderlich, deren Bewilligung oder Versagung von der

4. Juli. besondern Beschaffenheit der Umstände abhängt, und Unserm landesherrlichen Ermessen lediglich vorbehalten bleibet.

Zur Ehe mit der Vater- og Mutterschwester und so weiter hinauf;

mit des Voll- oder Halbbruders Wittwe;

mit des Vater- oder Mutterbruders Wittve und so weiter hinauf;

mit der verstorbenen Frauen Vater- oder Mutterchwester und so hinauf.

Ohne eine solche Dispensation ist die Trauung der hier nahmhaft gemachten Personen ungültig, und der Prediger, der dieselbe vorgenommen haben möchte, der Suspension und fiscalischen Klage ausgesetzt.

3. In allen übrigen oben nicht benannten Fällen soll den einzugehenden Ehen, von Seiten der blutsfreundschaftlichen oder schwiegerlichen Verhältnisse der Verlobten, künftig nichts mehr im Wege stehen, folglich es in dieser Hinsicht keiner Dispensation bedürfen.

4. Juli. **Kongl. Resol. ang. Udfærdigelse af mandatum af Rancelliet.**

Da Bort Danst Rancelli har allerund. anholdt om en nøiere Bestemmelse i Henseende til de Sager, som kunne, uden at forelægges Os, ad mandatum afgjøres, saa vilke Vi, efter at have taget denne Sag under Overveelse, allern. fastsætte, at følgende Expeditioner, som Rancelliet i dets Forestilling anfører, kunne for Fremtiden af samme ad mandatum udfærdiges:

1. Alle Expeditioner og Ordre, som angaa Justitiens og Politivæsenets Pleie, saavelsom alle Bevillinger, der finde Sted i Rettergangssager, for Et: a) om Sagers Indstævning imod Delinkventer; b) Befalinger til Aktors og Defensors for Høiesteret; c) om Anticipationer og Udsættelser for samme Ret; d) om nye Dokumenters Fremlæg-

gelse, og nye Vidners Førelse; e) Dpreisninger paa Domme, 4. Juli. som ikke ere tre Aar gamle; f) Beneficia paupertatis & processus gratuiti; g) Dpreisninger paa Verelobligationer imod Debitor, men ei imod Kautionist; med videre.

2. Expeditioner og Bevillinger, der angaa Stifte- og Formyndervæsenet, f. Ex.: a) Testamenters saavel som Egttepagters Konfirmationer og Facultates testandi; b) Tutoria; c) Protectoria; d) Myndighedsbevillinger; e) Bevillinger at sidde i uskiftet Bo; f) Udnævnelse af Executores testamenti; g) Bevillinger, at Børn maa gaa i lige Arb.

3. Bevillinger og Dispensationer i Sager, der angaa Liturgi- og Kirkevæsenet, i visse Tilfælde, nemlig: a) Bevilling til at vies af uvedkommende Præst; b) Bevilling til Børnebaab, paa anden Tid eller andet Sted, end befalet er; c) Bevilling til at søge Altergang hos fremmed Præst; d) Bevilling til at kommunikere hos lutherst Præst, uagtet den Vedkommende er af en anden kristelig Religion; e) Bevilling at prædike over andre end de sædvanlige Texter; f) Om at affstafte Prædikener paa visse Dage, hvor saadant maatte findes passende og fornsdent.

4. Bevillinger til Kollektor i enkelte Stifter, i Tilfælde af Tab og Skade, ved Uheld, formedeltst Ildsvaade, Fjeldsfred, Vandflod og deslige.

5. Bevillinger til at drive Næringer, og øve Haandteringer, forsaavidt som dette ei er overdraget til Øvrighederne ved den anden Afdeling i Forordn. af 23. Mai d. A. saavel som ved Forordn. om Haandværkslaugene i Kjøbenhavn, f. Ex.: a) Landtræmmer-Bevillinger; b) Bevillinger at handle med Galanterikram, Myrbergervarer etc.

6. Bevillinger til visse Slags smaa Embeder og Forretninger, saasom: a) Prokurator Bevillinger; b) Bevilling som Translatør; c) Bevilling som Strandingskommisær og deslige.

4. Juli.

7. Konfirmationer paa Tiendeforeninger.

8. Bevillinger til at tage Vly af Kirker, med de sædvanlige Vilkaar, samt til at nedtage Kirkespire, naar disse ikke ere Lods- og Sømærker.

9. Bevillinger, at Hospitalsforstandere maa gifte sig, og at deres Efterladenskab ei tilfalder Hospitalet.

10. Bevillinger til, at fattige og skrøbelige Mennesker maa indtages som Lemmer i Hospitalet, uagtet de ei have opnaaet den i Fundatsen fastsatte Alder.

Det er ogsaa Vor allern. Villie, at Rancelliet ved hvert Aars Udgang skal forestille Os fuldstændige Indberetninger: 1) Om de offentlige Stiftelser i Almindelighed, og de vigtigste i Særdeleshed; 2) Om Skifte- og Formyndervæsenets Tilstand; 3) Om Forligelsesindretningens Fremskridt; 4) Om Tiendeforeningers Fremgang; 5) Om Salg af Gods, der enten tilhøre offentlige Stiftelser og Embeder, eller Lehn og Fideikommisser; 6) En Oversigt af Lovgivningerne og disses Virkninger i det forløbne Aar. — Skulde nogen af de Embedsmænd, der staa under Rancelliet, have udmærket sig ved saadaane Embedshandlinger, som vidne om særdeles Nidkjærhed og Duelighed, eller og, ved Pligternes kjendelige Efterladenhed, da paaligger det Rancelliet derom at gjøre Os allerund. Indberetning.

11. Juli.

Frdg., hvorved der, i Island, bestikkes en Lands-overret.

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: At Vi i at anstille Undersøgelser over alle de Gjenstande, som vedkomme Rettergangen, med Hensyn til dennes mulige Fortælle og Lettelse, have befundet, at de nuværende Overdomstoles Indretning, i Vort Land (Island), ikke føre til dette Mål, dels fordi disse Retter bestaa af to Instanser, og dels fordi de ikkun holdes ein Gang om Aaret; hvoraf følger, at Sagførelsen, formedelst den dermed forbundne

Bidtløstighed, bliver baade langvarig og bekostelig for dem, 11. Juli.
 der nødes til at indtale eller forsvare deres Rettigheder ved
 Domstolene. Til at bortrydde disse Hindringer, og lette
 disse Byrder for Vore kjære og tro islandse Underfaatter,
 have Vi, i Overensstemmelse med de Grundsætninger, der
 ere forkyndte i Vor Lovgivning af 3. Juni 1796, angaaende
 Rettens vedbørlige og hurtige Pleie, besluttet, at afskaffe saabel
 Overretten som Laugthingene, og, i deres Sted, at bestikke en
 almindelig Landsoverret, samt at ordne denne ny Domstol
 saaledes, at fornævnte Vort landsfaderlige Niemed saa fuld-
 kommeligen, som muligt, derved kan opnaas. Vore Bud og
 Forfrifter desangaaende ere følgende:

I. Kap. Angaaende en Landsoverrets Stif-
 telse paa Island, i Overrettens og Laugthinge-
 nes Sted.

1. Overretten og Laugthingene for Island skulle være
 ophævede. I disses Sted skal der bestikkes en almindelig
 Overret for det hele Land; hvilken skal føre Navn af Lands-
 overret, og denne skal uopholdeligen ordnes og sættes i
 Virksomhed. Saa skal og det, ved Øgeraae holdte, Althing
 være affaffet.

2. Landsoverretten skal holdes i Reykjaviks Rjóstad,
 hvor Vi have foranstaltet, at den dertil fornødne Bygning
 bliver opført; og, indtil denne kan blive færdig, maa Ret-
 ten holdes enten i den latinske Skoles eller Tugthusets
 Bygninger.

3. Landsoverretten skal holdes en Gang hver Uge, fra
 Mai Maanedes Begyndelse til Oktober Maanedes Udgang;
 men i de øvrige Maanedes af Aaret skal den holdes en
 Gang hver fjortende Dag, med mindre der, i det sidstnævnte
 Tidsrum, skulde foresfalde Justits- eller Politisager; i hvil-
 ket Tilfælde den ogsaa da skal samles en Dag ugentligen,
 saalænge nogen saadan offentlig Sag staar ufsuttet. Til
 den Ende skulle de Tilforordnede bo i Reykjavik, hvor

11. Juli. Retten holdes; og ingen af Rettens Lemmer maa udeblive fra at møde, uden gyldig Marsag, hvilken skal ansøres i Protokollen. Saa skal der og aarligen fra Præsidenten indsendes Beretning til Vort Kancelli, om hvor mange Sager der, i det forløbne Aar, ere paadømte, samt hvor ofte nogen, i de Tilforordnedes Sted, har været konstitueret til at bestaae Retten.

4. Ligesom Norffe Lovs 1 - 5 - 21 byder, „at Kongens Befalingsmænd skulle selv, i egen Person, besøge Raugthingene, og tilse, at Retten holdes med tilbørlig Respekt“; saa ville Vi og, i Analogi med dette Lovens Bud, herved udnævne Stiftamtmanden til at være Præsident i Lands-overretten. I Følge heraf skal det være hans Pligt, saa ofte hans øvrige Embedsforretninger det tillade, at tage Sæde i Retten, for at paase, at den holdes med Værdighed, og at Rettergangspolitiet søres med Orden og Nøiagtighed. Skulde Stiftamtmanden i denne Henseende finde nogen Misbrug at indsnige sig, da bør han paaminde Retten og især Justitiarius, at samme affaffes og rettes; men dersom saadan Erindring skulde ske forgjæves, da skal han desangaaende gjøre Indberetning til Os selv, igjennem det danske Kancelli. I øvrigt skal Stiftamtmanden ikke tage nogen Del i Sagernes Behandling eller Paakjendelse; men samme skal høre til Justitiarii og de øvrige Tilforordnedes Afgjørelse, og disse derfor alene staa til Ansvar for Høiesteret.

5. De tilforordnede Dommere i Landsoverretten skulle være: Justitiarius og 2 Assessorer; saa skal der og, i bemeldte Ret, være en Justitssekretær, som fører Protokollen, samt udsærdiger Stævningerne og Akterne. Disse Embedsmænd lønnes af Os; hvorimod Raugmandstolden og Rettens Gebyr (hvilke erlægges paa samme Maade, som de hidtil have været betalte til Raugmændene; tilfalde Vort Kasse, og imodtages af Sekretæren, som derover aflægger aarligen Regnskab til Vort Rentekammer; hvilket Regn-

skab attesteres af Justitiario. I øvrigt skal Sekretæren 11. Juli tegne paa ethvert Dokument, baade med Tal og Bogstaver, hvor meget derfor er blevet ham betalt.

6. Retten maa ei sættes med et mindre Antal af Assessorer, end det i foransførte § bestemte.

Derfom en af disse, formedelst Sygdom eller andet lovligt Forfald, ikke skulde kunne indfinde sig, da melder Justitiarius det for Stiftamtmanden, som herved bemtydiges til, i saadant Tilfælde at konstituere en lovkyndig Embedsmand, i den manglende Assessors Sted; hvilken da tager samme Plads i Retten, som den Assessor, hvis Sted han beklæder.

Paa lige Maade forholdes der, naar nogen af Rettens Lemmer, formedelst faa nær Slægtskab eller Svogerstab med Parterne, som i andet Led, eller af anden lovlig Aarsag, er besejret til at vige sit Dommersæde.

7. Justitiarius skal (uden Hensigt til Rang, formedelst Karakter eller Titel) have det øverste Sæde i Retten, næst efter Stiftamtmanden.

Ellers skal Justitiarii Embedsraang være lige med Assessorernes i Høiesteret, og de øvrige Tilforordnedes lige med den, som Assessorerne af Overhofretten i Norge tilforn have haft.

8. Det skal være Justitiarii Embedspligt, at foranstalte alt det extrajudicielle, som vedkommer Retten. Han skal besørge, at Sagerne opslaas og foretages i den Orden, Stævningerne ere udtagne. Han skal vaage for, at de ikke unødvendigen opholdes hos Assessorerne, naar de gaa om iblandt dem til Votering. Han skal forfatte Dommene, efter de fleste Stemmer, og oplæse dem offentlig for Retten, samt udstede dem under sin Haand og Rettens Segl. Han skal paase, at Protokollerne rigtig føres, og at Akterne udfærdiges med vedbørlig Hurtighed. Med et Ord: Han skal bestyre og udføre alt det, som hører til Domstolens

11. Juli. indvortes Politi, og besørge alt det, som udtræves, til at vedligeholde Orden, i Hensigt til Rettens Pleie. Iøvrigt skal han tage lige Del med de andre Tilforordnede i Sagernes Behandling og Afgjørelse.

I Justitiarii Fraværelse forestaaes hans Embede af den øverste Udsesfor i Retten.

9. Landsoverrettens Segl skal være Islands Baaben, med Omskrift: Den kongelige Landsoverrets Segl.

Iøvrigt skulle de Breve, som fra Retten sendes til de kongelige Kollegier, eller til Embedsmænd, i Sager, som angaa Bor Tjeneste, og ere forsynede med dette Segl, nyde Portofrihed, imod Justitiarii meddelende Attester, i Overensstemmelse med de for Postvæsenet i Island allerede givne, eller herefter nærmere givende, Forrifter.

II. Kap. Ang. Landsoverrettens Virkekreds, og hvilke de Sager ere, der skulle høre under denne Domstols Afgjørelse.

10. Alle de Sager, som tilforn, i Følge Loven og Anordningerne have været indstævne til Laugthingene og Overretten, skulle herefter, i Tilfælde af Paaklage, appelleres til Landsoverretten, naar Sagen angaar mere end 2 Rdlr., eller sammes Værdi. Og det skal herefter være forbudt Øvrighederne, ved Resolutioner eller Dommes Approbationer, at afgjøre private Tvistigheder; men disse skulle altid paakjendes af Retterne, naar Forening imellem Parterne ikke har kunnet være at bewirke ved Forligelseskommissionerne; dog maa Stiftamtmanden og Amtmændene, i Politisager, der angaa smaa Forseelser, paalægge de Skyldige Bøder, indtil 2 Rdlr.s Beløb; men dersom Sagen er af større Vigtighed, henvises den til Politiretten, og derfra indankes for Landsoverretten, hvor den, ligesom ved første Instants, behandles summarisk.

11. Kommissariers Domme skulle ligeledes indstævnes

til Landsoverretten, naar den Sum, om hvilken der tvistes, 11. Juli. ikke beløber sig til 200 Lod Sølv, eller sammes Værd; men er Sagen saa betydelig, at den, i Følge N. L. 1—6—16, kan indkomme for Høiesteret, da skal den dertil umiddelbar indstævnes.

Saa maa og Klager, over Retteus Fornægtelse eller voldsomme Tvang, indankes lige for Høiesteret, paa det at Hovedsagen ei skal lide ufornødent Ophold.

Dog har den klagende Part Valget, om han heller vil indstævne disse Slags Sager for Landsoverretten.

12. Foruden den dømmende Myndighed, til Rettergangstræters Afgjørelse, som i Følge dette Kapitels 10. og 11. § er overdraget til Landsoverretten, skal denne ogsaa udføre alle andre Forretninger, som hidindtil have været henlagte til Laugmændenes Embeder, saasom: Stjødets og Pantebrevets Thinglysning, Kommissariers Udnævnelse til Indførselsforretninger, med videre, af hvad Navn det end maatte være.

13. De Sager, som ere indstævnte for Overretten eller Laugthingene, og ei der ere blevne paakjendte, naar Landsoverretten tager sin Begyndelse skulde (efter de, ved de førstnævnte Domstole udtagne, Stævninger) udføres og paakjendes ved Landsoverretten; og de Laugthingsdomme, der ere affagte, forinden Landsoverretten er bleven sat i Virksomhed, skulde i Tilfælde af Paaanke indstævnes for denne sidstnævnte Ret, naar Sagen angaar mindre end 200 Lod Sølv Værd; men dersom den er større, hører Sagen under Høiesterets umiddelbare Paakjendelse. Det følger ellers af sig selv, at naar en Afsejor af Landsoverretten har, som Laugmand, dømt i nogen Sag, der indklages for bemeldte Ret, bør han udtræde, og hans Plads beklædes af en anden, som dertil konstitueres, paa den Maade, der er foreskrevet i denne Forordn. s 1. Kapitels 6. §. Iøvrigt befale Vi at Stiftamtmanden skal, saasnart denne Forordning er kommen ham

11. Juli. til Hænde, drage Omsorg for, at den bliver sat i Udførelse inden en Maaned, samt at det bliver kundgjort for alle Bore Uundersaatte paa Island, hvilken Dag den, af Os stiftede, almindelige Landsoverret tager sin Begyndelse.

III. Kap. Aug. Kald og Barsel til Lands-
overretten, samt Rettergangsmaaden ved be-
meldte Domstol.

14. Stævningerne, saavel som Akterne, udfærdiges, i Justitiarii og de Tilforordnedes Navn, under Rettens Segl; og de første udstedes med Sekretærens Underskrift, men de sidste under Justitiarii Haand.

15. Den Indstævnte gives 14 Dages Barsel, dersom han bor i Guldbringe, Ripse, Borgerfjords, Myre eller Arnes Syster; 4 Ugers, i begge Skaptfells, Rangervalle Nappedals, Snæfieldsnæs-Dale, Bardestrands, Strande, Hunevands og Stagefjords-Syster; men i Hsefjords, Dsefjords, Thingøe, begge Mule Syster og Vestmange, 6 Ugers Barsel. Er den Paagjældende udenfor Landet, bliver Loven og Forordningen af 3. Juni 1796, V. Kap. 16. § til Følge.

16. Sagførelsen ved Landsoverretten skal ske skriftligen, og forfattes i det islandske Sprog, med mindre begge Parter ere Danske eller Norske, da det er dem tilladt, at føre deres Sager i det danske Sprog. I øvrigt skulle de Regler paa det nyeste efterleves og overholdes, som i Henseende til Proceduren ere fastsatte ved Forordningen af 3. Juni 1796, angaaende Rettens vedbørlige og hurtige Pleie.

17. Usjesforernes Bota skulle være skriftlige, og Dom-
mene forfattes af Justitiario, efter de fleste Stemmer, samt af ham oplæses for Retten, og derefter udstedes, under Landsoverrettens Segl og Justitiarii Haand, saaledes som i denne Anordnings 1. Kap. 8. Art. er foreskrevet. Det følger af sig selv, at baade Bota og Dommene bør indføres i Voterings- og Domprotokollerne.

18. Naar Landsoverrettens Domme indaales for 11. Juli. Høiesteret, skulle de Vedkommende forelægge Rettens Medlemmer en dansk Oversættelse af Akterne, for at bekræfte sammes Rigtighed, inden Høiesterets Stævning bevilges.

19. Da det, i Misgjerningsager, ikke er udbændigt, at den Anklagede fremstilles til nyt Forhør for Overretten, naar Sagen er ved Hjemtinget bleven vedbørligen undersøgt og oplyst; og da det ofte kunde medtage baade lang Tid og store Omkostninger, at føre den Paagjældende, under Bagt, fra sin Arrest til Overretten; saa befale Vi herved, at naar Landsoverretten skulde finde, at yderligere Forklaring af den Tilstalte maatte behøves, da skal bemeldte Ret sende Underdommeren de Spørgsmaal, som i denne Henseende anses fornødne, og befale ham, ved et Forhør, at imodtage den Anklagedes nærmere Svar derpaa; men, ifald den arresterede Person er paa det Sted, hvor Landsoverretten holdes, eller i Nærheden af samme, da stilles han personligen for benævnte Ret.

Endeligen, dersom Sagen findes at være tilstrækkeligen oplyst ved Hjemthinget, paadømmes den af Landsoverretten, uden videre Examination over den Anklagede.

20. I de Sager, som angaa Skovkister, Markeskjel eller deslige, til hvis Afgjørelse der, i Følge N. L. 1. B 16. Kap., udfordres Granskning paa Aastedet, skal der optages Situationskarter, i Overensstemmelse med Forordningen 31. Marts 1719, paa det at Landsoverretten derefter kan være i Stand til at bedømme bemeldte Slags Sager, uden selv at møde paa det Sted, der er Gjenstand for Tvistigheden. Skulde det imidlertid indtræffe, at Underdommerens Markgangs- eller Besigtelsesforretning paaklaages, som falsk eller urigtig, da skal Amtmanden, naar nogen af Parterne det begjærer, udnævne 2 kyndige Mænd, som Kommissarier, til at befare Aastedet og undersøge Klagen; og skal da denne Oversyns- og Granskningsforretning frem-

11. Juli. Iægges, tilligemed Situationskartet, ved Landsoverretten, som, i at paakjende Sagen, bør tillige dømme den Skyldige, hvad enten det er Dommeren eller Klageren, til at betale de, til denne Forretning medgaaede, Omkostninger.

21. Landsoverretsdomme skulle paaanes inden Nar og Dag, efter at de ere affagte.

22. I Delinkvent- og Justitsager besidder Stiftamtmanden, enten af de nærboende Sghsfelmænd eller andre lovkyndige Mænd, de fornødne Sagførere. Paa lige Maade forholdes der i civile Sager, naar de Vedkommende ere forundte beneficium paupertatis. Dersom ellers nogen Part ikke kan møde eller selv procedere sin Sag, konstitueres ham ogsaa, imod billig Betaling, en lovkyndig Mand, til at føre Sagen. Iøvrigt vilde Vi tillade, at de, der besidkes til Aktors og Defensores i Justitsager, eller til Forsvar for Fattige, maa tilstaaes en liden Erstatning for deres Omkostning og Møie af Justitskassen, naar dem ikke bliver tilkjendt Salarium hos de Skyldige, eller hos den tabende Modpart.

6. Aug. **Plak. aug. Maanden, paa hvilken den ved Frdg. om Bevæsenet i Danmark af 13. December 1793 tillsagte Godtgjorelse for afstaaet Grund til de nye Landeveies Anlæg eller de ganske større Brede med videre skal bestemmes.** (Rentekammeret).

Judm. Saml. pag. 505.

12. Aug. **Plak., hvorved Frdg. af 23. Mai 1800 udvides til de danske vestindiske Der.** (Kancelliet).

Ligesom Hs. Majest., ved Frdg. af 23. Mai sidstleden, har bestemt, at visse Slags af de Bevillinger, der hidindtil have været udsærdigede fra Kancelliet, skulle affattes, som unødvendige, samt at endel af deslige Dispensationer skulle herefter søges hos Zvrighederne, og af disse meddeles de Vedkommende, saa har Hs. Majest. endvidere, ved Resol. af 1. ds., allern. befalet, at de Bud, som indeholdes i bemeldte

Frdg., skulle ogsaa være gjældende paa de danske vestindiske 12. Aug. Der, og at Regjeringen sammesteds skal være bemyndiget til, i Overensstemmelse med de, i fornævnte Lovgivning foreskrevne, Regler, at meddele de søgende Bevillinger, samt Konfirmationer paa Testamenter, der ere indrettede efter Reskriptet for Vestindien, af 15. November 1765. *)

*) Reskr. af 15. Novbr. 1765 er saalydende:

Reskr. (til Generalgouvernøren over de amerikanske Gilande), ang. at enhver, som eier Plantager paa disse Gilande, maa derover gjøre testamentarisk Disposition, hvad enten han efterlader sig Børn eller ei.

Omendstjont Borens danske Lov, som gjælder paa Bore amerikanske Gilande, ikke tillader dem, der efterlade sig Børn, ved Testamente eller anden saadan Disposition at tillægge det ene Baru mere end det andet, men gjør alle Børnernes Arveret lige; Forordn. af 20. Februar 1717 ei heller giver Forældrene noget Haab om, paa de af dem saaledes udenfor Loven oprettede Testamenter at erholde kongl. allern. Konfirmation; saa have Vi dog, for at bete Borens besynderlige Naade mod dem, der paa benævnte Gilande eie, optage eller tilforhandle sig Plantager, og for at facilitere dem Midlerne til at konservere Plantagen for deres Børn og Efterkommere, allern. funden for godt, ei alene til dem at extendere de Friheder, som i den Henseende ere forundte dem, der eie frit Jordegods eller en Sædegaard i Bort Nige Danmark, men endog at bevilge og tillade, at enhver, som eier Plantager paa bemeldte Bore Gilande, hvad enten han efterlader sig Børn eller ei, maa derover gjøre saadan testamentarisk Disposition, som han evagter tjenligst til hans Familjes Konserveration og Plantagens Konserveration ved Familien, og at det saaledes skal være en Fader tilladt, at testamentere Plantagen, med Besætning af Negere og andet, og al dens Tilbehør, til den af hans Børn, som han anser mest bekvem til at dirigere den, imod at de andre Børn tillægges noget vist aarlig til anstændig Ophold i deres umyndige Aar, og en vis Summa, som skal dem udbetales, naar de komme til deres Lavalder; og, at Enken ligeledes, foruden hendes Indbragte, tillægges en vis Del af Plantagens Revenuer til konvenable Subsistence hendes Livstid: saa skal det og være dem tilladt til Executores Testamenti og Fornyndere for

29. Aug.

Konvention mellem Danmark og England i Anledning af Fregatten Freyas Opbringelse.

Deres Danske og Storbritanniske Majestæter have, i lige Grad besjælede af Ønsket om, ved en foreløbig venskabelig Overenskomst at forebygge Følgerne af den Tvist, som har reist sig imellem dem paa Grund af Udfaldet af det Sammenstød, som har fundet Sted imellem den danske Fregat Freya og nogle engelske Krigsskibe, og for at gjenoprette i hele deres Udstrækning de venskabelige og fortrolige Relationer, som længe have forenet dem, udnævnt til Deres Befuldmægtigede, Hs. Majest. Kongen til Danmark Greve Bernstorff, Hans Statssekretær for de udenlandske Affærer etc., og Hs. Storbritanniske Majestæt Lord Whitworth, etc.; hvilke, efter at have udvejlet deres respektive Fuldmagter, ere komne overens om følgende Artikler:

1. Spørgsmaalet om Ret til Visitation af neutrale

deres Børn at indsætte saadanne Personer, som de have Fortrolighed til, da de altid kunne være forvissede om, paa de saaledes og i den Henseende forfattede Testamenter at nyde allernaadigst Konfirmation, naar de derom gjøre allerunderdanigst Ansøgning; i den Henseende skal det og være dem tilladt, om de det forlange, til desto større Sikkerhed og Uderretning i paakommende Tilfælde, at lade et saadant Testamente, førend det sendes herover til Konfirmation, protokollere ved Retten der paa Landet. Skulde nogen, som har forfattet et saadant Testamente, ved Døden afgang, førend Konfirmation derpaa var erholdt og indløb, og Testamentet enten, som meldt, er protokolleret ved Retten, eller det er leveret Generalgouvernøren, for med hans paategnede Erklæring at sendes over til Konfirmation, eller og der paa anden Maade haves authentisk Gjenpart deraf, da maa imidlertid, og indtil Konfirmation indløber, intet foretages, som kunde stride imod Testamentet, men der skal, i alt hvad som behøver at afgjøres, i alle Maader forholdes og forfares efter dets Tilhold.

Skibe, der seile under Konvoi, skal gjøres til Gjenstand for 29. Aug. yderligere Overveielse.

2. Den danske Fregat *Freya* og de Skibe, der have befundet sig under dens Konvoi, skulle uopholdelig frigives, og den ommeldte Fregat skal der i Hs. Storbritanniske Majest.s Havne ydes al den Hjælp, som den maatte have fornøden til sin Reparation, saaledes som Skif og Brug er imellem venskabelige og allierede Magter.

3. For at forhindre, at lignende Sammenstød skulle paany vække Tvistigheder af denne Natur, skal Hs. Majest. Kongen til Danmark hæve sine Konvoier, indtil en endelig Konvention har kunnet tilveiebringes, efterat denne Sag har været gjort til Gjenstand for yderligere Overveielser.

4. Skulde det imidlertid hænde, at Sammenstød af denne Art skulde finde Sted, forinden de Instruktioner, der skulle forebygge dem, kunne træde i Kraft, skulle de være uden Følger, og Gjenoprettelsen af Forholdet skal ordnes saaledes, som om det havde været indbefattet under nærværende Traktat.

5. Denne Konvention skal ratificeres tre Uger fra Underskriftens Meddelelse eller tidligere, dersom det kan ske forinden.

Reskr. (til Hof- og Stadsretten) ang. Ekstra- 5. Decb. skriveriets Afstæffelse, flere Betjentes Ansættelse og Forøgelse i Gage m. v.

Vi Christian den Syvende osv. ....

1—5. ....

6. Auktionskontoiets Forretninger blive herefter at besørge af 3 Assistenters og 2 Kopisters, og da Vi finde det passende, at Auktionsdirektørens Forretninger ved Auktioners Holdelse, forsaavidt disse ikke af ham selv kunne bestrides,

5. Decb. udføres af saadanne Embedsmænd, som nærmest i denne Hensigt blive ham underordnede, saa vilde Vi, at Kopisterne ikke uden i Nødvendigheds Tilfælde, og da kun efter speciel Konstitution, fra Justituario i Retten, herefter skulle betroes at forrette Auktioner.

7—12. ....

16. Decb. **Konvention mellem Danmark og Rusland angaaende væbnet Neutralitet tilføs.**

Da den nuværende Krig tilføs har skadet de neutrale Magters Skibsfarths Frihed og deres Handels Sikkerhed og underkjendt Principerne for Nationernes Rettigheder, have Hs. Majest. Kongen til Danmark og Norge og Hs. Majest. Keiseren af Rusland, ledede af deres Kjærlighed til Retfærdigheden og af den samme Omfarg for alt, hvad der kan tjene til Fremme af det almene Vel i deres Stater, anset det for hensigtsmæssigt at give en ny Bekræftelse paa de Neutralitetsprinciper, der ikke behøve andet end Samvirken mellem de Regjeringer, der ere interesserede i deres Haandhævelse, for at blive respekterede. I denne Hensigt har Hs. keiserl. Majest. ved en Erklæring til Nordens Hofser af 15. August om, at de samme Interesser under lige Omstændigheder maa føre til ensartede Forholdsregler, tilkjendegivet, hvor meget det laa ham paa Hjærte at hævde den for alle Nationer fælles Ret til at fare tilføs og handle frit og uafhængigt af de krigsførende Partiers øieblikkelige Interesser.

Hs. danske Majest. delte sin høie Allieredes Duster og Tølselser, og en lykkelig Overensstemmelse i Interesser, som beseglede deres gjensidige Tillid, har medfødt en Beslutning om at gjenoprette den væbnede Neutralitet, der med saa meget Held fulgtes under den sidste amerikanske Krig, hvorfor de have gjentaget dens velgjørende Grundsætninger i en

ny Konvention afpasset efter de forhaandenværende Om- 16. Decb.
stændigheder. ....

1. Hs. Majest. Kongen til Danmark og Norge og Hs. Majest. Keiseren af Rusland erklære paa det strengeste at ville haandhæve Forbudene imod deres Undersaatters Handel med Kontrabande med de Magter, der allerede ere eller som i Fremtiden maatte komme i Krig.

2. For at undgaa enhver Tvetydighed eller Misfor-
staaelse med Hensyn til hvad der skal regnes for Kontra-
bande, saa erklære Hs. Majest. Kongen til Danmark og
Norge og Hs. Majest. Keiseren af Rusland, at herunder
alene skal forstaaes følgende Gjenstande, nemlig: Kanoner,
Morter, Skydevaaben, Pistoler, Bomber, Granater, Kanon-
kugler, Geværkugler, Fyrstaal, Flintesten, Fyrtønder, Krudt,
Salpeter, Svovl, Kyradser, Piquer, Kaarder, Kaardegehæng,
Patrontaster, Sabler og Tømmer, med Undtagelse af saa
meget, som kan gøres nødvendigt til Skibets Forsvar og
til dem, som udgjøre dets Besætning; og alle andre Ar-
tikler end de her nævnte skulle hverken anses for Krigs-
redskab tillands eller tilvands eller være Gjenstand for Kon-
fiskation og sælgelig passere frit uden at blive lagte den
mindste Vanskelighed i Veien. Det er ligeledes vedtaget, at
nærværende Artikel ikke skal gøre nogen Forandring i de
særlige Stipulationer i tidligere Traktater med krigsførende
Magter, ved hvilke Gjenstande af lignende Art maatte være
forbeholdte, forbudte eller tilladte.

3. Da alt hvad der kan være Gjenstand for Kontra-
bande saaledes, ved den foregaaende Artikels Bestemmelse
derom, er fastsat og udelukket fra de neutrale Nationers
Handel, saa antage og ville Hs. Majest. Kongen til Dan-
mark og Norge og Hs. Majest. Keiseren af Rusland, at al
anden Handel skal være og forblive fuldkommen fri. Deres
Majest. have dernæst, for tilstrækkelig at sikre den naturlige
Nets almindelige Grundsætninger, hvoraf Handels og Sø-

16. Decb. fartens Frihed saabel som de neutrale Nationers Rettigheder ere en direkte Følge, besluttet ikke længere at lade dem være afhængige af en arbitrær Fortolkning, fremkaldt af isolerede og momentane Interesser. I dette Niemed ere de komne overens om:

1. At ethvert Skib kan seile frit fra Havn til Havn og paa de krigsførende Nationers Kyster.
2. At Varer, tilhørende bemeldte krigsførende Magters Undersaatter, ere frie paa neutrale Skibe, med Undtagelse af Kontrabande Varer.
3. At man, til Afgjørelse af hvad der karakteriserer en blokeret Havn, ikke anerkjender denne Betegnelse, uden hvor der, ved Dispositioner fra den Magts Side, som angriber den med fast og tilstrækkelig nært liggende Skibe, er øiensynlig Fare ved at bryde igjennem, og at ethvert Skib, der seiler imod en blokeret Havn, ikke skal kunne anses for at have overtraadt nærværende Konvention, uden at det, efter at være bleven underrettet af Blokadekommandanten om Havnens Stilling, vil forsøge paa at bryde igjennem ved at anvende Magt eller List.
4. At neutrale Skibe ikke kunne anholdes uden af retmæssige Grunde og paa klare Kjendsgjerninger, at de skulle dømmes uden Ophold, at Proceduren stedse skal være ensformig, hurtig og loblig, og at der altid foruden den Skadesløsholdelse, man tilstaar dem, der have lidt Tab, uden Feil fra deres Side, skal gives en fuldstændig Satisfaktion for den Fornærmelse, der er tilføjet Os. Majest.s Flag.
5. At en Erklæring fra Chefen for det eller de Skibe, der ledsage en Konvoi af et eller flere Handelskibe, om at hans Konvoi ikke har nogen kontrabande Varer ombord, skal være tilstrækkelig til, at der ikke skal finde nogen

Visitation Sted enten ombord i hans Skib eller i noget 16. Decb. af Skibene i hans Konvoi.

For saameget bedre at fikkre disse Grundsætninger den Respekt, der skuldes Stipulationer, der ere dikterede af et uegennyttigt Ønske om at haandhæve de neutrale Nationers ufortabelige Rettigheder, og for at give et nyt Bevis paa Deres Loyalitet og Deres Kjærlighed til Retfærdigheden forpligte de høie kontraherende Parter sig herved paa det høitideligste til paany at give Deres Kaptainer, enten til Drølogs eller ombord paa Handelskibene, de strengeste Forbud imod enten at indlade, have eller skjule nogen Gjenstand som ifølge nærværende Traktat vil være at anse som Kontrabande.....

4. For at beskytte Deres Undersaatters fælles Handel overensstemmende med de ovenfor anførte Grundsætninger, have Hs. Majest. Kongen til Danmark og Norge og Hs. Majest. Kejseren af Rusland besluttet hver for sig at udruste et Antal Krigsskibe og Fregatter, svarende til dette Formaal; hvorefter hver Magts Eskadrev skulde tage Station og anvendes til Konvoier, hvor Handelen og Skibsfarten efter hver Nations Trafiks Natur og Kvalitet fordre det.

5. For at forebygge alle de Inkonvenientjer, der kunne opstaa af Svig fra deres Side, der betjene sig af en Nations Flag uden at høre til Nationen, vedtager man at fastsætte som ubrødelig Regel, at et hvilket som helst Skib for at blive betragtet som det Lands Eiendom, hvis Flag det fører, skal have sin Chef og det halve af Besætningen af Landets Folk, samt sine Papirer og Passer i god og lovlig Form; men ethvert Skib, som ikke iagttager disse Regler, og som overtræder de Befalinger, der i denne Hensigt ere offentliggjorte og trykte som Følge af nærværende Konvention, fortaber enhver Ret til de kontraherende Magters Beskyttelse, og den Regjering, det tilhører, skal alene bære ethvert Tab, Skade og Ulempe, som deraf maatte følge.

16. Decb. 6. Dersom det dog skulde hændes sig, at den ene af Magternes Handelsffibe skulde befinde sig i et Farvand, hvor samme Nations Krigsffibe ikke vare stationerede, og hvor de ikke kunde faa Hjælp hos deres egne Konvoier, da skal Chefen for den anden Magts Krigsffibe, naar han bliver bedet derom, af god Villie og oprigtigt yde dem den Hjælp, de maatte have Behov, og i saadant Tilfælde skulle den ene Magts Krigsffibe og Fregatter yde den anden Magts Handelsffibe Hjælp og Støtte, forudsat imidlertid, at de, der fordrer Hjælpen, ikke have gjort sig skyldige i nogen utiladelig Handel eller have handlet imod Neutralitetens Principper.

7. Denne Konvention skal ikke have tilbagevirkende Kraft. ....

8. Skulde det uagtet den mest omsigtsfulde Paapasfelijkheid fra begge Magters Side og trods Jagttagelse af den strengeste Neutralitet dog hændes, at Hs. Majest. Kongens til Danmark og Norge eller Hs. Majest. Keiserens af Rusland Handelsffibe skulde blive insulterede, plyndrede eller tagne af nogen af de krigsførende Magters Krigsffibe eller Rapere, da skal den krænkede Parts Minister hos den Regjering, hvis Krigsffibe eller Rapere have gjort sig skyldige i saadanne Angreb, gjøre sine Forestillinger, fordrer Handelsffibet udleveret og fordrer passende Skadeserstatning med særligt Hensyn til at erholde Opreisning for den Flaget tilføjede Fornærmelse. Den anden kontraherende Parts Minister skal forene sig med ham og støtte hans Klager paa den virksomste og mest energiske Maade, og de skulle saaledes handle i Fællesskab og i fuldkommen Overensstemmelse. Og dersom man afflaar at tage Hensyn til disse Klager eller Gang efter Gang opfatter at tage Bestemmelse, da skulle Deres Majestæter gribe til Repressalier imod den Magt, som undflaar sig, og uophødelig komme overens om den mest virksomme Maade at tage disse retfærdige Repressalier paa.

9. Skulde det hændte, at en af Magterne eller de 16. Decb. begge to i Anledning af, eller formedeltst fjendtlig Stemning imod, denne Konvention eller af en Grund, der staar i Forbindelse hermed, skulde blive forurosliget, molesteret eller angrebet, er det ligeledes vedtaget, at begge Magterne skulde gjøre fælles Sag til gjensidigt Forsvar og for at arbejde og virke i Overensstemmelse for Tilveiebringelsen af fuldstændig og komplet Satisfaktion saavel for den Deres Flag tilføiede Fornærmelse som for de Deres Undersaatter tilføiede Tab.

10—13. ....

Frdg., som bestemmer de Betalinger, der tilkomme 19. Decb. Rættens Betjente i Danmark for Embedsforretninger.

Vi Christian den Syvende osv. G. v. ....

I—II. Afdeling. ....

III. Afdeling. Om den Betaling, som tilkommer Rættens Betjente, for de Forretninger, der henhøre til Skifteforvaltningen.

1. Kapitel. Skifteforvalterne i Kjøbstæderne.

171. Skifteforvalterne tilkomme Salarium for Boers Behandling, efter følgende Bestemmelser:

- a) I de Boer, hvor der, efterat Boets Gjæld og Besværing er afdraget, bliver beholden Formue, tilkommer Skifteforvalterne i Salarium 1 Rdlr. af hvert 100 Rdlr., som den beholdne Formue beløber sig til indtil 20,000 Rdlr. Men naar den beholdne Formue beløber sig til mere end bemeldte 20,000 Rdlr., da forholdes dermed efter Forordn. af 13. Januar 1792.
- b) I de Boer, hvor der ei bliver beholden Formue men ikkun Betaling til Kreditorer, eller Konkurs imellem disse, tilkommer Skifteforvalteren Salarium for sit Uredie Hæfte.

19. Decb.

beide med Voets Behandling 1 Rdlr. af hvert 100 Rdlr., som Voets virkelige Indtægt, uden Hensyn til Gjælden, beløber sig til, indtil 20,000 Rdlr. Men dersom Indtægten beløber sig til mere end denne Sum, da forholdes dermed efter Forordn. af 13. Januar 1792.

For ovenanførte Betaling skal Skifteforvalteren være pligtig til selv at forvalte, hvad der henhører til Voets Behandling, og at udføre alt det, som, i Følge Loven og Forordningerne, paaligger en Skifteforvalter; og han maa ikke, uden vedkommende Arvingers eller Kreditors Samtykke, antage Curatores bonorum, eller føre Voet noget til Udgift for Besørgelsen af de Forretninger, som han selv kan besørge, saasom: Foranstaltning om Auktioner og andre saadanne Forretninger, Brevvevling Voets Sager vedkommende osv., undtagen forsaavidt der i det følgende af dette Reglement fastsættes Betaling for et eller andet Arbeide.

1801.

20. Marts.

Plak., hvorved Danste Lovs 2. Bogs 12. Kapitels 5. Artikel forklares og nærmere bestemmes, i Hensigt til Præsternes Rettighed til at fordre enten Høstdag, eller Tiende af Husmænd m. v.

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: At da Vi have erfaret, at der paa adskillige Steder ere opkomne Tvistigheder imellem Præster og Husmænd, i Bort Rige Danmark, angaaende den rette Forstaaelse af Lovens 2—12—5, for saavidt denne befaler: at Præsterne skulle nyde en Høstdag af Husmænd og Huskvinder, som ikke have Kornsjæd til deres Huse; hvilke Lovens Ord nogle have forklaret saaledes, at, naar der ved Udstiftning, eller paa anden Maade, bliver lagt Jord til deslige Huse, skulle Besidderne være pligtige til baade at yde Tiende, og at gjøre en Dags Høstarbeide; saa have Vi, med Hensigt til at forebygge denne Aaledning til Misforstaaelse imellem

Præsterne og de jordbrugende Husmænd af deres Menig=20. Marts. heder, besluttet herved at fastsætte følgende Regler:

1. Ligesom det omhandlede Lovsted ifkun hjemler Præsterne Ret til at kræve Høstdag af de Husmænd, der ei have Kornsæd; hvoraf naturligvis skyder den Slutning, at de, hvis Huse tillægges Jordlobber, som anvendes til Agerdyrkning, ikke ere pligtige til at gjøre Høstarbeidet, men blot at yde Tiende; saa bør dog Præsten have Valget, hvad enten han vil benytte sig af Høstdagen, eller tage Tiende af en saadan Husmand; efterdi det kunde være muligt, at dennes Kornsæd var saa ringe, og hans Jordlob saa ubetydelig, at Tienden blev af mindre Værdi, end een Dags Høstarbeide; men naar Præsten engang har bestemt fornævnte sit Valg, skal dette gjælde som bestandig Regel, saalænge der ikke sker nogen Forandring med Husets Tillæg af Jord.

2. De Husmænd eller Huskvinder, som bebo jordløse Huse, og altsaa ere pligtige at gjøre Høstdag, skulle, efter betimelig Advarsel af Præsten, strax erklære sig, om de ville forrette Arbeidet in natura, eller, i dets Sted, betale Penge, hvilke fastsættes til 24 Skilling for en Mand, og 16 Skilling for en Kvinde. Derksom da nogen, som har erklæret sig til at gjøre Arbeidet, ikke møder den bestemte og tilsagte Dag, da bør den udeblivende betale Præsten, til Skadesløsholdelse, dobbelt saa meget, som ellers skulde været erlagt i Penge, nemlig: en Mand 48 Skil., og en Kvinde 32 Skil.; med mindre den Paagjældende kan bevise sit lovlige Forsald, da Præsten ifkun tilkommer den førstnævnte almindelige Godtgjørelse for Høstdagen.

3. I Tilfælde af Klager, formedelst Nægtelse af den Retlighed, som, i Følge Loven og denne Anordnings nærmere Bestemmelse, skal hdes Præsterne, bør Sagen afgjøres og paadømmes ved Politiretten.

29. Marts. **Frdg. om Embargo paa engelske Skibe og Varer.**

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: At, da alle venstabelige Midler, til at faa den paa Bore Undersaatters Skibe og Varer i engelske Havne lagte Embargo hævet, have været frugtesløse, ere Vi nødsagede til herved at befale, at alle Skibe og Varer, som tilhøre den Storbritanniske Regjerings Undersaatter, og findes i Bore Havne, strax anholdes og tages under Beslag; til hvilken Embargos Ibærksættelse alle Øvrigheder i Stæderne og paa Landet have af yderste Evne at være Bore Toldbetjente og andre, som maatte antræffe saadanne Skibe og Varer, behjælpelige.

For de anholdte Skibes og Varers Konfervation have saavel Øvrighederne som Toldbetjentene at drage Omsorg; og vil det nærmere blive bestemt, hvorledes for Skibsmandskabet sørges.

9. April. **Baabensstilsstands-Convention mellem Danmark og England efter Slaget den 2. April 1801.**

Den danske Regjering paa den ene Side og Admiral Sir Hyde Parker, Øverstbefalende over Hs. brittiske Majest.s Søstyrke ud for Kjøbenhavn etc. paa den anden Side, som af Humanitetshensyn ere lige bekymrede for at standse al videre Blodsudgydelse og at frelse Staden Kjøbenhavn fra de ulykkelige Følger, som kunne resultere af en videre Fortsættelse af Fjendtlighederne imod denne By, ere gjensidig komne overens om en militær Aabenstilsstand eller Aabenhvile. Da Hs. danske Majestæt i den Anledning har udnævnt Generalmajor E. F. Waltersdorff etc. og Generaladjutant H. Lindholm etc. til sine Befuldmægtigede til at komme overens om Betingelserne for den ommeldte Aabenstilsstand, og da Admiral Sir H. Parker i den samme Hensigt behørig har befuldmægtiget H. Lord Nelson etc., Viceadmiral i Hs. brittiske Majest.s Flaade, og William Stewart, Oberstlieute-

nant i Hs. brittiske Majest.s Tjeneste, etc., have de om- 9. April.
meldte Befuldmægtigede idag givet Møde og ere efter at have
udvevlet deres respektive Fuldmagter komne overens om føl-
gende Betingelser:

1. Fra det Dieblit, denne Baabensstilstand uuderstrives,
skulle alle Fjendtligheder strax ophøre imellem Flaaden under
Admiral Sir H. Parkers Kommando og Byen Kjøbenhavn
og alle Hs. danske Majest.s Krigsskibe og Fartøier ud for
eller i denne Bys Havn, ligesom imellem de forskjellige Der
og Provindsfer i Danmark, Sjælland indbefattet.

2. Hs. danske Majest.s Krigsskibe og Fartøier skulle
forblive i deres nuværende Situation, hvad Armering, Be-
sætning og Stilling overfor Fjenden angaar, og den Trak-
tat, der almindelig benævnes som væbnet Neutralitets Akt,
skal, saavidt angaar Danmarks Kooperation, være ophævet,
saalænge Baabenhvilen forbliver i Kraft.

Paa den anden Side skulle Krigsskibene og Fartøierne
under Admiral Sir H. Parkers Kommando paa ingen som
helst Maade forulempe Byen Kjøbenhavn eller Hs. danske
Majest.s Krigsskibe og Fartøier eller Kysterne paa de for-
skjellige Der og Provindsfer i Danmark, Sjælland indbefat-
tet, og for at undgaa alt, hvad der ellers kunde skabe Mis-
forngielse eller Jalousi, skal Sir H. Parker ikke tillade noget
af Skibene eller Fartøierne under hans Kommando at
nærme sig indenfor Skudvidde Hs. danske Majest.s Krigs-
skibe eller Forter ud for Kjøbenhavn. Denne Indstrænk-
ning skal dog ikke udstrækkes til Skibenes nødvendige Pas-
sage frem og tilbage gennem Gaspar eller Kongedybet.

3. Denne Baabensstilstand skal beskytte Byen Kjøben-
havn som ogsaa Danmarks Kyster, Sjælland og Derne ind-
befattede, imod Angreb af enhver anden Søstyrke, som Hs.
brittiske Majest. nu eller senere, medens den forbliver i
Kraft, maatte have i disse Bunde.

4. Det skal være Admiral Sir H. Parkers Flaade

9. April. tilladt at forsyne sig i Kjøbenhavn og langs Kysterne af de forskjellige Der og Provindser i Danmark, Jylland indbefattet, med alt, hvad der maatte udfordres til dens Mandsskabs Sundhed og Velværelighed.

5. Admiral Sir H. Parker skal landsætte alle Hs. danske Majest. Undersaatter, som nu ere ombord i den brittiske Flaade under hans Kommando, og skal den danske Regjering forpligte sig til at give en Tilstaaelse for dem saavel som for alle de Saarede, det tillodes at landsætte efter Slaget den 2. ds., for at de kunne blive regnede med til Gavn for Storbritannien under den ulykkelige Eventualitet, at Fjendtlighederne skulde fornyes.

6. Danmarks Kjøsthandel langs alle saadanne Dele af Kysten, der ere indbefattede under denne Vaabenstilstand, skal ikke forulempes af noget brittisk Krigsskib eller Fartøi, og de fornødne Instruxer med Hensyn hertil skulle meddeles dem af Admiral Sir H. Parker.

7. Denne Vaabenhvile skal vedblive uden Afbrydelse af de kontraherende Parter i et Tidsrum af fjorten Uger fra Underskriften heraf, efter Udløbet af hvilken Tid det skal staa i enhver af de ommeldte Parter's Magt at erklære samme for ophørt og at forny Fjendtlighederne efter fjorten Dages forudgaaende Varjel.

Bestemmelserne om denne Vaabenstilstand skulle ved alle Leiligheder fortolkes paa den liberaleste og loyaleste Maade, for at fjerne enhver Grund til fremtidige Uenigheder og lette Bestræbelserne efter paany at tilveiebringe god Forstaaelse og Harmoni imellem de to Kongeriger.

5. Juni. **Plak.**, hvorved fastsættes visse Bestemmelser til Betryggelse for de Pensioner, som tilkomme Præste-, Degne- og Kirkesangerener af deres afdøde Mænds Embeder samt Latinskolerne af Degneembeder.

Indm. Saml. pag. 508.

Plat. ang. Forandring af den ved Plakaten af 5. Juni. 14. Mai 1800 bestemte Straf for de Bønder i Danmark, der vægre sig ved at lade Fortegnelse over, hvad Hoveri de ere Jorddrotten pligtige, vedhæfte deres Fæstebreve.

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: At efterat Vi ved Plakaten af 14. Mai forrige Aar havde bestemt en Mulkt af 16 Skilling ugentligen for de Bønder i Danmark, der vægre sig ved efter Forordningen 6. December 1799 at lade Fortegnelse over hvad Hoveri, de ere Jorddrotten pligtige, vedhæfte deres Fæstebreve, ere ogsaa disse Fortegnelser paa alle Steder i nogle Amter og paa de fleste Steder i andre blevne vedhæftede Fæstebrevene. Men endstjændt, som ogsaa i bemeldte Plakat udtrykkelig er tilkjendegivet, af Hoverifortegnelser Hæftelse ved Fæstebrevene ikke kan flyde nogen ny Forpligtelse for Bønderne til mere Arbeide eller Hoveri, end det de, enten efter indgangen Forening eller efter affagt Kjendelse, maatte være pligtige til at forrette, saa findes dog paa enkelte Steder i adskillige Amter og paa en ikke ubetydelig Del Steder i et Par Egne endnu Bønder, som, uagtet den bestemte Mulkt, vedblive at modsætte sig Børes besangaaende ergangne Befaling. Da denne deres fremturende Vægning maa anses for Modvillighed, og de desaar sag ere saameget mere straffskyldige, saa have Vi besluttet, istedenfor berørte Mulkt, at bestemme en efter nærbærende Omstændigheder passende og derhos strengere Straf for de Bønder, der vedblive saadan deres Modvillighed. Thi vilde Vi i saa Henseende herved fastsætte: at de Bønder, som formedelt deres Vægning ikke inden 1 Maaned fra denne Børes Plakats Bekjendtgjørelse have Hoverifortegnelse hæftede ved deres Fæstebreve, skulle, naar Jorddrotten paastaar det, og til den Ende paa lovlig Maade tiltaler dem, have deres Gaard forbrudt. Dog skal denne Tiltale ophøre,

5. Juni. ifald de endnu, inden Dom ved Underretten er falden, lade Fortegnelseerne vedhæfte. Hvorimod den ved Plakat 14. Mai d. A., for Bægning af nyismeldte Fortegnelseers Hæftelie ved Fæstebrevene, bestemte Mulkth ophører fra denne Plakats Bekjendtgjørelses Dato; og blive altsaa ikkun de til den Tid forbrudte Mulkter at inddrive.

17. Juni. **Frdg. ang. Ophævelse af Embargo paa engelske Skibe og Varer.**

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: At da Vi ere blevne underrettede om, at den Embargo nu er hævet, hvorved Vore Undersaatters Skibsfart fra engelske Havne har været standset; saa ophæve Vi ligeledes herved Vor Forordning af 29. Marts d. A., og følgerigen den Embargo, som efter bemeldte Forordning i Vore Havne er lagt eller kunde lægges paa Skibe og Varer, der tilhøre den storbritanniske Regjerings Undersaatter.

15. Juli. **Plak. ang. Straf for at beskadige Skibsfortøiningsringe, Barpestolper og andre Mærker til Skibsfartens Sikkerhed.**

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: At da det befindes, at de paa forskjellige Steder især i Norge nedsatte Skibsfortøiningsringe, Barpestolper og andre til Skibsfartens Betryggelse bestemte Mærker undertiben beskadiges paa adskillige Maader, i Særdeleshed ved det at Blivet, hvormed Ringene ere loddede i Stene, udstræbes, hvorved Ringene løsnes og Skibe udsættes for Fare; saa fordrer den offentlige Stkterhed, at saadan dens Krænkelse belægges med passende Straf. Thi byde og befale Vi, at hvo, som befindes med fri Villie og Forjæt at beskadige saadanne Ringe, Barpestolper eller Mærker, skal anses med Fæstningsarbeide fra 3 til 5 Aar, eller, om det er Kvindesperson,

med Tugt- eller Forbedringshusarbeide i lige saa lang Tid 15. Juli. efter Forbrydelsens Bestaffenhed.

Men dersom den, som overbevises om flige Tinges, Varpestolpers og Mærkers Bestadigelse, godtgjør, at Skaden er sket uden Forsæt og uden Hensigt til egen Fordel, af blot Uagtsomhed, da skal den Skyldige, foruden Skadens Erstatning, høde til Stedets Fattige det dobbelte af den Sum, hvortil Skaden af uvillige Mænd tageres.

Plak., hvorved de Bestemmelser, som ere fastsatte i Hensigt til Grundes Afstaaelse for Veivæsenet, Lendser og Godsmærker, erklæres at skulle være gjældende i ethvert lignende Tilfælde. 31. Juli.

Indm. Saml. pag. 509.

Frdg. ang. Tiendevæsenet i Norge

31. Juli.

Vi Christian den Syvende osv. G. v. ....

I. Afdeling. Om Tiendens Bestemmelse og dens Udelsesmaade.

1—6. ....

II. Afdeling. Om Fremgangsmaaden ved Tiendeafgiftens Bestemmelse.

7. Der skal i ethvert Kirkefogn holdes en Kommission, der bestaar af Amtmanden, Fogeden og Sorenskriveren, for hvilken Kommission saavel Tiendehyderne, som Tiendetagerne, skulle være pligtige at møde, efter Indkaldelse, ved Tilhørsning fra Prædikestolene og Kirkebæktern.

Bemeldte Kommissions Forretninger og disses Virkninger foreskrives herved saaledes:

a—f. ....

g. I de foransførte eller andre Tilfælde, hvor Kommissionen finder fornødent, at Tiendens Bestemmelse skulde ske efter foregaaende Taxation, maa, til denne at forette, af den vedkommende Rettens Betjent udnævnes

31. Juli.

4 Laugrettesmænd; hvilke bør tages af et fremmed Sogn, dersom Taxationen skal foretages for det hele Kirkesogn. Disse Mænd skulle, efter foregaaende Under- søgelse, paa enhver tiendeplygtig Gaard eller Jord, af Jordbundens og Himmelegnens Bestaffenhed, samt den nærbærende Dyrkningsmaade, skjønne, hvad Tienden af ethvert Slags Kornsaed, som avles, efter et Middelaar, kan anslaaes til. Deres derom gjørende Forklaring skal enten for Kommissionen eller det ordentlige Thing edeligen afhjemles, medmindre nogen af Parterne vil paaanke Forretningen, da et dobbelt Antal af Mænd udnævnes, hvis afhjemlede Taxation da af Kommissi- onen lægges til Grund for Bestemmelsen, ved at fast- sætte den taxerede Korntiendes aarlige Ydelse i Penge, efter Litr. d.

Dog maa det være Parterne tilladt, i Stedet for den her foreskrebne Form, at forenes om Taxation ved Boldsgift, saaledes, at hver af Parterne dertil vælger en Mand; og, naar disse tvende ikke blive enige, udnævne Boldsgiftsmændene en Opmand. Kunne de heller ikke blive enige om dette Valg, bør Lodkastning bestemme, hvo af de, fra begge Sider foreslagne, skal, som Op- mand, tiltræde Forretningen.

h—m. ....

III. Afdeling. Ang. Tiendetagernes Rettig- heder, i Henseende til Afgiftens Inddrivelse, samt Betryggelse imod Tab m. v.

8—11. ....

5. Aug.

Plak. ang. adskillige til Skovvæsenet henhørende Bestemmelser's Udvidelse til de kongl. Skove paa Bornholm m. m.

Indm. Saml. pag. 510.

Plak. ang. Ophævelse af den ved Forordning 20. Aug. 23. April 1781 §§ 21 og 22 bestemte Bygningshjælp for Bøndergaardes Udflytning i Danmark m. v. (Rentekammeret.)

Indm. Saml. pag. 511.

Overenskomst mellem Danmark og Rusland 23. Oktb. angaaende forstnævnte Stats Tiltrædelse til den under 17. Juni s. A. mellem Rusland og England i St. Petersborg afsluttede Konvention m. m.

Da Hs. Majest. Keiseren af Rusland og Hs. Majest. Kongen af Storbritannien og Irland ifølge deres gjensidige Attraa paa den billigste Maade at afgjøre de Tvistigheder, som ere opkomne imellem dem, samt imellem Storbritannien og de øvrige Nordiske Sømagter, i Anledning af deres respektive Undersaatters Søfart, have sluttet en Konvention, som er bleven undertegnet af deres Befuldmægtigede i St. Petersborg den $\frac{5}{17}$ Juni 1801; og da deres fælles Omhu ei alene har til Hensigt, for Fremtiden at forekomme lignende Uenigheder og de Uroligheder, som kunde være en Følge deraf, ved at fastsætte Neutralitetens Grundsatninger og Rettigheder, og at anvende dem paa deres respektive Monarkier, men ogsaa at gjøre dette System almindeligt og lige fordelagtigt for de Nordiske Sømagter, saa er det ved bemeldte Konventions 9. Artikel fastsat, at Hs. danske Majest. skulde indbydes ved Hs. Majest. Keiseren af Rusland, i de høie kontraherende Magters Navn, at tiltræde bemeldte Konvention; og da Hs. Majest. Kongen af Danmark og Norge, besjælet af samme fredelige og venstfabelige Sindelag, ønsker at bortfjerne alt hvad som har kunnet og fremdeles kunde forstyrre den gode Forstaaelse imellem Høisamme og Hans Brittanniske Majest., og at fornøje det forrige Venstabs ganske paa den gamle Fod, samt Tingenes

23. Oktb. Forfatning, saaledes som den fandt Sted ifølge Traktaterne og Konventionerne med Storbritannien, saa har bemeldte Hs. Majestæt ikke taget i Betænkning at efterkomme den til Høifamme stete Indbydelse, at tiltræde ovennævnte Konvention, som er undertegnet i St. Petersborg den ⁵/₁₇ Juni 1801. For at opnaa denne gavnlige Hensigt, og at give denne Tiltrædelsesakt og Hans Keiserlige Majestæs. Antagelse al den Autenticitet, som den kan modtage, og at forshue samme med de sædvanlige Høitideligheder, have bemeldte Deres Majestæter til deres Befuldmægtigede udnævnt: Hs. Majest. Kongen af Danmark: Hr. Generalmajor F. X. J. Greve af Danneffjold-Løwenbal etc.; og Keiseren af Rusland: Hr. A. Fyrste af Kourakin, Vicekansler etc., og Hr. B. Greve af Kotschoubey, virkelig Geheimeraad etc.; hvilke, efter at have udvejet deres i god og behørig Form befundne Fuldmagter, have besluttet og fastsat, at alle Artiklerne af den Konvention, som under ⁵/₁₇ Juni 1801 er indgaaet imellem Hs. Majest. Keiseren af Rusland og Hs. Majest. Kongen af Storbritannien og Irland, samt de tilspøiede Separatartikler, som ogsaa de under ⁸/₂₀ Oktober 1801 imellem bemeldte Majestæters Befuldmægtigede affluttede Tillægsartikler, i alle deres Klausuler, Billaar og Forpligtelser, skulle anses, som om de vare sluttede og indgaaede Ord til andet imellem Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. Keiseren af Rusland selv, som hovedkontraherende Parter, paa de Forskjelligheder nær, som reise sig af de forhen mellem Danmark og England bestaaende Traktater og Forpligtelser, hvis Beddarenhed og Fornøelse forsikres ved ovenmeldte Konvention, og med den udtrykkelige Betingelse fra de høie kontraherende og den tiltrædende Parts Side, at Bestemmelsen i den anden af de i Moskou undertegnede Tillægsartikler, hvorved det er fastsat, at de omtvistede Sager skulle appelleres til Paakjendelse i sidste Instans, i Rusland til det dirigerende Senat, og i Stor-

brittannien til Kongens Konseil, med Hensyn til Danmark 23. Okt b
 skal forstaaes saaledes, at disse Domme der skulle appelleres
 til dette Riges Høiesteret. For at forekomme al Unsiagtighed,
 er det bleven aftalt, at bemeldte Konvention ^{5/17} Juni, de
 dertil fæiede Separatartikler, samt de under ^{8/20} Oktober
 1801 indgaaede Tillægsartikler skulle indrykkes her Ord til
 andet, saaledes som følger:

Da Hs. Majest. Keiseren af Rusland og Hs. Majest.
 Kongen af Storbritannien og Irland gjensidigen attraa, ikke
 alene indbyrdes at bilægge den Uenighed, som nylig har
 svækket den gode Forstaaelse og det Venskab, der bestod
 mellem de tvende Stater; men endog ved frimodige og nøi-
 agtige Bestemmelser at forebygge for Eftertiden, i Henseende
 til deres respektive Undersaatters Seilads, slige gjentagne
 Tvistigheder og deraf opkommende Uroligheder; og da Gjen-
 standen for bemeldte deres Majestæters fælles Omsorg er,
 det snarreste muligt, at tilveiebringe en billig Bilæggelse af
 disse Uenigheder og en uforanderlig Bestemmelse af deres
 Grundsætninger, i Henseende til Neutralitetsrettighederne,
 anvendte paa deres respektive Monarkier, for mere og mere
 at befæste det Venstabsbaand og den Harmoni, hvis Gavn-
 lighed og Fordele de erkjende; saa have de til deres Befuld-
 mægtigede udnævnt og valgt: Keiseren af Rusland Fr.
 Nikita Greve af Panin, virkelig Geheimeraad etc. og Kongen
 af Storbritannien Alleyne Lord Baron St. Helens, Gehei-
 meraad etc., hvilke, efter at have meddelt hverandre deres
 Fuldmagter og fundet dem i god og behørig Form, ere
 overenskomne om følgende Punkter og Artikler:

1. Mellem Keiseren af Rusland og Hans brittanniske
 Majestæt skal for Fremtiden herske ubrødelig Venstab og
 god Forstaaelse, og alle saavel politiske, som Handels- og
 andre Forhold, til fælles Nytte for deres respektive Under-
 saatter, skulle, ligesom forhen, vedblive saaledes, at de paa
 ingen optænkkelig Maade kunne forstyrres eller foruroliges.

23. Oktb. 2. De erklære, at De ville overholde den strængeste Efterkommelse af de Forbud, som ere gjorte mod Kontra-handehandel mellem deres Underfaatter og enten af de tvende høie kontraherende Parters Fjender.

3. Da De have besluttet, med fornøden Kraft at opret-holde Deres Underfaatters Handelsfrihed og Seilads, i det Tilfælde, naar den ene Part skulde være i Krig, medens den anden forblev neutral, fastsætte De herved:

1. Den neutrale Potentats Skibe skulde frit kunne seile til de i Krig værende Nationers Havne og paa deres Kyster.
2. De paa de neutrale Skibe indskibede Effekter skulde være frie med Undtagelse af Krigskontrabande og fjendtlig Eiendom; og det er vedtaget, ei at forstaa under sidste Bencævnelse saadanne Varer, som ere producerede, frem-avlede eller fabrikerede i de i Krig indbegrebne Lande, der maatte være erhvervede ved den neutrale Potentats Underfaatter, og for deres Regning skulde været trans-porterede, hvilke i intet Tilfælde kunne undtages fra den, bemeldte Potentats Flag tilstaaede, Frihed.
3. For ligeledes at undgaa al Tvetydighed og al Misfor-staaelse, angaaende hvad som bør henregnes til Krigs-kontrabande, erklære De, i Overensstemmelse med den 11. Artikel i den imellem Dem sluttede Handelstraktat ^{10/21} Februar 1797, at de for saadanne ikke anse andre, end følgende Artikler, nemlig: Kanoner, Mørser, Styrbegeværer, Pistoler, Bomber, Granater, Rugler, store eller smaa, Fyrstaal, Flintestene, Lunter, Krudt, Salpeter, Svovl, Kyrasser, Pigger, Kaarder, Gehænger, Patronastæker, Sabler og Bidsler; undtagen det For-raad af forbemeldte Artikler, som kan behøves til Skibets og sammes Mandstabs Forsvar; og alle andre Artikler, hvilkejemhelst, der ikke her ere betegnede, skulde ei anses som Krigs- eller Skibsmunitioner, ei heller være Kon-

fiskation underkastede, og skulde følgerigen passere frit, 23. Oktb. uden at være mindste Banskfelighed underkastede, medmindre de kunne anses som fjendtlig Eiendom i den Forstand, som her tilforn er fastsat. Man er og kommen overens om, at det, som i nærværende Artikel er vedtaget, ikke skal lægge nogen Hindring iveien for enten af de kontraherende Regenters særskilte Overenskomster med andre Magter, hvorved lignende Artikler kunde være fritagne, forbudne eller tilladte.

4. For at bestemme, hvad der udmærker en blokeret Havn, finder denne Benævnelse ifkun Sted ved den, hvor der ifølge den Magts Disposition, der angriber samme med fastliggende eller i tilstrækkelig Nærhed posterede Skibe, er pienesynlig Fare ved at indløbe.
5. Den neutrale Magts Skibe kunne ikke anholdes uden i Følge retmæssige Aarsager og pienesynlige Kjendsgjeringer, da de skulde dømmes uden Ophold, og Proceduren stedse være ensformig, hurtig og lovlig. For desto mere at sikke Ubrødeligheden af disse Punkter, der saa tydeligen lægge for Dagen de høie kontraherende Parters oprigtige Attraa efter at forene alle gjensidige Fordele, og at give et nyt Bevis paa Deres uskrømtede Vennskab og Retfærdskjærlighed, forpligte De sig herved paa det høitideligste, for de Kommanderende saavel af Krigs- som af Handelskibe, at igjentage De strengeste Forbud mod at indtage, beholde eller fordølge inden Borde nogen af de Artikler, som efter nærværende Konventions Tilhold kunne agtes at være Kontrebande, og respektive at holde over Udsørelsen af de i deres Admiraliteter eller af alle andre Paagjældende bekjendtgjorte Anordninger.

4. For endbidere at forebygge i Fremtiden enhver Anledning til Uenighed, ved at indskrænke den Ret, at visiter de under Konvoi gaaende Handelskibe, til de Tilfælde

23. Oktb. alene, da den krigsførende Magt kunde ved Misbrugen af det neutrale Flag være udsat for en virkelig Skade, have de tvende kontraherende Parter vedtaget:

1. At den Ret, at visiterer Handelsffibe, som tilhøre den ene af de kontraherende Magters Underjaatter, og seile under Konvoi af et bemeldte Magt tilhørende Krigssfib, ikke skal udøves, uden ved den krigsførende Magts Krigssfibe, og aldrig skal strække sig til Armatorer, Kapere eller andre Sfibe, der ikke høre til Deres Majestæters Keiserlige eller Kongelige Flaade, men ere udrustede af Deres Underjaatter.
2. At Rhederne af alle de Underjaatterne af den ene af de kontraherende Kroner tilhørende Handelsffibe, som ere bestemte til at gaa under Konvoi af et Krigssfib, skulle tilholdes, førend de modtage deres Navigationsinstruxer, at producere for den Høisfkommanderende paa det konvoierende Sfib deres Passer og Certifikater eller Spøbreve efter den Form, som er vedføiet nærværende Traktat.
3. At, naar et saadant Krigssfib, som har Handelsffibe under Konvoi, mødes af et eller flere den anden kontraherende og da i Krigstilstand værende Parts Krigssfibe, da skal man, for at undgaa al Uorden, ikke paa Kanonstus komme hinanden nær, medmindre Spøens Bestaaffenhed, eller det Sted, man mødes paa, gjør en større Nærmelse nødvendig, og den Høisfkommanderende paa det Sfib, som tilhører den krigsførende Magt, skal affende en Chalup til det konvoierende Sfib, hvor der gjensidig skal skrides til at undersøge de Papirer og Certifikater, som hør godtgjøre, paa den ene Side, at det neutrale Krigssfib er autoriseret til, at tage under sin Eskorte det eller de Handelsffibe af sin Nation, indehavende den Ladning og til den Havn; paa den anden Side, at den krigsførende Parts Krigssfib hører

til deres respektive Majestæters Keiserlige eller Konge-23. Oktb. Flaade.

- 4 Efter denne Undersøgelse skal ingen Visitation foretages, naar Papirerne erkjendes for rigtige, og ingen gyldig Marsag til Mistanke finder Sted. I modsat Fald bør den Høistkommanderende paa det neutrale Krigsskib (efter loblig Opfordring dertil af den Høistkommanderende paa den krigsførende Magts Skib eller Skibe) standse og opholde sin Konvoi saalænge, som behøves, for at visiter de Skibe, der udgjøre samme; og han skal have Magt til at udnævne og bestikke en eller flere Officerer for at overvære bemeldte Skibes Visitation, hvilken skal foretages i hans Nærværelse eller paa ethvert Handelskib i Forening med en eller flere Officerer, som ansættes ved den Høistkommanderende paa den krigsførende Magts Skib. Skulde den Høistkommanderende paa den krigsførende Magts Skib eller Skibe, efter at have undersøgt de ombord befundne Papirer, og efter at have kvæstioneret Skipperen og Skibsfolket, finde retmæssige og tilstrækkelige Marsager til at opholde Handelskibet, for at stride til yderligere Undersøgelse, da skal han bekendtgjøre denne sin Hensigt for den Høistkommanderende paa Konvoiskibet, hvilken skal have Magt til at beordre en Officer at forblive paa det saaledes opholdte Skib, og overvære Undersøgelsen af Sagen, der har foranlediget Opholdet. Handelskibet skal strax derpaa bringes til den nærmeste og bekvemeste Havn i den krigsførende Magts Gebet, og den yderligere Undersøgelse skal foretages med al mulig Hurtighed.

5. Bliver et saadant Handelskib under Konvoi opholdt uden retmæssig og tilstrækkelig Marsag, da skal den Høistkommanderende paa den krigsførende Magts Skib eller Skibe ikke alene svare Eierne af Skib og Ladning til en fuld-

23. Oktb. kommen Erstatning for alle Tab, Omkostninger, Skade og Udgifter, som slikt et Ophold har foranlediget, men endog desforuden straffes for enhver Voldsgjerning eller anden Forseelse, han maatte have forøvet, efter Sagens Beskaffenhed. Derimod skal det ikke, under nogen optænkelig Forevendning, være Konvoissibene tilladt, med Magt at modsætte sig noget Handelskibs Anholdelse af den krigsførende Magts Skib eller Skibe; dog paaligger denne Forpligtelse ikke den Høistkommanderende paa Konvoissibet imod Kapere og Armatorer.

6. De høie kontraherende Parter skulle ved bestemte og virksomme Befalinger sørge for, at Dommene over de i Søen prisgjorte Skibe affiges efter den strængeste Retfærdigheds og Billigheds Regler, ved umistænkte og i den omhandlede Sag aldeles uinteresserede Dommere. Regjeringen i de respektive Stater skal vaage over, at bemeldte Domme hurtigen og lovligen erefveres efter de foreskrevne Former; og i Tilfælde af ugrundet Ophold eller anden Overtrædelse af de ved nærværende Artikel stipulerede Regler, skulle Eierne af slikt et Skib og dets Ladning tilstaas Godtgjørelser i Forhold til det dem tilspøiede Tab. De Regler, som for disse Godtgjørelser og for ugrundet Ophold blive at iagttage samt de Grundsætninger, der skulle følges for at fremskynde Retspleien, skulle udgjøre Gjenstanden for Tillægsartikler, som de kontraherende Parter ville indbyrdes fastsætte, og som skulle have samme Kraft og Gyldighed, som om de i nærværende Aft vare indlemmede. Til den Ende forpligte Deres Keiserlige og Brittaniske Majestæter sig til at begynde det gavnlige Værk, der skal tjene til at fuldstændiggjøre disse Overenskommelser, og upholdeligen at meddele hverandre de Betragtninger, hvortil De maatte ledes af Deres fælles Omhu, for at forekomme de mindste Anledning til Misforstaaelse i Fremtiden.

7. For at forebygge alle de Uleiligheder, der kunne reise sig af den svigagtige Omgang, at betjene sig af en fremmed Nations Flag, fastsættes herved, som en ufravigelig Regel, at paa ethvert Skib, naar det skal anses for at tilhøre det Land, hvis Flag det fører, bør Kaptainen og Halvdelen af Mandskabet bestaa af Landets Folk, og Papirerne og Passerne være udstædte i god og behørig Form; men ethvert Skib, som ikke iagttager denne Regel, og som overtræder de til den Ende bekendtgjorte Anordninger, taber al Ret til de kontraherende Parterers Beskyttelse.

8. De ved nærværende Akt antagne Grundsætninger og Forholdsregler skulle ligeledes være anvendelige paa alle de Søkrige, hvori den ene af de tvende Magter skulde være indviklet, medens den anden forblev neutral. Som en Følge deraf skulle disse Overenskommelser anses som permanente, og tjene til bestandig Regel for de kontraherende Magter i Handels- og Navigationsfager.

9 -10. ....

1-2. Separat-Artikel .....

Tillægs-Artikler:

Som det ved den 6. Artikel af Konvention ^{5/17} Juni 1801 er bleven fastsat, at de tvende høie kontraherende Parter indbyrdes skulle oprette visse Tillægsartikler, der skulle bestemme de Regler og Grundsætninger, som skulle følges saavel for at befordre Retsspleiens Hurtighed i Henseende til Priser, gjorte i Søen, som i Henseende til de Godtgjørelser, der skulle tilkomme de neutrale Skibes og Ladningers Ciere, i Tilfælde af ugrundet Dphold, saa have bemeldte Deres Majestæter til den Ende udnævnt og bemyndiget: Hans Russisk-Keiserlige Majestæt Hr. A. Fyrste af Kourakin, Vicekansler etc., og Hr. B. Greve af Rotshouben, virkelig Geheimeraad etc., og Kongen af Storbritannien H. Lord Baron St. Helens, Pair etc., hvilke i

23. Oktb. Kraft af deres respektive Fuldmagter ere overenskomne om følgende Artikler:

1. I Tilfælde af ugrundet Ophold eller anden Overtrædelse af de gjensidigen fastsatte Regler, skulle Eierne af det saaledes opholdte Skib og sammes Ladning for enhver Opholdsdag, tilstaaes Godtgjørelse i Forhold til det Tab, de derved maatte have lidt, at beregne efter bemeldte Skibs Fragt og dets Ladnings Bestaaffenhed.

2. Dersom den ene af de kontraherende Parteres Ministre eller andre af samme hos den krigsførende Magt akkrediterede Personer skulde indgive Klager mod de over bemeldte Priser ved de respektive Admiralitetsretter affagte Domme, da skal Sagen appelleres, i Rusland, til det dirigerende Senat, og i Storbritannien til Kongens Konseil.

3. Fra begge Sider skal man omhyggeligen undersøge, om de i nærværende Konvention fastsatte Bestemmelser og Forsigtighedsregler have været iagttagne, hvilket bør ske med al mulig Hastighed. De tvende høje kontraherende Parter forpligte sig endvidere til at vælge de virksomste Midler, for at forebygge ethvert unyttigt Ophold i Henseende til dommene ved deres respektive Tribunaler over Priser, gjorte i Søen.

4. De Effekter, hvorom der procederes, kunne ikke sælges eller udløses forinden endelig Dom, uden i Tilfælde af en virkelig og trængende Nødvendighed, godtgjort for Admiralitetsretten, og igjennem en dertil bemyndiget Kommission; og det skal ikke være Opbringerne tilladt, at udløse eller borttage noget paa egen Haand af et saaledes opholdt Skib. Disse Tillægsartikler, der udgjøre en Del af Konventionen ⁵/₁₇ Juni 1801, skulle have samme Kraft og Gyldighed, som om de Ord for Ord vare indførte i bemeldte Konvention.

.....

Plak. ang. Jords Udlæg til Degne- og Skole= 25. Novb.
holdere paa Landet i Danmark.

Indm. Saml. pag. 512.

Plak., hvorved Uberettigede forbydes at bære 27. Novb.
saadanne Klædedragter, som af Kongen ere auto-
riiserede til Uniformer for civile eller militære
Embedsmænd, samt at bruge Spauletter eller
Skulderbaand af noget Slags.

Indm. Saml. pag. 514.

1802.

Plak. ang. Paakjendelse af de Sager, der hid- 6. Jan.
røre fra Frdg. 8. Juni 1787, hvorved er nærmere
bestemt, i hvilke Tilfælde Fæstebønder i Danmark
kunne af Husbonden imod Godtgjørelse fratages
nogen Del af deres fæstede Gaardes Jorder m. v.

Indm. Saml. pag. 515.

Fr dg. ang. Søndrulleringsvæsenet i Danmark. 8. Jan.

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: At, da Vi
have befundet, at Søndrulleringsvæsenet i Bort Rige Dan-
mark trænger i adskillige Dele til Forbedring, især med
Hensyn til at udvide Sølimitdistrikterne, forskaffe Kullerne
den behørigte Paalidelighed, og sætte Grændser for al vil-
kaarlig Behandling ved Mandstabs Udfrivning til Vor
Tjeneste; saa have Vi nøie gennemgransket denne for Os
og Staten saare vigtige Sag, og søgt at udfinde de Midler,
ved hvilke Vi haabe at kunne give Indretningen den Grad
af Fuldkommenhed og Betryggelse, som den kan imodtage.
Vel have Vi ved Udførelsen af Vore Bud angaaende den
ny Landmilitiess Oprettelse allerede foranstaltet en mærkelig
Forsøgelse af Sølimiterne; men Vi vide, at disse endnu
kunne taale at tildeles mere; derfor have Vi ved denne

8. Jan Vor Lovgivning befalet, at der desangaaende ſkal overalt i Riget foretages nærmere Underſøggelfer efter de Regler, ſom indeholdes i Vor under Dags Dato derom udfædte Plakat.

Søvrigt befale Vi herved allernaadigſt, at følgende Beſtemmelſer i Henſigt til Sjøindrulleringen ſkulle herefter paa det nøiagtigſte efterkommes.

I. Kapitel. Angaaende hvilket Mandſkab der ſkal henregnes til Søfolk, og i denne Egenſkab indføres i Rullerne.

1. Alle de, ſom bo i Kjøbstæder, eller paa Kjøbstads Grund, og ernære ſig af Lods væfen eller ved at fare med Skibe, Bramme, Jagter, Baade og andre Fartøier, af hvad Navn nævnes kan, ſamt de, der benytte ſig af Fiſkeri, ſkulle tillige med deres Sønner fremdeles indføres i Sørullerne og udſkrives til Vor Sõtjenefte, naar de dertil befales . . .

2. Ligeledes ſkal alt Mandſkab af de Diſtrikter paa Landet, ſom nu ere, eller herefter maatte vorde henlagte til Sølimiter, indføres i Sørullerne . . . . . dog undtages fra Indrulleringen:

a. Embedsmænds, Adelens og de med ſamme lige privilegeredes Sønner, ſaa og Degues og Skoleholderes Børn, naar diſſes Fædre have været akademiffe Borgere, eller de have ſtuderet ved et kongl. Skolelærerſeminarium, og der have aflagt Prøve paa deres Duellighed ved Examen.

b—c. . . . .

3. Det maa og være tilladt andre at indrulleres, ſom dertil frivilligen melde ſig . . . . .

II. Kapitel. Angaaende de Friheder, Rettigheder og Fordele, ſom de indrullerede Søfolk ſkulle nyde.

4. De, ſom ere indførte i Sørullerne, ſkulle ene og alene være berettigede til at ernære ſig af vidtløftigt Fiſkeri ſamt ved at fare med Skibe, Jagter, Bramme, Færger og

Baade. Saa skulde og ingen andre end de antages til 8. Jan. Lodser; dog at de først bevise, at de dertil besidde den fornødne Duelighed.

5—18. ....

III—IV. Kapitel .....

V. Kapitel. Angaaende Straf for Rømningsmænd og disses Medskyldige samt Benaadning for dem, som komme frivilligen tilbage.

61—66. ....

67. Befindes der paa fremmede Nationers Skibe Søfolk af Vore Undersaatter, som ikke ere forsynede med vedhørlige Passer dertil, da skulde saadanne Folk strax fratages Skipperne; dog maa han, dersom der paa den Tid ingen Udskrivning til Vor egen Søtjeneste er befalet, igjen forhjælpes til at forhyre et lige Antal til sit Skibs fornødne Besætning, naar han desangaaende henbender sig til den nærmeste Indrulleringsofficer, som da, i Overensstemmelse med denne Anordnings Forfkrift, dertil meddeler den eller de Matroser, der tillades at fare med den fremmede Skipper, behørigt Pas til Rejsen.

Men dersom saadanne Folk antræffes paa fremmede Skibe i Krigstid, eller naar Udskrivning er foranstaltet, da gives Skipperen ingen Folk istedetfor dem, der borttages.

I begge Tilfælde bør det Tøi, som tilhører deslige Skibsfolk, dem udleveres, uden Hensigt til, om dem af Skipperen kunde være forstrakt mere, end det, de have fortjent; og maa Skipperen ei tillades at begive sig fra Stedet, forinden dette er efterkommet.

Iøvrigt vilde Vi benaade de Folk, der saaledes antræffes og tages fra fremmede, for den Straf, de havde fortjent som Rømningsmænd.

VI. Kapitel. ....

VII. Kapitel. Om Sessionerne.

30. Dersom nogen af Vore Embedsmænd eller Be-

8. Jan. tjente enten fordre eller imodtage Skjænk eller Gave, under hvad Navn det end maatte være, for det, som i Hensigt til Sessions- og Udskrivningsvæsenet paaligger ham at forrette, da skal han dømmes til at have sit Embede forbrudt.

VIII. Kapitel .....

8. Jan. Frdg., som forbyder dem, der staa i visse Slags Forbindelser med Rættens Betjente, at fore Sager ved den Domstol, som af disse beklædes m. v.

Indm. Saml. pag. 516.

26. Jan. Ræskr. (til Sjællands Biskop) ang. at Anne Pedersdatter maa indlade sig i nyt Ægteffab uanset den skete Tillysning af Prædikestolen for hende og Jens Larsen, der er blevet affindig.

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: Vi give Dig hermed tilkjende, at Vi efter den fra Herredsprovst Raben for Husmandsenken Anne Pedersdatter, af Horup By i Slangerup Sogn, herom gjorde Forestilling, samt Din derover meddelte Betænkning, allern. have bevilget, at bemeldte Anne Pedersdatter, der havde besluttet at indtræde i Ægteffab med en Ungkarl ved Navn Jens Larsen af Slagslunde, til hvilket Ægteffab Tillysning var sket tredie Gang, maa paa Grund af, at fornævnte Jens Larsen er som affindig sat i Bevaring i Frederiksborg Amts Daareliste, indlade sig i nyt Ægteffab, uden at den skete Tillysning deri skal være hende hinderlig eller komme videre i Betragtning.

5. Febr. Plak., som bestemmer, hvorledes der bør forholdes med Tinglysning af Skjoder og Pantebreve, som angaa Parceller og Bøndergaard, der afhændes fra samlede frie Jordegodser i Danmark.

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: At Vi, 5. Febr. for at hæve al Tvivl, i Henseende til Thinglysning af Skjøder og Pantebreve, der angaa enten Parceller af fri Hovedgaardstødt, eller Bøndergods, som afhændes fra Sædegaarde eller samlede Godser, have fundet for godt, herved at fastsætte til almindelig Regel: at Adkomstbreve paa deslige Eiendomme, der stilles fra komplette Hovedgaarde, skulle thinglyses ved Herreds- eller Birkethinget; dog bør de, ved den første Afhændelse, tillige aflyses ved Landsthinget, hvor de ældre Skjøder tilforn have været protokolerede. Saa skulle og Pantebreve og andre Hæftelser paa saadanne Parceller og Bøndergaarde læses ved Hjemthinget. Derimod bør det, i Henseende til samlet frit Fordegods, forblive ved Lovens 5. Bogs 3. Kapitel, 28. Artikel.

Frdg., hvorved den 21. Paragraf i de Refor-12. Febr. mertes Privilegier indskrænkes til de Personer alene, som nu ere i Besiddelse af de deri benævnte Forrettigheder; hvorimod Kongen erklærer, at alle Fremmede, som, paa egen Bekostning, anlægge Fabrikker eller Manufakturver, skulle i 10 Aar, uden Hensyn til deres Religionsbetjendelse, nyde de samme Fordele, som ere tilstaaede de Reformerte, ved disses Privilegier, samt at enhver Fremmed, som indfører Forbedring i de produktive Næringsveie, kan vente kongl. Understøttelse og Opmuntring.

Plaf., som fastsætter, at Skiftebehandlings-6. Marts. efter Klokkere og Skoleholdere i Norge, uden Hensyn til, om disse ere studerende eller ikke, herefter bør forvaltes af den geistlige Skifteret. (Kancelliet).

31. Marts. **Plaf.** indeholdende Forandringer i Told- og Konsumtionsforordningen af 1. Febr. 1797. (General-toldkammeret).

Indm. Saml. pag. 517.

17. Juli. **Kanc. Prom.** (til Sjællands Biskop) ang. hvorledes skal forholdes med dem, som ikke ville ægte hinanden, om Ulysning er sket fra Prædikestolen.

I Anledning af det med Deres Høiærværdigheds behagelige Skrivelse af 12. Juni sidstleden fulgte Promemoria fra Provsten Platou, hvori han forespørger, hvorledes det skal forholdes med dem, som ikke ville ægte hinanden, efter at Ulysningen er sket fra Prædikestolen, skulde Kancelliet herved tjenstlig tilmelde Dem, at, naar begge Parterne ere enige i Trolovens Ophævelse, behøves der ingen videre Sanktion, i andet Fald bliver Forligelseskommissionen eller Domstolene det Sted, hvor disse have at henvende sig.

31. Juli. **Kanc. Prom.** (til Hof- og Stadsretten) at man ikke kan tilstaa Svedenborgianeren Appenberg Dispensation fra at aflægge Ed som Vidne.

Assessor Høst har, som Dommer i Rettens 3. Vidnekammer, andraget, at Hofinstrumentmager P. Appenberg, der er stævnet som Vidne i en Sag imellem Murrnester Svendborg og Kaffelovnsfabrikant Dybbad, for Retten har erklæret, at han vel var villig til at afgive sandfærdig Forklaring, men at han, som Svedenborgianer, i Følge sin Religionsprinciper, ingen Ed kunde aflægge; hvorimod han vilde underkaste sig Menedsstraf, i Tilfælde at hans Forklaring blev befunden at indeholde Usandhed; i hvilken Anledning Assessor Høst tillige har forespurgt; om der ikke dette Tilfælde kunde være Marsag til Undtagelse fra Lovens almindelige Bud om Eds Aflægelse. Efter at have ove

denne Sag indhentet Høiesterets og det theologiske Fakultets 31. Juli. Betænkninger, skulde Kancelliet tjenstlig melde, at, da det af de om Svedenborgs Læresætninger offentlig udgivne Skrifter tydelig ses, at Eden ikke, hverken af moralske eller religiøse Grunde, kan misbilliges af dem, som bekjende sig til forommeldte Lære, saa finder dette Kollegium det betænkeligt at foranledige nogen Dispensation for Appelberg; hvorimod man maa overlade Sagens Afgjørelse til vedkommende Dommer i Overensstemmelse med Loven.

Frdg., hvorved paabjedes en aarlig Afgift af 1. Oktb. Besiddelse, Nytte og Brug af faste Eiendomme i Kongeriget Danmark.

Indm. Saml. pag. 519.

Plat., som bestemmer, at de Sønner, som fødes 5. Novb. af Forældre, der bo paa Kjøbstadsjord udenfor Kjøbstæderne, og alene ernære sig af Jordbrug, skulle anses værnepligtige. (Kancelliet.)

Med Hensigt til at betrygge Krigshærens Rekruttering af Landets egne Sønner, har det behaget Hs. kongl. Majest. ved Resolution af 29. f. M. allern. at befale: at Sønner af Forældre, der bo paa Kjøbstadsjord, udenfor Kjøbstæder, og som ei drive borgerlig Næring, men blot ernære sig af Jorddyrkning, skulle anses værnepligtige og indføres i de Ruller, hvorunder de, efter Beliggenheden, henhøre, enten til Landmilitstjenesten, eller Søindrulleringen.

Kanc. Prom. (til Hof- og Stadsretten) ang. 13. Novb. Eksekutioner og Arrester hos civile Betjente ved militære Korps saavel som hos Officerer.

Stud. juris Buxé af Kjøbenhavn har anholdt om, at det maatte paalægges Underfoged Grønland at gjøre Eksekution hos Kirurg Kærner, efter en af Kommissionær

13. Novb. Finneemann over bemeldte Rærner erhvervet Gjældscommis
sionsdom m. v. Men, da denne Ansøgning ikke kvalificere
sig til Afgjørelse ved Resolution, saa skulde man tjenstli
anmode Retten behageligen at ville, i Overensstemmelse me
dens Erklæring af 9. September sidstl., give Ansøgeren de
Befled, at han i denne Henseende maa forlange Fogden
Kjendelse, og at han, dersom han maatte finde sig misfornoget
med samme, maa gaa frem paa Iovbefalet Maade, for
saa den forandret. Og da Underfoged Grønlund i denn
Anledning tillige har forespurgt:

1. Om Anmeldelse for Regimentschefen er nødvendig
naar Executionforretning skal ske hos de civile Betjente
ved Regimenterne, der ei ere Officerer.

2. Om Ansøgning eller Anmeldelse kan, blot fort
Kaserner ere kongl. Bygninger, anses fornøden, naar Exe
kutions- eller Arrestforretning skal ske, enten hos Officerer
eller hos Civile, saasom Kirurger, Marktenterer, Bøssmagerer
Svende, Tjenestethende og andre, som findes i Kasernerne, og
i saa Fald, hos hvem Anmeldelsen bør ske.

3. Om Fogden eller Kreditor skal besørge saadann
Ansøgninger eller Anmeldelser.

Saa skulde man, efter at have korresponderet med de
kongl. Generalitets- og Commisariatskollegium desangaaende
tjenstlig anmode velbemeldte Ret, behagelig at ville, i Over
ensstemmelse med foransførte dens Erklæring, give Under
fogden saadant Svar:

ad 1) at det er ligesaa nødvendigt, at det anmeldes
for de Højskommanderende ved de militære Korps, naar
Execution forlanges foretaget hos de civile Betjente ved
disse Korps, som naar den skal ske hos Officererne, efterd
det kan være Chefen magtpaaliggende at lade møde ved en
saadan Forretning, for at iagttage Korpsets Tærv, samt,
Tilfælde af Debtors personlige Hæftelse, at foranstalte Em
bedet forrettet ved en anden.

ad 2) at Kaserne ikke kunne henføres til de kongl. 13. Novb. Bygninger, hvorom Reskriptet af 10. Marts 1786 taler.

ad 3) at Anmeldelserne, i Overensstemmelse med Forordningen af 10. December 1790, bør ske af Kreditor eller den, som rekvirerer Eksekutionen.

Plaf., som bestemmer, at Husbeboerne paa 19. Novb. Hovedgaardstøt i Danmark skulle, lige med Sog- nenes øvrige Beboere, deltage saavel i Pligtarbejde til offentlige Indretninger, som alle andre person- lige Byrder. (Rancelliet.)

Plaf., som bestemmer, at Eierne af Gaarde, 24. Decb. som ere forsikrede i Landets Brandkasse, maa, naar deres Gaarde afbrænde, være berettigede til at fordré d. n. bestemte Sognehjælp til Bygningernes Istandsættelse for billig Betaling. (Rancelliet.)

Indm. Saml. pag. 527.

1803.

Plaf., som befaler, at Eksekution for Procuratorers 28. Jan. Salarier i befalede Sager maa ske efter Udskrifter af Dommen paa ustemplet Papir. (Rancelliet.)

Indm. Saml. pag. 528.

Plaf., hvorved bestemmes, hvorledes i det Til- 9. Febr. fælde, naar Bøndergaarde i en By ved Udskiftning gjøres lige i Hartkorn, skal forholdes med Hoveri og Landgilde af samme paa de Godser i Danmark, hvor Hoveriet forrettes efter Gaardens Antal og ikke efter Hartkorn.

Indm. Saml. pag. 528.

26. Marts. **Reskr.** (til Viborg Stiftamtmand) at Separationsbevillingen ei af Amtet bør gives, naar en af Parternes Samtykke mangler.

I Gjensvar paa den af Hr. Kammerherren under 26. f. M. hertil indgivne Forespørgsel, om Amtmanden bør udfærdige Tilladelse for Ægtefolk at være adskilte fra Bord og Seng, naar den ene af Parterne ikke samtykker heri, skulde man herved til behagelig Efterretning tjenstlig melde, at den ansøgte Separationsbevilling i slige Tilfælde ei kan meddeles af Amtet, men Ansøgningen derom bør indsendes til Stancelliet.

12. April. **Ranc. Prom.** (til Kjøbenhavns Magistrat) ang. Separationen.

Kjøbenhavns Magistrat har i Promemoria af 26. f. M. forespurgt, om den af velbemeldte Magistrat hidtil brugte Fremgangsmaade i at bestemme Vilkaarene, under hvilke Separation i Hensende til Bord og Seng skulde ske, for Fremtiden maa tages til Følge, eller om ingen Separation maa bevilges, med mindre Parterne tillige forenes om sammes Vilkaar. Foranlediget heraf skulde dette Kollegium til fornøden Efterretning herved tjenstlig melde, at Vilkaarene, under hvilke Separationen sker, enten maa bestemmes ved Forening mellem Parterne eller i modsat Fald ved Rancellikollegii Resolution, da derimod Separationen, naar ingen saadan Forening om Vilkaarene indgaas mellem Parterne, medfører, at Voet maa deles efter Loven.

4. Mai. **Frdg.** om hvorledes de Handlende og Søfarende sig have at forholde, naar Krig finder Sted imellem fremmede Sømagter

Inbm. Saml. pag. 529.

Reglun. for Fattigvæsenets provisoriske Indret- 5. Juli.
ning og Bestyrelse i Danmarks Kjøbstæder.

Inbm. Saml. pag. 538.

Kanc. Prom. (til den vestindiske Regjering) ang. 30. Juli.
Forlig i Gjæste- og andre Extraretsfager.

I Gjensvar paa den kongl. vestindiske Regjering's behagelige Skrivelse af 12. Mai d. A., hvori samme henstiller til Kancelliet, hvad Fremgangsmaade, der bør bruges ved Sagers Behandling til Forlig i Gjæsteretten og andre Extraretter; skulde dette Kollegium herved til behagelig Efterretning og fornøden Bekjendtgjørelse for Bedkommende tjenstlig melde, at Dommerne i de ommeldte Sager, ikke som Forligelseskommissarier, men som Dommere, ere forpligtede til at søge Forlig mæglet, og at den Del af Sagens Behandling for Retten, hvorved Forlig tenteres, ligesaavel som Behandlingens øvrige Dele bør indføres i den sædvanlige Justisprotokol, efterat Sagen, i Følge Stævning eller Klage, er bleven inkamineret. Dersom Sagen da forliges, bliver dette, tilligemed Forligets Vilkaar, at indføre, og Sagen derefter at hæve. Finder derimod ingen Forning Sted, nyder Sagen sin Fremme efter den udtagne Stævning, eller den indgivne Klage.

Plak. ang. nøiere Bestemmelse af Forordn. om 14. Oktb.
Bygningsafgiften. (Kbhvns. Raadstue.)

Inbm. Saml. pag. 563.

Kanc. Skr. (til Ribe Stiftamtmand) ang. For- 29. Oktb.
igskprove, førend Umyndiges Pant ved Renters Ude-
livelse sættes til Auktion.

Fr. Kammerherren har i Skrivelse af 19. September idfleden behaget at forlange Kancelliets Bestemmelse, om

29. Oktb. Reskriptet, dat. 7. Februar 1794, der i 12. § befaler, at de Obligationer, som udstedes for Umhndiges Midler skulle indeholde den Betingelse, at, saafremt Renten af deslige Midler ikke til rette Tid vorder erlagt, skal Kreditor være berettiget til uden Lovmaal og Dom at sætte Pantet til Auktion, kan anses at være forandret ved Forordningen af 10. Juli 1795, siden denne ikke undtager Sager angaaende Umhndiges og offentlige Stiftelsers Midler fra at foretages ved Forligelseskommissionen. I Gjensvar herpaa skulde man ikke undlade tjenstlig at melde: Ligesom man aldeles bifalder Hr. Kammerherrens brugte Fremgangsmaade, med at lade deslige Sager foretage ved Forligelseskommissionerne saa holder man ogsaa for, at der i disse Sager herefter bør prøves Forlig, da Forordningen af 1795, som en senere Lovgivning, maa antages at ophæve ethvert ældre Lovbud og enkelte Personer ellers vilde erholde et Privilegium, som ikke indeholdes i bemeldte Forordning.

19. Novb. **Plak.** for Danmark, som bestemmer, at undvigte Slaver herefter skulle hensesættes i Rask- eller Lugthuset i Kjøbenhavn, samt at alle, som eller skulle dømmes til Lugthusstraf i Provinciernes pa Livstid, skulle hendsømmes til Arbejde i Kjøbenhavns Lugthus. (Kancelliet.)

Ligesom Hs. kongl. Majest. ved Resol. af 29. Oktb. f. N. allern. har befalet, at undvigte Slaver, som befindes skyldige i nye Forbrydelser, skulle, naar de paagribes, foruden den Straf, som de ifølge Lovene have paadraget sig for de af dem begangne Forbrydelser strax indsættes i Raskhuset i Kjøbenhavn, og der forblive under sikker Bevogning, indtil deres Straffetid udløber; saaledes har Allerhöjst samme endvidere under 11. d. M. allern. bestemt: at saadanne Slaver skulle, naar Raskhuset ikke maatte være

Stand til at modtage dem, indføres i Kjøbenhavns Tugt- 19. Novb. hus under streng Bevogtning; og endeligen, at de, som, efter Lovene, findes skyldige til Tugthusstraf paa Livstid, skulle herefter alle hendsømmes til at arbejde i Kjøbenhavns Tugthus.

Plak. om Bygningsafgiftens Svarelse efter 14. Decbr. Forordn. 1. Oktober 1802. (Kjøbenhavns Raadstue.)

Indm. Saml. pag. 565.

1804.

Frdg. ang. Befordringsvæsenet i Danmark.

27. Jan.

Indm. Saml. pag. 566.

• Reglm. for det borgerlige Artillerikorps i Hel- 2. Marts. svingør.

Vi Christian den Syvende osv. G. v. . . . .

1—21. . . . .

22. Naar Tilfældet skulde indtræffe, at en, som ikke er vor indfødt Underfaat, er indtraadt i dette Korps, og han formedelst sin gode Konduite og Anciennitet i Tjenesten er kommen saa vidt, at han kan bringes i allerund. Forslag til at vorde Overofficer, da ville Vi, at i Henseende til hans Naturalisation skal gjøres Os allerund. Forestilling, og ville Vi, i saadant Fald, have Os forbeholden derpaa nærmere allern. at resolve.

23—34. . . . .

Plak. ang. at Taxationer, som efter Forordn. 9. April. 13. Decbr. 1793 og Plak. 6. Aug. 1800 foretages over Grunde, der ved Hovedlandeveienes Anlæg indtages eller bestadiges, herefter kunne bestyres

9. April. af en Veimester eller en Veifonduktør. (Rente-kammeret.)

Indm. Saml. pag. 616.

17. April. Plaf. ang., at der fra 1. Mai 1805 skal erlægges dobbelte Bompenge for Bogne, som have andre Søm i Hjulene end forfæntede i Skinnerne og med flade Hoveder. (Rancelliet.)

Indm. Saml. pag. 617.

18. April. Plaf. ang., hvorledes med Jords Udlæg til Skolerne paa Landet i Danmark efter Plaf. 25. November 1801 skal forholdes, naar under Hovedskolerne henhøre Byer, for hvilke formedelst Hovedskolernes Fraliggenhed særskilte faste Skoler ere oprettede.

Indm. Saml. pag. 618.

19. Mai. Ranc. Skr. (til Biskoppen over Sjællands Stift) ang. Bidner for Provsteretten m. v.

Os. Høiærværdighed har i Skrivelse af 27. Marts her-til indsendt endel Dokumenter betræffende adskillige Klager fra Sognepræsten for Åsmindrup Hr. Tscherning over Kirkesanger Hansen og fra denne over Hr. Tscherning, hvorhos De indstillede, om ikke disse gjensidige Klager kunde indbrages under den over Kirkesanger Hansen nedsatte Provsteret. Tillige fulgte med den ovennævnte Skrivelse en Memoria fra Herredsprovsten Hr. Schmidt, hvori han forespurgte: 1) om de Bidner, som opstævnes i Hansens Sag skulle møde for Provsteretten, eller om Bidneforhørene skulle optages ved Merløse Herredsthing af den beskikkede Aktor, og 2) om andre Thingmænd behøves end de af Provsten medtagne to Herredspræster som Udsesforer.

I denne Anledning forbigaar man ikke ved at til- 19. Mai.
bagefende de medfulgte Dokumenter herved tienstligst at melde
til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for Vedkom-
kommende, at Sognepræsten Hr. Tschernings Anteposter
mod Kirkesanger Hansen, kunne inddrages under Provste-
retten, som er nedsat over denne, og hvad angaar de af
Provsten fremsatte Spørgsmaal, da skulde man lige tjenst-
ligst melde i Henseende til:

1. at Vidnerne bør afhøres ved deres Værnething, og til
2. at der ikke ved Provsteretten behøves Stokkemænd, da
her ere to Assessorer.

Frdg., hvorved der for de Danske Bestindiffe 25. Mai.
Der bestiffes en Landsoverret.

Vi Christian den Syvende osv. G. v. at, ligesom
Vi, ved Vore Lovgivninger om Forligelsesvæsenet og Rettens
vedbørlige Pleie, have søgt at afværge unyttige Processer,
og affkaffe al uforløst Vidtløstighed i Sagførelsen, paa
det at denne ikke skulde falde dem alt for besværlig, som,
i Mangel af mindelig Forening, maatte nødsages til at
indtale eller forsvare deres Ret ved Domstolene, saa have
Vi og, med Hensyn dertil, allerede paa en Del Steder i
Vore Riger stiftet overordnede Provincialretter. Og da
disse fuldkommelig svare til Vort landsfaderlige Siemærke,
have Vi besluttet, paa lige Maade, at bestikke en almindelig
Landsoverret for Vore bestindiffe Der, til hvilken Vore kjære
og tro Underfaatter kunne med Tillid henvende sig, naar
de maatte have billig Anke at føre over de underordnede
Retters Behandlinger og Domme. Vore Bud desangaaende
ere følgende:

I. Kap. Angaaende en Landsoverrets Stif-
telse paa St. Kroix, for samtlige Danske Best-
indiffe Der.

25. Mai. 1. Landsthinget paa St. Kroix og Overretten paa St. Thomas skulle være ophævede. I disses Sted skal der bestiftes en almindelig Overret for alle Bore Der i Vestindien, hvilken skal føre Navn af den Bestindiske Lands-overret; og denne skal uopholdeligen ordnes og sættes i Virksomhed.

2. Landsoverretten skal holdes i Christianssted, hvor Vi med Tiden ville foranstalte, at den dertil fornødne Bygning vorder opført; og, indtil denne kan blive færdig, maa Retten holdes i Gouvernementshuset paa den Bestindiske Regjerings Forsamlingsaal.

3. Retten skal i Almindelighed holdes en Gang hver Uge, paa en vis bestemt Dag, som Generalgouvernøren finder at være dertil bekvemtest. Dersom Sagernes Mængde, Vidtløftighed eller andre Omstændigheder udkræve det, skal den holdes flere Dage. . . . .

4—6.*) . . . . .

7. Retten maa ei sættes med et mindre Antal af Tilforordnede end det i 6. § bestemte. Dersom nogen af disse formedelt Sygdom eller andet lovligt Forsald ikke skulde kunne indfinde sig, da melder Justitiarius det for Præsidenten, som herved bemyndiges til i saadanne Tilfælde at konstituere en lovkyndig Embedsmand i den manglende Assesors Sted, hvilken da tager samme Plads i Retten som den Assesor, hvis Sted han beklæder. Paa lige Maade forholdes der, naar nogen af Rettens Lemmer, formedelt saa nært Slægtstabs eller Svogerstabs med Parterne, som i andet Led, eller af anden lovlig Aarsag, er besejret til at vige sit Dommersæde.

8—9.*) . . . . .

---

*) Jfr. Lov 15. Februar 1857.

10. Landsoverretten skal have sit eget Segl; hvilket 25. Mai. Vi, igjennem Bort Danske Rancelli, ville tilstille Generalgouvernøren.

11. Sportlerne eller Rettens Salarier skulle, indtil videre, erlægges i Overensstemmelse med den Plakat, som Vi desangaaende have udstedt under denne Dags Dato.

II. Kap. Angaaende Landsoverrettens Virkefreds, og hvilke de Sager ere, der skulle høre under denne Domstols Afgjørelse.

12. Alle de Slags Rettergangssager, som tilforn have været indstævnte til Landstinget, eller til Overretten paa St. Thomas, skulle herefter, i Tilfælde af Paaklage, appelleres til Landsoverretten, naar Sagen angaar mere, end 10 Rdlr., eller sammes Værdi.

13. Kommissariers Domme skulle ligeledes indstævnes til Landsoverretten, naar den Sum, om hvilken der tvistes, ikke beløber sig til 200 Rdlr. Bestindigt Rourant; men dersom Gjenstanden er en høiere Sum, eller Sagen af større Værdi, da indstævnes den umiddelbar for Høiesteret. Saa maa og Klager over Rettens Fornægtelse og voldsomme Ebang intankes lige for Høiesteret, paa det at Hovedsagen ei skal lide ufornødent Ophold; dog har den klagende Part Valget, om han heller vil indstævne disse Sager for Landsoverretten.

14. Foruden den dømmende Myndighed til Rettergangstræters Afgjørelse, som i Følge 12. og 13. § er overdraget til Landsoverretten, skal den ogsaa udføre alle andre Forretninger, som hidtil have været henlagte til Landsdommerembedet, og Overretten paa St. Thomas, af hvad Navn det end maatte være; Skibscertifikatsers Udstedelse paa St. Thomas (hvortil Kongen har bemyndiget Kommandanten sammesteds) alene undtagen.

25. Mai. 15. De Sager, som ere indstævnte for Landsthinget, og ei der ere blevne paakjendte, naar Landsoverretten tager sin Begyndelse, skulle (efter de ved den førstnævnte Domstol udtagne Stævninger) udføres og paakjendes ved Landsoverretten; men de, som da allerede ere foretagne ved Overretten paa St. Thomas, skulle paadømmes ved denne sidstnævnte Ret. Iøvrigt befale Vi, at Generalgouvernøren skal, saasnart denne Vor Forordning er kommen ham tilhænde, drage Omsorg for, at den bliver sat i Udførelse inden en Maaned, samt at det bliver kundgjort for alle Vore Undersaatter paa samtlige Bestindiste Der, hvilken Dag denne, af Os stiftede, almindelige Landsoverret tager sin Begyndelse.

III. Kap. Angaaende Kald og Varsel til Landsoverretten, samt Rettergangsmaaden ved bemeldte Domstol.

16. Stævningerne, saavel som Akterne, udfærdiges i Justitiarii og de Tilforordnedes Navn, under Rettens Segl; og de første udstædes med Sekretærens Underskrift, men de sidste under Justitiarii Haand.

17. Ved Stævninger til Overretten gives 8 Dages Varsel til dem, som bo paa St. Kroix, 3 Ugers Varsel til Indvaanerne paa St. Thomas, og 4 Ugers Varsel til dem paa St. Jan. I øvrigt skal Loven, og Forordningen af 3. Juni 1796, dens 5. Kap. 16. §, tjene til Regel.

18. Sagsførelsen ved Landsoverretten skal ske skriftligen, og forfattes i det danske Sprog. Iøvrigt skulle de Regler paa det næste efterleves og overholdes, som i Henseende til Proceduren ere fastsatte ved Forordningen af 3. Juni 1796, angaaende Rettens vedbørlige og hurtige Pleie.

19. ....

20. Da det, i Misgjerningsager, ikke er nødvendigt, at den anklagede fremstilles til nyt Forhør for Overretten, naar

Sagen er ved Underretten bleven vedbørligen undersøgt og oplyst, og da det ofte kunde medtage baade Tid og Omkostninger, at føre den paagjældende, under Vagt, til Overretten paa St. Kroix, naar han var arresteret paa en af de andre Der; saa befale Vi herved, at Landsoverretten, dersom den maatte finde, at yderligere Forklaring af den Tilstalte behøves, da skal, i saa Fald, sende Underdommeren de Spørgsmaal, som i denne Henseende anses fornødne, og paalægge ham, ved et Forhør, at imodtage den anklagedes nærmere Svar derpaa; men, ifald den arresterede Person er paa det Sted, hvor Landsoverretten holdes, eller i Nærheden af samme, da stilles han personligen for benævnte Ret. Endeligen, dersom Sagen findes at være tilstrækkelig oplyst ved Hjemtinget, paadømmes den af Landsoverretten, udeu videre Examination over den anklagede.

21. I de Sager, som angaa Tvistigheder om Eiensdoms Grændser eller deslige, til hvis Afgjørelse der, ifølge Danste Lovs 1. Bogs 17. Kap., udfordres Granstning paa Aastedet, skal der altid optages Situationskarter, i Overensstemmelse med Forordningen 31. Marts 1719, paa det at Landsoverretten derefter kan være i Stand til at bedømme bemeldte Slags Sager, uden selv at møde paa det Sted, der er Gjenstand for Tvistigheden. Skulde det imidlertid indtræffe, at Underdommerens Forretning paaklages, som falsk eller urigtig, da skal dog en af Overrettens Lemmer, naar nogen af Parterne det begjærer, tilligemed tvende kyndige Mænd, som dertil af bemeldte Ret udnævnes, besøge Aastedet, og undersøge Klagen; og skal da denne Oversyns- og Granstningsforretning fremlægges, tilligemed Situationskartet, ved Landsoverretten, som, i at paakjende Sagen, bør tillige dømme den Skyldige, hvad enten det er Dommeren eller Klageren, til at betale de til denne Forretning medgaaede Omkostninger.

25. Mai. 22. Landsoverrettens Domme skulle paaantes inden Aar og Dag, efterat de ere affagte.

23. De Prokuratorer, som have Bevillinger til at føre Sager ved de hidtilværende Overretter i Vestindien, skulle ogsaa, i Kraft af fornævnte deres Bevillinger, antages til at gaa i Rette ved Landsoverretten; dog med det Vilkaar, at de bo i Christianssted, hvor samme holdes, paa det at de kunne tage lige Del i den fælles Pligt, at udføre befalede Sager. Iøvrigt igjentage Vi herved Vor Befaling i Forordningen af 3. Juni 1796 dens 40. §, i Henseende til de Forholdsregler, som skulle iagttages ved Prokuratorers Bestikkelse.

25. Mai. **Frdg., hvorved en Del af Formalingsskatten til Brændevin lægges paa Brændingsredskaberne.**

Vi Christian den Syvende osv. G. v. For at indbringe mere Lighed i Næringen af Brændevinsbrændingen i de danske og norske Kjøbstæder, have Vi besluttet at borttage en Del af Formalingsskatten til Brændevin, og at lægge denne Del paa de Redskaber, hvorved Brændevin udbringes, i Forhold til disse Redskabers Størrelse. Vi byde og befale til den Ende saaledes:

1. Af Nigernes Kjøbstæders Brændevinsbrænding, det er: af den Behandling, hvorved det i Gjæring satte Korn, eller hvad andet, som i Stedet derfor anvendes, overdrives i Rjedlen eller Panden til Brændevin, betales fra 1. Oktober 1804 Afgift, der beregnes efter Mæstekarrets og Rjedlens med dertil hørende Sats kubiske Indhold i sammentaget Forhold.

2. Til den Ende skulle alle Mæstekar, Rjedler, og disses Hatte, som ved Brændevinsværkerne nu have, eller i Fremtiden anskaffes og til Brænding kan anvendes, strax

og overalt udmaales til Tønder af 136 Potter og stemples: 25. Mai. i Kjøbenhavn ved den eller de af Magistraten paa Brændevinsbrænderlaugets Vegne udnævnte og dem, som Vort Generaltoldkammer dertil beordrer, og i de øvrige danske og norske Kjøbstæder ved en af Stedets Øvrighed udnævnt og Konsumtionsinspektøren; overalt uden Bekostning for Eieren.

3. De maalte Mæskelar og Kjedler, samt dertil hørende Hatte, stemples strax saa nær ved Kanten som muligt, med de Stempler, som fra Vort Generaltoldkammer tilstilles Vedkommende. Ere ved en Kjedel flere Mæskelar, eller have flere end en Kjedel med tilhørende Mæskelar, mærkes de flere af hvert Slags for sig med 1, 2 osv. Over de saaledes stemplede Redskaber og deres Maal forfattes strax en Forretning, som ogsaa underskrives af Værkets Eier eller Bruger, eller den, som paa hans Vegne bivaaner Undersøgelsen. Denne Forretning indsendes til Vort Generaltoldkammer.

4. Afgiften, som herefter bliver i de danske og norske konsumtionspligtige Stæder at svare af hver Brænding, beregnes saaledes, at Mæskelarets enkelte og Kjedlens samt Hattens dobbelte Tøndeantal sammenlægges.....

5. Paa det Kontor, hvor Formalingsafgiften erlægges, henter Brændevinsbrænderen, inden Brændingen begynder, mod Betaling af den Afgift, hvortil Værket efter sin Størrelse efter § 4 er ansat, en Seddel til Brændingen eller Kvittering for Brændevinsafgiftens Betaling, hvori, naar han har flere Værker eller flere, end et Mæskelar til Værket, Numeret af Kjedlen, hvori skal brændes, og Numeret af Mæskelaret, hvorfra skal brændes, ansøres efter den Forklaring, han gør ved Afgiftens Erlæggelse. Denne Seddel forevises for Vedkommende, naar forlanges, imedens Bræn-

25. Mai. bingen varer, og en Seddel, ældre end 2 Døgn, gjælder ikke, naar den ei imidlertid er bleven paa Kontoret fornyet.

6—8. ....

9. Dersom nogen brænder, uden at have taget Seddel, altsaa uden at have betalt Afgiften, eller dersom nogen brænder med forældet Seddel, bør han, foruden at erlægge den paabudne Afgift af Værkets Redskaber, betale 5 Gange saameget i Mulkt. Dersom nogen, uden Anmeldelse, forandrer sin Kjedel til Forstørrelse under og indtil 1 Tønde, eller sit Mæstekar ligeledes under og indtil 4 Tønder, eller dersom nogen bruger ustempelt Kjedel eller ustempelt Mæstekar, bør han bøde, første Gang det findes, fra 20 til 200 Rdlr. efter Overtrædelsens Bestaffenhed og Besvigelsens Størrelse. Men dersom nogen igjentager Brug af ustempelt Redskab, eller uanmeldt foretager med det stemplede større Forandring, end anført er, eller igjentager Forstørrelse under og indtil de respektive 1 og 4 Tønder, da bør han have sin Rettighed til at brænde forbrudt. For at Forandring med Redskaberne kan blive lovlig, maa den, inden med de forstørrede Redskaber foretages nogen Brænding, meldes for Konsumtionskontoret. Naar da Forandringen er færdig, foranstaltes ligesaadan Forretning, som i § 3 for nye Kar er bestemt.

10. Af Bøderne tilfalder det Halve Opdageren, en Fjerdedel Stedets Fattige og en Fjerdedel Underkonsumtionsbetjentenes Pensionskasse.

11. Til Fordel for den indenlandste Kornbrændevins Af sætning tilsædes fremmed Kornbrændevin herefter ikke Afgang til Kreditoplaget.

12. Af Brændevinsafgiften svares desuden $\frac{1}{8}$ Tillæg til Statkammerfondet.

**Frdg. om det stemlede Papirs Brug i Konge- 25. Mai.
rigerne Danmark og Norge.**

Vi Christian den Syvende osv. G. v. ....

1—14. ....

15. Dokumenter, Breve og deslige, som efter deres Bessaffenhed kunne skrives paa ustemplet Papir, kunne her- efter og i Retterne fremlægges, uden at afskrives paa stemplet Papir, forsaavidt de ei ere iblandt de Dokumenter, for hvilke saadan Afsskrivning udtryffeligg er befalet. Og, som alt, hvad ved Forligelseskommissionerne forhandles, er tilladt at skrives paa ustemplet Papir, saa skal det heller ikke nægtes nogen at faa et ved en Forligelseskommission indgaaet For- lig thinglæst, hvilke Vilkaar dette end maatte indeholde, skjønt til samme ei er brugt stemplet Papir. Men Thinglæsningen giver dog, naar Forliget angaar Gjælb, Vedkommende ikke anden eller større Ret, end den, som erholdes ved en Nams- doms Thinglæsning, nemlig: at Debitor i saa lang Tid, som Plakaten af 18. Januar 1788 bestemmer, hindres fra at sælge eller pantsætte sit Gods; hvorimod der, naar Hen- sigt habes til at erholde særskilt Panteret i nogen enkelt Ting, bør udstædes Panteforskrivning paa anordnet stemplet Papir; ligesom isvrigt simple Gjældsfordringer i Følge Foreninger, som indgaaes ved Forligelseskommissioner og ikke ere grundede paa foregaaende, paa behørigt stemplet Papir udstedte, Forskrivninger, skulle ikke længere, end et Aar, være gyldige paa ustemplet Papir, men bør efter den Tids Forløb udstædes paa stemplet Papir af den Klasse og det Numer, der svarer til Summens Størrelse og For- dringens Natur.

16—33 .....

**Bekj. fra Direktionen for den kongl. Fødsels-23. Juni.
og Pleiestiftelse i Kjøbenhavn, ang. forsøget og for-**

23. Juni. Længet Betaling m. v. for de Børn, som efter 1. Juli d. A. fra Stiftelsen udsættes til Pleie og Opfostring paa Landet og i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn.
Indm. Saml. pag. 618.
27. Juli. Plak. ang. at de Borgere, som forundes kongl. Embeder, skulle fritages for borgerlige Ombudde. (Kancelliet.)
Indm. Saml. pag. 622.
15. Aug. Plak. om Almisselemmers Fritagelse for Bygningsskatten.
Indm. Saml. pag. 623.
2. Oktbr. Plak. om, at der ved det Udtryk i Plakaten af 13. December 1793 „kongelige Birkedommere“ alene bør forstås Birkedommere i de kongl. Birker. (Kancelliet.)
Under 27. September d. A. har det behaget Hs. Majest. allern. at resolvere:
At ved det Udtryk i Plakaten af 13. December 1793 „kongelige Birkedommere“ alene bør forstås Birkedommere, som af Hs. Majest. befittes i Allerhøiſtsammes egne Birker, og ikke de Birkedommere, som kaldes af private, og hvis Bestallinger blot af Hs. Majest. konfirmeres.
8. Oktb. Plak. om Fritagelse for Bygningsskatten.
Indm. Saml. pag. 625.
16. Oktb. Plak. ang., at enhver, som vil have Dokumenter læste ved Kjøbenhavns Hof- og Stadsret om Man-

dagen, skal være pligtig til at levere disse paa 16. Oktb. Rettens Brevskriverkontor i det seneste inden Lørdag Middag Klokken 2, Ugen forhen. (Hof- og Stadsretten.)

Indm. Saml. pag. 626.

Frdg. ang. hvad der herefter bør iagttages ved 26. Oktb. Gjældsbreve, som udstædes af, dem, der ikke ere fuldmyndige.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at Vi ere komne i Erfaring om, hvorledes egenlyttige Mennesker, istedenfor at lade sig afholde ved Lovens Forbud mod unødvendige Pengelaan til Umyndige og Mindreaarige, ei alene have vidst, at udfinde nye Midler til at besnære de uerfarne Unge, men endog at give disse Anledning til svigagtig Omgang, og især til falske Understrifters Tilveiebringelse paa de af dem udstæbte Gjældsbeviser, for paa denne Maade at hindre Forældre, Bærger eller Kuratorer fra at fremkomme med de lovlige Indsigelser mod Gjælden, hvilte efter Lovens 3. B. 17. (N. L. 19) Kap. 34. Art. og 5 B. 1. Kap 13. Art. samt Forordn. 14. Mai 1754, ellers maatte være dem, til den Umyndiges Bedste, forbeholdne.

Vi have desaarfag fundet nødvendigt, ved paany at indskærpe Lovens Bydende om Umyndiges og Mindreaariges Forpligtelser, tillige herved at anordne et strengere Tilsyn med disse, og at foreskrive saadanne Bestemmelser i Henseende til Gjældsbeviser, som udstædes af dem, der ikke, i Følge Lovene eller særdeles Bevillinger, ere fuldmyndige, at disse kunne worde betryggede mod de Snarer, der lægges for dem, uden dog at hindres fra at indgaa saadanne Forpligter, der maatte være dem nødvendige og gavnlige. Med Hensyn dertil befale Vi saaledes, som følger:

26. Oktb. 1. Alle Kontrakter om Penge eller Penges Værb, som udstædes af dem, der ikke ere fuldmyndige, skulle i Kjøbstæderne indgaaes for en Øvrigheds Person, eller for Notarius Publikus, og paa Landet for Dommeren, eller for den Embedsmand, til hvem Notarialforretningerne der paa Stedet ere overdragne.

2. Samtlige ved Kontrakten forpligtede Personers Underskrift og Forsøgling paa Dokumentet bør ske i forommeldte Embedsmands, og det af ham tilkaldte Vidnes, Overværelse og Paashn. For at overvære Forretningen, paategne det udfærdigede Dokument, og derefter indføre samme i sin Embedsprotokol, nyder Øvrighedspersonen, Dommeren, eller Notarius, for sig og Vidne ialt 1 Rdlr. 48 Skilling.

3. Naar alle de Personer, som ved Kontrakten forpligtes, opholde sig paa et og samme Sted, bør den Embedsmand, som overværer Handlingen, ved Paategning paa Dokumentet bekræfte: At samme i hans og det nævnte Vidnes Overværelse er bleven underskrevet og forseglet af alle Bedkommende (hvis Navn, Embede eller Haandtering udtrykkelig ansøres), samt: at disse ere ham personlig bekendte, eller i andet Fald for ham have bevist at være de Personer, de udgive sig for.

4. Opholder en eller flere af de kontraherende sig paa andet Sted, da bør med hver af disses Underskrift, hvorved de tiltræde den indgangne Kontrakt, forholdes paa lige Maade (hvad enten saadan Underskrift sker paa Hoveddokumentet selv, eller paa en særskilt Forsskrivning udstedt i Anledning af samme), og lige Paategning, paa hvert Sted, gives om hver af disses Underskrift, som den i foregaaende § ommeldte.

5. Naar Gjældsbreve udstædes af dem, der ikke ere fuldmyndige, bør den Valuta, som derimod gives, hvad

enten samme bestaar af Penge eller Penges Værd, udtryk= 26. Okth. felig nævnes i Forfkrivningen, og den af forommeldte Embedsmænd, som overbværer Handlingen, ved sin Paategning paa Forfkrivningen, bekræfte: at den i samme nævnte Valuta er, ved Dokumentets Overlevering til Kreditor, virkelig af, denne bleven erlagt.

6. Paa lige Maade forholdes og med Transporter, Kvitteringer og andre af dem, der ei ere fuldmyndige, udstædende Beviser, som have laante Penge eller afgjorte Fordringer til Gjenstand.

7. Alle Kontrakter eller Forpligter om Penge eller Penges Værd, som af dem, der ei ere fuldmyndige, udstædes paa anden Maade, end foransførte, skulle, endog om derimod ingen Indsigelse gjøres, være aldeles ugyldige; og Klager eller Søgemaal i Anledning deraf hverken antages ved Forligelseskommissionerne eller ved Domstolene, enten mod Hoveddebitor, eller mod nogen anden, som med ham har deltaget i den indgangne Forpligt. Ligeledes tillades ei heller nogen Slags Underøgelse om saadan ulovlig Gjælds Bestaffenhed, eller om de paa Dokumentet værende Underfkrifters Rigtighed eller Falskhed, og den ved sammes Affattelse eller Udstedelse brugte Omgang; hvorimod enhver, der modtager et saadant ulovstiftet Dokument, bør, paa Grund af den mod ham værende Formodning om, at have brugt et misligt Forhold, og at have forledet den nærfarne til ulovlige Handlinger, tage Skade for Hjemgjæld, og have alt Søgemaal forbrudt, saavel imod den Umyndige eller Mindreaarige, som imod enhver anden, hvem Sagen ellers kunde anses at vedkomme.

Plak. ang. Fornælse af Gjældsbreve, hvilke, 14. Decbr. førend Forordningen af 26. Oktober s. A. blev kundgjort, ere udstedte af dem, der ikke vare fuldmyndige. (Kancelliet.)

14. Decb. Ligesom Hs. Majestæt ved Forordningen af 26. Oktob. d. A. allern. har foreskrevet, hvad der bør iagttages ved Gjældsbreve, som, efter bemeldte Forordnings Kundgjørelse, udstædes af dem, der ikke ere fuldmyndige: saaledes har det ogsaa behaget Allers. Høi. Nid. med Resolution af 7. December sidstleden endvidere allern. at befale:

1. At alle Gjældsbreve eller Forskrivninger angaaende Pengelaan, hvilke, førend Forordningen 26. Oktob. d. A. blev publiceret, ere udstedte af Personer, der ikke vare fuldmyndige, skulle, om de endog iøvrigt kunde være gjældende, ikke anses gyldige i længere Tid end 3 Maaned, efterat denne Hs. Majestæts Resolution, ved Plakat igjennem det danske Rancelli, er bleven bekjendtgjort; med mindre de, ved Debtors og alle andre Bedkommendes Paategning paa Gjældsrevet eller Forskrivningen, inden ovenmeldte 3 Maaneders Udløb, lovligen fornøes.

2. At saadan Fornøelse bør ske paa lige Maade, som i Forordningen 26. Oktob. d. A. i Henseende til de, af dem, der ei ere fuldmyndige, i Fremtiden udstædende Gjældsbeviser, er anordnet, og for de i bemeldte Forordnings 1. § nævnte Embedsmænd, hvilke dog, for deres Forretning i dette Tilfælde, ikkun skulle nyde Halvdelen af den i Forordnings 2. § fastsatte Betaling.

3. At ethvert af dem, der ei vare fuldmyndige, forhen udstedt Gjældsbevis, som ikke inden forommeldte 3 Maaned paa saadan Maade fornøes, skal, naar Fordringen siden paatales, behandles og bedømmes efter Forordningen af 26. Oktob. d. A. uden Hensyn til Bevisets ældre Datum, og Kreditor saaledes tage Skade for Hjemgjæld, i Følge bemeldte Anordnings Bydende, samt have sin Ret forbrudt, saavel mod Debitor, som mod alle andre ved Forskrivningen eller Gjældsrevet forpligtede Personer, være sig Forældre, Bærger eller Kuratorer, som have givet Samtykke

dertil, eller Kautionister, som have paataget sig at indestaa 14. Decb. for Gjælden. Og endelig:

4. At Kreditor ikke mindre i dette, end i alle andre Tilfælde, hvor Gjældsforpligter udstædes af dem, der ei ere fuldmyndige, selv bør drage fornøden Omhu for det udstædende Dokumentes Lovlighed og for alle vedkommende Personers virkelige Underskrift, samt for de gjorte Paategningers Rigtighed; ligesom han og selv bør sørge for Paalideligheden af de Attester, eller Dokumenter, hvoraf han, til sin Betryggelse, agter at gjøre Brug, for at bevise Debitors Alder, saafremt denne ved Gjædsbrevets Udstædelse angives at være fuldmyndig; saa at den Umyndige eller Mindreaarige i ingen af foransførte Henseender kan drages til Ansvar.

1805.

Frdg., hvorved der i Danmark beskikkes Lands- 25. Jan.
overretter i Landstthingenes og Raadstueretternes
Sted.

Indm. Saml. pag. 626.

Frdg. ang. Karantænevæsenet i Danmark og 8. Febr.
Norge.

Vi Christian den Syvende osv. S. v. ....

I—9. ....

10. Hvorledes de undersøges. Naar noget saadant mistænkeligt Skib ankommer til nogen Søstad, og det paa den i næstforegaaende Paragraf befalede Maade har tilkjendegivet sig ved grønt Flag, eller om dette ikke have, da ved sin Nations Flag fra Stortoppen, (hvormed det skal blive liggende, indtil nærmere Forholdsordre er givet), eller Stedets Sundhedskommission ellers har Underretning om, at det er mistænkeligt, da skal en eller flere af Kommissionens

8. Febr. Medlemmer, eller hvo Kommissionen betror til saadant Grinde, helst en lægekyndig, saasnart ske kan, begive sig ud til Skibet, gaa samme til Lubart, og, i det samtlige paa Dækket fremkaldte Mandstabs Paahør, ved Spørgsmaal fra Vaaden affordre Skipperen bestemt og nøiagtig Forklaring om: Hans og Skibets Navn? Hvorfra han kommer, og hvilke Steder han paa sin Reise har anløbet? Paa hvilket eller hvilke Steder han har indtaget Ladningen og hvilken Ladning? Om han har Sundhedspas eller ikke? Om han nogensteds har ligget i Karantæne, og da hvorlænge og naar? Om han paa Reisen har haft eller nu har Syge eller Døde ombord, og da af hvilken Sygdom, saavidt han har kunnet skjønne? Om han paa Reisen har haft Folk eller faaet Gods, Breve eller Pakker ombord fra andet Skib, og da fra hvilket, hvor og naar? Disse Spørgsmaal advares Skipperen at besvare saa sandfærdigen, som han drifter sig til, om og naar forlanges, med Ed at bekræfte. Hans Svar antegnes, hvorefter den eller de fra Sundhedskommissionen udsendte bestemmer ham Tid og Sted, hvor han skal fremlægge sine Skibsdokumenter, og i fornødent Fald gjøre nærmere Forklaring. Vægrer en Skipper sig ved at give nøiagtige Svar paa noget ham forelagt Spørgsmaal eller at fremlægge hans Skibsdokumenter, saa forbliver Skibet under Afsondring og Bevogtning paa hans Bekostning, indtil han afgiver det forlangte. Befindes en Skipper eller hvo Skibet fører, at have lagt Skjul paa Sandheden eller at have gjort urigtig Forklaring, eller at have fremlagt urigtige Dokumenter, da anses han som den, der har villet tilsnige sig forbuden Samkvem med Landet, og straffes saaledes, som denne Anordning i det følgende bestemmer.

11—38. ....

39. Straffe for Overtrædelser af denne Anordning.

1—2) .....

3) Undlader Skipperen at gjøre sit Skibs Mandstab 8. Febr. og sine Passagerer bekendt med denne Anordnings Indhold, saavidt dem vedkommer, da straffes han i deres Sted, naar nogen iblandt dem af Uvidenhed forser sig mod samme.

4) .....

5) Henvises noget Skib, efter Undersøgelse af Sundhedskommissionen paa det Sted, hvor det er indkommet, til Losningskarantæne i Kristiansland, eller andet dertil bestemt Sted, og Skipperen ikke gjør sig Umage for at efterkomme dette, men derimod unyttigen anløber andre Steder, eller med Flid forfeiler Reisen, da straffes han for dette sit Forhold med at bøde et Tusinde Rigsdaler, og skal, om han er Vor Underfaat, være uværdig til nogensinde at sjøre Skib. Iøvrigt behandles han paa ethvert Sted, hvor Skibet underveis henkommer, efter denne Anordnings Bydende.

6) Forlader nogen Skipper den ham paalagte Karantæne, uden Sundheds- eller Karantænekommissionens skriftlige Samthkke til Skibets Afreise fra Stedet, behandles og straffes han i alt paa lige Maade, som under foregaaende No. 5 er meldt.

7) Aflægger den Skibsførende urigtig Forklaring ved den første efter denne Anordnings §§ 7 og 10 foretagende Undersøgelse, da bøder han fra ti til et Hundrede Rigsdaler. Gjør han, ved den af Sundhedskommissionen paa det bestemte Sted afholdende nærmere Examination Brug af falske Dokumenter, eller fordølger Papirer, som han kunde og burde fremlægge, og han derved tilsniger sig anden Beslutning om Karantæne, end den, som, naar Omstændighederne vare rigtige oplyste, burde efter denne Forordning bestemmes, da straffes han med Fæstningsarbejde fra 6 til 12 Aar. Men dersom Skibet kommer fra noget ned Smitte befængt Sted, eller det har, eller har haft mitsom Syge inden Borde, eller det har overtaget Gods eller Personer fra smittet Skib, eller det har Varer inde,

8. Febr. som bitterlig ere komne fra smittede Steder, og saadant a den Skibsfrende, ved sidstnævnte Examination, lægges Skjulpaa, da bør han, saafremt paa Grund heraf mildere Karantæne, eller Samkvem med Landet, tillades, og denne Tilladelse benyttes, have sit Liv forbrudt.

8—12) .....

40. ....

15. Febr. **Reglm. ang. hvorledes i Fremtiden skal forholdes ved Kirkegaardene udenfor Kjøbenhavns Nørreport.**

Vi Christian den Syvende osv. allern. ville: Under i Fremtiden ved Kirkegaardene udenfor Vor kongl. Residensstad Kjøbenhavns Nørreport skal forholdes.

1. Ethvert Sogns hele Kirkegaard inddeles i saamange Begravelsespladser, som Kunnet tillader; til hver Plads bestemmes det Areal, som behøves, dog ikke over 6 Alen i Længden og 4 i Bredden, naar først de fornødne Gange efter en med Smag forfattet Tegning ere afslagne. Derefter gives hver Grav sit Numer i fortløbende Række, og dette Numer sættes paa en Sten i det ene Hjørne ogsaa indrettes for hver Kirkegaard en Protokol, hvori hver Grav gives det Numer, som staar paa Stenen, og ved hvert Numer ansøres i sin Tid, hvo der paa dette Sted er begravet, Tiden naar dette er sket, om Pladsen maatte være nogen forbeholden, m. v.

2. De Døde begravnes i den Orden, hvori Pladserne følge paa hinanden fra Numer 1 og saa fort videre, uden Forskjel af Stand, Rang eller Betaling; og naar alle Numere ere optagne, begyndes anden Gang med Numer 1, hvad enten Lig i ethvert optaget Numer er nedsat, eller ikke; dog, at i Tilfælde, at Længden af Graven til et Barns Lig ikke behøver at være mere, end i det højeste $2\frac{1}{2}$ Alen den anden halve Del af den til Graven afdelte Jord forbeholdes til et andet Barns Lig, da Betalingen indskrænkes

til det halve; men vilde Vedkommende betale Gravens hese 15. Febr. Beløb, bør Pladsen ikke nægtes dem.

3. Det skal være enhver tilladt at faa anvist saa mange af de fortløbende Gravnumere paa et Sted, som han ønsker sig, naar ethvert Gravsted strax betales efter den Pris, som er fastsat for Lig, der begravnes med den bedste Ligvogn; og Vedkommende siden, hver Gang Lig ned sættes paa et af de saaledes optagne, men endnu ubrugte Gravsteder, end videre betale et saadant Tilskud, som staar i Forhold til de Aar, der ere forløbne fra den Tid, at Gravstedet blev optaget, paa det at Gravene fra Nedsættelsens Dato kunne være frigjorte i 20 Aar, uden Tab for Kirken. Skulde nogen ønske, at en Begravelse længere end 20 Aar maatte blive urørt, kan dette tillades, naar en lige Sum erlægges for de følgende 20 Aar, som den, der første Gang er bleven betalt.

4. Betalingen for Gravstederne paa Kirkegaardene udenfor Stadens Nørreport fastsættes for Fremtiden saaledes: a) For Lig, som udføres med bedste Ligvogn til 20 Rdlr., betales til vedkommende Kirke 8 Rdlr. b) Naar Ligvognen til 10 Rdlr. bruges, betales 6 Rdlr. c) Naar Liget udføres med Ligvogn til 5 eller 8 Rdlr., erlægges 4 Rdlr. d) Men for Lig, som udføres i de ringere Ligvogne, 2 Rdlr. Naar Monumenter opreises paa Gravstederne, betales desforuden til Kirken ligesaameget, som for Gravsted til Lig, der udføres med bedste Ligvogn, nemlig 8 Rdlr. For Ligstene betales det halve, nemlig 4 Rdlr. Betalingen for Gravsted, Monument eller Ligsten erlægges paa ny hvert 20. Aar; i andet Fald ere disse, efter 20 Aars Forløb, Kirken tilhørende. Endelig skulle de Vedkommende tillige godtgjøre Kirken, hvad af samme er udlagt, for at sætte en Sten med Numer paa Gravstedet.

5. Dersom nogen ønsker sig andet eller større Rum anvist til Gravsted, end det, der omtales i 1. §, f. Ex. til

15. Febr. derpaa at indrette murede eller aabne Begravelser, da ska dette modtages i Udkaanten af Kirkegaarden, og i saa Fald skal der for hver □ Alen betales en halv Del mere, end for □ Alen af de sædvanlige Begravelsessteder, beregnete efter den høieste Betaling, saavel strax, som i Fornødhed hvert 20. Aar; men der betales da intet for Lig, som nedsettes. Betales Fornødheden ikke hvert 20. Aar, skal Gravstedet være hjemfalden til Kirken.

6. Enhver Grav skal være 3 Alen dyb eller dybere, i Forhold til Kistens Høide, saa at intet Lig har mindre end 2 Alen Jord over sig fra Jordens Overflade.

7. Al Gravning til Lig skal ske om Dagen, og maa aldrig foretages i Mørkningen eller om Natten. Stedet, hvor der skal graves, skal paavises af en af Graverne, og Gravningen ske under hans Opfigt.

8. Paa Kirkegaardene maa enhver indgaa om Sommeren fra Klokken 8 til 12 Formiddag, og om Eftermiddagen fra Kl. 4 til 8; men om Vinteren paa førstnævnte Tid om Formiddagen; dog at ingen nedtræder Gravene eller foretager noget, som kan forarsage Uorden. Det paaligger Graverne, strængt og nøiagtig at paase Overholdelsen af denne Post, hvormed og Politiet tillige skal have Indseende.

9. Det skal ligeledes være strængt forbudt at græsse Kreaturer paa Kirkegaardene.

10. Kirkegaardene skulle af Graverne stedse holdes rene og ryddelige, samt Gravene i et Aar, efter at Lig deri ere nedlagte, vel opklappede; og det skal desuden være Venner og Paarørende af de Ufdøde tilladt at besøge dette i længere Tid, efter Anmeldelse derom til Graverne. Skulde nogen ønske en eller flere Grave pyntede med Blomster, eller paa anden anstændig Maade, bør det være de Vedkommende uforment, efter Anmeldelse derom til Graverne, selv at foranstalte saadant. Begjære de derimod, at Pynt-

ningen skal ske af Graverne, maa de med disse herom af-15. Febr. handle det fornødne.

11. Fra den Tid, den nye Kirkegaard er indrettet, skal Begravelse paa den nuværende gamle Kirkegaard ophøre i 20 Aar, undtagen for dem, som der eie eller kjøbe Plads; ligeledes undtages herfra Bartou Kirkegaard, hvorpaa endnu er tilstrækkelig Plads; endelig skal det og være Kirkepatronerne tilladt, herfra at gjøre Undtagelse, naar dertil findes grundede Aarsager, og saadant kan ske, uden at aabne nogen Grav, som ikke har lagt urørt i 20 Aar.

12. Det paaligger Politiet, Kirkepatronerne, Kirkebærgerne og alle andre Vedkommende, at have særdeles Forsorg og Omhu for Kirkegaardene, samt Fredholdelse over de Døde. Desforuden skal det paaligge den første Graver ved hvert af de Sogne, som her have Kirkegaard, ugentlig nogle Gange at indfinde sig der, for at paa se Overholdelsen af det befalede, og strax, til videre Foranstaltning, at anmelde for Politiet og Kirkepatronerne, om nogen Overtrædelse har fundet Sted. Til den Ende skulle Graverne ved disse Kirkegaarde være pligtige at meddele hine de fornødne Oplysninger.

13. Paa de vedkommende Kirkers Regning skal antages en duelig Gartner til at udføre Anlægget, at beplante Gangene med Træer, og siden at vedligeholde saadant Anlæg.

14. Ved disse Kirkegaarde ansættes tvende Graver, hvilke have at forholde sig efter den Instruktion, som Vi under Dags Dato allern. have approberet. Og ville Vi Selv udnævne disse tvende Graver.

Instruktion, hvorefter Graverne ved Kirkegaardene 15. Febr. udenfor Kjøbenhavns Nørreport sig skulle rette.

Vi Christian den Syvende osv. ville, at Graverne ved Kirkegaardene udenfor Nørreport ved Bor kongl. Residensstad Kjøbenhavn sig allerund. have at rette:

15. Febr. 1. De skulle uegennyttigen behandle alle og enhver, som noget i Anledning af Kirkegaardene have med dem at handle, og vise al mulig Velvillighed mod disse.
2. De ved Kirkegaardene ansatte tvende Gravere skulle stiftes til, hver Uge, at have Tilsyn med samme; i Sygdomstilsælde forrettes Tjenesten af den, som er frisk.
3. Alle visse Indtægter af Lig, samt alle de, som paa nogen Maade staa i Forbindelse med Kirkegaardene eller Gravernes Tjeneste, og ikke tilhøre Kirkerne, skulle deles saaledes, at enhver af de tvende Gravere erholder $\frac{1}{3}$ Part, og den første Graver ved det Sogn, paa hvis Kirkegaard Liget begravnes, $\frac{1}{3}$ Part.
4. De tvende Gravere skulle antage det fornødne Antal af Graverkarle, hvis Antagelse dog skal bifaldes af Kirkebøgerne.
5. Eigene skulle begravnes paa den Maade og i den Orden, som ved det allern approberede Reglement for Kirkegaardene er fastsat.
6. Graverne skulle sørge for, at enhver Grav bliver 3 Alen dyb, eller dybere i Forhold til Kistens Høide, saa at intet Lig har mindre end 2 Alen Jord over sig, under Jordens Overflade.
7. Den Graver, som har Ugen, skal holde Journalen, hvori alle Lig indføres paa den i Reglementet befalede Maade. Journalen skal være indrettet efter vedhæftede Skema. Skulde nogen nægte at opgive enten Sygdommen, eller de øvrige Omstændigheder, som Skema indeholder, da anmeldes saadant strax for Politimesteren, som har at foranstalte, at de forsømmelige ved lovlige Evangsmidler tilholdes at efterkomme deres Pligter.
8. Hver Fredags Aften, inden Kl. 6, skulle Graverne indlevere til Politikamret en Generalliste paa alle i Ugen fra Fredag til Fredag begravede, tilligemed Efterretning, af hvilke Sygdomme de ere døde.

9. Hver 24. December, inden Kl. 6 om Aftenen, skal 15. Febr. til Politikammeret leveres en Generalliste over de fra næstforegaaende 24. December paa Kirkegaarden begravede, med Bedtegning af Sygdommene, hvoraf de ere døde.

10. At Gravning skal ske om Dagen, og maa aldrig foretages, naar det er mørkt, eller om Natten. Graverne paaligger det at have Opsyn med Gravningen, og de staa til Ansvar for, at Gravene have deres behørlige Form og Dybde.

11. Under ingen Indvendning eller noget muligt Foregivende, maa noget Lig optages, uden udtrykkelig Ordre af Kirkepatronerne, som skal være forevist Politimesteren og af ham paategnet.

12. Saasnart et Lig er nedsat, skal Jorden strax paafastes, og Graven opklappes inden Aften.

13. Paa Kirkegaardene maa enhver indgaa om Sommeren fra Kl. 8 til 12 Form., og om Eftermiddagen fra Kl. 4 til 8; men om Vinteren paa førstnævnte Tid om Formiddagen. Til andre Tider maa ingen tilstædes Udgang, uden de, som komme i Forretninger.

14. Graverne maa ikke tillade, at enten Ude- eller Drikkevarer faldholbes eller fortæres paa Kirkegaardene, eller at der paa samme holdes Musik, eller foretages noget, som ligner Uystighed. Tillige skulle de nøiagtig paase, at intet Kreatur der græsses.

15. Skulde herimod handles, og Vedkommende ikke paa Gravernes Erindring vil afholde sig derfra, retvireres Assistance af Politiet.

16. Graverne skulle paase, at Kirkegaardene altid ere rene og ryddelige, samt holde Gravene i et Klar, efterat Lig deri ere nedlagte, vel opklappede.

17. Vil nogen bestøtte en Gravs Prydelse, enten med Blomster, eller paa anden anstændig Maade, maa Graverne, naar saadant dem overdrages, besørge det mod en billig Betaling; ellers bør det tillades Vedkommende, efter An-

15. Febr. meldelse til dem, selv at foranstalte saadant, dog uden at andre Grave derved bestadiges.

18. Graverne skulle forshue sig med behørigt Bevis om Jordpaakastelse, naar den vedkommende Præst ikke følger Riget.

19. Skulle Omstændighederne fordrø, at noget tillægges eller forandres i denne Instruktion, da skal saadant vorde Graverne bekendtgjort fra Vort danske Kancelli, og af dem efterkommes ligesaafuldt, som om det her bogstaveligen var anført.

20. Jagttagelsen af denne Instruktion skulle Graverne med Ed bekræfte. Enhver Overtrædelse straffes med Penge-
mulkt, Afsted, eller anden Straf, efter Vort danske Kancellis Bestemmelse, eller vedkommende Rets Dom.

22. Febr. **Frdg. for Danmark og Norge, som forbyder nye Gravsteders Indretning i Kirkerne, og foreskriver de Vilkaar, under hvilke de nuværende Eiendomsbegravelser maa afbenyttes.**

Indm. Saml. pag. 635.

8. Marts. **Kongl. Resol. ang. en Kompetencestrid mellem to Stifteretter.**

Kancelliet har, efter foregaaende Korrespondance med det kongl. thdske Kancelli angaaende den mellem den kongl. Landsoverrets Stiftekommisjon og Magistraten i Altona værende Tvistighed om, hvor Stiftet efter den her i Staden afdøde Styrmand, J. Niersen, bør foretages, allerund. foredraget Hs. Majestæt denne Sag.

Allerhøihsamme har derpaa behaget allern. at resolve, at Stifteretten her i Staden maa behandle afgangne Styrmand Niersens Bo, forsaavidt den Del deraf angaar, som den afdøde her har efterladt sig, og at Magistraten i Altona maa behandle den øvrige Del af hans Formue, for-

saavidt den henhører under bemeldte Øvrigheds Jurisdiction, 8. Marts. samt at den af dødes Kreditorer skal forbeholdes Ret til, naar det bevises, at dem ikke paa det ene af disse Steder kan gives fuldt Udlæg for deres Forbring, da at indtale Resten af samme paa det andet Sted, saafremt Fordringen der i lovlig Tid er blevet anmeldt.

Plak. for Danmark og Norge, hvorledes med 19. April
Udlændinge, som hændømmes til offentlig Arbeide,
skal forholdes, naar disses Straffetid er udløben.

Vi Christian den Syvende osv. G. v. At da Udlændinge, som under et kort Ophold i Vore Riger og Lande have gjort sig skyldige i Forbrydelser, og desaarfag ere blevne hændømte til offentlig Arbeide, ikke sjelden efter udstanden Straf forblive her, uden at vide sig Afgang til lovlige Næringsveie, saa ville Vi, paa det at saadanne Fremmede ikke skulle falde Vore Stater, og det i samme ordnede Fattigvæsen, til Byrde, herved allern. have fastsat:

At naar en Udlænding, som ikke forhen i tre Aar har haft stadigt Ophold og lovlig Næringsvei paa noget Sted i Vore Riger og Lande, for begangen Forbrydelse hensesættes til offentlig Arbeide, da bør han, saasnart Straffetiden er udløben, ved Politiets Foranstaltning bringes ud af Landet. Men dersom han igjen her indfinder sig, da bliver han at hændømme til offentlig Arbeide af samme Art, i dobbelt saa lang Tid, som tilsorn, og, efter udstanden Straf, atter paa lige Maade at bortsende.

Plak. ang. Skifternes Forvaltning efter de under 19. April.
Landmilitæretaten i Danmark henhørende Personer
m. v.

Indm. Saml. pag. 637.

31. Mai. Frdg. ang. Delinkventsagers Indstævning til Lands- og Stiftsoverretterne i Danmark, Norge og Island.

Indm. Saml. pag. 639.

25. Juni. Plak. ang. Børnethinget for de fra Danmark afgivende Nationale i deres Garnisonstjenestetid. (Kancelliet.)

Det har behaget Hs. Majest., i Overensstemmelse med de foregaaende Lovgivninger, under 14. Juni sidstleden allern. at resolv. re: At de fra Danmark afgivende Nationale, saavel i deres to første Tjenesteaar, som naar de ellers gjøre Garnisonstjeneste, skulle, i Henseende til Børnethinget, behandles paa samme Maade, som med de forrige Landrekruter eller saakaldte Nationale Gevorbne har fundet Sted.

10. Aug. Kanc. Cirk. (til samtlige Overøvrigheder) ang. Separation.

Da Kancelliet har bragt i Erfaring, at Ægtefolk, som ønske at stilles ad, ofte staa i den urigtige Formening, at de, naar de, i Følge en af dem for en Forligelseskommission indgaaet Forening, i tre Aar have levet adskilte i Henseende til Bord og Seng, uden hertil at være meddelt Bevilling af Øvrigheden, ere berettigede til at ansøge om deres Ægteskabs aldeles Ophævelse; saa skulde man tjenstlig anmode (Titul.) om, i det Dem betroede Distrikt behagelig at ville foranstalte, at der i Fremtiden sørges for, at de Ægtefolk, der ved Forligelseskommissionerne paa Landet indgaa Forening om at leve adskilt i Henseende til Bord og Seng, derefter erholde den befalede Bevilling af Øvrigheden, samt, at Forligelseskommissærerne i Kjøbstæderne paalægges, at betyde dem, som saaledes forenes om at leve adskilte, at de strax derefter have at henvende sig til vedkommende Øvrighed

om Bevillingen, da saadanne separerede Ægtefolk ellers, 10. Aug. efter 3 Aars Forløb, og efter derom indgiben Ansøgning ikke kunne vente at erholde Tilladelse til at indgaa nyt og andet Ægteskab; hvilket sidste ligeledes maatte bekjendtgjøres alle Vedkommende.

Frdg., hvorved Danske Lovs 1. Bogs 6. Kap. 6. Septb. 18. Art. og Frdg. 10 April 1750 nærmere bestemmes.

Inbm. Saml. pag. 641.

Frdg. om Skovenes Udskiftning, Vedligeholdelse 27. Septb. og Fredning i Kongeriget Danmark.

Inbm. Saml. pag. 641.

Plak. ang. Forbud mod Nygters Indførelse i 18. Oktb. offentlige Tidender og Falholdelse af Viser, Bøger Almanaker m. v. ved Udraab paa Gaden. (Kancelliet.)

H. S. Majest. Kongen har, under 27. f. M., behaget allern. at resolvere: at der i de offentlige Tidender aldeles ikke maa indføres Nygter om almindelige eller offentlige Foranstaltninger, eller om Borgernes huslige Stilling og private Liv, under Mulkt fra 50 til 200 Rigsdaler til de Fattige, eller anden Straf, forsaavidt Nygterne, efter deres Bestaaffenhed, maatte kunne henføres under en eller anden af de ved Forordningen af 27. September 1799 fastsatte Bestemmelser; samt at al Udraaben og Syngen paa Gaden med Viser, Bøger, Almanaker og Fortællinger, trykte eller skrevne, skal aldeles være forbudt, under Straf, for første Gang, af Fængsel paa Vand og Brød i 8 Dage, for anden Gang, i 14 Dage, og for oftere Igjentagelse af saadan Forseelse, af 3 Maaneders Arbejde i Forbebringshuset.

28. Oktb. **Plak.**, som bestemmer, i hvilke Tilfælde Mødre til vægte Børn, kunne vente den Opdragelseshjælp, som tilkommer dem hos disses Fædre, inddreven ved Øvrighedens Foranstaltning.

Indm. Saml. pag. 655.

1. Novb.

Frdg. ang. Brandvæsenet i Kjøbenhavn.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., ...

1—14. ....

15. Enhver Bager skal have tvende Kobbertønder med Laag til deri at svale sine Kul, under Straf af 4 Rdlr. for hver saadan Tønde, som findes at mangle; og maa Kullene ikke, under Straf af 2 Rdlr., udflaas af disse Tønder, førend de deri have staaet 2 Gange 24 Timer. Dersom nogen Bager befindes at have solgt Kul, som endnu holde Ild, eller ikke ere slukkede, da skal han derfor bøde 10 Rdlr. Dersom nogen af Bagerens Folk handler herimod, da skal dog Husbonden selv betale den ovennævnte Mulkt, fordi det paaligger ham, heri nøie at have Tilsyn med sine Tjenestefolk, men den eller de af hans Folk, som have begaaet Forseelsen, straffes med Fængsel paa Band og Brød fra 3 til 6 Dage efter Omstændighederne; anden Gang fordobles de i hvert af foransførte Tilfælde bestemte Bøder for Husbonden, og Straffen ligeledes for hans Folk, endstjøndt ingen Skade deraf er foraarsaget. Sker derimod Skade, og det er første Gang, bøde Husbonden fra 4 til 20 Rdlr., og den af hans Folk, som deri er skyldig, hensesættes paa Band og Brød fra 6 til 12 Dage, og er det anden Gang, bøde Husbonden 40 Rdlr., og den af hans Folk, som har foraarsaget Skaden, hendsømmes i Forbedringshuset fra 4 Uger til 1 Aar. — Under lige Straffe skal det være alle andre forbudt, at hensesætte varm Afte i Trælar; men naar Nødvendigheden skulde fordre, at Afte maa borttages af Skorstenen, medens

den endnu er varm, eller førend den i et Par Dage har 1. Novb. henligget i en Krog af Skorstenen for at kjølnes, bør den hensejtes i Kar af Metal, Sten eller Ler, paa det at Fare deraf kan forekommes.

16—25. ....

26. I Henseende til Hør, Hamp, Tjære, Beg, Olie, Tran, Terpentin, Svovl, Kul og øvrige saadanne brændbare Varer erindres Kjøbmænd og andre, som dermed handle og haandtere, herved alvorligen: at Hør og Hamp, naar samme henlægges til Bevaring, bør være opbndtet, og desuden tilbæftet med Haardæffe, og: at Beg, Tjære, Terpentin og andre saadanne Varer, som ved Antændelse kunne bevirke en flydende Ild, skulle bevares i Kjældere eller andre under Jordens Overflade fordybede Steder. Findes nogen herimod at handle, bøder han derfor fra 10 til 100 Rdlr.

27—32. ....

33. Skorstensfeierne bør paa egen Bekostning anstafte de fornødne Redstaber, saasom: Kofte, Skraber med videre, der til Skorstensfeiningen behøves, og Feiningen skal forrettes forsvarlig og med Flib. De skulle holde deres Folk til at gaa op og ned i hvert Skorstensrør for sig, og forvisse sig om, at samme ere forsvarligen rengjorte, at al Sod er nedfeiet, at Glasfuren er udhugget af Ildstederne, saalangt som Skorstensskappen naar, og at den Sod, der samler sig i Bunden af de Skorstensrør, som ere henlagte til Vindovne, rent er udbragt, alt under 10 Rdlr.s Straf, og dersom nogen Stade eller Ueilighed sker formedelst deres Forsømmelse eller slette Feining, da forhøies Bøderne efter Omstændighederne indtil 50 Rdlr., ligesom Skorstensfeierens Brøde kjendes større eller mindre. Skorstensfeieren staar til Ansvar for sine Folks Udeblivelse eller Skjædesløshed i at feie mod Regres til disse, og dersom de ikke formaa at godtgjøre ham Bøderne, da straffes de Skyldige med Fæng-

1. Novb. sel paa Vand og Brød fra 2 til 8 Dage i Forhold til deres Forjømmelse eller Efterladenhed.

34—44. ....

45. I hver Gaard eller Hus her i Staden skal, hvad enten samme af Tieren eller Leieren beboes, paa Tierens Bekostning bestandig holdes følgende Brandredskaber i god og forsvarlig Stand tilrede: En Læderspand for hvert 1000 Rdlr. af den Sum, Gaardens eller Husets Bygninger ere forsikrede for i Stadens Brandassurancekasse, indtil den Summa 20,000 Rdlr. Er Assurancesummen større end 20,000 Rdlr., skal Brandkommissionen bestemme det Antal Spande, der i Forhold til Stedernes Beliggenhed og øvrige Omstændigheder endvidere skal holdes. Deles Assurancesummen ikke ved 1000, skal der, naar det overstgørende er fulde 500 Rdlr. og derover, svares en Spand for dette Overstjud, ligesom for fulde 1000 Rdlr.; men er det overstgørende mindre end 500 Rdlr., svares ingen Spand for dette Overstjud. Et Vandkar eller Vandtønde, med Jernbaand forshnet, som i det mindste kan rumme en Tønde Vand. En Trætragt. En stor Strippe til at øse Vand i Tønderne paa Brandkarrene af de Kar, som i følgende 5. Kapitels § 96 er befalet at skulle sættes udenfor Husene. Træpropper, saa mange som behøves i ethvert Hus, for dermed i Ildbrandstilsælde at stoppe Nedløbene af Tagrenderne, paa det at de kunne fyldes med Vand, naar der flyver Funker, som kunne falde ned i Kenderne. En Svabbert, som i Nærheden af Ilden bruges til indenfra at aftjole de nærmeste Husets Tæge, der staa Fare for at tændes ved Heden, og til at slukke Funkerne, som kunne sætte sig paa Tægene. En Brandlygte for hver 15 Alen af Husets eller Gaardens Strækning til Gaden, til at udhænge for at oplyse Gaden i Ildbrandstilsælde saaledes, som i Kapitlet om Ildsvaade er befalet. Foruden forannævnte

Brandredstaber, skal endnu for enhver Gaard eller Hus, 1. Novb. hvor dertil er fornødent Rum, efter Brandkommissionens nærmere Bestemmelse anskaffes: en lang og bekvem Brandstige med Jernpigge i Enderne og en Brandhage. Alle i denne Paragraf nævnte Brandredstaber, som Gaard- og Huseiere ere pligtige at have og vedligeholde, skulle være tegnede med et Mærke efter Kvarterets eller Stedets Navn og Gaardens eller Husets Nummer, og altid følge og forblive ved Stederne, naar disse enten bortleies eller sælges, hvoraf følger, at i samme ingensinde maa gjøres særskilt Udlæg, enten for Skatter eller anden Gjæld. For Mangel af disse Brandredstaber straffes de Skyldige fra 1 Rtl. til 2 Rdlr.

46—115. ....

116. I intet Tilfælde af betydelig Ildsvaade her i Staden maa nogen Bager, Brygger eller Møller, som ikke selv er brandlidt, under Straf fra 10 til 100 Rdlr, ophøre med sin Haandtering, og skal Magistraten have nøieste Tilsyn med, at ingen saadan Standsning i den Tid sker.

117—140. ....

141. Dersom det i noget Tilfælde, hvor Skadeild er opkommen, ved Undersøgelsen findes, at samme kunde være forebygget, naar vedkommende Huseier eller Beboer havde vist en mere end almindelig Ugtksomhed eller Forsigtighed, saasom: om der er gaaet Ild i en Bjælke, der har lagt for nær ved et Ruffelovnsrør, eller om Brand er forvoldet ved en Sprække i en Skorsten, som man ikke har vidst af, men som ved nøie Eftersyn kunde have været opdaget, bør Branden dog anses som tilfældig, og ingen derfor drages til Undgjældelse, enten ved Straf eller til at betale de første Sprøiter og Karrer, men denne Betaling bør af Brandkommissionens Kasse udredes.

142—167. ....

1. Novb. **Plak. ang. hvilke Dyrigheds personer det tilkommer at udstede Rejsepasser.**
 Indm. Saml. pag. 656.
14. Decb. **Plak. ang. en nærmere Forklaring af § 7 i Høveriforordn. for Danmark af 6. December 1799.**
 Indm. Saml. pag. 656.
28. Decb. **Kanc. Prom. (til Landsover= samt Hof= og Stadsretten) ang. Appellsommen.**
 Den kongl. Landsover= samt Hof= og Stadsret har i Skrivelse af 11. sidstleden forespurgt, om der under den Værd, som Frdg. 25. Januar 1805 § 18 befaler, at en Sag skal angaa for at kunne iudstævnes til Overretten, tillige skulde forstaaes de idømte Omkostninger, eller om derved, i Analogi af 1--6--18, alene skal have Hensyn til Hovedstolen. Man skulde i den Anledning til behagelig Efterretning tjenstlig tilmelde velbemeldte Ret, at der til en Sags Indstævning for Overretten udfordres, at dens Hovedstol selv beløber sig til den i bemeldte Anordning bestemte Værdi.

1806.

7. Jan. **Plak. ang. Tillæg og Forandring i § 26 af Forordningen om Fordælleskabets Ophævelse i Danmark af 23. April 1781. (Rentekammeret.)**
 Indm. Saml. pag. 657.
24. Jan. **Plak. ang. Forbud mod fremmede Lotteriplaners Indførelse i offentlige Blade. (Kancelliet.)**
 Ligesom Hs. Majest. under 4. Juni 1770 har forbudt at indføre i den Altonaiske Merkur nogen Efterretning, som maatte angaa fremmede Lotterier, saaledes har det under 17. Januar sidstleden behaget Allers. Høist. samme allern. at for=

byde, at indføre fremmede Lotteriplaner, enten in extenso 24. Jan. eller i Udtog i de øvrige indenlandske offentlige Tidender, periodiske Blade og Journaler, under Mulkt af 50 Rdlr. til Stedets Fattigkasse.

Frdg. ang. Hjælp, som i Danmark bør gives til 31. Jan. de Bøndergaard, hvis Drift ved Husbondeus Fraværelse gjøres vanskelig, og til det Hovarbeides Forrettelse, som kunde blive uoverkommeligt, naar Landsoldaterne i overordentlige Tilfælde indkaldes til Regimenterne.

Indm. Saml. pag. 659.

Frdg. indeholdende Overadmiralitetsrettens Instruktion. 30. April.

Indm. Saml. pag. 662.

Frdg. for Danmark og Norge ang. hvorledes 9. Mai. der skal forholdes med Indkvartering, og det videre, som bliver at udrede i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger.

Indm. Saml. pag. 666.

Plak. ang. at de i Frdg. 19. Marts 1790 og 7. Juni. den 11. § i Frdg. 15. Juni 1792 indeholdte Bestemmelser om Bøndergaardes Bortcæstelse eller Bortforpagtning ere gjældende ogsaa i Henseende til Selveier- og Arvecæstebøndergaarde, m. v.

Indm. Saml. pag. 681.

Plak. ang. Forbud mod at sætte Urtepotter og 28. Juli. deslige paa Tage, Skure, Altaner, o. d. l. (Politikammeret.)

28. Juli. Uagtet de, som have udsat Urtepotter og andet lignende paa Tage, Skure, Altaner, i aabne Vinduer og andre Steder, uden at de Sikkerhedsmidler have været anvendte, som kunne betrygge det Offentlige for Fare ved Nedfaldende, enten formedelt Blæst eller andre Marsfager, herfra have været advarede om at afholde sig fra et saadant Foretagende, har denne Advarsel dog ikke tilstrækkeligt opfyldt Hensigten. Jeg har derfor fundet det nødvendigt herved offentlig at advare imod denne Uffik, med Tilføiende, at den, som maatte befindes at handle herimod, vil blive anset med Mvlt og i Tilfælde af, at Skade tilføies, herforuden kaldes til Straf og Undgjældelse efter Loven.

15. Aug. Refsr. (til den vestindiske Regjering) ang., at Eksekution af Gjæsteretsdomme, affagte paa St. Thomas, maa standses med Attest fra Kommandanten, at Appellstævning er begjæret.

Justitiarius og Tilforordnede i Bor Landsøverret paa Bore vestindiske Eilande have for Bort danske Rancelli anbraget, at Vinden ofte hindrer Kommunikationer imellem St. Kroix og St. Thomas i otte og flere Dage, hvoraf det er en Følge, at Indvaanerne paa sidstnævnte Eiland, naar dem overgaar Gjæsteretsdom, der, efter D. L. 1—24—17 kan eksekveres efter 3 Solemærkers Forløb, ofte ikke ere istand til at hindre Eksekution af en saadan Dom, da det, efter D. L. 1—24—54, hertil er nødvendigt, at Appellstævningen for Eksekutor fremlægges, hvilken Stævning det ikke er den dømtte muligt, naar Kommunikationen saaledes er standset, i et Tidsrum af 3 Dage at forstaffe sig fra St. Kroix, hvor Overretten holdes. Da nu Indvaanerne paa St. Thomas ikke, fordi Omstændighederne undertiden kunne hindre dem fra, betimeligen at faa Appellationsstævning i Gjæsteretsfager udtagen, bør være udsatte for at underkastes

Eksekution efter Domme, der mulig kunde vorde forandrede 15. Aug. i høiere Instants; saa ville Vi, i Overensstemmelse med Landsoverrettens Forslag, have bestemt, at Vedkommendes Begjæring om Appelstævning i saadanne Sager tilligemed Konzept til Stævningen maa overleevres Kommandanten paa Bort Giland St. Thomas, for at tilstilles Retten; og at Kommandanten i saa Fald har at udstæde Attest om, at Appelstævningen er begjært, men ikke erholdt, hvilken Attest maa standse Eksekutionen, indtil Stævningen indløber, eller Dommen har overstaaet fatalia appellationis.

Frdg. for Danmark og Norge angaaende den 12. Septb. Sikkerhed, mod hvilken Stiftelsers og Umvndiges Midler maa udlaaes.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da det er Bort Onske, at Afgang til Laan af Stiftelsers og Umvndiges Midler, imod vedbørlig Sikkerhed i faste Eiendomme, kan lettes, og Landalmuen i begge Bore Riger, især den mindre formuende Del af samme, forstaaes for de Besværligheder og Udgifter, som ere forbundne med særskilte Taxationer i saadan Anledning, saa have Vi allern. fundet for godt at anordne følgende:

1. Den hidtil gjældende Bestemmelse, at Stiftelsers og Umvndiges Midler, som begjæertes til Laans i faste Eiendomme, ikke maatte udsættes uden paa første Prioritet, bortfalder. Derimod skal det herefter være samtlige Bestyrere af slige offentlige Midler tilladt, at udlaae disse saavel mod anden, tredie eller følgende Prioriteter, som mod første Prioritet, i faste Eiendomme, naar det nøgiagtig paases, at Pantet ikke i alt behæftes med mere, end to Trediedele af den ved lovlig Taxation derpaa satte Værdi.

2. Ligeledes bemvndige Vi og fornævnte Midlers Bestyrere til at samthkke, at det for Laanet udstædende Pantebrev, paa Debtors Forlangende, saaledes klausuleres,

12. Septb. at Stiftelsen eller den Umyndige ikke skal optræde i ældre Pantavers Ret, naar denne udløses, dog under Forudsætning, at Eiendommen ei, ved saadan Forandring, behæftes yderligere end tilforn.

3. Naar der, for Laan af offentlige Midler, tilbydes Sikkerhed i Fordeieendomme, bør disse, saafremt de, der ere Laan begjærende, saadant forlange, antages at være af den Værdi, som ved de af Os, i Anledning af Forordningerne af 1. Oktober 1802, udnævnte Amts- og Distriktskommisjoner bevisligen derpaa er sat og af Os approberet; og Vedkommende saaledes have Udgang til at erholde Laan af de Midler, der ere Stiftelser eller Umyndige tilhørende, indtil to Trediedele af forommeldte paa Eiendommen satte Værdi, uden at anden, eller videre, Taxation enten strax eller i Fremtiden behøves.

20 Septb. **Plak. ang. Betalingen for Opmaalning og Udskiftning af Skove i Danmark.**

Indm. Saml. pag. 682.

4. Oktb. **Plak. ang. de ved Frdg. om de kongl. Skove og Løvemøser i Danmark af 18. April 1781 §§ 3, 68 og 69 for Stengjærders eller andet dertil svarende Hegns Sætning, samt for Piles og andre Træers Plantning, bestemte Belønningers og for sammes Efterlæbelse fastsatte Mulkters Ophævelse. (Rentekammeret.)**

Indm. Saml. pag. 683.

24. Oktb. **Fr dg. for Danmark og Norge ang. at Prokuratorer ved Underretterne bør tillægges Salarium i befalede Sager.**

Indm. Saml. pag. 684.

Frdg. ang. Amtsprovsters Beskiffelse i Danmark. 5. Decb.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at Vi med Hensyn til de vigtige Fordele, som kunde opnaas for det Almindelige, naar alt, hvad i ethvert Amt er anbetroet Geistlighedens Omhu, henlægges under et fælles og stedse uafbrudt Tilsyn, have fundet Os bevæget til allern. at anordne følgende:

1. Der skal i Almindelighed, Tid efter anden, i ethvert Amt i Bort Rige Danmark beskiffes en geistlig Embedsmand, til hvem Herredsprovsternes Forretninger i Amtet kunne overdrages. I dette Liemed befale Vi: at naar et Herredsprovsteembede vorder ledigt, maa intet Valg paa ny Herredsprovst foretages; men de Forretninger, som have tilligget den afgaaedes Embede, skulle, naar ingen Amtsprovst allerede er beskiffet, indtil videre udføres ved den af Herredets Præster, som dertil af Stiftets Biskop konstitueres.

2. I Henseende til Stiftsprovstierne udenfor Sjælland ville Vi, naar disse Embeder vorder ledige, nærmere bestemme, om de særskilt skulle vedblive, eller forenes med Amtsprovstierne. Derimod er det Vor allern. Villie, at Stiftsprovstiet i Sjælland, og Provstiet over Holmen og Garnisonen i Vor kongl. Residensstad Kjøbenhavn, fremdeles, som hidtil, skulle vedblive.

3. Amtsprovsterne ville Vi Selv udnævne, og tillægge de dertil beskiffede den Rang, Vi herved allern. forunde samtlige Stiftsprovster i Danmark og Norge, samt Provsten ved Holmen og Garnisonen i Kjøbenhavn, nemlig med Vore Hofpræster, efter Rangforordningen V Klasse No. 8.

4. De Forretninger, som paalægges Amtsprovsterne, skulle i Almindelighed være: at have et Overopsyn med Almuestolerne, med Fattigvæsenet, med Geistligheden og dens Embedsførelse, med Kirkerne og disses Indtægter, samt med Præsteboligerne; og endelig, at varetage alle de

5. Decb. Pligter, som ved Lovene og Anordningerne ere Herredsprovsternes paalagte. Dog fritages Amtsprovsternes for at forrette Ministerialia hos Præsterne i Amtet; hvorimod det overlades til disse, enten selv, eller ved andre Præster, at besørge de i deres Familier forefaldende Ministerialia.

5. Foruden hvad anden Indkomst, som Vi allern. ville bestemme for Amtsprovsternes, tillægges disse a) Fem Rigsdaler aarlig af hver Kirke i Amtet, som skal erlægges istedenfor den ene Rdlr., Herredsprovsternes hidtil have nydt af hver Kirke i Herredet; dog saaledes, at Amtsprovsten ikkun nyder de 4 Rdlr. af hver Kirke i de Herreder, i hvilke der endnu ere Herredsprovster, som have Ret til at oppebære den 5. Rdlr. b) De Godtgjærelser for en eller anden Embedsforretning, som ellers efter Lovene havde tilkommet Herredsprovsten, naar den af ham var bleven udført. c) Endelig anvises Amtsprovsten fri Bopæl, som, naar den ikke paa anden Maade kan tilveiebringes, bør anskaffes paa Amtets Bekostning, paa det beleiligste Sted, helst i Nærheden af Amtmanden.

6. Da det ikke skal bero med Amtsprovstens Beskikkelse, indtil samtlige Herredsprovstier i Amtet vorde ledige, saa ville Vi, at de Amtsprovster, som af Os udnævnes, strax skulle overtage alle provstelige Forretninger i de vakante Herreder, og, som Biskoppen underordnede Øvrighedspersoner, have Opsyn over de tilbageværende Herredsprovster i Amtet, hvorimod det skal være disse tilladt, hvor en Amtsprovst er beskikket, at fratræde Herredsprovsteembedet, imod tillige at afstaa den dem tillagte 1 Rdlr. af hver Kirke, samt de øvrige Emolumenter, der kunne anses som Løn for provstelige Forretninger.

5. Decb. **Frdg. for Danmark ang. hvorledes med Skifter og Auktioner efter Personer af geistlig Stand samt**

med geistlig Sagers Paadømmelse i første Instants 5. Decb. bør forholdes.

Indm. Saml. pag. 686.

Plak. ang. Bestyrelsen for de lærde Skolers Pengevæsen, samt Regnskabsføringen ved samme. 12. Decb.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at Vi med Hensyn til de Forandringer, som ved de lærde Skoler i Bore Riger Danmark og Norge ere indførte, have fundet for godt om disse Skolers Pengevæsen og dertil hørende Regnskabsføring at anordne som følger:

1—12. ....

13. Med Skolebygningerne, og hvor særskilte offentlige Bygninger maatte være for Lærerne, have Forstanderne Tilsyn, at de tilbørlig vedligeholdes paa Kirkerens Beføstning, hvor Vedligeholdelsen, ifølge D. L. 2—22—71, for Kirkerne er Pligt; for Skoletassens Regning, hvor Kirkerne ved speciel Anordning ere fritagne. I sidste Tilfælde skulle Forstanderne være bemyndigede til, uden Forespørgsel, at foranstalte Reparationer indtil 50 Rdlrs. Beløb. For dem fra 50 Rdlr. indtil 100 Rdlr. indhentes Stiftsøvrighedens Samtykke, for dem af 100 Rdlr. og derover gjøres Forestilling af Stiftsøvrigheden til Direktionen.

14—17. ....

1807.

Frdg. ang. Straffens Skjærpelse for unødigt Trætte ved Høiesteret. 23. Jan.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at Vi, for end ydermere at hæmme utidig Trættelyst, ugrundet Paastand, og modvillig Udeblivelse, i Sager, som til Vor Høiesteret indankes, have fundet det nødvendigt at skjærpe den ved Forordningen 23. December 1735 bestemte Straf for temere litigantes. Vi befale derfor, at enhver, som

23. Jan. herefter anses for unødigt Trætte ved Bor Høiesteret, skal, efter Sagens Natur og Høiesterets Skjønnende, idømmes Bøder fra 24 till 200 Rdlr.

26. Jan. **Plak.**, ang. at den Tilladelse, som hidtil er bleven meddelt komplette Sædegaardes Eiere i Danmark, til uden Tab af Hovedgaardstærternes Frihed at afhænde Bøndergodserne, i Fremtiden ikke kan ventes tilstaaet, ligesom og, at de i § 12 af Forordningen 15. Juni 1792 ommeldte Parceller herefter ikke kunne med saadan Frihed afhændes fra Hovedgaardsjorder.

Indm. Saml. pag. 687.

30. Jan. **Frdg.**, ang. hvorledes god Orden skal haandhæves ved det Ugedags- eller andet Pligtarbeide, som Husmænd eller Husbeboere i Danmark, efter deres Fæstebreve eller Leiekontrakter, ere skyldige at forrette for Jorddrotterne.

Indm. Saml. pag. 688.

3. Marts. **Plak**, hvorved den 4. § i Frdg. 5. September 1794 forandres. (Kancelliet.)

Hans Majest. Kongen har ved Resolution af 13. Februar d. A. allern. behaget at ophæve det Bud, som indeholdes i Forordningen 5. September 1794 § 4, i Følge hvilket Præsterne, de lønnede Læger og Godseierne, ved ethvert Aars Udgang, skulle tilstille Amtmændene fuldstændige Indberetninger, om der i Distriktet, i Sognet, eller paa Godset, havde yttret sig i det forløbne Aar nogenformhelst venerisk, forbutisk eller anden farlig Syge, der medfører Smitte, samt hvilke Anstalter mod samme vare søiede; og derimod befalet:

1. At det skal paaligge samtlige Landsfyfici, Distrikts- 3. Marts. kirurger, samt militære og andre praktiserende Læger, at meddele punktvis og udsørlig Efterretning og Besvarelse paa alle de Spørgsmaal, som Sundhedskollegium nu eller herefter, ved aarlig til Oversøvrighederne oversendende Skemata, maatte affordre dem.

2. At Oversøvrighederne skulle paase, at samtlige Vedkommende til dem afgive de befalede Efterretninger, og, naar alle disse ere indkomne, indsende samme til Sundhedskollegium, ledsagede med Anmærkninger og Oplysninger, om saadant gjøres fornødent; samt

3. At Sundhedskollegium, efter at have igjennemgaaet samtlige Efterretninger, skal indsende disse med sin Betænkning til det Danske Kancelli, for at vorde Hs Majest. forelagte.

Frdg. for Danmark, hvorved det gjøres til Pligt 3. April. for Gæstgiverne i Kjøbstæderne og Kroholderne paa Landet, at antage sig Opsynet ved Befordringsvæsenet paa de Steder, hvor Generalpostamtet maatte finde saadant nødvendigt.

Indm. Saml. pag. 693.

Frdg. ang. Skifternes Forvaltning og Tilsynet 17. April. med samme, paa Derne St. Thomas og St. Jan i Bestindien.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at Vi efter lige Grundsætninger, som de, paa hvilke Vor Forordning af 6. December 1799, om Skiftevæsenets bedre Indretning paa Vort Eiland St. Croix, er bygget, have fundet det gavnligt at anordne følgende, i Henseende til Skifternes Forvaltning og Tilsynet med samme, paa Bore tvende andre vestindiske Der St. Thomas og St. Jan:

1. Skifteforvaltningen paa St. Thomas skal herefter

17. April. være adskilt fra Byfogdens og Bysskriverens Embede sammesteds, og henlægges til den Skifteret, Vi herved allern. anordne. Denne skal bestaa af tvende Tilfordnede, af hvilke den sidste tillige skal være Skifteskriver.

2. Det skal i Almindelighed paaligge Rettens første Medlem, at varetage samme Pligter, som de, der ved Forordningen af 6. December 1799 ere foreskrevne Byfogderne i Christianssted og Frederikssted, i Henseende til Skifternes Behandling i deres Distrikter. Tillige ville Vi, at Notarii publici Forretninger og Indkomster der paa Stedet skulle være forenede med dette Embede.

3. Det andet Medlem af denne Ret skal altid være tilstede, for at besørge de daglige og løbende Forretninger, der maatte forefalde, saasom: Forsøglinger, Registreringer, Akters og Udskrifters Udfærdigelse, m. v.; og skal han være ansvarlig for, at alt det, som af Skifteretten er besluttet, udføres med Hurtighed og Nøiagtighed.

4. Skifteretten bør ordentligvis holdes tvende Gange hver Uge. I disse Skiftesamlinger, hvortil visse bekvemme Dage fastsættes af Kommandanten, skulle alle Beslutninger tages, Kjendelser afgives og Foranstaltninger søies, som vedkomme Skifteforvaltningen; og alt, hvad der forhandles, skal strax paa Stedet indføres i Protokollen, og underskrives af begge Rettens Lemmer. I Tilfælde at disse have været af forskjellige Meninger, hvilket da tilligemed enhver Grunde tilføres Protokollen, har det første Medlem den afgjørende Stemme.

5. Skifteforvaltningen paa St. Jan skal, som hidindtil, forblive hos Landfogden paa Stedet.

6. Det paalægges Kommandanten paa St. Thomas og St. Jan, som nærmeste Overøvrighed, at have Tilsyn med Skiftevesenet paa disse Der, og maanedlig at indhente Underretning om sammes vedbørlige Fremme. Saa bør og det lovføndige Medlem af den Bestindste Regjering, 4 à 6

Gange om Aaret, til ubestemt Tid, indfinde sig ved Skifte-17. April. retterne paa hvert af fornævnte Steder, for der, ligesom i Henseende til St. Kroix er befaleet, at lode sig forevise Bøgerne, samt forbre de fornødne Efterretninger om alt, hvad der hører til at betrygge den ham betroede Kontrol. Især skal han henvende sin Opmærksomhed paa, at de Forholdsregler nøiagtig efterkommes, som ved Reskriptet af 19. Aug. 1791 ere foreskrevne i Henseende til Inkassationen af Stervboers og Fallitboers Forbringinger eller Midler.

7. Skifteretterne paa St. Thomas og St. Jan skulle 4 Gange om Aaret, nemlig hver tredie Maaned, til Kommandanten fremsende fuldstændige Designationer og Forklaringer over de Skifter, som staa under Behandling, eller ere blevne afgjorte i det sidst forløbne Tidsrum; hvilke Designationer og Forklaringer Kommandanten har at tilstille den vestindiske Regjering, ledsagede af de Bemærkninger, han maatte finde fornødent at tilføie samme. Dersom Regjeringen da finder, at noget Skifte uden gyldig Aarsag opholdes, skal den skriftlig erindre vedkommende Skifteret om, at bringe Skiftet til Endskab; hvilken Erindring skal indføres i Skifteprotokollen og den udstændende Akt, til Efterretning ved Overdomstolene, paa det at de Skyldige, som forgjæves have været advarede, kunne blive desto alvorligere straffede, naar deres Behandlinger paalages. Med fornævnte Skiftedefignationer bliver iøvrigt at forholde efter den 9. § i Forordningen af 6. December 1799.

8. De samme Pligter, som paaligge de almindelige Skifteretter, skulle ogsaa efterkommes af alle overordentlige Skifteforvaltere, være sig Kommissarier eller Executores testamenti, hvor saadanne maatte være beskikkede eller udnævnte; og disse skulle, paa lige Maade som hine, staa under Regjeringens Opsigt og Tilsyn; sælgelig ogsaa være forbundne til at indsende de i foregaaende § befalede Forklaringer om Skifternes Tilstand og Fremgang.

17. April. 9. Til at afværge unyttige og uforholdne Opsættelser, hvor saadanne fra nogen vedkommende Part, eller Sagsfører, maatte begjæres eller paastaas, befales, at Skifteforvalterne skulle nøie overholde det Bud, som er foreskrevet i Forordningen 3. Juni 1796. 2 Kap. 7 §.

10. I Tilfælde at Borgraadet paa St. Thomas eller St. Jan ikke forestaar Inkasationen i et Bo, men dertil maatte udtrykkelig være indsat nogen anden, enten ved Testament eller Kommissorium, skal Skifteretten paase, at en saadan Inkasator betimelig^o aflægger Rigtighed for de Penge, hvis Indfordring er ham betroet; og dersom han i denne Henseende skulde befindes efterladet eller modvillig, da skal Skifteretten anvende de Tvangsmidler, som ere bestemte i Forordningen om Skifteforvaltningens bedre Indretning i Danmark, dat. 12. Februar 1790 11. §. Denne Regel skal ogsaa Borgraadet holde sig efterrettelig, forsaavidt den af samme antagne Inkasator betræffer.

11. Befindes nogen Skifteforvalter, at have opholdt et Skifte ulovligen, da skal han dømmes til at erstatte de vedkommende Kreditorer eller Arvinger det dem forvoldte Tab, og desforuden straffes med Bøder fra 100 til 500 Rdlr., efter Sagens Bestaanden; hvilke Bøder anvendes til saadant offentligt Brug, som Regjeringen bestemmer; dog bør der gjøres Indberetning til Rancelliet om den Maade, paa hvilken Bøderne ere blevne anvendte. Begaas saadan Overtrædelse anden Gang, da straffes de paagjældende med dobbelte Bøder; men igjentages samme tredie Gang, da straffes de skyldige med Embeds Forbrydelse.

12. Det skal, under lige Straf, være Skifteforvalteren forbudt, under hvad Paaskud det maatte være, at beholde noget Bøds Penge hos sig, men disse skulle uopholdelig indsættes i Borgraadets Kasse. Iøvrigt maa intet Salarium af ham oppebæres, eller til ham anvises, for noget Skifte, forinden det er bleven aldeles sluttet.

13. Skifteretternes Behandlinger og Kjendelser skulle, 17. April. med Hensyn til Sagernes desto hurtigere Afgjørelse, indstævnes umiddelbar for Høiesteret, naar den Gjenstand, om hvilken der tvistes, ndgjør saameget, som 200 Rdlr. vestindiff Rourant, eller sammes Værdi; men i Sager, der angaa en mindre Sum, skulle fornævnte Behandlinger indanses for den Bestindiffe Landsøverret.

Kundats for Døvsommeinstituttet i Kjøbenhavn. 17. April.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da Vi, med Hensyn til det ikke lidet Antal af Døvsomme, som findes i Bore Riger, og til Bedste for disse ulykkelige, der ikke ved sædvanlige Undervisningsanstalter kunne ledes til Kundskab og Dannelse, har befalet, at et offentligt Institut til Døvsommers Undervisning og Opdragelse skal oprettes i Vor kongl. Residensstad Kjøbenhavn; saa ville Vi, paa det at denne Stiftelse kan vorde kjendt og nyttet, herved allern. have kundgjort følgende derom fastsatte Hovedbestemmelser:

1. Institutets Formaal skal være Døvsommers Dannelse til Brugbarhed for det borgerlige Liv.

2. De døvsomme Drengbørn, som optages i Institutet, maa ikke være under det 8. og ikke over det 14. Aar; dog skal det i de 3 første Aar være tilladt, at en eller anden Døvsom, med udmærkede Sjæleevner, optages, uagtet han er over den forekrevne Alder. Pigebørn, hvis Sjæleevner almindeligen udvikles tidligere, kunne optages i Institutet, naar de have fyldt deres 7. Aar. Men, saalænge ingen fuldkommen Adskillelse mellem Børn af forskjelligt Kjønn finder Sted i Institutet, bør intet Pigebarn forblive i samme, efter at have fuldendt det 13. Aar. De Børn af begge Kjønn, som optages i Institutet, maa ikke give Tegnetil Vanvittighed, eller, foruden Døvsomheden, være behæftede

17. April. med nogen saadan Legemsfvagthed, som kan anses at være til Hinder for deres Undervisning.

3. Eleverne inddeles i 3 Klasser, i hvilke deres Undervisning begyndes, fortsættes og fuldendes, efter en af Institutets Forstander forfattet Læreplan, som Bort Danske Rancelli har at forelægge Os til Approbation.

4. Der bør, ved anstændige og gavnlige Udspredelser, samt ved Renlighed og Orden, sørges for, at Elevernes fysiske Uddannelse holder lige Skridt med den moralske.

5. Elevernes Undervisning bør tilendebringes i 5 Aar, dog at enkelte Undtagelser, paa Forstanderens nærmere Forestilling, af Bort Danske Rancelli maa bevilges; hvorved i Henseende til Pigebørnene dog bør iagttages, at disse ei kunne forblive i Institutet længere, end til de have fyldt det 13. Aar.

6. Efter Elevernes Udtrædelse af Institutet bør de, naar de opholde sig i Kjøbenhavn og dens Forstæder, forblive under Institutforstanderens Tilsyn og Formhynderskab, forsaavidt de ikke have tilstedeværende Forældre; Drengene, saalænge de ere i Læreaarene, og Pigerne, indtil de blive gifte. Udenfor Kjøbenhavn bør Præsten i det Sogn, hvor den Døvsomme opholder sig, træde i Forstanderens Sted.

7. Institutet bestyres af dets første Lærer og Forstander, under Bort Danske Rancellis Overopsyn.

8. Antallet af Eleverne ved dette Institut bestemmes for det første til 40; dog at dette Antal ikke strax, men Tid efter anden, optages. Og, da Undervisningsaarene ere ansatte til 5, maa det antages, at en aarlig Optagelse af 8 eller 9 Elever stedse vil holde Institutet fuldtalligt.

9. Lærerpersonalet bestemmes til: En Forstander, der tillige er første Lærer; en anden Lærer, som forundes Prædikat af Katedet, og ordineres til Præst; en tredje Lærer, og en Lærerinde. De tvende første blive at udnævne af Os

selv; de tvende sidste ansættes af Kancelliet saaledes, at de 17. April. kunne forlade Tjenesten efter $\frac{1}{4}$ Aars Opfigelse.

10. Foruden den aarlige Løn, Vi have bevilget enhver af disse, skal dem og tilstaas fornødent Brænde og Lys, samt fri Bopæl i Institutets Lokale, hvilke Emolumenter Kancelliet nærmere har at reglementere og ordne efter Institutets Lær.

11. Den aarlige Betaling for Elevernes Kost, Klædning, Pleie og Menlighed fastsættes til 70 Rdlr. for hver; hvilken Betaling udredes af Eleverne selv eller disses Forældre, for saavidt de dertil have Formue, men i manglende Fald af det Amts eller den Kjøbstads Fattigkasse, hvorunder den Døvstumme henhører.

12. Til de øvrige faste Udgifter ved Institutet have Vi bevilget den for det første nødvendige Sum af Bor Kasse.

13. Paa Konfirmationsdagene skal i alle Kirker i Danmark og Norge ombæres en Table, hvis Indbringende af Kancelliet bør samles og oplægges til et Fond for Døvstummes Undervisning. Saa bør og deres Navne, som til dette Tiemed maatte stænke nogen betydelig Gave, offentlig bekjendtgjøres.

Plak., hvori nogle nærmere Bestemmelser inde- 22. April.
holdes, som vedkomme Handelen og Kjøbstæderne
paa Island.

Indm. Saml. pag. 694.

Frdg. ang. de vestindiske Sagers Indvarsling 29. Mai.
til Høiesteret og deres Foretagelse sammesteds.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at Vi, til at forekomme alt ufornødent Ophold ved de vestindiske Retssagers endelige Afgjørelse, have fundet passende at udstrække

29. Mai. det Lovbud, som indeholdes i den 2. § af Vor allern. Plakat, dateret 18. April 1800, til alle de Retsager, som fra de Bestindiste Der indankes til Høiesteret, og derhos nærmere at bestemme Varfelstiden i samme. I Overensstemmelse hermed ville Vi allern. have anordnet følgende:

1. Varfelstiden i alle de Sager, som fra Bore vestindiste Der indstævnes til Vor Høiesteret, bestemmes herved til 6 Maaneder, fra Stævningens lovlige Forkyndelse at regne; og skulle disse Sager stedse være auteciperede antomnes til Foretagelse ved bemeldte Ret.

2. Til den Ende skal det ved enhver saadan Stævnings Udfærdigelse, hvad enten samme udfærdiges fra Høiestrets Justitskontor eller af Generalgouvernøren, iagttages og paases af Bedkommende, at det udtrykkeligen deri nævnes, at Sagen, efter fornævnte Indvarsling, uopholdeligen vorder foretaget til Paakjendelse i Høiesteret, uden videre særdeles Bevilling til Anticipation.

9. Juni. **Plak., som indeholder Forskrifter i Henseende til Fortinning. (Kancelliet.)**

Indm. Saml. pag. 695.

17. Juni. **Kanc. Str. (til Lolland-Falsters Stiftamtmand), at den 33. § i Frdg. 3. Juni 1796 ogsaa bør forstaas om Justitiens Sager.**

Den kongl. Landsoverret samt Hof- og Stadsret har tilmeldt Kancelliet, at Hans Pedersen Krog og Peder Sørensen Krog af Fejs under en ved Retten til Doms optagen Sag have paaanket en ved Fejs Birkeret affagt Dom, hvorved de, som efter Hr. Kammerherrens Ordre ere tiltalte for at have begegnet Rettens Betjente med Vold og Ringeaagt, ere ansete med Bøder m. v., men at der fra det Offentliges Side ikke er stævnet nogen til at tage til Gjen-

næle paa Justitiens Vegne; og bemeldte Ret har i den 17. Juni. Anledning indstillet, at Lovbudet i Forordningen af 3. Juni 1796, § 33, maatte tages til Følge endog i de Justitsfager, hvorunder personlig Hæftelse ei har fundet Sted. Da Rancelliet ikke kan skjønne rettere, end at der jo bør bruges den samme Hurtighed og Nøiagtighed i Udførelsen af Justitsfager, som i de egentlige Delinkventfager, og dette ogsaa synes at være, om ikke umiddelbart foreskrevet, saa dog analog med det første Membrum af den 34. § i ovennævnte Forordning, der bruger det generiske Udtryk „Justitiens Sager“, saa maa man tjenstligt anmode Hr. Kammerherren om at ville for Fremtiden forholde Dem med Justitsfagers Indstævning for høiere Ret i Overensstemmelse med, hvad der ved bemeldte Forordnings 33. § er paabuden om kriminelle Sager.

Kanc. Prom. (til Biskoppen over Aggershus 23. Juni. Stift) ang. Naadensaaret i Præsteembeder.

Fra Provsten over Guldbrandsdalen, Hr. B. Anker, er i Anledning af en paa Skiftet efter den afdøde Sognepræst til Gusdal, Hr. J. E. B. Stodfleth, mellem dennes Enke og Boets Kreditorer opkommen Dispute hertil indkommen en Forespørgsel betræffende, om Naadensaaret tilkommer Enken alene, uden at dets Intrader bør komme til Indtægt i Boet og blive til nogen Fordel for Kreditorerne. Foranlediget heraf skulde man tjenstlig anmode Deres Høiærværdighed om at tilkjendegive Provst Anker, at Naadensaaret, efter Rancelliets Mening, maa som Vederlag for det, som den afdøde Præst i sin Tid har afgivet, tilhøre Boet.

Plak., hvorved Anordningerne mod Uberettigedes 20. Juli. Handel indskræpes. (Rancelliet.)

Det har ingenfinde efter Lovene været tilladt, at ud-

20. Juli. staa med Varer, eller offentligten at falbhyde disse, paa andre Steder end de, som af Dyrigheden dertil erkjendtes passende; og det er strengeligen forbudt at drive nogen Slags Handel, det være sig med gamle eller ny, raa eller forarbejdede, Varer, uden at være til saadan Handel berettiget. Som uberettigede i denne Henseende maa alle de af Staaens Indbaanere, saavel civile som militære, anses, der ikke ved Dyrighedens Bevilling, eller vedkommende Foresattes skriftlige Tilladelse, ere bemyndigede til at sælge de Varer, de falbhyde. Forordningerne af 27. Juli 1742 og 26. Decbr. 1770, samt Reskripterne af 31. Juli 1744 og 23. Oktbr. 1751 have, til at afværge utilladeligt Salg, fastsat Pengebøder indtil 50 Rdlr., eller derimod svarende forporslige Straffe, nemlig: indtil 8 Gange Spidsrod for Soldater, indtil 27 Slag af Kat for Matroser, og indtil 6 Maaneders Tvangsarbejde for alle andre Mand- eller Kvindespersoner, som paa saadan Maade forse sig. Lige Straffe ere og bestemte for enhver, som kober med dem, der ere uberettigede til at sælge. Rancelliet er, ved nylig indtrufne Omstændigheder, bleven foranlediget til at bringe disse allerh. Anordninger i Erindring og at advare mod sammes Overtrædelse, i hvilket Fald de nødvendige Foranstaltninger ere trufne.

4. Aug. **Plaf. aug.**, at der ved Arresthusene skal anskaffes Inventarii-Linned m. v. (Rancelliet.)

H. s. Majest. Kongen har under 24. Juli 1807 behaget allern. at resolvare:

1. At der ved ethvert Arresthus skal anskaffes et, efter Jurisdictionens Størrelse, passende Antal grove Blaarlærreds Skjorter, Halstørklæder og uldne Strømper, til Brug for de Arrestanter, hvilke ikke selv eie det fornødne Linned; og at der ligeledes ved ethvert Arresthus skal anskaffes nogle Kjæmmebamme.

2. At det skal være Pligt for Arrestforvarerne, at

paase Arrestanternes Rentlighed, samt besørge Arresthusets 4. Aug.
Inventarii-Rinned m. v. vasket mod billig Betaling, og

3. At de hertil medgaaende Omkostninger skulle lignedes
paa det Distrikt, som bruger Arresthuset.

Frdg. for Danmark og Norge, som bestemmer, 7. Aug.
hvormegit herefter skal erlægges i Underholdnings-
penge til Gjældsarrestanterne.

Vi Christian den Syvende osv. G. v.: Ligesom
Vi ved Vor allerhøieste Forordning af 12. April 1793
have kundgjort, at det er Vor Villie, at Gjældsarrestanterens
Naar skulle være saa taalelige, at de ikke, imedens de ere
betagne deres Frihed, skulle mangle det fornødne til Livets
Ophold, desaaarsag Vi allerede da have forhøiet deres Under-
holdningspenge indtil 72 St. ugentligen; jaaledes have Vi,
i Overensstemmelse med de samme Grundsætninger, og med
Hensyn paa de høie Priser, til hvilke Levnetsmidler og andre
Nødvendighedsvarer nu ere stegne, endvidere fundet for godt
herved allern. at befale:

At enhver Gjældsarrestant herefter skal nyde ugentligen
til sin Underholdning 1 Rdlr., istedenfor de 72 St., som
hidtil efter bemeldte Forordning have været ham tillagte;
og skal med disse Underholdningspenge, som hver Uge forud
bør erlægges af Kreditor, isvrigt forholdes efter nysnævnte
Anordnings Bud.

Hs. kongl. Høihed Kronprinsens Cirkulære ang. 16. Aug.
Krig med England.

Da den engelske Minister Jackson om Eftermiddagen
den 13. ds. har deklareret, at Fjendtlighederne mod Dan-
mark skulle tage sin Begyndelse, samt forlangt Passer til sin
og Suites Afreise, saa bekjendtgjøres herved, at fra nu af
anses Krigen som udbrudt mellem begge Riger, og enhver

16. Aug. Mand i Landet opfordres til at gribe til Vaaben mod disse Boldsmænd. Der gjøres strax Beslag paa alle engelske Skibe og al engelsk Eiendom og Varer i hele Landet, uden Hensyn paa hvem det maatte tilhøre. Da enhver Engelskmand er Statens Fjende, saa belægges de med Arrest, indtil de kunne blive udsendte af Landet. Alle Civile og Militære paalægges at udføre dette med yderste Strengthed; at der skydes paa engelske Skibe, hvor disse lade sig se, er en Selvfølge. Endvidere paalægges den største Opmærksomhed paa alle Fremmede, som maatte være fordægtige og kunne anses som Spioner. Ligeledes forbydes al Brevveksling med den engelske Nation. Jeg forlader mig heri, som i alt, hvad der er befalet, paa vor retfærdige Sag og det danske Monarkis kjække Underdanere.

9. Septb. **Frdg.**, som bestemmer, hvorledes der skal forholde med Personer, Varer og andet, som under nærværende Krig med Storbritannien bliver at anholde.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at da Vi, ved Vor allerhøjeste Resolution af 16. August indeværende Aar have befalet, at alle engelske Undersaatter og alle disse tilhørende Skibe, Varer, Penge og Penges Værd, uden Undtagelse, skulle anholdes og lægges under Beslag, saa have Vi fundet for godt, til nøiere Underretning og Efterlevelse, herved endvidere at fastsætte og befale saaledes som følger:

I. Kap. Angaaende de Personer, som skulle anholdes.

1. Enhver Englænder, uden Undtagelse, anholdes overalt i Vore Riger og Lande.

2. Paa enhver saadan Anholdelse bør følge umiddelbar Undersøgelse. Skulde det ved Undersøgelsen befindes, at den anholdte Person enten har vundet Borgerskab i nogen

af Bore Kjøbstæder, eller og besidder fast Eiendom i 9. Septb. Bore Riger og Lande, saa opfordres han til at aflægge sin Ed paa, at han ikke staar i noget Forhold som Under- saat til den storbrittanniske Regjering, og at han vil afholde sig fra al, saavel direkte som indirekte, Brevverling med samme og med dens Undersaatter. Saasnart han aflægger saadan Ed, sættes han i personlig Frihed; dog at Øvrigheden stedse holder vaageut Die med, at han forholder sig efter Pligt og Ed. Drifter han sig derimod ikke til at aflægge Eden, da behandles han som engelsk Under- saat, saaledes som i det følgende er befalet.

3. Med alle Fabriksarbejdere, Manufakturister, Haand- værkere eller Kontorbetjente af engelsk Fødsel, som ere i Tjeneste hos danske Borgere, og som kunne stille en dansk Borger eller bosiddende Mand til Borgen for deres Op- førsel, forholdes paa samme Maade, som i § 2 er fore- skrevet.

4. Engelske Indsødte, som have Borgerskab i neutrale og med Os i venskabelig Forbindelse staaende Stater, over- lades det at vælge, enten de ville aflægge den i § 2 befa- lede Ed, eller og føres over Grændserne med Betydende, ei oftere under Krigen at maatte betræde Vort Territorium, da de i manglende Fald skulle anses og behandles som storbrittanniske Undersaatter.

5. Alle Englændere, paa hvilke de foregaaende Para- grafer ei ere anvendelige, behandles paa følgende Maade: a) De militære afleveres som Krigsfanger til den nærmeste hærskommanderende Officer. b) De civile sættes under Husarrest; hvornæst Øvrigheden har at tilspørge dem, om de ere villige til selv at sørge for deres Underholdning, da Staden Viborg, i saa Fald og saafremt de maatte ønske det, kan anvises dem til Opholdssted, indtil der findes Lei- lighed til at lade dem tilbagefende til deres Fødeland.

6. Til Staden Viborg transporteres de under be-

9. Septb. hørig Baretægt, dog paa egen Bekostning, og sættes der under almindeligt Politiofsyn, saaledes at de i Staden og under dens Jurisdiktion nyde personlig Frihed; imod at de engang dagligen godtgjøre deres Tilstedeværelse for Stiftamtmanden eller den Øvrighedsperson, han i sit Sted udnævner.

7. Koner og Børn dele i alle Henseender Mandens og Faderens Skjæbne, dog have de Tilladelse at gaa frit om i den By, hvor han er arresteret.

8. Den Arresterede tillades det ligeledes, under behørig Opsigt, dagligen at gjøre sig fornøden Bevægelse i fri Luft.

9. De Arresterede, som dertil have Evne og Formue, betale selv deres Underholdning, saavelsom de øvrige med Husarrest forbundne Omkostninger.

10. For saavidt de Arresterede mangle Formue dertil, udredes disse Omkostninger af det Offentlige og foranstaaes af Stedets Øvrighed.

11. Alle, som staa i den storbrittanniske Regjerings Sold, eller af samme nyde Bartpenge eller Pension, ere at anse som Englændere og behandles som saadanne.

11. Kap. Angaaende engelske Skibe, Varer, Bøxler og Gjældsfordringer.

12. Paa al engelsk Eiendom, Skibe og Varer, uden Undtagelse, lægges Beslag, hvor de findes, uden Hensyn til, i hvis Værgede de ere.

13. Til den Ende skulle alle Handlende, som have Varer af engelsk Oprindelse i Forraad, paa Oplag, eller og i Kommission til Forhandling eller til Forsendelse, være pligtige at opgive samme for Stedets Øvrighed, inden 3 Dage efter denne Vor Forordnings Bekjendtgjørelse, under Straf af Varernes Fortabelse.

14. Stedets Dommer i Forening med Toldinspektøren bør uopholdeligen undersøge de opgivne og anholdte Varers

Kvantitet og Kvalitet, og derover forfatte nøiagtigt Inventarium, i den tabellariske Form, som vedføjede Skema udviser. For saavidt Skibene angaar, tage de alle Skibspapirer og Dokumenter under Bevaring, samt forfatte ligeledes derover nøiagtig Fortegnelse og Angivelse.

15. Til Oplysning om, hvorvidt de anholdte Skibe eller Varer ere engelsk Eiendom, skulle alle Personer, som derom kunne give Forklaring, strax edeligen afhøres, og til den Ende skulle disse være pligtige at møde, uden Varsel og sine exceptione fori, naar de af Dommeren indkaldes.

16. Naar denne Forretning er sluttet, indsendes samme til Overøvrighederne, hvilke paa det nøieste have at undersøge, om Forretningen vedbørligen er afholdt.

17. Det paaligger Øvrigheden paa Stedet i Forening med Tolbinspektøren at sørge for, at de anholdte Skibe og Varer bringes under sikker Bevaring. De Varer, som ere hastig Bedærvelse underkastede, foranstalte de bortsolgte ved offentlig Auktion og Betsbet strax deponeret i Bor Kasse.

18. Alle Vedkommende gives, sub poena præclusi et perpetui silentii, en Frist af 6 Uger, efterat den ovenfor (§§ 14 og 15) befalede Undersøgelse er sluttet, inden hvilken de have at indkomme med deres Reklamationer til Overøvrigheden.

19. Naar ingen Reklamation skulde finde Sted, inden den forundte Frist er forløben, da forblive de anholdte Skibe og Varer, indtil Bor nærmere allern. Resolution, under de i § 17 nævnte Embedsmænds sikre Bevaring og Tilsyn. Beretningerne desangaaende indsendes til Bort Danste Rancelli.

20. Skulde derimod nogen Reklamant, under fornævnte Frist, melde sig, bør han gjøre det skriftligen og derhos tillige opgive de Beviser, paa hvilke han grunder sin Paaastand.

9. Septb.

21. Til disse Beviser bør især regnes et af Reklamantens Dyrighed udstedt Certifikat, at der imod Reklamantens lovmæssige Besiddelse af de reklamerede engelske Varer for Diebliffet intet er at erindre.

22. Finder Overøvrigheden, ved disse Bevisers nærmere Undersøgelse, at samme tilbeibringe tilstrækkelig Formodning om, at de anholdte Skibe eller Varer førend den 13. Aug. d. A. have været Reklamantens fulde Eiendom, og Reklamanten er villig til, med korporlig Ed at bekræfte den ved Beviserne tilbeiebragte Formodning, saa bemyndige Vi Overøvrigheden til, naar saadan Ed er aflagt, strax at ophæve Beslaget.

23. Tilbeibringe Beviserne derimod, efter Overøvrighedens Skjønnende, ingen tilstrækkelig Formodning om Reklamantens fuldkomne Eiendomsret førend den 13. Aug. d. A., eller drifter denne sig ei til at aflægge Eden, saa henvises Sagen til Afgjørelse ved Domstolene, hvor den i første Instants behandles summarisk, paa den Maade, som Vi om Gjæsteretsager have anordnet.

24. I Henseende til de Skibe eller Varer, som ved endelig Dom fratjendes Reklamanten, forholdes i Overensstemmelse med det, som i § 19 er befaleet.

25. Alle Buxler, som ere trasserede eller endosserede af nogen norbrittannisk Undersaat, skulle fremdeles honoreres efter Buxleretten, dog saaledes, at Betalingen ikke maa ske umiddelbar til Præsidenten, men til en Komité, som Vi, for Vore Riger og Hertugdømmer, til det Diemed vil anordne i Vort Stad Altona; hvilken Komité det skal paaligge at undersøge og forvisse sig om, hvorvidt den udbetalende Sum maatte være engelsk Fordring, da den i saa Fald bliver at deponere i Vort Kasse indtil videre; i modsat Fald erhølder Præsidenten Buxlens Beløb udbetalt.

26. Det befales alle og enhver, inden 3 Dage fra denne Vore Forordnings Betjendtgjørelse, at opgive til Stedets

Øvrighed hvad han til nogen storbrittannisk Undersaat er 9. Septb. skyldig, af hvad Natur end Gjælden maatte være, hvilken Gjælds Beløb til Forsaldstiden bliver at deponere i Vor Kasse. Skulde det siden findes, at nogen havde fortiet saadan Gjæld, da skal han, foruden Gjældens Beløb, erlægge ligesaa meget i Bøder til Vor Fiscum.

27. Derimod vil Vi. at alle de Fordringer, som storbrittanniske Undersaatte maatte have, bestaaende i Kapitaller, Livrenter, Lontiner, Renter af Vore Forskridninger eller Statspapirer, som ogsaa Bankernes, Bankkontorernes, Kreditkassernes, Laaneinstitutters, og overhovedet alle offentlige af Os garanterede Institutters Obligationer, skulle, ligesom de til Betaling forfalde, indbetales i den stipulerede Myntsfort til det flensvig-holstenske Laaneinstituts Kasse i Kiel, og har Laaneinstitutets derværende Administration at modtage saadanne Summer, som et samme betroet Depositum, der bør beholdes i Forvaring, saalænge indtil de med Sikkerhed og uden Ophold kunne betales til den retmæssige Kreditor selv, eller den, der producerer hans gyldige Fuldmagt.

III. Kap. Angaaende utilladelig Brevvexling.

28. Alle Breve, uden Undtagelse, som komme fra England, eller ere bestemte dithen, saa og alle Breve til storbrittanniske Undersaatte, skulle, naar og hvor de austræffes, indsendes til Stiftamtmanden og ingenlunde udleveres efter Adressen.

29. Alle andre Breve, der indløbe til saadanne Personer, som ere under Husarrest, skulle ikke udleveres til disse umiddelbar, men til Øvrigheden paa hvert Sted, som under Ansvar bør forviise sig om, at disse Personer ingen Brevvexling føre paa England, hverken direkte eller indirekte, ei heller nogen Brevvexling ved det faste Lands Beboere, som kunde være skadelig for Os eller Vore Riger og Lande.

9. Septb. 30. Hvad endeligen angaar de Personer, som i Følge § 2, efter aflagt Ed, ere frigivne, og med hvilke det er Øvrigheden paalagt at have vaagent Die, da er denne, i Tilfælde af mistænkelig Brevvevling fra disses Side, befriet og forpligtet til, paa behørig Maade at forvisse sig om Brevvevlingens Ufadelighed.

30. Septb. Ranc. Skr. (til Biskoppen i Ribe) ang. de ved Forordn. 5. December 1806 anordnede Provsteretter.

Deres Høiærværdighed har i Skrivelse af 12. d. M., i Anledning af de Bud, som indeholdes i Forordningen af 5. Decbr. 1806, §§ 5 og 6, angaaende Provsteretter, forespurgt: 1) til hvem den, som forlanger en Provsteret, skal henvende sig for at faa den anordnet; 2) om Provsten ene skal udstede Stævningen, eller konjunktim med Stedets civile Dommer; 3) om Provsten, som hidtil, skal medtage Udsesforer, eller de sædvanlige Thinghørere skulle bruges; 4) om Herredets geistlige eller civile Justitsprotokol skal afbenyttes; 5) hvor Retten skal holdes, og hvo der skal bestemme Stedet; 6) hvo der skal bestikke den civile Aktor; 7) hvilke civile Justitsbetjente der skulle beklæde Retten i det saakaldte Thornginglehn under Ribe Stift, der i det Verdslige forlærer under Haderslev Amt, og efter hvilke Love Sagerne der skulle behandles; og 8) om de Disputer, som maatte opstaa angaaende Naadensaaret, eller Enkempensionen i bemeldte Thornginglehn, fremdeles skulle behandles i Overensstemmelse med Rancelliskrivelse af 23. Februar 1782, og Reskript af 10. April og 3. Mai 1780. 3 Anledning heraf skulde dette Kollegium tjenstlig melde:

ad 1. At det er en Følge af de af Deres Høiærværdighed allegerede Reskripter, at Provsteretterne skulle anordnes af Biskoppen, som derom giver samtlige Bedkommende Underretning.

ad 2. Stævninger bør udstyes i Rettens Navn, og 30. Septb. underskrives af den, der har Præsidium.

ad 3. Da Provsteretterne nu bestaa af flere Personer, behøves hverken Assessorer, som forhen, og ei heller de almindelige Thinghørere.

ad 4. Til Sagernes Behandling bør, saafremt saadant ikke allerede finder Sted, indrettes og autoriseres en særskilt Protokol, under Navn af Herredets Geistlige Justitsprotokol.

ad 5. Det overlades til Dommerne at vælge et for alle Vedkommende bekendt Sted, og skulde disse ikke kunne blive enige om Stedet, bestemmes samme af Biskoppen.

ad 6. Den civile Aktor bør beskikkes af Stiftsbefalingsmanden eller Amtmanden, til hvem altsaa Biskoppen, naar en Provsteret nedsettes, maa henvende sig med Begjæring derom.

ad 7. Da det Thorningelehnste Distrikt i det Geistlige forterer under Ribe Stift, saa bør ogsaa de Sager, som fra dette Distrikt kunne blive inddragne for en Provsteret, behandles og paadømmes efter de danske Love, og den nærmeste danske civile Underdommer og Sriver tiltræder Retten.

ad 8. De herom udgangne og ovenfor ansførte specielle Love forblive fremdeles i Kraft, da de ikke kunne anses at være hævede ved de almindelige Bud, som indeholdes i Forordningen af 5. Decbr. 1806.

Kongl. Befaling ang. Konfistation af engelsk 24. Decbr. Giendom.

Vi Christian den Syvende osv. G. v., at den Storbritanniske Regjerings Fremfærd mod Os og Vore Underfaatter opfordrer Os til at erklære al engelsk Giendom, som, ifølge Vore Forordning af 9. September d. A., er,

24. Decb. eller vorder, anholdt i Bore Stater, for konfiskeret. Vi befale derefter saaledes som følger:

1. Al engelsk Eiendom, som nu eller herefter findes i Bore Stater, saavelsom alle Varer af engelsk Oprindelse, om hvilke det ei paa nogen af de i Vor Forordning af 9. September 1807 befalede Maader er bleven godtgjort, eller herefter godtgjøres, at de før den 13. Aug. d. A. have ophørt at være den storbrittanniske Krone eller dens Undersaatter tilhørende, skal være Vor Kasse hjemfalden.

2. Disse, Vor Kasse hjemfaldne, Eiendomme, skulle, forsaavidt de ei umiddelbar kunne anvendes til Gavn for Staten eller Bores Tjeneste, eller og, i Følge den 27. § i ovenmeldte Forordning allerede ere blevne realiserede, bortfælges ved offentlig Auktion; hvorved der, i Henseende til de Varer, som ei maa forblive i Bore Riger og Lande, bør forholdes efter Tolbanordningerne.

3. Auktionen bliver paa ethvert Sted at afholde efter Vort Generaltoldkammers Foranstaltning; desaarfag skulle alle de i Følge Forordningen 9. September 1807 indkomne eller herefter indkommende Beretninger tilstilles bemeldte Kollegio. til hvilket enhver har at henvende sig i alle de Sager, som vedkomme de konfiskerede Varers Salg.

4. Ligesom der ved de ovenmeldte konfiskerede Varers Bortfælgelse bør forholdes efter Tolbanordningerne, saa bør der og fra Toldvæsenets Side havees nøie Tilsyn med alle prisdømte Varers Salg, for at forebygge, at Kontrabande Varer, som af Kapere opbringes, ei forblive i Bore Riger og Lande.

1808.

20. Jan. **Frdg. betræffende nogle Forandringer og nøiere Bestemmelser i Forskrifterne for Landmilitæretatens Indretning.**

Vi Christian den Syvende osv G. v. ....

I. Kap. Angaaende Armeernes Inddeling.

1—12. ....

II. Kap. Angaaende Armeernes Bestyrelse. 20. Jan.

13. Under Vor høistkommanderende General skal Vor militære Stats Kommando- og Justitsvæsen staa, samt af det saakaldte Gratiabæsen, alt hvad der er egentlig militærif og paa nogen Maade under Kommandofaget kan henføres. Til ham gaa alle Lister, Meldinger og Forslag, i Kommando, Tjeneste- og militærvidenskabelige Sager; alle Ansøgninger og Forestillinger om Rettens Pleie, og alle Domme, hvorpaa Vor Resolution udkræves; alle Forslag og Ansøgninger angaaende militære Ansættelser, Uffæder, Pensioner, Pardoner, Gifte- og Reisetilladelser, osv. Han har i alle deslige Sager umiddelbar Forestilling til Os, imodtager Vore Befalinger til Udførelse og afgjør selv, hvad som Vi, ifølge den ham meddelte Instruktion, ei ville have Os forelagt. Han staar ingen, uden Os Selv, til Regnskab og Ansvar.

14—24. ....

III. Kap. til VII. Kap. ....

Reffr. (til det Kongl. Kancelli) ang. Kollegierne 19. Marts 1784.
ernes Forestillinger til Hans Majest. Kongen.

Det er Vor allern. Villie, at Vore Kollegier, som have umiddelbar Forestilling til Os, skulle i alle de Sager, til hvis Afgjørelse Vor allerhøieste Resolution udfordres, indsende Deres Forestillinger skriftlig til Os, hvornæst Vi, efter Sagerne's Bestaanden, enten ville forshne samme med Vor Resolution til endelig Afgjørelse, eller nærmere befale, naar samme Os i Vort geheime Statsraad skulle refereres. Hvorved Vi saaledes ophæve, hvad ældre Resolutioner herimod maatte stride, og in specie Resolutionen af 14. April 1784, saavelsom de Bestemmelser, der indeholdes i Anordning af 13. Februar 1772. Hvilket Vort danske Kancelli, til allerund. Efterlevelse, har at iagttage, og at tilkjengive samtlige Vore Kollegier, som dette maatte vedkomme.

8. April. **Plak.**, hvorved de Bestemmelser, som indeholdes i Forordn. 9. Mai 1806, ang. hvorledes der skal forholdes med Indkvarteringen, i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger, udvides til Indkvartering af Hans Majestæts Søfolk. (Kancelliet.)
Indm. Saml. pag. 696.

16. April. **Plak.**, om at den nyere Bestemmelse i danske Lovs 3—13—14, som indeholdes i Plak. 22. Februar 1779, skal være gjældende saavel for de hoverisfrie, som for de hoverigjørende Bønder. (Kancelliet.)
Indm. Saml. pag. 696.

1. Juni. **Reglem. for Kjøbenhavns Borgervæbning.**
Vi Frederik den Sjette osv. G. v. ....
.....
1—73. ....
74. I Tilfælde, at nogen, som ei var født i Bore Riger og Lande, er traadt ind i et af Korpserne, og han formedelt sin Anciennitet og sit gode Forhold kan bringes i allerund. Forslag til at worde Vor Overofficer, da bør der om hans Naturalisation gøres Os allerund. Forestilling, og ville Vi i saa Fald have Os forbeholden derpaa nærmere at resolvare.
75—85. ....

7. Juni. **Kanc. Prom. (til Amtmanden over Bornholms Amt)** ang. hvorledes Provsteretten skal holdes m. v.
Af Hr. Amtmandens Skrivelse hertil af 4. Juli f. A. med derhos fulgte Bilage erfares, at De isølge dette Kollegii Anmodning til Dem af 13. Juni næstforhen har beordret Rettens Betjente i Rønne i Overensstemmelse med Forordningen af 5. December 1806 at tiltræde som Medlemmer

den sættende Provsteret i Sagen mod Deguen Jens Lund, 7. Juni. men at Byfoged Wiborg i Rønne har herimod gjort adskillige Indsigelser, samt at disse, saavel som den af Dem i Følge deraf med andre Bedkommende førte Korrespondance har foranlediget blandt flere Spørgsmaal den Hovedkvæstion, hvor Provsteret bør holdes, og har Hr. Amtmanden med Hensyn paa adskillige flere Punkter, der mulig kunde komme under Kvæstion ved sige Provsteretsagers Behandling behaget at foreslaa nogle almindelige Regler til Bestemmelse i saa Henseende. Efterat dette Kollegium har taget denne Sag i Overveielse, skulde man tjenstlig melde til behagelig Efterretning: at hvad angaar det af Dem under 1. Punkt foreslaaede, da er Rancelliet aldeles enig med Dem, at Stedet for Provsterettens Holdelse bør egentlig være det almindelige Thingsted i den By eller det Herred, hvor Sagen, om den havde vedkommet civil Ret, maatte henhøre, skjønt der heller ikke kan være noget imod, at Retten holdes paa et andet passende og for Parterne beleiligt Sted, — ligesom man ogsaa finder ad 2, at dette Things sædvanlige Domprotokol bør bruges; ad 3, at de forhen ved Provsteretten brugte Assessorer ikke nu behøve at møde; ad 4, at det her foreslaaede bortfalder; ad 5, at det følger af sig selv, at den, der har Forsædet, skal, i Lighed med hvad Justitiarius og andre, af flere Personer bestaaende Retter paahviler, vaalægges at foranstalte alt det extrajudicielle, som vedkommer Retten, altsaa bestyre og udføre alt det, som hører til Domstolens udvortes Politi, og besørge alt det, som udkræves til at vedligeholde Orden i Hensigt til Rettens Pleie, og øvrigt tage lige Del i Sagens Behandling og Afgjørelse; ad 6, at den civile Skriver bør føre Protokollen og Skriveiet; ad 7, at Stævningerne til Provsteretten saavel som Domme skulle udfærdiges i Provsterettens Tilforordnedes navn; at Sagførelsen bør ske skriftlig og i øvrigt de Regler, som i Henseende til Proceduren ere foreskrevne i Forord-

7. Juni. ningen af 3. Juni 1796 om Rættens vedbørlige og hurtige Pleie paa det næieste overholdes og efterleves; ad 9, at de Tilforordnedes Vota bør være skriftlige og Dommen forfattes efter de fleste Stemmer, og at Vota og Dommen bør indføres i Protokollen. Hvad isøvrigt angaar Spørgsmaalet, hvilken civil Dommer og Skriver der skal tiltræde Provsteretten, da er det den Dommer og Skriver paa det Sted, hvor den Tiltalte opholder sig, som bør tiltræde denne Ret.
28. Juni. Kongl. naabent Brev ang. Dannebrogordenens Udvidelse.
Indm. Saml. pag. 697.
15. Juli. Plak. ang. Sæde og Underskrift i Kommissioner.
Indm. Saml. pag. 702.
25. Juli. Refsr. (til Stiftamtmanden og Amtmændene samt Landsoverretten i Island) ang. Delinkventfagers Forfølgelse m. v. saavel som Straf for Leiermaal og Hør sammesteds.

.....

1. Ingen skal arresteres, undtagen i Drabsfager, før end et præliminært Forhør, i Overensstemmelse med Forordningen af 3. Juni 1796, er optaget, som lader med Grund Underdommeren formode, at den sigtede efter Lovgivningen bliver straffet med Slaveri paa Livstid eller høiere Straf. Den Tiltalte, som saaledes ikke arresteres, skal under Sagens Behandling, af paalidelige Mænd, som Dommeren dertil udnævner, paaagtes, og alvorlig tilholdes at forblive hjemme i Sognet, men befindes han, før Sagens Udgang, at have overtraadt saadan Paamindelse, da hæstes han. Den Sigtede beholder, saalænge hans Person er fri ogsaa fri Raadighed over sit Gods, og ubehindret forestaa sit Hus samt sørger for sin Familie.

2. Arresteres derimod den Skyldige for en kvalificeret 25. Juli. eller grovere Art af Forbrydelse, skal hans Bo og Eien- domme alene specificeres, og selvstreres, medmindre han kan stille Borgen for Sagens Omkostninger; dog modtages ei saadan Kaution, naar Sagen drager Bøse- eller Hoved- lods Forbrydelse efter sig.

3--6. ....

7. For første Gang begaaet simpelt Tyveri og Hæleri i Island, skal indtil videre være fastsat Straf af 10 til 30 Slag med Ris, istedetfor den hidtil gjældende Tugthusstraf, dog isøvrigt med de ved Reskriptet af 2. Mai 1776 fastsatte Jagttagelser, og efterat samme ved Dom er tilkjendt, i Over- næststemmelse med de Grundsætninger, som indeholdes i For- ordningen af 20. Februar 1789 § 1. Med samme Straf live at anse de mindre Forseelser, især mod Politiløbene safsom Væsgæengeri, Betleri o. desl., dog at Straffen i saa fald modereres fra 10 til 20 Slag med Ris, efter For- sælsens større eller mindre Grad.

8—11. ....

12. Straffen for 2. Gang begaaet For fastsættes til obbelte Bøder, nemlig 18 Rdlr., og desuden bødes 2 til 0 Rdlr., hvilke Bøder ligeledes tilfalde Justitskassen, hvor- nod den hidtil for denne Forseelse gjældende Straf. at mist uden, skal bortfalde.

13. ....

Plak. ang. Hjælp, som i Danmark bør gives til 4. Aug. e i Krigstjeneste kommanderede Husmænds Jorders drift, forsaavidt samme ikke af deres hjemme- værende Hustruer og Børn kan bestrides.

Indm. Saml. pag. 703.

Kongl. Bekjendtgjørelse ang. en Forandring i 12. Aug. langforordningen.

12. Aug. Vi Frederik den Sjette osv. G. v. Ved at overflue Rangfølgen imellem Embedsmænd og karaktererede Personer i Vore Stater, saaledes som denne til forskjellige Tider er bleven ordnet, have Vi fundet den mindst passende, saavel til Embedsmænds og Rangpersoners uaværende indbyrdes Forhold, som til vor Tidsalvers Aanviisning. Vi ere derfor betænkt paa en ny og til sit Tiemed svarende almindelig Anordning om Rang og Titler, desaarftillige Vi allern. have befalet nogle af Vore Embedsmænd at sammentræde i en Kommission, for dertil at affatte Udkast, efter de Forskrifter, dem af Os ere meddelte. Men da Rangfølgen imellem dem, til hvilke Vi allern. have betroet, eller herefter betro de høieste Embeder og Værdigheder i Stat og ved Hoffet, maa bestemmes efter særskilte Regler; skulde Vi, efter at have forudskillet de Hovedgrundsætninger paa hvilke Anordningen om Rangene vil blive bygget, herved kundgjøre den Orden, i hvilken de af Vore Mænd som henhøre til de tvende første Klasser i samme, herefter bør at følge hinanden.

Det er Vor allern. Villie, at Rang for Fremtiden, Almindelighed, skal forbindes med Embederne, og tillægges samme i rigtigt Forhold til disses Vigtighed og Betydning. I Henseende til Titler, da blive disse at inddele i Embedstitler og Rangtitler. Embedstitlerne forundes alene de virkelig Tjeneste staaende Embedsmænd, hvorved dog disse efter Omstændighederne, kan tillægges en højere Rang, end den, som er forbunden med Embedet. Rangtitler forundes Embedsmænd, som i Naade entlediges fra deres Embed (hvorved de nedlægge Embedstitelen), og ligeledes andre Statens fortjente Mænd. Af Rangtitelen henlægges en hver af Rangforordningens Klasser. De Embedsmænd, som ansættes under eet Numer i Rangforordningen, tage Rang imellem hinanden efter deres Anciennitet. Ved Befordring eller Bortstyttelse fra Embedet, der henhøre under et Rull

gium eller Departement, til saadanne, som høre under et 12. Aug. andet, forandres Embedstitelen, da den, saavidt muligt, bør betegne den Art af Forretninger, som ere Embedsmanden betroede. Alle de, der betjene, eller have betjent, noget af de i de 3 første Klasser specificerede kongl. Embeder, skulle for sig, deres Hustru, og ægte Børn i første Led, være og holdes lige med Adelen, og nyde alle Adelen tillagte Privilegier, Ære, Værdighed og Prærogativer. Rangfølgen i de tvende første Klasser have Vi allern. bestemt saaledes, som følger:

.....

Plak. for Bornholm, ang. Stævningers Udtagelse 30. Septb. til Høiesteret under Krigen.

Indm. Saml. pag. 704.

Patent, hvorved Kongen opfordrer sine Under- 14. Decb. saatter til Tarvelighed, og til Opmærksomhed paa indenlandske Fabrik- og Kunstvarer.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v: Det er en vigtig Gjenstand for Vor landsfaderlige Omhu, at indenlandsk Kunstflid stedse kan finde Opmuntring til større og større Fremskridt i Vore Stater; og det er Vort Hjertes Ønske, at Tarvelighed overalt blandt Vore Undersaatter maatte hædres, som et Middel til at fremme sand Velstand og til at befæste huslig Lykke. Nationens Kjærlighed til Os, og dens Følelse af egen Kraft og Værd, berettiger Os til at vente, at ingen Dannemand eller Dannekvinde vil undlade, at medvirke til Vort Ønskes Opfyldelse og det elskte Fædrelands Held. I Tillid dertil er det, at Vi, som Konge og Landsfader, opfordre samtlige Vore Undersaatter af begge Rjøn til den Sparksomhed i Almindelighed og i Klædedragt i Særdeleshed, som nuværende Krigstid gjør nødvendig; og til den Opmærksomhed paa indenlandske Fabrik- og Kunstvarer, som ikke alene nu kunde virke til

14. Decb. Fordel for Statens Pengekurs og til at give den inden-
landske Flid, Fortjeneste og Uffætning, men ogsaa lægge
Grunden til det samme Gode, naar Freden paa ny velsigner
Bore Riger og Lande.
22. Decb. **Ordu., om Børsens Holdelse i Kjøbenhavn.**
Indm. Saml. pag. 705.
22. Decb. **Frdg. for Mæglerne i Kjøbenhavn.**
Indm. Saml. pag. 708.
23. Decb. **Bl. ang., at Fæstebreve paa Eiendomme, til-
hørende Fattigvæsenet i Sognedistrikterne paa Landet
i Danmark, herefter skulle forsynes med Amts-
fattigdirektionens Approbation.**
Indm. Saml. pag. 720.

14. Jan. **Kanc. Skr. (til Direktionen for Bømmetofte
adelige Kloster) ang., at deri maa indskrives Døttre
af Mænd i de tre første Klasser.**

Kancelliet har allerund. foredraget Hs. Majest. den fra
Direktionen for Bømmetofte Kloster hertil indgivne Fore-
stilling ang. om Døttre af Embedsmænd, der betjene eller
have betjent noget af de i de tre første Klasser af den nye
Rangforordning anførte kongl. Embeder, ere berettigede til
at indskrives i bemeldte Kloster for den bestemte Betaling,
og Allerhøiſtsamme har derpaa allern. resolveret saaledes:
Vi ville allern., at Døttrene af dem, som have eller her-
efter forundes Rang i en af de tre første Klasser af den
nye Ranganordning, skulle være berettigede til, som adelige
Somfruer, at indskrives i Bømmetofte Kloster.

Plak., som indeholder Forrifter ang. Læge- 17. Jan.
midlers Udlevering fra Apothekerne m. v.

Indm. Saml. pag. 721.

Ordn. for Dannebrogsmændene. 28. Jan.

Indm. Saml. pag. 722.

Plak. for Danmark og Norge, ang. Udvidelse af 1. Febr.
de Bestemmelser, som indeholdes i Plakat for Kjøben-
havn 9. Marts 1796 betræffende Huller eller Waager
i Tjen. (Kancelliet).

Indm. Saml. pag. 726.

Plak., som indeholder nærmere Bestemmelser ang. 21. Marts.
Skifteforvaltningen i Kjøbenhavn. (Kancelliet.)

Sans Majest. Kongen har, forsaavidt angaar Skifte-
forvaltningen i Kjøbenhavn, behaget allern. at fastsætte føl-
gende Bestemmelser:

1. At i de Stervboer, hvor alle eller nogen af Ar-
vingerne, eller deres Mandatarier, ere tilstede, skal Inkas-
sator vælges af dem; men i modsat Fald af Skifteforval-
terne, der dog i saa Fald have at tilføre denne Omstæn-
dighed i Protokollen. Og at, naar Arvingerne ikke maatte
være enige, eller nogle af dem fraværende, da bør Plura-
litetens eller de Tilstebeværendes Valg følges; men i saa
Fald skal den valgte stille Skifteforvalterne Sikkerhed for
Oppebørslerne.

2. At de anmeldte Kreditorer skulle i Fallit- samt
Arvs- og Gjælds- Fragaafesboer have den samme Ret,
som ovenfor er tilstaaet Arvingerne i Stervboer.

3. At Kuratorer ikke maa antages, uden i Boer af
nogen Vidtløftighed, og endda ikke, uden at Arvingerne i
Stervboer, og Kreditorerne i Fallit- samt Arvs- og Gjælds-
Fragaafesboer, have forud til Protokollen afgivet deres

21. Marts. Mening derom. Fremdeles: at der i Skiftedesignationerne, som indsendes til Kancelliet, skal gjøres Forklaring, om der i Boet er beskiftet Kurator, og da paa hvilke Grunde; og endelig: at Kancelliet skal være bemyndiget til at paaskjønne de anførte Grundes Vægt, og, hvis de ikke erkjendes antagelige, da have Magt til, ved Resolution at fritage Boet for at udrede Salarium til den ansatte Kurator. Men af Skifteforvalterne derimod, naar der ellers i Boerne forefaldt saadanne Forretninger, som Arvingerne eller Kreditorerne enten ikke kunde eller ikke vilde paatage sig, maa være berettigede til at lade slige Forretninger udføre af andre mod Betaling.

4. At Auktionsbeløbet af alt Løsøre, og andet end Huse, Gaarde og Grunde, skal af Inkassator være afleveret til Skifteforvalterne inden 8 Uger, efterat Auktionen er afholdt, medmindre en længere Termin, end de sædvanlige 6 Uger, ved Konditionerne er fastsat; samt at Auktionsbeløbet af faste Eiendomme stedsse skal afleveres direkte til Skifteforvalterne, uden at passere Inkassators Hænder; og endelig: at Inkassatores i Henseende til Inkassationen af andre Boernes Aktiver skulle tilholdes maanedlig at aflægge Rigtighed for det, der maatte være indkommet, og derhos gjøre Forklaring om Marsagen til Henstanden med det øvrige.

5. At Boer ikke, formedelsk udestaaende Gjælds Inddrivelse, maa udsættes over 6 Maaneder efter Proklamatis Udløb, medmindre der i Boerne ikke befindes det, hvormed Omkostningerne kunde betales, og de prioriterede Kreditorer tilfredsstilles, eller og at samtlige Arvinger og Kreditorer, paa Skifteforvalterens Tilspørgende, udtrykkelig erklære, at de ønske disse Fordringer, eller nogle deraf, indtalte ved Skifteforvalternes Foranstaltning, og Boerne derefter udsatte; men at i modsat Fald Fordringerne skulle udlægges in natura, saafremt Arvingerne, eller, i Konkursboer, Kreditorerne, ikke hellere ønske dem bortsolgte ved offentlig Auktion.

6. At Skifteforvalterne, ikke alene i de Boer, hvor 21. Marts. Proklama udstædes med Nar og Dags Varjel, men ogsaa i dem, hvor Proklama udstædes med kortere Frist, skulle gjøres ansvarlige for, at de ikke indbesidde med nogen Pengesum over 3 Maaneder, men at Boernes Midler, det snarreste kan, skulle afleveres til Depositokassen, hvor de blive at forrente med $3\frac{1}{2}$ Procent, og hvorfra de kunne erholdes tilbage efter 3 Maaneders Opfigelse.

Plak., hvorved bekendtgjøres en Forandring ved 4. April. Politimesterembedet i Kjøbenhavn.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v., at da Mængden og Forskjelligheden af de Forretninger, som Tid efter anden ere henlagte under Politiet i Vor kgl. Residensstad, gjøre en Deling i Bestyrelsen af disse nødvendig, saa have Vi fundet det passende, efter Mulighed at adstille Øvrighedsforanstaltningerne i denne Henseende fra dem, der vedkomme den egentlige Retspleie, og i Almindelighed at henlægge de første til Politimesteren i Kjøbenhavn, og de sidste til Justitiarius i Politiretten sammesteds. Og paa det alle Vedkommende kunne vorde underrettede om den Virkekreds, Vi saaledes have anvist enhver af disse Embedsmænd, kundgjøres derom følgende:

1. Politimesteren i Kjøbenhavn skal, som Øvrighedsmand, vaage for, at Ærbarhed og gode Sæder agtes, at Orden og Rolighed haandhæves, og at de Love, der have Stadens Lær og Indvaanernes Sikkerhed og Befvemmelighed til Gjenstand, nøie efterleves; i hvilke Henseender han har at træffe alle de Foranstaltninger, som ere betroede Politiets udførende Myndighed.

2. Han skal have Sæde i alle de Direktioner, Kommissioner og Sessioner, hvori Politimesteren, enten ved almindelige Anordninger eller særdeles Befalinger, er bestillet og udnævnt til Medlem.

4. April. 3. Alle Anmeldelser om og Klager over Forseelser imod Politilovene skulle indgives til ham.

4. I de Tilfælde, hvor Forlig efter Lovene kan finde Sted, skal han søge, om muligt, at forlige Parterne, og ved sin Resolution stadfæste det indgangne Forlig; men hvor saadant ikke kan ske, og Forseelsen imod Politilovene er bevist og ringe, bemyndiges han til, ved Kjendelse, hvorfra ingen Appel kan ske, strax at diktere den Skyldige, efter Omstændighederne, enten en Mulkt indtil 10 Rdlr., eller Arrest indtil 8 Dage, eller Fængsel paa Band og Brød indtil 4 Dage.

5. Naar Politimesteren derimod finder, at de anmeldte eller paaklagede Sager, eller de af ham opdagede Forbrudelser, enten ere af den Bestaffenhed, at de fortjene nærmere Undersøgelse, eller af den Vigtighed, at Forseelserne ikke kunne affones med de ovennævnte Korrektionsstraffe, har han skriftlig at henvise Sagen til Politiretten, hvis Pligt det da bliver, paa eget Ansvar og lovforsvarlig Maade, at sørge for den videre Behandling og Tilendbringelse af de henviste Sager, efter disses Bestaffenhed og Omstændighedernes Krav.

6. Politimesteren er bemyndiget til at belægge med Arrest enhver, hvis Person han maatte eragte fornødent at forsikre sig; og denne hans Embedshandling skal ikke paa-tjendes af Politiretten, uagtet Sagen, som foranledigede Arresten, siden maatte være bleven henvist til sammes Behandling; men naar nogen ved Arresten maatte anse sig fornærmet, har han med sin Besværing derover at henvende sig til Bort Danske Rancelli, som, efter Sagens befundne Omstændigheder, enten henviser den til Paatjendelse for Vor Høiesteret, eller andrager den for Os selv til allern. Resolution.

7. For de Sager, som præliminariter behandles, eller

efter § 4 endelig afgjøres, af Politimesteren, bør han holde 4. April. en egen Protokol.

8. Justitiarius i Kjøbenhavns Politiret skal, i de Sager, som af Politimesteren blive henviste til Politirettens Afgjørelse, overtage alle de Forretninger, hvilte i Følge Forordningen 5. Juli 1793 have paaligget Politimesteren som Rettens Justitiarius; samt bestyre og udføre alt det, som hører til denne Domstols indvortes Politi.

9. Ligeledes skal han være bemyndiget til, under disse Sagers Behandling, efter Omstændighederne, at dekretere Arrest, samt at lade foretage Visitationer og afhente Personer til Møde for Retten.

10. Justitiarius skal, i Forening med Rettens øvrige Tilforordnede, overtage Censuren af og Opshuet med trykte Skrifter, Kobberstykker og Træsnit, saaledes som samme, i Følge Forordningen 27. September 1799, hidtil har paaligget Politimesteren, hvem Vi i denne Henseende allern. have fritaget for de ham ved denne Forordning anbetroede Forretninger. Dog skal Politimesteren fremdeles føre det ved Forordningens § 25 befalede Opshyn med Haandskrifter, som falholdes eller paa anden Maade uddeles, samt med Skandskrifter; ligesom han og skal medvirke til i Almindelighed at paase, at ingen Overtrædelse af Forordningens Bydende finder Sted.

11. Politiretten skal have sin egen Korrespondance- og Erklæringsprotokol for alt, hvad der vedkommer Retspleien ved samme, og som er Politimesterembedet uvedkommende.

Instruktion for Politimesteren i Kjøbenhavn. 4. April.

Instruktion, hvorefter Vi Frederik den Sjette osv. allern. ville, at Politimesteren i Vor kongl. Residentsstad Kjøbenhavn sig allerund. skal forholde:

1—25. ....

4. April. 26. I de Tilfælde, hvor Forlig efter Lovene kan finde Sted, skal han søge at forlige Parterne, og ved sin Resolution stadfæste det indgangne Forlig, men hvor saadant ikke kan ske, og Forseelsen er bevist, og ringe, skal han have Magt til ved Kjendelse, hvorfra ingen Appel kan ske, strax at diktere de Skyldige efter Omstændighederne enten en Mulkt indtil 10 Rdr., eller Arrest indtil 8 Dage, eller Fængsel paa Vand og Brød indtil 4 Dage.

27. Naar Politimesteren derimod finder, at de anmeldte paaklagede Sager eller de af ham opdagede Forbrydelser enten ere af den Besskaffenhed, at de fortjene nærmere Undersøgelse, eller af den Vigtighed, at Forseelserne ikke kunne affones med de ovennævnte Korrektionsstraffe, har han skriftlig at henvide Sagen til Politiretten i følgende Udtryk: „Remitteres Kjøbenhavns Politivet til Behandling efter Anordningerne.“ Og det bliver derefter Rettens Pligt paa eget Ansvar og lovforsvarlig Maade at sørge for den videre Behandling og Tilendebringelse af de remitterede Sager efter disses Besskaffenhed og Omstændighedernes Krav; dog er det derhos en Selvsølge, at den i Anledning af en Forbrydelse og Opdagelse af Gjerningsmanden anstillende Undersøgelse eller generelle Rekvifition, henhører under Politimesterens Ressort, som baade selv og ved sit underhavende Personale anvender alt for at komme paa Spor efter Gjerningsmanden; og at han ikke bør henvide Sagen til Politiretten, forinden Undersøgelserne have naaet den Fremgang, at den specielle Inkvifition mod den formodede Skyldige kan anvendes.

7. April. Frdg. for Norge, angaaende hvorledes med Skifter efter Personer af geistlig Stand, samt med geistlige Sagers Paadømmelse i første Instants bør forholde.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v. at, da Vi finde

det gavnligt, at den for Danmark ndgivne Forordning 5. 7. April. December 1806, for saavidt den angaar Provsternes Skiftejurisdiktion og Overformynderi, samt Rettens Pleie i geistlige Sager, udstrækkes til begge Rigerne, saa kundgjøres herved de af bemeldte Anordnings Forskrifter, som i Bort Rige Norge allerund. bør tages til Følge:

1. Den Skiftejurisdiktion, og de af samme flydende Pligter i Henseende til Umyndige, der hidtil har været tillagt Provsterne i Bort Rige Norge, skal, efterhaanden som nuværende Provster afgaa, overtages af de paa ethvert Sted af Os beskikkede civile Øvrigheder og Rettens Betjente, og de Midler, som høre under geistligt Overformynderi, derefter snarest muligt afleveres til Bedkommende.

2. Ligeledes skulle og fornævnte Bore civile Embedsmænd være pligtige til, naar nogen af de nuværende Provster saadant forlanger, at modtage den Skiftejurisdiktion, med tilhørende Overformynderi, som har været Provsten anbetroet; dog at alt afleveres i vedbørlig Orden, og at de Boer, som strax kunne sluttet, først bringes til Endskab.

3. Naar noget Bo, i Følge denne Anordnings 1. og 2. §, afleveres, bør bedkommende geistlige Skifteforvalter, eller dennes Stervbo, være berettiget til derfra at erholde Godtgjørelse for de Forretninger, som allerede i samme ere udførte.

4. Retsfager, der ikke angaa geistlige Embedsmænds Pligter eller Forhold til Embedsførelse, skulle ikke anses som geistlige Sager, men uden Undtagelse, hvad enten de Bedkommende stævnes som Parter eller Vidner, behandles og paakjendes ved de almindelige Domstole.

5. Naar Provsteret anordnes til geistlige Sagers Paa-kjendelse i første Instans, bør den civile Underdommer og Skriver paa det Sted, hvor Retten holdes, tillræde samme som Medlemmer. Underdommeren og Provsten skulle tage Sæde i Retten efter deres Rang.

7. April. 6. Ligeledes bør og civile Aktovers beskikkes i de Sager, som ved flige Retter forhandles.
25. April. **Plak. om Forbud mod Handel med China nova eller vægte China.**
Indm. Saml. pag. 727.
3. Juni. **Frdg. ang. Kalds- og Birkerettigheder.**

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: Skjønndt Valget af de Mænd, til hvilke det betroes at være Folkets Lærere og Dommere kun tilkommer Regenten, er Kalds- og Birkerettighed, fra de ældre Tider, jevnlig her i Rigerne bleven tilstedet private. Vi ville ei tilbagefordre disse Rettigheder fra de Godsseiere, i hvis Bærge de ere komne; men Omhu for Statens og Embedsmændenes Tarv paalægger Os, nærmere at bestemme Rettighedernes Udøvelse, og at standse videre Erhverv deraf. I Overensstemmelse dermed, kundgjøres her Vor allern. Befaling, om hvorledes de, som ere i Besiddelse af Kalds- eller Birkeret, sig have at forholde; paa det at det almindelige Vel kan fremmes, og at de Embedsmænd, hvis Kaar ere nedsatte, kunne gjengives, hvad dem ved Landets Lov er tiltænkt.

1. Kalds- og Birkeret kan, fra den Dag denne Vor Unordning er kundgjort, ikke ventes tilstaaet ved noget Benaadningsbrev, eller i Fremtiden erhverves af nogen Kirkeieier eller Godsbefidder.

2. De Rettigheder af dette Slags, som hidtil have været forbundne med visse Embeder, eller med Stiftelsers Bestyrelse, forbeholde Vi Os herefter Selv alene at udøve.

3. Vore Grever og Friherrer, samt Adelen, beholde, for dem og deres ægte Afkom, de Kalds- og Birkerettigheder, hvoraf de nu ere i Besiddelse.

4. De, som beklæde, eller tilforn have beklædt, noget

Embede i Rangforordningens 3 første Klasser, saavelsom 3. Juni. disse Bore Embedsmænds Hustruer og ægte Børn i første Led, tilstaaes fremdeles Udøvelse af de Kalds- og Birkerettigheder, dem nu ere forundte.

5. De, som for nærværende ere lige med Adelen privilegerede, beholde, for deres Personer, de Rettigheder, dem nu i denne Henseende tilkomme.

6. Enhver, uden Undtagelse, som i Følge heraf kan tilstaaes Udgang til at udøve Kalds- og Birkeret, bør, ved herefter indtræffende Vakance i Embederne, bringe trende Personer, som besidde de fornødne Egenskaber, i allerund. Forslag, af hvilke tre Vi allern. ville udnævne og beskikke den, Vi finde værdigst til at beklæde det ledige Embede.

7. Skulde den, hvem Udøvelse af Kalds- eller Birkerettighed saaledes tilkommer, mangle Kundskab om et saa tilstrækkeligt Antal duelige Konkurrenter til det ledige Embede, at han deraf, til den i Loven bestemte Tid, kunde bringe tre i allerund. Forslag, da har han strax derom at gjøre Indberetning til Vort Kancelli, som foranstalter Embedet, paa sædvanlig Maade, opslaaet som vakant; da Vedkommendes Forslagsret, under saadanne Omstændigheder, for denne Gang bortfalder.

8. Hvad Udøvelsen af Birkerettighed i Særdeleshed angaar, da paalægges det vedkommende Godsbesidder, i sit allerund. Forslag til det vakante Embedes Besættelse, tillige at godtgjøre, at den, som dertil udnævnes, kan finde anstændigt Udkomme ved at overtage dette Embede, enten særskilt, eller i Forening med andre passende civile Embeder, hvilke han allerede beklæder. Til den Ende bør det nøiagtigen oplyses, at den foreslagne, i Tilfælde, at det vakante Embede ham betroes, med Sikkerhed kan gjøre Regning paa i det mindste 500 Rdlr. aarlig i Embedsindkomst i det Hele.

9. Med Hensyn hertil skal det være Birkeeierne tilladt, ved foresaldende Vakance, saavel at forene Dommer- og

3. Juni. Skriverembederne i et og samme Birk, som og at bringe andre nærboende, af Os umiddelbart beskikkede eller stadfæstede, civile Embedsmænd i Forslag til at overtage det ledige Embede tilligemed deres eget. Derimod kan ingen, som staar i privat Tjeneste hos Besidderen af Godsset, ventes beskikket til offentlig Embedsmand sammesteds; ligesom det ogsaa skal være dem, der udnævnes til Dommere og Skrivere i Birkerne, aldeles forbudt, at indgaa saadant Tjenesteforhold med nogen Godseier i deres Embedsdistrikt.

10. Ved flere Embeders Forening bør det paases, at det under en Embedsmand samlede Distrikt ikke udstrækkes videre, end til 4 Mile tversigjennem fra enhver af dets Grændser; samt, at denne Embedsmand paa det nærmeste, boer i Midten af Distriktet; hvorfra alene kan ventes Undertagelse, naar nogen af Bore egne Justitsbetjente, med hvis Embede Rettens Pleie i Birket passende kan forenes, vorder foreslaaet og allern. beskikket til Dommer eller Skriver sammesteds.

23. Juni. **Frdg. ang. konfignable Bankfonds.**

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.:

Iblandt de Foranstaltninger til en overordentlig Inddragelse af Kurantbanksedler, hvorom Vi under Dags Dato, igjennem Vort Finantskollegium, have tilkjendegivet Vor landsfaderlige Villie, er ogsaa Drettelsen af saadanne Bankfonds, som, af den, der erhverver samme, kunne konfigneres eller fæstes til Opnaaelse af et vist Diemed. Om disse Bestemmelser, og om de Rettigheder og Fordele, som ved Konfigurationen kunne ventes opnaaede, finde Vi det nødvendigt herved at kundgjøre følgende:

1. De konfignable Bankfonds, som forrentes efter Bestemmelserne tildels i Species, tildels i Dansk Kurant, og hvis Renteudbetaling sker dels i Kjøbenhavn, dels i Altona, ere under alle Omstændigheder uopsigelige, saavel fra Re-

gjeringsen som fra Bankfondseierens Side; de kunne derimod, 23. Juni. forsaavidt de ikke af Eierne konfigneres, ved Transport i de dertil indrettede Bøger overdrages fra Eier til Eier, ligesom de i Aarene 1801 og 1806 oprettede Statsfonds.

2. Da disse Bankfonds, saalænge de ei konfigneres, ere defelige paa samme Maade, som transportable Statsfonds, saa staar det til Eieren af en større Bankfond, at konfignere blot en Del deraf.

3. Bankfondene kunne tillige konfigneres til forskjellig Diemed; og deres Konfiguration giver Haab om, at saadanne Rettigheder, Friheder og Fordele, som i det følgende nævnes, efter allerund. Ansøgning kunne vorde bevilgede Konfignanten, og i visse Tilfælde tillige hans Familie.

4. Konfigurationen, som bestaar deri, at Eieren af en Bankfond, med Hensyn til et af disse Diemed, kan erklære den intransportabel for bestandig eller for en Tid, sker paa den Maade: at Besidderen af en Bankfond nedlægger sit Originalbevis hos en af de forskjellige Autoriteter i Bore Kongeriger og Hertugdømmer, som af Bankens og den synkende Fonds Overdirektion bemhødiges til at modtage samme; hvorhos han opgiver det bestemte Diemed, til hvilket han konfignerer. Duplikatbeviset beholder han derimod til Kænternes Oppebærelse, hvilke uafkortede tilfalde ham. For den skete Konfiguration meddeles ham Tilstaaelse af vedkommende Autoritet.

5. Forundes det ansøgte, da vedbliver Konfigurationen efter dens Bestemmelse; bevilges det ei, da ophæves den, og den konfignerede Bankfond bliver, som før, transportabel for Eieren. Derimod kan ingen konfigneret Bankfond overdrages enten til Pant eller Eiendom, saalænge Konfigurationen varer.

6. De Diemed, til hvilke den omhandlede Konfiguration kan ske, ere følgende: A, Erhvervelse af Indfødsret; B, Fri- tagelse for borgerlige personelle Tvinger; C, D, E, Op-

23. Juni. naaelse af adelige, friherrelige, eller grevelige Rættigheder, F, Godtgjørelse for Skatter eller direkte Paalæg; og G, Berettigelse som Grosferer eller Mægler.

A. Erhvervelse af Indfødsret.

7. Ligesom der, i flere Tilfælde, ved Landets Love er aabnet Udgang for Ublændinge til at delagtiggjøres i Indfødtens Rættigheder, naar de her fæste Bopæl, og bevise, at en bestemt Formue tilhører dem, saa kan og den Fremmede, der ned sætter sig i Vore Stater, og godtgjør at have konfigureret en saadan Kapital i Bankfonds, at de aarlige Renter deraf beløbe til 250 Rdlr. Species (eller en derimod svarende Rente i Danst Kurant, efter det Forhold, at $4\frac{1}{2}$ Rdlr. Danst Kurant regnes lige med $3\frac{1}{2}$ Rdlr. Species), forventer, at ham i Betragtning af saadan Konfiguration, der gjælder for hans Levetid, efter derom stet Ansøgning, allern. meddeles Naturalisationspatent.

B. Fritagelse for borgerlige personelle Tynger.

8. Onsker den, som agter at vinde, eller allerede har bundet Borgerstrib i nogen Kjøbstad, at fritages for de, civile eller militære, personelle Tynger, hvilke han ellers, efter sin Stilling som Borger, var pligtig at overtage; da kan saadan Fritagelse, paa hans allerund. Ansøgning derom, ventes bevilget, naar han beviser, ligeledes for sin Levetid, at have konfigureret et Bankfonds Beløb, som bærer 500 Rdlr. Species (eller i Danst Kurant en lige Sum, efter det i § 7 bestemte Forhold) aarlig Rente.

C. Dynaaelse af adelige Rættigheder.

9. Bevise nogen at have, for sin Levetid, konfigureret saameget i Bankfonds, at Renten deraf udgjør 1000 Rdlr. Species aarlig (eller i Danst Kurant en efter det ovennævnte Forhold dertil svarende Summa), da kan han allerund. ansøge, og af Vor Naade, og saavidt Vi dertil finde ham værdig, forventer, at ham og hans ægte Børn i første Led

skal vorde meddeelt personelle Rettigheder og Prærogativer 23. Juni. lige med Adelen.

10. Er han derhos Eier af et saadant Fordegods, paa hvilket adelige Rettigheder kunne udøves, da kan Godset, paa Grund af den skete Konfiguration, i hans og Børns Leve- og Besiddelsestid ventes tillagt de Friheder og Rettigheder som efter den gjældende Lovgivning kunne forundes Sædegaardenes privilegerede Eiere; dog med Undtagelse af enhver Skattefrihed. De Friheder, som iøvrigt saaledes tilstaaes Godset, ophøre, naar dette kommer i andres, end de ved Konfigurationen berettigedes, Bærg.

D. E. Opnaaelse af friherrelig Titel og Rettigheder, eller af grevelig Værdighed.

11. Attraar nogen at nyde Titel og Rettigheder som Friherre, og at lige Titel og Rettigheder, efter hans Død, skeds arveligen maa tilfalde en Person, i en bestemt Linie, af hans ægte Afkom; da kan han, saafremt Vi iøvrigt finde ham fortjent dertil, gjøre sig Haab om at bevilges det ansøgte, naar han bevisligen for bestandig har konfigureret en saadan Kapital i Bankfonds, som bærer en aarlig Renteindtægt af 2,800 Rdlr. Species (eller en lige Sum i Dansk Kurant efter foransførte Bestemmelser), og derhos allerund. forpligter sig til, at stifte et Lehn for sig og sine ægte Descendenter, enten af den konfigurerede Kapitals Renter alene, eller tillige af Fordegods, efter Vor nærmere Bestemmelse.

12. Er det hans Onske, at stifte Lehnet tillige i Fordegods, og at dette skal tilstaaes friherrelige Rettigheder, samt Benævnelse af Baroni, uagtet det udgjør mindre end fulde 1000 Tdr. Hartkorn; saa ville Vi allern. tillade, at de konfigurerede Bankfonds maa træde i det manglende Hartkorns Sted. Og maa da Beregningen over dette Vederlag affattes saaledes, at bestandigen konfigurerede Bankfonds, som bære 280 Rdlr. Species (eller en efter § 7 forholdsmæssig

23. Juni. Sum i Danſk Kurant) aarlig Rente, kan ligned med 100 Tdr. Hartkorn i Bort Rige Danmark; med $44\frac{1}{2}$ Skippund Tunge, $66\frac{2}{3}$ Løb Smør, $66\frac{2}{3}$ Spand, eller 200 Bog Fiſt i Bort Rige Norge; og med 8 Blouge i Bore Hertugdømmer.

13. Under lignende Vilkaar kan og den, der attraar at ophøies i Grebestanden, og at nyde de med ſamme forbundne Rettigheder, ſaavel for ſin egen Perſon, ſom og for en beſtemt Række af Arvinger blandt hans ægte Afkom, gjøre ſig Haab om af Vor Naade at beklædes med ſaadan Værdighed, for ſaavidt Vi til ſamme maatte finde ham fortjent, naar han ved derom at indgive allerund. Begjæring godtgjør, at have for beſtandig konfigureret et ſaadant Beløb i Bankfonds, ſom bærer en aarlig Rente af 7000 Rdlr. Species, eller ſaameget i Danſk Kurant, ſom, efter det foregaaende, dermed kan ligned. Og bør han derhos forpligte ſig til, efter Vor allern. Beſtemmeſe, at ſtifte et Lehn for ſig og ſine ægte Descendenter, enten af den konfignerede Kapitals Renter alene, eller tillige af Fordegods.

14. Attraar den, ſom findes værdig til forommelbte Ophøielſe, at et eller flere af hans Børn, foruden den, ſom erhverver greveligt Navn, maatte forundes Barontitel, da har han for hver af diſe, og paa dens Levetid, at konfignere et ſærſkilt Bankfondsbeløb, der bærer i det mindſte 500 Rdlr. Species, eller en derimod ſvarende Sum i Danſk Kurant, i aarlig Rente; og derefter ved allerund. Anſøgning at foredrage denne ſin Begjæring til Vor allern. Reſolution.

15. Udgjør det Fordegods, der (efter § 13) ønskes underlagt Lehnet, mindre end fulde 2500 Tdr. Hartkorn, ſaa kan det ventes bevilget, at konfignerede Bankfonds, efter de forhen (§ 12) givne Regler, maa træde i det manglende Hartkorns Sted, og at det oprettende Lehn allern. vorder tillagt Grevſtabs Navn og Friheder.

16. Naar hvad der saaledes bestemmes til et friherreligt 23. Juni. eller greveligt Lehn, af Stifteren er tilbudt, og af Os, som Lehnsherre, modtaget, da bliver i Henseende til Nyttten og Brugen deraf, og ligeledes i Henseende til Arvegangsmaaden og den til Succesjonen nærmeste Arvings fortrinlige Rettigheder, at forholde efter Lehnansordningerne, og efter de Vilkaar, som i det meddelende Patent og Erektionsbrev foreskrives.

17. Blandt disse Vilkaar blive følgende almindelige: at grevelig eller friherrelig Navn og Værdighed ikkun tilkommer den virkelige Lehnbesidder, hvorimod hans Børn og ægte Afkom, saalænge indtil Lehnet tilfalder dem, alene nyde adelige Rettigheder; at en bestemt Kjendelse til Lehnsheren erlægges af enhver, som tiltræder Lehnet; at den afdøde Besidders Enke sikres anstændigt Udkomme; at den tiltrædende Lehnbesidders Medarvinger, for saavidt den dem ellers tilfaldne Formue ei maatte være tilstrækkelig, forsynes af Lehnets Indkomster, i Overensstemmelse med hvad i Reskr. af 13. Decbr. 1754 er foreskrevet; og endeligen, for saavidt Lehnet bestaar af Tordegods, at Rettighederne derpaa bestemmes efter den gjældende Lovgivning, at ingen Skattefrihed bevilges at følge Godsset, og at Lehnbesidderne af Tordegods, hvis manglende Hartkorn er fuldstændiggjort ved konfignerede Bankfonds, ei kunne udøve Amtmandsforretningerne paa saadant deres Gods.

18. Naar samtlige de Personer, for hvilke Lehnets Besiddelse, Revenuer eller Renter saaledes bestemtes, ere uddøde, er Lehnet Os som Lehnsherre hjemfaldet.

F. Godtgjævelse for Skatter, eller direkte Paalæg.

19. Enhver, som har direkte Skatter til nogen af Bore Kasser at erlægge, og tillige er Eier af Bankfonds, kan for hele Beløbet, eller for en Del af disse Skatter,

23. Juni. konfignere en saadan Kapital i Bankfonds, hvis Rente er lig den af ham til saadan Konfiguration bestemte Sum i Skatter; og erholder han da paa bemeldte Kapital i Bankfonds, foruden den Rente disse bære, endnu i Godtgjærelse eller Tillægsrente en Halv af Hundrede i den samme Pengefort, hvori Skatten betales, enten Species eller Kurant.

20. Denne Konfiguration kan alene finde Sted for direkte kongl. Skatter eller Paalæg, hvorimod Told- og Konsumtionsafgifter og andre saadanne indirekte Paalæg ei kunne være Gjenstande for saadan Konfiguration.

21. Denne Konfiguration er ifkun temporær, og kan ophæves efter Bankfondsseierens Forgodtbefindende. Dog antages Konfigurationen ikke for kortere Tid end 1 Aar, og Opsigelsen deraf maa ske i det mindste 2 Maanedes før Renteterminen.

22. For Skatter, som erlægges i Bore Kongeriger, bør saadanne Bankfonds konfigneres, hvis Renter betales i Kjøbenhavn. For Skatter, som erlægges i Bore Hertugdømmer, kunne alene saadanne Bankfonds konfigneres, hvis Renteudbetaling sker i Altona.

23. Konfigneres Bankfonds, som bære Speciesrenter, til Godtgjærelse paa Skatter, som erlægges i Dansk Kurant, da beregnes disse efter pari, eller 100 Rdlr. Species med 125 Rdlr. Dansk Kurant.

G. Berettigelse som Grosferer eller Mægler.

24. Endeligen, da samtlige de Foranstaltninger, som ere truffne til Kurantbanksejlers overordentlige Inddragelse, maa have den gavnlige Indsyndelse paa Handlende, saa befales: a) At ingen herefter maa meddeles Borgerskab eller Bevilling som Grosferer, med mindre han, foruden at opfylde øvrige anordnede Bestemmelser, tillige for vedkommende Øvrighed beviser, at have konfigneret et Bankfondsbeløb, der bærer 32 Species-Rdlr. aarlig Rente, saafremt det er i Kjøbenhavn, eller Altona; 24 Species-Rdlr. aarlig Rente, naar

det er i Helsingør, Flensborg, Tronhjem, Bergen eller en 23. Juni. Handelsstad af lige Størrelse; og 16 Species-Rdlr. aarlig Rente i de mindre Handelssteder. b. Paa samme Maade skal og enhver, der attraar Bevilling som Mægler, være sig Vare-, Skibs- eller Verelmægler, forinden Bevillingen meddeles, bevise, at han til dette Niemed har konfigureret et Bankfonds Beløb, der bærer 24 Species-Rdlr. aarlig Rente, naar det er i Kjøbenhavn, eller Altona; og 16 Species-Rdlr. aarlig Rente, naar det er i nogen af de andre Handelssteder.

25. Denne Konfiguration er uophævelig, saalænge Konfignanten benytter det derved erhvervede Borgerbrev eller Bevilling; den hæves derimod strax, saasnart det med vedkommende Øvrigheds Attest godtgjøres, at han ei længere benytter Borgerbrevet eller Bevillingen.

26. Skulde nogen, som i fornævnte to Tilfælde er pligtig til at konfigurere, paaskyde, at Bankfonds ei for ham vare at erholde, da skal Overdirektionen for Banken og den synkende Fond foranstalte den fornødne Konfiguration for ham, imod at han i Species indbetaler og deponerer 27 $\frac{1}{2}$ Gang Beløbet af den aarlige Rente, som ovenfor er bestemt.

27. For at give samtlige konfignable Bankfonds den høieste Grad af Sikkerhed, samt fundere dem paa saadan Maade, som Hensigten udfordrer, ville Vi allern. have fastsat, at Renterne deraf, saavel i Freds- som Krigstid, uden Ophold og Udsættelse, under hvad Paaflud det end maatte være, skulle fuldt udbetales, paa samme Maade, som ved Plaf. 13. Juni 1806 er bestemt for de transportable Statsfonds. Og er end videre Bankens og den synkende Fonds Overdirektion paalagt, og gjort ansvarlig for, paa det næieste at vaage over, at de Summer, som ere bestemte at skulle opsamles til et Fond, hvoraf disse Bankfonds Forrentelse efter en vis Tids Forløb for Fremtiden bestandig kan be-

23. Juni. stribes, gjøres frugtbringende mod anordnet betryggende Sikkerhed; og skulle Renter og Renters Renter deraf igjen gjøres frugtbringende og akkumuleres, indtil der habes et saadant oplagt Fond af sikre Aktiva, at Forrentningen af samtlige udgivne konsignable Bankfonds deraf bestandigen kan udredes. I den Tid, som dertil vil medgaa, skal den hele aarlige Forrentningssum anvises Bankens og den skiftende Fonds Overdirektion, af Vor Finantskasses redeste Indtægter; ligesom Vor Kasse, endog efter Akkumulationsaarenes Forløb, skal vedvarende garantere Renternes Udbetaling.
14. Oktb. **Plak.**, hvorved kundgjøres adskillige nærmere Bestemmelser i Frdg. 9. Mai 1806 og de i Forbindelse dermed staaende Anordninger. (Kancelliet.)
Indm. Saml. pag. 728.
7. Novb. **Frdg. ang. de lærde Skoler i Danmark og Norge.**
Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: Efterat de Hovedforandringer, som ere fundne nødvendige eller gavnlige for det lærde Skolevæsen i Danmark og Norge, ere efterhaanden fra Tid til anden ved særskilte Anordninger og Foranstaltninger indførte, nu i enkelte, nu i flere Skoler, og efterat Grunden derved er lagt til den Forbedring i bemeldte Skolevæsen, som Tidernes Gang og Statens Tarevfordre, have Vi, for at befæste og fremme et saa vigtigt Værk, og for end mere at ordne det til sit Viemed, fundet for godt, af de mange særskilte ældre og nyere Anordninger at lade inddrage i en Hovedforordning alle de almindelige Regler og Forskrifter, som Vi ville fremdeles at skulle være gjældende, og dertil at føie de flere eller nyere Bestemmelser, som Vi have anset tjenlige. Vi ophæve altsaa herved Forordningen af 11. Mai 1775, ligesom og alle andre hidtil givne Anordninger og særskilte Reglementer for det

Lærde Skolevæsen i Bore Riger, forsaavidt de ikke denne 7. Novb. Vor Forordning udtryffeligen nævnes, og befale derimod, at fra nu af skulle følgende Grundsætninger og Regler for de lærde Skoler være til Efterretning og Sagttagelse.

I. Kap. Om Skolerne og deres Bestemmelse.

1. Det er og skal fremdeles være alle de lærde Skolers fælles Hovedbestemmelse, at forskaffe de Unge, som søge dem, en saadan Uddannelse af deres Anlæg og Evner, og et saadant Forraad af Forkundskaber, at de, tilbørligen forberedte, kunne ved Universitetet fortsætte og fuldende deres akademiske Studier. Men da, efter Skolernes nuværende Indretning, Leilighed gives til, at de af Statens Ungdom, som skjøndt ikke bestemte til Universitetsstudier, dog mere eller mindre behøve videnskabelig Uddannelse for deres tilkommende borgerlige Stilling og Forretninger, kunne der, uden Afbræk for Skolernes Hovedbestemmelse, tage Del i de Grene af Undervisningen, som til dette Diemed ere gavnlige, saa tillade Vi, at ogsaa deslige Unge tilstedes Udgang til de lærde Skoler, dog med de Indskrænkninger og nærmere Bestemmelser, som i det Følgende fastsættes.

2—5. ....

II. Kap. Om Bestyrelsen og Opsyntet over Skolerne.

6. Bestyrelsen af samtlige lærde Skoler, Herlufsholms Skole alene undtagen, saavel som Overtilsynet med samtlige Privatinstituter, i hvilke Eleverne forberedes til akademisk Studering, have Vi betroet til den ved Anordn. 19. Juli 1805 oprettede Direktion for Universitetet og de lærde Skoler*). Denne Direktion har, i Overensstemmelse med dens Instrux, som under 13. Septbr. 1805 er udstedt, at vaage over.

*) Ved Blaf. 4. April 1848 er den Direktionen for Universitetet og de lærde Skoler tilkommende Myndighed gaaet over til Kirke- og Undervisningsministeriet.

7. Novb. at Borens allern. Billie og Diemed med Skolerne paa muligste Maade fremmes. Den vedbliver derfor at foreslaa Os, hvad den til den Ende anser tjenligt og virksomt, og modtager derom Bore Befalinger. Den ordner endvidere ved specielle Reglementer, Instruxer, Undervisningsplaner osv. alt, hvad til bemeldte Bore Befalingers Udførelse og til Skoleforretningernes Gang kan være gavnligt og hensigtsbærende, og gjør Os aarliggen Rede for Skolernes Tilgang og Fremgang.

7. Under Direktionens almindelige Bestyrelse skal det særdeles Overtilsyn med Skolerne i ethvert Stift føres af et Skole-Ephorat, hvis ordentlige Medlemmer ere Stiftsamtmanden og Biskoppen, paa Embedsvegne. Dersom Biskulde finde for godt at tilforordne dem nogen, eller ved de Skoler, der ligge affides fra Stiftsøvrighedens sædvanlige Opholdssted, at overdrage Ephoratet til andre, da ville Vi derom til sin Tid nærmere bestemme.

8. Skolernes Ephorer paa ethvert Sted skulle have Indseende med, at hvad som af Os er befalet eller af Direktionen foreskrevet i Henseende til Orden og Disciplin, overholdes; at alle lokale Hindringer for Skolernes Belfærd, saavidt ske kan, ryddes af Veien; at Skoleungdommens Forførere, naar saadanne opdages, blive saggivne til Afstraffelse efter Loven; at den til Diemedets Fremme fornødne gode Forstaaelse mellem Lærerne vedligeholdes; at de, naar de troligen og pligtmæssigen varetage deres Embede, beskyttes mod alle Krænkelser og Fornærmelser, som derfra maatte hidrøre; at Skolernes Bygninger, Læsebærelser, Bogsamlinger, videnskabelige Apparater og øvrige Inventarier holdes i tilbørlig Stand; at intet Indgreb sker i nogen af de Rettigheder, som Skolerne ere tillagte.

9. Det skal staa Ephorerne frit for, naar og saa ofte de finde for godt, samlede eller særskilte, anmeldte eller uanmeldte, at indfinde sig i Skolerne, for i Amindelighed at

erfare, hvilken Orden der holdes, samt at efterse Bibliothek= 7. Novb. ferne, de videnskabelige Apparater m. v.

10. Alt hvad de i forebemeldte Henseende maatte finde at bemærke til Uordener og Misbrug at afhjælpe, eller bedre Orden at fremme, have de med mundtlige eller skriftlige Raamindelser og Erindringer at betyde vedkommende Skolers første Lærere; og skulde disse Raamindelser og Erindringer ikke vorde optagne med den Agtelse, som skyldes Foresatte, eller ikke blive tagne til Følge, da have de derom at indberette til Direktionen.

11—15. ....

III. Kap. Om Lærerne, deres Stilling og Forhold til hinanden.

16. Samtlige faste Lærere ved de lærde Skoler ville Vi gennem Vor Direktion allern. udnævne, og til dem give Bestallinger, som til andre Vore Embedsmænd.

17. Rektorerne og Konrektorerne ved de fuldstændige lærde Skoler, og Overlærerne ved Middelskolerne, indsættes i deres Lærerembede af Stiftets Biskop ved en offentlig Tale; de øvrige faste Lærere indsættes paa samme Maade i de fuldstændige Skoler af Rektorerne, i Middelskolerne af Overlærerne.

18. I enhver af de lærde Skoler er Skolens første Lærer, altsaa i de fuldstændige lærde Skoler Rektoren, i enhver af Middelskolerne Overlæreren, de andre Læreres nærmeste Foresatte, og som saadan skal han af disse agtes og af øvrige Vedkommende anses og understøttes i Udøvelsen af de ham tillagte Rettigheder og Pligter. Ham paaligger det nærmeste og daglige Opsyn med Undervisning, Orden og Sædelighed, og han staar ogsaa især derfor til Ansvar, naar Forsømmelser og Uordener maatte indsnige sig og ved hans Uopmærksomhed have skadelige Følger.

19. Prædikatet: Overlærer, som Vi hidtil have tillagt Lærere i nogle af de fuldstændige Skoler, eller i Fremtiden

7. Novb. maatte tillægge nogen anden Lærer, som dertil gjør sig fortjent, medfører aldeles ingen Forandring i deres underordnede Forhold til Skolens Rector.

20—22. ....

23. Ingen af Skolens faste Lærere skal det være tilladt at indlade sig i Forbindelse med nogen anden offentlig Skole, eller med noget Institut, som Direktør, Inspektør eller Lærer, eller at paatage sig nogen anden hans Embede uvedkommende Bestilling eller Tjeneste, uden dertil at have ansøgt og erholdt Vor Direktions Samtykke.

24. ....

25. Naar Kandidater i Theologien, som til Embedsexamen have erholdt den første Karakter, beskikkes til Lærere ved de offentlige lærde Skoler, da skal saadan Ansættelse, i Henseende til deres fremtidige Befordring, agtes og regnes lige med Ansættelse i geistligt Embede af den Bestaffenhed, som Universitetsfund. af 7. Mai 1788 IV. Kap. 13. § giver dem Udgang til at søge.

26. ....

IV. Kap. Om Undervisningen, Læretiden, Rectorisordenen m. v.

27. Undervisningen i ethvert Sprog og enhver Videnskab skal have sine egne Specialklasser, i hvilke den begynder, fortsættes og fuldendes. Vor Direktion for Universitetet og de lærde Skoler bestemmer saavel Antallet af de forskjellige Lærefags Specialklasser, som den Orden, i hvilken disse skulle gaa frem ved Siden af hinanden.

28. De forskjellige Lærefag skulle fordeles imellem samtlige enhver Skoles faste Lærere, efter deres Kundskaber, Duelighed og Læregaver. Vor Direktion, anviser enhver af dem sit Lærefag, sine Klasser og Læretimer, dem han efter Embedspligt er forbunden at paatage sig.

29. For Undervisningen i enkelte Fag, som ikke kunne bestrides af Skolens faste Lærere, antager Direktionen

Hjælpe lærere for Timebetaling, hvilken Betaling gives dem 7. Novb. af Skolekassen ved hver Maanedes Udgang, imod en af Skolens første Lærer udstedt Attest om de Timer, i hvilke de have undervist, og for hvilke dem altsaa tilkommer Betaling.

30. ....

31. Alle de, som give Undervisning timevis, uden at være faste Lærere, antages kun under den gjensidige Betingelse, at deres Tjeneste kan ophøre efter Hjerdingaars Opfigelse.

32—33. ....

39. Har nogen Lærer vigtige Marsager til Reise udenfor Ferietiden, da bør han dertil søge Tilladelse hos Ephorerne. Men varer Reisen længere end otte Dage, maa Tilladelsen søges hos Vor Direktion. I begge Tilfælde bør Ansøgningen være paategnet af Skolens første Lærer om, hvorledes hans Lærertimer i hans Fraværelse besørgeres.

40. Naar en Lærer, hindret af Sygdom, for en længere Tid ikke selv kan besørge sit Embede, eller naar en Vakance indtræffer, da maa, uden Direktionens Vidende og Tilladelse, ikke antages nogen Interimslærer. Men i saadant Tilfælde skulle samtlige Lærere, hver for sig, rette sig efter den Foranstaltning, som af Skolens første Lærer, eller, naar han ved Døden skulde være afgaaet, af Ephorerne foreløbigt træffes, og som siden, efter Bedkommandes uopholdelige Indberetning, af Vor Direktion anordnes, eller af samme umiddelbar bestemmes.

41. Saafremt Lærere, der modtage Timebetaling, i mødende Tilfælde kunne og ville paatage sig vikarierende Tjeneste, hvortil de isøvrigt ikke ere forpligtede, saa erholde de Betaling ogsaa for de flere Timer, i hvilke de, som vikarierende, undervise. Vil nogen derimod ved sin Antagelse forpligte sig til at vikariere lige med de faste Lærere, da erholder han fuld Maanedsbetaling, i Forhold til det ham an-

7. Novb. viste Timetal, uden Afkortning for Timer i Fritiden og i lovligt Forfalds Tilfælde.

42—46. ....

V. Kap. Om Disciplinen og Lærernes Pligter i Henseende til samme.

47. Ikke Flid alene, men ogsaa den ubvortes Orden, den Sædelighed og den Belansthændighed, som ere uundværlige i enhver offentlig Undervisningsanstalt, om den skal bestaa med Held, skulle i samtlige lærde Skoler være Hovedgjenstande for den omhyggeligste Opmærksomhed og Omsorg. Alle deres Lærere ere forpligtede til, enigen og klokeligvis berører at vaage og dertil at medvirke, og Skolernes Forsatte bør agte paa, at enhver for dette Diemed skadelig Mangel af Opsyn betimeligen hæves og at Uarsagerne dertil røddes af Veien.

48. Bor Direktion har i alle den betroede Skoler at indføre passende Skolelove, som i trykte Exemplarer uddeles. Enhver Discipel modtager ved Indtrædelse i Skolen et Exemplar, og paamindest da i Forsamling af Lærere og Disciple om, punktliggen at adlyde det, som er foreskrevet. Disse Love opplaas endvidere i ethvert af Skolens Læseværelser, og forelæses i ethvert nyt Halvaars første Skoletime i samtlige Læreres og Disciples Nærværelse, ved hvilken Leilighed de Formaninger og Udvarsler anbringes, hvortil det forløbne Halvaars Erfaringer give Anledning.

49—52. ....

53. Grændserne for enkelt Lærers Bemyndigelse til at paalægge Disciplene Straf, og Fremgangsmaaden i Almindelighed i sige Disciplinstilfælde, bestemmes af Bor Direktion i den Instrux, den har at udfærdige til Lærerne ved de lærde Skoler. Al legemlig Straf, som kunde paaadrage en Discipel Skade for hans Helbred, forbydes under strengt Ansvar. .

54. Naar ogsaa de strengere Straffe ere forsøgte, 7. Novb. uden Virkning, eller naar en Discipel formedelst Usædelighed og for Meddisciple farligt Exempel fortjener at forvises Skolen, da skal Skolens første Lærer give hans Forældre eller Bærger Anledning til at tage ham ud af Skolen. Vilde de det ikke, da anmelder han Sagen for Skolens Ephorat, som bemyndiger til Disciplens Bortvisning. Derksom Meningerne derom ere forskjellige, bør Indberetning uopholdelig ske til Vor Direktions Afgjørelse.

55. ....

56. For Sangopbærtning i og udenfor Kirkerne, som forhen har været paalagt de lærde Skolers Lærere og Disciple, have Vi fritaget dem; men det er Vor Villie, at Disciplene skulle bivaane den offentlige Gudstjeneste, under afværende Tilsyn af Lærerne, forsaavidt Disciplene ikke paa Stedet have Forældre eller Bærger, hvis Pligt det er selv at sørge derfor.

VI. Kap. Om Disciples Antagelse, Betingelserne ved samme, Skolepenge m. v.

57. For enhver af de lærde Skoler skal Vor Direktion fastsætte det højeste Antal af Disciple, som kunne søge samme. Ligeledes bestemmer Direktionen, hvor mange Disciple i det højeste paa en Tid maa deltage i Undervisningen i enhver af de enkelte Specialklasser; og naar disse, især Elementarklasserne, skulde være opfyldte med Disciple af alt for forskjellig Fremgang, da skal denne Mangel afhjælpes ved at affordre nogle af dem i en særskilt Afdeling.

58. I Almindelighed er enhver Discipel, naar og saalænge han er bestemt til Studeringer, forbunden til at besøge alle de Læretimer, som ere fastsatte for den latinske Hovedklasse, til hvilken han hører. Efter udtrykkelig Forslangende af Forældre eller Bærger, kan dog Undtagelse fra denne Regel finde Sted: 1) for de første Begyndere i deres første Skoleaar, dog kun i saadanne Lærklasser, i hvilke

7. Novb. deres Fraværelse ikke siden vil have nogen skadelig Mangel paa Forkundskaber til Følge; 2) i Religionsundervisningstimerne for de Disciple, der henhøre til et andet Samfund, end de tvende protestantiske; 3) i de hebraiske Læretimer for dem, som ikke ere bestemte til det theologiske Studium; 4) i Læretimerne for Tegning og Vokalmusik; og ellers 5) i de Dele af Undervisningen, i hvilke en Discipel, efter vedkommende Lærers Dom og Skolens første Lærers Døretidning, allerede har opnaaet den Grad af Udvæls og Færdighed, som Klassen, han hører til, ellers skulde forskaffe ham. Naar en Discipel, med Undtagelse af de her nævnte Tilfælde, ikke besøger alle de Timer, som ere fastsatte for de Specialklasser, der gaa parallelle med den latinske Hovedklasse, til hvilken han hører, da bør Skolen i sin Tid ikke befatte sig med hans Dimission til Universitetet.

59—61. ....

62. I Almindelighed antages nye Disciple ikkun ved et nyt Skoleaars Begyndelse. I Skoleaarets Løb, selv ved Begyndelsen af det andet Halvaar, maa ingen Optagelse af nye Disciple finde Sted, med mindre der skulde være særdeles Omstændigheder, som gjorde det vigtigt for et ungt Menneske, strax. skjøndt ikke i rette Tid, at kunne blive antaget; men selv da maa hans Kundskaber og Fremgang være af den Bestaaffenhed, at den Tid, der i Skolen paa ham bliver at anvende, ikke bliver nogen Forsinkelse for de øvrige Klassens Disciple. Den derom tagne Beslutning og Anledningen dertil indføres i den Protokol, som holdes i Lærerforsamlingerne.

63. Som væsentlige Betingelser ved nye Disciples Optagelse fastsættes følgende: 1) at de ved deres Indtrædelse i Skolen have fyldt det tiende Aar, eller dog kun i det høieste feile nogle faa Maaneder i denne Alder, hvilket ved Indskrivningen maa bevises med Døbeattest, der gjem-

mes som Bilag til Skoleprotokollen; 2) at de kunne læse 7. Novb. dansk og latinſt Skrift med Færdighed, og at de i Regning ere bekendte med de fire Species; 3) at de hverken ere forviste fra en af de lærde Skoler, ei heller have forladt den paa nogen lovſtridig Maade, hvorom Skolens første Lærer bør ſtaffe sig den fornødne Viſhed; 4) at deres Sæder ere ufordærvede og deres Udfærd ſømmelig; 5) at deres Alder ikke ſtaar i alt for stort Misforhold til den Alder, der maa anses ſom den meſt paſiende for den Klasse, til hvilken de, efter deres medbragte Kundſkaber, kunne henhøre. Over 18 Aars Alderen maa ingen Discipel, end ikke i Skolernes øverſte Klafſer, antages, med mindre ſpecial Tilbeholdelse dertil erholdes.

64. Naar nogen anmeldes til Optagelſe, ſkal Anmeldelſen ſte ſkriftlig, til Skolens første Lærer, fire Maanedes i Forveien, for at fornemme, om der i Skolen kan blive Plads. I denne Anmeldelſe maa beſtemt angives den anmeldtes Fødselsaar og Fødested, hans Forældres Navn og Stand, den Underviſning han hidtil har nydt, og hans Fremgang i ſamme. Anmeldelſen fremlægges da i ſin Tid af den første Lærer i Lærernes Forſamling, og i deres Nærværelſe prøver han den anmeldte Discipels Kundſkaber, og lader ſamme prøve af de andre Lærere i deres Fag. Efter Udfaldet af denne Prøve, ſaavelſom med Henſyn paa de i foregaaende § faſtſatte Betingelſer, beſtemmer Skolens første Lærer, om den prøvede kan antages, og, ſaaſvemt han antages, i hvilken Klasse han ſkal have ſin Plads.

65. Naar Disciplene indføres i den almindelige Skoleprotokol, erlægges for hver 5 Rdlr. i Indſkrivningspenge, ſom beregnes Skolekaſſen til Indtægt. Fra denne Udgift ere alene de Disciple befriede, ſom fra en Middelskole gaa over til en af de fuldſtændige lærde Skoler, for der at fortsætte og fuldende deres begyndte Skoleſtudier.

7. Novb. 66. Skolepengene for hver Discipel, saavel i de fuldstændige Skoler som i Middelskolerne bestemmes til*) . . . . Disse her bestemte Skolepenge, hvori ingen Nedsættelse finder Sted, betales for alle Disciple uden Undtagelse, enten de besøge alle eller kun enkelte Læretimer, naar og saalænge dem ikke er tilstaaet fri Skolegang. De indtræves forud i Kvartalernes Begyndelse, og naar de engang ere hævede, betales de i intet Tilfælde tilbage.

67. For at erstatte Skoleklassen Udgifterne til Lys, Varme og andre Skolens mindre Fornødenheder, erlægger desuden enhver Discipel uden Forstjæl 3 Rdlr. Og saa dette Kontingent betales forud ved Begyndelsen af første og tredje Kvartal.

68. . . . .

69. Foruden det her af Os bestemte, er intet for Skoleundervisningen at betale, hverken til Skolens Lærere eller Betjente, og forbydes samtlige Lærere, under Straf af Embedsfortabelse, at modtage nogen Betaling eller Duceur af Skolens Disciple, være sig middelbart eller umiddelbart.

70. . . . .

VII. Kap. Om Skolebeneficier.

71. Alle Legater og andre Gaver, som af private Velgjørere hidtil ere givne eller herefter maatte gives til at understøtte duelige og trængende, eller til at opmuntre haabefulde og flittige Disciple, skulle uroffeliges anvendes til disse Diemed.

72. Skolebeneficierne skulle være tvende Slags. Det første indskrænker sig til Fritagelse for at erlægge Skolepenge, hvortil dog ikke regnes det i 67. § bestemte

---

*) De i Forordningen indeholdte Lærtbestemmelser udelades her, da de ere forandrede ved flere senere administrative Bestemmelser.

Bidrag til Anstæffelsen af Lys, Varme osv., hvilket Bidrag 7. Novb. ogsaa enhver, der nnder Skolebeneficier, skal erlægge. Det andet Slags bestaar i Pengestipendier, hvilke de Disciple, der allerede have fri Skolegang, endnu desuden kunne nyde til videre Understøttelse.

73—87. ....

VIII. Kap. Om Skoleprøverne og Dimissionen til Universitetet.

88—97. ....

98. Ret til at dimittere tilkommer: a. Rektor og Skoleraad i de Skoler, hvor Skoleraad er, og Rektoren i de øvrige fuldstændige Skoler, for de Disciple, som derfra, efter fuldbendt Skolekursus, til Universitetet udgaa. b. Forstanderne for de nuværende Privatinstitutioner, i hvilke Undervisningen udstrækker sig over samme Lærefag og ligesaa vidt, som i de fuldstændige lærde Skoler, og som hidtil have dimitteret. c. Magistri Artium, som ved Kjøbenhavns Universitet have erholdt Graden. Alle andre, være sig Institutforstandere eller Privatlærere, skulle, førend de kunne udøve bemeldte Rettighed, søge og erholde Tilladelse dertil fra Vor Direktion.

99. Om Rettigheden herester kan meddeles et Institut, skal bero paa, om det findes saaledes indrettet og med Lærere forsynet, at der kan have grundet Formodning om, at det kunde bringe Dimittender til fornøden Modenhed.

100. Alle Privatlærere, der attraa bemeldte Rettighed, have at anmeldte i deres Ansøgninger, som maa være bilagte med Originalattester, hvorledes deres akademiske Studier have været indrettede, og siden paa egen Haand fortsatte; og har nogen forhen dimitteret, maa tillige forklare, hvem han har dimitteret, og naar. Direktionen indhenter dernæst videre Underretning og Betænkning fra Universitetet, hvorefter Tilladelsen kan gives eller nægtes. Skulde Ansøgerens Kundskaber i Skoleundervisningens Hovedfag være Akade-

7 Novb. miets Lærere ubekjendte, eller ikke tilstrækkelig bevises, og den ansøgte Tilladelse paa Grund heraf nægtes, da skal det tilstedes Ansøgeren, naar han forlanger det, at aflægge nye Prøver paa sin Duelighed, i den Orden, som Vor Direktion nærmere bestemmer.

101. Naar Mænd af bekjendte Indsigter i Skoleundervisningens Hovedsag ønske at dimittere til Universitetet deres egne Sønner eller Myndlinger, som de enten selv have undervist, eller over hvis Undervisning og Forberedelse til Universitetet de have ført nøie og vedvarende Opsyn, da skal Tilladelse dem dertil, uden videre Undersøgelse, af Vor Direktion meddeles.

102. Ingen fast Lærer ved nogen af de offentlige Skoler bør det tilstaas at dimittere privat. Ogsaa for en Rektor strækkes Rettigheden at dimittere sig ikkun til de Disciple, som, efter fuldentd Skolekursus, forlade den ham anbetroede Skole.

103—105. ....

106. Enhver, som dimitteres til Universitetet, maa der fremvise et Testimonium, udstedt paa Latin af den dimitterende Lærer, og skrevet paa behørig Stempletpapir, hvori Dimittenden meddeles det ham tilkommende Vidnesbyrd om Fliid, Fremgang og Sædelighed, og, hvis han har gaaet i offentlig Skole, ansøres, om han der har haft Stipendier, og da hvilke, samt om deraf er oplagt, og hvormegit. Endvidere bør enhver Dimittend til Universitetet medbringe de Bøger, hvori han i det sidste Skoleaar har indført sine Oversættelser og andre skriftlige Udarbejdelser i de ældre og nye Sprog, saadanne, som de have været fremlagte for vedkommende Lærere, og med disses originale Rettelser, hvilke Bøger enhver Dimittend afleverer ved Universitetet tilligemed hans Testimonium.

107. Ogsaa for enhver, som forlader en offentlig Skole, hvad enten han har besøgt den som Studerende eller

Studebende, uden derfra at gaa til Univerſitetet, ſkal af 7. Novb. Skolens første Lærer udſtedes et Teſtimonium paa Danſk, hvori forklæres, hvorlænge han har nydt Underviſning i Skolen, hvori han er underviſt, hvilken Fremgang han har gjort, og hvorledes han har opført ſig. Uden ſaadant Teſtimonium maa ingen, ſom har ſøgt en offentlig lærd Skole, gives Udgang til en anden, eller af noget Privat-inſtitut eller nogen Privatlærer antages til Underviſning, for ſiden at dimitteres.

108. For ethvert Teſtimonium, ſom fra en Skole udſtedes, være ſig ved Dimiſſionen til Univerſitetet eller ikke, betaler den, ſom modtager det, 10 Rdlr. til Skolekaſſen, medmindre han har oppebaaret noget Skolebeneficium, i hvilket Fald det meddeles ham gratis. Naar nogen dimitteres privat, betaler han til nærmeste fuldstændige lærde Skoles Kaſſe 10 Rdlr.; men ſtedes en Privatift til foreløbigt Tentamen i en offentlig Skole, og dimitteres ſiden, da betales for begge Dele 20 Rdlr. Beviſ for, at ſaadan Betaling er erlagt, ſkal Privatiften vedlægge ſit Teſtimonium, forinden han ſtedes til Examen Artium.

IX. Kap. Om Skolernes Eiendomme, Fonds, Indtægter og Udgifter og Regnskabsføringer over ſamme.

109. Ligesom alle de private Legater, om hvilke i denne Forordnings 71. § er beſtemt, ſaaledes ſkulle ogſaa alle andre de lærde Skolers og deriblandt Odense Kommunitets nuværende eller tilkommende faſte og løſe Eiendomme, Kapitaler, Legater, Indtægter og Indtægtskilder være og blive dem uroffelig forſikrede, og alle Fundatſer, Gavebreve, Anordninger og Udkomſter, ſom hjemle dem ſamme, ſtedſe ſtaa i fuldeſte Kraft.

110. Enhver Skole ſkal beholde ſine Eiendomme, Kapitaler, Legater og øvrige Indtægtskilder udelte, og dens Indtægter af ſamme anvendes firſt og fornemmelig til dens egne Fornødenheder, efter de Reglementer, ſom Vor Direktion

7. Novb. affatter; men hvad som derefter ved Skolerne hver for sig og ved Odense Kommunitet bliver aarlig tilovers, skal, forsaavidt det ikke ved Fundatser eller andre Anordninger er bestemt til Dplag eller voxende Kapital, inddrages under det oprettede almindelige Skolefond, om hvilket Vor Direktion under 22. Maj 1807 er tillagt speciel Befaling.

III. Af det almindelige Skolefond, hvilket aldrig maa anvendes til andet Brug end til det lærde Skolevæsens Fornødenheder og Forbedring, udredes først Udgifterne til saadanne Fornødenheder, som maatte være fælles for samtlige Skoler, og ikke kunne reglementeres for nogen eller nogle især, dernæst de Tilskud, som udfordres for de mindre formuende Skoler, der ikke selv have Indtægter i Forhold til deres Udgifter, og endelig grundlægges derved saadanne Fonds, som til Skolevæsenets Tarv i enkelte Grene kunne være fornødne eller gavnlige. Bestyrelsen over Fondet fører Vor Direktion efter de Regler, som Vi derfor have forestrevet.

112. Overtilshynet med Skolernes Pengevæsen staar under Skoleophorattet paa ethvert Sted, som til alle Tider maa være underrettet om den eller de det vedkommende Skolers økonomiske Forfatning, og uden hvis Samtykke ingen Kapital maa opfiges eller udsættes.

113. Det specielle Tilsyn og den specielle Forvaltning vedbliver under de ved foregaaende Anordninger udnævnte Skoleforstandere, hvilke paa ethvert Sted ere: Stedets Magistrat, dets første Sognepræst, og Skolens første Lærer.

114. Ingen af de faste Lærere ved nogen Skole skal det være paalagt, som Embedspligt, at føre Skolens Regnskab; men samtlige Forstandere vælge af deres Middel, eller ogsaa udenfor samme, en paalidelig og vederhæftig Mand, som oppebærer Skolens Indtægter, udtæller dens Udgifter, og fører behørigt Regnskab over samme, imod derfor at nyde aarlig 2 pCt. af de løbende Indtægter, han oppebærer, indtil

5,000 Rdr., og 1 Procent af det, som disse aarlige Indtægter beløbe sig høiere end denne Sum. Blandt løbende Indtægter kan ikke regnes saadanne Kapitaler, som indbetales for at omsættes. 7. Novb.

115. $\S$ Almindelighed have Forstanderne under Ephorernes Tilsyn at vaage over Skolernes Kapitaler og Eienomme, deres Indtægter og Udgifter, saaledes at Kapitalerne altid ere og blive sikkert udsatte paa Rente, de øvrige Eienomme i god Orden vedligeholdes, Indtægterne efter Muelighed forsøges, og Udgifterne ikke overgaa det bestemte eller nødvendige. $\S$ Særdeleshed paaligger det dem at være nøie underrettede om Skolernes Indtægter og Indtægtskilber; at holde i den dertil ved hver Skole indrettede Bog alle Skolens Foundationer, Gavebreve og Legater nøiagtig indførte; at administrere, ved Hjælp af Regnskabsføreren, Skolernes Fordegods og Tiender; at instruere Regnskabsføreren om de Pligter, han har at iagttage; at paase, at han nøiagtig opfylder dem; at lade sig af ham stille saadan Kauttion, som de til deres Betryggelse og Forhold til de Oppebørseler, han paa engang kan have i Kasse, anse tilstrækkelig; at meddele ham de til hans Regnskabs Vilæggelse fornødne Indtægts- og Udgiftsordres; at paase, at hans Regnskabs-ekstrakter, Regnskab og Antegnelser Besvarelse i rette Tid indsendes. Dersom nogen Skole ved dens Forstanderes Forsømmelse nogenfinde lider Tab, staa de derfor en for alle og alle for en til Ansvar.

116. Regnskabsføreren skal med Flid og Trostaa indkræve Skolens Indtægter til de Tider, naar de forfalde; rigtig og betimelig udbetale de Udgifter, til hvilke Forstanderne give Ordres og Anvisninger; over Indtægter og Udgifter føre et ordentligt og nøiagtigt Regnskab, og til rette Tid indsende sine Regnskabsextrakter, Regnskaberne selv og Antegnelsernes Besvarelse. For Oppebørsel og Regnskabs-

7. Novb. føring staar han til Ansvar paa samme Maade, som andre offentlige Oppebørsels- og Regnskabsbetjente.

117. Paa det at Regnskabsføreren kan være underrettet om, hvad han har at oppebære, skal ham af Skolens Forstandere være meddelt en nøjagtig Fortegnelse over alle de Indtægter, som Skolen aarlig tilkomme, med Underretning om, til hvilken Tid enhver Indtægt forfalder. Til Udgifterne meddele de ham enten staaende Ordres, efter de af Vor Direktion tilstillede Reglementer, eller og særskilte for andre tilfældige Udgifter. Uden Udgiftsordres, som vedlægges Regnskabet, maa han intet betale.

118—23. ....

124. Til Underretning for Revisionen om Skolens frugtbringende Kapitaler og om Sikkerheden, som for samme høves, skal Forstanderen aarligen afgive til Regnskabsføreren en Fortegnelse over disse hver især, samt over de Panter eller andre Sikkerheder, hvori de ere udestaaende, hvilken Fortegnelse vedlægges Regnskabet. Forsaaavdt Kapitalerne i Huspanter ere udsatte, skal i det mindste hvert tiende Aar en lovlig Synsforretning af Sagkyndige over Panterne holdes, hvilken Synsforretning vedlægges Regnskabet.

125. Med Skolernes Bygninger og Værelser, hvilke paa alle, ligesom allerede paa de fleste Steder er sket, skal gives passende Udvidelser og Forbedringer, have Forstanderne Tilsyn, at de tilbørligen vedligeholdes paa Kirkerne's Bekostning, hvor Vedligeholdelsen, ifølge Lovens 2—22—71, for Kirkerne er Pligt; for Skolekassens Regning, hvor Kirkerne ved speciel Anordning ere fritagne. I sidste Tilfælde skulle Forstanderne være bemyndigede til, uden Forespørgsel at foranstalte Reparationer indtil 50 Rdlr.s Beløb. For dem fra 50 Rdlr. til 100 Rdlr. indhentes Ephorernes Samtykke; for dem af 100 Rdlr. og derover gjøres Foresøgning af Ephorerne til Direktionen.

126. Med Skolernes Bogsamlinger, for hvis hensigts-7. Novbr. svarende Forøgelse fremdeles af Direktionen skal drages Omsorg, har enhver Skoles første Lærer Tilsyn, og staar derfor til Ansvar. Alle de Bøger, som allerede findes eller herefter kjøbes eller gives, skulle findes indførte i en dertil indrettet Protokol. Over dem, som kjøbes, og Prisen, til hvilken de kjøbes, lægges aarlig en af Skolens første Lærer attesteret Fortegnelse ved Skoleregnskabet. Naar den første Lærer ved Døden afgaar eller fratræder, skal af Skolens Forstandere nøie efterses, om alle Bøger, saaledes som de i Kataloget findes indførte, virkelig ere tilstede. Mangler nogen, skal den afgangne Lærers Bo eller den fratrædende tilsvare samme. Derefter sker formelig Overleverelse til enhver første Lærer.

127—131. ....

Fredstraktat imellem Hs. Majest. Kongen af 10. Decb. Danmark og Norge og Hs. Majest. Kongen af Sverig, med en separat Artikel angaaende gjensidig Ublevering af Desertører og Forbrydere, sluttet i Tønkøping.

1—10. ....

Separat-Artikel. Da begge høie kontraherende Parter i 9. Artikel af den idag underskrevne Fredstraktat have forpligtet sig til, ved en Separatartikel at bestemme de Grundsætninger, som skulle følges i Henseende til den gjensidige Ublevering af Desertører og Forbrydere, som, efter at have krænket den ene af disse Staters Rolighed, offentlige Sikkerhed eller Kredit, unddrage sig for Lovens Strængthed, ved at flygte til den andens Gebet, er man bleven enig om, at lade saadanne Forbrydere paagribe og respektive lade dem ulevere til deres retmæssige Regjering, saasnart Rekvifitionen desangaaende er bleven gjort, for at de kunne blive dømte og straffede efter det

10. Decb. Lands Love, hvor Forbrydelserne ere begaaede; og paa det at ingen Tvivl eller Tvistighed maatte opstaa angaaende de Forbrydelsers Natur, som skulle bemhyndige den ene af begge de høie Magter til at reklamere, og forpligte den anden til at udlevere de undbegne Forbrydere og Desertører, saa ere følgende Punkter udtrykkelig fastsatte af Os, deres Besuldmægtigede:

1. Denne Udlevering skal finde Sted i Henseende til alle de Personer, som bestyles for crimen læsæ Majestatis eller Landsforræderi, Mordere, Røvere, Mordbrændere, Falsknere, Tyve, svigagtige Fallentere, falske Vidner og Desertører.

2. I Henseende til Falskmøntnere er man bleven enig om, at den, som efter at have gjort sig skyldig i den Forbrydelse, at eftergjøre den ene af disse Regjeringers Mønt, enten virkelig eller repræsentativ, findes at være i den andens Stater, skal, hvilket endog Stedet maatte være, hvor Forbrydelsen er bleven begaaet, udleveres til den af disse Regjeringer, hvis Mønt, eller Papirer, der gjælde som Mønt, han maatte have eftergjort; det eneste Tilfælde undtagen, hvor det reklamerede Individ maatte findes at være Undersaat af den Regjering, til hvilken Rekvifitionen sker, i hvilket Tilfælde han bør vorde dømt af hans egen Souveræn og straffes efter hans Lands Love.

3. Enhver Person, som begiver sig fra det ene Land til det andet, uden at være forsynet med et anordningsmæssigt Pas fra det Steds Dyrighed, hvorfra han kommer, eller som ikke paa en authentisk Maade kan gjøre Rede for Bevæggrunden til sin Ankomst, skal blive anholdt og fastsat saalænge, indtil tilstrækkelige Oplysninger i Henseende til ham kunne blive indhentede. Dog skal Virkningen af denne Bestemmelse ikke udstrækkes til de rolige og unistænkkelige Beboere af de respektive Grændser, da begge Regjeringers Hensigt ingenlunde er, at underkaste den Handel eller Samfærsel, som finder Sted imellem disse, nogen Tvang eller Afbrydelse.

4. I de Tilfælde, hvor, i Kraft af de foregaaende 10. Decb. Artikler, Personer, som enten ere Forbrydere eller misrænkte derfor, blive paagrebne, skal Øvrigheden paa det Sted, hvor Anholdelsen er gjort, sørge for den Fangnes Underholdning; men naar Ubleveringen paafølger, skulle Omkostningerne for den ubleverede Persons Underholdning og Transport erstattes af den Regjering eller Øvrighed, som modtager ham.

5. Under Benævnelsen af Desertør forstaaes ethvert Individ, som, tjenende i den ene Sverriens Armee eller Flaade, gaar over paa den andens Grund for at unddrage sig fra sin Tjenestes Pligter.

6. Alle de Love og Anordninger, som angaa Paagribelsen og Anholdelsen af det ene Lands Desertører, skulle ligeledes tjene til Regel for det andets Desertører. Følgelig skulle disse paagribes overalt, hvor de forefindes, og blive ubleverede med alt det, som de have taget med sig. De civile eller militære Embedsmænd der, hvor Anholdelsen har fundet Sted, skulle derom i den kortest mulige Tid undervette Øvrigheden eller den militære Kommandant i det nærmeste Sted i det Land, hvorfra Desertøren kommer, og dertil søie de Efterretninger, de have kunnet forstaae sig, enten ved den anholdtes Forklaringer eller paa andre Maader.

7. For at lette Udførelsen af Bestemmelserne angaaende denne Artikels Gjenstand, er det fastsat, at begge Hofterne nærmere vilde blive enige om at indrette en direkte Korrespondance imellem Deres respektive Staters civile og militære Øvrigheder, paa det at det ikke skal være nødvendigt, for at udbirke en undløben Forbryders eller Desertørs Paagribelse eller Ublevering, først at skride til ministeriel Rekvifition, hvilken, med Hensyn til begge Landes geografiske Beliggenhed, ofte vilde foraarsage en stor Tidsspilde.

8. Da de Grundsætninger, som ere fremsatte i de foregaaende §§, kunne ved Tiden og Omstændighederne være at underkaste nogle Modifikationer, saa skulle Bestemmelserne

10. Decb. angaaende Forbryderes og Desertørers Udlevering ikke forblive i Kraft længere end i et Tidsrum af 15 Aar, og naar dette Tidsrum er forløbet, skulle begge Regjeringerne atter blive enige, enten at forlænge Virkningen af de nu antagne Bestemmelser, eller at modificere dem.

9. Eftersom denne separate Artikel er at anse som udgjørende en Del af den i Dag afsluttede Fredstraktat, og som om den deri var indført Ord til andet, saa skal den, i det Tidsrum, som er bestemt for dens Bedvarelse, have samme Kraft og Styrke som Traktaten; den skal fra begge Sider vorde ratificeret, og dens Ratifikation være indbegreben under selve Traktatens.

27. Decb. **Plak. ang. at umyndige Lehnbesiddere ei kunne være Overdommere i Politisager.**

Vi Frederik den Sjette osv. G. v. at, som det efter Landets Love ei kan tilkomme Kvinder eller Mindreaarige at beklæde Dommerembede, saa finde Vi det og upassende, at nogen til dette vigtige Embede henhørende Forretning udøves af Grevskabers eller Baroniers umyndige Besiddere, eller i disses Navn. Vi ville derfor herved allern. have fastsat, at Politisager, der i første Instantt ere paakjendte ved et Grevskabs eller Baronis Birkething, skulle, naar Lehnbesidderen enten er et Fruentimmer, eller en Mandsperson, som ei har opnaaet den fuldmyndige Alder, i anden Instantt, saafremt de dertil indaales, paakjendes af den af Bore Amtmænd, i hvis Amt Lehniet eller Birket er beliggende.

28. Decb. **Plak. ang. Grundes Afgivelse til Kanal anlæg.**

Indm. Saml. pag. 731.

1810.

8. Jan. **Frdg. ang. Tiendevæsenet i Danmark.**

Indm. Saml. pag. 732.

Frdg., hvorved i Kongeriget Danmark paabydes 8. Febr. en almindelig Indkomstskat for 8 Aar.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: At Vi, for- medelst nærværende Tids Omstændigheder, have fundet uundgaaeligen nødvendigt, til en ny Indtægt for Vor Stat- kammer=Afbrags=Fond, iblandt andet at paabyde en almin- delig Indkomstskat for 8 Aar: Thi byde og befale Vi for Vort Rige Danmark, som følger:

1. Af al Indkomst, være sig af Kapitaler, Fordeien- domme, Huse og Gaarde, geistlige, civile og militære Løn- ninger, Pensioner og al Slags Brugs- og Næringsdrift, af hvad Navn nævnes kan, skal i 8 paa hinanden følgende Aar, fra 1. Januar 1810 at regne, svares 4 pCt. aarlig. Dog bliver Skatten paa Vort Land Bornholm ikkun at erlægge med det halve Beløb eller aarlig 2 pCt.

2. Enhver, uden Hensyn paa Stand, Rjøn, eller Alder, er underkastet denne Skat..

3. Den beregnes af enhver's rene aarlige Indkomst, hvorunder forstaas al Netto Provenu, saavel i rede Penge, som i Naturalpræstationer, Emolumenter og Produkter, endog dem, den Skatteydende anvender til egen eller Families Underholdning. Naturalpræstationer, Emolumenter og Pro- dukter anslaaes til Pengeværdi efter de gangbare Priser paa hvert Sted.

4. ....

5. Til Skattens Beregning angiver enhver aarlig, efter den denne Forordning høstnykte Formular, paa Tvo og Love og saaledes, som han, om og naar forlanges, drifter sig til med Ed at bekræfte, det fulde Beløb af den rene Indkomst, han har haft i det sidst tilbagelagte Aar, da Skatten stedse bliver for det løbende Aar at tilsvare af det Beløb, som Yderen i det foregaaende Aar har haft i Ind- komst, hvorunder ogsaa henregnes alt, hvad der i det sidst forløbne Aar er erhvervet som Kapitalforøgelse eller Gevinst,

8. Febr. forsaabidt samme ikke hidrører fra Arb eller faste Eiendommens Salg. Utsaa angives i indeværende Aar den i Aaret 1809 hafte Indkomst; i Aaret 1811 indeværende Aars Indkomst og saa fremdeles. Paa Umyndiges Begne ske Angivelserne af deres Børgere, og Mindreaariges Angivelser underskrives tillige af deres Kuratorer.

6. I Bor Residensstad Kjøbenhavn skal den allern. anordnede Extraskattekommission, og i enhver af de andre Kjøbstæder heri Riget en Kommission, bestaaende af Magistraten (hvor ingen Magistrat er, Byfogden) og de af Byens Mænd, som aarligen, i Følge den kongl. Resolution af 14. Juni 1765, udnævnes til at beraadslaa om Extraskatten, aarlig forfatte de fornødne Mandtals- og Statteprotokoller, modtage de befalede Angivelser og derefter beregne Indkomstskatten, alt efter de af Os approberede Instruktioner, som dem fra Bort Rentekammer vorde givne. Kommissionerne foretage deres Forretning i dette Aar, saasnart disse Instruktioner ere dem tilhændekomne, og i de følgende Aar hver Januar Maaned. I Kjøbstæderne, Kjøbenhavn undtagen, indtræde Bore Amtmænd, enhver for sit Amts Kjøbstæder, i Kommissionerne, saasnart Mandtals- og Statteprotokollerne ere forfattede, og førend videre med Forretningerne fortfares; dog forbeholdes det Amtmændene paa ethvert Sted, hvor de ikke selv kunne møde, at konstituere en anden Embedsmand paa deres Begne. For disse Kommissioner, enhver paa sit Sted, skulle alle og enhver i Bor Residensstad Kjøbenhavn og øvrige Kjøbstæder boende eller sig der opholdende, uden Forffjel af Stand eller Jurisdiktion, være pligtige ikke alene at indkomme, efter Indkaldelse, med de Oplysninger og Efterretninger, som til Mandtals- og Statteprotokollernes Forfatning og ellers maatte behøves og forlanges, men ogsaa, naar og til hvad Tid de indkaldes, at møde, for at afgive deres Angivelser og Forklaringer skriftlig eller mundtlig efter den denne Forordning høstrakte Formular; dog, i

Tilfælde at nogen er hindret fra at møde personlig, da kan 8. Febr. hans Angivelse indsendes til Kommissionen; men den bør i saa Fald være ikke alene af ham egenhændig underskrevet og med hans Segl forsynet, men og desuden, i Tilfælde at Kommissionen ikke kjender hans Underskrift og Segl, sammes Rigtighed af en den bekjendt Mand ved Paategning bevidnes.

7. Samme Forretninger, som forberedte Kommissioner saaledes foretage og udføre i Kjøbstæderne, skulle paa Landet, formedelst sammes vidtløftigere Strækninger, være fordelte imellem visse Herreds- og Amtskommissioner saaledes: .....

8. Dersom nogen, efter at være indkaldet for Kommissionerne, enhver paa sit Sted, ikke indkommer med sin Angivelse til rette Tid, skulle Kjøbstadskommissionerne for Kjøbstæderne og Amtskommissionerne for Landet være bemyndigede til at paalægge den, der udebliver, en Mulkt til Kjøbstadens eller Amtets Fattigkasse af 1 til 4 Rdlr. efter Omstændighederne for hver Dag, hvilken Mulkt af vedkommende Kommission, uden Lovmaal, ved Rettens Betjente strax inddrives, og dermed fortfares, indtil Angivelse sker Naar i noget Tilfælde maatte være Anledning til at fordre Angivelsens Rigtighed beediget, da aflægges Eden, efter Bort Rentekammers nærmere Decifion, i Kjøbstæderne for Magistraten og paa Landet for Amtmanden og et af de øvrige Medlemmer af Amtskommissionen.

9—10. ....

Frdg., hvorved i Kongerigerne Danmark og 8. Febr. Norge med underliggende Lande indtil videre paalydes en Afgift af faste Eiendommes Værdi, hver Gang disse overdrages til ny Eier, og af al øvrig Eiendoms Værdi, hver Gang samme gaar i Arv, samt af Fæste-, Bygsel-, og Arvefæstesteder,

8. Febr. saa ofte disse af ny Fæster, Leilænding eller Arvefæster tiltrædes.

Indm. Saml. pag. 751.

28. Marts. Reglm. for Kaperfarten og Priserne's Behandling.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v. ....

1. Ingen i Bore Riger og Lande maa fare paa Kommiss eller udøve Kaperi, medmindre han dertil er forsynet med lovmæssigt Kaperbrev. Saadan Tilladelse til Kaperi udstedes herefter af Vort Admiralitets- og Kommissariats-Kollegio, og under bemeldte Kollegii Segl. Den meddeles alene dem, som ved Fødsel eller Antagelse have erhvervet danst Borgerrret, og bevilges kun, under de herefter onnmeldte Vilkaar, for Skibe eller Fartøier, som føre Skjts, eller hvis Mandskab i det mindste behørig er forsynet med Vaaben.

2—6. ....

7. Ingen Kaper maa, under sit Kaperbrevs Fortabelse, og anden Straf efter Omstændighederne, anholde noget Skib, eller paa nogen Maade gjøre Brug af det ham meddelte Kaperbrev, paa venstabelige eller neutrale Magters Territorium, som i Almindelighed antages at strække sig en Sømil fra Landet. I Henseende til Drefund bliver at iagttage, at Kaperier ikke drives under de svenske Batterier, eller saa nær den svenske Kyst, at Kaperfartøier derfra kunne beskudes.

8. Da Vi erkjende som en ufravigelig Grundsætning, at frit Skib gjør fri Ladning, saa forbyde Vi paa det alvorligste de med Kaperbreve forsynede Krigssere, at opbringe noget Skib, tilhørende neutrale, eller i venstabelig Forbindelse med Os staaende Magter, hvem Ladningen end maatte tilhøre, naar de til Skibet og Expeditionen hørende Papirer befindes at være i vedbørlig Orden, og Skibet ikke

er ladet med Krigskontrabaude, bestemt til de under Stor-8. Marts. brittanniff Herredomme værende Riger og Lande, ei heller iøvrigt, efter 6. §, Opbringelse underkastet.

9. Ligesom frit Skib gjør fri Ladning, saa drager og Skibets Ufrihed Ladningens Ufrihed efter sig.

10. De Papirer, som efter § 8 bør findes i behørig Orden paa Skibet, ere følgende: a) Søpasset. . . . b) Skibets Bil- eller Bygningsbrev, og saafremt den, der har ladet bygge Skibet, har afhændet det til en anden, da tillige Kjøbebrevet eller Skjødet, medmindre samme indeholdes i eet Dokument. Skulde Skibet forhen være opbragt, som Priise, og, som saadan, kondemneret, da gjælder Kondemnationens-akten, istedenfor Bilbrevet, samt ligeledes for Kjøbebrevet; dog ikkun, naar den over Skibet afholdte Auktionsforretning, eller andet Overdragelsesbevis, er tilføiet Kondemnationens-akten. For Skibe, som, efter at være formelig kondemnerede i en fremmed Stat og sammesteds kjøbt af Neutrale, derfra afgaa ballastede til deres Hjem, bør Kondemnationens-akten med tilføiet Auktionsforretning, eller andet Overdragelsesbevis, antages istedenfor samtlige ellers befalede Papirer, Skibsjournalen undtagen. c) Et Maaalebrev. . . . . d) Ekvipagerulle eller Folkeliste . . . . . e) Told- og Klareringsjeddle . . . . . f) Certeparti og Konnoissement over Ladningen, eller, hvis intet Certeparti har været oprettet, da blot Konnoissement, hvoraf bør kunne ses, hvorhen den er bestemt. Og endelig: g) Skibsjournal for den hele paa det producerte Pas gjorte Reise; med Undtagelse for saadaune Skibe, som blot fare fra en østersøist Havn til anden.

11.—20. . . . .

21. Saasnart Raperen ankommer med nogen Priise til en Havn i Bore Riger og Lande, skal han strax anmeldte sig hos Stedets Dommer. Denne bør uopholdelig, og i det seneste inden 24 Timers Forløb, begynde og med muligste Hurtighed fuldføre Forhør saavel over Raperen med

Tredie Hæfte.

28. Marts. dennes Mandskab, som over den opbragte Skipper med hans Skibsfolk og Passagerer; nøie examinere og konfrontere dem om Skibets Fart efter Journalen og andre Omstændigheder, om de i § 10 benævnte Dokumenters Rigtighed, Passagerernes Passe, Kondition, Reise og Erinde, ligesom og om Stedet, hvor Skibet er bleven anholdt, om Kaperens Forhold baade før, under og efter Opbringelsen, og andet deslige, som kan anses fornødent til Sagens Oplysning.

22. Under dette Forhørs Optagelse bør Dommeren i det Hele paase begge Parter's Tare paa det omhyggeligste, og, inden Forhøret sluittes, opfordre saavel Kaperen, som især den opbragte, til at erklære, om de ønske nogen yderligere Oplysning, eller have videre at erindre, og derefter modtage begges gjensidige Paastand. Den største Nidkjærlighed i denne Henseende indskræpes vedkommende Dommere, saameget mere som Vi, med Hensyn paa den (i Særdeleshed for de opbragte, som kunde vente Frisindelse) saa vigtige Hurtighed i Retspleien, ikkun ved Overadmiralitetetsretten tilstæde Parterne at lade møde ved Prokuratorer.

23—26. . . . .

27. Ved Dommens Affatning skulle alle Omstændigheder paa det nøieste tages i Betragtning, men dog maa ingen andre Breve eller Bevisligheder tages under Paaskjendelse end de, som fandtes paa Skibet ved dets Opbringelse; da det alene skal tilkomme Overadmiralitetetsretten at paaskjønne, hvorvidt det kunde tillades nogen af Parterne der at fremkomme med nye Oplysninger eller Bevisligheder. Konklusionen af Priserettens Dom besørgeres af Sekretæren strax indrykket i en af Provindsens offentlige Tidendes; og Domsakten meddeles Parterne paa disses Forlangende uophørlig bestreben, til videre Forhandling.

28. Vil nogen af Parterne appellere den ergangne Priseretsdom, skal han erklære saadant inden 24 Timer efter Dommens lovlige Forkyndelse fra Bederpartens Side, og

derefter inden 8 Uger udtage Stævning til Overadmiralitetens-28. Marts. retten som holdes i Vor kongl. Residensstad Kjøbenhavn; samt give Dommeren og sin Vederpart lovligt Kalb og Varsel efter Forordningen af 30. April 1806 angaaende Overadmiralitetetsrettens Instruktion. . . . . 29—36. . . . .

Frdg. for Danmark og Norge ang. Vaccinationen*). 3. April.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: at da Vaccinationen eller Indpodningen af Kopper tilstrækkelig er bleven prøvet i Vore Stater, og ved de mest paalidelige Erfaringer bevist at være et sikkert Børnemiddel imod den, under Navn af Børnekopper, bekjendte farlige Sygdom; saa tilsiges Omhu for Vore Undersaatters Helbred og Liv, at Brugten af dette velgjørende Middel nu, ved almindelig Lov, vorder paabuden og hævdet. Vi befale derfor saaledes, som følger:

1. Den i Vor Residensstad Kjøbenhavn nedsatte Kommission angaaende Vaccinationen skal, som en herefter stedse vedvarende Kommission, føre Overopsynet med Kopperindpodningen i Vore Riger Danmark og Norge; og umiddelbar under samme paaligger Opsynet med denne Indretning Stifts- og Landsfysici.

2. Det specielle Tilsyn med Vaccinationen i ethvert Distrikt paaligger Stedets Læge og i Kjøbenhavn Stadsfysikus. Til Distriktslægen, eller i Kjøbenhavn Stadsfysikus, skulle alle andre, som befatte sig med Vaccinationen, gjøre behørig Anmeldelse om Kopperindpodningen og de derved mødende Tilfælde; hvorefter denne Embedsmand ved hvert Aars Udgang har at indsende samtlige Fortegnelser og Beretninger angaaende Vaccinationen til den vedkommende Stifts- eller Landsfysikus, fra hvem de siden tilstilles Vaccinationskommissionen.

*) Ved Kanc. Prom. 17. Marts 1812 blev denne Forordning udvidet til at skulle gjælde for Island, hvor den endnu tilbøds er gjældende, ligesom den ogsaa tilbøds gjælder for Færøerne, jfr. L. Nr. 22, 4. Febr. 1871 § 13.

3. April. 3. Saa skal og Politiet paa ethvert Sted strængeligen vaage over, at Bore Anordninger angaaende Vaccinationens Udbredelse og Børnekoppernes Forebyggelse blive efterlevede, og Lægernes Forskrifter i saa Henseende nøiagtig opfyldte, samt Overtrædelser herimod hastig afstraffede.

4. Ligesom der i Bor Residentstads er oprettet et Vaccinationsinstitut, hvor enhver uden Betaling kan blive indpodet Kopper, saaledes ville Vi og, for at dette Forebyggelsesmiddel kan komme alle Bore kjære Undersaatter til Nytte, herved allern. have befalet, at samtlige Distrikts- og Provincialmedici og Kirurger skulle, efter en af vedkommende Amtmænd i For- ening med Stifts- eller Landfysikus affattet Inddeling, aar- ligen omreise i deres Distrikter, for hvis at vaccinere dem, som dertil frivilligen melde sig. Disse Reiser indrettes saaledes, at den vaccinerende Læge kommer tilbage paa hvert Sted til den Dag, han kan bedømme Vaccinens Egthed. Lægerne skulle nyde fri Befordring paa disse Reiser, samt, istedenfor Diætpenge, et Honorar af 24 Skilling for hver af dem vaccineret Person, hvilke Udgifter lignes paa Amtet. Hvor de beskikkede Fysici, Læger og Kirurger, formedelst Distrikternes Vidtløstighed, ikke kunne overkomme saadan Om- reisen, maa Hjælpevaccinatører fra Vaccinationskommissionen forlanges og afgives.

5. For at de beskikkede Medici og Kirurger altid kunne have og vedligeholde frisk Indpodningsmaterie, skal dem paa Forlangende anvises nogle Subjekter til at vaccinere blandt de Børn i deres Embedskreds, som nyde offentlig Opdra- gelse, Undervisning eller Understøttelse, samt befindes at være sunde og ikke at have haft de naturlige Kopper.

6. Samtlige Medici og Kirurger, saavelsom de uden for Lægestanden, der arbejde for Vaccinationens Fremme, og hvis Bestræbelser Vi med Velbehag ville anse, skulle, til Bevis for den af dem fuldbyrdede Vaccinations Paalidelighed, meddele enhver, der heldigen har gjenneemgaaet samme, en

Attest af saadant Indhold, som hostrykte Schema udbiiser, 3. April. og hvortil autoriserede Blanketter skulle vorde Øvrighederne tilsendte for at udbefes til Vedkommende; dog maa flige Attester ikke medgives andre, end dem, hvis Vacciner ere imellem 7. og 9. Dag efter Indpodningen efterfete og befundne at være genuine og ægte. Navnene paa dem, hvis Vacciner findes ægte, skulle indføres i dertil autoriserede Bøger, hvilke Øverøvrighederne paa Forlangende skulle meddele Læger og andre, som befatte sig med Vaccinationen.

7. Forstandere og Bestyrere for samtlige Undervisningsinstituter og alle saadanne Skoler, som ei henhøre til de ringeste Almueskoler, skulle være ansvarlige for, at ingen, som ei bevistligen er vaccineret, eller har haft de naturlige Kopper, optages som Lærling til Opdragelse eller Undervisning i bemeldte Instituter eller Skoler.

8. Lige Forpligtelse paaligger alle Ølbermænd og Laugsmestere, i Henseende til Læredrenge's Antagelse ved Langene; saa og Direktører og Bestyrere af offentlige Stiftelser, i Henseende til de Personer, der indtages som Lemmer i samme, eller derfra nyde Understøttelse.

9. Enhver, som udskrives til Vor Krigstjeneste til Lands eller Vand, bør, naar han ei tilveiebringer Bevis om at være vaccineret, ved at fremlægge den allern. anordnede Attest, eller fremvifer umistkjendelige Tegne paa at have haft de naturlige Kopper, underkastes Vaccinationen strax ved hans Ankomst til Tjenesten.

10. Naar Konfirmander melde sig, som ikke ere vaccinerede eller have haft de naturlige Kopper, bør Præsterne formane dem til, enten strax eller saasnart muligt at benytte det for deres Liv og Sundhed vigtige Forebyggelsesmiddel mod Koppesygdommen, som Vaccinationen tilbyder. Saa maa og fra 1. Januar 1811 af ingen Præst foretage nogen Kopulation eller Ægtevielse, medmindre de Kopulerede, saa-

3. April. vel Brudgom som Brud, bevisliggjøre, at de ere vaccinerede, eller have haft de naturlige Kopper.

11. Naar de naturlige eller Børnekopper udbryde nogetsteds paa Landet i Bore Riger, bør samtlige Beboere af den eller Byer, hvor Smitten har vist sig, der ikke bevisligen have haft enten disse Kopper eller Kopperne, uden Undtagelse strax underkastes Vaccinationen.

12. For samtlige Kjøbstæder derimod indstræuke Vi demue Befaling derhen, at alle og enhver i de Huse, hvor de naturlige Kopper yttre sig, skulle være pligtige strax at lade sig vaccinere, medmindre de have haft de naturlige eller Kopperne.

13. Saa skulle ogsaa de Huse eller Gaarde i Kjøbstæderne, i hvilke Koppesygdommen maatte vise sig, strax gjøres kjendelige derved, at en trykt eller skreven Seddel, som indeholder de Ord: „Her er Børnekopper,“ paaklistres Gadedøren eller Porten, og lige Sedler paahæstes alle Indgangene til den Familjes Værelser, hos hvilken den Syge opholder sig; og har Politimesteren paa ethvert Sted nøie at overholde, at disse Sedler blive staaende urørte, indtil Distriktslægen, og i Kjøbenhavn Stadsphysikus, skriftlig til-lader deres Nedtagelse. Et saadant Hus, hvor Kopperne have yttret sig, bør isøvrigt, naagtet den Syge endog bortføres fra samme, fremdeles anses som mistænkt for Koppesmitte, og Stedets Læge drage Omsorg for, at de nødvendige Rensningsmidler, saasom mineralfke Røgelses osv., der afbenyttes, samt jevnlig undersøge, om Sygdommen der videre skulle udbrede sig.

14. Da de naturlige Kopper undertiden vanskelig kunne kjendes fra andre Hudsygdomme, saa bør ethvert Udslæt, som bestaar af smaa Blegne og som viser sig strax efter en mere eller mindre kjendelig Sygdom, anses som mistænkeligt for at være Kopper, og bør desaarfag anmeldes paa den i 15. og 16. § befalede Maade under de deri fastsatte Straffe

i Overtrædelsestilsælde, naar Sygdommen siden findes at 3. April. være Kopper.

15. Enhver Husfader eller Husmoder skal, saasnart Tegnet til Børnekopper vise sig i deres Huse, ufortøvet gjøre Anmeldelse derom paa Landet for Stedets Præst eller Sognefoged, om han bor nærmere ved Stedet, hvilke igjen skulle anmeldte det for Distriktslægen og Politimesteren, som strax har at indberette det til Amtmanden; i Kjøbstæderne for Byfogden eller Stedets Læge; og i Kjøbenhavn for Politimesteren eller Stadshyffikus, paa det at de fornødne Foranstaltninger mod Sygdommen strax kunne worde søiede. Mangel af en saadan Anmeldelse paadrager den skyldige Husfader eller Husmoder Straf fra 8 Dages Fængsel paa Vand og Brød indtil 3 Maaneders Arbeide i Forbedringshuset efter Forseelsens Bessaffenhed og Domstolenes Skjøn.

16. Ligeledes skal det og i Kjøbstæderne være Pligt for enhver Husvært, eller den, som i hans Sted har Opsyn i Huset, nøie at underrette sig om og uopholdeligen for Distriktslægen at anmeldte denne Sygdoms Udbrud. Befindes han at have efterladt saadan Anmeldelse, uagtet Sygdommen har været ham bekjendt, straffes han med Mulkt fra 10 til 100 Rdlr efter hans Vilkaar og Forseelsens Grad. Som Følge heraf berettiges Husværterne til enhver Undersøgelse, hvorved de kunne sættes i Stand til at opfylde den dem paa-liggende Pligt.

17. Saasnart Lægerne, enten paa den i fornævnte §§ befalede Maade, eller og ved egen Erfaring, komme til Kundskab om Koppesygdommens Udbrud, skulle de, foruden at indberette det til Amtmanden, uopholdeligen give den vedkommende Stifts- eller Landshyffikus saadant tilkjende; ligesom de ogsaa i dette Tilfælde strax bør gjøre Indberetning til Kommissionen for Vaccinationen.

18. De Forsigtighedsregler, som ved Forordningerne 17. April 1782 for Danmark og 5. September 1794 for

3. April. Norge ere foreskrevne i Henseende til andre epidemiske Sygdomme, skulde ogsaa være udbandede til Koppesygdommen, forsaavidt ikke ved denne Anordning anderledes er bestemt. Disse Forsigtighedsregler ere: at ingen Uvedkommende maa indfinde sig hos de Syge; at Sørgerstuer og alle andre Almuesamkvem forbydes; at de Døde begravnes inden 48 Timer efter Døden, med det samme Løi, hvori de ere bortdøde, og i Kister, som indvendig ere begede eller tjærede, samt nedgraves 4 Alen under Jorden; og endelig: at hverken Ligfølge eller Begravelsesgilber tillades.

19. Naar der til noget Sted i Bore Riger indkomme Skibe, som enten have Koppesygdomme, eller Klæder, hvoraf disse have gjort Brug, inden Borde, bør de henlægges under Karantæne saalænge, indtil de Syge ere blevne afhentede, og disse Klæder behørig ere røgede og rensede ombord, samt lige Forsigtighed er iagttaget ved det Rum, hvori de Syge have opholdt sig.

20. Paa det at Koppesygdommen ei ved den hidtil brugte Inokulation skal kunne vedligeholdes og dens farlige Smitte paany udbrede sig, forbyde Vi herved paa det strængeste al videre Indpodning af Smaakopperne eller de saakaldte Børnekopper. Skulde nogen Læge desuagtet driste sig til at foretage nogen Inokulation af disse Kopper, da skal det være ham forbudt videre at praktisere nogetsteds i Bore Riger og Lande, og skal han derhos, om han er Embedsmand, have det ham anbefoede Embede forbrudt. Ligeledes skal og enhver, der enten paa sin egen Person, eller paa sine Børn eller andre, lader foretage Indpodning af forommeldte Kopper, anses som Bore Befalingers forsættelige Overtrædere og straffes, om han er Embedsmand, med Affættelse fra sit Embede, og i andet Fald med Pengebøder eller anden Straf efter Omstændighederne.

21. Ligesom der for Vor Residentsstad Kjøbenhavn er indrettet et Lokale i det almindelige Hospital, hvori Kopper-

patienter ved en udbrydende Epidemi kunne henlægges til Kur og 3. April. Pleie, saaledes skal det ogsaa i Tiden foranstaltes, at der i de øvrige Kjøbstæder, saavidt muligt, haves et lige Lokale i Beredskab.

22. Alle Senge og Gangklæder, som tilhøre Koppepatienterne og som ikke strax kunne lægges i Vand for at vaskes, bør følge med Patienten til ethvert saadant Koppehospital, for der at røges og renses. Ligeledes bør i det Bærelse, hvor Koppepatienten har opholdt sig, foretages den forommeldte Rensning.

23. Naar spæde Børn, som behøve Moderens Die, indlægges til Kur paa et saadant Hospital, tillades det Moderen, om hun ønsker det, at forblive hos Barnet.

24. Uagtet det skal gjælde som en almindelig Regel, at de, som i Kjøbstæderne blive angrebne af de naturlige Popper, skulle henbringes til Afsondring i det dertil indrettede Hospital, tillade Vi dog, at de Familier, hvis Formue sætter dem istand til at give Koppepatienterne den fornødne Pleie, og som kunne udrede de med disses Afsondring forbundne Omkostninger, maa beholde Patienterne hjemme og lade dem, der udholde den fornødne Karantæne, saafremt Stedets Læge finder deres Bopæl bekvem dertil.

25. I saa Tilfælde skal Stedets Læge foranstalte, at ikke alene de i 13. § omtalte Sedler blive opslaaede paa Huset, men endog at Gadens Navn og Husets Numer bliver bekendtgjort i de offentlige Tidender, som udgives i denne eller en anden Kjøbstad i Stiftet. Naar derimod Patienten og dennes smittede Klæder blive henbragte til Hospitalet, skal ingen saadan Anmeldelse i de offentlige Tidender ske.

26. Naar en i en Kjøbstad udbrudt Koppesygdom aldeles er ophørt, skal Stedets Læge bekendtgjøre saadant i de offentlige Tidender, og derhos udlove en Præmie af 10 Rdlr. til den, som fremkommer med den første bevislige Angivelse om nyt Udbrud af denne Sygdom.

3. April. 27. Alle foregaaende Anordninger og Forskrifter angaaende Vaccinationen ophæve Vi herved.
9. April. Frdg. ang. en forandret Indretning af Søpassvæsenet.
 Vi Frederik den Sjette osv. G. v. ....
 1—6. ....
 7. Alene Bore Undersaatter, som enten ere fødte i Bore Niger og Lande, eller inden nærværende Krigs Udbrud med Storbritannien have fæstet Bopæl et Steds under Bort Ferredømme, tillades at føre et med Bort Søpass forsynet Skib eller Fartøi.
 8—18. ....
5. Mai. Plak. for Kongerigerne Danmark og Norge med underliggende Lande, ang. hvorledes der, naar ved faste Eiendommers Kjøb og Salg, i Stedet for Kjøbesum, er betinget aarlig Afgift paa visse Aar, eller en Persons Livstid, skal forholdes i Henseende til den Bærbis eller Kjøbesums Bestemmelse, hvoraf den ved Forordningen 8. Febr. 1810 paabudne $\frac{1}{2}$ Procent-Afgift skal svares.
 Indm. Saml. pag. 760.
9. Mai. Plak. om Legater ved testamentariske Dispositioner af den jødiske Menighed. (Kbhvns. Raadstue.)
 Indm. Saml. pag. 761.
11. Mai. Plak. for Danmark og Norge, som indeholder Bestemmelser, betræffende fængslig Anholdelse af de Forbrydere, der ere under den kriminelle Lovald. (Kancelliet.)
 Indm. Saml. pag. 762.

Frdg. ang. de Forholdsbregler, som bør iagttages 25. Juni.
ved Torders Udstykning i Danmark, med videre.

Indm. Saml. pag. 764.

Plaf. ang. Forhøielse i Betalingen for Laud- 7. Juli.
inspektørernes og Landmaalernes Forretninger i
Danmark.

Indm. Saml. pag. 773.

Plaf. for Danmark og Norge, hvorved Konven- 22. Juli.
tionen med Sverig, ved Separat-Artikel af den
under 10. December 1809 sluttede og af Kongen
den 15. næstefter ratificerede Fredstraktat, ang.
gjensidig Ublevering af Forbrydere og Desertører,
bekjendtgjøres*).

Tillæg til Reglm. af 28. Marts 1810 for Ra- 27. Aug.
perfarten og Priserne's Behandling.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: At Vi, for
endhydermere at sikre dem, som af Bore Rapere opbringes,
mod mislig Behandling, samt til at fremskynde Prisesager-
nes vedbørlige Afgjørelse, have fundet det nødvendigt at
tillægge Bort under 28. Marts d. A. udgangne Reglement
for Raperfarten følgende nærmere Bestemmelser:

1. Ligesom det ved Reglementet for Raperfarten § 21
er paalagt de Dommere, til hvem den første Undersøgelse i
Opbringelses-Sager betroes, at de inden 24 Timers For-
løb skulle begynde, og med muligste Hurtighed fuldsøre,
Forhørene i Prise-Sager; saa befale Vi dem endvidere her-
ved at drage Omsorg for, at det opbragte Skibs Mandskab
og Passagerer kunne være afhørte i det seneste inden 6

*) Denne Separat-Artikel findes ovenfor pag. 461.

27. Aug. Dage efter Opbringelsen, og, som Følge heraf, efter den Tids Forløb tilstædes fri Kommunikation med Landet.

2. Finder nogen Undersøgelsesdommer ved Forhørets Begyndelse, at det ikke uden Hjælp vil blive ham muligt, inden bemeldte Tids Forløb at fremme Forhøret saavidt, bør han øieblikkelig gjøre Indberetning til Overøvrigheden, som da har strax at konstituere en, eller efter Omstændighederne flere, loothyndige Mænd til Assistance for Undersøgelsesdommeren. I Kjøbenhavn gjøres saadan Indberetning fra Sretten direkte til Bort Danske Kancelli.

3. Naar et opbragt Skib og dets Ladning ved Priserettens Dom frifindes, og den opbragte, ved at lade Dommen forkynde for sin Vederpart, erklærer sig tilfreds med samme, bør Opbringeren, saafremt han vil appellere, inden de i Kaperreglementet foreskrevne 24 Timer, derom afgive sin Deklaration for Dommeren paa det Sted, hvor Dommen bliver ham forkyndt, hvorefter denne uden Ophold indberetter den passerede Appels-Deklaration til Priseretten.

4. Opbringeren bør, under saadanne Omstændigheder, til ydermere Sikkerhed for den Erstatning og Godtgjørelse, om hans Vederpart af Bor Overadmiralitätsret muligen kunde vorde tilkjendt, melde sig hos Priseretten, inden den 6. Dag, Middag Kl. 12 at regne, fra Appellens Deklaration, med tilstrækkelig Kaution, beregnet til $\frac{1}{2}$ Del, eller i det mindste $\frac{1}{4}$ Del, af det anholdte Skibs og Ladnings Værdi, efter Priserettens Eragtning i ethvert enkelt Tilfælde. Skulde der opstaa nogen Tvivl eller Tvistighed angaaende Kautionens Tilstrækkelighed, afgjøres saadant af Priseretten ved en inappellabel Kjendelse, som skal affiges inden 24 Timer, og Kautionen derpaa inden andre 24 Timer være stillet.

5. Naar paa denne Maade Appel er deklareret og Kaution stillet, oversendes Sagens Dokumenter fra Priseretten til Overadmiralitätsretten, hvorfra de ikke maa ud-

leveres, inden Sagen ved Dom er afgjort. Er derimod 27. Aug. enten Appel ikke deklareret, eller Kaution ikke stillet, inden de ovennævnte Terminer, ved hvis Beregning Søn- og Sællig dage undtages, meddeles den opbragte paa Begjæring en Attest desangaaende af vedkommende Dommer, hvorefter Priseretten udleverer ham hans Skibspapirer, imod at han fyldestgør hvad ham ved Rettens Dom er paalagt; og Anholdelsen anses dermed aldeles ophævet.

6. Ligesom privat Forlig imellem Opbringeren og den opbragte ikke tilstedes, fra den Tid Opbringelsen er fuldbjrdet indtil Priserettens Kjendelse eller Dom er afgivet, saaledes skal det ogsaa være forbudt den Opbringer, som paa Priserettens Frifindelsesdom har erklæret Appel og stillet Kaution, derefter, i Følge indgaaet Forlig med den opbragte, igjen at frasælde Appellen.

7. Naar et opbragt Skib ved Priserettens Dom er fritjendt, med eller uden Omkostninger, og Skipperen ønsker at disponere over Skibet og sammes ligeledes frigivne Ladning — den fra Bederpartens Side instituerede Appel uagtet — da skal saadant være ham tilladt, imod at han stiller fuld Sikkerhed for Skibs og Ladnings Værdi. Til den Ende har han at henvende sig med Begjæring desangaaende til Dommeren paa det Sted, hvortil Skibet er indbragt; denne indkalder saavel Skipperen, som Raperen eller dennes Befuldmægtigede, og modtager deres Deklaration, om de ere enige i at anse den under Processen med Hensyn paa Retsgebyrernes Beregning ansatte Værdi som nøiagtig. Er nogen af Parterne misforusiet med samme, paalægger Dommeren ham, inden en vis Tid paa egen Beføstning at foranstalte et Oversyn, hvorved det da skal have sit Forblivende. Unser Raperen den Sikkerhed, som af den opbragte tilbydes, for utilstrækkelig, bør Dokumenterne strax indsendes til Priseretten, som inden 24 Timer har at afgjøre Trækten ved en inappellabel Kjendelse.

27. Aug. 8. Naar Værdien er bestemt, og Kautionen stillet, havees Anholdelsen, og Skibet tilligemed dets Ladning overlades Skipperen til fri Raadighed; dog har han, om han vil afseile, først at henvende sig til Vor Overadmiralitetetsret, som bestemmer, hvorvidt de til samme indsendte originale Skibspapirer kunne udleveres ham, imod at der af disse efterlades notariale Gjenparter

9. Naar et opbragt Skib ved Priserettens Dom er frikjendt, og Sagen fra Opbringerens Side indankes for Overadmiralitetetsretten, skal en saadan Sag, fremfor alle andre, af bemeldte Ret paakjendes.

10. Ingen Losning af et anholdt Skibs Ladning maa, blot paa Grund af Opbringerens Begjæring, tilstædes, med mindre han stiller tilstrækkelig Sikkerhed for $\frac{1}{2}$ Del eller i det mindste $\frac{1}{4}$ Del af Skibs og Ladnings Værdi, efter Undersøgelsesdommerens Eragtning i ethvert enkelt Tilfælde.

4. Septb. **Plat. for Danmark og Norge ang. hvad Høiesteretsadvokater samt Over- og Underretsprofuratorer bør indskyde i den almindelige Entekasse. (Rancelliet.)**

Hs. Majest. har allern. befale: At Advokaterne i Høiesteret saavel som Profuratorerne ved Over- og Underretterne i begge Rigerne skulle forsynes med Embedsbestallinger, og, som Følge heraf, lige med andre kongl. Embedsmænd, gjøre Indskud i den almindelige Entekasse til Pension for deres eventuelle Enker; samt at dette Indskud, hvilket for Hs. Majest.s lønede Embedsmænd beregnes efter deres Gager, skal for Advokater og Profuratorer bestemmes saaledes, som om de første af disse havde en aarlig Embedsindtægt af 1500 Rdlr., og de sidste af 500 Rdlr.

2. Oktb. **Plat. for Danmark og Norge, ang. at der, til Udgivelse af Blade, hvori politiske Nyheder eller**

**Efterretninger meddeles, bør erhverves kongl. Pri- 2. Oktb.
vilegium. (Kancelliet.)**

S. S. Majest. har allern. befalet: at ingen herefter maa udgive noget Blad, hvori politiske Nyheder eller Efterretninger blive meddelte, uden dertil af Allerhøiøstamme at være forundt specielt Privilegium; samt at de nuværende Udgivere af saadanne Blade, saafremt de agte at fortsætte disse, skulle henholde sig til vedkommende Politimester, for at erholde Underretning, saavel om de Betingelser, under hvilke ovennævnte Privilegium kan ventes tilstaaet, som og om de Forholdsregler, de indtil videre have at følge.

**Plak. ang. Hjælp, som i Danmark bør gives til 9. Oktb.
det i Søkrigstjeneste kommanderede Mandskabs For-
ders Drift og Høvarbeides Forrettelse.**

Indm. Saml. pag. 775.

**Frdg. for Danmark og Norge, ang. hvorledes 6 Novb.
med Begler paa dansk Kourant, og med Betaling af
Begler, som lyde paa Species, indtil videre bør for-
holdes.**

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: At, da Vi have overbevist Os om, at et vidt udstrakt Misbrug af Bælskredit i dansk Kourant utilladeligen er bleven benyttet som Hjælpemiddel til at drive og fortsætte en for Kongerigernes Pengevæsen høist fordærlig Agiotage, saa have Vi allern. suudet for godt at anordne følgende:

1. Det skal, fra denne Forordnings Bekjendtgjørelse og indtil videre, aldeles være enhver i Bore Riger forbudt, at transjere, remittere, præsentere, akceptere, endossere, sælge, kjøbe, diskontere eller udbetale nogen Begel paa dansk Kourant, som, hvad enten den lyder a dato eller paa Sigt, er stilet at betales efter længere Tids Forløb, end 8 Dage fra

6. Novb. Akceptionsbagen at regne. Og skulle saadanne Bexler derhos med næste Post, efterat de ere udstedte, affendes til Akception.

2. Ovenstaaende Bestemmelser ere at anvende, saavel, naar Bexler Ihdende paa danst Kourant vorde udstedte til at betales her i Rigerne, som og, naar de udgives at betales paa fremmede Steder.

3. Bexler paa danst Kourant, hvad enten de stiles paa 8 Dage eller kortere Tid, tilstaaes ikkun trende Løbedage.

4. Enhver, som imod denne Anordnings Forfrist trasserer, remitterer, præsenderer, akcepterer, endosserer, sælger, kjøber, diskonterer eller udbetaler nogen Bexel, bør erlægge en Mulkt, af 10 Procento af Bexelens Beløb, til Vor Kasse.

5. Desuden skal den utilladelige Bexels paalydende Sum være Vor Kasse hjemfalden.

6. Er Bexelen akcepteret, bliver Søgmaalet til Beløbets Konfiskation at anlægge mod Akceptanten; i andet Fald mod Trassenten.

7. Kan Bexelens Beløb ei hos nogen af disse erholdes, da bør enhver, som ellers efter Bexelret var forpligtet, for samme staa til Ansvar.

8. Den Mægler, som kjøber eller sælger nogen utilladelig Bexel (§ 1), skal, foruden at erlægge den i § 4 bestemte Mulkt af 10 Procent, tillige have sin Bevilling forbrudt.

9. De Forbud, som indeholdes i denne Anordning, skulle ikke være gjældende for saadanne Bexler paa danst Kourant, hvis Forfaldstid indtræffer før end den 15. December 1810, forsaavidt de ere stilede paa Sigt; eller, før end den 15. Januar 1811, for saavidt de ere trukne a dato.

10. Bexler paa Sigt, hvis Forfaldstid indtræffer efter 6. Novb. den 15 Decbr. d. A. og Bexler a dato, hvis Forfaldstid indtræffer efter den 15. Jan. 1811, skulle, saafremt de findes trukne fra Steder, hvor denne Anordning ei ved deres Udstedelse kunde være bekjendt, anmeldes for Øvrigheden paa det Sted, hvor Acceptanten boer. Naar Øvrigheden ved sin Paategning har bevidnet den stete Anmeldelse, bør den saaledes paategnede Bexel af Ihændehaveren deponeres hos den Bexelkommite, som dertil af Bort Finantskollegio bemyndiges; paa det at saadanne Bexler, imellem Accepten og Forfaldstiden, ei skulle benyttes til Pengeomsætning.

11. Forsømmes den (i 10 §) befalede Anmeldelse, eller undblader Ihændehaveren af Bexlen at deponere samme, da straffes han med at bøde til Vor Kasse 10 Procent af Bexlens Beløb.

12. Bexler Ihvende paa Species, Banko, eller andre Valuta end dansk Kourant, kunne ubehindret transferes, endosseres, præsenteres, akcepteres, sælges, kjøbes, diskonteres og betales efter deres Værd, uagtet de ere udstedte paa længere Tid, end ommeldte 8 Dage (1. §); og bliver, i Henseende til disse, i alle Maader at forholde efter de om Bexler forhen udgivne Anordninger.

13. Naar en Bexel, der Ihder paa Species, er forfalden til Betaling i Bore Kongeriger, da skal det modtages som god og fuld Betaling, naar Acceptanten indfrier den med dansk Kourant, efter bestemt Cours, nemlig: i Kjøbenhavn efter den Cours, som af den Danske og Norske Speciesbank var noteret den sidste Dag før Forfaldstiden; og udenfor Kjøbenhavn efter den Kurs, som af bemeldte Bank var noteret, da den før Forfaldstiden sidst ankomne Post afgik fra Kjøbenhavn.

14. I Henseende til alle i denne Anordning ikke udtrykkeligen benævnte Punkter, Bexler betræffende, bliver at forholde efter hvad som hidtil har fundet Sted.

6. Novb. **Frdg., som indeholder nærmere Bestemmelser i Henseende til Bogumandslaugs Indretning og Vedligeholdelse i Danmark.**

Indm. Saml. pag. 776.

13. Novb. **Plak. ang. Haandværks- og andre Dreng, som omstreife paa Gaderne og offentlige Pladser med Skrigen, Støien og Piben. (Politikammeret.)**

Da Haandværks- og andre Dreng her i Staden, ofte paa den mest ryggesløse Maade, omstreife paa Gaderne og offentlige Pladser med Skrigen, Støien og Piben, trække med de saakaldte Drager, kaste med Slynger og Stene, smelde med Pidske, spille med Bolde, oversprøite Forbigaaende med Vand og anden Urenlighed, ridse og oversmøre Huse og Gaarde med Krude eller Snavs, ved hvilke Uordener Vedkommendes Eiendomme beskadiges, Vinduer og Gadelygter ituslaas, de paa Gaderne holdende Heste letteligen kunne blive løbste, og i det hele god Orden og Gadefred forstyrres; saa finder jeg mig herved besøiet til alvorligen at advare imod denne i Evang gaaende Uskik, og derhos at indskjærpe saavel de Unge, som deres Forældre, Mestere, Husbønder og andre, til hvem Opshuet med Ungdommen er betroet, Politiforordningen af 22. Oktober 1701, dens III. Kap.; Reskriptet af 5. Juli 1775 og flere dithørende Anordninger, i Overensstemmelse med hvilke de i ovenmeldte Uordener antrufne Dreng ueftergiveligen ville blive straffede med Ris eller Fængsel paa Vand og Brød, og deres Foresatte med Mulkt, efter de befindende Omstændigheder; og da Politiets Betjente ikke altid ere eller kunne være nærværende for at anholde de Skyldige, saa anmodes enhver heri, i paakommende Tilfælde, at være behjælpelig. Da isøvrigt Politiet ofte med Uvillie har erfaret, at Forældre med strafværdig Ligegyldighed lade deres smaa

Børn løbe uden Opsigt omkring paa Gaden, hvorved 13. Novb. Ulykke saavel af Heste og Vogne, som og paa andre Maa-der, ikke sjælden foraaftages, saa maa jeg ligeledes herved bringe den 21. § i Plak. 3. Decbr. 1755 i enhver Vedkommendes behagelige Erindring.

Reglem. for Jordemodervæsenets Indretning og 21. Novb. Bestyrelse i begge Riger, Kjøbenhavn udtagen.

Indm. Saml. pag. 779.

Plak., som indeholder Tillæg til Reglementerne 14. Decb. af 5. Juli 1803, for Fattigvæsenet i Danmark. (Kancelliet.)

Indm. Saml. pag. 788.

Plak. ang. hvorledes med visse Forbryderes Løs-14. Decb. ladelse og Hjemsendelse fra Straffeanstalterne bør forholdes. (Kancelliet.)

Indm. Saml. pag. 792.

1811.

Plak. ang. hvorledes skal forholdes med Lexter 5. Jan. til Kirkemusik og med Ligers. (Kancelliet.)

Indm. Saml. pag. 793.

Plak., som indeholder Bestemmelser, betræffende 8. Jan. de af den kongl. Direktion for Kjøbenhavns Fattigvæsen hos Fabrikanter og andre til Undervisning udsatte Børn. (Kancelliet.)

Indm. Saml. pag. 793.

Plak., som forbyder samtlige Bærtshusholdere, 28. Jan. Billardholdere, Konditorer og Restauratører her i

28. Jan. Staden at tillade Skoledisciple og Elever af de herværende civile og militære Instituter Udgang i deres Huse, eller at sælge noget til disse af deres Butiker. (Politikammeret.)

Indm. Saml. pag. 794.

25. Febr. Kanc. Skr. (til samtlige Stiftamtmand og Amtmand) om Bestemmelsen af Territorialhøjhedsgrænsen tilføs.

Sans Majest. Kongen har under 22. ds. behaget allern. at resolvere saaledes:

„Vi ville allern. have fastsat som Regel i alle de Tilfælde, hvor Spørgsmaal er om Bestemmelsen af vor Territorialhøjhedsgrænse ubi Søen, at denne skal regnes indtil den sædvanlige Sømil's Afstand fra den yderste Ø eller Holm fra Landet, som ikke overskyles af Søen.“

5. April. Frdg., som indeholder nærmere Bestemmelser for Odelsindløsninger i Norge.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v. ....

1—8. ....

9. I ethvert Tilfælde af Odelsrets Paatale skal Løsningssummen, hvad Kapital end Gøden, efter Udkomstbrevene, maatte være sat eller solgt for, alene fastsættes ved Tugt, paa den Maade, som er foreskreven i N. L. 5. B. 3. R. 10. Art., saa at Eieren, der maa fravige Godset, nyder i Erstatning saa meget, som det, af gode Mænd, anses at være værd, paa den Tid det indløses, hvilket skal tjene til Regel for Domstolene i enhver Odelsag, som enten nu er, eller herefter vorder, indstævnet for Retterne.

10—11. ....

**Plat. ang. hvorledes den jødiske Religions Be- 21. Mai.
kjendere have at forholde sig i Henseende til Ligs
Begravelse. (Rancelliet.)**

H. S. Majest. har under 18. Mai sidstleden behaget allern. at fastsætte følgende Bestemmelser i Henseende til Ligs Begravelse blandt Bekjendere af den jødiske Religion:

1. Ethvert Dødsfald iblandt Jøder skal i de Byer, hvor Jøderne have Repræsentanter eller Forstandere, strax anmeldes for disse eller deres Formand, som har uden Betaling at meddele en Attest om Dødsfaldets Anmeldelse.

2. Paa de Steder, hvor Jøderne ingen Menighed og følgelig ingen Repræsentanter have, gjøres Anmeldelsen for Stedets Politimester, som uden Betaling meddeler Attesten.

3. Liget maa ikke jordes, førend 3 Dage efter at Anmeldelsen er sket, og Attesten meddelt; de Tilfælde undtagne, som herefter nævnes.

4. Dersom den Døde har haft en smitsom Syge, bør Begravelsen ske inden den Tid og paa den Maade, som Forordningen af 17. April 1782 befaler; men i saa Fald bør saadant anmærkes ved Anmeldelsen, og indføres i den Attest, som af Bedkommende meddeles.

5. Har den Døde ikke haft nogen saadan Sygdom, men Forraadnelsen dog kjendeligen yttre sig, førend 3 Dage efter Dødsfaldet, maa Begravelsen ogsaa ske inden dette Tidrumms Forløb, naar der fremlægges en Attest fra Stadsphysikus om dette Foregivendes Rigtighed. Denne Attest bør meddeles uden Betaling til de Uformuende, og mod Betaling af 1 Rdlr. til de Formuende.

6. Dersom Betjentene ved Jødernes Kirkegaarde understaa sig at udlaae Ligvogn eller at tilstede et Ligs Begravelse, uden at de herovenfor givne Forfrister iagttages, skulle de, for saadant deres Forhold, justitialiter tiltales til

21. Mai. Bestillings Fortabelse og anden vilkaarlig Straf efter Omstændighederne. Slige Betjente skulle desaaarsag, til deres Sikkerhed, bevare de omhandlede Attester, for at de kunne tjene til Bevis i Tilfælde af Klage.

7. Skulde ellers nogen af den jødiske Religions Befjendere, enten enkelt Mand eller Selskab, fordrifte sig til at lægge Hindring i Veien for Opfyldelsen af foransførte Befaling, bør disse paa lige Maade justitialiter tiltales til vedbørlig Strafs Lidelse.

6. Juni. Frdg., hvorved visse Paabudde dels ophæves og dels forandres og indskrænkes, og en i Forhold til Kornpriser bestemt Forhoielse i den ved Forordningen af 1. Oktober 1802 paabudne Afgift af Besiddelse, Nytte og Brug af Jorder og Tiender derimod anordnes i Kongeriget Danmark.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v. Da Statens Tarv og dens, formedelst Tidsomstændighederne uundgaaelige, mange Udgifter sætte Os i den Nødvendighed at maatte af Bore kjære og tro Undersaatter fordre nye Bidrag og i saa Henseende fornemmeligen forsøge de hidtil paabudne Afgifter af Jorders og Tienders Besiddelse, Nytte og Brug i Bort Rige Danmark; saa have Vi taget under Overveielse, hvorledes denne Forsøgelse kunde være at paahyde paa en saadan Maade, at den stedse kan staa i rigtigt Forhold til Landmandens Indtægter og hvad han derefter kan taale at hyde. Og have Vi derhos taget Hensyn til, hvorledes den ved Forordn 8. Febr. 1810 paabudne Indkomstskat, forsaavidt den svares af Bondejordbrugs Indtægter, kunde, i Særdeleshed til Lettelse for Bondealmuen og i Betragtning af den Vanskelighed, Erfaring har vist, at samme har ved at opgive Indtægterne af sit Jordbrug, passende være at ophæve. Thi hyde og anordne Vi herved, som følger, for bemeldte Bort Rige Danmark:

1. De ved Forordn. 21. Oktbr. 1803, 6. Juni 1806, 6. Juni. 8. April 1808 og 4. Septbr. 1809 paabudne Forhøielser i den ved Forordn. af 1. Oktober 1802 paabudne aarlige Afgift af Besiddelse, Nytte og Brug af Jorder og Tiender skulle fra 1. Juli 1811 være ophævede. Derimod bestemmes et Kvantum af 280,000 Tønder Rug og 280,000 Tdr. Byg, hvorefter en Forhøielse i fornævnte Afgift for Estertiden hvert Aar, ved en Plakat, ligesom for den sidste halvde Del af indeværende Aar er stet ved Plakat af Dags Dato, vil blive paabuden i Penge, udregnede efter Middeltallet af de gjældende Landpriser paa det da næstforegaaende Aars Afgrøde. Og vil desuden, forsaavidt den oprindelige Jord- og Tiendeafgift efter Forordn. 1. Oktb. 1802, samt de øvrige staaende Skatter, der hæfte paa Jordeiendomme, i noget Aar i Forhold til Landpriserne udgjøre mindre, naar de beregnes til Kornvarer, end i indeværende Aar, Forskjellen paa en forholdsmeessig Maade blive tillagt Forhøielsesafgiftens Beløb. Men derimod kunne Yderne vente, naar extraordinære Kornleverancer herefter udskrives til Vor Tjeneste, da derfor at godtgjøres Betaling efter Landpriserne.

2. Da i Henseende til Kornstatspengene vil blive fulgt samme Forholds Regel efter foregaaende § 1, som i Henseende til de øvrige paa Jordeiendomme hvilende Skatter, saa ville Vi herved have den ved Forordn. 23. September 1803 bestemte Maade for deres Paahydelse ophævet, og derimod for indeværende Aar og fremdeles have fastsat Kornstatspengene til 2 Rdlr. 56 Skil. af hver Tønde Ager og Eng og 1 Rdlr. 28 Skil. af hver Tønde Skov- og Møllesthyldskontribuerende Hartkorn aarligen. Foruden de ved nyse nævnte Forordning til Erlæggelse med afvigte Oktober Kvartals Skatter paabudne 80 Skil. pr. Tønde Hartkorn Ager og Eng og 40 Skil. pr. Tønde Hartkorn Skov- og Møllesthyld, bliver altsaa for indeværende Aar endvidere med næstkommende Juli Kvartals Skatter at udrede 1 Rdlr. 72

6. Juni. Skil. af hver Tønde Ager og Eng og 84 Skil. af hver Tønde Stov- og Møllestjlds kontribuerende Hartkorn; hvorefter Kornstatspengene siden aarligen for de følgende Aar erlægges, Halvdelen forud med det foregaaende Aars Oktober Kvartals og den anden halve Del med det paafølgende Juli Kvartals Skatter, hvilken Erlæggelse altsaa med næstkommende Oktober Kvartal tager sin Begyndelse. Dog ville Vi, med Hensyn til de hidtil bevilgede Eftergivelsler og Moderationer, allern. have a) fornævnte Kornstatspenge for Amager Land og Hirschholms Gods nedsatte saaledes, at de svares aarligen af sammes kontribuerende Hartkorn ikkun med 1 Rdlr. 36 Skil. pr. Tønde Ager og Eng og 66 Skil. pr. Tønde Stov- og Møllestjld, hvilket Beløb for indværende Aar erlægges helt med næstkommende Juli Kvartals Skatter, men for de følgende Aar i de ovennævnte Terminer med en Halvdel hver Gang; og b) Bort Land Bornholm aldeles fritaget for disse Kornstatspenge.

3. Fremdeles ophæves ogjaa herved fra indværende Aars Begyndelse den ved Forordningen 8. Februar 1810 paabudne Indkomstskat, forsaavidt den svares af Indtægter af Bondejords eller med andre Ord saadanne Jorders Brug, hvoraf den ved Forordningen 1. Oktober 1802 paabudne Afgift svares efter Hartkornets Værdi. Brugere af disse Jorder bør derimod fremdeles svare Indkomstskatten af deres Indtægter af hvad anden Formue eller Næring, de, foruden bemeldte Jordbrug, maatte besidde eller drive. Dog behøve de blandt disse Jordbrugere, som det er Reguleringskommissionerne bekjendt ikke at besidde saadan anden Formue eller at drive saadan anden Næring, ikke at indkaldes til at gjøre Indtægtsangivelser for samme. Men heraf maa paa den anden Side de Jordbrugere, som Reguleringskommissionerne finde sig foranledigede til at indkalde, ingenlunde tage Anledning til egenraadigen at udeblive, under Paaskud af ikke at besidde anden Formue eller at drive anden Næringsvei, end hint

Slags Jordbrug, da enhver ligesuldt er pligtig at møde 6. Juni. efter Reguleringskommissionernes Indkaldelse, for at meddele de Forklaringer og Oplysninger, som disse maatte eragte fornødne. Søvrigt ville Vi have den Tid, hvori Reguleringskommissionerne skulle modtage Angivelser og derefter beregne Indkomstskatten, for Eftertiden bestemt til hver April istedenfor Februar Maaned.

Plak., hvorved kundgjøres Beløbet for den sidste 6. Juni. halve Del af Aaret 1811 af den Forhøielse, som i Forhold til Kornpriserne er anordnet i den ved Forordn. 1. Oktober 1802 paabudne Afgift af Besiddelse, Nytte og Brug af Jorder og Tiender i Kongeriget Danmark.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: Ved fra næstkommende 1. Juli 1811 at ophæve de ved Forordningerne af 21. Oktober 1803, 6. Juni 1806, 8. April 1808 og 4. September 1809 paabudne Forhøielser i den ved Forordningen 1. Oktober 1802 paabudne aarlige Afgift af Besiddelse, Nytte og Brug af Jorder og Tiender i Bort Rige Danmark, have Vi ved en Forordning af Dags Dato derimod bestemt, at en Forhøielse efter et vist Kornkvantum i Forhold til Landpriser skal for Eftertiden hvert Aar blive paabuden i fornævnte Afgift. Vi ville derfor herved have kundgjort denne Forhøielses Beløb for den sidste halve Del af indeværende Aar og berhos allern. anordne det Forhold, hvori Jordbrugerne og Eierne med hinanden bør tage Del i Forhøielsens Udbredelse med Hensyn til den Byrde, enhver af dem hidtil har paafigget ved Udbredelsen af samtlige ved ovenmeldte Forordning af Dags Dato dels ophævede og dels forandrede og indskrænkede Paabudde. Thi hvide og befale Vi herved, som følger, for bemeldte Bort Rige Danmark.

1. For den sidste halve Del af indeværende Aar 1811 skal den ved Forordningen af 1. Oktober 1802 paabudne Jordafgift

6. Juni. være forhøiet med $11\frac{1}{2}$ Gange og den ved samme Forordning paabudne Tiendeafgift med 7 Gange saa meget, som dens oprindelige Beløb for et halvt Aar, saa at altsaa det oprindelige Beløb af Jordafgiften for samme Tid erlægges i alt $12\frac{1}{2}$ og af Tiendeafgiften i alt 8 Gange.

2. Naar Hovedgaardens eller dermed ved Forordningen af 1. Oktober 1802 i lige Klasse sat Jord for nærværende Tid er bortforpagtet paa et Aar eller længere Tid, bør, saafremt Forpagtningskontrakten ikke medfører anden Bestemmelse, Forpagteren saaledes tage Del i Forhøielsens Udredelse, at af de $11\frac{1}{2}$ Gange, hvormed Jordafgiftens oprindelige Beløb er forhøiet, falde de $4\frac{1}{2}$ Gange ham alene til Last, og at han for de øvrige 7 Ganges Forhøielse svarer i alt for ovenmeldte halve Aar 21 Skil. pr. Tønde Land, da Eieren derimod udreder Resten af Forhøielsen.

3. Naar Jord, hvad enten samme er Hovedgaardens eller Bonde- eller anden dermed i Klasse sat Jord, er overdragen til Eiendom eller i Arvfæste imod aarlig Afgift, som enten ganske eller tildels ydes i Korn eller andre Naturalprodukter eller Tjenester, tager Afgiftseieren, og, naar Jord er overdragen i simpelt Fæste, Eieren, uagtet denne Forhøielsses større Beløb, dog ikkun Del i dens Udredelse med det samme Beløb i det Hele, hvormed han hidtil har været pligtig at deltage i de ved Forordningerne af 21. Oktober 1803, 6. Juni 1806, 8. April 1808 og 4. September 1809 paabudne og nu fra næstkommende 1. Juli ophævede Forhøielssesafgifter, hvorefter Brugerne udrede det øvrige.

4. Er Jord overdragen til Eiendom eller i Arvfæste imod aarlig Afgift, som er bestemt til en fast og uforanderlig Pengebetaling, da skal Afgiftseieren være fritagen for at udrede, og Besidderen saaledes ikke være berettiget til af ham at fordre godtgjort nogen Del af Forhøielsen

5. Tiendeafgiften undtages fra Forhøielsen i det Til- 6. Juni.
fælde, at Tienden er afhandlet for bestandig til Øberne imod
en fast og uforanderlig aarlig Pengebetaling.

6. Iøvrigt forholdes, i Henseende til Forhøielsen saa-
vel i Jord- som i Tiendeafgiften, paa lige Maade, som efter
Forordningen af 1. Oktober 1802 i Henseende til den oprin-
delige, ikke ophævede Afgift selv, forsaavidt ikke herved
anderledes er anordnet.

7. Vort Land Bornholm bevilge Vi allern. saadan
Moderation, at Jord- og Tiendeafgiften skal der paa Landet
for den sidste halve Del af indeværende Aar ikkun være
forhøiet med 4 Gange saa meget, som Afgiftens oprindelige
Beløb sammesteds for et halvt Aar udgjør, saa at dette for
samme Tid erlægges paa Bornholm ialt ikkun 5 Gange.
Og forholdes for Resten i Henseende til Forhøielsesafgiften
der paa Landet efter de i de foregaaende §§ 3, 4, 5
og 6 fastsatte Bestemmelser.

Plak. for Danmark og Norge ang. Omgangs- 8. Juni.
maaden med Hittogods, som findes paa Kjøbstædernes
Grund. (Kancelliet.)

Sndm. Saml. pag. 795.

Plak. for Danmark og Norge, angaaende hvor- 24. Septb.
ledes de danske Skibe, der ere tagne af Fjenden,
men ikke ved en storbrittannisk Admiralitetsretsdom
kondemnerede, skulle betragtes. (Kancelliet).

58. Majest. Kongen har, under 13. denne Maaned,
behaget allern. at resolvere saaledes: Ethvert dansk Skib,
som af Fjenden er taget, men ikke ført til nogen engelsk
eller anden saadan Havn, som for Tiden er i Fjendens
Buld, og altsaa ikke, ved en storbrittannisk Admiralitets-
retsdom, der er kondemneret, men blot underhaanden solgt
til nogen fremmed Magts Undersaatter, skal, naar et saadant

24. Septb. Skib maatte indløbe i en dansk Havn, saavel under Krigen som efter Freden, tilbageleveres den danske Eier, og, naar det under Krigen anholdes i Søen af danske Krydsere, behandles som Reprise.

26. Septb. **Frdg. indeholdende yderligere Bestemmelser til at sætte Grændser for Agiotagen.**

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: Ved ufravendt Opmærksomhed paa den Fremgangsmaade og de Midler, som til Forringelse af de danske Banksedlers Værdi benyttes for det meste af saadanne Personer, der enten misledes af utidig Ungsteligbed eller drives af lastværdig Egenfordel, have Vi overbevist Os om Nødvendigheden af yderligere Bestemmelser til at sætte Grændser for Agiotagens fordærvelige Følger; thi hvede og befale Vi:

1. Ligesom det ved Forordningen af 25. Mai 1804, om det stemplede Papirs Brug, er i Almindelighed forbudt at udstæde eller modtage paa ustemplet Papir noget Dokument, som lyder paa Penge eller Penges Værd, saaledes skal det og i Særdeleshed være enhver i Bore Riger og Lande aldeles forbudt at udstæde eller modtage paa ustemplet Papir det Slags Gjældsbeviser, som, under Navn af Anfordrings-sedler, i den senere Tid er ført i Brug imellem Handlende og andre.

2. Anfordrings-sedler, eller Gjældsbeviser, hvorved De bitor forpligter sig til paa Kreditors Anfordring at betale. en skyldig værende Sum, ere herefter alene tilladelige under Sagttagelse af følgende Bestemmelser: a) De skrives paa stemplet Papir af 2. Klasse efter Forordningen 25. Mai 1804 § 3. b) De skulle strax ved Udstædelsen dateres, og gjælde ifkun 4 Maanedes fra Udstædelsens Datum. c) De skulle hvede paa Navn og ikke paa Ihændehaver. d) De maa ei endosferes eller transporteres uden paa særskilt stemplet Papir, og maa saadan Transport ei heller hvede paa Ihændehaver.

3. Anvisninger eller Assignationer maa herefter, som 26. Septb. hidtil, ifølge Forordningen 25. Mai 1804 § 8, skrives paa ustemplet Papir, dog alene under følgende Indskrænkninger: a) Udenbys Anvisninger eller Assignationer, hvilke for Fremtiden saalidt som indenbys maa forshues med Accept, skulle lyde paa at betales strax paa Sigt eller a vista. b) Anvisninger eller Assignationer paa Udstæderens Handelsfirma eller paa dennes Associe ere ulovlige.

4. Bexler lydende paa dansk Kurant, som herefter trækkes paa Kjøbenhavn, enten fra fremmed Sted eller fra noget Sted i Bore Hertugdømmer, sydligere end Haderslev og Lønder, eller og fra noget andet indenlandst Sted for fremmed Regning, maa alene udstædes a vista eller til at betales strax paa Sigt.

5. Overtrædelser af de forestaaende Forrifter (§§ 2, 3, 4) straffes med Konfiskation af den ulovlige Anfordringsjeddels, Anvisnings, Assignations eller Bexels paalydende Sum, og enhver Deltager i saadan Overtrædelse straffes desuden med Mulkt af 10 pCt., i Analogi med Vor Forordning af 6. November 1810.

6. Ingen i Bore Riger maa under Konfiskationsstraf pantsætte eller til haandsaaet Pant modtage Guld og Sølv i Barver, Species eller Speciesfedler, Mønter, være sig indenlandske eller fremmede, fremmede Banksedler eller Bexler, der lyde paa anden Pengefort end dansk Kurant.

7. Pantet af ovennævnte Beskaffenhed, som førend denue Vor Anordning maatte være satte og modtagne, og ikke inden 14 Dage fra sammes Bekjendtgjørelse af indfries, skulle enten af Panthaven eller Pantsætterten uopholdeligen anmeldes til førstnævntes Dvirighed, hvilken det da skal paaligge, at foranstalte Pantet efter lovlig Omgang ved Auktion bortsolgt. Forsømmes den heri befalede Anmeldelse til Dvirigheden, da indtræder Konfiskationsstraffen.

8. Bexler, lydende paa anden Pengefort end dansk

26. Septb. Kurant, maa ikke af nogen i Bore Riger diskonteres i dansk Kurant, under Konfiskationsstraf.

9. Forpligtelser, hvorved Kontraheres om at levere og modtage Hamborger Banko, grov Kurant, Species eller Speciesfedler, fremmede Penge, være sig Kontant eller i Buxler, eller Guld og Sølv i Barrer, maa af ingen i Bore Riger indgaaes eller afsluttes paa anden Maade, end at det omkontraherede skal leveres og modtages strax eller i det seneste inden 3 Dage; i andet Fald have begge de kontraherende forbrudt til Konfiskation det gjensidig omkontraheredes fulde Beløb.

10. Forpligtelser, stridende mod ovenangførte Bestemmelse, som maatte være indgaaede førend denne Vor Anordning, og som Kontrahenterne ikke kunne forenes om at hæve, skulle disse være pligtige inden 14 Dage fra Bekjendtgjørelsen heraf at anmeldte for Øvrigheden, hvilken det paaaligger, med Paategning om den i rette Tid skete Anmeldelse at forsyne Kontrakten, samt dernæst at indsende rigtig Gjenpart af samme til Bort danske Rancelli, som derover har at indhente Vor nærmere Bestemmelse. Forsømmes den heri befalede Anmeldelse til Øvrigheden, da blive de skyldige Kontrahenter at straffe i Øverensstemmelse med næstforegaaende §.

11. Mæglere, som maatte deltage i Transaktioner stridende mod denne Vor Anordning, blive foruden Mulkt af 10 pCt. af Transaktionens Beløb at straffe med deres Bestillings Fortabelse.

12. Stifteforvaltere og Stiftekommissarier, som ved Behandlingen af Stervboer og Opbudboer maatte komme til Kundskab om Transaktioner stridende mod denne Vor Anordning, paaligger det ufortøvet derom at gjøre behørig Anmeldelse. I Forsømmelsetilfælde blive de at drage til Ansvar for det Beløb, der ved Konfiskation vilde have været Vor Kasse hjemfalden, samt desuden at anse med Mulkt af 100 Rdlr. til 1,000 Rdlr. efter Sagens Bestaffenhed.

13. I alle de Tilfælde, hvor nogen Overtvædelse af 26. Septb. denne Vor Anordning ved Angiver opdages, nyder denne Halvdelén af den Vor Kasse hjemfaldende Konfiskationsfum.

Frdg., som bestemmer de Bilkkaar, under hvilke 18. Oktb. Kjobstadsjorder i Danmark og Norge kunne afhændes.

Indm. Saml. pag. 796.

Frdg. for Danmark og Norge, som indeholder 18. Oktb. nærmere Bestemmelser i Henseende til Egtefolks Udskillelse.

Indm. Saml. pag. 798.

Plak. ang. en Examen for Gartnere samt hvor- 29. Oktb. ledes Lærebrevé til disse bør udstedes.

Hs. Majest. Kongen har, under 27. d. M., behaget allern. at resolvere saaledes:

1. Enhver i begge Rigerne, der attraa herefter at vorde agtet som udlært Gartner, end mere om han vil vente at blive ansat i nogen kongl. Have, skal underkaste sig en offentlig Examen i sit Fag.

2—10. ....

11. Ved Gartneres Ansættelse og Forfremmelse ville Vi tage særdeles Hensyn til deres ved Examen beviste Duellighed.

12—14. ....

Plak. ang. de Reisendes Koutoir, hvor alle 1. Novb. ankommende Reisende skulle anmeldes, samt Reiepassé udstedes.

Politimesteren i den kongl. Residentsstad Kjøbenhavn G. v.: at ifølge Hs. kongl. Majests. mig tilhændekomne allerh. Reskript af 30. August sidstleden er et særreget Koutoir oprettet ved Politikammeret her i Staden under Navn

I. Novb. af: De Rejsendes Kontoir, hvor alle ankommende Rejsende skulle anmeldes, samt Rejsepasser udstedes. Men da deene Indretning i Særdeleshed har til Hensigt, at erholde en, saavidt muligt, nøiagtig Kontrol med fremmede Rejsende, som ankomme til og opholde sig her i Staden, saa blive de, om ankommende fremmede Rejsendes Anmeldelse for Politiet, gjældende Anordninger herved alle Vedkommende paa det alvorligste indskjærpede, og i Overensstemmelse hermed befalet:

1. Enhver Traktør, Gæstgiver eller Herberger, saavel som enhver anden Indvaaner her i Staden og paa dens Grund, være sig Eier eller Leier, skal uophødelig, og under Mulkt fra 4 til 20 Rdlr., paa ovenmeldte Kontoir skriftlig under deres Haand anmelden uden Undtagelse enhver paa deres Bopæl ankommende Rejsende, saaledes at de, som ankomme efter Kl. 9 Formiddag, anmeldes inden Kl. 6 Eftermiddag, og de, som ankomme efter Kl. 6 Eftermiddag, anmeldes Kl. 9 næste Dags Morgen, med Forklaring, som den Rejsende strax ved Ankomsten skal affordres, om hans Navn, Stand og Grinde, samt hvorfra han hertil er kommen, til Bauds eller til Lands, igjennem hvilken Port, og hvorlænge han formener her at forblive, hvorhos tillige skal følge den Rejsendes medhavende Pas til Eftersyn og Paategning.

2. Under lige Mulkt skal det paa Kontoi-ret skriftlig og under Haand anmeldes, naar den Rejsende forlader sit Vogi, og hvorhen han enten her i Staden henflytter eller aldeles bortrejser.

3. Paa det at der ved Kontoi-ret strax kan have sig sikker Eftervetning om alle her i Staden for Tiden sig opholdende Rejsende, tilholdes ligeledes alle vedkommende Værter, uden Ophold, paa ovenmeldte Maade at gjøre Anmeldelse om de Rejsende, som allerede ere her.

4. Som Rejsende anses enhver af begge Kjøen, som andensteds fra, enten indenlands eller udenlands, her til

Staden ankomme, og saalænge de her forblive, uden enten 1. Novb. som næringsdrivende Borger, som Studerende, som Tjenende, som Embedsmand, som Pensionist eller som den, der lever af egne Midler, her bevislig at have taget fast og stadig Bopæl.

5. Til Bestridelse af de, i Anledning af ovenmeldte Kontoirs Oprettelse, forøgede Udgifter, er det ved allerhøieste bemeldte Reskript allern. befalet: at et Pas, der lyder paa en Rejse til fremmede Lande, betales med 1 Rdlr. for hver Person, og et Pas, der lyder paa Rejse i de danske Stater, med 4 Mark for hver Person.

6. Da det nøiagtige Tilfyn, som det er Politiet paa- lagt at have med alle fremmede Rejsende og deres Forhold her, saa aldeles beror paa ovenmeldte Anmelders Paalidelighed, saa ville alle mulige Undersøgelser blive anvendte for at opdage enhver tilregnelig Forsømmelse i denne Henseende, til useilbarlig Straf efter Omstændighederne.

Plak. ang. fremmede Rejsende, som komme i Logi 1. Novb. her i Staden.

Politimesteren i den kongl. Residentsstad Kjøbenhavn G. v.: at Hs. kongl. Majeest, ved allerh. Reskript af 30. August sidstleden, allern. har fundet for godt at befale:

1. Alle, saavel fra Rigets Provindsjer, som udenlands fra, her til Staden ankommende Rejsende skulle være forpligtede til, strax efter Ankomsten i deres Logi, for Værten at anmelden deres Navn, Stand og Grinde, hvorfra, til Bands eller til Lands, og igjennem hvilken Port de i Staden ere ankomne, hvorlænge de formene her at forblive og hvorhen de derefter agte dem, ligesom og, enten at aflevere deres medhavende Rejsepasfe, eller ved eget Bud, at affende samnie til de Rejsendes Kontoir, til Eftersyn og Paategning.

2. Skulde det anses fornødent, at imodtage nærmere Forklaring af en Rejsende om Hensigten af hans Rejse og Ophold her, med videre, skal han, efter Tilføjelse fra Kon-

1. Novb. toiret, være pligtig til personlig at fremstille sig paa samme, og der meddele de Oplysninger, som maatte anses fornødue, under Mulkt fra 4 til 20 Rdlr., i Fald han ikke, formedelst Sygdom eller andet lovligt Forfald, derfra er forhindret, og desuden taale, at han med Magt fremstilles til Exa-
mination.

3. I den Tid, nogen Fremmed her, som Rejsende, forbliver, skal han være pligtig til, hver Gang han maatte forandre Logis, under lige Straf, strax at anmeldte paa de Rejsendes Kontoir, hvorhen han er flyttet.

4. Denne Urordning, som i det danske, tydske, franske og engelske Sprog er affattet, skal stedsse, og under 2 Rdlrs. Mulkt, findes opslaaet paa alle Værtshuse og Gæstgiversteder, jaavel i som udenfor Staden, i ethvert Værelse, som anvises Rejsende til Logi, paa det at samme strax og sikkert kan komme til Vedkommendes Kundskab.

14. Decb. **Ranc. Str.** (til Amtmanden over Randers Amt) ang. at om fornærmelige Udladelser ved Forligelseskommissionen maa meddeles Attest.

Hr. Kammerherren har under 11. Oktober sidstleden tilstillet Rancelliet en Begjæring fra Kaptain Møller til Møllerup om, at det enten maatte blive Forligelseskommissær Møller i Grenaa paalagt at meddele ham en Attest angaaende de truende og fornærmelige Udtalelser, som Overkrigskommissær Ingerslev udi bemeldte Kommission skal have fremsat imod ham, eller og desangaaende at maatte føre bemeldte Forligelseskommissær som Vidne. Ligeledes har Overkrigskommissær Ingerslev i en senere hertil indkommen Skrivelse anholdt om Tilladelse til ved Thingsvidne at oplyse Møllers injulterende og irriterende Udfærd imod ham inden Grenaa By's Forligelseskommission. Foranlediget heraf skulde man tjenstligst anmode Dem behagelig at ville tilkjendegive jaavel Kaptain Møller som Overkrigskommissær

Sugerslev, at da Forordningen af 10. Juli 1795, § 41, 14. Decb. blot forbyder Vidnesføring og at meddele Attester om det i Forligelseskommissionen forhandlede, forsaavidt den der omtvistede Sag angaar, men ikke om Trudser eller Injurier, som den ene Part maatte fremsføre imod den anden under Sagens Behandling, og som maa anses selve Sagen uvedkommende, saa følger heraf, at det ikke kan nægtes dem at erholde Attest om det saaledes passerede, eller at føre Forligelseskommissærerne som Vidner derom.

1812.

Kongl. aabent Brev ang. den fremtidige Bestemelse af Dannebrogsmændenes Hæderstegne. 28. Jan.

Indm. Saml. pag. 799.

Kongl. Resol. om Ophævelse af Egteskab, naar den ene Egtesælle er overgaaet uærlig Dom, eller er dømt til Livstids Fængsel. 11. Marts.

Vi Frederik den Sjette ville allern. have Egteskabet mellem Jordemoder Trine Gunette Lykke og Frederik Christian Lykke aldeles ophævet samt hende forundt Tilladelse til at indgaa andet lovligt Egteskab. Derhos ville Vi allern. have Bort Kancelli bemyndiget til i alle de Tilfælde, hvor den ene Egtesælle enten er overgaaet Dom for uærlig Sag og Dommen erkeveret eller for uærlig Sag dømt til Fængsel eller Landsforvisning paa Livstid eller paa flere end 3 Aar, at maatte, naar den uskyldige Egtesælle attraar det, indkomme med allerund. Forestilling om Egteskabets aldeles Ophævelse, om endog den saaledes dømte Egtesælle dertil nægter at give sit Samtykke; dog ville Vi, at intet herom offentliggøres.

Plak., ang. Bortforpagtning af Præstegaardsjorder. 19. Marts.

Indm. Saml. pag. 801.

21. April. **Frdg. for Danmark og Norge ang. Straf for Medicinaltugtens Overtrædelse m. v.**
Indm. Saml. pag. 802
27. April. **Plak. om Foranstaltninger til Druknedes og Skindodes Redning. (Kjøbenhavns Raadstue.)**
Indm. Saml. pag. 803.
26. Mai. **Plak., indeholdende nogle nærmere Bestemmelser vedkommende Haandværkslaugene i Kjøbenhavn.**
Indm. Saml. pag. 805.
9. Juni. **Frdg. for Danmark og Norge, betræffende, hvorledes der skal forholdes ved Salg af faste Eiendomme.**

Vi Frederik den Sjette osv. G. v., at Vi for at forebygge den Misbrug, at faste Eiendomme sælges fra Haand til Haand ved Sluttedler uden lovformelig Kjøbekontrakt paa stemplet Papir, have fundet for godt allern. at, befale som følger:

1. Enhver Kjøbekontrakt eller andet skriftligt Dokument, hvorved faste Eiendomme overdrages fra Mand til Mand, og til hvis Fuldbyrkelse Lovgivningen udfordrer Skjødes Udfærdigelse, skal, for at have Rets Kraft, ikke alene være skrevet paa det anordnede stemplede Papir, men ogsaa læses til Ting, inden de for Skjøders Thinglæsning lobbestemte Lider.

2. Enhver saadan Kjøbekontrakt eller Dokument skal fuldbyrdes ved Skjøde.

3. Derksom Kontrahenterne, efter fælles Overenskomst, attraa at hæve Kontrakten, skulle de derom afflutte en formelig Forening, skrevet paa stemplet Papir af 1. Klasse efter Størrelsen af Gjenstandens Værdi, hvilken Forening ligeledes skal læses til Ting.

Plak. for Danmark og Norge, hvorved bestemmes, 12. Juni.
at Leiermaalsbøders Afstingelse og Inddrivelse for
Fremtiden skal være ophævet.

Indm. Saml. pag. 806.

Plak., hvorved Frdg. 8. Januar 1810 om 17. Juni.
Tiendevæsenet i Danmark nærmere bestemmes.

Indm. Saml. pag. 807.

Plak. for Kjøbenhavn, betræffende Afgift af visse 25. Juli.
Slags Kataloger. (Kancelliet.)

Ifølge Hs. Majest.s allerh. Befaling af 23. d. M.
skal der, ved Salget af Kataloger, som trykkes i Anledning
af Auktioner i Kjøbenhavn over Kjøbmandsgods, Guld,
Sølv, Møbler og Effekter, Bøger m. v., erlægges, til Fordel
for offentlige Stiftelser, en Afgift af 8 Skilling af hvert
Exemplar, naar Kataloget er over 2 Ark, og af 4 Skilling,
naar samme er 2 Ark og derunder.

Afgiften, hvorfor den, der ved Auktionen er Inkassator,
bliver ansvarlig, skal strax efter Auktionens Slutning ind-
leveres til den kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret.
Med Afgiften skal tillige følge en Attest fra den vedkom-
mende Bogtrykker, der viser Antallet af de Kataloger, som
til Auktionen ere blevne trykte, saa og de Kataloger, der
ikke maatte være bortfolgte.

Plak. ang. ankommende Skippere, som medbringe 25. Juli.
Reisende fra Borde her til Staden, at lade sig
underrette om, hvor disse agte at logere.

Politimesteren i den kongl. Residentsstad Kjøbenhavn
G. v.: Ved Hs. kongl. Majest.s mig tilhændekomne Reskript
af 21. sidstleden er allern. befalet:

1. Enhver her til Staden ankommende Skipper skal

25. Juli. være pligtig til, førend de medhavende Reisendes Afgang fra Borde, at lade sig underrette om, hvor disse agte at logere, og derefter ufortøvet anmelde saadant i Toldbodvagten, samt paa Kontoiret for Reisende, ifald de Reisende ei ved Trekroners Batteri have kunnet opgive, hvor de agte at indlogere sig, alt under Mulk, som for forsømt Anmeldelse af Reisende.

2. Under samme Straf, skulle de Skipperne, som komme ind igjennem Kalbebo Løb, afgive Forklaring til Officeren paa Christianshavns Boms Vagt, om de medhavende Passagerer, deres fulde Navn og Titel, hvorfra de komme og med hvad Pas, samt hvor de ville logere.

3. Ligeledes og under Mulk maa Skipperne ikke tillade de medhavende Passagerer at gaa andet Sted i Land, end enten ved Toldbodvagten eller Christianshavns Boms Vagt.

4. De her i Staden værende Bærtshusholdere skulle daglig gjøre Anmeldelse til Hovedvagten, om Reisende til dem ere ankomne eller ikke, under Mulk, som for forsømt Anmeldelse af Reisende.

31. Juli. **Plat. ang., hvorvidt nogen maa holde Tægere eller give Tjenestehende Liberi m. v. (Kancelliet.)**
Indm. Saml. pag. 809.

14. Aug. **Plat. ang. Udfærdigelse af Farveprivilegier.**

Oberpræsident, Borgmestere og Raad ndi den kongl. Residentsstad Kjøbenhavn S v., at det ved allerhøieste Resolution af 15. f. M. allern. har behaget Hs. Majest. Kongen at fastsætte, at Privilegier til Farveriers Drift, som en Gren af Fabriksindustrien, herefter skulle udfærdiges gjennem det kongl. Generallandsøkonomi- og Kommercekollegium i Forening med Bevillinger til Trykkeriers Anlæg.

S at bekendtgjøre dette til alle Vedkommentes Efter-

retning skulle vi tillige melde, at Ansøgninger om Bevil- 14. Aug.
linger til Farveriers Ansøg ville, som en Følge heraf, for
Fremtiden blive at indsende til velbemeldte Økonomi- og
Kommercekollegium.

Plak. for Kongerigerne Danmark og Norge med 18. Aug.
underliggende Lande, om at de Boer, hv's hele be-
holdne Foruue er under 100 Rdlr., skulle være fri-
tagne for den ved Frdg. 8. Februar 1810 paabudne
1/2 Procentafgift af Arv.

Indm. Saml. pag. 811.

Kongl. Resol, hvorved Kancelliet bemyndiges til 12. Oktb.
at afgjøre visse Sager.

Vi ville allern. have Vort Kancelli bemyndiget til at maatte
herefter, uden derom at forelægge Os allerund. Forestilling,
efter bedste Skjønnende afgjøre og ad mandatum udfærdige
det Fornødne i følgende Sager, nemlig:

1. Angaaende Ægteffabs Ophævelse, naar de befalede
3 Aar fra Skilsmisfen i Henseende til Bord og Seng al-
deles ere forløbne, samt den Øvrigheden og vedkommende
Sognepræst, ved Resolution af 22. Januar 1796 og For-
ordningen af 18. Oktober 1811, paalagte Mægling er iagt-
taget, og derhos Ægtefolkene have tilveiebragt de befalede
Attester om deres i Separationen førte anstændige Wandel,
forsaavidt de enten begge, eller en af dem, tillige maatte
ansøge Tilladelse til at indgaa andet lovligt Ægteffab.

2. Angaaende Ægteffab i forbudne Led, i de Tilfælde,
hvor der, efter Forordningen af 23. Mai 1800, kan ventes
Dispensation, men hidtil ikkun ved allerhøist umiddelbar
Bevilling.

3. Angaaende Falsmaalsbøders enten aldeles Efter-
givelse, eller Nedsættelse.

4. Angaaende Eftergivelse og Formildelse i Straffen

12. Oktb. for Leiermaal, enten simpelt eller kvalificeret, naar Kancelliet skjønner, at samme, efter Omstændighederne, kunde affones med Fængsel paa Vand og Brød indtil 7 Dage, og

5 Ungaende Formildelse i Straffen for For, enkelt, dobbelt og gjentaget, i alle de Tilfælde, hvor Kancelliet efter Omstændighederne skjønner, at samme kan affones med Fængsel paa Vand og Brød i 7 Dage, 2 Gange 5 Dage, 2 Gange 7 Dage, og indtil 3 Gange 5 Dage, ligesom og Forstrafs aldeles Estergivelse, i de Tilfælde, hvor Forbøn maatte vorde nedlagt fra den uskyldige og fornærmede Ægtefælles Side.

16. Novb. Kongl. Resol. om Ægteskabs Ophævelse ved Bevilling.

Vi ville allern. have Ægteskabet mellem S. Møller og Anna Caroline aldeles ophævet og have tilladt at indgaa andet lovligt Ægteskab. Derhos ville Vi allern. have Vort Kancelli bemyndiget til, ogsaa i saadanne Tilfælde, ved Bevilling ad mandatum at ophæve Ægteskabet mellem Personer, der have levet separerede i fulde 3 Aar, naar den af Ægtefællerne, hvis Opholdssted ikke vides, er blevet 3 Gange efter hinanden med 6 Ugers Varsel indkaldt i den danske Statstidende og Stiftets Avis, men ikke efter saadan Indfaldelse har meldt sig.

4. Decb. Plak. for Kjøbenhavn ang. Maanden, hvorpaa Hø, Halm og Torv skal falbydes og sælges paa Areltorv. (Kancelliet).

Indm. Saml. pag. 811.

5. Decb. Plak. for Danmark og Norge ang. Omgangsmaaden med Hittegods, som findes paa Landet. (Kancelliet).

Indm. Saml. pag. 811.

Ærdg. om Forandring i Pengevæsenet for Kongerigerne Danmark og Norge, samt Hertugdømmerne Sleebvig og Holsten. 5. Jan.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v. Da Statens hidtilværende Pengevæsen er rystet i sit Underste, saa have Vi besluttet at bringe Orden og Fasthed deri tilbeie, ved at sætte det paa en varig og urokkelig Grundbold. Vi have derved tillige fundet det nødvendigt, at ophæve Forskjellen paa Penge og Betalingsmidler imellem Kongerigerne og Hertugdømmerne; en Forskjel, som paa en for begge skadelig Maade adskiller dem, og berøver dem den Bistand, de ellers vilde og kunde yde hinanden. For at udføre denne Beslutning, have Vi oprettet en Rigsbank, og tillagt den saadanne Midler og Forrettigheder, der kunne betrygge Pengevæsenets ny Forfatning. Vort Folks Tillid til Os, at intet er Os saa vigtigt, som Om sorgen for dets Vel, og at de Midler, Vi vælge, ere Frugterne af lang Erfaring og moden Overveielse, vil stænke denne nye Plan Held. Almindeligheds sikre Vedligeholdelse kræver Opofrelser fra de enkelte. De Besværligheder, som en Forandring, der er saa pludselig og altomfattende som denne, fører med sig, maa kun betragtes som Bidrag til Fædrelandets Lyk. Thi hnde og befale Vi, som følger.

A. Almindelige Bestemmelser for Kongerigerne og Hertugdømmerne.

1. Istedenfor alle hidtil i Bore Kongeriger og Hertugdømmer i Om løb værende Kurant- og Speciesbankfædler, Laaneinstitutfædler, Skatkammerbeviser, Assignationer og Assignationsbeviser, samt nu gjældende Møntsorter, skal her efter ikkun en Pengefort finde Sted.

2. Den ved Foundation af Dags Dato oprettede Rigsbank, hvis Forvaltning skal være aldeles adskilt fra Statens Finantfers, træder, med de den underordnede Indretninger, i de nuværende Bankers og Laaneindretningers Sted; og det

5. Jan. bliver dens Bestyreres hellige Pligt, at vaage over, at de under deres Tilsyn udstedte Rigsbanksedlers Kredit ikke svækkes, og at der aldrig udfærdiges en større, end den nu bestemte Sum.

3. Som sikker Grundvold for disse Rigsbanksedler skulle alle faste Eiendomme i Staten hæfte til Banken for det Beløb, som maa udgives.

4. Med Bankens Forvaltning skal føres Overtilsyn og Kontrol af Mænd, der vælges paa den Maade, som Bankfundationen foreskriver. Regnskab for Bankens Bestyrelse skal aarlig bekendtgjøres ved Trykken.

5. Møntfoden for Statens nye Penge bestemmes saaledes: at $18\frac{1}{2}$ Rigsbankdaler udpræges af 1 Mark fint Sølv, Rønst Bægt. En Rigsbankdaler inddeles i 6 Mark eller 96 Skilling.

6. Rigsbanksedlerne tillægges en Sølvværdi, hvorefter de skulle modtages i alle offentlige Betalinger, og i de private, som enten ved denne Forordning ere befiente i Sølvværdi, eller herefter betinges saaledes. Denne Sølvværdi retter sig efter den Kurs, som af Banken bestemmes og offentliggøres 2 Gange aarlig, den 1. Februar og 1. August. Alle andre Betalinger ske efter Sedlernes paalydende Beløb eller Navneværdi. De nærmere Bestemmelser om denne bankbestemte Agio eller Dvgjæld indeholder Bankfundationen.

7. Den Sikkerhed, som Rigsbanksedlerne skulle erholde i Statens faste Eiendomme, bestaar deri, at Vi allern. tillægge Rigsbanken, med første Prioritets Panteret fremfor enhver anden Fordring og Hæftelse, endog af Bore Skatter, 6 pCt. i rede Sølv af hver Eiendoms Værdi, for hvis Bestemmelse Skattetaxationerne af 1802 og Assurancesummerne i det Hele lægges til Grund; og at Banken af disse fra dens Side uopsigelig prioriterede Summer, saalænge indtil samme af Vedkommende indbetales i rede Sølv, uhyder en

aarlig Rente af $6\frac{1}{2}$ pCt. i Rigsbankdaler Sølvværdi, til at 5. Jan. ordne og befæste Pengevæsenet paa den Maade, Bankfundationen nøiere forklarer. Denne Rente indkræves af Bore Oppbeholdsbetjente og indsendes af dem direkte til Banken. De udsørlige Forfrifter om Fordelingen af denne Hæstelse, samt om den Lettelse i adskillige ældre Statter, hvilken Vi have fundet nødvendig, for at denne Rente ei skulde blive trykkende, skulde vorde meddelte i en særskilt Forordning.

8. Det Beløb af Sedler, som Banken maa sætte i Omløb, og som den under intet Paastud maa forsøge, er 46 Millioner Rigsbankdaler Navneværdi, hvoraf 27 Millioner Rigsbankdaler ere bestemte til den nuværende Seddelmasses Inddragelse, og den øvrige Del dels til Ublaas og dels som Reseruefond til overordentlige Udgifter for Finantserne. Til denne Reseruefond skal endvidere henlægges en Sum i Obligationer af 10 Millioner Rigsbankdaler Sølvværdi, som Banken forventer, og som Finantserne, naar Statens Fornødenheder det udkræve, kunne afbenytte.

9. Den herværende Kurantbank, den Slesvigholsteuske Speciesbank, Depositokassen med de derunder henhørende norske Laaneindretninger, og Laaneinstutet for Hertugdømmerne ville, saasnart Rigsbanken er sat i Virksomhed, ophøre. Ugaende den dansk-norske Speciesbank ville Vi lade det fornødne afhandle med Interessenterne.

10. De nu i Omløb værende Banksedler og andre Pengerepræsentativer indløses paa følgende Maade: Alle Danske Kurantfedler, enten Bankfedler, Skatkammerbeviser eller norske Assignationsbeviser, indløses efter en Kurs af 1,200 Rdlr. D. R. for 100 Rdlr. Banko, saa at for hver 6 Rdlr. D. R. faas en Rigsbankdaler. Slesvigholstenske Speciesbankfedler indløses efter deres paalydende Speciesværdi, halvt med Sølv og halvt med uopsigelige Obligationer paa Rigsbankdaler S. B. til Paribeløb, 2 Rdbdlr. for 1 Species; hvilke Obligationer skulde give i aarlig Rente $6\frac{1}{4}$

5. Jan. pCt. eller 6 Rigsbankstilling for hver Rbdlr. Saaledes indløses hver Seddel paa 80 Spec. med 40 Spec. i Sølv, og en Obligation paa 80 Rbdlr., der giver i aarlig Rente 5 Rbdlr. S. B.; hver Seddel paa 20 Species med 10 Species i Sølv, samt Obligation for 20 Rbdlr., der giver aarlig $1\frac{1}{4}$ Rbdlr., og hver Seddel paa 8 Spec. med 4 Spec. i Sølv og en Obligation paa 8 Rbdlr., der giver i aarlig Rente $\frac{1}{2}$ Rbdlr. Slesvigholstenste Laaneinstituts Sedler paa 4 Spec. indløses hver med 8 Rbdlr. i Sedler. Slesvigholstenste Skatammerbeviser paa 20 Rdlr., som strax sættes ud af Omløb, indløses hver med en 4 pCt. Rente bærende uopfigelig Obligation paa 20 Rbdlr., hvorpaa Banken i de første 2 Aar er forpligtet til at tilstaa Ublaas i det mindste for det halve Beløb, hvorfor den foreløbig lader udstede Anvisninger, hvilke, saasuart som muligt, indløses med Rigsbankpenge. Beviserne paa $2\frac{1}{2}$ Rdlr. indfries hver med $2\frac{1}{2}$ Rbdlr. i Sedler. Udsignationerne for Hertugdømmerne efter Pat. 19. December 1810 paa 25, 50, 75 og 100 Rdlr. indløses med 5 pCt. Rente bærende Obligationer, efter det Forhold af 160 Rbdlr. for 100 Rdlr. S. S. R.; saaledes gives for en Udsignation paa 100 Rdlr. en Obligation paa 160 Rbdlr., der bærer aarlig 8 Rbdlr. S. B. i Rente.

11. Alle Betalinger i daglig Handel og Vandel ste, som hidtil, i Danmark med D. R., og i Hertugdømmerne med S. S. R., indtil den 1. Febr. d. A., og i Norge med D. R., hvad Aggershus og Christiansands Stifter angaar indtil den 15. samme Maaned, i Bergens og Tronhjems Stifter indtil den 1. Marts d. A., med Undtagelse af Nordlandenes og Finmarks Amt, for hvilke Terminen bestemmes til den 15. Marts; men fra bemeldte Dage af skal Betaling og Beregning med Rigsbankpenge tage sin Begyndelse.

12. Indtil Rigsbanken kan faa udsærdiget den fornødne

Sum til de ældre Sedlers Indvexling, skulle alle paa D. R. 5. Jan. lydende Sedler i Kongerigerne uvægerligen modtages som Rigsbankpenge efter det for Indløsningen bestemte Forhold. Ligeledes skulle i Hertugdømmerne, indtil fuldkommen Indfrielse kan finde Sted, Speciesbankens Mønt og Sedler, og al anden hidtil gangbar Sølvmønt, samt Laaneinstitutstedler, gaa og gjælde: 1 Species for 2 Rbdlr., og Skatkammerbeviserne paa $2\frac{1}{2}$ Rbdlr. for $2\frac{1}{2}$ Rbdlr. De Summer, som fra Bore Finantser endnu sættes i Omløb af nogle af hine Repræsentativer, ere indbegrebne i den Masse, som er beregnet at skulle indløses af Rigsbanken med den dertil bestemte Sum.

13. Som Skillemønt skal for det første, indtil en tilstrækkelig Sum af den ny er udpræget, hvorom nærmere Bekjendtgjørelse vil udfomme, af den nuværende Kobbermønt gaa og gjælde, de danske 12 Skilling og de slesvig-holstenske Sechslinge, hver for 2 Rigsbankskilling, de for Danmark udprægede, men indkaldte, og nu i Hertugdømmerne gangbare, 2 Skilling for 1 Rigsbankskilling, og de danske 3 Skilling for $\frac{1}{2}$ Rigsbankskilling.

14. Eierne af alle de af Os eller Bore Forsfædre paa Thronen, eller efter kongl. Autorisation eller med kongl. Garanti udstedte Obligationer, Annuiteter, og Fonds i dansk Kurant, hvorunder indbefattes de af Depositokassen og Kreditkassen for Huseiere i Kjøbenhavn udstedte Obligationer, skulle være berettigede til, i Overensstemmelse med Obligationernes Indhold, at forlange Hovedstol og Rente udbetalt med 1 Rigsbankdaler for hver 6 Rdlr. D. R.; men naar Renterne, i Overensstemmelse med det i følgende § foreffrevne, engang ere hævede, bortfalder denne Rettighed, og alle fornævnte Forskrivelser blive for Fremtiden uopsigelige fra Kreditorernes Side.

15. Disse Statsforskrivelser, hvortil ogsaa høre de ved Bankolaanet af 25. September 1811 udstedte Præmieobliga-

5. Jan. tioner, gaa da over til at vorde Obligationer i Rigsbankpenge, Daler for Daler, og forrentes i Sølvværdi for det første efter en Kurs af 400 Rdlr. D. R. mod 100 Rdlr. Banko, saaledes: For hvert Hundrede Rbdlr. svares aarlig 2 Rbdlr. fra den første Betalingstermin i Aaret 1813 af at regne, og indtil samme Termin i det andet Aar efter Freden. I det 3., 4., 5. og 6. Aar efter Freden forsøges denne Rente med $\frac{1}{2}$ pCt. hvert Aar; og svares fra sidstnævnte 6. Aar af og fremdeles aarlig fulde 4 pCt. eller 4 Rbdlr. for hvert 100 Rbdlr. S. B. af Obligationens nu paalydende Sum. For de For skrivelser, hvoraf hidtil er svaret mere, end 4 pCt. aarlig Rente, bestemmes Forrentningen medens Krigen og indtil det andet Aar efter Freden forholdsvis saaledes, at de For skrivelser, der lyde paa $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente, i fornævnte Tidsrum blive forrentede med $2\frac{1}{4}$ Rbdlr., og de, der lyde paa 5 pCt. med $2\frac{1}{2}$ Rbdlr. af hvert 100 Rbdlr., hvilken Forrentning voxer med $\frac{1}{4}$ mere i det 3. Aar efter Freden, og saa fremdeles i det 4. 5. og 6. Aar, indtil de fulde oprindelige $4\frac{1}{2}$ eller 5 pCt. i Rbpenge., Daler for Daler.

16. Den paa Species lydende Statsgjæld, hvorunder, ligesom i § 14 er fastsat, henhører hvad der efter allern. Bemyndigelse eller med kongl. Garanti er udstedt, gaar over til uopstigelig Gjæld i Rbpenge Sølvværdi med 2 Rbdl. for 1 Species, og svares de i For skrivelserne bestemte Renter ligeledes med 2 Rbdlr. for hver Species. Dog undtages herfra de for Aaaret af 24. December 1803 udstedte Obligationer, der skulle indfries i de oprindelig bestemte Forfaldsterminer med 2 Rbdal. S. B. for hver Species af deres paalydende Sum. Renterne deraf betales med en halv Rbdlr. aarlig af hver 80 Species eller 100 Rdlr. Kurant.

17. For de under 3. August 1810 og 25. September 1811 i Kjøbenhavn og Altona optagne Laan i Banko ville Vi nærmere bestemme Betalingsterminerne. Renterne af

disse Laan erlægges i Banko, som udbetales i Rbdaler efter 5. Jan. Dagskursen til hver Forfaldstermin.

18. Alle de Skatter og egentlige Afgifter til Vores Kasse og til offentlige Kasser under Vor Garanti, hvilke ere paabudne og bestemte i D. R., og først forfalde til Betaling fra Begyndelsen af Aaret 1813, skulle erlægges i Rbpenge, Daler for Daler. De i Kongerigerne i Species paalagte og fra samme Tid forfaldende Skatter skulle erlægges med 2 Rbdaler for hver Species; undtagen de ved Forordningen 6. Mai 1812 bestemte Paabud for Bort Rige Norge, hvilke erlægges med 1 Rbdaler for hver Species. Om Retsportlernes Erlæggelsesmaade i Kongerigerne vil med det første udkomme nærmere Bestemmelser; imidlertid erlægges de med 1 Rbdl. for 1 Species. I Hertugdømmerne erlægges de i S. H. R. paabudne og fra 1. Oktober 1812 af forfaldne kongl. Skatter og Afgifter med 1 Trefemtedel Rbdl. for 1 Rdlr. S. H. R., eller med 2 Rbdl. for 1 Species. I Betaling for resterende, inden 1. Oktober 1812 forfaldne, Skatter skulle dog de udaf Omløb satte Skatkammerbeviser paa 20 Rdlr. modtages for $12\frac{1}{2}$ Rdlr. S. H. R.

19. Alle private Kontrakter og Forhandlinger om Penge skulle, naar de ikke, som f. Ex. Vexler, lyde paa Banko eller fremmed Mønt, uden Undtagelse indgaaes og afsluttes alene i Rigsbankpenge, som den eneste indenlandske Pengefort, der herefter for Domstolene i Vore Kongeriger og Hertugdømmer kan indtales til Betaling, da for Fremtiden ingen Paastand om nogen Pengebetaling i nogen hidtil gjældende indenlandst Penge- eller Møntfort kan for bemeldte Domstole eller nogen offentlig Autoritet tages i Betragtning, eller noget efter samme iværksættes.

20. Det skal staa enhver frit for, at kontrahere og afslutte Pengehandler, saavel i Rigsbankpenge Sølvsørdi, som i Rigsbankpenge Navnesørdi; men i alle Forskrivelser, som medføre Panteret i faste Eiendomme, skal det udtrykke-

5. Jan. ligen benævnes, om Betalingen er bestemt i Rigsbankpenge G. B. eller N. B., da Dokumentet, hvis det lyder paa Penge, ellers ikke maa antages til Løsning i Kongerigerne, eller i Hertugdømmerne give Panteret i nogen fast Eiendom. I alle andre Tilfælde antages, naar Rigsbankdalerværdien ikke er nævnet, den Værdi at ligge til Grund, som Debitor, eller den, der har paataget sig Pengesforpligtelsen, angiver. Dog bliver Debitor, skjøndt Gjælden oprindeligt kun skulde betales i Navneværdi, pligtig at tilsvare den Sølvværdi, som Beløbet havde paa den Tid, Kreditor, paa lovlig Maade, søgte sin Betaling.

21. Den almindelige Rentefod ved alle For skrivelser, som lyde paa Sølvværdi, og herefter udstedes, er 4 pCt. Hvor Forpligtelsen derimod lyder paa Navneværdi, er Kreditor berettiget til at betinge sig 5 pCt.

22. Det Forhold, hvorefter Gager, Lønninger, Pensio-
ner, bestemte Diæter, m. m., baade i dansk og slesv. holfst. Kurant skulle udbetales, have Vi i et til Bort Finants-
kollegium under Dags Dato udstedt Reskript allern. fastsat.

B. For Kongerigerne Danmark og Norge.

23. I alle paa dansk Kurant lydende private For-
skrivelser, være sig med eller uden Pant, af hvad Slags de end maatte være, de undtagne, som omhandles i § 31, om-
skrives Rigsdaler til Rigsbankdaler Sølvværdi efter Forstri-
velsens Alder, saaledes, at Gjæld efter For skrivelser, ældre end 11. September 1807, gaar over til at blive Gjæld i Rigsbankpenge, Daler for Daler; Gjæld efter For skrivelser, som ere yngre end 10. September 1807, men dog ældre end 11. December 1807, forandres til 95 Rigsbankdaler for hvert 100 Rigsdaler D. R., og saa fremdeles efter den hofsfølgende Tabel A*), indtil de For skrivelser, som ere yngre end 10. December 1812, i hvilke Summerne omskrives til 20

*) Det er ikke fundet nødvendigt at medtage dette Skema her.

Rigsbankdaler for hvert 100 Rigsdaler D. R. Hvor en 5. Jan. Debitor ved en ny Forskrivelse har indfriet sin ældre, skal Gjældens Alder bestemmes efter den Tid, da den først blev stiftet, og, hvor en Sum efterhaanden er kontraheret, efter de enkelte Posters forskjellige Alder.

24. Den i forrige § nævnte Omfkrivning bør ske ved en Paategning paa Gjældsrevet af Kreditor og Debitor; dog, dersom denne sidste hertil skulde findes uvillig, eller ogsaa være saa langt fraværende, at Gjældsrevet ikke uden Vanskelighed til ham kan oversendes, kan Kreditors Paategning være tilstrækkelig, hvorom han dog i saa Fald bør underrette Debitor, og derom enten forsyne sig med hans Tilstaaelse, som kan skrives paa ustemplet Papir, eller vidneskæft lade ham forkynde Paategningens Indhold i en af Notarius publicus verificeret Afkrift. Skulde nogen Kreditor forsømme den her befalede Paategning, kan han ved Retterne ikke vente nogen Dom for sin Fordring, men den af ham anlagte Sag vil worde afvist. Alle thinglæste Panteforskrivelser bør, naar de, som ovenmeldt, ere paategnede, forevises i Retten og Paategningens Indhold i Pantebogen indføres.

25. Den vedhæftede Tabel B*) viser, hvorledes Renterne af de i Rigsbankpenge omskrevne Kapitaler skulle svares. De Fordringer nemlig, som grunde sig i ovenansførte Slags Gjældsbreve fra og efter 11. Juni 1812, forventes med fulde 4 pCt. i Sølvsærdi af det omskrevne Beløb. De derimod, som grunde sig i saadanne Gjældsbreve af et ældre Datum end 11. Juni 1812, forventes, med Hensyn til Forpligtelsens Ælde, efter Tabellens Udvisende, saaledes, at de Debitorer, hvis Gjæld omskrives til mere end 25 Rigsbankdaler mod 100 Rdlr. D. R., nyde en Lettelse i Renterne, som uforandret vedvarer indtil det andet Aar efter Freden,

*) Det er ikke fundet nødvendigt at medtage dette Skema her.
Tredie Hæfte.

5. Jan. hvorefter Renterne i det 3., 4. og 5. Aar efter Freden efterhaanden boze, indtil de fra det sjette Aar af gaa over til de fulde 4 pCt. For Expl. en Gjæld fra 11. September 1810 omskrives til 45 Rigsbankdaler S. B.; deraf svares, indtil det 2. Aar efter Freden, $2^{9}/_{10}$ pCt. eller 1 Rbdal. $25^{3}/_{5}$ St.; i det 3. Aar $3^{11}/_{100}$ pCt. eller 1 Rbdl. $38^{2}/_{5}$ St.; i det 4. Aar $3^{4}/_{10}$ pCt. eller 1 Rbdal. $51^{1}/_{5}$ St.; i det 5. Aar $3^{69}/_{100}$ pCt. eller 1 Rbdl. 64 St., og i det 6. Aar fulde 4 pCt. eller 1 Rdlr. $76^{9}/_{10}$ St.

26. Den Kreditor, som vil nyde godt af de i § 23 og § 25 indeholdte Bestemmelser, kan ikke, førend det andet Aar efter Freden er udløbet, opsigte sin Kapital, og skal da modtage som fuld Betaling det 25 dobbelte Beløb af den aarlige Rente, som, i Følge Omskrivningsforholdet i Tabellen, tilkommer ham i det Aar, hvori Udbetalingen, efter den fra hans Side stete Opsigelse, finder Sted.

27. For opsigte eller til Betaling forfaldne, men endnu ikke betalte Kapitaler gjælder samme Udsættelse.

28. De Kreditorer, som derimod strax forlange deres Kapitaler udbetalte, kunne gjøre deres Ret gjældende efter Forfrevsens Indhold, men have da ikke Krav paa større Betaling, end efter det for Kurantsjedlerne fastsatte Indlæsningsforhold, saaledes: at de for 100 Rdlr. D. R. erholde $16^{2}/_{3}$ Rigsbankdaler N. B., eller Forfrevsens Sum i Kurantsjedler, forsaavidt disse endnu maatte være i Omløb. Dette Kreditors Valg, saavel som den ham derefter, som ovenmeldt, tilkommende Sum, bør udtrykkelig nævnes i den Paategning, som, i Følge foregaaende § 24, afgives paa Forfrevsens, og i dette Tilfælde bør ske inden $1/2$ Aar efter Forordningens Publikation. Forsømmer Kreditor dette, eller omskrives Kapitalen til Rigsbankdaler efter de ved § 23 og 24 foreskrevne Regler, da har det med en saadan Kapital sit Forblivende efter § 26.

29. Den Debitorerne ved § 26 forundte Udsættelse

med Betalingen af de skyldige Kapitaler ophører, naar De- 5. Jan.
 bitor ikke i eet Aar har betalt de forfaldne Renter, og naar
 det ved Gjældsrevet givne Pant saaledes forringes, at det,
 efter kyndige og uvillige Mænds Skjøn, ei længer er Sik-
 kerhed for Gjælden. Naar Pantet kommer i en andens
 Eie, maa Kreditor lade sig nøie med samme Sikkerhed og
 Vilkaar, som hos den forrige Eier.

30. Naar en kirografarist Debitor dør, opbyder sit
 Gods eller fallerer, og naar der ved en Gjældsfor skrivelse,
 enten med eller uden Pant, tillige er givet Kaution, og
 Kautionisten enten dør, opbyder eller fallerer, er Kreditor
 berettiget til, naar saadan reel Sikkerhed ikke kan stilles, som
 er foreskrevet for Umyndiges Midler, at erholde enten
 Gjældens Beløb i Navneværdi, eller Renternes 25 dobbelte
 Beløb i Sølvsærdi. Debitor staaer det til alle Tider frit
 for, saaledes som det i Forskrivelsen maatte være bestemt, at
 udbetale eller opsigte Kapitalen, der da af ham bliver at til-
 svare i Rigsbankdaler S. B. efter Omfribningsforholdet i
 Tabellen.

31. For Gjæld efter Anvisninger, Anfordringsfædler,
 for Regningsgjæld og Boggjæld, tilstaaes Debitor et Tidsrum
 af 4 Uger, efterat Kreditor, i Følge denne Forordning, har
 forlangt hans Erklæring, i hvilke ham indrømmes Ret til,
 uden videre Hensyn paa Kravets Værdi, at afgjøre Gjælden
 med Betaling i D. R. eller i Rigsbankdaler efter Indlø-
 sningsforholdet af 1 for 6. Al saadan Gjæld, som ikke inden
 bemeldte Frist afgjøres, bliver at omfribes til Rigsbankdaler
 efter de samme Forskrifter, som gjælder for de i § 23 om-
 talte Gjældsbreve, og regnes saadan Gjælds Værdi fra den
 Tid, da den bevisligen er krævet.

32. Naar i Forskrivelsen er bestemte visse Betalings-
 tider, enten for det Hele eller for en Del, og Kreditor
 ikke efter § 28 forlanger Gjælden betalt, saa blive disse

5. Jan. Forfaldstider at beregne fra det udløbne andet Aar efter Freden.

33. Kjøbekontrakter, som ved Forordningens Bekjendtgjørelse endnu maatte være uopfyldte, skulle, om end Eiendommen maatte være tiltraadt, paa Kjøberens Forlangende gaa tilbage, saafremt Sælgeren ikke ser sig i Stand til at forskaffe de paa Eiendommen hæftende ældre Prioritetsfor skrivelser omfrevne til at gjælde fra et Datum, som ikke er ældre end Afslutningen om Kjøbet. Kan derimod Sælgeren forskaffe en saadan Omskrivning af de tilligemed Eiendommen overdragne Prioritets hæftelser, saa bliver Kjøbet uforandret. Skal, ved saadant Kjøbs Ophævelse, en allerede betalt Del af Kjøbesummen tilbagebetales, saa blive i den Henseende at anvende de samme Grundsætninger, som for andre Betalinger ere fastsatte.

34. Den Debitor, som indfrier en i hans faste Eiendom prioriteret Gjældsfordring, skal være berettiget til, i denne Eiendom at give samme Prioritetspanteret til en ny Kreditor for en Sum i Rigsbankdaler, som er lig med den, som, i Følge Omskrivningsforholdet i Tabellen, tilkom den udløste Kreditor, dog under samme Betingelser i Henseende til Forrentning og Tilbagebetaling, som for denne vilde have været gyldige, naar isørrigt ingen yngre Panthaber er forbeholden Ret til at oprykke i den udløste ældre Panthavers Sted.

35. Den i faste Eiendomme indestaaende Pantegjæld, som af forrige Eier har været kontraheret, men hvilken den nuværende Eier, ved det af ham modtagne Skjøde, har indgaaet at tilsvare, bør, naar Kreditor har samtykket i Debtors Forandring, betragtes som et nyt Laan fra Skjødets Datum, og følgelig, uden Hensyn til Forskrivningens Væde, omskrives til Rigsbankdaler, alene efter den for Skjødets Datum gjældende Regel.

36. For alle paa Species eller flesvigholstenff Kurant

udstedte private Forfrivelser gjælde de samme Bestemmelser som i det følgende for Hertugdømmerne ere fastsatte. 5. Jan.

37. I Henseende til Fæsteafgifter, Forpagtningsafgifter, Tiendeafgifter eller andre aarlige Pengeafgifter, som maatte være betingede i D. R. af Fordeiendomme, da blive de, forsaavidt de forfalde til Betaling i den første Halvdel af Aaret 1813, at tilsvare med 1 Rbdal. S. B. for hver 4 Rdlr. D. R. Efter den 1. Juli 1813 tilsvares de derimod i Rbpenge efter Omfrivningsforholdet i Tabellen A, hvorved Kontraktens Alder tages til Rettesnor.

38. Det skal dog være Afgiftshyderen tilladt, om han heller skulde ønske det, at faa Afgiften bestemt til at erlægges i Kornbærði paa følgende Maade: Pengeafgiftens Beløb beregnes halvt til Rug, halvt til Byg, efter Gjennemsnitsprisen af de Kapitelstatter, som for Provindsen eller Egnen have været satte i de tre Aar, der nærmest have foregaaet Kontraktens Afslutningstid. Dette Kvantum Rug og Byg betales derefter aarligen i Rbpenge, ligeledes efter Gjennemsnitsprisen af Provindsens eller Egnens Kapitelstatter i de nærmeste 3 Aar førend Betalingsterminen. Ved denne Beregning anses i de hidtil satte Kapitelstatterpriser 5 Rdlr. D. R. lige med 1 Rbdal. Vælger Afgiftshyderen denne Betalingsmaade, skal han derom inden 1. Juli d. A. engang for alle erklære sig. Iøvrigt blive Kontrakterne selv, saavel i Henseende til Opsigelse som i andre Maader, usforandrede efter deres Indhold og de hidtil gjældende Anordninger. Alt foregaaende anvendes ligeledes paa Arbefæster, samt paa Leiekontrakter om Kjøbstedjord.

39. Den ved Leiekontrakter om Husværelser, eller om Brugen af anden urørlig Eiendom end Jord, betingede Leie bliver, forsaavidt den forfalder til Betaling indtil første Fardag efter den lovbestemte Opsigelsestid fra denne Forordnings Bekjendtgjørelse af, at tilsvare med 1 Rigsbankdaler for hver 4 Rdlr. D. R., naar Leiekontrakten er ældre end

5. Jan. 11. Juni 1812, men er den fra 11. Juni 1812 eller yngre, beregnes 1 Rigsbankdaler for 5 Rdlr. D. R. Leie, som, i Følge Kontrakt paa flere Aar, forfalder senere end 1. Juli 1813, tilsvares efter Omfkrivningsforholdet i Tabellen med Hensyn til Kontraktens Alder. Iøvrigt blive alle Leiekontrakter, saavel i Henseende til Opfigelsestiden, som i andre Maader, usforandrede efter deres Indhold og hidtil gjældende Anordninger.

40. Løn, som forfalder til Betaling i første Halvdel af Aaret 1813, betales med 1 Rigsbankdaler for hver 4 Rigsdaler D. R. Skulde den være betinget som staaende for længere Tid, da bliver den efter den 1. Juli 1813 at tilsvare efter Omfkrivningsforholdet i Tabellen med Hensyn til Kontraktens Alder.

41. Paa Landskylid og Tredie Mars Tage blive at anmeldte samme Bestemmelser, som ovenfor ere fastsatte for Fæste og Leie af Jord.

42. Enhver Dom, eller anden offentlig Retshandling, hvorved nogen paalægges en Pengebetaling, affattes og beregnes i Rigsbankpenge, hvorved de foran bestemte Grundfættninger følges, forsaavidt Betalingen hidrører fra en Forpligtelse, der oprindeligen er paadrægen eller indgaaet i den hidtil gjældende danske Kurant.

43. Hvor i Loven og Anordningerne Bøder eller andre Størrelser, saasom Appellationssummer, Græudsebestemmelser for visse Gaver, Underholdnings- og Varetægtspenge, fastsættes til en vis Pengesum, bør samme Sum nu forstaaes i Rigsbankdaler, dog at de Forhøielse, som efter Krigen Udbrud ere forestrevne i nogle af disse Tilfælde, derved bortfalde, og at denne ny Anordning ikke gjør Forandring i Henseende til de inden dens Bekjendtgjørelse allerede forfaldne Summer af fornævnte Slags, eller, hvad Appellationssummerne især angaar, kan anvendes paa de lovlige indstævnte Sager.

C. For Hertugdømmerne Slesvig og Holsten. 5. Jan.

44. Alle lobbestemte Summer, saavelsom Fordringer paa slesvig-holstenst Kurant eller Species, for Kapitaler, Renter, Bengepræstationer, af hvad Navn nævnes kan, gaa over til at vorde Fordringer i Rbpenge, 2 Rbdal. S. B. for hver 1. Species. Paa Gjæld eller Forpligtelser, kontraherte i nogen anden Pengesort eller Værdi, end S. H. R. eller Species, skulle de her forestvorne Bestemmelser ikke anvendes.

45. I alle de Tilfælde, som her ikke udtrykkeligen undtages, skulle de i 12. § nævnte Betalingsmidler antages som god Betaling. Alle efter denne Forordnings Bekjendtgjørelse eller fra den 1. Januar 1813 af forfaldende Rentebetalinger eller Fordringer, Kapitalbetalinger enten helt eller for en Del undtagne, skulle derfor uvægerligen antages i Rbpenge efter den 12. §. Da denne Bestemmelse tillige gjælder for Omslaget 1813, saa skulle dog alle førend denne Forordnings Bekjendtgjørelse forfaldne Fordringer i enhver Henseende afgjøres efter de forhen gjældende Anordninger.

46. Hvad her bestemmes om skyldige Kapitaler, gjælder uden Undtagelse om enhver Slags Gjældsforfrivelsler. Dog skal paa de Steder, hvor streng Bexret gjælder, samme forblive i fuld Kraft. Men Betalingen af alle efter denne Forordnings Bekjendtgjørelse forfaldne, paa Species eller S. H. R. llydende, Bexler sfer med Rbpenge efter § 12.

47. Ved alle Kapitalbetalinger uden Undtagelse, der skulle ste i Omslaget 1813 i S. H. R. klingende Mønt, eller Species, er Kreditor ikke forpligtet til at modtage andet end saadan Mønt. Ligeledes kan den, der har betinget sig en Kapital i Sølvs, ikke forpligtes at modtage noget andet Betalingsmiddel. Paaftaar Kreditor derimod Betalingen til bestemt Tid, saa er han ikke berettiget til at fordre uden Rbpenge efter § 12, og skal endog være forpligtet

5. Jan. at modtage de Anvisninger, som for Laan paa depouerede Skatkammerbeviser paa 20 Rdlr. S. H. R. udstedes i Følge § 10. Det samme gjælder, naar en til næste Omflag lobet Kapital paaftaas nu tilveiebragt.

48. Kun i Tilfælde af, at der, ved et efter Juni Maaned 1812 sluttet Kjøb, er i Omflaget 1813 betinget en vis Sum i rede Mønt, skal Forpligtelsen for saa vidt blive i Kraft, at naar Kjøberen ei kan eller vil betale den betingede Sum i Søb, gaar Kjøbet, paa Sælgerens Forlangende, tilbage, og hvad der muligen af Kjøberen er erlagt, skal Sælgeren usfortøvet tilbagebetale paa den i § 12 foreskrevne Maade. Men efterkommer Kjøberen Vilkårene i dette Omflag, saa er Sælgeren for Fremtiden underkastet de i det følgende foreskrevne Indskrænkninger.

49. Hvor en anden Betalingstermin end Omflaget finder Sted, skal det, som i §§ 47 og 48 er bestemt, anvendes paa den første Termin efter Forordningens Betjendtgjærelse.

50. Da hele Statens Formue i faste Eiendomme, saabel forsaavidt den er Eiernes som Panthavernes, bør forholdsmæssigen bidrage til at grundfæste den af Os oprettede Riggsbank, men det var umuligt strax i rede Værdi at oppebære et saa bethdeligt Bidrag af alle i Eiendommene prioriterede Kapitaler, og da det ikke bestod med Bankens Sikkerhed at have flige direkte Fordringer til Kapitalister, saa skal disses hele Bidrag og Gjæld til Banken besørjes erlagt af Eieren, og denne ene være ansvarlig til Banken for det Hele. Enhver, som har Pant i en fast Eiendom, skal derfor til sin Debitor for engang betale 6 Procent af den i Eiendommen staaende Sum, enten strax eller ved Kapitalens Opsigelse og Udbetaling, i hvilket sidste Tilfælde han, indtil bemeldte 6 Procents Erlæggelse, svarer til Debitor lige saamange Procent aarligen af Renten, som han faar af Kapitalen. F. Ex. af en Kapital paa 10,000

Rdbl., som forrentes med 4 Procent, betaler Kreditor aar- 5. Jan
 ligen 16 Rdbl.; forrentes den med 5 Procent, betaler han
 25 Rdbl. o. s. fr. Til Sikkerhed for de øvrige eller
 yngre Kreditorer bestemmes, at Erlæggelsen af de 6 Pro-
 cent ikke lovhilbigen kan bevises, med mindre de ere af-
 skrebnne paa Fordringen. I alle Gjælds- og Panteproto-
 koller skal Skriveren ex officio anføre den Rente, som hver
 Kreditor har at yde Banken, og iagttage, at de 6 Procent,
 naar de engang ere erlagte, ikke atter protokolles. Om
 sige Protokollers almindelige Indførelse ville Vi nærmere
 anordne det fornødne.

51. Af udenlandske Kreditorer, som have udlaant deres
 Kapitaler paa faste Eiendomme i Hertugdømmerne, kan
 dette Bidrag, enten for engang eller aarlig, ikke kræves.
 Hvorved dog bliver at iagttage, hvad herefter desangaaende
 bestemmes.

52. Vil Debitor betale sin Gjæld, bør han tilsvare
 hele Beløbet i Rdbl. Sølvværbi. Men skulde Kreditor, han
 være indenlandsk eller fremmed, forlange Betaling inden
 det udløbne fjerde Aar efter Freden, saa erholder han Be-
 løbet kun i Navneværbi, og skal desuden indtil Udgangen
 af Aaret 1813 modtage de i § 47 nævnte Anvisninger paa
 den deri bestemte Maade, og er end ydermere, saafremt han
 er hypothekarisk Kreditor, underkastet et 6 Procents Afdrag
 af sin Kapital; dog skulle de Betalinger, som i Omslaget 1813
 af vedkommende Debitor paa Kreditors Forlangende er-
 lægges i Navneværbi, i Følge en i lovlig Tid førend denne
 Forordning stet Opfigelse, undtages fra bemeldte 6 Pro-
 cents Afdrag.

53. Fire Aar efter Freden kan enhver Kreditor, naar
 han iagttager den ved Kontrakten fastsatte Opfigelsestid, op-
 fige sin Kapital til Udbetaling i Rbdal. S. B. mod Afkort-
 ning af 6 Procents Bidraget til Banken, hvis han er af
 Bore Undersaatter; men er han Fremmed, er han fritaget

5. Jan. derfor. Til Lettelse for den Debitor, som er i sidste Tilfælde, ville, ved Reguleringen af Bankens Fordring, disse 6 Procent vorde ham godtgjorte.

54. Til den Ende skal enhver Debitor, 8 Dage efter denne Forordnings Bekjendtgjørelse, for sin Øvrighed bevisligen opgive alle sine udenlandske Kreditorer. Derjom dette Opgivende enten ikke sker til bestemt Tid, eller sker urigtigen, taber Debitor, med mindre han kan bevise, ei at have været in culpa, sin Ret til at erholde Godtgjørelse af Banken, og er desuden, naar Foregivendet har været falsk, Tiltale underkastet efter Lov og Anordninger. Som udenlandsk Kreditor kan alene den anses, som hverken har Eiesdom eller Opholdssted i Kongerigerne eller Hertugdømmerne, og førend denne Forordnings Bekjendtgjørelse har eiet en, af Bore Undersaatter paa hans Navn udstedt eller vedgaaet, Forfkrivelse. Enhver Overdragelse eller Cession til en Fremmed har, uden saaledes at være vedgaaet, ikke den ovenmeldte Virkning, om den endog var ældre, end denne Forordning.

55. Ved al kirografarist Gjæld finder det i § 52 fastsatte forsaavidt Sted, at Kreditor indtil 4 Aar efter Freden ikke kan forlange Betaling uden i Navneværdi, men dog ikke er underkastet noget Bidrag til Banken efter 50. §.

56. Ved Fideikommiskapitaler gjælde alle foransførte Bestemmelser, forsaavidt de derpaa ere anvendelige, til hvilken Ende det om Bidraget af Menterne foreskrevne strax vil være at iagttage.

57. Alle terminsvis bestemte Betalinger og Kapitalafdrag begynde paa den i Dokumenterne bestemte Maade, først naar det 4. Aar efter Freden er udløbet. Dog kan Kreditor, paa de i §§ 52 og 53 indeholdte Vilkaar, forlange Betaling til den bestemte Forsaldstid.

58. Udenfor Kapitalbetalinger, hvortil dog Tilbageleveringen af Deposita og deslige ikke hører, skulle alle andre

Betalinger, af hvad Navn nævnes kan, erlægges til den bestemte Tid. De Debitorerne ved § 52 tilstaaede Udsættelse bortfalder, ligesom for Bore Kongeriger er bestemt (§ 29), naar Debitorerne ikke i et Aar have betalt de forfaldne Rentier, og naar Sikkerheden bevisligen forringes. I disse Tilfælde kan Kreditor forlange Betaling i Sølvsærdi, dog uden at kunne unddrage sig for 6 pCt. Afdragets Erlæggelse. Forandring af Debitor kan ikke berettige til Opsigelse.

59. Naar en kirografarist Debitor dør, opbyder sit Gods eller fallerer, og naar der ved en Gjældsfor skrivelse, enten med eller uden Pant, tillige er givet Kaution, og Kautionisten enten dør, opbyder eller fallerer, er Kreditor berettiget til, naar saadan reel Sikkerhed ikke kan stilles, som er foreskrevet for Umyndiges Midler, at erholde Gjældens fulde Beløb i Sølvsærdi.

60. Alle, Debitorerne ved denne Forordning tillagte, Rettigheder kunne paa ingen Maade derved indskrænkes, enten at Betalingen udtrykkelig er betinget i Mønt eller rede Sølvs, eller ved nogen anden Klausul, Stipulation eller Renunciation, hvilket altsammen, forsaavidt det maatte stride mod de heri fastsatte Bestemmelser, skal anses som ugiort og ugyldigt. Hvorimod alle indgangue For skrivelser og Forpligtelser, som ikke ved denne Forordning ere modificerede, forblive aldeles uforandrede.

61. I Henhold til de Kontrakter og For skrivelser, som affattes efter denne Forordnings Bekjendtgjørelse, gjælde ingen andre Indskrænkninger end de i §§ 19, 20 og 21 angivne.

62. Enhver Dom eller anden offentlig Retshandling, hvorved nogen paalægges en Pengebetaling, affattes og beregnes i Rbpenge, hvorved de foran bestemte Grundsætninger følges, forsaavidt Betalingen hidrører fra en Forpligtelse, der oprindeligen er paadragen; eller indgaaet i den hidtil gjældende fiesvigholstenske Kurant.

5. Jan.   **Foundation for Riggsbanken.**

Vi Frederik den Sjette osv. J. v. Til fikker Grundbold for det ved Forordningen af Dags Dato forandrede Pengevæsen oprette Vi en Bank for Bore Kongeriger og Hertugdømmer, som skal føre Navn af Riggsbank. Vi forunde samme de Rettigheder, Friheder og Benaadninger som nærværende Foundation og det Reglement, Vi endvidere agter at meddele den, indeholde:

1. Vi love og forsikre for Os og Bore Efterfølgere i Regeringen, at der aldrig og under ingen Omstændigheder fra Statens Side skal sættes i Omløb noget ikke rentebærende, paa Ihændehaveren lydende, Repræsentativ, og at i Særdeleshed aldrig skal tillægges nogen Obligation eller andet Papir den Rettighed, at maatte gaa som tvunget Betalingsmiddel, hverken imellem Mand og Mand eller ved de kongl. Kasser. Ligeledes love Vi, ingenfinde at ville privilegere nogen anden Bank eller noget offentligt Institut, under hvad Navn det maatte være, til at udgive Papir med deslige Rettigheder; men Riggsbanken skal stedse, saalænge den har Sedler i Omløb, være det eneste dertil berettigede Institut, under de Vetingelser, og ved at efterleve de Forskrifter, som denne Vor Foundation indeholder.

2. Riggsbankens oprindelige Fond er en Fordring af 6 pCt., i rede Sølv, af alle faste, urørlige Eiendommes Værdi i Bore Kongeriger og Hertugdømmer. Saalænge denne Fordring ikke er betalt, har Banken for samme første Prioritets Panteret fremfor al nu eller herefter derpaa hæftende Gjælb, endog fremfor Bore Skatter og Afgifter. Denne Hæftelse kan ikke opsiges fra Bankens Side, men til alle Tider afbetales i det Hele eller tildels af Debitor paa den Maade, som i denne Foundation nærmere bestemmes, og imidlertid forrentes den, fra 1. Januar 1813 af og saalænge den er indestaaende hos Debitor, med 6½ pCt. i

Rigsbankdaler Sølvværdi aarligen, der erlægges i tvende Ter- 5. Jan. miner, hver Gang med $3\frac{1}{4}$ pCt.

3. Paa den i forrige § anførte Fond maa Banken sætte i Omløb Sedler til et Beløb af 46 Millioner, hvoraf de 27 Millioner strax udgives, for at indfri de i foranførte Forordnings § 10 nævnte Banksedler og Pengerepræsentativer, men de øvrige 19 Millioner bestemmes til Reservecfond for Bore Finantser og til Ublaar. Under Embeds og Vres Fortabelse skal Bankens forenede Bestyrelse være ansvarlig for, at der ikke under noget tænkeligt Paastud sættes en større, end den her bestemte, Sum i Omløb.

4. De Sedler, som saaledes af Rigsbanken udstedes, skulle gaa og gjælde i Bore Kongeriger og Hertugdømmer, som eneste repræsentative Betalingsmiddel, saavel imellem Mand og Mand, som ved Bore og alle øvrige offentlige Kasser, dog efter de Forfrifter, i Henseende til Sølv- og Navneværdi, som i Vor Forordning af Dags Dato, om Pengevæsenets Forandring, dens 6. §, ere anordnede.

5. Af de i 3. § nævnte 19 Millioner Rigsbankdaler forbeholdes til Bore Finantser 15 Millioner, som en Hjælp til overordentlige Udgifter, og som efterhaanden, i større og mindre Summer, skulle afgives dertil efter Bore nærmere Befalinger. De øvrige 4 Millioner skulle anvendes til en Laanefond.

6. Til Reservecfond for Finantserne skal endvidere henlægges en Sum af 10 Millioner Rigsbankdaler Sølvværdi i uopfigelige Obligationer, som Banken har at udstede, samt til hvis Forrentelse og Afdrag den af sine Indtægter aarligen skal afgive 600,000 Rigsbankdaler Sølvværdi.

7. Rigsbanken skal endvidere med 350,000 Rigsbankdaler Sølvværdi aarligen udrede Forrentningen af de Obligationer, som den har at udstede til Indfrielsen af den halve Del af de Slesvig-holstenske Speciesbanksedler, de paa 20 Rigsdaler Slesvig-Holstensk Kurant lydende Statskammer-

5. Jan. repræsentativer og de i Følge Patent af 19. December 1810 udstedte Assignationer, i Følge Forordning af Dags Dato om Pengevæsenets Forandring, 10. §.

8. I de første 5 Aar, samt naar og saalænge Staten er indviklet i Krig, skal Banken aarligen anvende en Million af sine Indtægter i Overensstemmelse med § 9. Hvad dens aarlige Indtægter, efter Fradrag af de i § 6 og 7 bestemte Udgifter, overstige bemeldte Million, afgives til Finantserne, men naar de 5 Aar ere udløbne, eller Fred atter gjenvindes, hjemfalder ogsaa dette Overskud til Banken.

9. Tre Fjerdedele af Bankens Indtægter henlægges i inddragne Rigsbanksedler til Tilintetgjørelse, naar og saalænge Sedlernes Kurs staar under Pari. Naar Sedlernes Kurs derimod er Pari, skal Banken for ovenansførte Beløb af Indtægterne anskaffe Søb, som henlægges til dens Fond, for i paakommende Tilfælde at kunne bruges til at forbedre Sedlernes Kurs, naar denne skulde fravige Pari. Den øvrige Fjerdedel af Bankens Indtægter gjøres frugtbringende i Følge § 14.

10. Naar Banken engang i sin Tid opnaar, at dens rebe Sølvfond staar i lige Forhold med Massen af dens cirkulerende Sedler, og selvfølgelig ikke mere behøver Indtægterne af sine da endnu udestaaende Fordringer, skal den anvende sin hele saaledes oversthydende Formue til Statsgjældens Afbetaling. Renterne af de Obligationer, som paa denne Maade indløses, skulle i 10 Aar efter Indfrielsen vedvarende tilsvares af Finantserne, for, i Forening med Bankens fremdeles oversthydende Indtægter, at anvendes til Statsgjældens des hastigere Afbetaling.

11. Hæftelserne til Banken skulle thinglyses, og skal til den Ende paa de Steder i Bore Hertugdømmer, hvor endnu ikke have Pantebøger, sammes Indførelse muligst paastyndes. Desuden skal Banken være berettiget til, i ethvert Tilfælde, hvor den maatte finde det ønskeligt eller tiltraadeligt, at fordre

Udstedelse af en formelig Panteobligation; ligesom ogsaa paa 5. Jan. den anden Side hver Eiendomsbesidder skal være beføiet til at forlange, at Banken for den paa hans Eiendom hvilende Hæftelse skal modtage formelig Panteobligation, med særdeles Hensyn til, at naar Eiendomsbesidderen indfrier Hæftelsen, bør Banken ikke blot kvittere, men, naar han fordrer det, formeligen cedere Obligationen, saaledes at han selv, eller hvem han lovlig transporterer den til, bliver i Besiddelse af den, med samme reelle Rettigheder, hvormed Banken, førend Indfrielsen, eiede den.

12. Renterne af Bankens Fordringer kunne erlægges i Rigsbanksedler efter Sølvsværdi, men hvo, som vil afbetale sin hele Gjæld eller en Del deraf til Banken, skal erlægge Betalingen i rede Sølvaluta, og skal Banken være forbunden til uvægerligen at modtage eihvert, endog kun partielt, Afdrag, som i de rette almindelige Betalingsterminer, efter Fjerdingaars Opfigelse, tilbydes i rede Sølvaluta, naar Beløbet af et saadant partielt Afdrag ikke er ringere end 100 Rigsbankdaler Sølvsværdi.

13. Banken er berettiget til at afhænde sine Fordringer til andre, imod Betaling i Sølvs, hvilket Sølvs i saa Fald henlægges til Bankens Realisationsfond og anvendes i Overensstemmelse med 9. §. De saaledes i Bankens Sted trædende private Kreditorer skulle dog hæve deres Renter og Afdrag alene i Bankens Kasse.

14. Bankens Laanefond maa anvendes til Udlaan paa haandfaaet Pant, saavelsom direkte paa faste Eiendomme, og til Diskontering af Vexler og Vexelobligationer.

15. Banken maa have Filialindretninger i de vigtigste Stæder i Kongerigerne og Hertugdømmerne, til hvilken Ende Bankens Bestyrelse skal være bemyndiget til, at udfaste og til Vor allerh. Approbation forelægge de fornødne nærmere Forslag.

16. Banken skal modtage Sedler, som i samme maatte

5. Jan. ind sættes paa Folium, hvorpaa kan til- og frastrives efterhaanden, som den, der har indsat derpaa, anviser til sig selv eller andre.

17. Banken skal ikke alene have Tilladelse til at imodtage Midler eller Penge in Depositum, men den skal endog, da Kurantbankens Virksomhed ophører, og, naar i sin Tid den danske og norske Speciesbank er ophørt, da alene være det rette offentlige autoriserede Sted dertil.

18. Rigsbanken kan optage Kapitaler efter Navne eller Sølvværdis, eller til hvad Kurs den kan overenskomme med dem, af hvem der laanes, og maa tilstaa Renter for samme indtil 5 pCt. om Aaret. Skulde Rigsbankfjedlernes Kurs imod Formodning nogenstunde worde noteret til 400 pCt. eller mere, da skal Banken endvidere ikke alene være berettiget, men endog forpligtet til, ved rentebærende Obligationer, at indløse en Del af sine, i Omløb værende Sedler. I hvilket Forhold Indløsningen skal ske og hvilken Rente af Obligationerne betales, derom skal Bankens Bestyrelse, naar Tilfældet skulde indtræffe, efter foregaaende Overlæg med Bort Finantskollegium, indkomme med allerund. Forsikling til nærmere allerh. Bestemmelse. De Sedler, som Banken saaledes ved Obligationer maatte inddfri, skulle alene henlægges til Tilintetgjørelse, eller anvendes til at tilbagekjøbe Bankens Obligationer under et fordelagtigere Kursforhold.

19. Banken skal til hvert Aars 1. Februar og 1. August, og for første Gang den 1. August 1813, bestemme og bekendtgjøre den Kurs af Rigsbankfjedlerne mod virkelig Sølv, hvorefter i Løbet af det, efter hver af bemeldte Dage, følgende Halvaar alle i Rigsbankdaler Sølvværdis anordnede eller betingede Betalinger og Præstationer skulle erlægges, og af enhver uvægerligen modtages i Rigsbankfjedler. Denne Rigsbankkurs skal bestemmes efter Gjennemsnit af de i det næstforløbne Halvaar paa Børsen noterede Kurser af Rigs-

bankfedlerne mod Banko, hvoraf $27\frac{1}{2}$ s Mark udgjør en Mark 5. Jan. fint Sølvs.

20. Bankkursen skal stedse sættes paa Summer, som gaa op med 25; mindre Forskjellighed maa ikke komme i Betragtning, og Gjennemsnit af Børskursen maa give det Resultat, at den er i det mindste $37\frac{1}{2}$ Rigsbankdaler flettere end den sidst bestemte Bankkurs, førend denne kan sættes 25 Rigsbankdaler flettere. Pari imellem Rigsbankdaleren og Banko er efter Møntfoden 200. Først naar Børskursens Gjennemsnit i et Halbaar er $237\frac{1}{2}$, maa Bankkursen sættes til 225, og naar hin længere hen skulde gaa til $262\frac{1}{2}$, bliver denne 250 osv. Bliver Børskursens Gjennemsnit igjen bedre, f. Ex. under $262\frac{1}{2}$, saa gaar Bankkursen tilbage til 225, og naar Børskursen er gaaet under $237\frac{1}{2}$, gaar Bankkursen til Pari.

21. Derjom det i § 18 berørte Tilfælde skulde indtræffe, at den bankbestemte Kurs af Rigsbankfedlerne blev noteret til 400 Procent eller derover, da ville Vi til Rigsbankens Bedste paahyde en Afgift af forarbejdet Sølvs paa den Maade, som af Os da nøiere vil vorde bestemt.

22. Rigsbanken skal bestyres af en Overdirektør, som bestiftes og affædiges alene af Os og Bore Efterfølgere i Regjeringen, fire Direktører, trende Administratører samt to Medadministratører, og disses Bestyrelse skal kontrolleres af trende Generalkontrollører, en for hvert af Kongerigerne og en for begge Hertugdømmerne. Overdirektøren, Direktøren og Administratørerne udgjøre Bankens Bestyrelse. Alle disse, tilligemed de tre Generalkontrollører, kaldes Bankens forenede Bestyrelse.

23—33. . . . .

34. Efter ethvert Bankaars Slutning skal den forenede Bankbestyrelse i høitidelig Deputation til Os personligen allerund. overlevere Regnskab over Rigsbankens Status med tilføjet Forklaring. Dette Regnskab med Forklaringen skal derefter ved Trykken bringes til offentlig Kundskab, og ville

5. Jan. Vi meddele Bankbestyrelsen allerh. Decharge for aflagt Regnskab, naar der ved intet findes at erindre.
19. Jan. **Plat. ang. Understøttelse for fraværende indrullerede Søfolks Familier. (Rancelliet.)**
Indm. Saml. pag. 812.
30. Jan. **Plat. for Kjøbenhavn, angaaende nærmere Bestemmelser af Plakaten af 25. Juli 1812 betræffende Afgift af visse Slags Kataloger. (Rancelliet.)**
H. S. Majest. Kongen har, under 26. d. M., allern. resolveret saaledes:
Vi ville allern. have fastsat, at den ved Plakaten af 25. Juli 1812 paabudne Afgift af Kataloger skal erlægges af alle de Kataloger, der ere trykte og ikke ved Auktionens Begyndelse blive afleverede til Auktionarius, hvilken Embedsmand, naar Auktionen er til Ende, har at aflevere de modtagne Exemplarer til den kongl. Landsoverret samt Hof- og Stadsret,*) medmindre noget Exemplar paa Auktionsstedet forlanges, hvilket da kan udleveres imod Erlæggelse af den anordnede Afgift; samt at den Inkassator, der ikke inden 8 Dage efter Auktionens Slutning har indbetalt Afgiften, skal af Landsoverretten samt Hof- og Stadsretten foranstaltes sagsøgt til at betale det dobbelte af, hvad Afgiften egentlig beløber sig til.
9. Marts. **Frdg. for Danmark og Norge ang. de Pengefordringer i dansk Kurant, hvilke førend Bekjendtgjørelsen af Forordningen af 5. Januar 1813 ere lovligen paatalte eller ved Dom eller Forlig afgjorte.**
Vi Frederik den Sjette osv. G. v, at da Vi have fundet det nødvendigt, at fastsætte Bestemmelser i Henseende

*) De til Hof- og Stadsretten indleverede usolgte Kataloger kunne ifølge Ranc. Prom. af 18. Marts 1813 fordres tilbageleverede efter Afbenyttelsen.

til de Pengefordringer i Danſk Kurant, hvilke, førend 9. Marts. Bekjendtgjørelſen af Vor Forordning af 5. Januar ſidſteden, betræffende en Forandring i Pengevæſenet, enten ere lovligen paatalte, uden at være ved Dom eller Forlig afgjorte, eller ere paa en af diſſe Maader blevne afgjorte, uden dog ved Betaling at være opfyldte, ſaa byde Vi i den Henseende hermed, ſom følger:

1. Naar en Kreditor, forinden Bekjendtgjørelſen af Forordningen 5. Januar 1813, har været nødsaget til, ved Klage til Forligesſekommiffionen eller paa anden loblig Maade, at paatale en Fordring i Danſk Kurant, ſkal han, uden Henſyn til, om Gjælden er af den Slags, der omhandles i Forordningens § 23, eller blot kan indbefattes under § 31, være berettiget til at nedlægge Paaſtaad om Betaling i Rigsbankpenge, i Forhold til det Værd, ſom Fordringen, i Medhold af den ved bemeldte Forordning fulgte Omſkrivningstabel, havde paa den Tid, dens Paatale i loblig Form blev iværkſat; og ſkal denne Kreditors Ret ikke være bunden til de Indſkrænkninger i Henseende til Forrentning og Betalingstidens Udsættelſe, ſom i Almindelighed finder Steed ved Betalinger efter fornævnte Tabel; men, naar Kreditor derimod, i Følge ſin Fordrings Beſtaffenhed, i Overensſtemmelſe med Forordningens § 23 er berettiget til at paaſtaa Betaling i Forhold til et tidligere Datum, og han deraf vil benytte ſig, er han pligtig til at underkaſte ſig hine Indſkrænkninger.

2. De ovennævnte Regler ſkulle ogſaa være anvendelige paa de Fordringer, ſom ere anmeldte paa Skifter, førend Forordningen af 5. Jan. ſidſteden blev bekjendtgjort; dog ſkal Kreditor i ſaa Tilfælde være berettiget til at paaſtaa Betaling efter Forordningens § 30, ſaaſremt hans Fordring er af det der omhandlede Slags.

3. Hvor der ſøges Erſtatning for en tilføiet Skade, ſom ved lovligt Skjøn eller paa anden forbindende Maade

9. Marts. er bestemt til en vis Størrelse i Dansk Kurant, bliver, istedenfor Søgsmaalets Utlæg, den Tid, da saadan Bestemmelse skete, at lægge til Grund for Reduktionen til Rigsbankpenge, med mindre nogen af Parterne ved et nyt Skjøn kunde oplyse, at Forholdet, med Hensyn til Gjenstandens særegne Beskaffenhed, derfra er afveget; thi i dette Tilfælde bliver saadant Skjøn Reglen. Saaledes bør, til Exempel, Inventariistykker, som i Forpagtningskontrakter eller Fæstebreve ere ansatte til noget vist i Dansk Kurant, antages at være af den Værdi i Rigsbankpenge, som, efter Dokumentets Datum, svarer til Omstribningstabellen, saafremt ingen af Parterne godtgjør, at Priserne paa Ting af det omhandlede Slags have forandret sig i et andet Forhold.

4. Den Kreditor, der, inden oftmeldte Vor Forordnings Kundgjørelse har erhvervet Forlig eller Dom, hvad enten det er en endelig Dom, eller den i Tilfælde af Paaante vorder stadfæstet, bør ei alene nyde den Ret, som ovenfor er tilstaaet de Fordringer, hvilke, forinden Forordningens Bekjendtgjørelse, vare paa lovlig Maade paatalte, men endog, saafremt Fordringen er af det Slags, som nævnes i Forordningens § 23, være fritaget for at give Debitor den Udsættelse med Betaling, som ellers er forundt de Debitorer, hvis Gjæld, i Medfør af bemeldte §, gaar over til Rigsbankpenge. Dog skulle de Decisioner, som ere afgivne udi Døds-, Opbud- eller Fallitboer, ei hjemle Kreditor Ret til en fordelagtigere Betalingsmaade, end den, som bestemmes i § 30 af Forordningen 5. Januar 1813, samt i denne Vor Forordning.

23. Marts. **Plat. ang. Forordningers Publikation paa Færøerne. (Rancelliet.)**

§s. Majest. Kongen har under 13. d. M. behaget allern. at resolvere: Vi ville allern. have Sorensskriveren

paa Færgerne tillagt Befaling at holde overordentlige Thing 23. Marts. i Sysslerne til Publikation af Bore Anordninger, saasnart de ere ankomne der til Landet; naar han derimod formedelst andre Embedsforretninger eller andet lovligt Forfald derfra forhindres, skal han være bemyndiget til at befuldmægtige Sysselmændene, enhver i sit Syssel, paa det sædvanlige Thingsted i tvende Bitterlighedsvidners Overværelse, at publicere Anordningerne samt derover forfatte et skriftligt, saavel af Sysselmændene som Vidnerne underskrevet og forseglet Dokument, der inarest mulig bliver at tilsende Soverenskriveren, for i Arkivet, som et Bilag ved Justitsprotokollen, at opbevares.

Instruktion for Stadsfysikus i Kjøbenhavn. 23. Marts.

Instruktion, hvorefter Vi Frederik den Sjette osv. allern. ville, at Stadsfysikus i Vor kongl. Residentstad Kjøbenhavn sig indtil videre skal rette og forholde.

1. Stadsfysikus skal paase alt, hvad der hører til at bevare og befordre Stadens Indvaaneres Sundhed. Saasnart han faar Kundskab eller Formodning om noget for Sundheden skadeligt, enten i private eller offentlige Huse og Stiftelser, skal han, naar det er af den Bestaaffenhed, at det kan blive en Gjenstand for Medicinalpolitiet, hos vedkommende Øvrighed, Direktion eller Foresatte forlange fornøden Undersøgelse anstillet; og, efter Overlæg med den eksekutive Magt, bringe de fornødne Foranstaltninger i Forslag.

2. De Forslag, han maatte finde sig anlediget til at affatte, være sig enten Sundhedspolitiets Forbedring eller nogen anden Del af hans Embede vedkommende, har han at indsende til Vort Sundhedskollegium i Kjøbenhavn. Til samme Kollegium har han ogsaa at henvende sig, naar han in

23. Marts. quæstionibus artis maatte have nogen Tvivl; men dersom han i Udførelsen af sit Embede skulde behøve Assistance, da har han derom at henvende sig til den executive Magt.

3. Naar hidtfige epidemiske Sygdomme vise sig i Staden eller paa dens Grund, skal han, efter Overlæg med Stadens Politimester og øvrige Vedkommende, foreslaa og udføre de Foranstaltninger, som til slige Sygdommes Standning og Udryddelse eragtes fornødne. Blicher en saadan bekjendt Epidemi paa en usædvanlig Maade overhaandtagende og haardnakket, eller og en ualmindelig og pestagtig Epidemi udbryder, har han uopholdeligen at gjøre Indberetning til Bort Sundhedskollegium, saavel om Sygdommens Bestaaffenhed og de formodede Aarsager til samme, som om de Midler, der allerede ere anvendte, eller kunne anvendes, til at standse og udrydde den. Naar Epidemi indtræffer, bør han desuden i de offentlige Tidender betimeligen gjøre Almuen opmærksom paa de bedste Forebyggelsesmidler, samt paa diætetiske Feil.

4. Skulde det forebringes Stadsphysikus, at Skoppe sygdom har yttret sig i hans Embedskreds, da er det hans Pligt, uden mindste Ophold, at forskaffe sig Kundskab, om saadan Sygdom virkelig er Smaakopper. Finder han da, at dette er Tilfældet, har han strax at henvende sig til Politimesteren, for at Forordningerne af 17. April 1782 og 3. April 1810, samt Rancelliplakaten af 19. April 1805 kunne blive satte i Execution. Iøvrigt bør Stadsphysikus med al Flid søge at fremme Vaccinationen i sin Embedskreds.

5. For at han kan vide, hvo der til Præxin er autoriseret, bør han forskaffe sig den, efter Bort Sundhedskollegii Foranstaltning trykte Liste over autoriserede Læger i Danmark; ligesom ham og fra bemeldte Kollegium, Tid efter anden, vil blive meddeelt Navnene paa dem, som herefter til Præxin vorde autoriserede. Det er hans Pligt at vaage over, at Kvakksalvere, de saakaldte kloge Folk og overhovedet enhver,

der ikke har faaet Tilladelse til at udgøve en eller anden 23. Marts Del af Lægevidenskabens, ikke besætter sig med Kurer, eller forordner Lægemidler for indvortes eller udvortes Sygdomme. For endmere at kunne have Leilighed til at opbauge slike Kvalksalvere, skal han være berettiget til af Apothekerne at forlange sig tilstillet de Recepter, som Uberettigede maatte have skrevet, og som Apothekerne i det Siemed bør holde tilbage. Naar han isøvrigt forlanger Aktion anlagt mod nogen for Kvalksalveri, er han befriet for personligt Møde i Retten, imod at han skriftligen erklærer, at han ingen videre Oplysning kan meddele, end den, hans Klage indeholder. Af den i saadan Sag passerede Dom bør Retten, paa hans Forlangende, meddele ham en Udskrift paa ustemplet Papir og uden Betaling.

6. Han bør sørge for, at Redningsanstalterne for tilfyneladende Livløse ere i god og brugbar Stand. Hvor han selv kan være tilstede ved saadan ulykkelig Hændelse, bør han stræbe, saavidt muligt, at tilveiebringe den hastigste og virksomste Hjælp. Til Videnskabens Fremme er det ham tilladt, naar al Hjælp har været frugtesløs, at obducere de i Righuset ved Langebro henlagte Lig.

7. Det paaligger ham, efter Rancekliplatat af 21. Mai 1811, at slyne og udstede Attest om Lig af den jødiske Religions Bekjendere, i de Tilfælde og imod den Betaling, som bemeldte Plakat fastsætter. Skulde nogen anden privat Mand forlange noget Lig synet, for at forvisse sig om, at Mennesket er dødt, er han forpligtet at foretage saadant Syn i det mindste for samme Betaling, som i nysnævnte Plakat er bestemt.

8. Stadshyffikus bør besørge og selv være tilstede ved alle legale Obduktionsforretninger, som rekvireres i det ham anbetroede Fysikat, naar ikke hans betimelige Møde, formeddelt usædvanlige Omstændigheder, bliver uumuligt. Til at foretage Obduktionen, rekvirerer han en eller, hvis muligt

23. Marts.er, tvende examinerede Kirurger, dog ikke den, der har haft den, der skal obduceres, under Kur i hans dødelige Sygdom. Obduktionen lader Stadsfysikus Kirurgen foretage, i Overværelse af Rettens-Middel, Gjerningsmanden, naar denne, i Tilfælde af Vold eller Drab, er tilstede, samt den Læge, der har betjent Obducenden, i dennes sidste Sygdom. Stadsfysikus bør derved nøie have Tilsyn med, at alle Legemets Dele efter Omstændighederne blive undersøgte, og at der ikke, ved uagtsom Sektion sker saadanne Læsioner, som kunde gjøre visum repertum tvivlsomt. Naar Gift formodes at være Aarsag til Døden, bør Stadsfysikus ei alene nøie examinere læsionem ventriculi et intestinorum, men ogsaa contenta ventriculi og alle øvrige Dele, hvori Giften muligen kunde være anbragt, og ved bekjendte videnskabelige Forsøg forvisse sig om Giftens Tilværelse og Bestaendighed. I sidstnævnte Diemed maa han, hvis han finder det fornødent, tilkalde en bekjendt Kemikus. Kan den kemiske Undersøgelse ikke iværksettes paa selve Stedet, enten under eller strax efter Obduktionen, bør de foresundne mistænkkelige Substanser opbevares i et rent Kar, som vel tilproppes eller tilbindes med Blære, og forsegles af Stadsfysikus og øvrige Bedkommende. Naar den videre kemiske Undersøgelse iværksettes, hvilket bør ske saasnart muligt, tilfiges alle Bedkommende, i hvis Overværelse Karret atter aabnes. Hvad der af det giftige Contentum, efter anstillet Prøve, er tilovers, skal strax optages i et passende Kar, og med Stadsfysici og Obducentens Segl forsynes, for derefter at fremstilles i Retten. Det bør strax af Obducenterne nedskrives, hvorledes alt ved Obduktionen foresindes, og intet deri senere forandres, udslettes eller raderes. Bedkommende, som ere tilstede, bør med deres Underskrift attestere Rigtigheden. Skulde nogen af de tiltagne Kirurger ikke være enige med Stadsfysikus, afgiver han sin særskilte Obduktionsberetning. Den passerede Ob-

duktions Beskrivelse bør nøiagtigen følges i visum repertum, 23. Marts, og af samme atter udbrages Konklusionen, hvorefter den, forsynet med de tilstedeværende Lægehåndiges Paategning, strax bør indsendes til vedkommende Sted. Skulde Stadsfysikus i noget betydeligt Tilfælde, især hvor der kan blive Spørgsmaal om Anvendelse af Livsstraf, finde Sagen tvivlsom, bør han indsende sin Beretning til Vort Sundhedskollegium, hvilket atter fremsender den til Retten, ledsaget med sin Betænkning. Iøvrigt skal Stadsfysikus bruge al mulig Forsigtighed ved at syne og aabne cadavera; ligesom han og med yderste Varsomhed, dog i et tydeligt og forstaaeligt Sprog, bør affatte sin derom udstædende Attest, den han ikke bør støtte paa andet, end rene og klare Data.

9. Da det er af Bigtighed, at den veneriske Sygdom standses, bør han være betænkt paa, og for Vedkommende foreslaa de i saa Henseende nødvendige Foranstaltninger; ligesom han og, i Forening med Politimesteren, bør, saavidt muligt, fremme sammes Ibærkjættelse.

10. Han bør, saavidt muligt, søge at hindre alt, hvorved Luften kan bedarves; og paaase, at Vandet holdes rent og sundt. Han skal have et vaaget Die med Kornvarer, der angives som havarerede eller paa anden Maade bedærvede. Overhovedet henhører alle Slags Spise- og Drikkevarer, som falholdes, under hans Opsyn; han bør, saavidt muligt, sørge for deres sunde Beskaffenhed, og aftale det fornødne desangaaende med Politimesteren.

11. For at han kan faa betimelig og nøiagtig Kundskab om alle de herskende Sygdomme og om Mortaliteten under Stadens Jurisdiktion, bør han af vedkommende ugentligen lade sig tilstille de anordnede schematiske Beretninger og>Lister over Fødte og Døde, samt over de Sygdomme, der have forarsaget Døden.

12. Stadsfysikus bør, i Overværelse af de Tilforordnede Vort Sundhedskollegium, hvert Efteraar foretage en Vi-

23. Marts. Citation i alle Apotheker paa Stadens Grund, hvorved bør efterses: om der findes et tilstrækkeligt Forraad af Medicamenter, om disse ere af tilbørlig Godhed, om det forordnede Medicinalmaal og Vægt er tilstede, samt, om ethvert Glas, enhver Krulle og Stulle m. v., overensstemmende med Rancelliets Cirkulær-Skrivelse af 1. Marts 1806, er forsynet med dobbelte Navne, nemlig, baade de gamle forhen brugte og de nye, som Pharmacopoea danica indeholder, samt om ethvert Apothek er forsynet med fornødent Laboratorium; saa bør han derhos og, i Forening med fornævnte Bore Tilforordnede i Sundhedskollegiet, efterse den ved Forordningen af 1. April 1796 befalede Bog over ubleverede Gifter; og bør samtlige ved deres Underskrift i Bogen attestere, at den er revideret. Det staar i øvrigt Stadsfysikus frit for, endog uden for den bestemte Tid og uden derom i Forveien at gjøre Anmeldelse til Apothekerne, at foranledige et Apothek revideret, dog bør saadant stedse ske i Forening med Sundhedskollegiets Defanus, samt en eller tvende af dets øvrige Tilforordnede. Skulde Vort Sundhedskollegium finde fornødent, udenfor den bestemte Tid, at foranstalte et eller andet Apothek visiteret, bør Stadsfysikus rette sin Leilighed efter at være tilstede derved. Iøvrigt bør Stadsfysikus vaage over, at Medicamenter udsælges fra Apothekerne til den anordnede Pris. Indløber nogen Klage over den Pris, Apothekeren fordrer, bør han undersøge samme, og, hvis han skjønner, at den er grundet, advare Apothekeren om at holde sig Taxten efterrettelig; men skulde denne Advarsel ikke frugte eller Klageren ikke dermed være tilfreds, bør han sende Klagen til Politimesteren til Behandling efter Anordningerne. Det samme gjælder og i Henseende til andre Uordener, som Stadsfysikus forefinder i et Apothek.

13. Stadsfysikus bør, i Følge Vort Danste Rancellis Foranstaltning af 9. Februar 1811, examinere de Lærlinge i Apothekerne under hans Fysikat, som af Apothekerne anses

duelige til at vorde Svende, forinden de erholde Lærebrev; 23. Marts. saa bør han og lade sig underrette om, hvormange examinerede og uexaminerede Svende og Lærlinge, enhver Apotheker holder, og hvad Forandring derved foregaar; samt anmærke saadant i hans aarlige Indberetning til Bort Sundhedskollegium.

14. Han bør paase, at de Medikamenter, som sælges af privilegerede Materialister, Droguister og Laborantere, have den behørigte Bessaffenhed og Tilberedning. Den Kinabark, som Kjøbmænd en gros maatte falholde i Pulverform saavel som de i Handel en gros muligt forekommende havarerede eller paa anden Maade bestaigede medicamina, bør han ligeledes undersøge, og skriftligen meddele sin Erklæring om det Synedes Bessaffenhed.

15. Al Handel med Medikamenter, arcana, Brokbaand eller andre Bandager, som foretages af uberettigede Personer, bør han foranstalte paatakt.

16. Over de ved Rancelliets Cirkulær-Skrivelser af 24. Decbr. 1802 og 9. Decbr. 1806 befalede Beretninger om dødsfødte Børn, bør Stadsphysikus aarligen tilstille Biskoppen over Sjællands Stift en Generalanmeldelse, affattet i schematisk Form, saaledes som foreskrevet, og iagttages tillige, hvad der af den sidstnævnte Cirkulær-Skrivelses Indhold iøvrigt vedkommer ham. I Analogi med Rancelliets Cirkulær-Skrivelse af 20. Decbr. 1803 bør han fremdeles forfatte og til Sundhedskollegiet indsende den i dette Cirkulære befalede Indberetning, til hvilken Ende han er berettiget til hos Vedkommende at søge de muligst usiagtige og fuldstændige Efterretninger. Det paaligger ham og, at meddele vedkommende Ret, paa dens Forlangende, de i Anmeldelserne om Dødsfødte grundede Spørgsmaal, naar der i den Anledning optages Undersøggelsesforhører; samt desuden personligen at møde ved disse Forhører, naar hans Nærværelse derved er-

23. Marts. agtes fornøden, uden at ham derfor tilkommer nogen Godtgjørelse.

17. I Direktionen for Kjøbenhavns Fattigvæsen er han paa Embedsbegne Medlem; og skal han deri varetage de Forretninger, hvilke efter den allern. approberede Plan paaligge ham.

18. I Fordemoderkomiteen tager han Plads, for, i Forening med dens øvrige Lemmer, at examinere Fordemødre, og sørge for, at Staden forsynes med et tilstrækkeligt Antal af samme. Desuden bør han paase, at ingen Uberettiget udøver Fødselshjælpen.

19. I Kvarantænekommissionen har han ligeledes Sæde, for at kunne have desto bedre Leilighed til at afværge smitsomme Syger. I denne Egenkab paaligger det ham især at foretage den fornødne Undersøgelse paa Skibe, og overhovedet at rette sig efter Anordningerne om Kvarantænevæsenet.

20. De Forretninger, hvortil han af Øvrigheden eller Retten rekvireres, bør han foretage ex officio, og uden derfor at nyde nogen Betaling; dog undtages herfra de Forretninger, hvilke paaligge ham, som Medlem af Kvarantænekommissionen; thi for disse maa han oppebære den Betaling, som af Vor Direktion for Kvarantæneforanstaltningerne fastsættes. For Undersøgelse af havarede Varer, Attesters Meddelelse, og overhovedet for alle legale Forretninger, som angaa private Personer, er han berettiget til at fordre Betaling i Analogi med hvad der er fastsat i Sportelreglementet for Notarius publicus i Kjøbenhavn.

21. Stadsphysikus maa, endog i Embedsforretninger, ikke være fraværende fra Staden over 24 Timer, uden at drage Omsorg for, at der paa hans Bopæl er nogen tilstede, som kan give fuldkommen Bessked om, til hvem man under saadanne Omstændigheder kan henvende sig. Til Fraværelse fra Staden paa længere Tid bør han ansøge

Lilladelse hos Bort Danske Kancelli. I saadant Tilfælde, som 23. Marts. og naar Sygdom hindrer ham fra at varetage sit Embede, vil en af ham for Bort Sundhedskollegium foreslaaet, og fra samme til Bort Danske Kancelli indstillet medicinsk eller kirurgisk Embedsmand blive konstitueret til at fungere som Stadsfysikus.

Plak. ang. at de Forbrydere, der fra Nørre-29. Marts. jylland paa Livstid dømmes til Tugthusstraf, herefter skulle indsættes i Viborgs i Stedet for i Kjøbenhavns Tugthus.

Hs. Majest. Kongen har paa Kancelliets derom allerund. gjorte Forestilling allern. behaget at resolvere:

Vi ville allern. have fastsat, at de Forbrydere, der i Nørrejylland inddømmes til Tugthusstraf for Livstid, skulle med Undtagelse af dem, der tillige brændemærkes, henføres i Viborgs i Stedet for i Kjøbenhavns Tugthus.

Plak. ang., at Sager for ulovligt Krohold her-29. Marts. efter skulle behandles ved Politiretten m. v.

Hans Majest. Kongen har, paa Kancelliets derom allerund. gjorte Forestilling, allern. behaget at resolvere: at alle Sager i Anledning af ulovligt Krohold, efter Forordningen af 2. Aug. 1786, herefter skulle afgjøres ved Politiretterne; og, at det i disse Sager maa tillades Prokuratorer at møde, saa ofte Omstændighederne gjøre Aktors Bestikelse nødvendig; samt, at Eogsmaal for saadanne Overtrædelser maa bortfalde, naar Vedkommende erkjende deres Brøde og erklære sig villige til at erlægge den Mulkt, Amtmanden i Overensstemmelse med Anordningerne derfor dikterer. Deene Deklaration tilligemed Amtets Resolution bliver at indføre i Retsprotokollen, til hvilken der bliver at tage Hensyn, som til en Dom, naar den Skjeldige tiltales og dømmes for saadan gjentagen Forseelse.

20. April. **Plaf. for Danmark og Norge ang. Flyttetiden og Opfigelsestiden for Husleiere i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn. (Rancelliet.)**
Indm. Saml. pag. 813.
23. April. **Plaf. for Danmark og Norge ang. hvad Betaling der tilkommer en konstitueret Embedsmand, fra den Tid en virkelig er udnævnt i Embedet, og indtil denne har tiltraadt samme. (Rancelliet.)**
Indm. Saml. pag. 813.
28. April. **Plaf. om Skillemønt for Kongerigerne Danmark og Norge og Hertugdømmerne Slesvig og Holsten.**
Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: Da en Del af den Skillemønt, som Vi have besluttet at skulle bruges efter Forandringen i Pengevæsenet, nu er udpræget, saa ville Vi desangaaende allern. have fastsat følgende:
1. Skillemønten bestaar i Enskillinger af Kobber, 36 Stykker paa 1 Pund Røllnst Vægt.
  2. De ere konkave og randede, paa Aversen er præget Bort Brystbillede med Omkrift: Fridericus VI. dei gratia rex, paa Reversen staar: 1 Rigsbankskilling og Marstal.
  3. Alle Betalinger i Bore Kongeriger og Hertugdømmer skulde de uvægerligen gaa og gjælde for det, hvorpaa de lyde i Navneværbi, dog uden at nogen skal være forpligtet til at modtage mere deraf ad Gangen end 95 Skilling. Herfra gjælder dog for Hertugdømmerne den Undtagelse, at saalænge Rigsbanksedlerne paa 1 Rdlr. endnu ikke ere satte i Omløb, er enhver forpligtet til at modtage, ligesom hidindtil, indtil 2½ Rigsbankdaler.
  4. Denne Indskrænkning i Henseende til Summernes Størrelse ved Modtagelse af Kobberskillemønt gjælder ingen-

lunde for Bore Kasser eller ved offentlige Oppehørsejer, da 28. April. i disse ogsaa større Summer skulde modtages i Kobberstillemonnt.

5. Hvo, som befindes enten mod Opgjæld at kjøbe eller sælge disse Enskillinger, eller at indsmelte dem, vil worde anset med en Pengemulkt af Sunnens 4 til 8 dobbelte Værdi efter Omstændighederne, og i Tilfælde af Forbrydelsens Gjentagelse med Fængsel eller Forbedringshusarbejde fra 2 Maaneder til 1 Aar. I alle Tilfælde konfiskeres den Sum, hvormed slig ulovlig Omgang har fundet Sted, eller dens Beløb, Halvdelen til Fordel for Angiveren, og Halvdelen til Stedets Fattigvæsen.

6. Den ældre Kobberstillemonnt maa indtil videre endnu blive i Omløb, nemlig: Enskillingerne af 1771, de slesvig-holstenste Sechslinge og de danske Tolostillinger af 1812 for 2 Rbfl. Stykket; Tostillingerne af 1809, 1810, 1811 og 1812 for 1 Rbfl.; Trestillingerne for $\frac{1}{2}$ Rbfl.; og Enskillingerne for $\frac{1}{6}$ Rbfl. Og gjælder for denne ældre Stillemonnt de ovenfor i §§ 3, 4 og 5. forestrebnne Bestemmelser.

Plak. for Danmark og Norge ang. Bestemmelser 14. Mai. sen i Rigsbankspenge af den for Lægerne ved Forordningen 20. Decbr. 1619 og 4. Decbr. 1672 fastsatte Lagt. (Rancelliet.)

Indm. Saml. pag. 814.

Kane. Prom. (til det kongl. Finantskollegium) 3. Juni. om Loves forbindende Kraft.

Det kongl. Finantskollegium har i æret Skrivelse af 23. Marts sidstleden underrettet Rancelliet om, at der ved Depositolassen var opstaaet Spørgsmaal om, hvorvidt de Debitorer, der have meldt sig for at betale deres Gjæld til

3. Juni. bemeldte Kasse i den Mellemtid fra 13. Januar sidstleden, da Forordningen af 5. Januar f. A. blev bekendt i Kjøbenhavn, og til 8. Januar, da den blev thinglæst, kunde være berettigede til at fordre, at Depositokassen skulde modtage Summerne efter det almindelige Indløsningsforhold. Dette Spørgsmaal, hvis Afgjørelse beror paa Besvarelsen af et andet, nemlig: om en Forordnings forbindende Kraft i enhver Henseende først begynder med den Dag, den er læst til Thinge, har været omhandlet i den under 13. Februar d. A. allern. anordnede Komite, og Rancelliet har derefter, ved at forelægge Hs. Majestæt de af Statsraaderne Ørsted og Schønheyder desangaaende afgivne Betænkninger, samt de i Komiteen hittede forskjellige Meninger, udbedet sig Allerhøiøstammes Resolution saavel om Hovedsagen som om det maatte behage Hs. Majestæt selv at afgjøre det, med Depositokassen indtrufne Tilfælde, eller overlade samme til Domstolenes Decision. Det har derpaa behaget Hs. Majestæt under 27. d. A. allern. at resolvere saaledes: „Vore Love, Anordninger, Befalinger eller Forbude kunne ikke bindes til nogen Bekjendtgjorelsesmaade eller Form for at blive gyldige; det er enhver af Vore Undersaatters ubetingede Pligt at efterkomme og adlyde Vore Befalinger, saafremt han derom vidende er worden. Bevislig Kundskab om nogen Vor Forordning eller Befaling, hvad enten den tilveiebringes ved, at saadan Vor Anordning eller Befaling fremmes in originali eller i sædvanlig trykt Form eller i et offentligt autoriseret Blad, eller ogsaa officielt meddeles af de af Os allern. beskikkede Øvrigheder og Autoriteter, maa være fuldkommen saa tilstrækkelig til at paalægge Bedkommende den øieblikkelige Pligt, allerund. at efterleve, som den formodede Kundskab, der ved Thinglæsningen bevirkes. Dette maa finde fuld Ubvendelse, selv i de Tilfælde, hvor Vore Anordninger og Befalinger indeholde Bestemmelser, som angaa de Privates gjensidige Rettigheder og Pligter;

thi den, der kan fremvise Vor allern. Anordning eller Befaling for en Rettighed, der tilkommer ham, kan tilvisse ikke nægtes at være i Besiddelse deraf, og maa kunne gjøre samme gjældende imod enhver, som han kan overbevise om saadan Vor Anordnings eller Befalings Tilværelse. Hvor meget Vi end isvrigt hnde, at lade Domstolene afgjøre Tvistigheder imellem Private, saa kunne Vi dog ikke lade dette nærbærende Spørgsmaal, der i det Væsentlige angaar Vore jura majestatica, om nemlig Vore Anordninger og Befalinger i og for sig selv, eller først ved Thinglæsningen vinde forbindende Kraft, komme under nogen Domstols Prøvelse, men ville allern. have det af nogle af Depositskassens Debitorer opkastede Spørgsmaal, som og andre lignende Tilfælde afgjorte i Overensstemmelse hermed.

Instruktion for det kongl. medicinsk-kirurgiske Sundhedskollegium i Kjøbenhavn. 15. Juni.

Instruktion, hvorefter Vi Frederik den Sjette osv. allern. ville, at Vort medicinsk kirurgiske Sundhedskollegium i Vor kongl. Residentsstad Kjøbenhavn sig allerund. skal rette og forholde.

A. Om Kollegiets Organisation.

I—18. ....

B. Om Kollegiets Pligter og Forhandlinger.

19. Kollegiet har at vaage over, at de nu for Tiden gjældende Love for Medicinalvæsenet i Vore Riger Danmark og Norge, eller de, som herefter maatte vorde udgivne, iagttages og overholdes. Finder det Anledning til at gjøre Forslag til nogen Forandring i samme, bør saadant Forslag tilstilles Vort Danske Kancelli, for derigjennem at blive Os allerund. foredraget. Skulde Tilfælde indtræffe, hvori overordentlige Foranstaltninger strax maatte behøves, da har Sundhedskollegiet at anmeldte saadant for

15. Juni. vedkommende Øvrighed, paa det at, hvad der med Hensyn til Omstændighederne agtes fornødent, ufortøvet kan vorde iværksat; hvorefter Sagen indberettes til Bort Danske Kancelli. Men alle Sager, der angaa Veterinærvæsenet eller Kvægsyge, blive som hidtil udenfor Sundhedskollegiets Virkefæds.

20. Alle praktiserende Læger i Danmark, saavel Medici som Kirurgi, civile og militære af begge Stater, samt alle Apothekere, Jordemødre og andre til Medicinalvæsenet hørende Personer, staa under Sundhedskollegiet sammesteds, forsaavidt deres Embede, Forretninger og Pligter angaar, og bør rette sig efter alt, hvad dem i saa Henseende af Kollegiet bliver paalagt, ligesom og dette Kollegium bør have Tilsyn med, at enhver især af bemeldte Personer opfylde de dem paalagte Pligter.

21. Finde Fysici og Stabslægerne i begge militære Stater nogen øieblikkelig Foranstaltning nødvendig, da ere de bemyndigede til at træffe samme, og at foreskrive deres Undergivne de fornødne Forholdsregler; dog maa saadant ske paa eget Ansvar, og bør ommeldte Oberlæger snarest muligt indberette derom til Kollegiet.

22. Finder Kollegiet, at nogen af det Personale, som i Følge § 20 staar under dets Tilsyn, enten er forsømmelig eller viser anden urigtig Udfærd i sit Kald, eller ei iagttager de almindelige Medicinallove, bør det alvorlig erindre Vedkommende derom. Skulde denne Erindring ei have den tilsigtede Virkning, og Omstændighederne ere paa-trængende, da skal Kollegiet være bemyndiget til, igjennem vedkommende Øvrigheder eller Foresatte, indtil videre, at forbyde saadanne Udøvelsen af deres Kalds Forretninger, og bør det foresaldne strax indberettes til Bort Danske Kancelli.

23. Det paaligger Sundhedskollegiet at have Tilsyn med alle faste Sygehuse eller Hospitaler for Syge, for saavidt i disse Stiftelser Sundhedspleien og den offentlige Sikkerhed angaar, om og med de interimistiske Anstalter

til Sygepleie og med andre offentlige Indretninger, hvor 15. Juni. flere Mennesker holdes samlede, saasom Lughuse, Fængsler, Pleieanstalter og deslige, forsaavidt angaar Omsorg for de Personers Helbreds Vedligeholdelse, der paa saadanne Steder indtages. I den Anledning børde ladet sig underrette af vedkommende Læger, naar nogen Forandring eller Forbedring i bemeldte Henseende maatte anses nødvendig. Ligeledes bør Sundhedskollegiet underrettes om, naar nogen offentlig Indretning af ovennævnte Slags fra ny af skal iværksættes, og dets Betænkning indhentes, forsaavidt Spørgsmaal kunde være om Indretningens Organisation med Hensyn til Omsorgen for de Personers Helbred, som der skulde modtages. Saa bør og Vedkommende i Tilfælde, naar Fabrikker skulle anlægges, der ere af den Bessaffenhed, at de Materier, som i samme forarbeides, ved skadelige Uddunstninger, osv., kunde blive farlige for de i Nærheden boende Menneskers Helbred, og derfor udtræbe Forsigtigheder ved Anlægets Udførelse, henvende sig til Sundhedskollegiet for at erholde sammes Betænkning om Anlægget.

24. Kollegiet skal være fortrinligen opmærksomt paa Apothekervæsenet i Danmark, og saavel vaage over Apothekernes lovlige Rettigheder, som paase, at Apothekerne stedsse ere forsynede med tilstrækkeligt Forraad af gode og uforsfædede Medicinalvarer, samt at de holde sig den fastsatte Taxt efterrettelig. I disse Henseender bør Kollegiet paase, at vedkommende Læger i deres aarlige Subdretninger anmelde Apothekernes Forfatning, samt naar de ere visiterede og hvorledes besundne. Apothekernes Regninger for leveret Medicin til offentlige Sygehuse eller til fattige Syge, som erholde fri Medicin paa offentlig Bekostning, bør, tilligemed Lægens originale Recepter, indsendes til Kollegiets Revision, hvilket Kollegiets farmaceutiske Assessorer ere pligtige til at forrette, dog uden at det derfor bør være nogen af Kollegiets øvrige Tilforordnede forment, naar de selv ville, at

15. Juni. foretage den. Medicinaltaxten bør Sundhedskollegiet hvert Aar efter den 1. Februar og den 1. August, naar Rigsbankkursen er sat, revidere, og, efter Omstændighederne, enten paa ny stadfæste, forhøje, eller nedsætte. . . . .

25. Alle foresaldende Vakancer i Lægeembeder i Danmark, saavel medicinste som kirurgiste, baade i Civil- og Militæretaterne, anmeldes af Vedkommende for Sundhedskollegiet i Kjøbenhavn, der besørger Vakancen offentlig bekendtgjort, og modtager Ansøgninger om Embedet, hvorefter Sundhedskollegiet gjør Forslag til vedkommende Steder om Embedets Besættelse. . . . .

26. Sundhedskollegiet i Kjøbenhavn har at imodtage de, i Følge Bort Danste Rancellis Skrivelse af 20. Decbr. 1803, befalede aarlige Medicinalberetninger fra alle autoriserede kaade civile og militære Læger i Danmark, og derefter at forfatte en Generalindberetning, hvori det vigtigste tilligemed Sundhedskollegiets Betænkning, isald det finder fornødent at tilføje nogen, bør findes, og som indsendes til Bort Danste Rancelli, for derfra at blive Os foredraget. . . . . Foruden disse aarlige Indberetninger, er Kollegiet ogsaa berettiget til, paa hvad Tid det finder fornødent, at forlange Oplysning om Gjenstande, der angaa Medicinalvæsenet, af enhver Læge og til Medicinalvæsenet henhørende Person i Danmark, der skal være pligtig til at afgive den forlangte Oplysning, og at følge de Raad og Anvisninger, som Kollegiet maatte finde fornødent at meddele.

27. Ved Udbrud af farlige epidemiske Sygdomme i Danmark bør den Læge, som bemærker samme, strax indgive videnskabelig Beretning derom til Sundhedskollegiet i Kjøbenhavn, samt om de Foranstaltninger, der ere trufne for at standse Sygdommens videre Udbredelse; hvorefter Kollegiet i fornødent Tilfælde bør tilkjendegive Lægen dets Mening om begge Dele, hvilken Lægen er forpligtet til at rette sig efter. Finder Kollegiet nødvendigt, at flere For-

anftaltninger end de almindelige, eller af Lægen iværksatte, 15. Juni. behøves, bør det derom tillige underrette vedkommende Øvrighed.

28. De aarlige Anmeldelser om dødsfødte Børn, som fra Biskopperne i Danmark tilsendes Sundhedskollegiet, bør, naar Anmeldelserne og vedkommende Læges Numærkninger af Kollegiet ere gennemfete, tilstilles Vort Danfte Rancelli med Betænkning derober. . . . .

29. Sundhedskollegiet skal være forpligtet til, i alle Tilfælde, hvor det af Øvrighederne eller Netterne fordres, at afgive dets Betænkning over faadanne Sager, der høre til bemeldte Kollegii Virkefæds.

30. Alle Slags Kvakfalverier, hvad enten de umiddelbar udøves, eller umiddelbar foranlediges ved Salg af utilladte Arcana, faavelstom alle andre Sundheden skadelige Misbrug, bør det være Sundhedskollegiet magtpaaliggende at forebygge og standse, dels ved strengt at paase Medicinallovens Overholdelsen i faa Henseende, dels ved at opmuntre til Udbredelsen af Kundskab om Forebyggelsesmidler imod Sygdommene, i hvilke Anledninger Kollegiet er beføiet til at træde i Brevvevling med Lægerne og andre til Medicinalvæsenet henhørende Personer, faavelstom med Øvrighederne i Danmark, samt ved offentlige Bekjendtgjørelser at advare eller underrette Publikum.

Plat. for Bornholm ang. Landstingets Op= 29. Juni. hævvelse der paa Landet.

Indm. Saml. pag. 815.

Frdg. for Kongeriget Danmark om Fordelingen 9. Juli. af den Rigsbanken ved Forordningen 5. Jan. 1813 tillagte Hæftelse i faste Eiendomme, samt om Lettelse i nogle ældre Skatter.

Indm. Saml. pag. 815.

9. Juli.

Plat. for Danmark og Norge, angaaende uoiere Bestemmelse af den 43. § i Forordningen af 5. Januar 1813, m. v. (Rancelliet.)

Det har behaget Hs. Majest. Kongen paa Rancelliets allerund. Forestilling, under 7. d. M., allern. at resolbere:

1. At Forordningen af 5. Januar 1813 § 43 skal saaledes forstaas, at endog de Pengestørrelser i danst Kurant, som ved Anordninger, udfomne efter Krigens Udbrud, ere fastsatte, i Almindelighed gaa over til Rigsbankpenge Sølvværdi, Daler for Daler og Skilling for Skilling. Dog undtages herfra de Tilfælde, hvor de senere Anordninger have forhøiet en forhen løbbestemt Størrelse, da der, i saa Fald, forholdes efter den sidste Del af bemeldte §. Saa undtages og de, efter bemeldte Tidspunkt, udgivne Anordninger, der udtrykkelig erklære den i samme fastsatte Pengestørrelse i danst Kurant for en temporær Bestemmelse. I saadanne Tilfælde bliver den bestemte Sum, indtil nærmere Forfrist derom erhverves, at beregne efter den Forordningen af 5. Januar 1813 vedhæftede Tabel Litr. A. Men, hvis en Anordning fra bemeldte Tidspunkt har fastsat, saavel en vedvarende Bestemmelse som en midlertidig Forhøielse, skal den, ved den almindelige Regel, fastsatte Sum gaa over til Rigsbankpenge Sølvværdi, Daler for Daler og Skilling for Skilling, men Forhøielsen bortfalde. Iøvrigt er det en Selvfølge, at alle foransførte Regler ere uanvendelige, hvor en særskilt allerhøieste Forfrist, paa anden Maade, har anordnet en løbbestemt Størrelses Overgang fra danst Kurant til Landets nye Penge.

2. At i Særdeleshed de i Reglementet om Retsgebyrene i Prisefager, dat. 6. April 1810, fastsatte Sportler i danst Kurant skulle udredes med ligesaa meget i Rigsbankpenge Sølvværdi.

3. At Liendekommissarierne skulle nyde de dem, ved 9. Juli. Forordningen af 8. Januar 1810 § 28 Nr. 4, tillagte Diætpenge i Rigsbankpenge Sølvværdi, Daler for Daler, men at derimod den, ved Plakaten af 17. Juni 1812, fastsatte Forhøielse af disse Diætpenge skal bortfalde, samt at denne Regel skal anses gjældende for alle, efter Bekjendtgjørelsen af Forordningen 5. Januar sidstleden, af Liendekommissarierne udførte Forretninger; og

4. At den ved allerh. Resol. af 23. Juli f. A., kundgjort ved Kancelliplakat af 25. s. M., paa visse Auktionskataloger lagte Afgift skal fastsættes til det halve i Rigsbankpenge Sølvværdi, af hvad den er bestemt til i danff Kurant.

Kongeligt aabent Brev ang. Bank- og Penge- 30. Juli. væsenet i Kongerigerne Danmark og Norge.

At give Pengevæsenet i Bore Riger og Lande mere Enhed Orden og Fasthed; at tilsikre den offentlige og private Formue stadigere Værd; ere Hovedformaalene for Vor Forordning af 5. Januar d. A. og for den Fundats af samme Dato, ved hvilken Vi have stiftet Rigsbanken. Da Vi ingenfinde tabe disse vigtige Formaal af Sigte, for hvis Opnaaelse imidlertid senere indtrufne, den Gang uforudselige, Omstændigheder have lagt nye Hindringer i Veien, saa have Vi været betænkt paa, hvorledes der til samme kunde fremvirkes ved flere og kraftigere Midler. Til den Ende have Vi taget følgende allerh. Beslutninger og Bestemmelser:

1. Rigsbanken skal gaa over til at blive privat, under et national Interessentskab, og jættes under dettes Forvaltning og Bestyrelse. Til at indtræde som Interessenter skulle alle de have Udgang, hvis Hæftelser til Banken beløbe sig til 100 Rbdlr. og derover, saa og de, som, naar de skyldte mindre, ville tillægge indtil 100 Rbdlr.; endvidere de,

30. Juli. som ved flere mindre Summer ville forene sig til en saadan Sum; og endelig de, som, uden at skylde, frivilligen ville indskyde indtil 100 Rbdlr. eller derover.

2. Beløbet af de 6 pCt., som for Rigsbanken ere hæftede med 1. Prioritets Ret i alle faste Eiendomme, og som forrentes til Banken med $6\frac{1}{2}$ pCt. aarlig, vedbliver at være Bankens Grundfond, men saaledes, at det, som enhver deraf skylde eller har betalt i Forhold til sin faste Eiendoms Værd, skal være og blive ham tilhørende, som hans Indskud i Banken, af hvilket Indskud han i Tiden kan vente sig Udbytte, naar Udbytte ved Siden af de Forpligtelser, som Banken paaligge, kan gøres mulig, og dette Udbytte da først mindre, siden fremgaaende større indtil 4 pCt., kan opnaas. Videre Indskud, end bemeldte 6 pCt. af faste Eiendommers Værd eller hvad ellers frivilligen tilskydes, skal ikke kunne paalægges nogen i den Egenstab af Bankinteresent.

3. Rigsbanken, saaledes overgivet til Statens Grundeiere, som Hovedinteressenter, og grundfæstet paa Statens faste Eiendomme, skal dele sig i 3 Hovedafdelinger: den danske i Kjøbenhavn, den norske i Christiania, den slesvig-holsteniske i Kiel. De skulle staa hinanden fuldkommen ved Siden; enhver, paa Stedet hvor de ere, have sine specielle Bestyrere, som paa eget Ansvar forvalte de enhver Bankafdeling anbetroede Midler, og forestaa de daglige Forretninger efter lige Regler; og for dem alle skal være en Overbestyrelse, som skal have almindelig Oversyn over det Hele. Saavel de specielle Bestyrere, som Overbestyrerne, skulle, i den Orden, som nærmere bestemmes, vælges af Interessenterne, saasnart som det er opgjort, for hvormeget enhver interesserer og Aktierne derefter ere udstedte. Imidlertid vedbliver Rigsbankens nuværende Bestyrelse at forestaa og udføre de den paalagte Forretninger, og dens Medlem-

mer aftræde siden efterhaanden, da de af Interessenterne 30. Juli. valgte Bestyrere indtræde i deres Sted.

4. Røde Sølv mønt, som hvilken ogsaa kan anses og antages Banksedler, der altid paa Anfordring kunne veksles med røde Sølv mønt, skal være Grundbetalingsmiddel, og, saasnart det er muligt, blive eneste lovbestemte Betalingsmiddel, i samtlige Bore Riger og Lande. Rigsbanken skal igjennem alle dens 3 Afdelinger medvirke til, at dette Niemed kan fremmes, og til den Ende søge at anstaffe og modtage Sølv og Mønt, hvorpaa kan udstedes og hvormed paa Anfordring kan veksles de Sedler, som den paa Sølv har udstedt.

5. I Hertugdømmerne, hvor Sølv mønt er i Omløb, og hvorfra gjentagne Ønsker ere gttrede om, at det der maatte blive eneste lovbestemte Betalingsmiddel, skal dette være tilstaaet og ved nærmere Anordning ufortøvet vorde bestemt.

6. I Rigerne, hvor samme Niemed tilfigtes, men ikke lige hastigen kan opnaas, skulle imidlertid, efter Forordningen 5. Januar d. A., alle hidtil i Omløb værende Kurantsedler indløses med de i bemeldte Forordning nævnte Rigsbanksedler, hvis Værd hviler paa Bankens Fond i de faste Eiendomme; men disse Rigsbanksedler, ligesom de Kurantsedler, i hvis Sted de indtræde, skulle i Tiden inddrages efterhaanden med røde Sølv, eller med Sedler, som veksles med røde Sølv paa Anfordring.

7. Indtil den Tid kommer, at røde Sølv mønt og Banksedler, som paa Anfordring kunne veksles med røde Sølv, blive eneste Betalingsmiddel i Rigerne, som i Hertugdømmerne, vedblive alle de i Rigerne til Omløb autoriserede Betalingsmidler at gaa og gjælde i alle Betalinger som Rigsbankspenge, dels efter Sølvværdi og dels efter Navneværdi, isølge de i Forordningen af 5. Januar d. A. fastsatte Bestemmelser.

30. Juli. 8. Den Kurs, som Rigsbanken sætter for Rigerne til de tvende bestemte Læber om Aaret, er egentlig Regel for de Betalinger, som Forordningen 5. Januar d. A. har bestemt i Sølvværdi; men ligesom det efter bemeldte Forordning staar enhver frit for ogsaa at kontrahere og afslutte Pengehandler i Almindelighed efter Navneværdi, saa henføres denne sidstnævnte Betalingsmaade især til den daglige Handel og Wandel, hvor sælges og kjøbes imod kontant Betaling, samt i saadanne Betalinger, som betinges dagvis, ugevis og maanedsvis. Sedlernes Sølvværdi er Forandring underkastet efter Kursen, men deres Navneværdi staar altid uforandret, saaledes som bestemt ved Forordningen af 5. Januar d. A., at nemlig en Rigsbankseddel gaar og gjælder i Navneværdi efter Summen, hvorpaa den lyder, og danske og norske Kurantsedler alle Slags for 6 Rdlr. Kurant mod en Rigsbankdaler.

9. Hvorledes de i Rigerne cirkulerende Pengefedler, og de i Hertugdømmerne endnu i Omløb værende Skatkammerbeviser og Laaneinstitutsfedler kunne blive modtagne i Afbetalinger paa den i faste Eiendomme hæftende Gjæld til Banken, dette er fra Rigsbanken i Bekjendtgjørelse af Dags Dato bragt til hver Mandes Kundskab. De usiere og udførligere Bestemmelser skulle i Optrøt og Reglement for Rigsbanken og dens 3 Afdelinger, samt i andre derhen hørende Anordninger nærmere og saasnart muligt vorde kundgjorte.

31. Juli. Frdg. for Danmark og Norge ang. Udstedelsen af Rigsbanksebler, lydende paa 1, 5, 10, 50 og 100 Rigsbankdaler.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v. At ligesom Vi allern. have bemyndiget Rigsbanken i Vor kongl. Residensstad Kjøbenhavn til paa de Fonds, som ere samme anviste, at udstæde almindelig gjældende Pengefedler, for en

bestemt Sum; jaa have Vi endvidere, paa det at disse Rigs- 31. Juli.
bankfedler med Sikkerhed kunne modtages og ndgives saa-
vel i mindre som i større Betalinger, allern. bifaldet og
anordnet følgende:

1. De Sedler, som af Rigsbanken udstædes, skulle
lyde paa 1, 5, 10, 50 og 100 Rigsbankdaler; og være af
følgende Indhold: Paa Valuta, som Banken eier, er
denne Rigsbankfeddel udstedt for -- Rigsbankdaler i Over-
ensstemmelse med Foundationen. Rigsbanken i Kjøben-
havn, --

2—6. ....

7. Disse Rigsbankfedler skulle være gangbare i alle
saavel offentlige som private Betalinger, i begge Bore
Kongeriger, og uvægerligen modtages som Rigsbankpenge R.
B. efter deres paalydende Sum, og som Rigsbankpenge S.
B., i Forhold til den bankbestemte Kurs, som, til enhver
Tid, finder Sted.

8. Skulde nogen understaa sig at eftergjøre for-
ommeldte af Rigsbanken udstedte Sedler, da skal han straf-
ses, som for falsk Møntning, og have forbrudt Ære, Liv
og Gods.

**Plak. for Danmark og Norge, angaaende nøiere 10. Aug.
Bestemmelse af den 33. § i Forordningen af 5.
Januar 1813.**

Vi Frederik den Sjette osv. G. v., at Vi i An-
ledning af adskillige Spørgsmaal, som ere opstaaede med
Hensyn til Vor Forordning af 5. Januar 1813 dens § 33,
have fundet for godt at fastsætte følgende, som autentisk For-
tolkning over bemeldte Lovsted:

1. Naar der paa en fast Eiendom, som, ved en endnu
uopfyldt Kjøbefontrakt, er solgt, hæfter Gjæld, som de Bed-
kommende ei ville lade omskrive efter Kontraktens Datum,
er Kjøberen ikke berettiget til at fordre andet, end at Kjø-

10. Aug. bet, paa den i Forordningens 33. § foreskrevne Maade, gaar tilbage, hvoraf slyder, at Kjøberen, saafremt han ei vil hæve Kontrakten, er pligtig til at overtage sig Pantegjælden, uden at kunne paastaa sammes Beløb likvideret i Kjøbesummen anderledes, end i Forhold til begges Nominalstørrelse i dansk Kurant, saa at han ei kan kræve Godtgjørelse for det, Hæstelserne, efter deres Omskrivningsforhold, maatte udgjøre mere, end de, efter det til Kontraktens Datum svarende Omskrivningsforhold, vilde beløbe sig til. Dette gjælder, hvad enten Hæstelserne i Kontrakten ere benævnte og af Kjøberen overtagne eller ikke.

2. Hvor, ved Kjøbets Ophævelse, en allerede betalt Del af Kjøbesummen skal tilbagebetales, bør denne Tilbagebetaling, hvis Kjøberen ønsker det, ske, efter de i Vor Forordning af 5. Januar 1813 §§ 23, 25 og 26 indeholdte Regler, og Sælgeren er i dette Tilfælde pligtig at give Kjøberen Pantet i Eiendommen, næst efter de allerede paa samme hvilende Hæstelser.

3. Hvis en Eiendom, uden at være tilfjødret, paany er solgt en eller flere Gange, i hvilket Tilfælde naturligvis alene den af Sælgerne, til hvilken Eiendommen gaar tilbage, kan give Pant i samme, bliver det Pligt for dennes Medkontrahent, at transportere den Pantesikkerhed, der, i Overensstemmelse med Vor Anordnings § 2, gives ham, paa den, der igjen har afkjøbt ham Eiendommen, for saavidt den af ham oppebaarne Sum betræffer, som nu, efter Omskrivningsforholdet, bliver at tilbagebetale. Denne har da paa lige Maade at forholde sig i Henseende til den Tilbagebetaling, han igjen maatte have at gøre til sin Eftermand, og saa fremdeles.

4. Angaaende den Tilbagebetaling, der ved et Kjøbs Ophævelse skal finde Sted, og den dermed forbundne Sikkerhed, behøves ingen anden Forskrivning, end en Paategning paa det lovgivende Dokument, hvorved Kjøbet er slut-

tet, med hvilken Paategning der i alt forholdes efter Forordningens § 24 og den, ved Rancelliplakat 23. Marts sidstleden kundgjorte allerh. Resolution af 16. næstforhen. Hvor derimod intet saadant Dokument har været oprettet, bør Forfærdningen udstedes paa stemplet Papir af 1. Klasse, efter Summens Størrelse, og for sammes Læsning og Protokollation erlægges de, ved de almindelige Sportellove paabudne, Gebyrer.

5. Hvis Kjøberen, istedenfor at paastaa Kapitalen omstreven, under de i Forordningens § 25 og 26 fastsatte Indskrænkninger, vil, enten for den hele udbetalte Sum, eller en Del deraf, benytte sig af Forordningens § 28, skal dette, saafremt og forsaavidt han ikke har en Estermand, som han, i Følge det oven, i § 3, fremsatte Bud, er pligtig at overdrage sin, med reel Sikkerhed forbundne, Fordring, staa ham frit for, i 4 Uger, efterat Parterne, i Medhold af de herefter bestemte Regler, have faaet det afgjort, om Handelen skal blive ved Magt eller ikke. Dog er Sælgeren ikke pligtig til nogen Udbetaling, førend efter 3 Maaneders Varsel.

6. Sælgeren bør i alle Tilfælde svare Rente af den Sum, han har at tilbagebetale, fra den Dag, da han modtog Udbraget paa Kjøbesummen, dog med den herefter, i § 10, omhandlede Undtagelse. Denne Rente bliver, saafremt Gjælden omskrives, at bestemme efter den Forordningen af 5. Januar sidstleden vedføjede Tabel Litr. B. og den, gjennem Vort Danske Rancelli ved Plakat af 2. Juni sidstleden, kundgjorte allerh. Resolution af 1. f. M., men i modfat Fald udredes den med 4 pCt.

7. De vedkommende Sælgere og Kjøbere, som endnu ikke maatte have meddeelt hinanden deres gjensidige Erklæringer om Kjøbets Vedblivelse eller Ophævelse, i Overensstemmelse med Forordningens § 33 skulle, naar de ikke anderledes derom ere forenede, være pligtige til at afgive disse Erklæringer inden 6 Uger efter denne Plakats Be-

10. Aug. Kjøbtgjørelse ved den Ret, hvorunder Eiendommen er beliggende; dog saaledes, at Kjøberen kan udsætte sin Erklæring indtil 3 Uger, efterat Sælgerens er ham meddeelt.

8. Saafremt nogen af Parterne tilbageholder sin Erklæring over den ham saaledes bevilgede Tid, bliver Kjøbet ved Magt, og Pantegjælden gaar, efter Forordningens § 29, over paa Kjøberen, som bliver berettiget til at likvidere den i Kjøbesummen. Ved denne Likvidation skal, saafremt det er Sælgeren, som har forsømt betimelig at afgive sin Erklæring, Kjøbesummen og Pantegjælden beregnes efter det, de hver for sig, efter deres forskjellige Alder, udgjøre i Riggsbankspenge, dog at Kjøberen igjen, saalænge den, ved Forordningens § 25, bevilgede Rentemoderation finder Sted, til de Tider, hvortil Renter af Prioriteterne erlægges, bør godtgjøre Sælgeren saameget, som Forrentningen er mindre af Prioritetsgjælden, end den vilde været af en lige Sum, omstreven efter Kjøbekontraktens Datum. Naar derimod Forsømmelsen ligger hos Kjøberen, bør der, ved Likvidationen, forholdes efter det, under § 1 bestemte.

9. Naar Kjøbet ophæves, og Kjøberen altsaa maa fratræde den Eiendom, han allerede, i Følge Kontrakten, maatte have taget i Besiddelse, skal saadan Fratrædelse ske, til den, paa ethvert Sted, lobbestemte eller vedtagne næste Flyttetid, hvis det er Hus eller Gaard; til næste 1. Mai, hvis det er Fordeiemod i Danmark, og til næste Lovens Fardag, hvis det er Fordeiemod i Norge. Dog maa Kjøberen, i alle Tilfælde, tre Maaneder i Forveien være advaret om Kjøbslutningens Ophævelse. Kjøberen staar det frit for, til hvad Tid han vil, at fratræde Eiendommen, imod at han derom først advarer Sælgeren.

10. Kjøberen kan beholde de af Eiendommen i hans Besiddelsestid oppebaarne Frugter, imod at han af den Del af Kjøbesummen, som han ikke maatte have betalt, tilsvare Sælgeren (om end dette ikke i Kontrakten maatte være

bestemt) 4 Procent Rente fra den Dag af at regne, da han 10. Aug. tiltraadte Eiendommen, og til han igjen fratræder den, samt imod at Sælgeren for samme Tid befries for at svare Rente af den Del af Kjøbesummen, som af ham er oppebaaret. Ligeledes udreder Kjøbereren, i dette Tilfælde, selv de, for hans Besiddelsestid, af Eiendommen gaaende Skatter og Udgifter.

11. Dog skal Kjøbereren, hvis Indtægten af Eiendommen har været fast og bestemt (f. Ex. Afgiften af en bortforpagtet Jord eller et bortleiet Hus), være berettiget til, istedenfor at svare Rente af Kjøbesummen, at tilbagegive de saaledes oppebaarne, i Forhold til Tiden, da han oppebar dem, til Rigsbankpenge reducerede Indtægter efter de nødvendige Udgifters Fradrag. I dette Tilfælde nyder han ogsaa Renter af den udbetalte Del af Kjøbesummen, samt Godtgjørelse efter Omskrivningsforholdet for de Renter, han, i Følge Kontrakten, maatte have erlagt af den øvrige Kjøbesum.

12. Kjøbereren er pligtig til at tilbagelevere Eiendommen i ligesaa god Stand, som han har modtaget samme, og, hvis den bevisligen er forringet, at erstatte Skaden efter uvillige og sagkyndige Mænds Stjøn. Derimod er han og berettiget til, saafremt der paa Eiendommen er anvendt saadanne Forbedringer, der ikke kunne henregnes til sædvanlig Istandsættelse, som hans eget Brug har gjort nødvendig, saa og om han paa samme har opført nye Bygninger, derfor paa lige Maade at nyde Erstatning.

13. Den ved Kontrakten bestemte Kjøbesum, som endnu ikke er udbetalt af Kjøbereren, bør, hvis Kjøbet bliver ved Magt, af ham tilsvares efter de ved Forordningens §§ 23 til 30 samt 32 fastsatte Forrifter. Dog skal Sælgeren, saafremt han vælger at lade den hele Kjøbesum eller en Del deraf henstaa i Eiendommen, være berettiget til af Kjøbereren, ved Skøtets Udstedelse, at fordre sig meddelst For-

10. Aag. Skrivning for denne Sum, med Panteret i Eiendommen, næstefter de forud betingede Prioriteter.

14. Saafrømt derimod Sælgeren vælger at lade sig Kjøbesummen eller en Del deraf udbetale i danst Kurant eller Rigsbankpenge efter Indløsningsforholdet i Overensstemmelse med Forskrivningens Indhold, har han, inden 4 Uger efter at det er bleven afgjort, at Handelen skal blive ved Magt, derom at erklære sig paa den Maade, Forordningens § 28 hjemler.

31. Aug. **Plat. ang. Straffebestemmelser for Forbrydelser, som forøves i Tugt-, Rasp- og Forbedringshuset i Kjøbenhavn. m. v.**

Vi Frederik den Sjette osv., G. v.: At Vi, med Hensyn til god Ordens Opretholdelse i Tugt-, Rasp- og Forbedringshuset i Kjøbenhavn, samt for tillige at sikre de ved denne Stiftelse ansatte Embedsmænd og Betjente mod Fornærmelser af udgaaede Fanger, have fundet for godt at foreskrive følgende Bud:

1. Direktøren for Tugt-, Rasp- og Forbedringshuset skal være bemyndiget til selv at bestemme Straf for ringere Forseelser, som Fanger maatte begaa i Straffeanstalten. Saaadan Revselse maa bestaa i Straffearbejds forholds- mæssige Skjærpelse for en Tid af indtil 8 Uger, i Kat eller Tamp for Mandfolk, og Ris for Fruentimmer, indtil 27 Slag, i Krumslutning i et særskilt Afslukke, fra 4 til 24 Timer, eller og i ensomt Fængsel indtil 15 Dage, hvilket sidste, efter Omstændighederne, kan være forenet med at sidde paa Band og Brød, eller være uden dette Tillæg i Straffen, men i første Tilfælde, bør den Skyldige dog ikke lide mere end 5 Dages Straf ad Gangen med ligesaa lang Mellemfrikt.

2. Denne Strafferettighed kan Direktøren udøve, saavel uden som efter foregaaende Forhør, alt efter Sagens

Bestaffenhed. Finder Direktøren fornødent, at der optages 31. Aug. Forhør, skal saadant, uden Ophold, iværksættes af en særskilt Embedsmand, som Vi dertil udnævne. Den Protokol, som bruges til deslige Forhører, skal autoriseres af Vor Landsøver- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn.

3. Saasnart Forhøret er sluttet og Direktøren meddelt, maa han, i Tilfælde at den begaaede Brøde er saa grov, at den ei kan afgjøres med de, udi § 1, fornævnte Rebselser, henvende sig til Justitiarius i Vor Landsøver- samt Hof- og Stadsret, som strax har at udnævne tvende af deene Rets Tilforordnede til uopholdeligen at sammentræde med den efter § 2 beskikkede Embedsmand, der tillige skal forrette Striverembedet, for i Stiftelsen nærmere at undersøge og paakjende Forbrydelsen; og have de derved i et og alt at iagttage de Former, som ere foreskrevne for offentlige Politisager. Ved Forhørernes Optagelse er Stiftelsens Direktør berettiget at være tilstede.

4. Den saaledes nedsatte Rets Domme maa, naar de ikke gaa ud paa en større Straf end Kat, Tamp eller Ris, i 2 Dage, 27 Slag hver Dag, eller ensomt Fængsel indtil 6 Maanedes, strax sættes i Execution, med mindre Direktøren, formedelst særdeles Omstændigheder, finder Anledning til at ønske Dommen enten indanket for Vor Høieste- ret til Skjærpelse, eller Os forelagt til Straffens Formildelse, da han i saa Fald har at indsende Atterne til Vort Danske Rancelli, der foranstalter det, efter Sagens Bestaffenhed, fornødne.

5. Naar Dommen derimod har tilfundet den paa- gjældende en større Straf end nogen af de i § 4 anførte, skal det staa ham frit for at forlange samme indstævnet for Vor Høieste- ret; ligesom og Direktøren, naar han dertil i Sagens særdeles Omstændigheder finder Anledning, kan gjøre Indstilling til Vort Rancelli om, at Sagen paa Justitiens Vegne maa indankes. Domme, som angaa Livsstraf, eller

31. Aug. ere affagte efter Forordningen 18. December 1767, skulle altid indstævnes for Vor Høiesteret. Hvor Indstævning til Høiesteret finder Sted, forholdes dermed efter Forordningen af 7. Juni 1760, og den befalede Paategning paa Dommen gjøres af Direktøren.
- 6—16. Indm. Saml. pag. 822.

7. Septb. **Plak. for Kjøbenhavn ang. Forandring i Plauen af 1. Juli 1799 for Kjøbenhavns Fattigvæsen. (Kancelliet.)**
- Indm. Saml. pag. 824.

28. Septb. **Pl. for Danmark og Norge ang. Underholdningspenge for Gjældsanger. (Kancelliet.)**
- Hs. Majest. Kongen har, ved allerh. Resolution af 25. d. M. fastsat, at de Underholdningspenge, som en Gjældsanger, efter Loven og Anordningerne, nyder af Kreditor, skulle forhøies til 1½ Rigsbankdaler Sølvværdi om Ugen.

22. Oktb. **Kongl. Resol. ang. Ophævelse af Ægtef. ab ved Bevilling.**

Vi ville allern. have Ægtef. abet mellem Gaardmand Lars Jensen og Hustru Anne Nielsdatter aldeles ophævet samt begge tilladt at maatte indgaa andet lovligt Ægtef. ab. Derhos ville Vi have Bort Kancelli allern. bemyndiget til at maatte i alle de Tilfælde, hvor der vel er forløbet over 3 Aar siden den af Ægtefolkene indgaaue Separationsforening, men ikke siden den dem af Øvrigheden meddelte Approbation, paa derom indgivende Ansøgninger, bevilge Ægtef. abets Ophævelse, naar særdeles Omstændigheder maatte tale for de separerede; dog maatte herved iagttages, at Separationsforeningen er indgaaet for vedkommende Forligskommission.

Plak. ang. Brandhjælp af Kirkerne i Danmark 22. Oktb. til Vor Frue Kirke i Kjøbenhavn.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v., at ligesom Vi allern. have tilladt, at der, til Bedste for den afbrændte Vor Frue Kirke i Vor kongl. Residensstad Kjøbenhavn, maatte ved Kollest indsamles, hvad Vore Undersaatter frivilligen vilde yde til samme, saa finde Vi det end videre nødvendigt, at der ved flere Midler virkes til Gjenopbyggelse af denne Hovedkirke. I Overensstemmelse derfor med hvad i Loven er fastsat om, at den ene Kirke skal i Ulykkestilsælde komme den anden til Hjælp, samt med Hensyn til, at fornævnte Vor Frue Kirkes Udæggelse hidrører fra et fjendtligt Overfald paa Kjøbenhavn, og altsaa ikke fra et blot lokalt Ulykkestilsælde, men fra et, der angaar hele Landet; og endelig i Betragtning af, at en almindelig Brandhjælp ligeledes allern. blev paabuden 1728, da flere af Kirkerne i Kjøbenhavn bleve ødelagte ved den Staden i det Aar overgangne Ildbrand, vilde Vi, til foransførte Diemed, allern. have følgende befalet:

1. Enhver Kirke i Vort Rige Danmark skal engang for alle erlægge til Vor Frue Kirke i Vor kongl. Residensstad Kjøbenhavn en Skjæppe Byg af hver Tønde Kirketiende ydende Hartkorn, hvilken Skjæppe Byg det overlades til Bedkommende at betale enten strax efter det indeværende Aars Kapitelstart, eller i fire paa hinanden følgende Aar med et Fjerdingkar aarlig, som betales efter Kapitelstarten for det Aar, hvori ethvert Fjerdingkar betales; dog maa Betalingen for det ydende Byg ikke i noget Tilfælde overstige 2 Mark Rigsbankpenge S. B. pr. Skjæppe eller 8 Skilling Rigsbankpenge S. B. pr. Fjerdingkar, og skal denne Betaling eller den ovennævnte Fjerdedel deraf erlægges og modtages inden December Maanedes Udgang, saavel i dette, som i de følgende Aar.

2. Bemeldte Afgift maa, forsaavidt den ydes af Kirkeiere, der have bortakkorderet deres Kirketiende for Betaling

22. Oktb. i Penge, ikke overflige $\frac{1}{24}$ Del af hvad de saaledes efter Alford oppebære aarligen i de 4 Aar 1813, 1814, 1815 og 1816.

3. Stiftamtmandene og Biskopperne i Danmark skulle hver i deres Stift indsamle bemeldte Afgift af Kirkerne, og indsende samme til den af Os allern. nedsatte Kommission i Kjøbenhavn angaaende Vor Frue Kirkes Gjenopbyggelse.

16. Novb. Frdg. for Danmark og Norge ang. hvorledes Pensioner eller andre aarlige Præstationer, som det paaligger Private at udrede, skulle gaa over fra dansk Kurant til Rigsbankpenge.

Vi Frederik den Sjette osv G. v.

.....
1—9. ....

10. Underholdningspenge, som det ved Øvrighedens Resolution er paalagt nægte Børns Fædre, eller Ægtemænd, der have forladt deres Hustruer, eller ere separerede fra disse, at udrede, skulle vel i Almindelighed gaa over til Rigsbankpenge Sølvsærdi, efter det Omskrivningsforhold, som svarer til den Tid, de bleve bestemte; men det skal dog derhos staa Øvrigheden frit for, paa den Vedkommendes Begjæring, at forhøje de efter 10. September 1807 fastsatte Underholdningspenge, naar og forsaavidt det skjønnes, at de ikke ere bestemte i Forhold til Pengenes Kursærdi; dog følger det af sig selv, at de i intet Tilfælde maa overstige den Sum i Rigsbankpenge Sølvsærdi, hvortil de vare fastsatte i dansk Kurant.

11. Hvor Bidragets Størrelse er fastsat ved Parternes Overenskomst, bør Omsætningen i Rigsbankpenge altid ske efter det i Forordningen 5. Januar d. A. § 23 og tilhørende Tabel Lit. A bestemte Forhold, hvad enten saa hin Overenskomst er mæglet af Øvrigheden eller Forligelses-

kommisjonen, eller tilveiebragt uden disses Mellemhandling, 16. Novb. dog at en saadan Overenskomst, der blot kan forpligte den Person, som deri har indladt sig, ikke kan betage det Offentlige sin Ret til at fordre et større Bidrag til Barnets Opfostring og Opdragelse, naar jamme, formedelsk Moderens Død, eller af andre Aarsager, falder det Offentlige til Byrde.

12 -- 23. ....

Plak. ang., at 11. December Termin 1813 maa 9. Decb. forlænges paa en Maaned. (Rancelliet.)

Det har behaget Hs. Majest. Kongen allern. at resolve, at indeværende Aars 11. December Termin maa forlænges en Maaned, saaledes at den 18. Januar 1814 anses som den sidste Dag, der, i Følge D. L. 5—14 3, kan henregnes til god Betalingstid, og at de Skyldnere, som til den Tid udbetale Kapitalerne, ogsaa bør erlægge de imidlertid paaløbne Renter for en Maaned.

DIS-Danmark

1 0 6 8 8 6